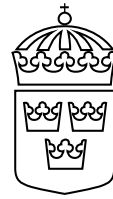

Regeringens proposition

2020/21:129

Genomförande av ändringar i Solvens II-direktivet

Prop.
2020/21:129

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 18 mars 2021

Stefan Löfven

Åsa Lindhagen
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen lämnas förslag till lagstiftningsåtgärder för genomförande i svensk rätt av de ändringar i Solvens II-direktivet – EU:s försäkringsrörelsedirektiv – som har gjorts genom ett ändringsdirektiv som antogs i december 2019. I propositionen lämnas även förslag till lagändringar med anledning av ändringar i Eiopa-förordningen som också de antogs i december 2019.

Ändringarna i de aktuella EU-rättsakterna utgör ett led i en översyn av det europeiska systemet för finansiell tillsyn, den s.k. ESA-översynen.

Förslagen i propositionen syftar till att stärka informationsutbytet och samarbetet inom försäkringsområdet mellan Finansinspektionen, andra nationella tillsynsmyndigheter inom EES och Eiopa (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten). Det föreslås bl.a. att Finansinspektionen ska få möjlighet att inrätta en samarbetsplattform med berörda tillsynsmyndigheter när ett försäkringsföretag driver verksamhet i mer än ett land inom EES. Finansinspektionen föreslås också få utökade skyldigheter i fråga om underrättelser och uppgiftslämnande vid tillsynen över försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som driver verksamhet i Sverige.

I propositionen lämnas även förslag till lagändringar som på några punkter kompletterar och förtydligar tidigare genomförande i svensk rätt av Solvens II-direktivet.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 30 juni 2021.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	5
2	Lagtext	6
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige	6
2.2	Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)	9
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag	24
3	Ärendet och dess beredning	26
4	Lagstiftningsåtgärder med anledning av ESA-översynen	27
4.1	Bakgrund	27
4.2	Interna modeller	28
4.2.1	Enskild nivå	28
4.2.2	Gruppenivå	31
4.3	Sekundäretablering och gränsöverskridande verksamhet	40
4.3.1	Underrättelse om ansökan om tillstånd att driva försäkringsrörelse	40
4.3.2	Underrättelse om brister och hänskjutande till Eiopa	43
4.3.3	Samarbetsplattformar	46
4.4	Sekretessfrågor	51
4.5	Särskild tillsynsordning	53
4.6	Volatilitetsjustering	54
4.7	Kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner	55
4.8	Hänvisningar till Eiopa-förordningen och Solvens II-direktivet	56
5	Vissa ändringar som inte föranleds av ESA-översynen	57
5.1	Definitionen av behörig myndighet i försäkringsrörelselagen	57
5.2	Hänskjutande till Eiopa av fråga om undersökning hos en EES-försäkringsgivares sekundäretablering i Sverige	58
5.3	Finansinspektionens skyldighet att följa ett beslut som Eiopa fattar	59
6	Ikraftträdande	60
7	Förslagets konsekvenser	60
8	Författningskommentar	62
8.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige	62
8.2	Förslaget till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)	67

8.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag	84	Prop. 2020/21:129
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (omarbeting).....	86	
Bilaga 2	Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU av den 16 april 2014 om ändring av direktiven 2003/71/EG och 2009/138/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 med avseende på befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten)	241	
Bilaga 3	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177 av den 18 december 2019 om ändring av direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument samt direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism.....	302	
Bilaga 4	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG	311	
Bilaga 5	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2175 av den 18 december 2019 om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument, förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och förordning (EU)		

Prop. 2020/21:129	2015/847 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel	347
Bilaga 6	Sammanfattning av promemorian	493
Bilaga 7	Promemorians lagförslag.....	494
Bilaga 8	Förteckning över remissinstanserna	514
Bilaga 9	Lagrådsremissens lagförslag	515
Bilaga 10	Lagrådets yttrande	535
Bilaga 11	Jämförelsetabell över genomförandet av de ändringar i MiFID II, Solvens II-direktivet och fjärde penningtvättsdirektivet som har gjorts i ändringsdirektivet.....	536
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 18 mars 2021	542

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2020/21:129

Regeringens förslag:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1989:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043).
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige²

dels att nuvarande 6 kap. 2 a § ska betecknas 3 kap. 2 b §,

dels att den nya 3 kap. 2 b §, 9 kap. 17 § och 10 kap. 4 a § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 3 kap. 2 a och 2 c–2 e §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

2 a §

Finansinspektionen får underätta den behöriga myndigheten i hemlandet om inspektionen har anledning att befara att det hos en EES-försäkringsgivare finns allvarliga brister i fråga om konsumentskydd.

6 kap. 2 a §

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 155 och 158 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU.

2 b §³

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 33, 155 och 158 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 2005:1123.

³ Senaste lydelse av tidigare 6 kap. 2 a § 2015:714.

(EU) 2019/2177 (Solvens II-direktivet).

Finansinspektionen får även hänskjuta frågor till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära hjälp av myndigheten i de fall som framgår av artikel 152a i Solvens II-direktivet.

2 c §

Finansinspektionen får tillsammans med berörda behöriga myndigheter inrätta en sådan samarbetsplattform som avses i artikel 152b i Solvens II-direktivet för att förbättra informationsutbytet och stärka samarbetet mellan dem när en EES-försäringsgivare driver verksamhet i Sverige.

2 d §

Om Finansinspektionen och berörda behöriga myndigheter inte kan enas om inrättandet av en samarbetsplattform, får inspektionen begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inrättar en samarbetsplattform.

2 e §

Finansinspektionen ska på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten lämna de uppgifter som den myndigheten behöver för att en samarbetsplattform ska fungera väl.

9 kap.

17 §⁴

Om Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i ett utländskt tjänstepensionsinstituts hemland inte kan komma överens om förfarandet eller innehållet i en

Om Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i ett utländskt tjänstepensionsinstituts hemland inte kan komma överens om förfarandet eller innehållet i en

⁴ Senaste lydelse 2019:751.

åtgärd, får inspektionen hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för medling i enlighet med artikel 31 *andra stycket c* i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG.

åtgärd, får inspektionen hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för medling i enlighet med artikel 31.2 *c* i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG.

10 kap.

4 a §⁵

Finansinspektionen får bestämma att följande beslut *skall* gälla omedelbart, nämligen beslut

1. att förbjuda en EES-försäkringsgivare eller ett utländskt tjänstepensionsinstitut att fortsätta med sin marknadsföring eller ingå nya försäkringsavtal eller avtal om tjänstepension,
2. att inskränka en EES-försäkringsgivares eller ett utländskt tjänstepensionsinstituts rätt att förfoga över sina tillgångar enligt 3 kap. 6, 7 eller 9 §,
3. att inte lämna sitt samtycke till en överlåtelse av ett försäkringsbestånd enligt 9 kap. 2 §,
4. att meddela föreläggande, eller
5. om hur verksamheten *skall* bedrivas enligt 6 kap. 11 § andra stycket.

Finansinspektionen får bestämma att följande beslut *ska* gälla omedelbart, nämligen beslut

1. att förbjuda en EES-försäkringsgivare eller ett utländskt tjänstepensionsinstitut att fortsätta med sin marknadsföring eller ingå nya försäkringsavtal eller avtal om tjänstepension,
2. att inskränka en EES-försäkringsgivares eller ett utländskt tjänstepensionsinstituts rätt att förfoga över sina tillgångar enligt 3 kap. 7 eller 9 §,
3. att inte lämna sitt samtycke till en överlåtelse av ett försäkringsbestånd enligt 9 kap. 2 §,
4. att meddela föreläggande, eller
5. om hur verksamheten *ska* bedrivas enligt 6 kap. 11 § andra stycket.

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2021.

2.2 Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

Prop. 2020/21:129

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om försäkringsrörelselagen (2010:2043)

dels att rubriken närmast efter 3 kap. 7 § ska utgå,

dels att nuvarande 17 kap. 3 a § ska betecknas 17 kap. 3 b §,

dels att 1 kap. 12 §, 9 kap. 2, 4, 7 och 19 §§, 17 kap. 3 §, den nya 17 kap. 3 b §, 18 kap. 9 §, 19 kap. 9, 21, 23, 24, 25, 26, 31, 86, 87, 96 och 97 §§ och 20 kap. 14 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas 12 nya paragrafer, 2 kap. 16 a §, 3 kap. 22–22 b §§, 9 kap. 2 a–2 c §§, 17 kap. 3 a § och 19 kap. 23 a–23 c och 24 a §§, och närmast före 2 kap. 16 a §, 3 kap. 22 §, 9 kap. 2 a–2 c §§ och 19 kap. 23 a, 23 b och 24 a §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

12 §²

I denna lag betyder

1. behörig myndighet: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över en utländsk försäkringsgivare,

1. behörig myndighet: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över en utländsk försäkringsgivare *eller över ett försäkringsföretag*,

2. blandat finansiellt holdingföretag: ett sådant företag som avses i 1 kap. 3 § 4 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

3. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. EES-försäkringsgivare: en utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till EES och som omfattas av Solvens II-direktivet,

5. externt kreditvärderingsinstitut: ett kreditvärderingsinstitut som har fått tillstånd eller blivit certifierat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut eller en centralbank som utfärdar kreditvärderingar som inte omfattas av den förordningen,

6. försäkringsholdingföretag: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsföretag från tredjeland eller ett blandat finansiellt holdingföretag och vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller försäkringsgivare från tredjeland,

7. försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, en försäkringsgivare från tredjeland, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177.

² Senaste lydelse 2019:766.

Prop. 2020/21:129 försäkringsholdingföretag och som har minst ett dotterföretag som är försäkringsföretag,

8. försäkringsgivare från tredje land: en utländsk försäkringsgivare vars hemland inte hör till EES och som skulle omfattas av Solvens II-direktivet om dess hemland hörde till EES,

9. grupptillsynsmyndighet: den myndighet som enligt 19 kap. 6 § ansvarar för grupptillsynen,

10. Solvens II-direktivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU,

11. specialföretag: ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som, utan att vara ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsgivare, övertar försäkringsrisker från ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare och som till fullo finansierar sin exponering för riskerna genom inkomster från emissioner av skuldebrev eller någon annan liknande form av finansiering, för vilken rätten till återbetalning är underordnad företagens skyldigheter enligt avtal om riskövertagande,

12. tillsynskollegium: en permanent men flexibel struktur för samarbete, samordning och beslutsfattande mellan Finansinspektionen och en eller flera behöriga myndigheter eller mellan flera behöriga myndigheter vid tillsynen över en grupp enligt 19 kap., och

13. tjänstepensionsföretag: ett företag som har tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet enligt lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag.

8. försäkringsgivare från tredje land: en utländsk försäkringsgivare vars hemland inte hör till EES och som skulle omfattas av Solvens II-direktivet om dess hemland hörde till EES,

10. Solvens II-direktivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177,

2 kap.

Finansinspektionens underrättelse om gränsöverskridande verksamhet eller sekundäretablering

16 a §

Finansinspektionen ska innan den beslutar i fråga om tillstånd underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och den behöriga myndigheten i ett annat land inom EES, om

1. företaget avser att driva gränsöverskridande verksamhet eller inrätta en sekundäretablering i det landet, och

2. det med hänsyn till det som anges i företagets verksamhetsplan är sannolikt att dess verksamhet kommer att vara relevant för marknaden i det landet.

3 kap.

Samarbetsplattformar

22 §³

Finansinspektionen får tillsammans med berörda behöriga myndigheter inrätta en sådan samarbetsplattform som avses i artikel 152b i Solvens II-direktivet för att förbättra informationsutbytet och stärka samarbetet mellan dem när ett försäkringsföretag driver verksamhet i ett eller flera andra länder inom EES.

22 a §

Om Finansinspektionen och de berörda behöriga myndigheterna inte kan enas om inrättandet av en samarbetsplattform, får inspektionen begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inrättar en samarbetsplattform.

22 b §

Finansinspektionen ska på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten lämna de uppgifter som den myndigheten behöver för att en samarbetsplattform ska fungera väl.

9 kap.

2 §⁴

Tillstånd för ett försäkringsföretag att använda en intern modell ska ges, om

1. försäkringsföretaget har ett för ändamålet lämpligt utformat riskhanteringssystem som uppfyller kraven i 10 kap. 6 §, och
2. kraven i 6 och 9–18 §§ är uppfyllda.

³ Tidigare 22 § upphävd genom 2015:700.

⁴ Senaste lydelse 2015:700.

Prop. 2020/21:129 *Finansinspektionen ska fatta beslut i fråga om sådant tillstånd inom sex månader från det att en fullständig ansökan kom in till inspektionen.*

Underrättelse till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om en ansökan om tillstånd

2 a §

Finansinspektionen ska underätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om en ansökan om tillstånd att använda en intern modell.

Hjälp av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten vid prövning av en ansökan om tillstånd

2 b §

Finansinspektionen får begära hjälp av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten när inspektionen prövar en ansökan om tillstånd att använda en intern modell.

Handläggning av en ansökan om tillstånd

2 c §

Finansinspektionen ska fatta beslut i fråga om tillstånd att använda en intern modell inom sex månader från det att en fullständig ansökan kom in till inspektionen.

4 §⁵

För att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda en partiell intern modell krävs, utöver det som anges i 2 §, att

1. det finns godtagbara skäl att avgränsa tillämpningsområdet för den interna modellen på det sätt som försäkringsföretaget har gjort,

2. solvenskapitalkravet kan beräknas mer rättvisande utifrån försäkringsföretagets riskprofil och bestämmelserna i 8 kap. 1 och 2 §§ än utifrån standardformeln enligt 8 kap. 5–11 §§, och

3. den partiella interna modellen kan integreras helt med de beräkningar som ska ske enligt standardformeln.

För Finansinspektionens prövning gäller 2 a–2 c §§.

7 §⁶

Ett försäkringsföretag som fått tillstånd att använda en intern modell får göra mindre ändringar av denna i enlighet med det styrdokument för ändring av den interna modellen som godkänts av Finansinspektionen enligt 6 §.

För större ändringar i den interna modellen krävs tillstånd från Finansinspektionen.

Samtliga ändringar av styrdokumentet ska godkännas av Finansinspektionen.

Kraven i 2 § ska tillämpas vid Finansinspektionens prövning av om tillstånd ska ges enligt andra stycket eller ändring godkännas enligt tredje stycket.

För större ändringar i den interna modellen krävs tillstånd från Finansinspektionen, *som vid sin prövning ska tillämpa kraven i 2 §. Vid prövningen gäller 2 a–2 c §§.*

Samtliga ändringar av styrdokumentet ska godkännas av Finansinspektionen, *som vid sin prövning ska tillämpa kraven i 2 §. Vid prövningen gäller 2 c §.*

19 §⁷

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. förutsättningarna för tillstånd att använda en fullständig eller partiell intern modell enligt 1–5 §§,

2. förutsättningarna för ändring av en intern modell och styrdokument enligt 6 och 7 §§,

3. krav på användning av statistiska kvalitetsnormer för en intern modell enligt 9–14 §§,

4. kalibrering av en intern modell enligt 15 §,

5. validering av en intern modell enligt 17 §, och

6. krav på dokumentation enligt 18 §.

1. förutsättningarna för tillstånd att använda en fullständig eller partiell intern modell enligt 1, 2 och 3–5 §§,

⁶ Senaste lydelse 2015:700.

⁷ Senaste lydelse 2015:700.

Finansinspektionen ska, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med

- *andra* behöriga myndigheter, – behöriga myndigheter,
- Europeiska kommissionen,
- Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, och
- Europeiska centralbanken.

3 a §

Finansinspektionen ska underätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och den behöriga myndigheten i ett annat land inom EES, om

1. inspektionen konstaterar försämringar av de ekonomiska förhållandena eller andra framväxande risker i ett försäkringsföretag som driver gränsöverskridande verksamhet eller verksamhet från en sekundäretablering i det landet, och

2. riskerna kan ha en gränsöverskridande effekt.

3 a §

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en *annan* behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 33, 38, 155 och 158 i Solvens II-direktivet.

3 b §⁹

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 33, 38, 155 och 158 i Solvens II-direktivet.

Finansinspektionen får även hänskjuta frågor till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära hjälp av myndigheten i de fall som framgår av artikel 152a i Solvens II-direktivet.

⁸ Senaste lydelse 2019:732.

⁹ Senaste lydelse av tidigare 3 a § 2015:700.

18 kap.9 §¹⁰

Om ett försäkringsföretag driver verksamhet i ett annat land inom EES och företaget inte rättar sig efter Finansinspektionens eller behörig *utländsk* myndighets begäran om rättelse, ska inspektionen vidta de åtgärder som behövs för att förhindra fortsatta överträdelser. Inspektionen ska underrätta den behöriga *utländska* myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

Om ett försäkringsföretag driver verksamhet i ett annat land inom EES och företaget inte rättar sig efter Finansinspektionens eller behörig myndighets begäran om rättelse, ska inspektionen vidta de åtgärder som behövs för att förhindra fortsatta överträdelser. Inspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

19 kap.9 §¹¹

Om Finansinspektionen eller någon av de berörda behöriga myndigheterna inom den tremånadersfrist som anges i 8 § har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begärt myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, ska inspektionen och de berörda behöriga myndigheterna invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. *Finansinspektionen ska följa ett sådant beslut i sak.* Om Finansinspektionen utsetts till grupp-tillsynsmyndighet, ska inspektionen överlämna beslutet och skälen för det till försäkringsföretaget och tillsynskollegiet.

Om Finansinspektionen eller någon av de berörda behöriga myndigheterna inom den tremånadersfrist som anges i 8 § har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begärt myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG*, ska inspektionen och de berörda behöriga myndigheterna invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Om Finansinspektionen utsetts till grupp-tillsynsmyndighet, ska inspektionen överlämna beslutet och skälen för det till försäkringsföretaget och tillsynskollegiet.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tremånadersperioden löpt ut eller ett beslut har fattats.

¹⁰ Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2015:700.

¹¹ Senaste lydelse 2015:700.

Om det gruppbaseade solvenskapitalkravet beräknas enligt konsolideringsmetoden, kan beräkningen ske antingen med användning av standardformeln eller med användning av en fullständig eller partiell intern modell.

Bestämmelserna i 8 kap. 1–3 och 5–11 §§ ska gälla vid beräkning av det gruppbaseade solvenskapitalkravet enligt standardformeln. Bestämmelserna i 9 kap. 1–18 §§ ska gälla för en intern modell som används för att beräkna det gruppbaseade solvenskapitalkravet.

Bestämmelserna i 8 kap. 1–3 och 5–11 §§ ska gälla vid beräkning av det gruppbaseade solvenskapitalkravet enligt standardformeln. Bestämmelserna i 9 kap. 1–18 §§ ska gälla för en intern modell som används för att beräkna det gruppbaseade solvenskapitalkravet. *Om det finns ett tillsynskollegium, ska 9 kap. 2 a–2 c §§ inte gälla för en sådan ansökan som avses i 23 a §.*

En intern modell som används för beräkning av det gruppbaseade solvenskapitalkravet får även användas för beräkning av solvenskapitalkravet för ett enskilt försäkringsföretag eller en enskild EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen.

En ansökan om tillstånd att använda en intern modell för beräkning av det gruppbaseade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen får lämnas in till Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet. En sådan ansökan får göras av ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen också ta emot ansökningar om tillstånd att använda en intern modell för beräkningen av solvenskapitalkravet för de försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, om en sådan ansökan görs

¹² Senaste lydelse 2015:700.

¹³ Senaste lydelse 2015:700.

1. gemensamt av ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 och de övriga försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, eller

2. gemensamt av sådana försäkringsföretag i en grupp som avses i 2 § andra stycket 3 och sådana EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen.

Om Finansinspektionen, utan att vara grupp tillsynsmyndighet, har tagit emot en sådan ansökan som avses i andra eller tredje stycket och som görs av försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen ska den lämnas över till grupp tillsynsmyndigheten.

Finansinspektionen ska snarast möjligt överlämna ansökningar enligt andra och tredje styckena till de berörda behöriga myndigheterna.

Ansökan om tillstånd att använda en intern modell inom en grupp

23 a §

En ansökan om tillstånd att använda en intern modell för beräkning av det grupp baserade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen får lämnas in till Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet. En sådan ansökan får göras av ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen också ta emot ansökningar om tillstånd att använda en intern modell för beräkningen av solvenskapitalkravet för de försäk-

ringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, om en sådan ansökan görs

1. gemensamt av ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 och de övriga försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, eller

2. gemensamt av sådana försäkringsföretag i en grupp som avses i 2 § andra stycket 3 och sådana EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen.

Överlämnande av ansökningar

23 b §

Finansinspektionen ska, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, snarast möjligt överlämna ansökningar enligt 23 a § till övriga medlemmar i tillsynskollegiet, inbegripet Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Även de handlingar som företag har lämnat in tillsammans med en sådan ansökan ska överlämnas.

23 c §

Om Finansinspektionen, när inspektionen inte är grupp tillsynsmyndighet, har tagit emot en sådan ansökan som avses i 23 a §, ska den överlämnas till grupp tillsynsmyndigheten.

24 §¹⁴

När Finansinspektionen prövar en ansökan enligt 23 § *andra stycket* tillämpas denna lag. Inspektionen får dock även tillämpa bestämmelser som enligt författningar i en annan stat inom EES gäller för en sådan intern modell som avses i ansökan. När ansökan har lämnats in till inspektionen,

När Finansinspektionen prövar en ansökan enligt 23 a § tillämpas denna lag. Inspektionen får dock även tillämpa bestämmelser som enligt författningar i en annan stat inom EES gäller för en sådan intern modell som avses i ansökan. När ansökan har lämnats in till inspektionen, gäller detta dock bara om

gäller detta dock bara om det är nödvändigt för en effektiv tillsyn över försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare.

det är nödvändigt för en effektiv tillsyn över försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare.

Prop. 2020/21:129

Hjälp av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten vid prövning av en tillståndsansökan

24 a §

Finansinspektionen får begära hjälp av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten när inspektionen prövar en ansökan enligt 23 a §.

25 §¹⁵

När Finansinspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, ska inspektionen inom sex månader från det att en fullständig ansökan enligt 23 § har lämnats in, om möjligt, komma överens med de berörda behöriga myndigheterna om vilket beslut som bör fattas med anledning av ansökan. Denna överenskommelse och skälen för den ska redovisas skriftligen. Finansinspektionen ska fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen och sända över det till sökandena.

När Finansinspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, ska inspektionen inom sex månader från det att en fullständig ansökan enligt 23 a § har lämnats in, om möjligt, komma överens med de berörda behöriga myndigheterna om vilket beslut som bör fattas med anledning av ansökan. Denna överenskommelse och skälen för den ska redovisas skriftligen. Finansinspektionen ska fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen och sända över det till sökandena.

Om en sådan överenskommelse som avses i första stycket inte kan träffas inom den angivna perioden, ska Finansinspektionen ensam fatta beslut med anledning av ansökan. Beslutet ska innehålla de skäl som bestämt utgången i ärendet och redovisa synpunkter och reservationer från behöriga myndigheter som kommit till uttryck under sexmånadersperioden.

26 §¹⁶

Om Finansinspektionen eller någon av de berörda behöriga myndigheterna inom den sexmånadersperiod som avses i 25 § första stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet

Om Finansinspektionen eller någon av de berörda behöriga myndigheterna inom den sexmånadersperiod som avses i 25 § första stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet

¹⁵ Senaste lydelse 2015:700.

¹⁶ Senaste lydelse 2015:700.

Prop. 2020/21:129 med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, ska inspektionen avvakta med ett beslut enligt 25 § andra stycket och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. *Finansinspektionen ska följa ett beslut i saken från Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.*

Om ett ärende hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och *det* beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2, 41.3 och 44.1.3 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, avvisas, ska Finansinspektionen fatta det slutliga beslutet.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att den sexmånadersperiod som avses i första stycket har löpt ut eller ett beslut har fattats.

med artikel 19 i *Europaparlamentets och rådets förordning* (EU) nr 1094/2010, ska inspektionen avvakta med ett beslut enligt 25 § andra stycket och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har fattat ett sådant beslut som avses i första stycket, ska Finansinspektionen fatta sitt slutliga beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut.

Om ett ärende hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och *den* myndigheten inte fattar ett sådant beslut som avses i första stycket inom den tid som anges i artikel 231.3 andra stycket i *Solvens II-direktivet*, ska Finansinspektionen fatta det slutliga beslutet.

31 §¹⁷

Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU*, om inspektionen inte samtycker till ett beslut i fråga om likvärdighet som fattats av en

Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i *Europaparlamentets och rådets förordning* (EU) nr 1094/2010 om inspektionen inte samtycker till ett beslut i fråga om likvärdighet som fattats av en grupp tillsynsmyndighet enligt artikel 227.2 i *Solvens II-*

grupp-tillsynsmyndighet enligt artikel 227.2 i Solvens II-direktivet. Ett ärende får hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inom tre månader från det att grupp-tillsynsmyndigheten meddelat sitt beslut.

direktivet. Ett ärende får hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inom tre månader från det att grupp-tillsynsmyndigheten meddelat sitt beslut.

86 §¹⁸

Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, om inspektionen inte inom tre månader kan komma överens med berörda behöriga myndigheter enligt 85 § första stycket. Ett ärende får inte hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tremånadersperioden löpt ut eller ett beslut har fattats.

Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 om inspektionen inte inom tre månader kan komma överens med berörda behöriga myndigheter enligt 85 § första stycket. Ett ärende får inte hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tremånadersperioden löpt ut eller ett beslut har fattats.

Om ett ärende som avses i första stycket hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och *det beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2, 41.3 samt 44.1.3 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, avvisas*, ska grupp-tillsynsmyndigheten fatta det slutliga beslutet.

Om ett ärende som avses i första stycket hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och *den myndigheten inte fattar något beslut inom den tid som anges i artikel 237.3 andra stycket i Solvens II-direktivet*, ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, fatta det slutliga beslutet.

87 §¹⁹

Tillstånd att omfattas av särskild tillsynsordning får meddelas endast om

1. Finansinspektionen utövar grupp-tillsyn över moderföretaget på grupp-nivå och inte har beslutat att utelägna dotterföretaget med stöd av 11 §,

2. dotterföretaget omfattas av moderföretagets riskhanteringsprocesser och mekanismer för internkontroll samt de berörda myndigheterna har konstaterat att moderföretaget utövar en ansvarsfull ledning över dotterföretaget,

¹⁸ Senaste lydelse 2015:700.

¹⁹ Senaste lydelse 2015:700.

3. moderföretaget har fått ett godkännande enligt artikel 246.4 i Solvens II-direktivet att göra en egen risk- och solvensbedömning som omfattar hela gruppen och på nivån för dotterföretaget, och

4. moderföretaget har fått ett godkännande enligt artikel 256.2 i Solvens II-direktivet att *offentliggöra* en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och på nivån för dotterföretaget.

4. moderföretaget har fått ett godkännande enligt artikel 256.2 i Solvens II-direktivet att *offentliggöra* en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och på nivån för dotterföretaget.

96 §²⁰

Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i *lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU*, om inspektionen inte inom angiven tid kan komma överens med grupp-tillsynsmyndigheten *angående* sådana förslag som avses i 89, 90, 92 och 93 §§.

Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010* om inspektionen inte inom angiven tid kan komma överens med grupp-tillsynsmyndigheten *om* sådana förslag som avses i 89, 90, 92 och 93 §§.

Om Finansinspektionen är grupp-tillsynsmyndighet och inte kan komma överens med den behöriga myndighet som auktoriserat en EES-försäkringsgivare som är ett dotterföretag och som omfattas av särskild tillsynsordning, får inspektionen under de förutsättningar som anges i första stycket hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Gäller ett ärende ett förslag enligt 89 eller 90 § får det hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inom en månad från inspektionens förslag.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende enligt 92 eller 93 § till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, om det är en kris-situation och inte heller efter det att fyramånadersperioden i 92 § andra stycket eller enmånadsperioden i 93 § andra stycket har löpt ut.

97 §²¹

Om ett ärende hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten enligt 86 eller 96 §, ska Finansinspektionen skjuta upp sitt beslut och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i förordning

Om ett ärende hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten enligt 86 eller 96 §, ska Finansinspektionen skjuta upp sitt beslut och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i *Europaparla-*

²⁰ Senaste lydelse 2015:700.

²¹ Senaste lydelse 2015:700.

(EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU. Finansinspektionen ska följa ett beslut i saken från Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Inspektionen ska även fatta ett beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut. Inspektionens beslut ska innehålla de skäl som har bestämt utgången i ärendet och överlämnas till dotterföretaget och tillsynskollegiet. Beslutet är bindande för de berörda företagen och Finansinspektionen och ska ligga till grund för inspektionens tillsyn.

mentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010. Finansinspektionen ska följa ett beslut i saken från Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Inspektionen ska även fatta ett beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut. Inspektionens beslut ska innehålla de skäl som har bestämt utgången i ärendet och överlämnas till dotterföretaget och tillsynskollegiet. Beslutet är bindande för de berörda företagen och Finansinspektionen och ska ligga till grund för inspektionens tillsyn.

20 kap.

14 §²²

Om ett specialföretag driver verksamhet i ett annat land inom EES och företaget inte rättar sig efter Finansinspektionens eller en behörig *utländsk* myndighets begäran om rättelse, ska inspektionen vidta de åtgärder som behövs för att förhindra fortsatta överträdelser. Inspektionen ska underrätta den behöriga *utländska* myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

Om ett specialföretag driver verksamhet i ett annat land inom EES och företaget inte rättar sig efter Finansinspektionens eller en behörig myndighets begäran om rättelse, ska inspektionen vidta de åtgärder som behövs för att förhindra fortsatta överträdelser. Inspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2021.

²² Senaste lydelse 2015:700.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 5 § och 11 kap. 25 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

5 §

I denna lag betyder

1. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utföra uppgifter enligt nationella bestämmelser som genomför Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

2. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett sådant företag som avses i 1 kap. 3 § 4 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *Solvens II-direktivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU,

4. *Solvens II-direktivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177,

5. *EES-försäkringsgivare*: en utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till EES och som omfattas av Solvens II-direktivet,

6. *försäkringsföretag*: ett företag som har tillstånd att driva försäkringsrörelse enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043),

7. *försäkringsgivare från tredjeland*: en utländsk försäkringsgivare vars hemland inte hör till EES och som skulle omfattas av Solvens II-direktivet om dess hemland hörde till EES,

8. *försäkringsholdingföretag*: ett moderföretag

a) som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsföretag från tredjeland eller ett blandat finansiellt holdingföretag, och

b) vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller försäkringsgivare från tredjeland,

9. *försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet*: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, en försäkringsgivare från tredjeland, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett försäkringsholdingföretag och som har minst ett dotterföretag som är försäkringsföretag,

10. *MTF-plattform, OTF-plattform och reglerad marknad*: detsamma som i 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, och

11. *uppdragsgivande företag*: den som i egenskap av arbetsgivare Prop. 2020/21:129 betalar försäkringspremier till tjänstepensionsföretaget.

11 kap.

25 §

Om Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i ett utländskt tjänstepensionsinstitutets hemland inte kan komma överens om förfarandet eller innehållet i en åtgärd, får inspektionen hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för medling i enlighet med artikel 31 andra stycket c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG.

Om Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i ett utländskt tjänstepensionsinstitutets hemland inte kan komma överens om förfarandet eller innehållet i en åtgärd, får inspektionen hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för medling i enlighet med artikel 31.2 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG.

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2021.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i det följande benämnt Solvens II-direktivet, antogs i november 2009. Solvens II-direktivet finns i *bilaga 1*. Solvens II-direktivet är det grundläggande regelverket på EU-nivå för försäkringsföretag. Direktivet ändrades genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU av den 16 april 2014 om ändring av direktiven 2003/71/EG och 2009/138/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 med avseende på befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), i det följande benämnt Omnibus II-direktivet. Omnibus II-direktivet finns i *bilaga 2*. Genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177 av den 18 december 2019 om ändring av direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument samt direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, i det följande benämnt ändringsdirektivet, gjordes ytterligare ändringar i Solvens II-direktivet. Ändringsdirektivet antogs i december 2019 och trädde i kraft den 30 december 2019. Ändringsdirektivet finns i *bilaga 3*.

Finansdepartementet har därefter tagit fram promemorian Genomförande av ändringar i Solvens II-direktivet med anledning av ESA-översynen. I promemorian behandlas de ändringar i Solvens II-direktivet som gjordes i ändringsdirektivet (artikel 2 i ändringsdirektivet). Ändringarna ska tillämpas från och med den 30 juni 2021, med undantag för en ändring som ska tillämpas senast den 1 juli 2020. De ändringar som rör Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (artikel 1 i ändringsdirektivet) behandlas i propositionen Ändrade krav på insiderförteckningar och några tillsynsfrågor (prop. 2020/21:24, bet. 2020/21:FiU14, rskr. 2020/21:75).

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG, i det följande benämnd Eiopa-förordningen, antogs i november 2010. Eiopa-förordningen finns i *bilaga 4*. Eiopa-förordningen ändrades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2175 av den 18 december 2019 om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument, förordning (EU) 2016/1011 om index som används som

referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och förordning (EU) 2015/847 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel, i det följande benämnd ändringsförordningen. Ändringsförordningen, som trädde i kraft den 30 december 2019, finns i *bilaga 5*. I promemorian Genomförande av ändringar i Solvens II-direktivet med anledning av ESA-översynen görs med anledning av ändringsförordningen överväganden om utformningen av vissa bestämmelser på försäkringsområdet som innehåller hänvisningar till bestämmelser i Eiopa-förordningen.

Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt Omnibus II-direktivet, genomfördes i svensk rätt genom omfattande ändringar i bl.a. lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige, förkortad LUFT, och försäkringsrörelselagen (2010:2043), förkortad FRL (prop. 2015/16:9, bet. 2015/16:FiU7, rskr. 2015/16:38). I promemorian Genomförande av ändringar i Solvens II-direktivet med anledning av ESA-översynen görs även överväganden om utformningen av vissa bestämmelser som genomför Solvens II-direktivet i svensk rätt.

Det huvudsakliga innehållet och lagförslagen i promemorian finns i *bilagorna 6* och *7*. Promemorian har remissbehandlats och en förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 8*. Remissvaren finns tillgängliga på regeringens webbplats (www.regeringen.se) och i Finansdepartementet (Fi2020/03996).

I denna proposition behandlas förslagen i promemorian Genomförande av ändringar i Solvens II-direktivet med anledning av ESA-översynen.

I *bilaga 11* finns en jämförelsetabell. I tabellen visas de kompletterande bestämmelser som föreslås i denna proposition för genomförande i svensk rätt av de ändringar i Solvens II-direktivet som görs i ändringsdirektivet.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 11 februari 2021 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 9*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 10*. Regeringen har följt Lagrådets synpunkter, som behandlas i författningskommentaren (avsnitt 8.2).

4 Lagstiftningsåtgärder med anledning av ESA-översynen

4.1 Bakgrund

I spåren av finanskrisen 2007 och 2008 blev det tydligt att det fanns brister i den finansiella tillsynen inom EU. För att komma till rätta med dessa brister inrättades i januari 2011 en ny tillsynsstruktur med ett europeiskt system för finansiell tillsyn (ESFS). Systemet består av Europeiska systemrisknämnden (ESRB) och tre europeiska tillsynsmyndigheter (ESA-myndigheterna). ESA-myndigheterna är Europeiska bankmyndigheten (Eba), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma).

För att kunna fullgöra sina uppgifter har ESA-myndigheterna utrustats med ett antal befogenheter som fastställts genom Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093–1095/2010 (ESA-förordningarna). Eiopa-förordningen rör Eiopa och den myndighetens verksamhet. Förordningarna är direkt tillämpliga i medlemsstaterna. ESA-myndigheternas befogenheter har även preciserats i en rad sektorsdirektiv. För Eiopa finns det sådana bestämmelser i Solvens II-direktivet. Dessa bestämmelser infördes i och med de ändringar som gjordes genom Omnibus II-direktivet. Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt Omnibus II-direktivet, har i svensk rätt genomförts genom ändringar i bl.a. lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige och försäkringsrörelselagen (se propositionen Genomförande av Solvens II-direktivet på försäkringsområdet [prop. 2015/16:9]).

Som ett led i en översyn av det europeiska systemet för finansiell tillsyn föreslog kommissionen 2017 ändringar av ESA-förordningarna och vissa andra regelverk på finansmarknadsområdet, däribland Solvens II-direktivet. I december 2019 antogs ändringsförordningen. Den syftar bl.a. till att ge ESA-myndigheterna ytterligare befogenheter för att skapa en effektivare och mer enhetlig tillsyn av finansiella marknader och tjänster. Även ändringsdirektivet antogs i december 2019 med anledning av den s.k. ESA-översynen. Ändringsdirektivet innehåller i huvudsak ändringar som kompletterar de ändringar som har gjorts genom ändringsförordningen. Syftet med ändringarna av Solvens II-direktivet är bl.a. att göra tillämpningen av unionsrätten mer enhetlig när det gäller gränsöverskridande försäkringsverksamhet, i synnerhet på ett tidigt stadium, genom att stärka informationsutbytet och samarbetet mellan de nationella tillsynsmyndigheterna och Eiopa (jfr skäl 7 i ändringsdirektivet).

I avsnitten 4.2–4.8 behandlas de delar av ändringsdirektivet som gäller ändringar av Solvens II-direktivet. Ändringar som föranleds av ändringsförordningen behandlas i avsnitt 4.8. I avsnitt 4.2.2 behandlas även vissa ändringar i försäkringsrörelselagen som inte direkt föranleds av ESA-översynen. De ändringarna rör bestämmelser om interna modeller på gruppnivå.

4.2 Interna modeller

4.2.1 Enskild nivå

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om ansökningar om tillstånd att använda eller ändra en intern modell. Detta ska gälla oavsett om en ansökan avser en fullständig eller en partiell intern modell.

Vid sin prövning av ansökningar som rör en intern modell ska Finansinspektionen få begära hjälp av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Regeringens bedömning: De nya bestämmelserna i Solvens II-direktivet kräver inte att Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om ansökningar om ändring av styrdokument för ändring av intern modell. De kräver inte heller att Finansinspektionen ska få begära hjälp från Europeiska försäkrings-

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Gällande rätt

I Solvens II-direktivet finns det flera bestämmelser om interna modeller (artiklarna 112–127). Dessa bestämmelser har i svensk rätt genomförts dels i bestämmelser i försäkringsrörelselagen (9 kap.), dels i bestämmelser i föreskrifter som Finansinspektionen har meddelat med stöd av ett bemyndigande (9 kap. 19 § FRL, 7 kap. 2 § 40–45 försäkringsrörelseförordningen [2011:257] och 8 kap. Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd [FFFS 2015:8] om försäkringsrörelse). Det finns även bestämmelser om interna modeller i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II), i det följande benämnd Solvens II-förordningen (artiklarna 222–247).

Som utgångspunkt ska solvenskapitalkravet för ett försäkringsföretag beräknas enligt en standardformel. I ett enskilt fall får Finansinspektionen besluta att ett försäkringsföretag i stället får använda en intern modell för att beräkna sitt solvenskapitalkrav (8 kap. 4 § FRL). En intern modell ger ett försäkringsföretag möjlighet att beräkna kapitalkravet på ett sätt som ger en mer rättvisande bild av företagets riskprofil. Detta möjliggör i sin tur en mer effektiv kapitalallokering och styrning av företaget (Finansinspektionens beslutspromemoria Nya och ändrade regler för försäkringsföretag till följd av Solvens 2, dnr 10–9537, s. 44).

En intern modell kan vara fullständig eller partiell (9 kap. 1 § första stycket andra meningen FRL). I en partiell intern modell har tillämpningsområdet för modellen på något sätt begränsats. Den partiella modellen kan ha begränsats till att beräkna kapitalkravet för en eller flera risker eller undergrupper av risker som ingår i det primära solvenskapitalkravet, kapitalkravet för operativ risk och ett justeringsbelopp, eller en kombination av dessa. En partiell intern modell kan också tillämpas på hela verksamheten eller på en eller flera av försäkringsföretagets större affärsenheter (9 kap. 3 § FRL).

För att få använda en intern modell krävs tillstånd av Finansinspektionen. Detta gäller såväl en fullständig som en partiell modell (9 kap. 1 § första stycket FRL). Ett försäkringsföretag ska, tillsammans med en ansökan om tillstånd att använda en intern modell, ge in ett styrdokument för ändring av den interna modellen. Styrdokumentet ska även det godkännas av Finansinspektionen och innehålla en förteckning eller specifikation över möjliga större och mindre ändringar av den interna modellen (9 kap. 6 § FRL).

En intern modell får ändras. I vissa fall krävs dock ett särskilt tillstånd av Finansinspektionen. Huruvida tillstånd krävs avgörs av styrdokumentet

Prop. 2020/21:129 för ändring av den interna modellen. Ett försäkringsföretag som har fått tillstånd att använda en intern modell får göra mindre ändringar av den interna modellen, i enlighet med det som anges i styrdokumentet för ändring av den interna modellen. För större ändringar krävs tillstånd av Finansinspektionen och i dessa fall behöver även styrdokumentet ändras (9 kap. 7 § FRL, se även prop. 2015/16:9 s. 291 f.).

I Solvens II-direktivet finns det flera bestämmelser om Eiopa och dess verksamhet. Bland annat anges att Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden när det gäller godkännande av en intern modell och godkännande av större ändringar av en intern modell och ändringar av styrdokumentet för ändringar av interna modeller (se artikel 114.2). Detta ska ske för att säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionsrätten (se bl.a. skäl 8 i Omnibus II-direktivet och samma prop. s. 185).

Underrättelse till Eiopa

Genom ändringsdirektivet har det införts nya bestämmelser om interna modeller i Solvens II-direktivet. Enligt dessa ska tillsynsmyndigheterna i enlighet med artikel 35.1 i Eiopa-förordningen informera Eiopa om ansökningar om att använda eller ändra en intern modell (artikel 112.3a första meningen i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.2 i ändringsdirektivet).

Det finns i dag inte någon bestämmelse i försäkringsrörelselagen som direkt motsvarar den nya bestämmelsen i Solvens II-direktivet om att Eiopa ska underrättas om ansökningar som rör interna modeller.

I försäkringsrörelselagen finns det i och för sig en allmän bestämmelse om samarbete och utbyte av information (17 kap. 3 §). Enligt den bestämmelsen ska Finansinspektionen i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med Eiopa i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen. Denna samarbets- och informations-skyldighet omfattar i och för sig den ovannämnda nya skyldigheten för Finansinspektionen att informera Eiopa om ansökningar som rör en intern modell. För att det inte ska råda någon tveksamhet om att Sverige fullständigt har genomfört Solvens II-direktivet i lydelsen enligt ändringsdirektivet finns det dock skäl att i lag införa en uttrycklig bestämmelse om att Finansinspektionen ska informera Eiopa om ansökningar som rör en intern modell (jfr propositionen Vissa frågor om försäkring och tjänstepension [prop. 2019/20:138 s. 85]). Skyldigheten att informera Eiopa ska gälla såväl ansökningar om tillstånd att använda en fullständig eller partiell intern modell som ansökningar om tillstånd att ändra sådana interna modeller.

Beträffande sekretess vid underrättelse från Finansinspektionen till Eiopa, se avsnitt 4.4.

Som utgångspunkt gäller samma villkor och förfarande för ändring av styrdokumentet för ändring av en intern modell som för ansökan och ändring av en intern modell (artikel 115 tredje stycket i Solvens II-direktivet, se även 9 kap. 7 § fjärde stycket FRL). I den nya bestämmelsen i Solvens II-direktivet anges dock endast att tillsynsmyndigheterna ska informera Eiopa om ansökningar om att använda eller ändra en intern modell (artikel 112.3a första meningen). I bestämmelsen nämns inte styr-

dokument för ändring av en intern modell. Ordalydelsen får därmed anses tala för att informationsskyldigheten inte bör omfatta ansökningar om att ändra styrdokumentet för ändring av en intern modell. I enlighet med det bör Finansinspektionen inte vara skyldig att underrätta Eiopa om ansökningar om att ändra styrdokument för ändring av en intern modell.

Finansinspektionen ska ges möjlighet att begära hjälp av Eiopa

Genom ändringsdirektivet har det införts en ny bestämmelse i Solvens II-direktivet om att Eiopa på begäran av en eller flera berörda tillsynsmyndigheter får tillhandahålla tekniskt stöd till den eller de tillsynsmyndigheter som begärde stöd i samband med beslutet om ansökningen (artikel 112.3a andra meningen, i lydelsen enligt artikel 2.2 i ändringsdirektivet).

Det finns i dag inte någon bestämmelse i försäkringsrörelselagen om att Finansinspektionen, när den prövar en ansökan om en intern modell, får begära hjälp av Eiopa. För att fullt ut genomföra Solvens II-direktivet i lydelsen enligt ändringsdirektivet bör det införas en bestämmelse i försäkringsrörelselagen om att Finansinspektionen får begära hjälp av Eiopa vid sin prövning av en ansökan som rör en intern modell. Detta bör gälla ansökningar om såväl tillstånd att använda en intern modell, fullständig eller partiell, som tillstånd att ändra en intern modell, förutsatt att ändringen kräver tillstånd av Finansinspektionen. Liksom för under rättelser till Eiopa, se ovan, bör den nya möjligheten för en tillsynsmyndighet att begära hjälp av Eiopa inte gälla vid Finansinspektionens prövning av ansökningar om att ändra styrdokumentet för ändring av en intern modell.

4.2.2 Gruppnivå

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska, när inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, snarast möjligt överlämna ansökningar till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om

- tillstånd att använda en intern modell för beräkning av det grupp-baserade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, när gruppen använder konsolideringsmetoden för att beräkna det grupp-baserade solvenskapitalkravet, och
- tillstånd att använda en intern modell endast för beräkningen av solvenskapitalkravet för enskilda försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, när gruppen använder sammanläggnings- och avräkningsmetoden för att beräkna det grupp-baserade solvenskapitalkravet.

De handlingar som företag har lämnat in i samband med en sådan ansökan ska, tillsammans med ansökan, lämnas över till övriga medlemmar i tillsynskollegiet, inbegripet Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Ansökningar och handlingar ska bara överlämnas om det finns ett tillsynskollegium för en grupp.

Om det inte finns något tillsynskollegium är det tillräckligt att Finansinspektionen informerar Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om en ansökan. Inspektionen ska i ett sådant fall fatta

beslut i fråga om tillstånd inom sex månader från det att en fullständig ansökan lämnats in.

Om Finansinspektionen, när inspektionen inte är grupp tillsynsmyndighet, har tagit emot en ansökan om tillstånd att använda en intern modell inom en grupp ska den lämnas över till grupp tillsynsmyndigheten om sökanden har rätt att göra en ansökan.

Bestämmelsen i försäkringsrörelselagen om tillämplig lag vid prövningen av ansökningar om tillstånd ska gälla vid samtliga ansökningar som ska ges in till Finansinspektionen.

Vid prövningen av en ansökan om tillstånd att använda en intern modell inom en grupp ska Finansinspektionen få begära hjälp av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har fattat ett beslut som rör en ansökan om tillstånd att använda en intern modell inom en grupp ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, fatta sitt slutliga beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut.

Om ett ärende om tillstånd att använda en intern modell inom en grupp har hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och den myndigheten inte fattar något beslut i ärendet, ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, fatta det slutliga beslutet.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Promemorians förslag innebär att bara vissa av de bestämmelser som gäller för en intern modell på enskild nivå också ska gälla för en intern modell som används för att beräkna det grupp baserade solvenskapitalkravet. Promemorians förslag innehåller inte någon begränsning av skyldigheten att lämna över ansökningar om en intern modell och de handlingar som har lämnats in i samband med en ansökan till de behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet och Eiopa.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Finansinspektionen* anser att de bestämmelser som föreslås för en intern modell på enskild nivå (om underrättelse till Eiopa om en ansökan om tillstånd, om möjlighet att begära hjälp av Eiopa vid prövning av en ansökan om tillstånd och handläggning av en ansökan om tillstånd) också bör gälla för en intern modell som används för att beräkna det grupp baserade solvenskapitalkravet. Finansinspektionen anser också att bestämmelsen om överlämnande av ansökningar, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, bör justeras så att ordalydelsen närmare stämmer överens med Solvens II-direktivet. I och med detta begränsas skyldigheten att överlämna ansökningar om intern modell och de handlingar som gets in i samband med en ansökan till de behöriga myndigheterna och Eiopa.

Skälen för regeringens förslag

Gällande rätt

I Solvens II-regelverket finns det bestämmelser om grupp tillsyn. Denna särskilda tillsyn omfattar flera olika områden. Ett av områdena för grupp tillsyn är grupp solvens, kapitalbas och kapitalkrav för en grupp av företag.

På motsvarande sätt som för enskilda försäkringsföretag finns det bestämmelser om interna modeller för att beräkna solvenskapitalkravet på grupp-nivå (artiklarna 230 och 231). Dessa bestämmelser har i svensk rätt genomförts genom bestämmelser i försäkringsrörelselagen (19 kap. 21 och 23–28 §§). Det finns även bestämmelser om interna modeller på grupp-nivå i Solvens II-förordningen (artiklarna 343–350).

I fråga om grupp-solvens gäller att den grupp-baserade kapitalbasen och det grupp-baserade solvenskapitalkravet ska beräknas enligt konsolideringsmetoden eller enligt sammanläggnings- och avräkningsmetoden. Det är även möjligt att använda en kombination av dessa metoder (19 kap. 17 § FRL). Om det grupp-baserade solvenskapitalkravet beräknas enligt konsolideringsmetoden kan beräkningen ske med användning av en fullständig eller partiell intern modell (19 kap. 21 § första stycket FRL).

En intern modell för att beräkna solvenskapitalkravet på grupp-nivå kan användas för att enbart beräkna det grupp-baserade solvenskapitalkravet (se artikel 230 i Solvens II-direktivet och artiklarna 343–346 i Solvens II-förordningen). Det är även möjligt att använda en intern modell för att beräkna både det grupp-baserade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkraven för försäkringsföretag som ingår i gruppen (se artikel 231 i Solvens II-direktivet och artiklarna 347–350 i Solvens II-förordningen). Oavsett om det grupp-baserade solvenskapitalkravet beräknas enligt konsolideringsmetoden eller sammanläggnings- och avräkningsmetoden får ett enskilt företag som ingår i en grupp använda en intern modell för beräkning av sitt solvenskapitalkrav på enskild nivå (se prop. 2015/16:9 s. 428–430).

Tillämpningsområdet för en intern modell på grupp-nivå kan avgränsas till att endast omfatta vissa av försäkringsföretagen och EES-försäkrings-givarna i en grupp. Detta gäller både det grupp-baserade solvenskapitalkravet och ett enskilt företags solvenskapitalkrav. En intern modell på grupp-nivå kan även begränsas så att den endast omfattar vissa risker eller vissa verksamheter. I likhet med en intern modell som används för beräkningen av ett enskilt försäkringsföretags solvenskapitalkrav kan en intern modell på grupp-nivå vara avgränsad både med avseende på risker och med avseende på verksamheter (samma prop. s. 429).

För att få använda en intern modell för att beräkna solvenskapitalkravet på grupp-nivå krävs tillstånd. Tillståndsförfarandet skiljer sig delvis åt beroende på vad en ansökan avser. I samtliga fall ska en ansökan ges in till grupp-tillsynsmyndigheten (artikel 343.1 i Solvens II-förordningen och 19 kap. 23 § första och andra styckena FRL, se även artikel 231.1 andra stycket i Solvens II-direktivet).

Om en ansökan endast rör en intern modell för att beräkna det grupp-baserade solvenskapitalkravet ska den prövas av grupp-tillsynsmyndigheten. Innan grupp-tillsynsmyndigheten fattar sitt slutliga beslut ska den ha hört och samrått med de övriga behöriga myndigheterna (artiklarna 344.1 och 344.2 och 345.1 i Solvens II-förordningen).

Om en ansökan i stället rör en intern modell för att beräkna både det grupp-baserade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för ett enskilt försäkringsföretag eller en enskild EES-försäkrings-givare som ingår i gruppen gäller ett annat beslutsförfarande. I dessa fall ska grupp-tillsynsmyndigheten tillsammans med de berörda behöriga myndigheterna komma överens om vilket beslut som bör fattas (19 kap. 25 § första stycket

Prop. 2020/21:129 FRL, se även artikel 231.2 i Solvens II-direktivet). Det är även möjligt att hänskjuta ett ärende till Eiopa för tvistlösning (19 kap. 26 § första stycket FRL, se även artikel 231.3 första stycket i Solvens II-direktivet). Om ett ärende har hänskjutits till Eiopa för tvistlösning och om den myndighetens tillsynsstyrelse avvisar den oberoende panelens förslag till beslut, ska grupp tillsynsmyndigheten fatta det slutliga beslutet (19 kap. 26 § andra stycket FRL, se även artikel 231.3 tredje stycket i Solvens II-direktivet). Grupp tillsynsmyndigheten ska även fatta det slutliga beslutet om det inte fattats något gemensamt beslut inom sex månader och ärendet under denna tid inte har hänskjutits till Eiopa (19 kap. 25 § andra stycket tillsammans med 26 § första stycket FRL, se även artikel 231.6 första stycket tillsammans med 231.3 första stycket i Solvens II-direktivet).

Grundläggande bestämmelser för interna modeller på grupp nivå

Om det grupp baserade solvenskapitalkravet beräknas enligt konsolideringsmetoden kan beräkningen ske med användning av en fullständig eller partiell intern modell. I så fall gäller bestämmelserna för interna modeller på enskild nivå i 9 kap. 1–18 §§ FRL också för en intern modell som används för att beräkna det grupp baserade solvenskapitalkravet (19 kap. 21 § FRL). Bestämmelsen i 19 kap. 21 § FRL genomför artikel 230.2 första stycket i Solvens II-direktivet. I den artikeln anges att solvenskapitalkravet på grupp nivå med utgångspunkt i sammanställda data (det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp nivå) ska beräknas antingen enligt standardformeln eller med en godkänd intern modell i överensstämmelse med de allmänna principer som anges i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1 och 2 respektive avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1 och 3 i direktivet.

Genom ändringsdirektivet har det införts de nya bestämmelser i Solvens II-direktivet om interna modeller. I de nya bestämmelserna anges dels att Eiopa ska underrättas om en ansökan om en intern modell, dels att den behöriga myndigheten ska ges möjlighet att begära hjälp av Eiopa vid prövning av en sådan ansökan (se artikel 112.3a i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.2 i ändringsdirektivet). Artikel 112.3a har förts in i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3. I detta avsnitt finns sedan tidigare en bestämmelse om att tillsynsmyndigheten ska besluta om en ansökan inom sex månader från det att den fullständiga ansökningen mottogs (artikel 112.4). Därmed bör, som *Finansinspektionen* för fram, bestämmelserna för en ansökan om intern modell på enskild nivå om att Eiopa ska underrättas om en ansökan, att inspektionen ska få begära hjälp av Eiopa vid en prövning av en ansökan och att inspektionen ska fatta ett beslut om ansökan inom sex månader som utgångspunkt också gälla för en ansökan om intern modell som ska användas för att beräkna det grupp baserade solvenskapitalkravet.

I Solvens II-direktivet finns det särskilda bestämmelser för vissa typer av interna modeller. Om gruppen använder konsolideringsmetoden (metod 1) för att beräkna det grupp baserade solvenskapitalkravet och en ansökan gäller tillstånd att beräkna både det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp nivå och solvenskapitalkraven för försäkrings- och återförsäkringsföretagen i gruppen med en intern modell gäller ett särskilt beslutsförfarande (se artikel 231). Som utgångspunkt ska ett sådant beslut

fattas gemensamt av grupp tillsynsmyndigheten och de övriga tillsynsmyndigheterna (artikel 231.2). Grupp tillsynsmyndigheten ska i dessa fall överlämna den fullständiga ansökan till de andra medlemmarna i tillsynskollegiet (artikel 231.1 tredje stycket). Det finns också särskilda tidsfrister inom vilka ett beslut ska fattas (se t.ex. artikel 231.2). Dessa bestämmelser gäller i vissa fall också om gruppen använder sammanläggnings- och avräkningsmetoden (metod 2) för att beräkna det grupp baserade solvenskapitalkravet och en ansökan gäller tillstånd att beräkna solvenskapitalkraven med en intern modell för försäkrings- och återförsäkringsföretagen i en grupp (se artikel 233.5). Bestämmelserna för en intern modell på enskild nivå om underrättelse till Eiopa av en ansökan om intern modell, att Finansinspektionen ska få begära hjälp av Eiopa vid en sådan prövning och att ett beslut ska fattas inom sex månader bör därför inte gälla för dessa ansökningar då det för sådana ansökningar finns särskilda bestämmelser i direktivet (se artikel 231). De ändringar i Solvens II-direktivet som särskilt rör dessa ansökningar behandlas nedan (artikel 231.1 och 231.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.4 a i ändringsdirektivet).

För att underlätta arbetet med grupp tillsynen ska ett tillsynskollegium inrättas (artikel 248.2 första stycket i Solvens II-direktivet). Med tillsynskollegium avses en permanent men flexibel struktur för samarbete, samordning och underlättande av beslutsfattande avseende tillsynen över en grupp (artikel 212.1e). Ett tillsynskollegium ska bestå av grupp tillsynsmyndigheten, tillsynsmyndigheterna i alla medlemsstater där något dotterföretags huvudkontor är beläget och Eiopa (artikel 248.3 första stycket). För en del grupper inrättas det inte något egentligt tillsynskollegium. Så är fallet om en och samma tillsynsmyndighet både är grupp tillsynsmyndighet och tillsynsmyndighet för de enskilda företagen. Detta gäller t.ex. om en grupp bara består av svenska försäkringsföretag. För en sådan grupp, en s.k. nationell grupp, är Finansinspektionen både grupp tillsynsmyndighet och tillsynsmyndighet över de enskilda försäkringsföretagen. I dessa fall är det inte aktuellt med något gemensamt beslutsfattande mellan tillsynsmyndigheter i olika medlemsstater. Bestämmelserna för interna modeller på enskild nivå om underrättelse till Eiopa om en ansökan om intern modell, att Finansinspektionen ska få begära hjälp av Eiopa vid en sådan prövning och att ett beslut ska fattas inom sex månader bör därför gälla för en ansökan om intern modell på grupp nivå om det inte finns något tillsynskollegium.

Överlämnande av ansökningar om interna modeller inom en grupp – när Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet

Genom ändringsdirektivet har det gjorts ändringar i Solvens II-direktivets bestämmelser om interna modeller. Ändringar har gjorts bl.a. i bestämmelsen om interna modeller på grupp nivå (artikel 231). Grupp tillsynsmyndigheten ska enligt den nya lydelsen utan dröjsmål underrätta de övriga medlemmarna i tillsynskollegiet, inbegripet Eiopa, om att ansökan har mottagits och överlämna den fullständiga ansökan, tillsammans med de handlingar som företaget har lämnat in, till de medlemmarna (artikel 231.1 tredje stycket första meningen i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.4 a i ändringsdirektivet).

I försäkringsrörelselagen finns det i dag en bestämmelse om tillstånd till användning av interna modeller inom en grupp (19 kap. 23 §). Denna bestämmelse infördes för att genomföra artikel 231.1 i Solvens II-direktivet (prop. 2015/16:9 s. 625). I bestämmelsen anges bl.a. att Finansinspektionen snarast möjligt ska överlämna ansökningar till de berörda behöriga myndigheterna (19 kap. 23 § femte stycket FRL). Detta överensstämmer i sak med det som angavs i Solvens II-direktivet i den tidigare lydelsen.

I och med ändringsdirektivet har det införts nya krav för ansökningar om tillstånd att använda en intern modell inom en grupp. För att fullt ut genomföra Solvens II-direktivet i lydelsen enligt ändringsdirektivet bör bestämmelsen i försäkringsrörelselagen ändras. Det bör därför införas en bestämmelse om att Finansinspektionen, när inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, ska lämna över ansökan och de handlingar som företag har lämnat in i samband med en ansökan. Som tidigare ska detta göras till de behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet. För bättre överensstämmelse med Solvens II-direktivet bör det, som *Finansinspektionen* för fram, anges att ansökan och handlingarna ska överlämnas till medlemmarna i tillsynskollegiet. I enlighet med direktivet bör det uttryckligen anges att i detta inbegrips Eiopa (artikel 231.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.4 a i ändringsdirektivet, jfr dock artikel 248.3).

För en del grupper inrättas det inte något egentligt tillsynskollegium (se ovan). En ansökan om intern modell inom en grupp prövas då av en och samma tillsynsmyndighet. I dessa fall är det rimligen inte aktuellt att överlämna en ansökan och de handlingar som har getts in tillsammans med ansökan till andra tillsynsmyndigheter eller Eiopa. Det bör i stället vara tillräckligt att Eiopa informeras om en ansökan.

Beträffande sekretess vid överlämnande av ansökningar från Finansinspektionen, se avsnitt 4.4.

Överlämnande av ansökningar om tillstånd att använda en intern modell inom en grupp – när Finansinspektionen inte är grupp-tillsynsmyndighet

I försäkringsrörelselagen finns det även en bestämmelse om det som ska gälla när Finansinspektionen inte är grupp-tillsynsmyndighet (19 kap. 23 § fjärde stycket). Finansinspektionen ska då lämna över en ansökan om tillstånd att använda en intern modell inom en grupp till grupp-tillsynsmyndigheten. Detta gäller dock bara för ansökningar som görs av försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen.

Vanligtvis torde det vara ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som själv står under tillsyn som enskilt företag som också ansöker om tillstånd att använda en intern modell inom en grupp. I försäkringsrörelselagen anges dock, i överensstämmelse med Solvens II-direktivet, att även andra företag får göra en ansökan om tillstånd att använda en intern modell inom en grupp. Exempelvis gäller att en ansökan om tillstånd att använda en intern modell för beräkning av det grupp-baserade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen får göras av ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag (se 19 kap. 23 § andra stycket FRL och artikel 231.1 första stycket i Solvens II-direktivet).

Skyldigheten för Finansinspektionen att överlämna ansökningar till grupp tillsynsmyndigheten bör inte vara begränsad till de fall då en ansökan görs av ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen. I försäkringsrörelselagen bör det därför anges att Finansinspektionen, när inspektionen inte är grupp tillsynsmyndighet, ska överlämna ansökningar om tillstånd till användning av en intern modell inom en grupp i samtliga fall då sökanden har rätt att göra en sådan ansökan.

Tillämplig lag vid prövningen av en tillståndsansökan

I försäkringsrörelselagen finns det en bestämmelse om tillämplig lag vid prövning av en ansökan om tillstånd till användning av interna modeller inom en grupp (19 kap. 24 §). När Finansinspektionen prövar en ansökan om tillstånd att använda en intern modell för beräkning av det gruppbase- rade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen tillämpas försäkrings- rörelselagen. Finansinspektionen får dock även tillämpa bestämmelser som enligt författningar i en annan stat inom EES gäller för en sådan intern modell som avses i ansökan. När ansökan har lämnats in till inspektionen, gäller detta dock bara om det är nödvändigt för en effektiv tillsyn över försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare.

Det finns dock ytterligare ansökningar om tillstånd till användning av interna modeller inom en grupp som ska ges in till Finansinspektionen. När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet ska inspektionen också ta emot ansökningar om tillstånd att använda en intern modell för beräk- ningen av solvenskapitalkravet för de försäkringsföretag och EES-försäk- ringsgivare som ingår i gruppen (19 kap. 23 § tredje stycket FRL). Bestämmelsen om tillämplig lag bör ändras så att den även gäller för sådana ansökningar.

Finansinspektionen ska ges möjlighet att begära hjälp av Eiopa vid sin prövning av en ansökan om tillstånd att använda en intern modell inom en grupp

Genom ändringsdirektivet har det införts en bestämmelse i Solvens II- direktivet om att Eiopa på begäran av en eller flera berörda tillsynsmynd- igheter får tillhandahålla tekniskt stöd, i enlighet med artikel 8.1 b i Eiopa-förordningen, till den eller de tillsynsmyndigheter som begärde stöd i samband med beslutet om ansökan (artikel 231.1 tredje stycket andra meningen i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.4 a i ändrings- direktivet). En motsvarande bestämmelse har samtidigt införts för ansök- ningar om tillstånd att använda en intern modell i ett enskilt företag (artikel 112.3a andra meningen, i lydelsen enligt artikel 2.2 i ändrings- direktivet). Den bestämmelsen behandlas i avsnitt 4.2.1.

Det finns i dag inte någon bestämmelse i försäkringsrörelselagen om att Finansinspektionen, när inspektionen prövar en ansökan om tillstånd att använda en intern modell inom en grupp, får begära hjälp av Eiopa. För att fullt ut genomföra ändringarna av Solvens II-direktivet i denna del bör det införas en ny bestämmelse i försäkringsrörelselagen. Bestämmelsen bör ge Finansinspektionen möjlighet att begära hjälp av Eiopa vid prövningen av en ansökan om tillstånd att använda en intern modell inom en grupp.

I Solvens II-direktivet anges att Eiopa på begäran av en eller flera berörda tillsynsmyndigheter får tillhandahålla tekniskt stöd till den eller de tillsynsmyndigheter som begärde stöd i samband med beslutet om ansökan (artikel 231.1 tredje stycket andra meningen). Utgångspunkten för ansökningar som rör tillstånd att använda en intern modell på gruppnivå är att de berörda behöriga myndigheterna ska komma överens om vilket beslut som bör fattas. Detta ska ske inom sex månader. Därefter ska grupp-tillsynsmyndigheten fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen (19 kap. 25 § första stycket FRL). Det vanliga torde därmed vara att hjälp begärs på ett tidigt stadium, inom sexmånadersfristen och innan myndigheterna har kommit överens om vilket beslut som bör fattas. Det borde således i första hand vara i dessa fall som Finansinspektionen bör få möjlighet att begära hjälp från Eiopa. Denna möjlighet bör gälla såväl i de fall då Finansinspektionen är grupp-tillsynsmyndighet och ska fatta ett slutligt beslut som när en behörig myndighet är grupp-tillsynsmyndighet, dvs. i de fall då en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över en utländsk försäkringsgivare ska vara grupp-tillsynsmyndighet för en viss grupp. Finansinspektionens möjlighet att begära hjälp från Eiopa bör således inte vara begränsad till de fall då inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet och ska fatta ett slutligt beslut med anledning av ansökan.

Det torde inte finnas något hinder mot att hjälp begärs först efter det att sexmånadersfristen löpt ut. Tvärtom kan det i dessa fall finnas ett särskilt behov av hjälp då Finansinspektionen och de berörda behöriga myndigheterna inte har kunnat komma överens om vilket beslut som bör fattas. I dessa fall är det även så att Finansinspektionen ensam ska fatta ett slutligt beslut (19 kap. 25 § andra stycket FRL). Finansinspektionen bör därför få möjlighet att begära hjälp från Eiopa när inspektionen, som grupp-tillsynsmyndighet, ensam ska pröva en ansökan om tillstånd att använda en intern modell på grupp-nivå. Detta torde dock endast inträffa i särskilda fall eftersom Finansinspektionen och de berörda behöriga myndigheterna inom sexmånadersperioden får hänskjuta ett ärende till Eiopa för tvistlösning (19 kap. 26 § första stycket FRL).

Om ett ärende hänskjuts till Eiopa för tvistlösning och den myndigheten har fattat ett beslut, ska grupp-tillsynsmyndigheten fatta ett slutligt beslut i enlighet med Eiopas beslut. Det torde inte finnas något ytterligare behov av hjälp från Eiopa då Finansinspektionen i ett sådant fall ska fatta ett beslut i enlighet med Eiopas beslut.

Om Eiopa inte fattar ett beslut inom den föreskrivna tiden på en månad, ska Finansinspektionen fatta ett slutligt beslut (artikel 231.3 i Solvens II-direktivet). I enlighet med direktivets ordalydelse bör Finansinspektionen även i dessa fall ha möjlighet att begära hjälp från Eiopa.

I Solvens II-direktivet finns det olika typer av ansökningar som rör interna modeller. Bestämmelsen i direktivet omfattar i första hand en ansökan om tillstånd att använda en intern modell för beräkning av det grupp-baserade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen (artikel 231). Bestämmelser om sådana ansökningar finns i försäkringsrörelselagen (19 kap. 23 § andra stycket). Finansinspektionen bör således få begära hjälp av Eiopa vid ansökningar om tillstånd att använda en intern modell för beräkning av det grupp-baserade solvenskapitalkravet och solvens-

kapitalkravet för försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen.

Det finns emellertid ytterligare en typ av ansökningar om interna modeller i Solvens II-direktivet: ansökningar om tillstånd att beräkna solvenskapitalkraven för de enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretagen i en grupp med en intern modell. För dessa ansökningar ska det som anges ovan gälla i tillämpliga delar (artikel 233.5). Finansinspektionen bör därför få möjlighet att begära hjälp från Eiopa också vid sin prövning av sådana ansökningar. Finansinspektionen bör alltså även få möjlighet att begära hjälp från Eiopa om en ansökan rör tillstånd att använda en intern modell för beräkningen av solvenskapitalkravet för de enskilda försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen (dvs. en ansökan som avses i 19 kap. 23 § tredje stycket FRL).

För ansökningar om tillstånd att använda en intern modell bara för att beräkna det gruppbaseade solvenskapitalkravet gäller att grupp tillsynsmyndigheten, efter att ha hört de övriga tillsynsmyndigheterna, ska fatta ett eget beslut om ansökan (artikel 345.1 i Solvens II-förordningen). Även i dessa fall bör Finansinspektionen få begära hjälp från Eiopa när en ansökan ska prövas. Detta torde dock ske med stöd av de grundläggande bestämmelserna för interna modeller på grupp nivå (se 19 kap. 21 § FRL).

När Eiopa har fattat ett beslut

En ansökan om tillstånd att använda en intern modell inom en grupp ska behandlas i tillsynskollegiet (19 kap. 25 § FRL). Tillsynskollegiet består av Finansinspektionen och de behöriga myndigheterna som ska delta i grupp tillsynen över en viss grupp (1 kap. 12 § 12 FRL). Om Finansinspektionen och de behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet inte kan komma överens om vilket beslut som ska fattas, har inspektionen en möjlighet att hänskjuta ärendet till Eiopa för tvistlösning (19 kap. 26 § första stycket FRL). Såväl grupp tillsynsmyndigheten som de andra myndigheterna i tillsynskollegiet har möjlighet att hänskjuta ett ärende till Eiopa. Om ett ärende hänskjuts till Eiopa ska den myndigheten fatta ett beslut inom en månad (artikel 231.3 andra stycket i Solvens II-direktivet). När ett ärende har hänskjutits till Eiopa ska Finansinspektionen, om inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, invänta det beslut som Eiopa kan komma att fatta (19 kap. 26 § första stycket första meningen FRL).

I Solvens II-direktivet anges att grupp tillsynsmyndigheten ska skjuta upp sitt beslut och invänta ett eventuellt beslut som får fattas av Eiopa om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna har hänskjutit ärendet till Eiopa. Grupp tillsynsmyndigheten ska sedan fatta sitt beslut i enlighet med Eiopas beslut (artikel 231.3 första stycket).

Det finns inte någon bestämmelse i försäkringsrörelselagen om att Finansinspektionen ska fatta sitt slutliga beslut i enlighet med Eiopas beslut. Sådana bestämmelser finns däremot för andra typer av ärenden som får hänskjutas till Eiopa för tvistlösning (se t.ex. 19 kap. 10 a § FRL som rör upprättande av en samordningsöverenskommelse). För att fullt ut genomföra de nu aktuella reglerna i Solvens II-direktivet (artikel 231.3) bör det införas en ny bestämmelse i försäkringsrörelselagen. I bestämmelsen bör det anges att Finansinspektionen ska fatta sitt slutliga beslut i

Prop. 2020/21:129 enlighet med Eiopas beslut, om Eiopa har fattat ett beslut som rör en ansökan om tillstånd att använda en intern modell inom en grupp.

När Eiopa inte fattar något beslut

Genom ändringsdirektivet har det gjorts en ändring i bestämmelsen i Solvens II-direktivet om det som ska gälla om Eiopa inte fattar något beslut när ett ärende om intern modell inom en grupp har hänskjutits till den myndigheten. I bestämmelsen anges nu att det slutliga beslutet ska fattas av grupp tillsynsmyndigheten, om Eiopa inte fattar ett beslut (artikel 231.3 tredje stycket första meningen i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.4 b i ändringsdirektivet).

Bestämmelsen i Solvens II-direktivet, i den tidigare lydelsen, är i svensk rätt genomförd i en motsvarande bestämmelse i försäkringsrörelselagen (19 kap. 26 § andra stycket). I den bestämmelsen anges att Finansinspektionen ska fatta det slutliga beslutet om ett ärende har hänskjutits till Eiopa och det beslut som föreslås av panelen avvisas.

Bestämmelsen i försäkringsrörelselagen bör justeras för att genomföra Solvens II-direktivet i lydelsen enligt ändringsdirektivet. Det bör därför anges att Finansinspektionen ska fatta det slutliga beslutet om ett ärende om tillstånd att använda en intern modell inom en grupp har hänskjutits till Eiopa och den myndigheten inte fattar något beslut i ärendet.

4.3 Sekundäretablering och gränsöverskridande verksamhet

4.3.1 **Underrättelse om ansökan om tillstånd att driva försäkringsrörelse**

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska, innan inspektionen beslutar i fråga om tillstånd att driva försäkringsrörelse, underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och den behöriga myndigheten i ett annat land inom EES, om företaget avser att driva gränsöverskridande verksamhet eller inrätta en sekundäretablering i det landet, och det med hänsyn till det som anges i företagets verksamhetsplan är sannolikt att dess verksamhet kommer att vara relevant för marknaden i det landet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Gällande rätt

Enligt Solvens II-direktivet krävs auktorisation för att starta direkt försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet (artikel 14). En auktorisation ska gälla inom hela gemenskapen och ge försäkrings- och återförsäkringsföretag rätt att bedriva verksamhet där (artikel 15.1). Auktorisationen ger därmed etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster. I direktivet an-

ges vidare att vissa villkor måste vara uppfyllda för att auktorisation ska kunna beviljas. Ett företag som ansöker om auktorisation måste bl.a. ge in en verksamhetsplan med vissa uppgifter om och prognoser för den planerade verksamheten (artiklarna 18.1 c och 23). Det är tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där försäkrings- eller återförsäkringsföretaget har sitt huvudkontor, benämnd hemmedlemsstaten, som ska pröva ansökan (artiklarna 13.8 och 14.2). Dessa bestämmelser i direktivet har genomförts i svensk rätt genom bestämmelser om tillstånd i försäkringsrörelselagen, försäkringsrörelseförordningen (2011:257) och Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2015:8) om försäkringsrörelse.

I Solvens II-direktivet finns även närmare bestämmelser om försäkringsföretags etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster (avdelning I kapitel VIII).

Ett försäkringsföretag som önskar etablera en filial inom en annan medlemsstats territorium, benämnd värdmedlemsstaten, ska underrätta tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten om detta och tillhandahålla vissa uppgifter (artikel 145). Myndigheterna ska därefter sända över informationen till värdmedlemsstatens tillsynsmyndigheter om det inte finns anledning att ifrågasätta att försäkringsföretaget uppfyller vissa krav i samband med den planerade verksamheten (artikel 146). Innan försäkringsföretaget får etablera sin filial ska tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten underrätta myndigheten i hemmedlemsstaten om vilka villkor som gäller för verksamheten.

På liknande sätt ska ett försäkringsföretag som första gången önskar utnyttja rätten, att inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, bedriva verksamhet i en eller flera medlemsstater anmäla detta till tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten och ange vissa uppgifter (artikel 147). Myndigheterna ska därefter överlämna viss information om försäkringsföretaget och den planerade verksamheten till värdmedlemsstaten. Försäkringsföretaget får påbörja verksamheten då det tagit emot underrättelse om att informationen överlämnats (artikel 149).

I försäkringsrörelselagen finns bestämmelser om försäkringsföretags verksamhet i ett annat land inom EES och Finansinspektionens uppgifter i egenskap av hemlandsmyndighet (3 kap.). Vid genomförandet av Solvens II-direktivet gjordes bedömningen att bestämmelserna huvudsakligen uppfyllde direktivets krav (prop. 2015/16:9 s. 218–221). Bestämmelserna gäller i enlighet med direktivet endast för försäkringsföretag som inte är återförsäkringsbolag. Försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag som har fått tillstånd för försäkringsrörelse som bara avser återförsäkring omfattas alltså inte av kravet på underrättelse till Finansinspektionen om sekundäretablering eller gränsöverskridande verksamhet i ett annat land inom EES (1 kap. 10 § och 3 kap. 1 och 15 §§ FRL). Sådana försäkringsföretag omfattas därmed inte heller av förfarandet med överföring av uppgifter mellan Finansinspektionen och behörig myndighet i det andra landet (3 kap. 2–7 och 16–21 §§ FRL). Detta har motiverats med att återförsäkring i de flesta fall är en internationell verksamhet mellan företag och att det därför inte finns behov av konsumentskyddsregler i det sammanhanget (prop. 2007/08:40 s. 63).

Genom ändringsdirektivet har det införts ytterligare en bestämmelse i Solvens II-direktivet om tillsynsmyndigheternas förfarande vid planerad verksamhet i flera medlemsstater (artikel 152a.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.3 i ändringsdirektivet). Enligt den nya bestämmelsen ska tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten underrätta Eiopa och tillsynsmyndigheten i den berörda värdmedlemsstaten om den avser att auktorisera ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i vars verksamhetsplan det anges att en del av dess verksamhet kommer att grundas på friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten i en annan medlemsstat, och om det i verksamhetsplanen också anges att denna verksamhet sannolikt kommer att vara relevant när det gäller värdmedlemsstatens marknad.

Det finns i dag inte någon bestämmelse i försäkringsrörelselagen som direkt motsvarar den nya bestämmelsen i Solvens II-direktivet. Som anges i avsnitt 4.2.1 finns det en allmän bestämmelse om Finansinspektionens skyldighet att samarbeta och utbyta information med bl.a. behöriga myndigheter och Eiopa i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i unionen (17 kap. 3 § FRL). Den samarbets- och informationsskyldigheten omfattar i och för sig det nu aktuella kravet på underrättelse om vissa ansökningar om tillstånd. Det finns dock skäl att i lag förtydliga Finansinspektionens underrättelseskyldighet i detta avseende och därför bör det införas en uttrycklig bestämmelse om detta i försäkringsrörelselagen.

Ett av syftena med ändringsdirektivet är att stärka samarbetet mellan de nationella tillsynsmyndigheterna och Eiopa på ett tidigt stadium (se avsnitt 4.1). Till skillnad från den nuvarande regleringen inträder därmed den utökade underrättelseskyldigheten redan innan ett beslut att ge tillstånd har meddelats. Enligt Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt ändringsdirektivet, ska underrättelse nämligen ske när en tillsynsmyndighet avser att auktorisera ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som planerar att driva gränsöverskridande försäkringsverksamhet. Frågan är hur detta krav ska genomföras i svensk rätt. Det är inte lämpligt med en ordning där Finansinspektionens avsikt att ge tillstånd att driva försäkringsrörelse utgör en förutsättning för myndighetens underrättelse. En underrättelse om planerad sekundäretablering eller gränsöverskridande verksamhet skulle i sådana fall kunna uppfattas som ett förhandsbesked i frågan om tillstånd. Innan Finansinspektionen har meddelat beslut kan dock myndigheten inte anses ha tagit ställning i frågan. Den nya bestämmelsen i försäkringsrörelselagen bör därför utformas så att Finansinspektionen är skyldig att underrätta Eiopa och berörd värdlandsmyndighet innan inspektionen beslutar i fråga om tillstånd. Underrättelse bör ske oavsett vilken preliminär bedömning som inspektionen gör avseende ansökan om tillstånd. En sådan utformning av underrättelseskyldigheten får anses ligga väl i linje med syftet med den nya bestämmelsen i Solvens II-direktivet.

Det bör i sammanhanget framhållas att den nu föreslagna underrättelseskyldigheten även gäller vid ansökningar om tillstånd för rörelse som bara avser återförsäkring, dvs. verksamhet som drivs av återförsäkringsbolag. Som anges ovan omfattar det nuvarande underrättelseförfarandet inte sådan verksamhet (3 kap. 1 och 15 §§ FRL).

Enligt den nya bestämmelsen i Solvens II-direktivet gäller hemlandsmyndighetens underrättelseskyldighet endast om det i ett företags verksamhetsplan anges att den planerade verksamheten sannolikt kommer att vara relevant när det gäller värmedlemsstatens marknad. En rimlig tolkning av direktivet är att det är hemlandsmyndigheten som utifrån uppgifter i verksamhetsplanen ska bedöma om det finns ett krav på att lämna en underrättelse. Det bör alltså inte vara en förutsättning för underrättelse att det ansökande företaget har gjort en bedömning av den planerade verksamhetens omfattning. Direktivets krav på att verksamheten ska vara relevant när det gäller marknaden i värmedlemsstaten får anses innebära att företaget som ansöker om auktorisation kan förväntas driva gränsöverskridande försäkringsverksamhet i mer betydande omfattning (jfr skäl 7 i ändringsdirektivet). Vid denna bedömning borde exempelvis uppgifter om företagets uppskattade intäkter från verksamheten i värmedlemsstaten i förhållande till företagets totala uppskattade intäkter samt de förväntade effekterna på värmedlemsstatens försäkringsmarknad kunna beaktas.

Beträffande sekretess vid underrättelse från Finansinspektionen till Eiopa eller en tillsynsmyndighet i ett annat land inom EES, se avsnitt 4.4.

Av Solvens II-direktivet framgår att underrättelsen till Eiopa och tillsynsmyndigheten i värmedlemsstaten ska vara tillräckligt detaljerad för att möjliggöra en korrekt bedömning (artikel 152a.3, i lydelsen enligt artikel 2.3 i ändringsdirektivet). Direktivets krav på innehållet i underrättelsen bör genomföras genom verkställighetsföreskrifter.

4.3.2 Underrättelse om brister och hänskjutande till Eiopa

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och den behöriga myndigheten i ett annat land inom EES, om inspektionen konstaterar försämringar av de ekonomiska förhållandena eller andra framväxande risker i ett försäkringsföretag som driver gränsöverskridande verksamhet eller verksamhet som sekundäretablering i det landet och riskerna kan ha en gränsöverskridande effekt.

Finansinspektionen ska få underrätta den behöriga myndigheten i en EES-försäkringsgivares hemland om inspektionen har anledning att befarar att det finns allvarliga brister i fråga om konsumentskydd hos försäkringsgivaren.

Finansinspektionen ska få hänskjuta frågor till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära hjälp av den myndigheten i de fall som framgår av artikel 152a i Solvens II-direktivet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Gällande rätt

I Solvens II-direktivet finns flera bestämmelser om ansvarsfördelningen mellan de nationella tillsynsmyndigheterna och om deras samarbete med varandra och med Eiopa.

Medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheterna samarbetar med Eiopa och förser myndigheten med de uppgifter som den behöver för att utföra sina uppgifter i enlighet med Eiopa-förordningen (artikel 65 a i Solvens II-direktivet).

När det gäller ansvarsfördelningen mellan medlemsstaterna är hemmedlemsstaten ensam ansvarig för den finansiella tillsynen över försäkrings- och återförsäkringsföretag, vilket även innefattar den del av verksamheten som ett företag bedriver i en annan medlemsstat (artikel 30 i Solvens II-direktivet). Denna finansiella tillsyn ska omfatta kontroll avseende försäkrings- eller återförsäkringsföretagets hela verksamhet, inbegripet dess solvens och upprättande av försäkringstekniska avsättningar samt dess tillgångar och medräkningsbara kapitalbas, enligt de regler som medlemsstaten fastställt eller den praxis som tillämpas i hemmedlemsstaten med iakttagande av de bestämmelser som har antagits på gemenskapsnivå. Om tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten har anledning att anta att verksamheten i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag kan påverka dess finansiella sundhet, ska de informera tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten.

För tillsynen i övrigt gäller ett delat ansvar mellan tillsynsmyndigheterna i hem- och värdmedlemsstaten. Om ett försäkringsföretag inte följer de rättsregler som är tillämpliga i värdmedlemsstaten, ska tillsynsmyndigheterna i denna stat anmoda företaget att vidta rättelse (artikel 155 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt Omnibus II-direktivet). Om företaget inte vidtar nödvändiga åtgärder, ska tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten underrätta tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten om detta. Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska snarast vidta alla åtgärder som behövs för att försäkringsföretaget ska vidta rättelse. Om försäkringsföretaget fortsätter att överträda rättsreglerna i värdmedlemsstaten, får tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten, efter att ha underrättat tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten, vidta ytterligare åtgärder. Tillsynsmyndigheterna i hem- eller värdmedlemsstaten får även hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i Eiopa-förordningen. Ett liknande förfarande gäller i fråga om återförsäkringsföretag (artikel 158 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt Omnibus II-direktivet).

Bestämmelserna i Solvens II-direktivet har i svensk rätt genomförts genom bestämmelser om hemlandstillsyn i försäkringsrörelselagen (17 och 18 kap.) och bestämmelser om värdlandstillsyn i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige (3 kap.).

Finansinspektionens underrättelse om brister i pågående verksamhet

Genom ändringsdirektivet har det införts nya bestämmelser i Solvens II-direktivet om samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheterna i fråga om gränsöverskridande verksamhet (artikel 152a.2 första

och andra meningarna i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.3 i ändringsdirektivet). Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska underätta Eiopa och tillsynsmyndigheten i den berörda värdmedlemsstaten om den konstaterar försämringar av de ekonomiska förhållandena eller andra framväxande risker från ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som bedriver verksamhet som grundas på friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten och som kan ha en gränsöverskridande effekt. Tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten får också underrätta tillsynsmyndigheten i den berörda hemmedlemsstaten om den hyser allvarliga och motiverade farhågor i fråga om konsumentskydd.

I försäkringsrörelselagen finns en allmän bestämmelse om Finansinspektionens skyldighet att som hemlandsmyndighet samarbeta och utbyta information med bl.a. behöriga myndigheter och Eiopa i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i unionen (17 kap. 3 §). Detta torde i och för sig kunna omfatta det nya kravet i Solvens II-direktivet på underrättelse om framväxande risker i gränsöverskridande verksamhet. Det finns dock skäl att i lag förtydliga Finansinspektionens underrättelseskyldighet i detta avseende. Det bör därför införas en uttrycklig bestämmelse i försäkringsrörelselagen om att Finansinspektionen ska underrätta Eiopa och den behöriga myndigheten i ett annat land inom EES om inspektionen konstaterar försämringar av de ekonomiska förhållandena eller andra framväxande risker i ett försäkringsföretag som driver gränsöverskridande verksamhet eller verksamhet som sekundäretablering i det landet. En förutsättning för underrättelse bör vara att riskerna bedöms kunna ha en gränsöverskridande effekt. Som anges ovan är Finansinspektionen i egenkap av hemlandsmyndighet ensam ansvarig för den finansiella tillsynen över försäkringsföretag som driver verksamhet i ett annat land inom EES. Underrättelseskyldigheten tar därmed i första hand sikte på sådana risker som inspektionen kan konstatera inom ramen för den tillsynen.

Även i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige finns en allmän bestämmelse om att Finansinspektionen ska lämna uppgifter till de behöriga myndigheterna i hemländerna om det behövs för deras tillsyn samt i övrigt ha ett nära samarbete med dessa myndigheter (3 kap. 2 § andra stycket). Det bör därutöver införas en bestämmelse om att Finansinspektionen ska få underrätta den behöriga myndigheten i en EES-försäkringsgivares hemland om inspektionen har anledning att befara att det hos försäkringsgivaren finns allvarliga brister i konsumentskyddet. I Solvens II-direktivet görs en tydlig avgränsning på så sätt att en underrättelse till hemlandsmyndigheten ska gälla allvarliga farhågor i fråga om skyddet för konsumenter (artikel 152a.2 andra meningen, i lydelsen enligt artikel 2.3 i ändringsdirektivet). Skyddet för andra kunder hos en försäkringsgivare berörs dock inte i den aktuella direktivbestämmelsen. Den nya bestämmelsen i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige bör därför begränsas till att avse skyddet för försäkringstagare, andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar och dem som erbjuds att teckna en försäkring hos en EES-försäkringsgivare som meddelar försäkringar till konsumenter.

Som anges i avsnitt 4.1 är ett av syftena med ändringsdirektivet att stärka samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna på ett tidigt stadium. Den föreslagna bestämmelsen ger därför Finansinspektionen möjlighet att under-

Prop. 2020/21:129 rätta hemlandsmyndigheten redan i skede där det finns en allvarlig och motiverad farhåga i fråga om konsumentskyddet hos en EES-försäkringsgivare. Det krävs således inte att Finansinspektionen har slagit fast att försäkringsgivaren har överträtt en bestämmelse som har betydelse för konsumentskyddet. En välgrundad misstanke om en sådan överträdelse ska vara tillräcklig för att en underrättelse ska kunna lämnas.

Beträffande sekretess vid underrättelse från Finansinspektionen till Eiopa eller en tillsynsmyndighet i ett annat land inom EES, se avsnitt 4.4.

Av Solvens II-direktivet framgår att Finansinspektionens underrättelser ska vara tillräckligt detaljerade för att möjliggöra en korrekt bedömning (artikel 152a.3, i lydelsen enligt artikel 2.3 i ändringsdirektivet). Direktivets krav på innehållet i underrättelserna bör genomföras genom verkställighetsföreskrifter.

Hänskjutande av frågor till Eiopa

Det utökade underrättelseförfarandet som beskrivs ovan utgör ett led i att stärka informationsutbytet och samarbetet mellan nationella tillsynsmyndigheter i vissa gränsöverskridande tillsynsärenden. Genom ändringsdirektivet har det även införts en bestämmelse i Solvens II-direktivet som ger tillsynsmyndigheterna en möjlighet att hänskjuta ett sådant ärende till Eiopa och begära myndighetens hjälp om ingen bilateral lösning kan hittas (artikel 152a.2 tredje meningen i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.3 i ändringsdirektivet).

För att genomföra ändringen i Solvens II-direktivet bör det införas bestämmelser i försäkringsrörelselagen och i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige om att Finansinspektionen får hänskjuta frågor till Eiopa och begära hjälp av myndigheten i de fall som framgår av artikel 152a i direktivet.

4.3.3 Samarbetsplattformar

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska tillsammans med berörda behöriga myndigheter få inrätta en samarbetsplattform för att förbättra informationsutbytet och stärka samarbetet mellan dem när ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare driver verksamhet i mer än ett land inom EES.

Om Finansinspektionen och de berörda behöriga myndigheterna inte kan enas om inrättandet av en samarbetsplattform, ska inspektionen få begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ska inrätta en samarbetsplattform.

Finansinspektionen ska på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten lämna de uppgifter som den myndigheten behöver för att en samarbetsplattform ska fungera väl.

Regeringens bedömning: Bestämmelserna i Solvens II-direktivet som bara rör Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens verksamhet kräver inga lagstiftningsåtgärder.

Bestämmelsen i direktivet om att inrättandet av en samarbetsplattform inte påverkar tillsynsmandatet för tillsynsmyndigheterna i hem- och värdmedlemsstaten i enlighet med direktivet kräver inga lagstiftningsåtgärder.

Inrättande av en samarbetsplattform bör inte utgöra en internationell överenskommelse.

Prop. 2020/21:129

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Nya bestämmelser i Solvens II-direktivet om samarbetsplattformar

Genom ändringsdirektivet har det införts bestämmelser om samarbetsplattformar i Solvens II-direktivet (artikel 152b i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.3 i ändringsdirektivet).

Enligt de nya bestämmelserna ska Eiopa få inrätta och samordna en samarbetsplattform för att förbättra informationsutbytet och förstärka samarbetet mellan de berörda tillsynsmyndigheterna. Detta ska Eiopa få göra vid motiverade farhågor om negativa effekter för försäkringstagare, på eget initiativ eller på begäran av en eller flera berörda tillsynsmyndigheter, om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bedriver eller har för avsikt att bedriva verksamhet som grundas på friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten och om sådan verksamhet är relevant när det gäller värmedlemsstatens marknad, en underrättelse från tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten om försämringar av de ekonomiska förhållandena eller andra framväxande risker har gjorts eller ärendet har hänskjutits till Eiopa (artikel 152b.1 i Solvens II-direktivet).

Eiopas möjlighet att inrätta en samarbetsplattform påverkar inte de berörda tillsynsmyndigheternas rätt att inrätta en samarbetsplattform om de alla är eniga om att göra detta (artikel 152b.2 i Solvens II-direktivet).

Inrättandet av en samarbetsplattform påverkar inte tillsynsmandatet för tillsynsmyndigheterna i hem- och värmedlemsstaten i enlighet med Solvens II-direktivet (artikel 152b.3).

De berörda tillsynsmyndigheterna ska på Eiopas begäran i god tid lämna alla de uppgifter som behövs för att samarbetsplattformen ska fungera väl (artikel 152b.4 i Solvens II-direktivet).

Inrättande av en samarbetsplattform

I försäkringsrörelselagen finns det i dag inte några bestämmelser som motsvarar de nya bestämmelserna i Solvens II-direktivet. Inte heller finns det några sådana bestämmelser i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige. För att genomföra de nya bestämmelserna om samarbetsplattformar i direktivet bör det införas bestämmelser om detta i svensk rätt.

Delar av de nya bestämmelserna i Solvens II-direktivet om samarbetsplattformar rör Eiopa och den myndighetens möjlighet att inrätta en samarbetsplattform (artikel 152b.1). De bestämmelser som bara rör Eiopa och den myndighetens befogenhet att agera kräver inte några lagstiftningsåtgärder.

I Solvens II-direktivet anges att Eiopas möjlighet att inrätta en samarbetsplattform inte påverkar de berörda tillsynsmyndigheternas rätt att inrätta en samarbetsplattform om de alla är eniga om att göra detta (artikel

Prop. 2020/21:129 152b.2). Finansinspektionen bör således, vid sidan av Eiopa, ha möjlighet att tillsammans med berörda behöriga myndigheter inrätta en samarbetsplattform för tillsynen över ett enskilt företag. Detta bör gälla när det är Finansinspektionen som ska utöva den finansiella tillsynen över en försäkringsgivare, dvs. när det är inspektionen som har gett ett företag tillstånd att som försäkringsföretag driva försäkringsrörelse (2 kap. 1 och 15 §§ FRL). Finansinspektionen bör också ha möjlighet att inrätta en samarbetsplattform när en behörig myndighet ska utöva den finansiella tillsynen över en EES-försäkringsgivare samtidigt som inspektionen ska utöva en begränsad tillsyn över det företaget, dvs. s.k. värmlandstillsyn (3 kap. 1 § andra stycket LUFT). Det bör därmed införas bestämmelser om samarbetsplattformar dels i försäkringsrörelselagen, dels i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige. Enligt dessa bestämmelser bör Finansinspektionen tillsammans med berörda behöriga myndigheter få inrätta en samarbetsplattform.

Inrättandet av en samarbetsplattform sker, i enlighet med Solvens II-direktivet, för att förbättra informationsutbytet och stärka samarbetet mellan myndigheterna när ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare driver verksamhet i mer än ett land inom EES. Det syftet bör framgå av de svenska nationella bestämmelserna.

I Solvens II-direktivets nya bestämmelser om samarbetsplattformar anges bl.a. att Eiopa på eget initiativ eller på begäran av en eller flera berörda tillsynsmyndigheter får inrätta och samordna en samarbetsplattform (artikel 152b.1). Utgångspunkten bör vara att de olika tillsynsmyndigheterna först försöker komma överens om att tillsammans inrätta en samarbetsplattform när ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare driver verksamhet i mer än ett land inom EES. Om de enskilda myndigheterna inte lyckas nå en överenskommelse, ger den nya bestämmelsen i direktivet varje berörd myndighet möjlighet att begära att Eiopa inrättar en samarbetsplattform.

För att fullt ut genomföra direktivet bör det införas en bestämmelse i svensk rätt som ger Finansinspektionen möjlighet att begära att Eiopa ska inrätta en samarbetsplattform. Detta bör gälla först om Finansinspektionen och de berörda behöriga myndigheterna inte kan enas om inrättandet av en samarbetsplattform. Denna möjlighet bör, på motsvarande sätt som möjligheten att genom en överenskommelse inrätta en samarbetsplattform, gälla såväl när Finansinspektionen ska utöva tillsyn över ett försäkringsföretag som när inspektionen ska utöva värmlandstillsyn över en EES-försäkringsgivare. Bestämmelser bör därför införas både i försäkringsrörelselagen och i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige.

Fortsatt tillsyn över de enskilda försäkringsföretagen och EES-försäkringsgivarna

I den nya bestämmelsen i Solvens II-direktivet om samarbetsplattformar anges att inrättandet av en samarbetsplattform inte påverkar tillsynsmandatet för tillsynsmyndigheterna i hem- och världmedlemsstaten i enlighet med det direktivet (artikel 152b.3).

Denna bestämmelse bör i huvudsak innebära en upplysning om att Finansinspektionens tillsyn och möjligheter att ingripa mot ett företag inte

påverkas av att det har inrättats en samarbetsplattform för ett visst företag. Detta gäller såväl den tillsyn som Finansinspektionen utövar som hemlandsmyndighet enligt försäkringsrörelselagen som den tillsyn som inspektionen utövar som värdlandsmyndighet enligt lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige.

De bestämmelser som nu föreslås om samarbetsplattformar har till syfte att förbättra informationsutbytet och stärka samarbetet mellan olika myndigheter när ett företag är verksamt i mer än ett land inom EES (se bl.a. skäl 7 i ändringsdirektivet). Finansinspektionens rätt att utöva tillsyn över ett enskilt företag påverkas inte av de bestämmelserna. Detta bör gälla om inte annat särskilt anges. Någon uttrycklig bestämmelse om att Finansinspektionens tillsynsmandat inte påverkas av att det har inrättats en samarbetsplattform är därför inte nödvändig.

Innebörden av att en samarbetsplattform inrättas

I försäkringsrörelselagen finns det flera bestämmelser om Finansinspektionens samverkan med behöriga myndigheter, dvs. utländska myndigheter som har behörighet att utöva tillsyn över försäkringsgivare (se definitionen i 1 kap. 12 § 1 FRL och avsnitt 5.1). Det finns bl.a. en generell bestämmelse om att Finansinspektionen, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, i sin tillsynsverksamhet ska samarbeta och utbyta information med myndigheter (17 kap. 3 § FRL). En motsvarande samverkansbestämmelse finns i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige (3 kap. 2 § andra stycket). Det finns också mer detaljerade bestämmelser om att Finansinspektionen i ett visst fall ska ingå en överenskommelse eller fatta ett gemensamt beslut med andra tillsynsmyndigheter. Detta kan gälla hur tillsynen över en viss grupp ska bedrivas, vilket är fallet med bestämmelserna om beslut att en viss myndighet ska vara grupptillsynsmyndighet eller upprättande av en samordningsöverenskommelse (se 19 kap. 8 och 10 a §§ FRL). Det kan också röra ett beslut som mer direkt rör de enskilda företagen, vilket är fallet med en ansökan om tillstånd att få använda en intern modell inom en grupp eller att få omfattas av en särskild tillsynsordning (se 19 kap. 25 och 85 §§ FRL). Ett gemensamt beslut eller en överenskommelse ska då följas upp av ett beslut från en viss tillsynsmyndighet. Vanligtvis är det grupptillsynsmyndigheten som ska fatta ett sådant beslut. De gemensamma besluten och överenskommelserna anses som internationella överenskommelser (se prop. 2015/16:9 s. 414 och 433).

Grundläggande för de gemensamma beslut och överenskommelser som regleras särskilt i försäkringsrörelselagen är att de är förenade med någon form av rättsverkan. Ett gemensamt beslut eller en överenskommelse kan dock först efter att det har fattats ett nationellt beslut med samma innehåll få direkt rättsverkan för en enskild. Detta är t.ex. fallet när ett företag eller en grupp får tillstånd att använda en intern modell inom en grupp (samma prop. s. 433). I dessa fall har en överenskommelse mellan tillsynsmyndigheterna även föregåtts av en särskild ansökan från en enskild, antingen från ett företag eller gemensamt av flera företag (19 kap. 23 § FRL). Ett gemensamt beslut eller en överenskommelse kan också avse en skyldighet för Finansinspektionen eller en behörig myndighet. Så är fallet

Prop. 2020/21:129 med bestämmelserna om överenskommelse om utseende av grupp tillsynsmyndighet (19 kap. 8 § FRL). En sådan överenskommelse innebär att Finansinspektionen antingen åtar sig eller överlämnar till en behörig myndighet att ansvara för grupp tillsynen över en viss grupp. Även ingående av en samordningsöverenskommelse är förenat med skyldigheter för Finansinspektionen (19 kap. 10 a § FRL).

I Solvens II-direktivets nya bestämmelser om samarbetsplattformar anges att Eiopas möjlighet att inrätta en samarbetsplattform inte påverkar de berörda tillsynsmyndigheternas rätt att inrätta en samarbetsplattform om de alla är eniga om att göra detta (artikel 152b.2). Det anges även att inrättandet av en samarbetsplattform inte heller påverkar tillsynsmandatet för tillsynsmyndigheterna i hem- och värdmedlemsstaten i enlighet med direktivet (artikel 152b.3). I skälen i ändringsdirektivet anges att samarbetsplattformar är ett effektivt verktyg för att åstadkomma ett stärkt och snabbt samarbete tillsynsmyndigheter emellan och därmed även stärka konsumentskyddet. Det förtydligas även att tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten har, och kommer att fortsätta att ha, befogenhet över beslut om auktorisation, tillsyn och kontroll av efterlevnaden (skäl 7 i ändringsdirektivet).

Inrättande av en samarbetsplattform får inte någon rättsverkan för det enskilda företaget. En samarbetsplattform leder inte till några nya skyldigheter eller lättnader för de enskilda företagen, utan samma bestämmelser gäller som före inrättandet. Ett enskilt företag har inte någon möjlighet att begära att en samarbetsplattform inrättas och det finns inte heller något krav på att ett företag ska ges tillfälle att yttra sig innan så sker.

Bestämmelserna i Solvens II-direktivet är utformade så att de ger tillsynsmyndigheterna en möjlighet att inrätta en samarbetsplattform. I vissa fall får även Eiopa inrätta en samarbetsplattform. Det finns inte någon skyldighet för tillsynsmyndigheterna att begära eller medverka till att en samarbetsplattform inrättas. Inte heller tillkommer det någon ny och särskild skyldighet för tillsynsmyndigheterna bara för att en samarbetsplattform inrättas. Om Eiopa inrättar en samarbetsplattform är tillsynsmyndigheterna självfallet skyldiga att följa ett sådant beslut.

Till skillnad från bestämmelserna om utseende av grupp tillsynsmyndighet och upprättande av en samordningsöverenskommelse påverkar en samarbetsplattform inte tillsynsmyndigheternas tillsyn över försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare (artikel 152b.3 jämförd med artiklarna 247.3 och 248.4).

Som framgår kan tillsynsmyndigheterna ta initiativ till att en samarbetsplattform inrättas. Finansinspektionen har alltså, i enlighet med bestämmelserna som nu föreslås, befogenhet att inrätta en sådan samarbetsplattform tillsammans med en eller flera andra tillsynsmyndigheter. Regeringen bedömer att själva inrättandet av en samarbetsplattform inte i sig innebär någon förpliktelse som binder Sverige som stat. En överenskommelse om att inrätta en samarbetsplattform bör därför inte anses som en internationell överenskommelse i den mening som avses i 10 kap. regeringsformen.

En samarbetsplattform bör i stället ses som ett särskilt tillsynsverktyg för de nationella tillsynsmyndigheterna. För Finansinspektionen torde en samarbetsplattform utgöra ett verktyg som möjliggör ett mer strukturerat och regelbundet informationsutbyte än det som redan anges i de generella

bestämmelserna om samverkan mellan inspektionen och behöriga myndigheter (17 kap. 3 § FRL och 3 kap. 2 § andra stycket LUFT). Detta innebär att även om själva inrättandet inte är en internationell överenskommelse som kräver regeringens bemyndigande kan Finansinspektionen, inom ramen för en samarbetsplattform, ändå komma att ingå ytterligare överenskommelse som i sin tur är att bedöma som en internationell överenskommelse. Av förordningen (2009:93) med instruktion för Finansinspektionen följer att Finansinspektionen får ingå internationella överenskommelser som följer av Solvens II-direktivet och som inte kräver riksdagens eller Utrikesnämndens medverkan (4 b §). Bemyndigandet gör det därför möjligt för Finansinspektionen att, inom ramen för en samarbetsplattform, ingå vissa särskilda överenskommelser med behöriga myndigheter.

Uppgiftslämnande till Eiopa

Genom ändringsdirektivet har det införts en bestämmelse i Solvens II-direktivet om att de berörda tillsynsmyndigheterna på Eiopas begäran i god tid ska lämna alla de uppgifter som behövs för att samarbetsplattformen ska fungera väl (artikel 152b.4).

Det finns inte någon bestämmelse i försäkringsrörelselagen som direkt motsvarar den nya bestämmelsen i Solvens II-direktivet om uppgiftslämnande till Eiopa. Inte heller finns det någon sådan bestämmelse i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige.

I försäkringsrörelselagen finns det i och för sig en allmän bestämmelse om samarbete och utbyte av information (17 kap. 3 §). Enligt den bestämmelsen ska Finansinspektionen i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med bl.a. Eiopa i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen. Detta omfattar Solvens II-direktivets nya krav om att Finansinspektionen ska lämna uppgifter till Eiopa om hur en enskild samarbetsplattform fungerar. Det kan dock finnas skäl för att i försäkringsrörelselagen förtydliga när Finansinspektionen ska lämna uppgifter till Eiopa. Detta bör göras i en uttrycklig bestämmelse i den lagen. Den allmänna bestämmelsen i försäkringsrörelselagen gäller dessutom bara vid tillsyn över försäkringsföretag.

För att genomföra den nya bestämmelsen i Solvens II-direktivet bör det även införas en bestämmelse om uppgiftslämnande i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige. I de nya bestämmelserna bör anges att Finansinspektionen till Eiopa ska lämna de uppgifter som den myndigheten behöver för att en samarbetsplattform ska fungera väl. Detta ska ske på begäran av Eiopa.

Beträffande sekretess vid uppgiftslämnande från Finansinspektionen till Eiopa, se avsnitt 4.4.

4.4 Sekretessfrågor

Regeringens bedömning: De nya bestämmelserna i Solvens II-direktivet om Finansinspektionens informationsutbyte med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheter i

Promemorians bedömning överensstämmer i sak med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser kommenterar inte bedömningen särskilt. *Justitiekanslern* efterfrågar ett konstaterande när det gäller huruvida promemorians förslag kräver några överväganden beträffande sekretess.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt förslagen i avsnitten 4.2 och 4.3 ska Finansinspektionen få utökade skyldigheter i fråga om under rättelser och uppgiftslämnande till Eiopa och behöriga myndigheter i andra länder inom EES vid tillsynen över försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som driver verksamhet i Sverige. I promemorian föreslås inga ändringar i offentlighets- och sekretesslagstiftningen med anledning av förslagen. *Justitiekanslern* efterfrågar ytterligare överväganden i sekretesshänseende.

Enligt offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), förkortad OSL, gäller sekretess i verksamhet som består i tillståndsgivning eller tillsyn med avseende på bl.a. försäkringsväsendet för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som myndighetens verksamhet avser, om det kan antas att denne lider skada om uppgiften röjs (30 kap. 4 §). En under rättelse från Finansinspektionen till Eiopa eller en behörig myndighet i ett annat land inom EES kan därmed omfatta uppgifter som är sekretessbelagda. Sekretessbelagda uppgifter får inte röjas för en utländsk myndighet eller en mellanfolklig organisation om inte utlämnande sker i enlighet med särskild föreskrift i lag eller förordning, eller uppgiften i motsvarande fall skulle få lämnas ut till en svensk myndighet och det enligt den utlämnande myndighetens prövning står klart att det är förenligt med svenska intressen att uppgiften lämnas till den utländska myndigheten eller den mellanfolkliga organisationen (8 kap. 3 § OSL).

De nya bestämmelserna i försäkringsrörelselagen och lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige som föreslås i avsnitten 4.2 och 4.3 aktualiserar den sekretessbrytande bestämmelsen i 8 kap. 3 § OSL och möjliggör därigenom överföring av information från Finansinspektionen till Eiopa och behöriga myndigheter i andra länder inom EES i enlighet med Solvens II-direktivet. Regeringen bedömer att myndigheternas intresse av att effektivt och ändamålsenligt kunna utföra sina uppgifter i enlighet med direktivet väger tyngre än det intresse som sekretessen är avsedd att skydda. I sammanhanget kan det också noteras att tystnadsplikt ska gälla hos såväl Eiopa som behöriga myndigheter i andra länder inom EES för information av konfidentiell karaktär (se artikel 70 i Eiopa-förordningen och artiklarna 64 och 65 i Solvens II-direktivet).

Sammanfattningsvis krävs inga ändringar i offentlighets- och sekretesslagstiftningen med anledning av de nya bestämmelserna i Solvens II-direktivet om Finansinspektionens informationsutbyte med Eiopa och tillsynsmyndigheter i andra länder inom EES.

Regeringens förslag: Om en ansökan om tillstånd att omfattas av en särskild tillsynsordning har hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och den myndigheten inte fattar något beslut, ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, fatta det slutliga beslutet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Gällande rätt

I Solvens II-direktivet finns det bestämmelser om tillsyn över solvens på grupp nivå för grupper med centraliserad riskhantering (artiklarna 236–243). De artiklarna har i svensk rätt genomförts genom bestämmelser i försäkringsrörelselagen (19 kap. 84–103 §§). I lagen finns de bestämmelserna under rubriken ”Tillsyn över vissa grupper med centraliserad riskhantering – särskild tillsynsordning”. Det finns även flera bestämmelser om detta i Solvens II-förordningen (artiklarna 351–353).

Ett försäkringsföretag som ingår i en grupp som omfattas av grupp tillsyn står även under tillsyn som enskilt försäkringsföretag (19 kap. 5 § FRL). Grupp tillsyn utgör således ett komplement till tillsynen över det enskilda företaget (prop. 2015/16:9 s. 394). Som huvudregel påverkas inte Finansinspektionens tillsyn över ett enskilt försäkringsföretag av att företaget också ingår i en grupp som omfattas av grupp tillsyn. Finansinspektionen har fortfarande ensam rätt att besluta om åtgärder mot ett försäkringsföretag som inte uppfyller de krav som gäller för att få driva försäkringsrörelse. I vissa fall behöver Finansinspektionen i och för sig samråda med eller informera de behöriga myndigheterna inom ett tillsynskollegium om beslut som rör ett enskilt försäkringsföretag (se t.ex. 19 kap. 10 c § FRL). I dessa fall är det dock fortfarande Finansinspektionen som ensam fattar beslut, om än med beaktande av synpunkter från behöriga myndigheter inom tillsynskollegiet.

Om ett försäkringsföretag omfattas av en särskild tillsynsordning gäller i vissa fall ett särskilt beslutsförfarande. I huvudsak gäller följande. Finansinspektionen ska lämna förslag till tillsynskollegiet om åtgärder som bör vidtas mot företaget. Ett eventuellt beslut ska i första hand fattas efter en överenskommelse inom tillsynskollegiet (se t.ex. 19 kap. 92 § FRL). Först om en överenskommelse inte kan träffas inom en viss tid ska Finansinspektionen fatta ett eget beslut (19 kap. 94 § FRL). I vissa fall får ett ärende hänskjutas till Eiopa för tvistlösning (19 kap. 96 § FRL). Om Eiopa fattar ett beslut i ärendet ska Finansinspektionen fatta ett beslut i enlighet med Eiopas beslut (19 kap. 97 § FRL). Ett beslut om tillstånd för ett dotterföretag inom en grupp att omfattas av en särskild tillsynsordning begränsar således Finansinspektionens rätt att ensam besluta om åtgärder mot ett enskilt försäkringsföretag.

För att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att omfattas av en särskild tillsynsordning krävs att företaget beaktas vid den grupp tillsyn som utövas

Prop. 2020/21:129 över dess moderföretag. Vidare krävs att gruppen har fått tillstånd att göra en gruppgemensam egen risk- och solvensbedömning, att gruppen fått tillstånd att lämna en gemensam rapport om solvens och finansiell ställning samt att försäkringsföretaget omfattas av moderföretagets riskhanteringsprocesser och mekanismer för internkontroll (19 kap. 87 § FRL).

För de enskilda företagen innebär ett beslut om särskild tillsynsordning bl.a. att riskhanteringsuppgifter förs över från ett dotterföretag till dess moderföretag. Dotterföretaget måste dock fortfarande uppfylla sitt individuella kapitalkrav. Det är således inte bara försäkringsföretag som är dotterföretag som berörs av ett beslut om särskild tillsynsordning. För moderföretag vars dotterföretag omfattas av en särskild tillsynsordning gäller dessutom att de ska beräkna solvenskapitalkravet för det dotterföretaget enligt särskilda bestämmelser (19 kap. 88 § FRL). Moderföretaget ansvarar även för att villkoren för att få omfattas av en särskild tillsynsordning fortlöpande uppfylls (19 kap. 100 § FRL).

När Eiopa inte fattar något beslut

Genom ändringsdirektivet har det gjorts en ändring i bestämmelsen i Solvens II-direktivet om det som ska gälla om Eiopa inte fattar beslut i ett ärende om tillstånd att omfattas av en särskild tillsynsordning som har hänskjutits till myndigheten (artikel 237.3 tredje stycket första meningen i Solvens II-direktivet, artikel 2.5 i ändringsdirektivet). I bestämmelsen anges nu att om Eiopa inte fattar ett sådant beslut i enlighet med artikel 19.3 i Eiopa-förordningen ska det slutliga beslutet fattas av grupp tillsynsmyndigheten.

Bestämmelsen i Solvens II-direktivet i den tidigare lydelsen är i svensk rätt genomförd genom en bestämmelse i försäkringsrörelselagen (19 kap. 86 § andra stycket). Enligt den bestämmelsen ska grupp tillsynsmyndigheten fatta det slutliga beslutet om ett ärende hänskjutits till Eiopa och det beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2 och 41.3 och 44.1.3 i Eiopa-förordningen avvisas.

Bestämmelsen i försäkringsrörelselagen bör justeras på motsvarande sätt som bestämmelsen i Solvens II-direktivet. Försättningsvis bör därför gälla att Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, ska fatta det slutliga beslutet om en ansökan om tillstånd att omfattas av en särskild tillsynsordning har hänskjutits till Eiopa och den myndigheten inte fattar något beslut.

4.6 Volatilitetsjustering

Regeringens bedömning: Ändringarna i bestämmelserna i Solvens II-direktivet om volatilitetsjustering kräver inte några lagstiftningsåtgärder.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: I Solvens II-direktivet finns det flera bestämmelser om volatilitetsjustering. Dessa bestämmelser har i svensk rätt genomförts dels genom grundläggande bestämmelser i försäkringsrörelselagen, dels genom mer detaljerade bestämmelser som Finansinspektionen har meddelat med stöd av ett bemyndigande (se 5 kap. 9 § och 18 § 3 FRL, 7 kap. 2 § första stycket 24 försäkringsrörelseförordningen och 4 kap. 22–28 §§ Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd [FFFS 2015:8] om försäkringsrörelse).

Ett försäkringsföretag får använda sig av en volatilitetsjustering vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna (5 kap. 9 § FRL). Med en volatilitetsjustering kan effekterna mildras av överdrivna eller mycket stora räntedifferenser eller spreadar för obligationer. Syftet med bestämmelserna om volatilitetsjustering är att motverka s.k. procykliskt agerande i försäkringsföretagens investeringsprocesser (skäl 32 i Omnibus II-direktivet). I Finansinspektionens ovan nämnda föreskrifter anges hur ett försäkringsföretag ska beräkna volatilitetsjusteringen (4 kap. 22–28 §§).

Genom ändringsdirektivet har det gjorts en ändring i Solvens II-direktivet om hur en volatilitetsjustering ska beräknas (artikel 77d.4 första meningen i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.1 i ändringsdirektivet). Den bestämmelsen är i svensk rätt genomförd genom en bestämmelse i Finansinspektionens ovan nämnda föreskrifter (4 kap. 23 §, se även prop. 2015/16:9 246 f.). Som en följd av ändringen i Solvens II-direktivet har Finansinspektionen ändrat sina föreskrifter (se föreskrifter [FFFS 2020:6] om ändring i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd [FFFS 2015:8] om försäkringsrörelse). Denna ändring har trätt i kraft. Finansinspektionens föreskrifter överensstämmer efter ändringen med Solvens II-direktivets lydelse enligt ändringsdirektivet. Det krävs därför inte några ytterligare åtgärder för att genomföra denna ändring i Solvens II-direktivet.

4.7 Kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner

Regeringens bedömning: Utmönstringen i Solvens II-direktivet av bestämmelser om kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner (Ceiops) kräver inte några lagstiftningsåtgärder.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: I den ursprungliga lydelsen av Solvens II-direktivet fanns det flera bestämmelser om kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner (Ceiops) och dess verksamhet (se t.ex. artiklarna 52 och 231).

Ceiops har därefter ersatts av Eiopa. Till stor del har Eiopa tagit över Ceiops uppgifter (se skäl 9 och artiklarna 1, 76 och 80 i Eiopa-förordningen). Eiopa har även delvis getts en annan roll än Ceiops. Detta gäller fram-

Prop. 2020/21:129 för allt Eiopas förhållande till de nationella tillsynsmyndigheterna och inflytandet över tillsynen. I den ursprungliga lydelsen av Solvens II-direktivet angavs att Ceiops bör ges en rådgivande roll och att råd från Ceiops till en tillsynsmyndighet inte bör vara bindande för denna myndighet när det fattar beslut (skäl 115). Om Eiopa anges däremot i skälen i Omnibus II-direktivet att den myndigheten med bindande verkan för de berörda nationella tillsynsmyndigheterna bör kunna kräva att de berörda nationella tillsynsmyndigheterna vidtar särskilda åtgärder eller avstår från att vidta åtgärder för att lösa problemet och säkerställa förenligheten med unionsrätten. I sådana fall där den relevanta unionslagstiftningsakten ger medlemsstaterna beslutsfattande behörighet, bör Eiopa inte ersätta de nationella tillsynsmyndigheternas rätt att fatta egna beslut, om denna rätt överensstämmer med unionsrätten (skäl 21). Det anges även att Eiopa ges en rätt att lösa tvister rörande gemensamma beslut som ska fattas bl.a. om godkännande av ansökningar om användning av en intern modell på gruppnivå eller i dotterföretag. Samtidigt betonas att Eiopa inte får ersätta de nationella tillsynsmyndigheternas rätt att fatta egna beslut (skäl 22).

Genom Omnibus II-direktivet ändrades de flesta bestämmelserna i Solvens II-direktivet om Ceiops och dess verksamhet. En bestämmelse ändrades dock inte. I denna anges att grupp-tillsynsmyndigheten efter samråd med berörda tillsynsmyndigheter vederbörligen ska beakta alla råd som Ceiops ger inom två månader innan det slutgiltiga beslutet fattas. Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och en förklaring av eventuella väsentliga avvikelser från eventuella råd från Ceiops. Grupp-tillsynsmyndigheten ska vidarebefordra beslutet till andra berörda tillsynsmyndigheter (artikel 248.4 tredje stycket i Solvens II-direktivet). Genom ändringarna i Solvens II-direktivet som har gjorts genom ändringsdirektivet har denna bestämmelse utgått (artikel 2.6 i ändringsdirektivet). Som skäl anges att Ceiops nu ersatts av Eiopa (skäl 9 i ändringsdirektivet).

Det finns inte någon bestämmelse i försäkringsrörelselagen som motsvarar den bestämmelse i Solvens II-direktivet som nu har utgått. I ett annat lagstiftningsärende konstaterades att bestämmelsen inte längre var relevant (se propositionen Vissa frågor om försäkring och tjänstepension [prop. 2019/20:138 s. 519]). Den nu aktuella ändringen i Solvens II-direktivet kräver därför inte några lagstiftningsåtgärder.

4.8 Hänvisningar till Eiopa-förordningen och Solvens II-direktivet

Regeringens förslag: Hänvisningar till Eiopa-förordningen i försäkringsrörelselagen ska ändras från att vara statiska till att vara dynamiska, dvs. avse förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Hänvisningar till Solvens II-direktivet i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstitutets verksamhet i Sverige, försäkringsrörelselagen och lagen om tjänstepensionsföretag ska ändras till att avse direktivet i lydelsen enligt ändringsdirektivet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Hänvisningar till EU-rättsakter kan göras antingen statiska eller dynamiska. En statisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i en viss angiven lydelse. En dynamisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

I försäkringsrörelselagen finns flera bestämmelser som innehåller hänvisningar till artikel 19 i Eiopa-förordningen, i lydelsen enligt Omnibus II-direktivet (se 19 kap. 9, 26, 31, 86, 96 och 97 §§). De bestämmelserna genomför bestämmelser i Solvens II-direktivet som inte ändras genom ändringsdirektivet. Hänvisningarna i försäkringsrörelselagen bör dock justeras eftersom artikel 19 i Eiopa-förordningen har ändrats genom ändringsförordningen. För att eventuella ändringar i Eiopa-förordningen i fortsättningen ska få omedelbart genomslag i den svenska lagstiftningen är det lämpligt att hänvisningarna görs dynamiska. När det gäller EU-förordningar är det också den hänvisningsteknik som regeringen ofta har använt i senare tids propositioner (se t.ex. prop. 2015/16:156 s. 20 f., prop. 2016/17:22 s. 95 f. och prop. 2019/20:37 s. 33).

I försäkringsrörelselagen och lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag finns definitioner av Solvens II-direktivet som hänvisar till direktivets lydelse enligt Omnibus II-direktivet (1 kap. 12 § 10 respektive 1 kap. 5 § 4). En motsvarande hänvisningsteknik används i en bestämmelse i lagen om utländska försäkringsgivare och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige (6 kap. 2 a §). Till skillnad från ändringar i Eiopa-förordningen, som är direkt tillämpliga i Sverige, kommer alla EU-direktiv som ändrar Solvens II-direktivet att kräva överväganden om genomförandeåtgärder i svensk rätt. Hänvisningarna i de aktuella lagarna bör därför även i fortsättningen vara statiska (jfr prop. 2015/16:9 s. 207). De bör dock justeras så att de avser Solvens II-direktivet i lydelsen enligt ändringsdirektivet.

5 Vissa ändringar som inte föranleds av ESA-översynen

5.1 Definitionen av behörig myndighet i försäkringsrörelselagen

Regeringens förslag: Definitionen av behörig myndighet i försäkringsrörelselagen ska ändras så att den även innefattar en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över ett försäkringsföretag.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: En relativt stor del av bestämmelserna i Solvens II-direktivet behandlar frågor om tillsyn. I dessa bestämmelser

Prop. 2020/21:129 används termen tillsynsmyndighet för att beteckna den eller de nationella myndigheter som enligt lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över försäkrings- eller återförsäkringsföretag (artikel 13.10).

I försäkringsrörelselagen används uttrycket behörig myndighet i stället för termen tillsynsmyndighet. Enligt definitionen är en behörig myndighet en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över en utländsk försäkringsgivare (1 kap. 12 § 1 FRL). I vissa paragrafer används dock uttrycket för att beteckna en utländsk myndighet som får utöva tillsyn över ett försäkringsföretag, dvs. en svensk försäkringsgivare. Så är fallet i exempelvis bestämmelserna om sekundäretablering och gränsöverskridande verksamhet i 3 kap. I dessa bestämmelser avser behörig myndighet en utländsk myndighet i ett annat land inom EES som har behörighet att utöva en mer begränsad tillsyn, s.k. värdlandstillsyn, över ett försäkringsföretag som avser att driva eller driver verksamhet i det landet (jfr prop. 2015/16:9 s. 218–221 och 569). I denna proposition föreslås även ytterligare bestämmelser där uttrycket behörig myndighet har den betydelsen (se avsnitt 4.3).

För att förtydliga definitionen av behörig myndighet i försäkringsrörelselagen bör den ändras så att den även innefattar en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över ett försäkringsföretag.

5.2 Hänskjutande till Eiopa av fråga om undersökning hos en EES-försäkringsgivares sekundäretablering i Sverige

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska få hänskjuta en fråga som rör ett förfarande av en behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning när det gäller en undersökning hos en EES-försäkringsgivares sekundäretablering här i landet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: I Solvens II-direktivet finns bestämmelser om tillsyn över filialer i en annan medlemsstat (artikel 33, i lydelsen enligt artikel 2.6 i Omnibus II-direktivet). I de fall då ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag utövar verksamhet genom filial får tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten, efter att ha underrättat tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten, själva eller genom ombud på plats kontrollera de uppgifter som är nödvändiga för den finansiella tillsynen över företaget. Myndigheterna i den berörda värdmedlemsstaten får medverka i sådana kontroller. Om en tillsynsmyndighet i hemmedlemsstaten är förhindrad att utföra undersökning på plats eller om en tillsynsmyndighet i värdmedlemsstaten inte har möjlighet att utöva sin rätt att delta, får myndigheterna hänskjuta ärendet till Eiopa och begära dess hjälp.

Lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige innehåller bestämmelser om tillsyn över EES-försäkringsgivare som driver verksamhet från en filial eller annan sekundär-

etablering här i landet (3 kap.). Efter anmälan till Finansinspektionen får den behöriga myndigheten i en EES-försäkringsgivares hemland göra en undersökning hos en sådan sekundäretablering (3 kap. 5 § LUFT). Finansinspektionen har rätt att delta i undersökningen. Detta överensstämmer i huvudsak med bestämmelserna i Solvens II-direktivet. Om Finansinspektionen inte kan utöva sin rätt att delta i en undersökning har inspektionen dock inte möjlighet att hänskjuta frågan till Eiopa för tvistlösning i enlighet med artikel 33 i det direktivet. Enligt en bestämmelse i lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige får nämligen Finansinspektionen endast hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en behörig myndighet inom EES till Eiopa för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 155 och 158 i Solvens II-direktivet (6 kap. 2 a §). För att fullt ut genomföra direktivet bör det i den bestämmelsen även införas en hänvisning till artikel 33 i Solvens II-direktivet. Vidare bör bestämmelsen flyttas till 3 kap. samma lag eftersom den rör en fråga om tillsyn över EES-försäkringsgivare och inte tillsyn över försäkringsgivare från tredjeland.

När det gäller Finansinspektionens möjlighet att i egenskap av hemlandsmyndighet hänskjuta en fråga om undersökning i ett annat land inom EES till Eiopa finns en motsvarande bestämmelse i försäkringsrörelselagen (17 kap. 3 a §).

5.3 Finansinspektionens skyldighet att följa ett beslut som Eiopa fattar

Regeringens förslag: Bestämmelser i försäkringsrörelselagen om att Finansinspektionen ska följa ett beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten fattar ska tas bort.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Finansinspektionen och behöriga myndigheter har i flera olika fall möjlighet att hänskjuta en fråga till Eiopa för tvistlösning (se t.ex. artiklarna 231 och 247 i Solvens II-direktivet). I dessa fall har Eiopa befogenhet att lösa tvisten (artikel 19 i Eiopa-förordningen). I försäkringsrörelselagen finns det flera bestämmelser om att Finansinspektionen ska följa ett beslut som Eiopa fattar (19 kap. 9 och 26 §§).

Eiopas verksamhet och befogenhet att agera styrs av Eiopa-förordningen. Om ett ärende hänskjuts till Eiopa för tvistlösning gäller följande (artikel 19.3). Om förlikningsskedet har avslutats utan att de berörda behöriga myndigheterna har lyckats nå någon överenskommelse, får myndigheten fatta ett beslut för att lösa tvisten och ålägga myndigheterna att vidta en specifik åtgärd eller avstå från en viss åtgärd, och för att säkerställa överensstämmelse med unionsrätten. Myndighetens beslut ska vara bindande för de berörda behöriga myndigheterna. Genom sitt beslut kan myndigheten kräva att de behöriga myndigheterna återkallar eller ändrar ett beslut som de har antagit eller att de använder de befogenheter

Prop. 2020/21:129 som de har enligt tillämplig unionsrätt. Eiopa-förordningen är direkt tillämplig och gäller således i Sverige.

Finansinspektionen är därmed, även om det inte särskilt anges i försäkringsrörelselagen, skyldig att följa ett beslut som Eiopa fattar. Bestämmelserna i försäkringsrörelselagen om att Finansinspektionen ska följa ett beslut i saken från Eiopa bör därför tas bort.

6 Ikraftträdande

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 30 juni 2021.

Promemorianns förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Ändringsdirektivet trädde i kraft den 30 december 2019 (artikel 5). Nationella bestämmelser som genomför ändringarna i Solvens II-direktivets bestämmelser om volatilitetsjustering ska börja tillämpas senast den 1 juli 2020 (artikel 4.3 i ändringsdirektivet, se även avsnitt 4.6). Bestämmelser som genomför övriga ändringar i Solvens II-direktivet ska däremot tillämpas från och med den 30 juni 2021. De lagändringar som föreslås i denna proposition med anledning av ändringsdirektivet bör därför träda i kraft det datumet.

Vissa av de lagändringar som föreslås i denna proposition har till syfte att förtydliga och komplettera tidigare genomförande i svensk rätt av Solvens II-direktivet. Det är angeläget att dessa lagändringar träder i kraft så snart som möjligt. Det tidigaste datumet för detta bedöms vara den 30 juni 2021. Även de lagändringar som inte direkt föranleds av Solvens II-direktivet bör därför träda i kraft vid denna tidpunkt.

Den ändring som rör artikel 77d.4 i Solvens II-direktivet, se avsnitt 4.6, har redan trätt i kraft (artikel 2.1 tillsammans med artikel 4.2 och 4.3 i ändringsdirektivet).

7 Förslagets konsekvenser

Förslagets syfte och alternativa lösningar

I denna proposition finns förslag till lagändringar som är nödvändiga för att i svensk rätt genomföra de ändringar i Solvens II-direktivet som har gjorts genom ändringsdirektivet. Det finns även förslag till mindre justeringar som syftar till att förtydliga och komplettera tidigare genomförande i svensk rätt av Solvens II-direktivet. Genom förslagen tillgodoses direktivets krav på genomförande i nationell rätt. Eftersom det följer av unionsrätten hur nationell reglering behöver ändras, är valmöjligheterna för medlemsstaterna begränsade.

Det bedöms inte finnas några alternativa lösningar när det gäller de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra bestämmelserna i Solvens II-direktivet. Om Sverige inte vidtar nödvändiga lagstiftningsåtgärder är det sannolikt att Europeiska kommissionen inleder ett förfarande om fördragsbrott. Att avstå från att vidta lagstiftningsåtgärder är alltså inte något alternativ.

Berörda aktörer

Förslagen i propositionen berör i första hand Finansinspektionen. Försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som står under Finansinspektionens tillsyn kan indirekt påverkas av förslagen. För närvarande är det fråga om 159 försäkringsföretag och 611 EES-försäkringsgivare (mars 2021).

Konsekvenser för Finansinspektionen

I propositionen föreslås vissa utökade skyldigheter för Finansinspektionen när det gäller myndighetens samarbete med andra nationella tillsynsmyndigheter och Eiopa vid tillsynen över försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare. Förslagen innebär framför allt ökade krav i fråga om utbyte av information (se avsnitten 4.2, 4.3 och 4.5). Finansinspektionen bedöms i stor utsträckning redan i dag inhämta sådan information som omfattas av förslagen inom ramen för myndighetens löpande tillsyn. Inspektionen kan dock bli tvungen att begära in ytterligare uppgifter från berörda företag, framför allt om det efterfrågas av Eiopa (se avsnitt 4.3.3). Detta bedöms emellertid inte leda till annat än marginellt ökad arbetsbörda. Förslagen i propositionen kan också medföra en något ökad administrativ börda för Finansinspektionen. Detta torde särskilt gälla för tillsynen över försäkringsföretag och försäkringsgivare som driver gränsöverskridande verksamhet och där det har inrättats samarbetsplattformar. Flera av de bestämmelser som nu föreslås berör dock endast tillsynen över ett mindre antal företag. Det är t.ex. bara fem företag som har tillstånd att använda en intern modell på enskild nivå och en grupp på gruppnivå och såvitt känt finns det inte något företag som har ansökt om att få omfattas av en särskild tillsynsordning. Gränsöverskridande verksamhet förekommer i och för sig i viss utsträckning men de nya bestämmelserna är förhållandevis allmänt hållna och det är i nuläget svårt att bedöma konsekvenserna för Finansinspektionens tillsynsverksamhet. Eventuella merkostnader som förslagen kan medföra ska hanteras inom myndighetens befintliga ekonomiska ramar.

I propositionen lämnas förslag om att Finansinspektionen ska få begära hjälp av Eiopa när inspektionen ska pröva vissa typer av tillståndsärenden (se avsnitten 4.2.1 och 4.2.2). Detta bör kunna leda till kostnadsbesparingar för Finansinspektionen om det leder till ett minskat behov av egen specialistkompetens för dessa typer av ärenden. Sammantaget torde det dock röra sig om ett fåtal ärenden per år som har mindre betydelse för myndighetens totala ekonomiska ramar. Finansinspektionens arbete med tillståndsärenden finansieras genom avgifter som disponeras av inspektionen och som tas ut av dem som ansöker om tillstånd. Sådana avgifter regleras i dag i förordningen (2001:911) om avgifter för prövning av

Prop. 2020/21:129 ärenden hos Finansinspektionen. Det är i nuläget svårt att bedöma om förslagen i propositionen medför att avgifterna behöver justeras.

Konsekvenser för företag

Förslagen i propositionen riktar sig i huvudsak till Finansinspektionen och innebär framför allt ökade krav i fråga om informationsutbyte och samarbete med andra nationella tillsynsmyndigheter och Eiopa. Försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare kan dock beröras indirekt av förslagen eftersom Finansinspektionen kan behöva uppgifter från dem för att uppfylla de föreslagna kraven. För försäkringsföretagens del gäller detta framför allt de företag som driver verksamhet i andra länder inom EES (se avsnitt 4.3). Av de 159 försäkringsföretag som för närvarande står under Finansinspektionens tillsyn är det 48 företag som driver gränsöverskridande verksamhet eller har inrättat en sekundäretablering inom EES (mars 2021). Av dessa är det dock bara några enstaka företag vars verksamhet bedöms vara av sådan omfattning att de kan komma att beröras. Enligt gällande rätt är försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som står under Finansinspektionens tillsyn skyldiga att lämna de uppgifter som inspektionen begär. Som anges ovan bedöms också företagen redan i dag lämna sådana uppgifter som berörs av de föreslagna kraven, även om det kan bli aktuellt med ytterligare uppgiftslämnande. Sammantaget bedöms dock förslagen i propositionen få mycket begränsade konsekvenser för försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare.

Övriga konsekvenser

Förslagen bedöms inte ha några offentligfinansiella effekter.

I avsnitt 6 föreslås att lagändringarna ska träda i kraft den 30 juni 2021. Det finns inte något behov av särskilda informationsinsatser med anledning av förslagen.

I övrigt kan förslagen inte anses medföra några sådana konsekvenser som behöver redovisas enligt förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

8 Författningskommentar

8.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige

3 kap.

2 a § Finansinspektionen får underrätta den behöriga myndigheten i hemlandet om inspektionen har anledning att befara att det hos en EES-försäkringsgivare finns allvarliga brister i fråga om konsumentskydd.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om Finansinspektionens informationsutbyte med den behöriga myndigheten i en EES-försäkrings-

givares hemland. Paragrafen genomför artikel 152a.2 andra meningen i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.3 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 4.3.2 och 4.4.

Paragrafen innebär att Finansinspektionen kan underrätta hemlandsmyndigheten i ett skede där inspektionen hyser en allvarlig och motiverad farhåga i fråga om konsumentskydd hos en EES-försäkringsgivare. Med konsumentskydd avses i paragrafen skyddet för försäkringstagare, andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar och dem som erbjuds att teckna en försäkring hos en EES-försäkringsgivare som meddelar försäkringar till konsumenter.

Det krävs inte att Finansinspektionen har slagit fast att försäkringsgivaren har överträtt en bestämmelse som har betydelse för konsumentskyddet. Underrättelse får ske redan när inspektionen har en välgrundad misstanke om en sådan överträdelse.

Om Finansinspektionen och hemlandsmyndigheten inte kan komma överens om en lösning finns möjlighet att begära hjälp av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) enligt 2 b § andra stycket (se författningskommentaren till den paragrafen).

2 b § Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 33, 155 och 158 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177 (Solvens II-direktivet).

Finansinspektionen får även hänskjuta frågor till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära hjälp av myndigheten i de fall som framgår av artikel 152a i Solvens II-direktivet.

Paragrafen, som i hittillsvarande lydelse betecknas 6 kap. 2 a §, innehåller bestämmelser om hänskjutande av frågor till Eiopa. Ändringarna i paragrafen genomför delvis artikel 33 i Solvens II-direktivet (i lydelsen enligt artikel 2.6 i Omnibus II-direktivet) och delvis artikel 152a.2 tredje meningen i Solvens II-direktivet (i lydelsen enligt artikel 2.3 i ändringsdirektivet). Övervägandena finns i avsnitten 4.3.2, 4.8 och 5.2.

Första stycket innebär att Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en behörig myndighet inom EES till Eiopa för tvistlösning. I stycket införs en hänvisning till artikel 33 i Solvens II-direktivet. Ändringen innebär att Finansinspektionen, om inspektionen inte kan utöva sin rätt enligt 5 § att delta i en undersökning som ska göras av en behörig myndighet inom EES hos en sekundäretablering här i landet, får hänskjuta frågan till Eiopa för tvistlösning. I stycket definieras även Solvens II-direktivet. Hänvisningen till Solvens II-direktivet ändras så att den avser direktivet i lydelsen enligt ändringsdirektivet.

Enligt *andra stycket*, som är nytt, får Finansinspektionen även hänskjuta frågor till Eiopa och begära hjälp av myndigheten i de fall som framgår av artikel 152a i Solvens II-direktivet. De fall som avses enligt direktivet är dels sådana där den behöriga myndigheten i en EES-försäkringsgivares hemland har konstaterat försämringar i de ekonomiska förhållandena eller andra framväxande risker hos försäkringsgivaren, dels sådana där Finans-

Prop. 2020/21:129 inspektionen befarar att det finns allvarliga brister i konsumentskyddet hos en sådan försäkringsgivare.

Den behöriga myndigheten i EES-försäkringsgivarens hemland är skyldig att underrätta Finansinspektionen om försämringar i de ekonomiska förhållandena eller andra framväxande risker som kan ha en gränsöverskridande effekt (se artikel 152a.2 i Solvens II-direktivet). Finansinspektionen får enligt 2 a § underrätta den behöriga myndigheten i hemlandet om inspektionen har anledning att befara att det finns allvarliga brister i fråga om konsumentskydd hos EES-försäkringsgivaren. Om Finansinspektionen och hemlandsmyndigheten inte kan komma överens om en lösning efter en sådan underrättelse ska de kunna hänskjuta frågan till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 152a i Solvens II-direktivet. Bestämmelsen i andra stycket innebär att Finansinspektionen får hänskjuta en sådan fråga till Eiopa.

2 c § Finansinspektionen får tillsammans med berörda behöriga myndigheter inrätta en sådan samarbetsplattform som avses i artikel 152b i Solvens II-direktivet för att förbättra informationsutbytet och stärka samarbetet mellan dem när en EES-försäkringsgivare driver verksamhet i Sverige.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om inrättande av en samarbetsplattform. Paragrafen genomför delvis artikel 152b.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.3 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.3.3.

I paragrafen anges att Finansinspektionen i vissa fall får inrätta en sådan samarbetsplattform som avses i artikel 152b i Solvens II-direktivet. Detta görs tillsammans med berörda behöriga myndigheter. Med berörda behöriga myndigheter avses de nationella myndigheter utomlands som i ett enskilt fall har behörighet att utöva tillsyn över en EES-försäkringsgivare som driver verksamhet i Sverige (se definitionen i 1 kap. 5 § 5). I första hand avses den myndighet som har gett EES-försäkringsgivaren tillstånd att driva verksamhet och ansvarar för den finansiella tillsynen, dvs. hemlandsmyndigheten (se 1 § första stycket). Med berörda behöriga myndigheter kan även avses en myndighet i ett annat land än Sverige där EES-försäkringsgivaren driver verksamhet och står under en mer begränsad tillsyn, s.k. värdlandstillsyn (jfr 1 § andra stycket om Finansinspektionens tillsyn i dessa fall). En förutsättning för att en samarbetsplattform ska få inrättas är att en EES-försäkringsgivare driver verksamhet i Sverige. EES-försäkringsgivaren ska således i vart fall driva verksamhet i sitt hemland och i Sverige. Verksamheten i Sverige kan drivas antingen genom sekundäretablering (2 kap. 1 § 1) eller genom gränsöverskridande verksamhet (2 kap. 1 § 2). Syftet med en samarbetsplattform ska vara att förbättra informationsutbytet och stärka samarbetet mellan Finansinspektionen och de berörda behöriga myndigheter som utövar tillsyn över en viss EES-försäkringsgivare.

Paragrafen gäller när Finansinspektionen utövar en begränsad tillsyn över en EES-försäkringsgivare som driver verksamhet i Sverige, s.k. värdlandstillsyn enligt 1 § andra stycket. Om det i stället rör sig om ett försäkringsföretag som driver verksamhet i ett annat land inom EES gäller 3 kap. 22 § försäkringsrörelselagen (2010:2043), förkortad FRL (se författningskommentaren till den paragrafen).

I de fall Finansinspektionen och de berörda behöriga myndigheterna inte kan enas om att inrätta en samarbetsplattform får inspektionen begära att Eiopa ska inrätta en samarbetsplattform (se författningskommentaren till 2 d §).

2 d § Om Finansinspektionen och berörda behöriga myndigheter inte kan enas om inrättandet av en samarbetsplattform, får inspektionen begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inrättar en samarbetsplattform.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om att Finansinspektionen i vissa fall får begära att Eiopa ska inrätta en samarbetsplattform. Paragrafen genomför delvis artikel 152b.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.3 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.3.3.

Finansinspektionen får tillsammans med berörda behöriga myndigheter inrätta en samarbetsplattform om en EES-försäkringsgivare driver verksamhet i Sverige (se 2 c §). Om Finansinspektionen och de berörda behöriga myndigheterna inte kan enas om att inrätta en samarbetsplattform, får inspektionen begära att Eiopa ska inrätta en sådan plattform. För att Eiopa i ett enskilt fall ska få inrätta en samarbetsplattform krävs även att något av villkoren i artikel 152b.1 i Solvens II-direktivet är uppfyllt. Således krävs att a) den gränsöverskridande verksamheten är relevant när det gäller värdlandets marknad, b) en underrättelse från tillsynsmyndigheten i hemlandet om försämringar av de ekonomiska förhållandena eller andra framväxande risker har gjorts i enlighet med artikel 152a.2 eller c) ärendet har hänskjutits till Eiopa i enlighet med artikel 152a.2.

Paragrafen gäller när Finansinspektionen utövar en begränsad tillsyn över en EES-försäkringsgivare som driver verksamhet i Sverige, s.k. värdlandstillsyn enligt 1 § andra stycket. Om det i stället rör sig om ett försäkringsföretag som driver verksamhet i ett annat land inom EES gäller 3 kap. 22 a § FRL (se författningskommentaren till den paragrafen).

2 e § Finansinspektionen ska på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten lämna de uppgifter som den myndigheten behöver för att en samarbetsplattform ska fungera väl.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om Finansinspektionens uppgiftslämnande till Eiopa. Paragrafen genomför delvis artikel 152b.4 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.3 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 4.3.3 och 4.4.

I paragrafen anges att Finansinspektionen ska lämna uppgifter till Eiopa. Uppgifterna ska lämnas på begäran. De uppgifter som ska lämnas är uppgifter som Eiopa behöver för att en samarbetsplattform ska fungera väl. Skyldigheten att lämna uppgifter gäller oavsett om det rör sig om en samarbetsplattform som Finansinspektionen har inrättat tillsammans med berörda behöriga myndigheter (2 c §) eller om den inrättats av Eiopa, antingen på eget initiativ (artikel 152b.1 i Solvens II-direktivet) eller efter begäran från en tillsynsmyndighet (2 d § eller motsvarande nationella bestämmelser i andra länder inom EES som genomför artikel 152b.1).

Prop. 2020/21:129 Paragrafen gäller när Finansinspektionen utövar en begränsad tillsyn över en EES-försäkringsgivare som driver verksamhet i Sverige, s.k. värdlandstillsyn enligt 1 § andra stycket. Om det i stället rör sig om ett försäkringsföretag som driver verksamhet i ett annat land inom EES gäller 3 kap. 22 b § FRL (se författningskommentaren till den paragrafen).

9 kap.

17 § Om Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i ett utländskt tjänstepensionsinstitutets hemland inte kan komma överens om förfarandet eller innehållet i en åtgärd, får inspektionen hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för medling i enlighet med artikel 31.2 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG.

Paragrafen reglerar medling av Eiopa i ett ärende om överlåtelse av bestånd av tjänstepensionsavtal.

Ändringen är en följdändring med anledning av att det har gjorts en redaktionell ändring i artikel 31 i Eiopa-förordningen genom artikel 2.24 i ändringsförordningen. Ingen ändring i sak är avsedd.

10 kap.

4 a § Finansinspektionen får bestämma att följande beslut *ska* gälla omedelbart, nämligen beslut

1. att förbjuda en EES-försäkringsgivare eller ett utländskt tjänstepensionsinstitut att fortsätta med sin marknadsföring eller ingå nya försäkringsavtal eller avtal om tjänstepension,

2. att inskränka en EES-försäkringsgivares eller ett utländskt tjänstepensionsinstituts rätt att förfoga över sina tillgångar enligt 3 kap. 7 eller 9 §,

3. att inte lämna sitt samtycke till en överlåtelse av ett försäkringsbestånd enligt 9 kap. 2 §,

4. att meddela föreläggande, eller

5. om hur verksamheten *ska* bedrivas enligt 6 kap. 11 § andra stycket.

I paragrafen finns bestämmelser om Finansinspektionens förordnande om att beslut *ska* gälla omedelbart. Paragrafen innebär att Finansinspektionen får bestämma att sådana beslut som anges i punkterna 1–5 *ska* gälla omedelbart. När det gäller andra beslut av Finansinspektionen tillämpas bestämmelserna om omedelbar verkställighet i 35 § förvaltningslagen (2017:900).

Punkt 2 ändras på så sätt att den felaktiga hänvisningen till 3 kap. 6 § tas bort.

I paragrafen görs även språkliga ändringar.

8.2 Förslaget till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

Prop. 2020/21:129

1 kap.

12 § I denna lag betyder

1. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över en utländsk försäkringsgivare eller över ett försäkringsföretag,

2. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett sådant företag som avses i 1 kap. 3 § 4 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *EES-försäkringsgivare*: en utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till EES och som omfattas av Solvens II-direktivet,

5. *externt kreditvärderingsinstitut*: ett kreditvärderingsinstitut som har fått tillstånd eller blivit certifierat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kredit-värderingsinstitut eller en centralbank som utfärdar kreditvärderingar som inte omfattas av den förordningen,

6. *försäkringsholdingföretag*: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsföretag från tredjeland eller ett blandat finansiellt holdingföretag och vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller försäkringsgivare från tredjeland,

7. *försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet*: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, en försäkringsgivare från tredjeland, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett försäkringsholdingföretag och som har minst ett dotterföretag som är försäkringsföretag,

8. *försäkringsgivare från tredjeland*: en utländsk försäkringsgivare vars hemland inte hör till EES och som skulle omfattas av Solvens II-direktivet om dess hemland hörde till EES,

9. *grupptillsynsmyndighet*: den myndighet som enligt 19 kap. 6 § ansvarar för grupptillsynen,

10. *Solvens II-direktivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177,

11. *specialföretag*: ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som, utan att vara ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsgivare, övertar försäkringsrisker från ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare och som till fullo finansierar sin exponering för riskerna genom inkomster från emissioner av skuldebrev eller någon annan liknande form av finansiering, för vilken rätten till återbetalning är underordnad företagets skyldigheter enligt avtal om riskövertagande,

12. *tillsynskollegium*: en permanent men flexibel struktur för samarbete, samordning och beslutsfattande mellan Finansinspektionen och en eller flera behöriga myndigheter eller mellan flera behöriga myndigheter vid tillsynen över en grupp enligt 19 kap., och

13. *tjänstepensionsföretag*: ett företag som har tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet enligt lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag.

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitten 4.8 och 5.1.

I punkt 1 ändras definitionen av behörig myndighet så att den även innefattar en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över ett försäkringsföretag. Därmed förtydligas att uttrycket också avser en utländsk myndighet som utövar en mer begränsad tillsyn, s.k. värdlands-

Prop. 2020/21:129 tillsyn, över ett försäkringsföretag som driver verksamhet i det landet (se bestämmelserna i bl.a. 3 kap. om verksamhet i ett annat land inom EES).

I punkt 8 görs en språklig ändring på så sätt att den hittillsvarande termen ”tredje land” ändras till ”tredjeland”.

I punkt 10 ändras definitionen av Solvens II-direktivet så att den avser direktivet i lydelsen enligt ändringsdirektivet.

2 kap.

16 a § Finansinspektionen ska innan den beslutar i fråga om tillstånd underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och den behöriga myndigheten i ett annat land inom EES, om

1. företaget avser att driva gränsöverskridande verksamhet eller inrätta en sekundäretablering i det landet, och

2. det med hänsyn till det som anges i företagets verksamhetsplan är sannolikt att dess verksamhet kommer att vara relevant för marknaden i det landet.

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om Finansinspektionens informationsutbyte med Eiopa och en behörig myndighet i ett annat land inom EES om planerad verksamhet i det landet. Paragrafen genomför artikel 152a.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.3 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 4.3.1 och 4.4.

Enligt paragrafen är Finansinspektionen skyldig att underrätta Eiopa och den behöriga myndigheten i ett annat land inom EES om ett företag som ansöker om tillstånd att driva försäkringsrörelse avser att driva gränsöverskridande verksamhet eller verksamhet från en sekundäretablering i det landet. Underrättelse enligt denna paragraf ska ske innan Finansinspektionen beslutar i fråga om tillstånd. En underrättelse ska lämnas om det med hänsyn till det som anges i företagets verksamhetsplan är sannolikt att den planerade verksamheten i ett annat land inom EES kommer att vara relevant för marknaden i det landet. Det ska alltså vara fråga om verksamhet av mer betydande omfattning. Vid Finansinspektionens bedömning av omfattningen ska enligt paragrafen uppgifter i företagets verksamhetsplan beaktas. Uppskattade intäkter från verksamheten i värdlandet i förhållande till företagets totala uppskattade intäkter samt de förväntade effekterna på värdlandets försäkringsmarknad har betydelse för bedömningen huruvida företagets verksamhet är relevant för marknaden i värdlandet i paragrafens mening.

I 3 kap. 2 och 17 §§ finns bestämmelser om Finansinspektionens meddelande till den behöriga myndigheten i ett annat land inom EES om ett försäkringsföretag som inte är ett återförsäkringsbolag avser att inrätta en sekundäretablering eller driva gränsöverskridande verksamhet.

3 kap.

22 § Finansinspektionen får tillsammans med berörda behöriga myndigheter inrätta en sådan samarbetsplattform som avses i artikel 152b i Solvens II-direktivet för att förbättra informationsutbytet och stärka samarbetet mellan dem när ett försäkringsföretag driver verksamhet i ett eller flera andra länder inom EES.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om inrättande av en samarbetsplattform. Paragrafen genomför delvis artikel 152b.2 i Solvens II-

direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.3 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.3.3.

I paragrafen anges att Finansinspektionen i vissa fall får inrätta en sådan samarbetsplattform som avses i artikel 152b i Solvens II-direktivet. En samarbetsplattform får inrättas tillsammans med berörda behöriga myndigheter. Med berörd behörig myndighet avses en utländsk myndighet som i ett enskilt fall har behörighet att utöva tillsyn över ett försäkringsföretag (se definitionen av behörig myndighet i 1 kap. 12 § 1). För att en samarbetsplattform ska få inrättas krävs även att försäkringsföretaget driver verksamhet både i Sverige och i minst ett annat land inom EES. I det andra landet kan verksamheten drivas antingen genom sekundäretablering (se 1–7 §§) eller genom gränsöverskridande verksamhet (se 15–21 §§). Syftet med en samarbetsplattform ska vara att förbättra informationsutbytet och stärka samarbetet mellan Finansinspektionen och de berörda behöriga myndigheter som utövar tillsyn över ett visst försäkringsföretag.

Paragrafen är tillämplig när Finansinspektionen, som hemlandsmyndighet, utövar tillsyn över ett försäkringsföretag. Om Finansinspektionen i stället, som värdlandsmyndighet, utövar tillsyn över en EES-försäkringsgivare gäller 3 kap. 2 c § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige, förkortad LUFT (se författningskommentaren till den paragrafen).

I de fall Finansinspektionen och de berörda behöriga myndigheterna inte kan enas om att inrätta en samarbetsplattform får inspektionen begära att Eiopa inrättar en samarbetsplattform (se författningskommentaren till 22 a §).

22 a § Om Finansinspektionen och de berörda behöriga myndigheterna inte kan enas om inrättandet av en samarbetsplattform, får inspektionen begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inrättar en samarbetsplattform.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen i vissa fall får begära att Eiopa ska inrätta en samarbetsplattform. Paragrafen genomför delvis artikel 152b.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.3 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.3.3.

Finansinspektionen får tillsammans med berörda behöriga myndigheter inrätta en samarbetsplattform om ett försäkringsföretag driver verksamhet i ett eller flera andra länder inom EES (se författningskommentaren till 22 §). Om Finansinspektionen och de berörda behöriga myndigheterna inte kan enas om att inrätta en samarbetsplattform, får inspektionen begära att Eiopa ska inrätta en sådan plattform. För att Eiopa i ett enskilt fall ska få inrätta en samarbetsplattform krävs även att något av villkoren i artikel 152b.1 i Solvens II-direktivet är uppfyllt. Således krävs att a) den gränsöverskridande verksamheten är relevant när det gäller värdlandets marknad, b) en underrättelse från tillsynsmyndigheten i hemlandet om försämringar av de ekonomiska förhållandena eller andra framväxande risker har gjorts i enlighet med artikel 152a.2 eller c) ärendet har hänskjutits till Eiopa i enlighet med artikel 152a.2.

Paragrafen är tillämplig när Finansinspektionen, som hemlandsmyndighet, utövar tillsyn över ett försäkringsföretag. Om Finansinspektionen i stället, som värdlandsmyndighet, utövar tillsyn över en EES-försäkrings-

Prop. 2020/21:129 givare gäller 3 kap. 2 d § LUFT (se författningskommentaren till den paragrafen).

22 b § Finansinspektionen ska på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten lämna de uppgifter som den myndigheten behöver för att en samarbetsplattform ska fungera väl.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om Finansinspektionens uppgiftslämnande till Eiopa. Paragrafen genomför delvis artikel 152b.4 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.3 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 4.3.3 och 4.4.

I paragrafen anges att Finansinspektionen ska lämna uppgifter till Eiopa. Uppgifterna ska lämnas efter begäran. De uppgifter som ska lämnas är uppgifter som Eiopa behöver för att en samarbetsplattform ska fungera väl. Skyldigheten att lämna uppgifter gäller oavsett om det rör sig om en samarbetsplattform som Finansinspektionen har inrättat tillsammans med berörda behöriga myndigheter (22 §) eller om den inrättats av Eiopa, antingen på eget initiativ (artikel 152b.1 i Solvens II-direktivet) eller efter begäran från en tillsynsmyndighet (22 a § eller motsvarande nationella bestämmelser i andra länder inom EES som genomför artikel 152b.1).

Paragrafen är tillämplig när Finansinspektionen, som hemlandsmyndighet, utövar tillsyn över ett försäkringsföretag. Om Finansinspektionen i stället, som värdlandsmyndighet, utövar tillsyn över en EES-försäkringsgivare gäller 3 kap. 2 e § LUFT (se författningskommentaren till den paragrafen).

9 kap.

2 § Tillstånd för ett försäkringsföretag att använda en intern modell ska ges, om

1. försäkringsföretaget har ett för ändamålet lämpligt utformat riskhanterings-system som uppfyller kraven i 10 kap. 6 §, och
2. kraven i 6 och 9–18 §§ är uppfyllda.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förutsättningar för att få använda en intern modell.

Ändringen innebär att hittillsvarande *andra stycket* flyttas till nya 2 c §.

2 a § Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om en ansökan om tillstånd att använda en intern modell.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om underrättelse till Eiopa. Paragrafen genomför delvis artikel 112.3a första meningen i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.2 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 4.2.1 och 4.4.

I paragrafen anges att Finansinspektionen ska underrätta Eiopa om en ansökan om tillstånd att använda en intern modell. Detta krav på underrättelse gäller också ansökningar som avser tillstånd att använda en partiell intern modell (se 4 § andra stycket) eller tillstånd att ändra en intern modell (se 7 § femte stycket första meningen).

2 b § Finansinspektionen får begära hjälp av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten när inspektionen prövar en ansökan om tillstånd att använda en intern modell.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen får begära hjälp av Eiopa när inspektionen prövar en ansökan om tillstånd att använda en intern modell. Paragrafen genomför delvis artikel 112.3a andra meningen i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.2 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.2.1.

I paragrafen anges att Finansinspektionen får begära hjälp av Eiopa när inspektionen prövar en ansökan om tillstånd att använda en intern modell. Paragrafen gäller även vid ansökningar om tillstånd att använda en partiell intern modell (se 4 § andra stycket) eller tillstånd att ändra en intern modell (se 7 § femte stycket första meningen).

2 c § Finansinspektionen ska fatta beslut i fråga om tillstånd att använda en intern modell inom sex månader från det att en fullständig ansökan kom in till inspektionen.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om Finansinspektionens handläggning av en ansökan om tillstånd att använda en intern modell. Paragrafen genomför delvis artikel 112.4 i Solvens II-direktivet.

I paragrafen anges att Finansinspektionen ska fatta ett beslut i fråga om tillstånd att använda en intern modell inom sex månader från det att en fullständig ansökan kom in till inspektionen. Detta överensstämmer med det som hittills gällt enligt 2 § andra stycket. Paragrafen gäller även vid andra typer av ansökningar som rör interna modeller (se 4 § andra stycket för ansökningar om partiella interna modeller och 7 § femte stycket första meningen för ansökningar om ändring av en intern modell) och ansökningar om ändring av styrdokumentet för ändring av en intern modell (se 7 § femte stycket andra meningen).

4 § För att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda en partiell intern modell krävs, utöver det som anges i 2 §, att

1. det finns godtagbara skäl att avgränsa tillämpningsområdet för den interna modellen på det sätt som försäkringsföretaget har gjort,

2. solvenskapitalkravet kan beräknas mer rättvisande utifrån försäkringsföretagets riskprofil och bestämmelserna i 8 kap. 1 och 2 §§ än utifrån standardformeln enligt 8 kap. 5–11 §§, och

3. den partiella interna modellen kan integreras helt med de beräkningar som ska ske enligt standardformeln.

För Finansinspektionens prövning gäller 2 a–2 c §§.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tillstånd att använda en partiell intern modell. Ändringen i paragrafen genomför delvis artikel 112.3a och 112.4 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.2 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.2.1.

I första stycket anges särskilda krav på utformningen av en partiell intern modell. För tillstånd att få använda en partiell intern modell krävs att dels dessa krav, dels kraven för en fullständig intern modell är uppfyllda. Kraven för att få använda en fullständig intern modell anges i 2 §.

I *andra stycket*, som är nytt, anges vad som gäller för Finansinspektionens prövning av en ansökan om tillstånd att få använda en partiell intern modell. Stycket genomför delvis artikel 112.3a i Solvens II-direktivet. Samma bestämmelser gäller för Finansinspektionens prövning oavsett om en ansökan rör tillstånd att få använda en fullständig eller en partiell intern modell. Finansinspektionen ska underrätta Eiopa om att inspektionen har mottagit en ansökan om en partiell intern modell (2 a §). Finansinspektionen får även begära hjälp av Eiopa när inspektionen prövar en ansökan om en partiell intern modell (2 b §). För en ansökan om tillstånd att använda en partiell intern modell gäller dessutom att Finansinspektionen ska fatta ett beslut inom sex månader från det att en komplett ansökan kom in till inspektionen (2 c §).

7 § Ett försäkringsföretag som fått tillstånd att använda en intern modell får göra mindre ändringar av denna i enlighet med det styrdokument för ändring av den interna modellen som godkänts av Finansinspektionen enligt 6 §.

För större ändringar i den interna modellen krävs tillstånd från Finansinspektionen, som vid sin prövning ska tillämpa kraven i 2 §. Vid prövningen gäller 2 a–2 c §§.

Samtliga ändringar av styrdokumentet ska godkännas av Finansinspektionen, som vid sin prövning ska tillämpa kraven i 2 §. Vid prövningen gäller 2 c §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ändring av en intern modell och styrdokumentet för ändring av en intern modell. Ändringen i paragrafen genomför delvis artikel 112.3a och 112.4 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.2 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.2.1.

I *första stycket* anges att ett försäkringsföretag får göra mindre ändringar av en intern modell i enlighet med vad som anges i styrdokumentet för ändring av den interna modellen.

För större ändringar av en intern modell krävs enligt *andra stycket* tillstånd från Finansinspektionen. Genom den nya hänvisningen följer att kraven för tillstånd att få använda en intern modell (2 §), också ska gälla vid Finansinspektionens prövning av en ansökan om tillstånd att ändra en intern modell. Detta överensstämmer med det som hittills gällt enligt det hittillsvarande fjärde stycket. I stycket införs även bestämmelser om förfarandet hos Finansinspektionen. Finansinspektionen ska underrätta Eiopa om att inspektionen har mottagit en ansökan om ändring av en intern modell (se 2 a §). Finansinspektionen får även begära hjälp av Eiopa när inspektionen prövar en ansökan om ändring av en intern modell (se 2 b §). Dessa bestämmelser genomför delvis artikel 112.3a i Solvens II-direktivet. Vid ansökningar som rör ändring av en intern modell ska Finansinspektionen fatta ett beslut inom sex månader från det att en komplett ansökan kom in till inspektionen (se 2 c §). Detta överensstämmer med det som hittills gällt enligt fjärde stycket.

I *tredje stycket* finns bestämmelser om ändring av styrdokumentet för ändring av en intern modell. En sådan ändring ska godkännas av Finansinspektionen. Genom den nya hänvisningen följer att kraven för tillstånd att få använda en intern modell (2 §), också ska gälla vid Finansinspektionens prövning av en ansökan om tillstånd att ändra styrdokumentet för ändring av en intern modell. Detta överensstämmer med det som hittills gällt enligt det hittillsvarande fjärde stycket. Vid ansökningar som rör

ändring av styrdokumentet för ändring av en intern modell ska Finansinspektionen fatta ett beslut inom sex månader från det att en komplett ansökan kom in till inspektionen (se 2 c §). Detta överensstämmer med det som hittills gällt enligt fjärde stycket.

Bestämmelserna i det hittillsvarande fjärde stycket förs över till andra och tredje styckena.

19 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. förutsättningarna för tillstånd att använda en fullständig eller partiell intern modell enligt 1, 2 och 3–5 §§,
2. förutsättningarna för ändring av en intern modell och styrdokument enligt 6 och 7 §§,
3. krav på användning av statistiska kvalitetsnormer för en intern modell enligt 9–14 §§,
4. kalibrering av en intern modell enligt 15 §,
5. validering av en intern modell enligt 17 §, och
6. krav på dokumentation enligt 18 §.

Paragrafen innehåller bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter som rör interna modeller.

Hänvisningen i *punkt 1* ändras som en följd av att det införs nya bestämmelser för förfarandet hos Finansinspektionen vid prövningen av ansökningar som rör en intern modell (nya 2 a–2 c §§).

17 kap.

3 § Finansinspektionen ska, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med

- behöriga myndigheter,
- Europeiska kommissionen,
- Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, och
- Europeiska centralbanken.

Paragrafen innehåller bestämmelser om samarbete och utbyte av information.

I paragrafen görs en språklig ändring i form av att i *första strecksatsen* tas ordet ”andra” bort i det hittillsvarande uttrycket ”andra behöriga myndigheter”. En definition av behörig myndighet finns i 1 kap. 12 § 1 (se författningskommentaren till den paragrafen). Genom den språkliga ändringen förtydligas att den definitionen endast avser utländska myndigheter och att den inte innefattar Finansinspektionen (se prop. 2015/16:9 s. 206 f.).

3 a § *Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och den behöriga myndigheten i ett annat land inom EES, om*

1. *inspektionen konstaterar försämringar av de ekonomiska förhållandena eller andra framväxande risker i ett försäkringsföretag som driver gränsöverskridande verksamhet eller verksamhet från en sekundäretablering i det landet, och*
2. *riskerna kan ha en gränsöverskridande effekt.*

Prop. 2020/21:129 I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om Finansinspektionens informationsutbyte med Eiopa och en behörig myndighet i ett annat land inom EES. Paragrafen genomför artikel 152a.2 första meningen i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.3 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 4.3.2 och 4.4.

Genom paragrafen införs en skyldighet för Finansinspektionen att underrätta Eiopa och den behöriga myndigheten i ett annat land inom EES om inspektionen, i egenskap av hemlandsmyndighet, konstaterar försämringar av de ekonomiska förhållandena eller andra framväxande risker i ett försäkringsföretag som driver verksamhet i det andra landet. En förutsättning för underrättelse är att den aktuella risken bedöms kunna ha en gränsöverskridande effekt. Om Finansinspektionen och värdlandsmyndigheten inte kan komma överens om en lösning finns möjlighet att begära hjälp av Eiopa enligt 3 b § andra stycket (se författningskommentaren till den paragrafen).

Hittillsvarande 3 a § får ny beteckning (3 b §) och delvis ändrad lydelse.

3 b § Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 33, 38, 155 och 158 i Solvens II-direktivet.

Finansinspektionen får även hänskjuta frågor till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära hjälp av myndigheten i de fall som framgår av artikel 152a i Solvens II-direktivet.

Paragrafen, som i hittillsvarande lydelse betecknas 3 a §, innehåller bestämmelser om hänskjutande av frågor till Eiopa. Det nya andra stycket genomför delvis artikel 152a.2 tredje meningen i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.3 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.3.2.

I *första stycket* görs en språklig ändring på så sätt att ordet ”annan” tas bort i det hittillsvarande uttrycket ”annan behörig myndighet”. En definition av behörig myndighet finns i 1 kap. 12 § 1 (se författningskommentaren till den paragrafen). Genom den språkliga ändringen förtydligas att definitionen endast avser utländska myndigheter och att den inte innefattar Finansinspektionen (se prop. 2015/16:9 s. 206 f.).

I *andra stycket*, som är nytt, anges att Finansinspektionen får hänskjuta frågor till Eiopa och begära hjälp av myndigheten i de fall som framgår av artikel 152a i Solvens II-direktivet. De fall som avses enligt direktivet är dels sådana där Finansinspektionen har konstaterat försämringar i de ekonomiska förhållandena eller andra framväxande risker i ett försäkringsföretag som driver verksamhet i ett annat land inom EES, dels sådana där en behörig myndighet i det andra landet hyser allvarliga och motiverade farhågor i fråga om konsumentskyddet hos försäkringsföretaget. Finansinspektionen är enligt 3 a § skyldig att underrätta behörig värdlandsmyndighet om försämringar i de ekonomiska förhållandena eller andra framväxande risker i ett försäkringsföretag som kan ha en gränsöverskridande effekt. Värdlandsmyndigheten får underrätta Finansinspektionen om farhågor i fråga om konsumentskydd (se artikel 152a.2 i Solvens II-direktivet). Om Finansinspektionen och värdlandsmyndigheten inte kan komma överens om en lösning efter en underrättelse ska de kunna

18 kap.

9 § Om ett försäkringsföretag driver verksamhet i ett annat land inom EES och företaget inte rättar sig efter Finansinspektionens eller behörig myndighets begäran om rättelse, ska inspektionen vidta de åtgärder som behövs för att förhindra fortsatta överträdelse. Inspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om det som gäller när ett försäkringsföretag inte följer ett beslut om rättelse.

I paragrafen görs språkliga ändringar på så sätt att ordet ”utländsk” tas bort i det hittillsvarande uttrycket ”behörig utländsk myndighet”. En definition av behörig myndighet finns i 1 kap. 12 § 1 (se författningskommentaren till den paragrafen). Genom den språkliga ändringen förtydligas att den definitionen inte innefattar Finansinspektionen utan endast avser utländska myndigheter (se prop. 2015/16:9 s. 206 f.).

19 kap.

9 § Om Finansinspektionen eller någon av de berörda behöriga myndigheterna inom den tremånadersfrist som anges i 8 § har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begärt myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG*, ska inspektionen och de berörda behöriga myndigheterna invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Om Finansinspektionen utsetts till grupp-tillsynsmyndighet, ska inspektionen överlämna beslutet och skälen för det till försäkringsföretaget och tillsynskollegiet.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tremånadersperioden löpt ut eller ett beslut har fattats.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hänskjutande av ett ärende om utseende av grupp-tillsynsmyndighet till Eiopa. Övervägandena finns i avsnitten 4.8 och 5.3.

Första stycket ändras så att Eiopa-förordningen anges med fullständig beteckning. Hänvisningen ändras även från statisk till dynamisk, vilket innebär att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. Stycket ändras också på det sätt att den hittillsvarande andra meningen tas bort. Att Finansinspektionen ska följa ett beslut från Eiopa följer av artikel 19.3 i Eiopa-förordningen.

21 § Om det grupp-baserade solvenskapitalkravet beräknas enligt konsolideringsmetoden, kan beräkningen ske antingen med användning av standardformeln eller med användning av en fullständig eller partiell intern modell.

Bestämmelserna i 8 kap. 1–3 och 5–11 §§ ska gälla vid beräkning av det grupp-baserade solvenskapitalkravet enligt standardformeln. Bestämmelserna i 9 kap. 1–18 §§ ska gälla för en intern modell som används för att beräkna det grupp-

Prop. 2020/21:129 baserade solvenskapitalkravet. *Om det finns ett tillsynskollegium, ska 9 kap. 2 a–2 c §§ inte gälla för en sådan ansökan som avses i 23 a §.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om beräkning av det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet.

I *andra stycket* anges de bestämmelser som ska gälla för en intern modell som ska användas för att beräkna det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet. Att det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet i vissa fall får beräknas med en intern modell följer av första stycket. I 9 kap. införs det nya bestämmelser för prövning av en ansökan om intern modell på enskild nivå (se författningskommentarerna till 9 kap. 2 a–2 c §§). Genom hänvisningen till 9 kap. gäller de bestämmelserna även för prövning av en ansökan om intern modell för att beräkna det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet. Som utgångspunkt ska Finansinspektionen underrätta Eiopa om en ansökan om att använda en intern modell för att beräkna det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet (se 9 kap. 2 a §). Finansinspektionen har möjlighet att begära hjälp av Eiopa vid prövning av en sådan ansökan (se 9 kap. 2 b §) och ett beslut ska fattas inom sex månader (se 9 kap. 2 c §).

Enligt tillägget gäller detta dock inte för vissa grupper och ansökningar. Om det finns ett tillsynskollegium, ska 9 kap. 2 a–2 c §§ inte gälla för en sådan ansökan som avses i 23 a §. Ett tillsynskollegium är en permanent men flexibel struktur för samarbete, samordning och beslutsfattande mellan Finansinspektionen och en eller flera behöriga myndigheter eller mellan flera behöriga myndigheter vid tillsynen över en grupp enligt 19 kap. (se definitionen i 1 kap. 12 § 12). Med ansökningar enligt 23 a § avses dels ansökningar om tillstånd att använda en intern modell för beräkning av det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, dels ansökningar om tillstånd att använda en intern modell för beräkningen av solvenskapitalkravet för de försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen (se 23 a § och författningskommentaren till den paragrafen). Bestämmelser om prövning av sådana ansökningar finns i stället bl.a. i 23 b, 24 och 25 §§.

23 § En intern modell som används för beräkning av det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet får även användas för beräkning av solvenskapitalkravet för ett enskilt försäkringsföretag eller en enskild EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om användning av en intern modell inom en grupp.

Ändringen innebär att de hittillsvarande *andra–femte styckena* flyttas till de nya 23 a–23 c §§.

23 a § *En ansökan om tillstånd att använda en intern modell för beräkning av det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen får lämnas in till Finansinspektionen, när inspektionen är grupp-
tillsynsmyndighet. En sådan ansökan får göras av ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.*

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen också ta emot ansökningar om tillstånd att använda en intern modell för beräkningen av solvenskapitalkravet för de försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, om en sådan ansökan görs

1. gemensamt av ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 och de övriga försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, eller

2. gemensamt av sådana försäkringsföretag i en grupp som avses i 2 § andra stycket 3 och sådana EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om olika typer av ansökningar om tillstånd att använda en intern modell. Paragrafen överensstämmer med hittillsvarande 23 § andra och tredje styckena.

I första stycket finns bestämmelser om ansökningar om tillstånd att använda en intern modell för beräkning av det gruppbaseade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen. En sådan ansökan får ges in till Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet. Ansökan får göras av ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare och dess anknutna företag. En ansökan får också göras gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag. Detta överensstämmer med det som hittills gällt enligt 23 § andra stycket som genomfört artikel 231.1 i Solvens II-direktivet. Första stycket gäller därmed bara om gruppen använder konsolideringsmetoden (metod 1) för att beräkna det gruppbaseade solvenskapitalkravet (se prop. 2015/16:9 s. 429 f. och 625).

I andra stycket finns bestämmelser om ansökningar om tillstånd att använda en intern modell för beräkningen av solvenskapitalkravet för de försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen. När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen ta emot en sådan ansökan. En ansökan får göras gemensamt av ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 och de övriga försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, *andra stycket 1*. En ansökan får också göras gemensamt av sådana försäkringsföretag i en grupp som avses i 2 § andra stycket 3 och sådana EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, *andra stycket 2*. Detta överensstämmer med det som hittills gällt enligt 23 § tredje stycket som genomfört artikel 233.5 i Solvens II-direktivet. Andra stycket gäller därmed bara om gruppen använder sammanläggnings- och avräkningsmetoden (metod 2) för att beräkna det gruppbaseade solvenskapitalkravet (se samma prop. s. 430 och 625).

23 b § *Finansinspektionen ska, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, snarast möjligt överlämna ansökningar enligt 23 a § till övriga medlemmar i tillsynskollegiet, inbegripet Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Även de handlingar som företag har lämnat in tillsammans med en sådan ansökan ska överlämnas.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om överlämnande av ansökningar om intern modell. Paragrafen genomför artikel 231.1 tredje stycket första meningen i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt

Prop. 2020/21:129 artikel 2.4 a i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 4.2.2 och 4.4.

I paragrafen anges att Finansinspektionen ska överlämna ansökningar som rör tillstånd till användning av en intern modell inom en grupp till medlemmarna i ett tillsynskollegium, inbegripet Eiopa. De ansökningar som ska överlämnas är ansökningar om tillstånd att använda en intern modell för beräkningen av det gruppbaseade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för enskilda försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare inom gruppen (nya 23 a § första stycket). Även ansökningar om tillstånd att använda en intern modell för beräkningen av solvenskapitalkravet för de försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen ska överlämnas (nya 23 a § andra stycket). Detta överensstämmer delvis med det som hittills gällt enligt 23 § femte stycket. Tidigare har det bara angetts att ansökningar ska överlämnas till berörda behöriga myndigheter. För att bättre stämma överens med Solvens II-direktivet ändras uttrycket ”berörda behöriga myndigheter” till ”övriga medlemmar i tillsynskollegiet”. Ingen ändring i sak är avsedd. I enlighet med artikel 231.1 tredje stycket första meningen i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.4 a i ändringsdirektivet, förtydligas att en ansökan även ska överlämnas till Eiopa.

För att fullt ut genomföra artikel 231.1 tredje stycket första meningen i Solvens II-direktivet införs det ett nytt krav om att också de handlingar som företag har lämnat in tillsammans med en ansökan ska överlämnas. Detta bör ske i samband med att ansökan överlämnas. De handlingar som avses är åtminstone de handlingar som särskilt anges i artikel 347.6 i Solvens II-förordningen. Handlingarna ska, liksom ansökan, överlämnas till övriga medlemmar i tillsynskollegiet, inbegripet Eiopa.

Om det rör sig om en grupp där Finansinspektionen både är grupp-tillsynsmyndighet och tillsynsmyndighet för de enskilda företagen i gruppen, dvs. en s.k. nationell grupp med enbart svenska försäkringsföretag, finns det inte något egentligt tillsynskollegium. I ett sådant fall är det tillräckligt att Finansinspektionen underrättar Eiopa om en ansökan enligt 23 a § (se 21 § och författningskommentaren till den paragrafen).

Om Finansinspektionen inte är grupp-tillsynsmyndighet och har fått in en ansökan enligt 23 a § gäller i stället 23 c § (se författningskommentaren till den paragrafen).

23 c § Om Finansinspektionen, när inspektionen inte är grupp-tillsynsmyndighet, har tagit emot en sådan ansökan som avses i 23 a §, ska den överlämnas till grupp-tillsynsmyndigheten.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om överlämnande av ansökningar om intern modell när Finansinspektionen inte är grupp-tillsynsmyndighet. Övervägandena finns i avsnitt 4.2.2.

I paragrafen anges att Finansinspektionen, när inspektionen inte är grupp-tillsynsmyndighet, ska överlämna sådana ansökningar som avses i 23 a § till grupp-tillsynsmyndigheten. I 23 a § finns bestämmelser om två olika typer av ansökningar om intern modell. Det finns även bestämmelser om vilka företag som får göra sådana ansökningar (se 23 a § och artiklarna 231.1 första stycket och 233.5 i Solvens II-direktivet). Detta överensstämmer delvis med det som hittills gällt enligt 23 § fjärde stycket.

Skyldigheten att överlämna ansökningar har hittills bara gällt de ansökningar som görs av försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen. Denna skyldighet utvidgas nu till att gälla samtliga ansökningar som avses i nya 23 a §. Finansinspektionen ska således överlämna samtliga ansökningar som avses i 23 a § om sökanden har rätt att göra en sådan ansökan. Överlämnandet ska, som hittills gällt, ske till grupp tillsynsmyndigheten.

Om Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet och har fått in en ansökan enligt 23 a § gäller i stället 23 b § (se författningskommentaren till den paragrafen).

24 § När Finansinspektionen prövar en ansökan enligt 23 a § tillämpas denna lag. Inspektionen får dock även tillämpa bestämmelser som enligt författningar i en annan stat inom EES gäller för en sådan intern modell som avses i ansökan. När ansökan har lämnats in till inspektionen, gäller detta dock bara om det är nödvändigt för en effektiv tillsyn över försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tillämplig lag vid prövningen av en tillståndsansökan. Övervägandena finns i avsnitt 4.2.2.

Som en följd av att bestämmelsen i hittillsvarande 23 § andra stycket flyttas till nya 23 a § första stycket ändras hänvisningen till den bestämmelsen (se författningskommentarerna till de paragraferna).

Bestämmelserna har hittills bara gällt för ansökningar om tillstånd att använda en intern modell för beräkning av både det grupp baserade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för enskilda försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen. Genom att hänvisningen inte bara omfattar 23 a § första stycket, som motsvarar hittillsvarande 23 § andra stycket, utan även 23 a § andra stycket, som motsvarar hittillsvarande 23 § tredje stycket, utvidgas tillämpningsområdet för bestämmelserna. Paragrafen gäller därmed också för ansökningar om tillstånd att använda en intern modell för beräkningen av solvenskapitalkravet för de försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen om en sådan ansökan ges in till Finansinspektionen.

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet och prövar en ansökan om tillstånd att använda en intern modell enligt 23 a § tillämpas denna lag. Inspektionen får dock även tillämpa bestämmelser som enligt författningar i en annan stat inom EES gäller för en sådan intern modell som avses i ansökan. När ansökan har lämnats in till inspektionen, gäller detta dock bara om det är nödvändigt för en effektiv tillsyn över försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare.

24 a § Finansinspektionen får begära hjälp av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten när inspektionen prövar en ansökan enligt 23 a §.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om att Finansinspektionen får begära hjälp av Eiopa vid prövning av en ansökan om intern modell. Paragrafen genomför artikel 231.1 tredje stycket andra meningen i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.4 a i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.2.2.

I paragrafen anges att Finansinspektionen får begära hjälp av Eiopa när inspektionen prövar vissa ansökningar om tillstånd att använda en intern

Prop. 2020/21:129 modell. Detta gäller om en sådan ansökan avser beräkning av det grupp-baserade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för enskilda försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen (23 a § första stycket). Finansinspektionen får också begära hjälp av Eiopa om en ansökan avser tillstånd att använda en intern modell enbart för beräkningen av solvenskapitalkravet för enskilda försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen (23 a § andra stycket).

Möjligheten att begära hjälp av Eiopa gäller när Finansinspektionen som grupp tillsynsmyndighet dels ensam ska fatta ett beslut (25 § andra stycket), dels tillsammans med de berörda behöriga myndigheterna ska komma överens om vilket beslut som bör fattas (25 § första stycket). Finansinspektionen har också möjlighet att begära hjälp från Eiopa i andra fall då inspektionen i egenskap av grupp tillsynsmyndighet ska fatta ett slutligt beslut (26 § första och andra styckena). Det är även möjligt för Finansinspektionen att begära hjälp av Eiopa i de fall då inspektionen inte är grupp tillsynsmyndighet, dvs. när det är en behörig myndighet som är grupp tillsynsmyndighet och den myndigheten ska fatta det slutliga beslutet. Även i dessa fall ska de berörda tillsynsmyndigheterna göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om ansökan (se artikel 231.2 första stycket i Solvens II-direktivet).

25 § När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen inom sex månader från det att en fullständig ansökan enligt 23 a § har lämnats in, om möjligt, komma överens med de berörda behöriga myndigheterna om vilket beslut som bör fattas med anledning av ansökan. Denna överenskommelse och skälen för den ska redovisas skriftligen. Finansinspektionen ska fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen och sända över det till sökandena.

Om en sådan överenskommelse som avses i första stycket inte kan träffas inom den angivna perioden, ska Finansinspektionen ensam fatta beslut med anledning av ansökan. Beslutet ska innehålla de skäl som bestämt utgången i ärendet och redovisa synpunkter och reservationer från behöriga myndigheter som kommit till uttryck under sexmånadersperioden.

Paragrafen innehåller bestämmelser om handläggningen av en ansökan om intern modell.

I *första stycket* ändras en hänvisning som en följd av att bestämmelserna i hittillsvarande 23 § andra och tredje styckena flyttas till nya 23 a § (se författningskommentarerna till de paragraferna).

26 § Om Finansinspektionen eller någon av de berörda behöriga myndigheterna inom den sexmånadersperiod som avses i 25 § första stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010*, ska inspektionen avvakta med ett beslut enligt 25 § andra stycket och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har fattat ett sådant beslut som avses i första stycket, ska Finansinspektionen fatta sitt slutliga beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut.

Om ett ärende hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och *den myndigheten inte fattar ett sådant beslut som avses i första*

stycket inom den tid som anges i artikel 231.3 andra stycket i Solvens II-direktivet, ska Finansinspektionen fatta det slutliga beslutet.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att den sexmånadersperiod som avses i första stycket har löpt ut eller ett beslut har fattats.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tvistlösning. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 231.3 tredje stycket första meningen i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.4 b i ändringsdirektivet, och förtydligar genomförandet av artikel 231.3 första stycket första meningen i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.51 i Omnibus II-direktivet. Paragrafen utformas efter synpunkter från *Lagrådet*. Övervägandena finns i avsnitten 4.2.2, 4.8 och 5.3.

Hänvisningen till Eiopa-förordningen i *första stycket* ändras från statisk till dynamisk, vilket innebär att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. Stycket ändras också på det sättet att den hittillsvarande andra meningen tas bort. Att Finansinspektionen ska följa ett beslut från Eiopa följer av artikel 19.3 i Eiopa-förordningen.

I *andra stycket*, som är nytt, införs en särskild bestämmelse om vad som ska gälla om Eiopa har fattat ett sådant beslut som avses i första stycket, dvs. beslut i ett ärende om tillstånd att använda en intern modell som hänskjutits för tvistlösning. Finansinspektionen ska då fatta ett slutligt beslut i enlighet med Eiopas beslut. Detta gäller bara när Finansinspektionen är grupp-tillsynsmyndighet (se första stycket och hänvisningen till beslut enligt 25 §). Om det i stället är en behörig myndighet som är grupp-tillsynsmyndighet, ska den myndigheten fatta ett motsvarande beslut. Det beslutet gäller i Sverige på samma sätt som om det hade fattats av Finansinspektionen (se 27 § och prop. 2015/16:9 s. 433). Genom stycket förtydligas genomförandet av artikel 231.3 första stycket första meningen i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.51 i Omnibus II-direktivet (jfr hittillsvarande första stycket andra meningen om att Finansinspektionen ska följa ett beslut i saken från Eiopa).

Tredje stycket, hittillsvarande andra stycket, justeras på motsvarande sätt som artikel 231.3 tredje stycket första meningen i Solvens II-direktivet. Om ett ärende har hänskjutits till Eiopa och den myndigheten inte fattar ett sådant beslut som avses i första stycket ska Finansinspektionen fatta det slutliga beslutet. Som för de fall som avses i andra stycket ska Finansinspektionen bara fatta ett sådant beslut när inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet. En motsvarande justering görs när det gäller ansökningar om tillstånd att få omfattas av en särskild tillsynsordning (se 86 § och författningskommentaren till den paragrafen). Om ett ärende hänskjuts till Eiopa för tvistlösning ska den myndigheten fatta ett beslut inom en månad (artikel 231.3 andra stycket första meningen i Solvens II-direktivet).

Fjärde stycket överensstämmer med det hittillsvarande tredje stycket.

31 § Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 1094/2010 om inspektionen inte samtycker till ett beslut i fråga om likvärdighet som fattats av en grupp-tillsynsmyndighet enligt artikel 227.2 i Solvens II-direktivet. Ett ärende får hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inom tre månader från det att grupp-tillsynsmyndigheten meddelat sitt beslut.

Prop. 2020/21:129 I paragrafen finns bestämmelser om hänskjutande av ärende till Eiopa vid oenighet om likvärdighet. Övervägandena finns i avsnitt 4.8.

Hänvisningen till Eiopa-förordningen ändras från statisk till dynamisk, vilket innebär att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

86 § Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 1094/2010 om inspektionen inte inom tre månader kan komma överens med berörda behöriga myndigheter enligt 85 § första stycket. Ett ärende får inte hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tremånadersperioden löpt ut eller ett beslut har fattats.

Om ett ärende som avses i första stycket hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och *den myndigheten inte fattar något beslut inom den tid som anges i artikel 237.3 andra stycket i Solvens II-direktivet*, ska *Finansinspektionen, när inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet*, fatta det slutliga beslutet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hänskjutande till Eiopa vid oenighet om en ansökan om särskild tillsynsordning. Ändringen i andra stycket genomför artikel 237.3 tredje stycket första meningen i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.5 i ändringsdirektivet. Paragrafen utformas efter synpunkter från *Lagrådet*. Övervägandena finns i avsnitten 4.5 och 4.8.

I *första stycket* ändras hänvisningen till Eiopa-förordningen från statisk till dynamisk, vilket innebär att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Andra stycket justeras på motsvarande sätt som artikel 237.3 tredje stycket första meningen i Solvens II-direktivet. Som utgångspunkt ska Finansinspektionen och berörda behöriga myndigheter nå ett gemensamt beslut i fråga om en ansökan om tillstånd att omfattas av en särskild tillsynsordning (se 85 § första stycket och artikel 237.2 i Solvens II-direktivet). Om de inte kan komma överens, får ett ärende hänskjutas till Eiopa för tvistlösning (se första stycket och artikel 237.3 första stycket i Solvens II-direktivet tillsammans med artikel 19 i Eiopa-förordningen). Eiopa får då fatta ett beslut för att lösa tvisten och ålägga myndigheterna att vidta en specifik åtgärd eller avstå från en viss åtgärd, och för att säkerställa överensstämmelse med unionsrätten (artikel 19.3 i Eiopa-förordningen). Om ett ärende har hänskjutits till Eiopa och den myndigheten inte fattar ett beslut inom en månad (se artikel 237.3 andra stycket i Solvens II-direktivet) ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, i och med justeringen fatta det slutliga beslutet. En motsvarande justering görs när det gäller ansökningar som rör användning av en intern modell inom en grupp (se 26 § och författningskommentaren till den paragrafen).

87 § Tillstånd att omfattas av särskild tillsynsordning får meddelas endast om

1. Finansinspektionen utövar grupp-tillsyn över moderföretaget på grupp-nivå och inte har beslutat att utelämnat dotterföretaget med stöd av 11 §,

2. dotterföretaget omfattas av moderföretagets riskhanteringsprocesser och mekanismer för internkontroll samt de berörda myndigheterna har konstaterat att moderföretaget utövar en ansvarsfull ledning över dotterföretaget,

3. moderföretaget har fått ett godkännande enligt artikel 246.4 i Solvens II-direktivet att göra en egen risk- och solvensbedömning som omfattar hela gruppen och på nivån för dotterföretaget, och

4. moderföretaget har fått ett godkännande enligt artikel 256.2 i Solvens II-direktivet att *offentliggöra* en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och på nivån för dotterföretaget

Paragrafen innehåller bestämmelser om förutsättningar för tillstånd att få omfattas av särskild tillsynsordning.

I *punkt 4* görs en språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

96 § Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 1094/2010 om inspektionen inte inom angiven tid kan komma överens med grupp tillsynsmyndigheten om sådana förslag som avses i 89, 90, 92 och 93 §§.

Om Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet och inte kan komma överens med den behöriga myndighet som auktoriserat en EES-försäkringsgivare som är ett dotterföretag och som omfattas av särskild tillsynsordning, får inspektionen under de förutsättningar som anges i första stycket hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Gäller ett ärende ett förslag enligt 89 eller 90 § får det hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inom en månad från inspektionens förslag.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende enligt 92 eller 93 § till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, om det är en kris-situation och inte heller efter det att fyramånadersperioden i 92 § andra stycket eller enmånadsperioden i 93 § andra stycket har löpt ut.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hänskjutande till Eiopa vid oenighet om åtgärdsförslag. Övervägandena finns i avsnitt 4.8.

I *första stycket* anges de fall då Finansinspektionen, när inspektionen inte är grupp tillsynsmyndighet, får hänskjuta en fråga till Eiopa för tvistlösning. I stycket ändras hänvisningen till Eiopa-förordningen från statisk till dynamisk, vilket innebär att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. Det görs även en språklig ändring. Ingen ändring i sak är avsedd.

97 § Om ett ärende hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten enligt 86 eller 96 §, ska Finansinspektionen skjuta upp sitt beslut och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 1094/2010. Finansinspektionen ska följa ett beslut i saken från Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Inspektionen ska även fatta ett beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut. Inspektionens beslut ska innehålla de skäl som har bestämt utgången i ärendet och överlämnas till dotterföretaget och tillsynskollegiet. Beslutet är bindande för de berörda företagen och Finansinspektionen och ska ligga till grund för inspektionens tillsyn.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad som ska gälla när ett ärende har hänskjutits till Eiopa. Övervägandena finns i avsnitt 4.8.

Prop. 2020/21:129 I paragrafen ändras hänvisningen till Eiopa-förordningen från statisk till dynamisk, vilket innebär att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

20 kap.

14 § Om ett specialföretag driver verksamhet i ett annat land inom EES och företaget inte rättar sig efter Finansinspektionens eller en behörig myndighets begäran om rättelse, ska inspektionen vidta de åtgärder som behövs för att förhindra fortsatta överträdelser. Inspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om det som gäller när ett specialföretag inte följer ett beslut om rättelse.

I paragrafen görs språkliga ändringar på så sätt att ordet ”utländsk” tas bort i det hittillsvarande uttrycket ”behörig utländsk myndighet”. En definition av behörig myndighet finns i 1 kap. 12 § 1 (se författningskommentaren till den paragrafen). Genom den språkliga ändringen förtydligas att den definitionen inte innefattar Finansinspektionen utan att den endast avser utländska myndigheter (se prop. 2015/16:9 s. 206 f.).

8.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag

1 kap.

5 § I denna lag betyder

1. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utföra uppgifter enligt nationella bestämmelser som genomför Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

2. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett sådant företag som avses i 1 kap. 3 § 4 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *Solvens II-direktivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177,

5. *EES-försäkringsgivare*: en utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till EES och som omfattas av Solvens II-direktivet,

6. *försäkringsföretag*: ett företag som har tillstånd att driva försäkringsrörelse enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043),

7. *försäkringsgivare från tredjeland*: en utländsk försäkringsgivare vars hemland inte hör till EES och som skulle omfattas av Solvens II-direktivet om dess hemland hörde till EES,

8. *försäkringsholdingföretag*: ett moderföretag

a) som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsföretag från tredjeland eller ett blandat finansiellt holdingföretag, och

b) vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller försäkringsgivare från tredjeland,

9. *försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet*: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, en försäkringsgivare från

tredjeland, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett försäkringsholdingföretag och som har minst ett dotterföretag som är försäkringsföretag,

10. *MTF-plattform*, *OTF-plattform* och *reglerad marknad*: detsamma som i 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, och

11. *uppdragsgivande företag*: den som i egenskap av arbetsgivare betalar försäkringspremier till tjänstepensionsföretaget.

Paragrafen innehåller definitioner. Övervägandena finns i avsnitt 4.8.

I *punkt 4* ändras definitionen av Solvens II-direktivet så att den avser direktivet i lydelsen enligt ändringsdirektivet.

11 kap.

25 § Om Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i ett utländskt tjänstepensionsinstituts hemland inte kan komma överens om förfarandet eller innehållet i en åtgärd, får inspektionen hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för medling i enlighet med artikel 31.2 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG.

Paragrafen reglerar medling av Eiopa i ett ärende om överlåtelse av bestånd av tjänstepensionsavtal.

Ändringen är en följdändring med anledning av att det har gjorts en redaktionell ändring i artikel 31 i Eiopa-förordningen genom artikel 2.24 i ändringsförordningen. Ingen ändring i sak är avsedd.

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/138/EG
av den 25 november 2009
om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II)
(omarbetning)
(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 47.2 och 55,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) En rad väsentliga ändringar ska göras av rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽³⁾, rådets direktiv 78/473/EEG av den 30 maj 1978 om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen ⁽⁴⁾, rådets direktiv 87/344/EEG av den 22 juni 1987 om samordning av lagar och andra författningar angående rättsskydds försäkring ⁽⁵⁾, rådets andra direktiv 88/357/EEG av den

22 juni 1988 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utöva friheten att tillhandahålla tjänster ⁽⁶⁾, rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) ⁽⁷⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG av den 27 oktober 1998 om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp ⁽⁸⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG av den 19 mars 2001 om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag ⁽⁹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring ⁽¹⁰⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring ⁽¹¹⁾. Av tydlighetskäl bör dessa direktiv omarbetas.

- (2) För att göra det lättare att starta och bedriva försäkrings- och återförsäkringsverksamhet är det nödvändigt att undanröja de största skillnaderna mellan de lagregler som gäller för försäkrings- och återförsäkringsföretag i de olika medlemsstaterna. Därför bör rättsliga ramar införas för försäkrings- och återförsäkringsföretag när det gäller försäkringsverksamhet inom hela den inre marknaden, så att det blir lättare för försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor inom gemenskapen att täcka risker och åtaganden som är belägna på denna marknad.

⁽¹⁾ EUT C 224, 30.8.2008, s. 11.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 22 april 2009 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 10 november 2009.

⁽³⁾ EGT L 228, 16.8.1973, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 151, 7.6.1978, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 185, 4.7.1987, s. 77.

⁽⁶⁾ EGT L 172, 4.7.1988, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 228, 11.8.1992, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 330, 5.12.1998, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT L 110, 20.4.2001, s. 28.

⁽¹⁰⁾ EGT L 345, 19.12.2002, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT L 323, 9.12.2005, s. 1.

- (3) För att den inre marknaden ska fungera väl är det väsentligt att samordnade bestämmelser införs för tillsynen över försäkringsgrupper och, med hänsyn till skyddet av borge-närerna, för rekonstruktions- och likvidationsförfaranden beträffande försäkringsföretag.
- (4) Det är lämpligt att vissa företag som tillhandahåller försäkringstjänster inte omfattas av det system som införs genom detta direktiv på grund av sin storlek, rättsliga form eller art - genom att de har nära koppling till de offentliga försäkringssystemen - eller med hänsyn till det speciella slag av tjänster som de erbjuder. Det är också önskvärt att i flera medlemsstater undanta vissa institut vilkas verksamhet endast täcker en mycket begränsad sektor och som genom föreskrift i lag är begränsad till ett särskilt territorium eller till särskilda personer.
- (5) Mycket små försäkringsföretag som uppfyller vissa villkor, bland annat att bruttopremieinkomsten är lägre än 5 miljoner EUR, undantas från detta direktivs tillämpningsområde. Alla försäkringsföretag och livförsäkringsföretag som redan har auktorisation enligt de nuvarande direktiven ska dock fortsätta att vara auktoriserade när detta direktiv tillämpas. Företag som är undantagna från detta direktivs tillämpningsområde bör kunna utnyttja de grundläggande friheter som fördraget ger. Dessa företag har möjlighet att söka auktorisation enligt detta direktiv så att de kan komma i åtnjutande av den enda auktorisation som inrättas genom det här direktivet.
- (6) Medlemsstaterna bör kunna kräva att företag som bedriver försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet och som är undantagna från detta direktivs tillämpningsområde ska registrera sig. Medlemsstaterna kan också låta dessa företag omfattas av stabilitetstillsyn och lagstadgad tillsyn.
- (7) Genom rådets direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet ⁽¹⁾, rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning ⁽²⁾, rådets andra direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon ⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ⁽⁵⁾ fastställs allmänna regler och definitioner på områdena för redovisning, ansvarsförsäkring för motorfordon, finansiella instrument och kreditinstitut. Det är lämpligt att vissa av definitionerna som fastställs i de direktiven också tillämpas i det här direktivet.
- (8) Innan försäkrings- och återförsäkringsverksamhet får börja bedrivas bör det krävas auktorisation. Det är därför nödvändigt att fastställa villkoren och förfarandet för att bevilja sådan auktorisation och även för eventuella avslag på ansökan.
- (9) I de direktiv som upphävs genom detta direktiv finns det inga bestämmelser om vilken återförsäkringsverksamhet som ett försäkringsföretag kan tillåtas att bedriva. Det är upp till medlemsstaterna att besluta om att införa bestämmelser i detta hänseende.
- (10) Hänvisningar i detta direktiv till försäkrings- eller återförsäkringsföretag bör inbegripa captivebolag för försäkring och återförsäkring, förutom då särskilda bestämmelser inrättats för dessa bolag.
- (11) Eftersom detta direktiv utgör ett viktigt instrument för att fullborda den inre marknaden, bör försäkrings- och återförsäkringsföretag som är etablerade i sina hemmedlemsstater kunna bedriva några eller alla sina verksamheter inom hela gemenskapen genom att upprätta filialer eller tillhandahålla tjänster. Det är därför lämpligt att åstadkomma den harmonisering som är nödvändig och tillräcklig för att uppnå ett ömsesidigt erkännande av auktorisationer och tillsynssystem och därigenom en enda auktorisation som är giltig inom hela gemenskapen och som medger att tillsynen över ett företag utövas av hemmedlemsstaten.
- (12) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG av den 16 maj 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om ansvarsförsäkring för motorfordon (fjärde direktivet om motorfordonsförsäkring) ⁽⁶⁾ fastställs regler för utseende av skaderegleringsrepresentanter. Samma regler bör gälla även enligt detta direktiv.
- (13) Återförsäkringsföretag bör begränsa sin verksamhet till återförsäkring och därmed sammanhängande verksamhet. Detta krav bör inte hindra återförsäkringsföretag från att exempelvis tillhandahålla statistisk eller aktuariell rådgivning, riskanalyser eller undersökningar till sina kunder. De kan även ha en holdingbolagsfunktion och utföra verksamheter inom den finansiella sektorn enligt definitionen i artikel 2.8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat ⁽⁷⁾. Detta krav innebär dock under inga omständigheter att orelaterad bank- och finansverksamhet får bedrivas.

⁽¹⁾ EGT L 103, 2.5.1972, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 193, 18.7.1983, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 8, 11.1.1984, s. 17.

⁽⁴⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 181, 20.7.2000, s. 65.

⁽⁷⁾ EUT L 35, 11.2.2003, s. 1.

- (14) En förutsättning för skyddet av försäkringstagarna är att försäkrings- och återförsäkringsföretag omfattas av ändamålsenliga solvenskrav som leder till en effektiv kapitalallokering inom Europeiska unionen. Utvecklingen på marknaden har gjort att det nu gällande systemet inte längre fyller sin funktion. Det är därför nödvändigt att införa ett nytt regelverk.
- (15) I överensstämmelse med den senaste utvecklingen inom riskhantering, med beaktande av arbetet inom organisationer som Internationella organisationen för försäkringstillsynsmyndigheter (International Association of Insurance Supervisors), International Accounting Standards Board och International Actuarial Association och med hänsyn till utvecklingen inom andra finansiella sektorer bör en riskbaserad ekonomisk metod väljas som ger försäkrings- och återförsäkringsföretagen incitament att mäta och hantera sina risker på ett adekvat sätt. Harmoniseringen bör utvidgas genom särskilda regler för värdering av tillgångar och skulder, däribland försäkringstekniska avsättningar.
- (16) Det centrala syftet med regleringen av och tillsynen över försäkring och återförsäkring är att ge försäkringstagare och förmånstagare tillräckligt skydd. Termen förmånstagare är avsedd att omfatta alla fysiska eller juridiska personer som har en rättighet enligt ett försäkringsavtal. Dessutom syftar denna reglering och tillsyn till att säkerställa finansiell stabilitet och korrekt fungerande stabila marknader, vilket också bör beaktas men inte tillåtas inkräta på det centrala syftet.
- (17) Den nya solvensordning som föreskrivs i detta direktiv förväntas leda till ett ännu bättre skydd av försäkringstagare. Medlemsstaterna kommer att åläggas att ge tillsynsmyndigheter de resurser som krävs för att de ska kunna uppfylla sina skyldigheter enligt detta direktiv. Detta omfattar all den kapacitet som kan krävas, bland annat ekonomiska medel och personalresurser.
- (18) Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter måste därför ha tillgång till de medel som krävs för att säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretagen bedriver sin verksamhet på ett korrekt sätt inom hela gemenskapen, oavsett om denna verksamhet utövas med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster. För att tillsynen ska bli effektiv bör alla åtgärder som tillsynsmyndigheterna vidtar stå i proportion till arten av, omfattningen av och komplexiteten hos de inneboende riskerna i varje försäkrings- eller återförsäkringsföretags verksamhet, oavsett den betydelse det berörda företaget har för den övergripande finansiella stabiliteten på marknaden.
- (19) Detta direktiv bör inte vara alltför betungande för små och medelstora försäkringsföretag. Ett sätt att uppnå detta mål är en korrekt tillämpning av proportionalitetsprincipen. Denna princip bör tillämpas såväl på kraven på försäkrings- och återförsäkringsföretag som på tillsynsutövningen.
- (20) Detta direktiv bör i synnerhet inte vara för betungande för försäkringsföretag som är specialiserade på att erbjuda specifika försäkringstyper eller erbjuda tjänster till specifika kundsegment, och det bör erkännas att denna typ av specialisering kan vara ett värdefullt redskap för att hantera risk på ett effektivt och ändamålsenligt sätt. För att detta mål ska kunna uppnås, och också för att proportionalitetsprincipen ska tillämpas korrekt, bör det särskilt föreskrivas att företag har rätt att utnyttja sina egna uppgifter för att kalibrera parametrarna i återförsäkringsriskmodulerna i standardformeln för solvenskapitalkravet.
- (21) Detta direktiv bör också beakta de särskilda särdrag som captivebolagen för försäkring och återförsäkring uppvisar. Eftersom dessa bolag endast täcker risker som är förknippade med den industri- eller handelsgrupp som de tillhör, bör lämpliga metoder inrättas i enlighet med proportionalitetsprincipen för att återspegla deras affärsverksamhets art, omfattning och komplexitet.
- (22) Tillsynen över återförsäkringsverksamheten bör ta hänsyn till den verksamhetens särdrag, särskilt dess globala karaktär och det faktum att försäkringstagarna själva är försäkrings- eller återförsäkringsföretag.
- (23) Tillsynsmyndigheterna bör från försäkrings- och återförsäkringsföretagen kunna erhålla all information som krävs för tillsynen, i förekommande fall inbegripet sådana uppgifter som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag offentligt lämnat enligt krav avseende finansiell rapportering, börsnotering eller andra lagar och föreskrifter.
- (24) Hemmedlemsstatens tillsynsmyndigheter bör ansvara för övervakningen av försäkrings- och återförsäkringsföretagens finansiella sundhet. De bör därför regelbundet genomföra granskningar och utvärderingar.
- (25) Tillsynsmyndigheter bör kunna ta hänsyn till effekterna på riskhantering och kapitalförvaltning från de frivilliga koder för uppförande och överblickbarhet som följs av institutioner som handlar med oreglerade eller alternativa investeringsinstrument.
- (26) Utgångspunkten för att ställa adekvata kvantitativa krav inom försäkringssektorn är solvenskapitalkravet. Tillsynsmyndigheterna bör därför endast under särskilda omständigheter i de fall som nämns i detta direktiv ha befogenhet att fastställa kapitaltillägg utöver solvenskapitalkravet efter att tillsynens granskningsprocess utförts. Standardformeln för solvenskapitalkravet är avsedd att återspegla riskprofilen hos de flesta försäkrings- och återförsäkringsföretagen. Det kan dock finnas vissa fall där standardformeln inte ger adekvat uttryck för en mycket speciell riskprofil hos ett företag.

- (27) Att fastställa ett kapitaltillägg är en undantagsåtgärd i den bemärkelsen att den endast bör användas som en sista utväg när andra tillsynsåtgärder är verkningslösa eller olämpliga. Termen undantagsfall bör dessutom ses utifrån varje företags specifika situation snarare än till antalet kapitaltillägg som åläggs på en viss marknad.
- (28) Kapitaltilläggen bör behållas så länge som de omständigheter som föranledde deras införande inte har rättats till. I händelse av betydande brister hos en partiell eller fullständig intern modell eller i företagsstyrningen bör tillsynsmyndigheterna se till att företaget i fråga vidtar alla ansträngningar för att avhjälpa de brister som ledde till fastställande av kapitaltillägget. Om standardformeln inte på ett korrekt sätt avspeglar ett företags specifika riskprofil kan emellertid kapitaltillägget vara kvar under påföljande år.
- (29) För vissa risker är det endast krav på företagsstyrningen, inte kvantitativa krav, återspeglade i solvenskapitalkravet, som kan ge önskat resultat. Ett effektivt företagsstyrningssystem är därför av central betydelse för att säkerställa en tillfredsställande ledning av ett försäkringsföretag och för regleringssystemet.
- (30) Företagsstyrningssystemen inbegriper riskhanteringsfunktionen, funktionen för regelefterlevnad, internrevisionsfunktionen och aktuariefunktionen.
- (31) En funktion är en administrativ befogenhet att utföra vissa fastställda styrningsuppgifter. Att en viss funktion har angivits hindrar inte företaget från att fritt besluta hur det vill organisera denna funktion i praktiken, om inte annat anges i direktivet. Detta bör inte leda till onödigt betungande krav eftersom arten, omfattningen och komplexiteten i företags verksamhet beaktas. Dessa funktioner bör därför kunna innehas av företags egna anställda, utföras med hjälp av externa experter eller läggas ut på experter inom ramen för de begränsningar som fastställs i direktivet.
- (32) I mindre företag och företag av mindre komplexitet bör det vara möjligt att mer än en funktion, med undantag av internrevisionsfunktionen, utförs av en enda person eller organisatorisk enhet.
- (33) De funktioner som ingår i företagsstyrningssystemen anses vara nyckelfunktioner och därför också viktiga och kritiska funktioner.
- (34) Alla personer som utför nyckelfunktioner bör vara lämpliga för sin uppgift. Det är dock endast de personer som innehar nyckelfunktioner som bör omfattas av kraven på anmälan till tillsynsmyndigheten.
- (35) För att avgöra den kompetensnivå som krävs bör yrkesmässiga meriter och erfarenheter hos de personer som faktiskt driver företaget eller innehar andra nyckelfunktioner beaktas som ytterligare faktorer.
- (36) Alla försäkrings- och återförsäkringsföretag bör som en integrerad del i sin affärsstrategi ha som rutin att regelbundet bedöma sitt totala solvensbehov med hänsyn till sin specifika riskprofil (egen risk- och solvensbedömning). Denna bedömning kräver inte att en intern modell utvecklas och inte heller att det beräknas något annat kapitalkrav än solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet. Resultaten av bedömningen bör rapporteras till tillsynsmyndigheten som en del av den information som ska lämnas i tillsynsnyfte.
- (37) För att säkerställa en effektiv tillsyn över funktioner eller verksamheter som omfattas av uppdragsavtal är det av avgörande betydelse att tillsynsmyndigheterna för det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som ingår uppdragsavtal har tillgång till alla relevanta uppgifter som finns hos tjänsteleverantören, oavsett om denne är en reglerad eller oreglerad enhet, och rätt att genomföra inspektioner på plats. För att de ska kunna ta hänsyn till marknadsutvecklingen och förvissa sig om att villkoren för uppdragsavtal fortfarande efterlevs bör tillsynsmyndigheterna underrättas innan uppdragsavtal ingås beträffande kritiska eller viktiga funktioner eller verksamheter. Dessa krav bör beakta arbetet i Joint Forum och är förenliga med nu gällande bestämmelser och praxis inom banksektorn samt med direktiv 2004/39/EG och dess tillämpning på kreditinstitut.
- (38) För att säkerställa överblickbarhet bör försäkrings- och återförsäkringsföretag minst en gång per år offentliggöra - dvs. utan kostnad göra den tillgänglig antingen i tryckt eller elektronisk form - väsentlig information om sin solvens och finansiella ställning. Företagen bör frivilligt kunna offentliggöra kompletterande uppgifter.
- (39) Föreskrifter bör införas för utbyte av information mellan tillsynsmyndigheterna och myndigheter eller organ som i kraft av sin uppgift bidrar till att stärka stabiliteten hos det finansiella systemet. Det är därför nödvändigt att närmare ange under vilka förhållanden som sådant informationsutbyte bör vara möjligt. När information får offentliggöras endast med tillsynsmyndigheternas uttryckliga tillstånd bör dessa vidare, när så är lämpligt, få ställa stränga krav som villkor för tillståndet.
- (40) Det är nödvändigt att främja enhetlighet i tillsynen, inte bara i fråga om dess redskap utan också när det gäller dess praxis. Kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner (Ceioops), som inrättades genom kommissionens beslut 2009/79/EG⁽¹⁾ bör spela en viktig roll i detta avseende och regelbundet rapportera till Europaparlamentet och kommissionen om den utveckling som skett.

(1) EUT L 25, 29.1.2009, s. 28.

Prop. 2020/21:129
Bilaga 1

17.12.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 335/5

- (41) Syftet med den information och rapport som Ceiops ska lämna om kapitaltillägg är inte att inkräkta på den användning av dessa som tillåts enligt detta direktiv utan att bidra till en högre nivå av tillsynskonvergens för användningen av kapitaltillägg mellan tillsynsmyndigheter i de olika medlemsstaterna.
- (42) För att minska den administrativa bördan och undvika dubbelarbete bör tillsynsmyndigheterna och de nationella statistikorganen samarbeta och utbyta information.
- (43) I syfte att stärka tillsynen över försäkrings- och återförsäkringsföretag och skydda försäkringstagarna bör de lagstadda revisorer som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadd revision av årsbokslut och sammanställd redovisning ⁽¹⁾ vara skyldiga att omgående rapportera varje förhållande som kan antas få allvarliga följder för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags finansiella ställning eller administrativa organisation.
- (44) Försäkringsföretag som bedriver såväl liv- som skadeförsäkringsverksamhet bör ha separat ledning av dessa verksamheter för att skydda livförsäkringstagarnas intressen. Särskilt bör företagen omfattas av samma kapitalkrav som de som gäller för en motsvarande försäkringsgrupp, bestående av ett livförsäkrings- och ett skadeförsäkringsföretag, med hänsyn tagen till de ökade möjligheterna att överföra kapital i försäkringsföretag med blandad verksamhet.
- (45) Bedömningen av försäkrings- och återförsäkringsföretags finansiella ställning bör bygga på sunda ekonomiska principer och på bästa sätt utnyttja informationen från de finansiella marknaderna och allmänt tillgänglig information om försäkringstekniska risker. Solvenskraven bör särskilt grundas på en ekonomisk bedömning av hela balansräkningen.
- (46) De värderingsstandarder som används för tillsynsändamål bör i största möjliga utsträckning vara förenliga med den internationella utvecklingen på redovisningsområdet för att begränsa den administrativa bördan på försäkrings- och återförsäkringsföretagen.
- (47) I enlighet med detta bör kapitalkraven täckas med kapitalbasmedel, oavsett om det rör sig om poster i eller utanför balansräkningen. Eftersom inte alla medel kan täcka förluster vid likvidation och under pågående verksamhet, bör posterna i kapitalbasen klassificeras enligt kvalitetskriterier i tre nivåer och det belopp av kapitalbasen som får medräknas för att täcka kapitalkraven begränsas i motsvarande utsträckning. Gränsvärdena för posterna i kapitalbasen bör endast tillämpas för att fastställa försäkrings- och återförsäkringsföretagens solvensstatus och inte ytterligare begränsa dessa företags frihet när det gäller den interna dispositionen av det egna kapitalet.
- (48) Generellt sett kan tillgångar som är fria från alla förutsebara förpliktelser täcka förluster på grund av ogynnsam affärsutveckling, såväl på löpande basis som vid en likvidation. Därför bör huvuddelen av de belopp med vilka tillgångar överskrider skulder, värderat enligt principerna i detta direktiv, betraktas som kapital av hög kvalitet (nivå 1).
- (49) Inom ett företag är inte alla tillgångar utan begränsningar. I några medlemsstater leder vissa specifika produkter till separat hållna fondstrukturer där en viss klass av försäkringstagare har större rättigheter till tillgångarna inom sin fond. Även om dessa tillgångar ingår i beräkningen av hur mycket tillgångarna överstiger skulderna i kapitalbassyfte kan de i själva verket inte användas för att täcka risker utanför den separata fonden. Beräkningen av kapitalbasbehovet bör, för att vara förenlig med den ekonomiska metoden, anpassas för att återspegla att de tillgångar som ingår i ett arrangemang med separerade fonder är av en annan art. På liknande sätt bör beräkningen av solvenskapitalkravet återspegla de minskade poolnings- eller diversifieringseffekter som är förknippade med dessa separerade fonder.
- (50) Det är praxis i vissa medlemsstater att försäkringsföretag säljer livförsäkringsprodukter där försäkringstagarna och förmånstagarna bidrar till företagets riskkapital i utbyte mot hela eller en del av avkastningen på dessa insatser. Dessa ackumulerade vinster utgör överskottsmedel som tillhör den juridiska personen i vilken de genererats.
- (51) Överskottsmedel bör värderas i överensstämmelse med den ekonomiska metod som fastställs i detta direktiv. Det bör härvid inte räcka med en enkel hänvisning till bedömningen av överskottsmedel i den lagstadda årsredovisningen. I överensstämmelse med kapitalkraven bör överskottsmedel bli föremål för de kriterier om nivåklassificering som fastställs i detta direktiv. Detta innebär bland annat att endast överskottsmedel som uppfyller kraven i fråga om klassificering i nivå 1 bör betraktas som nivå 1-kapital.

(1) EUT L 157, 9.6.2006, s. 87.

- (52) Ömsesidiga associationer och liknande företag med uttaxeringsrätt kan från sina medlemmar infordra ytterligare betalningar, för att öka de medel de har för att täcka förluster. Infordran av ytterligare betalningar från medlemmar kan utgöra en viktig finansieringskälla för ömsesidiga associationer eller liknande företag, bland annat när dessa associationer drabbas av en ogynnsam affärsutveckling. Därför bör infordran av ytterligare betalningar från medlemmar erkännas som en post i tilläggskapitalet och behandlas på motsvarande sätt i solvenssyfte. I det konkreta fallet med associationer, eller liknande företag, av rederier med uttaxeringsrätt vilka endast försäkrar branschrelaterade risker är det vedertagen praxis att från medlemmar infordra ytterligare betalningar, enligt vissa specifika återbetalningsarrangemang, och de belopp som godkänts för denna infordran från medlemmarna bör betraktas som kapital av god kvalitet (nivå 2). För andra typer av ömsesidiga associationer och liknande företag där infordran av ytterligare betalningar från medlemmar är av motsvarande kvalitet bör de belopp som godkänts för denna infordran från medlemmarna också betraktas som kapital av hög kvalitet (nivå 2).
- (53) För att försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska kunna uppfylla sina åtaganden mot försäkrings- och förmånstagare bör medlemsstaterna kräva att dessa företag upprättar adekvata försäkringstekniska avsättningar. De principer och de försäkringsmatematiska och statistiska metoder som ligger till grund för beräkningen av dessa försäkringstekniska avsättningar bör harmoniseras inom hela gemenskapen i syfte att skapa ökad jämförbarhet och överblickbarhet.
- (54) Beräkningen av försäkringstekniska avsättningar bör vara förenlig med värderingen av tillgångar och övriga skulder, med marknaden och med den internationella utvecklingen inom redovisning och tillsyn.
- (55) Värdet av de försäkringstekniska avsättningarna bör därför motsvara det belopp som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag skulle få betala om det omedelbart överförde sina kontraktsrättigheter och kontraktsförpliktelser till ett annat företag. Värdet av de försäkringstekniska avsättningarna bör således motsvara det belopp som ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag (referensföretag) skulle förväntas kräva för att ta över och uppfylla de underliggande försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna. De försäkringstekniska avsättningarnas belopp bör återspegla det underliggande försäkringsbeståndets särskilda egenskaper. Företagsspecifik information, såsom information avseende skaderegleringens hantering och kostnader, bör därför endast användas vid beräkningen i
- den utsträckning som den gör det möjligt för försäkrings- och återförsäkringsföretagen att bättre återspegla dessa särskilda egenskaper hos försäkringsbeståndet.
- (56) Antagandena om det referensföretag som antas ta över och uppfylla de underliggande försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna bör harmoniseras i hela gemenskapen. I synnerhet bör man som en del av konsekvensbedömningen av genomförandeåtgärder analysera de antaganden om referensföretaget som avgör huruvida, och i så fall i vilken utsträckning, diversifieringseffekter behöver beaktas i beräkningen av riskmarginalen, och dessa antaganden bör sedan harmoniseras på gemenskapsnivå.
- (57) För att beräkna de försäkringstekniska avsättningarna bör det vara möjligt att använda rimliga interpoleringar och extrapoleringar från direkt tillgängliga marknadsvärden.
- (58) Det förväntade nuvärdet av försäkringsskulder måste beräknas utifrån aktuell och trovärdig information och realistiska antaganden med beaktande av finansiella garantier och optioner i försäkrings- och återförsäkringsavtal för att ge en ekonomisk värdering av försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna. Det bör krävas att effektiva och harmoniserade försäkringsmatematiska metoder används.
- (59) För att ta hänsyn till de små och medelstora företagens situation bör det finnas förenklade metoder för beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna.
- (60) Tillsynsordningen bör innefatta ett riskänsligt krav, baserat på en prospektiv beräkning för att säkerställa korrekta ingripanden i god tid av tillsynsmyndigheterna (solvenskapitalkravet) och en miniminivå för säkerheten som medlem inte får underskrida (minimikapitalkravet). Båda dessa kapitalkrav bör harmoniseras inom hela gemenskapen så att en enhetlig skyddsnivå för försäkringstagarna kan uppnås. För att detta direktiv ska fungera väl bör det finnas en lämplig ingripandenivå mellan solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet.
- (61) För att mildra möjliga oönskade procykliska effekter på finanssystemet och undvika en situation där försäkrings- och återförsäkringsföretag på ett orimligt sätt skulle tvingas anskaffa ytterligare kapital eller sälja sina placeringar till följd av en tillfälligt ogynnsam utveckling på finansmarknaderna, bör marknadsriskmodulen i standardformeln för solvenskapitalkravet innehålla en mekanism för symmetrisk justering för nivåändringar i aktiepriser. Dessutom bör

- det införs bestämmelser så att tillsynsmyndigheter, i händelse av exceptionella fall på finansmarknaderna och då denna mekanism för symmetrisk justering inte är tillräcklig för att försäkrings- och återförsäkringsföretag ska kunna uppfylla sitt solvenskapitalkrav, kan förlänga den tidsperiod inom vilken försäkrings- och återförsäkringsföretag måste återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet.
- (62) Solvenskapitalkravet bör motsvara en nivå på den medräkningsbara kapitalbasen som gör det möjligt för försäkrings- och återförsäkringsföretagen att täcka betydande förluster och som ger försäkrings- och förmånstagare rimlig säkerhet för att få sina ersättningar när de förfaller till betalning.
- (63) För att försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha en medräkningsbar kapitalbas som uppfyller solvenskapitalkravet på löpande basis, med beaktande av alla förändringar i deras riskprofil, bör dessa företag beräkna solvenskapitalkravet åtminstone en gång om året, övervaka detta löpande och göra en ny beräkning så snart som det sker en betydande ändring av riskprofilen.
- (64) För att främja en god riskhantering och anpassa de lagfasta kapitalkraven till branschpraxis bör solvenskapitalkravet definieras som det ekonomiska kapital som försäkrings- och återförsäkringsföretag ska hålla för att säkerställa att det föreligger en konkursituation högst i vart tvåhundra fall, eller alternativt att dessa företag med en sannolikhet på minst 99,5 % ska kunna uppfylla sina förpliktelser gentemot försäkringstagare och förmånstagare under de kommande 12 månaderna. Detta ekonomiska kapital bör beräknas utifrån företagets faktiska riskprofil med beaktande av effekterna av möjliga riskreduceringstekniker och diversifieringseffekter.
- (65) Det bör beslutas om en standardformel för beräkningen av solvenskapitalkravet så att alla försäkrings- och återförsäkringsföretag kan bedöma sitt ekonomiska kapital. För standardformelns struktur bör en modulmetod väljas, vilket innebär att den individuella exponeringen för varje riskkategori bedöms som ett första steg, varefter värdena aggregeras i nästa steg. Om företagsspecifika parametrar gör det möjligt att bättre fånga in företagets verkliga teckningsriskprofil, bör detta tillåtas förutsatt att parametrarna har härletts med en standardiserad metod.
- (66) För att ta hänsyn till de små och medelstora företagens situation bör det finnas förenklade metoder för beräkning av solvenskapitalkravet med standardformeln.
- (67) I princip innefattar den nya riskbaserade metoden interner några kvantitativa placeringsbegränsningar och kriterier för tillgångars medräkningsbarhet. Det bör dock vara möjligt att införa placeringsgränser och kriterier för tillgångars medräkningsbarhet för att bemöta risker som inte täcks tillräckligt genom en undergrupp i standardformeln.
- (68) I enlighet med den riskbaserade metod som valts för solvenskapitalkravet bör det under särskilda omständigheter vara möjligt att använda partiella eller fullständiga interna modeller för beräkningen av detta krav i stället för standardformeln. För att ge försäkringstagare och förmånstagare en likvärdig skyddsnivå bör det krävas att tillsynsmyndigheten ger sitt förhandsgodkännande av sådana interna modeller utifrån harmoniserade processer och standarder.
- (69) Om beloppet av det medräkningsbara primärkapitalet faller under minimikapitalkravet bör försäkrings- eller återförsäkringsföretagets auktorisation återkallas om det inte inom kort tid kan återupprätta medräkningsbart primärkapital i nivå med minimikapitalkravet.
- (70) Minimikapitalkravet bör garantera en miniminivå som medlen inte får underskrida. Det är nödvändigt att den nivå beräknas med en enkel formel som innehåller fastställda undre och övre gränser på grundval av det riskbaserade solvenskapitalkravet så att det blir möjligt att göra gradvis skärpta tillsynsgränser, och som grundas på data som kan kontrolleras.
- (71) Försäkrings- och återförsäkringsföretagen bör ha tillgångar av tillräcklig kvalitet för att täcka sina samlade finansiella åtaganden. Alla placeringar som hålls av försäkrings- och återförsäkringsföretag bör förvaltas enligt aktsamhetsprincipen.
- (72) Medlemsstaterna bör inte kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretagen ska placera sina tillgångar i särskilda tillgångsslag, eftersom ett sådant krav skulle kunna vara oförenligt med den liberalisering av kapitalrörelserna som föreskrivs i artikel 56 i fördraget.
- (73) Det är nödvändigt att förbjuda alla bestämmelser som ger medlemsstaterna möjlighet att kräva pantsättning av tillgångar som täcker ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags försäkringstekniska avsättningar, oavsett formen för ett sådant krav, om försäkringsföretaget har återförsäkring hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som auktoriserats enligt detta direktiv eller hos ett företag i tredjeland om tredjelandets tillsynsordning har bedömts vara likvärdig.

- (74) I regelverket har det hittills inte föreskrivits några närmare kriterier för en bedömning av det förvärv som föreslås och inte heller något förfarande för tillämpningen. Ett klagörande av kriterierna och förfarandet för bedömning behövs för att säkerställa nödvändig rättssäkerhet, tydlighet och förutsebarhet både vad gäller bedömningsförfarandet och dess resultat. Dessa kriterier och förfaranden infördes genom bestämmelser i direktiv 2007/44/EG. På områdena för försäkring och återförsäkring bör därför de bestämmelserna kodifieras och integreras i det här direktivet.
- (75) Det är därvid av avgörande vikt att de förfarandena och bedömningarna harmoniseras maximalt i hela gemenskapen. Bestämmelserna om kvalificerade innehav bör dock inte hindra medlemsstaterna från att kräva att tillsynsmyndigheterna ska informeras om förvärv av innehav under de tröskelvärden som fastställs genom dessa bestämmelser, så länge inte mer än ett ytterligare tröskelvärde under 10 % för detta syfte införs i någon medlemsstat. Dessa bestämmelser bör inte heller hindra tillsynsmyndigheterna från att tillhandahålla allmänna riktlinjer om när sådana innehav skulle anses leda till ett väsentligt inflytande.
- (76) På grund av att unionsmedborgarna förflyttar sig i allt högre grad erbjuds ansvarsförsäkring för motorfordon i ökande utsträckning över nationsgränserna. För att säkerställa att systemet med grönt kort och överenskommelserna mellan de nationella byråerna för trafikförsäkringsföretag fortsätter att fungera väl är det lämpligt att medlemsstaterna kan kräva att försäkringsföretag som erbjuder ansvarsförsäkring för motorfordon inom deras territorier genom tillhandahållande av tjänster ska ansluta sig till den nationella byrån och delta i finansieringen av denna och av den garantifond som upprättats i medlemsstaten i fråga. Den medlemsstat där tjänsterna tillhandahålls bör kräva att företaget som tillhandahåller ansvarsförsäkring för motorfordon utser en representant inom dess territorium som ska samla in all nödvändig information beträffande försäkringsfall och representera företaget i fråga.
- (77) På den inre marknaden ligger det i försäkringstagarnas intresse att de ska ha tillgång till största möjliga urval av försäkringsprodukter inom gemenskapen. Den medlemsstat där risken är belägen eller den medlemsstat där åtagandet görs bör därför se till att det inte finns någonting som förhindrar marknadsföring inom deras respektive territorier av produkter som erbjuds för försäljning inom gemenskapen, så länge som dessa produkter inte står i strid med gällande rättsliga bestämmelser till skydd för det allmänna bästa i den medlemsstaten och det inte finns motsvarande bestämmelser till skydd för det allmänna bästa i hemmedlemsstaten.
- (78) Det bör införas ett sanktionssystem som ska tillämpas om ett försäkringsföretag i den medlemsstat där risken är belägen eller den medlemsstat där åtagandet görs inte följer gällande bestämmelser till skydd för det allmänna bästa.
- (79) På en inre marknad för försäkringar får konsumenterna ett bredare och mer varierat utbud av försäkringar att välja mellan. Om de ska kunna utnyttja denna mångfald och den ökade konkurrensen fullt ut bör konsumenterna ges all nödvändig information innan de ingår ett avtal och under hela avtalstiden så att de kan välja den försäkring som bäst passar deras behov.
- (80) Företag som tillhandahåller assistansavtal bör föfoga över erforderliga medel för att kunna tillhandahålla de erbjudna serviceförmånerna tillräckligt snabbt. Det bör fastställas särskilda bestämmelser för beräkning av det solvenskapitalkrav och den absolut minsta nivå på minimikapitalkravet som sådana företag ska täcka.
- (81) Ett effektivt utövande av koassuransrörelse inom gemenskapen för verksamheter som på grund av sin art eller omfattning är lämpade att täckas av internationell koassurans bör underlättas genom ett minimum av harmonisering för att förhindra snedvridning av konkurrensen och diskriminerande behandling. I sådana sammanhang bör det ledande försäkringsföretaget bedöma försäkringsfordringarna och fastställa beloppet för de försäkringstekniska avsättningarna. Ett särskilt samarbete bör dessutom komma till stånd beträffande koassuransverksamheten inom gemenskapen, både mellan medlemsstaternas tillsynsmyndigheter och mellan dessa myndigheter och kommissionen.
- (82) För att skydda de försäkrade bör medlemsstaternas lagar om rättsskyddsförsäkring harmoniseras. Varje intressekonflikt som kan uppstå särskilt på grund av det förhållandet att försäkringsföretaget täcker en annan person eller täcker en person såväl i fråga om rättsskydd som inom en annan försäkringsklass ska så långt möjligt förhindras eller lösas. I detta syfte kan en lämplig nivå på skyddet av försäkringsstagarna nås på olika sätt. Vilken lösning som än väljs, bör de rättsskyddsförsäkrades intressen skyddas genom tillräckliga garantier.
- (83) Konflikter mellan försäkrade personer och försäkringsföretag som erbjuder rättsskyddsförsäkring bör lösas så korrekt och snabbt som möjligt. Det är därför lämpligt att medlemsstaterna föreskriver ett skiljeförfarande eller ett förfarande som ger jämförbara garantier.
- (84) I vissa medlemsstater utgör privat eller frivillig sjukförsäkring helt eller delvis ett alternativ till det skydd vid sjukdom som ingår i socialförsäkringssystemet. Den särskilda naturen hos sådan sjukförsäkring särskiljer den från andra klasser av skade- och livförsäkring, i den utsträckning det är nödvändigt att kontrollera att försäkringstagarna i realiteten har tillgång till privat eller frivilligt tecknat skydd vid

- sjukdom oberoende av sin ålder eller riskprofil. På grund av sjukförsäkringsavtalens beskaffenhet och sociala konsekvenser bör tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där risken är belägen ha möjlighet att kräva att de kontinuerligt underrättas om de allmänna och särskilda avtalsvillkoren i fråga om privat eller frivillig sjukförsäkring för att kunna avgöra om dessa avtal helt eller delvis är ett alternativ till det skydd vid sjukdom som ingår i socialförsäkringssystemet. En sådan kontroll bör inte vara en förutsättning för att produkterna ska få marknadsföras.
- (85) I detta syfte har några medlemsstater antagit särskilda rättsregler. Till skydd för det allmänna bästa bör det vara möjligt att anta eller behålla sådana rättsregler, förutsatt att de inte på ett otillbörligt sätt inskränker etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster, och förutsatt att bestämmelserna tillämpas lika. Dessa rättsregler kan skilja sig åt beroende på förhållandena i den enskilda medlemsstaten. Målet att skydda det allmänna bästa kan även uppnås genom att kräva att de företag som erbjuder privat eller frivilligt tecknade sjukförsäkringar använder standardavtal som motsvarar det skydd som ges i de lagstadgade socialförsäkringsprogrammen med en premiesättning som inte får överskrida ett fastställt maximum samt att de deltar i förlustutjämningsprogram. En ytterligare möjlighet är att kräva att privat eller frivilligt tecknade sjukförsäkringar tekniskt utformas på liknande sätt som livförsäkringar.
- (86) Världmedlemsstater bör kunna kräva att alla försäkringsföretag, som på egen risk erbjuder obligatorisk arbetsskade-försäkring inom deras territorier, följer de särskilda bestämmelser för sådan försäkring som ingår i deras nationella lagstiftning. Detta krav bör dock inte gälla bestämmelserna om finansiell tillsyn som fortfarande uteslutande bör vara hemmedlemsstatens ansvar.
- (87) I vissa medlemsstater är försäkringstransaktioner inte föremål för någon form av indirekt beskattning, medan flertalet medlemsstater tillämpar särskilda skatter och andra former av avgifter, bland annat extraavgifter ämnade för skadeersättningsorgan. Dessa skatter och avgifter varierar avsevärt beträffande struktur och omfattning mellan de medlemsstater där de förekommer. Det är önskvärt att förhindra att de skillnader som finns leder till snedvriddning av konkurrensen i fråga om försäkringstjänster medlemsstaterna emellan. I avvaktan på ytterligare harmonisering bör detta problem sannolikt kunna avhjälpas genom att utnyttja skattesystemen och de övriga avgiftsformerna i de medlemsstater där risken är belägen eller åtaganden görs, och det är medlemsstaternas uppgift att vidta åtgärder så att sådana skatter och avgifter betalas.
- (88) De medlemsstater som inte omfattas av tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) ⁽¹⁾ bör, i enlighet med detta direktiv, tillämpa bestämmelserna i den förordningen för att fastställa tillämplig lag för försäkringsavtal som omfattas av artikel 7 i den förordningen.
- (89) För att beakta de internationella aspekterna av återförsäkring bör bestämmelser införas som möjliggör att internationella avtal ingås med tredjeländ i syfte att fastställa formerna för tillsyn över återförsäkringsenheter som bedriver verksamhet inom de avtalslutande parternas territorier. Det bör vidare skapas förutsättningar för ett smidigt förfarande för prövning av likvärdighet i stabilitetsavseende på gemenskapsbasis i förhållande till tredjeländ i syfte att öka liberaliseringen av återförsäkringstjänster i tredjeländ, oavsett om det sker genom etablering eller tillhandahållande av tjänster över nationsgränserna.
- (90) På grund av den särskilda karaktären hos finansiell återförsäkring bör medlemsstaterna säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår avtal om finansiell återförsäkring eller bedriver verksamheter med sådan återförsäkring på ett tillfredsställande sätt kan identifiera, mäta och kontrollera de risker som uppstår genom sådana avtal eller verksamheter.
- (91) Lämpliga bestämmelser bör införas för specialföretag som övertar risker från försäkrings- och återförsäkringsföretag utan att själva vara ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag. Belopp som kan återvinnas från specialföretag bör betraktas som belopp som kan dras av enligt återförsäkrings- och retrocessionsavtal.
- (92) Specialföretag som auktoriserats före den 31 oktober 2012 bör omfattas av lagen i den medlemsstat som auktoriserat specialföretaget. För att undvika tillsynsarbiter bör alla nya verksamheter som startas genom ett sådant företag efter den 31 oktober 2012 omfattas av bestämmelserna i detta direktiv.
- (93) Med tanke på den ökade gränsöverskridande karaktären hos försäkringsverksamhet bör skillnader mellan medlemsstaternas ordningar för specialföretag, vilka omfattas av bestämmelserna i detta direktiv, minskas så mycket som möjligt, med beaktande av deras tillsynsstrukturer.
- (94) Ytterligare insatser bör göras beträffande specialföretag, med beaktande av det arbete som gjorts inom andra finanssektorer.
- (95) Åtgärder beträffande tillsynen över försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp bör göra det möjligt för de myndigheter som ansvarar för tillsynen över ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag att göra en mer välgrundad bedömning av dess finansiella ställning.

(1) EUT L 177, 4.7.2008, s. 6.

- (96) Sådan grupp tillsyn bör i nödvändig utsträckning beakta försäkringsholdingbolag och försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet. Detta direktiv bör dock inte i något hänseende innebära att medlemsstaterna är skyldiga att utöva tillsyn över vart och ett av dessa företag för sig.
- (97) Även om tillsyn över enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretag fortfarande är huvudprincipen för försäkrings-tillsynen är det nödvändigt att fastställa vilka företag som bör omfattas av tillsyn på grupp nivå.
- (98) Olika slags företag, i synnerhet ömsesidiga associationer och liknande, bör i enlighet med gemenskapslagstiftning och nationell lagstiftning kunna bilda koncentrationer eller grupper, och då inte genom kapitalband utan genom starka formaliserade och hållbara relationer, som baseras på avtalsmässigt eller annat relevant erkännande och som garanterar en finansiell solidaritet mellan dessa företag. Om ett betydande eller dominerande inflytande utövas genom en centraliserad samordning, bör dessa företag vara föremål för tillsyn enligt samma regler som de som föreskrivs för grupper som bildats genom kapitalbindningar för att nå en tillräcklig skyddsnivå för försäkringstagarna och lika konkurrensvillkor för alla grupper.
- (99) Grupp tillsynen bör under alla omständigheter omfatta det moderföretag med yttersta ägarintresse som har sitt huvudkontor inom gemenskapen. Medlemsstaterna bör dock kunna låta sina tillsynsmyndigheter tillämpa grupp tillsyn på ett begränsat antal lägre nivåer om de anser det vara nödvändigt.
- (100) Det är nödvändigt att beräkna solvensen på grupp nivå för försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp.
- (101) Det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp nivå bör beakta den totala riskdiversifieringen mellan alla försäkrings- och återförsäkringsföretag inom denna grupp, så att gruppens riskexponering återspeglas på ett korrekt sätt.
- (102) Försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp bör kunna ansöka om godkännande av en intern modell som ska användas för solvensberäkningen på både grupp nivå och individuell nivå.
- (103) Vissa av detta direktivs bestämmelser föreskriver uttryckligen en medlande eller rådgivande roll för Ceiops, men detta bör inte hindra Ceiops från att spela en sådan roll även avseende andra bestämmelser.
- (104) I detta direktiv beskrivs en innovativ tillsynsmodell där en grupp tillsynsmyndighet ges en nyckelroll samtidigt som det erkänns att den fristående tillsynsmyndigheten har en viktig roll och denna roll behålls. Tillsynsmyndigheternas befogenheter och ansvar är kopplade till deras skyldighet att redovisa sin verksamhet.
- (105) Alla försäkringstagare och förmånstagare ska behandlas lika oavsett nationalitet eller bostadsort. I detta syfte bör varje medlemsstat se till att alla åtgärder som vidtas av en tillsynsmyndighet på grundval av denna tillsynsmyndighets nationella mandat inte anses strida mot de intressen som denna medlemsstat eller försäkringstagare och förmånstagare i denna medlemsstat kan ha. I alla situationer som innebär reglering av ersättningsanspråk och likvidationer bör tillgångar fördelas rättvist till alla försäkringstagare i fråga, oavsett deras nationalitet eller bostadsort.
- (106) Det är nödvändigt att säkerställa att kapitalbasen fördelas på ett lämpligt sätt inom gruppen och att den är tillgänglig för att skydda alla försäkrings- och förmånstagare oavsett var behovet uppkommer. Försäkrings- och återförsäkringsföretag inom en grupp bör därför ha tillräcklig kapitalbas för att täcka sitt solvenskapitalkrav.
- (107) Alla tillsynsmyndigheter som deltar i grupp tillsyn bör kunna förstå de beslut som fattas, särskilt när besluten fattas av grupp tillsynsmyndigheten. Så snart relevant information blir tillgänglig för en av tillsynsmyndigheterna, bör den därför delges övriga tillsynsmyndigheter, så att alla tillsynsmyndigheter kan skapa sig en bild utifrån samma relevanta information. Om de berörda tillsynsmyndigheterna inte kan enas bör kvalificerade råd för att lösa problemet sökas hos Ceiops.
- (108) Ett försäkringsföretags solvens kan, i det fall det rör sig om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag, ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, påverkas av de medlen i den grupp som försäkringsföretaget ingår i och av fördelningen av dessa medel inom gruppen. Tillsynsmyndigheterna bör därför ges möjlighet att utöva grupp tillsyn och att vidta lämpliga åtgärder på försäkrings- eller återförsäkringsföretagets nivå när dess solvens äventyras eller riskerar att äventyras.
- (109) Riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp kan påverka försäkrings- och återförsäkringsföretags finansiella ställning. Tillsynsmyndigheterna bör därför kunna utöva tillsyn över sådana riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp, med beaktande av arten på relationerna mellan reglerade enheter och oreglerade enheter, inbegripet försäkringsholdingbolag och försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet, och vidta lämpliga åtgärder på försäkrings- eller återförsäkringsföretagets nivå om dess solvens äventyras eller riskerar att äventyras.

- (110) Försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp bör ha lämpliga företagsstyrningssystem som bör bli föremål för tillsynsmyndighetens bedömning.
- (111) Alla försäkrings- och återförsäkringsgrupper som är föremål för grupp tillsyn bör ha en grupp tillsynsmyndighet som är utsedd bland de berörda tillsynsmyndigheterna. Grupp tillsynsmyndighetens rättigheter och skyldigheter bör omfatta tillräckliga befogenheter i fråga om samordning och beslutsfattande. Myndigheter som medverkar i tillsynen över försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillhör samma grupp bör upprätta samordningsöverenskommelser.
- (112) Med tanke på de ökade befogenheterna för grupp tillsynsmyndigheten bör det säkerställas att kriterierna för att välja grupp tillsynsmyndigheten inte utan vidare kan kringgås. Särskilt i fall där grupp tillsynsmyndigheten kommer att utses med beaktande av gruppens struktur och den relativa vikten av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet på olika marknader, bör inte interna transaktioner inom gruppen och inte heller grupp återförsäkring dubbelräknas när den relativa vikten inom en marknad ska bedömas.
- (113) Tillsynsmyndigheter från alla medlemsstater i vilka företag inom gruppen är etablerade bör delta i grupp tillsyn genom ett tillsynskollegium (kollegiet). De bör alla ha tillgång till information som finns tillgänglig hos andra tillsynsmyndigheter inom kollegiet och de bör alltid vara aktivt delaktiga i beslutsfattandet. Samarbete bör inledas mellan de myndigheter som ansvarar för tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag samt mellan dessa myndigheter och myndigheter som ansvarar för tillsyn över företag som är verksamma inom andra finansiella sektorer.
- (114) Kollegiets verksamhet bör vara proportionerlig mot arten, omfattningen och komplexiteten i de inneboende riskerna i verksamheten för alla företag som ingår i gruppen och mot den gränsöverskridande dimensionen. Kollegiet bör inrättas för att sörja för att samarbetet, informationsutbytet och samrådet mellan tillsynsmyndigheterna i kollegiet tillämpas effektivt i enlighet med detta direktiv. Tillsynsmyndigheterna bör använda kollegiet till att främja överensstämmelse mellan sina respektive beslut och att bedriva ett nära samarbete vid utövandet av tillsynen inom hela gruppen enligt harmoniserade kriterier.
- (115) I detta direktiv bör Ceipos ges en rådgivande roll. Råd från Ceipos till en tillsynsmyndighet bör inte vara bindande för denna myndighet när det fattar beslut. När tillsynsmyndigheten i fråga fattar beslut bör det dock ta full hänsyn till detta råd och varje viktigt avsteg från det bör förklaras.
- (116) Försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp vars ledande företag befinner sig utanför gemenskapen bör omfattas av lämpliga likvärdiga tillsynsarrangemang. Det är därför nödvändigt att skapa överblickbarhet beträffande bestämmelserna och utbyta information med myndigheter i tredjeland vid alla tillfällen då det är relevant att så sker. För att säkerställa harmoniserade metoder för att avgöra och bedöma om försäkrings- och återförsäkringstillsyn i tredjeland är likvärdig bör bestämmelser införas så att kommissionen fattar ett bindande beslut om huruvida solvensordningar i tredjeland är likvärdiga. För tredjeland för vilka kommissionen inte fattat något beslut bör bedömningen av likvärdighet göras av grupp tillsynsmyndigheten efter att ha konsulterat de övriga tillsynsmyndigheterna i fråga.
- (117) Eftersom de nationella lagreglerna om rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförloppen inte har harmoniserats är det lämpligt att för den inre marknaden säkerställa ömsesidigt erkännande av rekonstruktionsåtgärder och likvidationslagstiftning i medlemsstaterna och också det samarbete som krävs med hänsyn till behovet av enhet, allmängiltighet, samordning och publicitet för sådana åtgärder och av likabehandling och skydd av försäkringsborgenärer.
- (118) Det bör också säkerställas att rekonstruktionsåtgärder som beslutas av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och som syftar till att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella soliditet och i största möjliga utsträckning förhindra ett likvidationsförlopp får full effekt inom hela gemenskapen. Effekten gentemot tredjeland av sådana rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförloppen bör dock inte påverkas.
- (119) Det bör göras en åtskillnad mellan å ena sidan de myndigheter som är behöriga i fråga om rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförloppen och å andra sidan försäkringsföretagens tillsynsmyndigheter.
- (120) Definitionen av "filial" bör i insolvenssammanhang ta hänsyn till att försäkringsföretaget är en enda juridisk person. Hemmedlemsstatens lagstiftning bör dock avgöra hur tillgångar och skulder, som innehas av oberoende personer som har stående fullmakt att företräda försäkringsföretaget som försäkringsombud, bör behandlas vid likvidationen av försäkringsföretaget.
- (121) Villkor bör fastställas, enligt vilka likvidationsförloppen som, utan att vara grundade på insolvens, inbegriper en prioriteringsordning för utbetalning av försäkringsersättningar, omfattas av detta direktiv. Fordringar på ett försäkringsföretag som härrör från arbetstagares anställningsavtal eller anställningsförhållanden bör genom övertagande av rättigheter (subrogation) kunna gå över till ett nationellt lönegarantisystem. Sådana fordringar bör ges den behandling som bestäms av hemmedlemsstatens lag (*lex concursus*).

- (122) Rekonstruktionsåtgärder hindrar inte att ett likvidationsförfarande inleds. Likvidationsförfaranden bör därför kunna inledas såväl när inga rekonstruktionsåtgärder har vidtagits som efter det att sådana åtgärder inlett och de kan avslutas genom förlikning eller genom liknande åtgärder, däribland rekonstruktionsåtgärder.
- (123) Endast de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten bör ha befogenhet att besluta om likvidationsförfaranden när det gäller försäkringsföretag. Besluten bör få verkan i gemenskapen som helhet och bör erkännas av alla medlemsstater. De bör offentliggöras enligt förfarandena i hemmedlemsstaten och i *Europeiska unionens officiella tidning*. Information bör också lämnas till kända borgenärer som är bosatta inom gemenskapen som bör ha rätt att framställa fordringar och inkomma med synpunkter.
- (124) Alla tillgångar och skulder i försäkringsföretaget bör beaktas under likvidationsförfarandet.
- (125) Alla förutsättningar för att inleda, genomföra och slutföra ett likvidationsförfarande bör i normala fall regleras av hemmedlemsstatens lag.
- (126) För att säkerställa samordning mellan medlemsstaternas åtgärder bör tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten och i alla övriga medlemsstater omedelbart underrättas om att likvidationsförfaranden inlett.
- (127) Det är av yttersta vikt att försäkrade, försäkringstagare, förmånstagare samt skadelidande som har rätt att direkt mot försäkringsföretaget rikta anspråk som härrör från försäkringsverksamhet skyddas vid likvidationsförfaranden. Detta skydd gäller dock inte fordringar som inte är hänförliga till försäkringsavtal eller försäkringsverksamhet utan till skyldigheter som följer av annat civilrättsligt ansvar som förorsakats av försäkringsombud vid förhandlingar som detta ombud, enligt den lagstiftning som gäller för försäkringsavtalet eller försäkringsverksamheten, inte är ansvarig för enligt försäkringsavtalet eller försäkringsverksamheten. För att detta mål ska kunna uppnås bör medlemsstaterna kunna välja mellan likvärdiga metoder för säkerställa att försäkringsborgenärer får en särskild behandling. Ingen av dessa metoder hindrar emellertid inte en medlemsstat från att införa en rangordning mellan olika kategorier av försäkringsersättningar. Vidare bör en lämplig avvägning göras mellan skyddet av försäkringsborgenärerna och andra prioriterade borgenärer som skyddas genom den berörda medlemsstatens lagstiftning.
- (128) När ett likvidationsförfarande inleds bör detta innebära att den erhållna auktorisationen att bedriva verksamhet som beviljats försäkringsföretaget återkallas om inte detta redan skett.
- (129) Borgenärer bör ha rätt att vid likvidationsförfaranden anmäla fordringar eller lägga fram skriftliga synpunkter. Fordringar från borgenärer som är bosatta i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten bör behandlas på samma sätt som beträffande motsvarande fordringar i hemmedlemsstaten utan diskriminering på grund av nationalitet eller bostadsort.
- (130) För att skydda rättmätiga förväntningar och skapa rättslig förutsebarhet när det gäller vissa transaktioner som genomförs i andra medlemsstater än hemmedlemsstaten måste det fastställas vilken lag som är tillämplig på de verkningar som rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden får på pågående mål och på enskilda exekutiva tvångsåtgärder som beslutats under rättegång.
- (131) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (132) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anta åtgärder i fråga om anpassning av bilagorna och åtgärder för att närmare definiera tillsynsmyndigheternas befogenheter och åtgärder som ska vidtas samt närmare fastställa kraven på områden som företagsstyrningssystem, offentliggöranden, bedömningskriterier beträffande kvalificerat innehav, beräkning av försäkringstekniska avsättningar och kapitalkrav, placeringsregler och grupp tillsyn. Kommissionen bör också ges befogenhet att anta genomförandeåtgärder som ger tredjeländer likvärdighetsstatus beträffande bestämmelserna i detta direktiv. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (133) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av sin omfattning och sina verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (134) Rådets direktiv 64/225/EEG av den 25 februari 1964 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten och i friheten att tillhandahålla tjänster avseende återförsäkring och retrocession ⁽²⁾, rådets direktiv 73/240/EEG av den 24 juli 1973 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten för verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽³⁾, rådets direktiv 76/580/EEG av den 29 juni 1976 om ändring av direktiv 73/239/EEG om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽⁴⁾, rådets direktiv 84/641/EEG

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT 56, 4.4.1964, s. 878.

⁽³⁾ EGT L 228, 16.8.1973, s. 20.

⁽⁴⁾ EGT L 189, 13.7.1976, s. 13.

- av den 10 december 1984 om ändring, speciellt med avseende på reserisker, i första direktivet (73/239/EEG) om samordning av lagar och andra författningar om rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽¹⁾ har blivit obsoleta och bör därför upphöra att gälla.
- (135) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör begränsas till de bestämmelser som utgör en avsevärd förändring jämfört med tidigare direktiv. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna föreskrivs i de tidigare direktiven.
- (136) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i bilaga VI del B.
- (137) Kommissionen kommer att pröva om de existerande garantisystemen i försäkringsbranschen är lämpliga och lägga fram ett lämpligt lagstiftningsförslag.
- (138) I artikel 17.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut ⁽²⁾ hänvisas till gällande lagstiftning avseende solvensmarginaler. Dessa hänvisningar bör behållas för att bevara status quo. Kommissionen bör så snart som möjligt se över direktiv 2003/41/EG i enlighet med artikel 21.4 i det direktivet. Kommissionen bör med stöd av Ceiops utveckla ett passande system av solvensbestämmelser för tjänstepensionsinstitut, samtidigt som de grundläggande särdragen för försäkring kommer till uttryck, och därför inte utgå ifrån att det här direktivet ska tillämpas på dessa institut.
- (139) Försäkringsföretagets riskprofil gentemot försäkringstagaren ändras då detta direktiv antas. Kommissionen bör så snart som möjligt och under alla omständigheter före utgången av 2010 lägga fram ett förslag om översyn av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling ⁽³⁾, med beaktande av det här direktivets följder för försäkringstagarna.
- (140) Det finns ett stort behov av ytterligare genomgripande reformer av reglerings- och tillsynsmodellen för EU:s finanssektor, och kommissionen bör snarast lägga fram förslag med vederbörlig hänsyn till de slutsatser som expertgruppen under ledning av Jacques de Larosière lade fram den 25 februari 2009. Kommissionen bör föreslå lagstiftning som tar itu med de brister som identifierats i bestämmelserna om tillsynsamordning och samarbetsformer.
- (141) Det är nödvändigt att söka råd från Ceiops om hur man bäst ska hantera frågorna om förstärkt grupp tillsyn och kapitalplanering inom en grupp av försäkrings- eller återförsäkringsföretag. Ceiops bör uppmanas att ge råd som hjälper kommissionen att utarbeta sina förslag enligt villkor som är förenliga med en hög nivå på skyddet av försäkringstagare (och förmånstagare) och garantier för finansiell stabilitet. I detta avseende bör Ceiops uppmanas att ge råd till kommissionen om struktur och principer som skulle ge vägledning för de eventuella framtida ändringar till detta direktiv som kan komma att behövas för att genomföra ändringar som kan komma föreslås. Kommissionen bör översända en rapport med lämpliga förslag till Europaparlamentet och rådet om alternativa system för stabilitetstillsyn av försäkrings- och återförsäkringsföretag inom grupper som kan förstärka en effektiv kapitalplanering inom grupper, om kommissionen är övertygad om att det finns ett adekvat regelverk till stöd för att införa ett sådant system.
- I synnerhet är det önskvärt att ett system för grupp tillsyn vilar på sunda grunder med harmoniserade garantisystem med tillräcklig finansiering för försäkringssektorn, en harmoniserad och rättsligt bindande ram för behöriga myndigheter, centralbanker och finansministerier vad avser krishantering, krislösning och skattemässig delning av bördorna där tillsynsbefogenheter kopplas till skatteansvar, en rättsligt bindande ram för medling i tillsynstvister, en harmoniserad ram för tidiga ingripanden och en harmoniserad ram för tillgångsoverföring och för insolvens- och likvidationsförfaranden som undanröjer hinder enligt nationell bolagsrätt för tillgångsoverföring. I denna rapport bör kommissionen också beakta hur diversifieringseffekter yttrar sig över tiden och de risker som är förknippade med att vara en del av en grupp, praxis avseende centraliserad riskhantering i grupper, hur gruppinterna modeller fungerar samt tillsyn över transaktioner inom gruppen och riskkoncentrationer.
- (142) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽⁴⁾ uppmantras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

⁽¹⁾ EGT L 339, 27.12.1984, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 235, 23.9.2003, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 9, 15.1.2003, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

AVDELNING I	ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OM UPPTAGANDE OCH UTÖVANDE AV VERKSAMHET MED DIREKT FÖRSÄKRING OCH ÅTERFÖRSÄKRING	
KAPITEL I	Syfte, tillämpningsområde och definitioner	
AVSNITT 1	Syfte och tillämpningsområde	Artiklarna 1 och 2
AVSNITT 2	Undantag från tillämpningsområdet	
Underavsnitt 1	Allmänt	Artiklarna 3 och 4
Underavsnitt 2	Skadeförsäkring	Artiklarna 5-8
Underavsnitt 3	Livförsäkring	Artiklarna 9 och 10
Underavsnitt 4	Återförsäkring	Artiklarna 11 och 12
AVSNITT 3	Definitioner	Artikel 13
KAPITEL II	Startande av verksamhet	Artiklarna 14-26
KAPITEL III	Tillsynsmyndigheter och allmänna regler	Artiklarna 27-39
KAPITEL IV	Villkor för utövandet av verksamheten	
AVSNITT 1	Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets ansvar	Artikel 40
AVSNITT 2	Företagsstyrningssystem	Artiklarna 41-50
AVSNITT 3	Offentliggöranden	Artiklarna 51-56
AVSNITT 4	Kvalificerade innehav	Artiklarna 57-63
AVSNITT 5	Tystnadsplikt, informationsutbyte och främjande av enhetlighet i tillsynen	Artiklarna 64-71
AVSNITT 6	Skyldigheter för revisorer	Artikel 72
KAPITEL V	Verksamhet med både livförsäkring och skadeförsäkring	Artiklarna 73 och 74
KAPITEL VI	Bestämmelser om värdering av tillgångar och skulder, försäkringstekniska avsättningar, kapitalbas, solvenskapitalkrav, minimikapitalkrav och placeringsregler	
AVSNITT 1	Värdering av tillgångar och skulder	Artikel 75
AVSNITT 2	Bestämmelser om försäkringstekniska avsättningar	Artiklarna 76-86
AVSNITT 3	Kapitalbas	
Underavsnitt 1	Fastställande av kapitalbasmedel	Artiklarna 87-92
Underavsnitt 2	Klassificering av kapitalbasmedel	Artiklarna 93-97
Underavsnitt 3	Krav för medräkning av kapitalbasmedel	Artiklarna 98 och 99

Prop. 2020/21:129
Bilaga 1

17.12.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 335/15

AVSNITT 4	Solvenskapitalkrav	
Underavsnitt 1	Allmänna bestämmelser för solvenskapitalkravet med tillämpning av standardformeln eller en intern modell	Artiklarna 100-102
Underavsnitt 2	Standardformel för solvenskapitalkravet	Artiklarna 103-111
Underavsnitt 3	Solvenskapitalkrav fullständiga och partiella interna modeller	Artiklarna 112-127
AVSNITT 5	Minimikapitalkrav	Artiklarna 128-131
AVSNITT 6	Placeringar	Artiklarna 132-135
KAPITEL VII	Försäkrings- och återförsäkringsföretag som befinner sig i svårigheter eller som inte uppfyller gällande regler	Artiklarna 136-144
KAPITEL VIII	Etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster	
AVSNITT 1	Etablering av försäkringsföretag	Artiklarna 145-146
AVSNITT 2	Frihet att tillhandahålla tjänster för försäkringsföretag	
Underavsnitt 1	Allmänna bestämmelser	Artiklarna 147-149
Underavsnitt 2	Ansvarsförsäkring för motorfordon	Artiklarna 150-152
AVSNITT 3	Befogenheter för tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten	
Underavsnitt 1	Försäkring	Artiklarna 153-157
Underavsnitt 2	Återförsäkring	Artikel 158
AVSNITT 4	Statistik	Artikel 159
Avsnitt 5	Behandling av avtal som tecknats genom filialer för vilka likvidationsförfaranden inletts	Artiklarna 160-161
KAPITEL IX	Inom gemenskapen etablerade filialer till försäkrings- eller återförsäkringsföretag med huvudkontor utanför gemenskapen	
AVSNITT 1	Startande av verksamhet	Artiklarna 162-171
AVSNITT 2	Återförsäkring	Artiklarna 172-175
KAPITEL X	Dotterföretag till försäkrings- och återförsäkringsföretag för vilka ett tredjelands lag gäller och sådana företags förvärv av innehav	Artiklarna 176 och 177
AVDELNING II	SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR FÖRSÄKRING OCH ÅTERFÖRSÄKRING	
KAPITEL I	Tillämplig lag och villkor för avtal om direkt försäkring	
AVSNITT 1	Tillämplig lag	Artikel 178
AVSNITT 2	Obligatorisk försäkring	Artikel 179
AVSNITT 3	Det allmänna bästa	Artikel 180
AVSNITT 4	Försäkringsvillkor och premietariffer	Artiklarna 181 och 182

AVSNITT 5	Information till försäkringstagarna	
Underavsnitt 1	Skadeförsäkring	Artiklarna 183 och 184
Underavsnitt 2	Livförsäkring	Artiklarna 185 och 186
KAPITEL II	Bestämmelser som särskilt avser skadeförsäkring	
AVSNITT 1	Allmänna bestämmelser	Artiklarna 187-189
AVSNITT 2	Koassurans inom gemenskapen	Artiklarna 190-196
AVSNITT 3	Assistans	Artikel 197
AVSNITT 4	Rättsskyddsförsäkring	Artiklarna 198-205
AVSNITT 5	Sjukförsäkring	Artikel 206
AVSNITT 6	Arbetskadeförsäkring	Artikel 207
KAPITEL III	Bestämmelser som särskilt avser livförsäkring	Artiklarna 208 och 209
KAPITEL IV	Bestämmelser som särskilt avser återförsäkring	Artiklarna 210 och 211
AVDELNING III	TILLSYN ÖVER FÖRSÄKRINGS- OCH ÅTERFÖRSÄKRINGSFÖRETAG SOM INGÅR I EN GRUPP	
KAPITEL I	Grupptillsyn: definitioner, tillämpliga fall, tillämpningsområde och nivåer	
AVSNITT 1	Definitioner	Artikel 212
AVSNITT 2	Tillämpningsområde	Artiklarna 213 och 214
AVSNITT 3	Nivåer	Artiklarna 215-217
KAPITEL II	Finansiell ställning	
AVSNITT 1	Solvens på gruppnivå	
Underavsnitt 1	Allmänna bestämmelser	Artiklarna 218 och 219
Underavsnitt 2	Val av beräkningsmetod och allmänna principer	Artiklarna 220-224
Underavsnitt 3	Tillämpning av beräkningsmetoderna	Artiklarna 225-229
Underavsnitt 4	Beräkningsmetoder	Artiklarna 230-234
Underavsnitt 5	Tillsyn över solvens på gruppnivå för försäkrings- och återförsäkringsföretag som är dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag	Artikel 235
Underavsnitt 6	Tillsyn över solvens på gruppnivå för grupper med centraliserad riskhantering	Artiklarna 236-243
AVSNITT 2	Riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp	Artiklarna 244 och 245
AVSNITT 3	Riskhantering och internkontroll	Artikel 246
KAPITEL III	Åtgärder för att underlätta grupptillsynen	Artiklarna 247-259
KAPITEL IV	Tredjeländer	Artiklarna 260-264
KAPITEL V	Försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet	Artiklarna 265 och 266

Prop. 2020/21:129
Bilaga 1

17.12.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 335/17

AVDELNING IV	REKONSTRUKTION OCH LIKVIDATION AV FÖRSÄKRINGSFÖRETAG	
KAPITEL I	Tillämpningsområde och definitioner	Artiklarna 267 och 268
KAPITEL II	Rekonstruktionsåtgärder	Artiklarna 269-272
KAPITEL III	Likvidationsförfaranden	Artiklarna 273-284
KAPITEL IV	Gemensamma bestämmelser	Artiklarna 285-296
AVDELNING V	ANDRA BESTÄMMELSER	Artiklarna 297-304
AVDELNING VI	ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER	
KAPITEL I	Övergångsbestämmelser	
AVSNITT 1	Försäkring	Artiklarna 305 och 306
AVSNITT 2	Återförsäkring	Artiklarna 307 och 308
KAPITEL II	Slutbestämmelser	Artiklarna 309-312
BILAGA I	SKADEFÖRSÄKRINGSKLASSER	
A.	Klassificering av risker i klasser	
B.	Beteckningar på auktorisationer beviljade för mer än en försäkringsklass	
BILAGA II	LIVFÖRSÄKRINGSKLASSER	
BILAGA III	FÖRETAGSFORMER	
A.	Företagsformer för skadeförsäkringsföretag	
B.	Företagsformer för livförsäkringsföretag	
C.	Former för återförsäkringsföretag	
BILAGA IV	STANDARDFORMEL FÖR SOLVENSKAPITALKRAVET (SCR)	
1.	Beräkning av det primära solvenskapitalkravet	
2.	Beräkning av tekningsriskmodulen för skadeförsäkring	
3.	Beräkning av tekningsriskmodulen för livförsäkring	
4.	Beräkning av marknadsriskmodulen	
BILAGA V	GRUPPER AV SKADEFÖRSÄKRINGSKLASSER ENLIGT ARTIKEL 159	
BILAGA VI		
Del A	Upphävda direktiv med senare ändringar (enligt artikel 310)	
Del B	Förteckning över tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning (som det hänvisas till i artikel 310)	
BILAGA VII	JÄMFÖRELSETABELL	

AVDELNING I

**ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OM UPPTAGANDE OCH
UTÖVANDE AV VERKSAMHET MED DIREKT FÖRSÄKRING
OCH ÅTERFÖRSÄKRING**

KAPITEL I

Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Avsnitt 1

Syfte och tillämpningsområde

Artikel 1

Syfte

Genom detta direktiv fastställs bestämmelser avseende

- 1) rätten att inom gemenskapen starta och bedriva självständig direkt försäkrings- och återförsäkringsverksamhet,
- 2) tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsgrupper,
- 3) rekonstruktion och likvidation av direktförsäkringsföretag.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på företag som är verksamma med direkt liv- och skadeförsäkring och som är etablerade inom en viss medlemsstat eller som vill etablera sig där.

Det ska också, med undantag av avdelning IV, tillämpas på återförsäkringsföretag som uteslutande bedriver återförsäkringsverksamhet och som är etablerade inom en medlemsstats territorium eller som önskar etablera sig där.

2. När det gäller skadeförsäkringar ska detta direktiv omfatta verksamhet i de klasser som anges i bilaga I del A. I punkt 1 första stycket ska med "skadeförsäkring" även avses verksamhet som utgör assistans för personer som råkar i svårigheter under resa, när de befinner sig utanför sin hemort eller sin stadigvarande bostad. Verksamheten ska bestå i att mot förskottsbelagd premie tillhandahålla försäkringstagaren omedelbar hjälp i enlighet med ett avtal som täcker de svårigheter som försäkringstagaren utsätts för på grund av en oförutsedd händelse i de olika fall och under de olika omständigheter som anges i avtalet.

Hjälpen kan bestå av kontanta medel eller serviceförmåner. De senare kan också tillhandahållas med hjälp av försäkringsgivarens egen personal och utrustning.

Assistansverksamhet ska inte täcka fordonsservice, underhåll, uppföljningstjänster eller enbart angivande att assistans tillhandahålles i egenskap av mellanhand eller tillhandahållande av assistans i sådan egenskap.

3. När det gäller livförsäkringar ska detta direktiv omfatta:

a) Följande livförsäkringsverksamheter, när dessa grundar sig på avtal:

i) Livförsäkring som omfattar kapitalförsäkring för livsfall och/eller dödsfall, livförsäkring med återbetalning av erlagda premier, försäkring som utfaller vid äktenskaps ingående och försäkring som utfaller vid födelsen.

ii) Livräntor.

iii) Tilläggsförsäkring som tecknas för att komplettera livförsäkring, särskilt försäkring mot personskada inklusive arbetsoförmåga, försäkring mot dödsfall på grund av olyckshändelse och försäkring mot invaliditet förorsakad av olyckshändelse eller sjukdom.

iv) Den typ av permanenta, inte uppsägningsbara sjukförsäkring som finns i Irland och i Förenade Kungariket.

b) Följande verksamhetsformer, när dessa grundar sig på avtal och i den utsträckning de är föremål för tillsyn av de myndigheter som svarar för tillsynen av privat försäkringsverksamhet:

i) Verksamhet som innebär inrättande av medlemssammanslutningar för gemensam kapitalisering av bidragen och för fördelning av därigenom uppbyggda medel bland de överlevande eller förmånstagare till den avlidne (tontiner).

ii) Verksamhet avseende inlösnings ("capital redemption") grundad på försäkringstekniska beräkningar, som omfattar förpliktelser med fastställd varaktighet och beloppstorlek mot inbetalning av ett engångsbelopp eller fastställda periodiska inbetalningar.

iii) Förvaltning av pensionsfonder som omfattar förvaltning av placeringar, speciellt av tillgångar för täckning av reserverna i de verksamhetsenheter som svarar för betalningar vid dödsfall, under försäkringstagarens livstid eller i händelse av nedläggning eller inskränkning av verksamhetskälla.

iv) Verksamhet som avses i led iii, när den är förenad med försäkring för värdesäkring av kapital eller betalning av minimiränta.

v) Verksamhet som bedrivs av livförsäkringsföretag som avses i kapitel 1 avdelning 4 i bok IV av den franska "Code des assurances".

- c) Verksamhet som relateras till livslängd och som regleras i lagstiftningen rörande socialförsäkring, i den mån som sådan verksamhet bedrivs eller förvaltas på egen risk av livförsäkringsföretag i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat.

Avsnitt 2

Undantag från tillämpningsområdet

Underavsnitt 1

Allmänt

Artikel 3

Lagfästa system

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.3 c ska detta direktiv inte tillämpas på direkt försäkring som omfattas av ett lagfäst socialförsäkringssystem.

Artikel 4

Undantag från tillämpningsområdet beroende på storlek

1. Utan att det påverkar artikel 3 och artiklarna 5–10 ska detta direktiv inte tillämpas på ett försäkringsbolag som uppfyller samtliga följande villkor:

- Företagets årligen tecknade bruttopremieinkomster överstiger inte 5 miljoner EUR.
- Företagets totala försäkringstekniska avsättningar brutto inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag enligt artikel 76, överstiger inte 25 miljoner EUR.
- Om företaget ingår i en grupp och gruppens totala försäkringstekniska avsättningar, inklusive de belopp som kan återvinnas brutto enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger 25 miljoner EUR.
- Företagets verksamhet omfattar inte försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet som täcker försäkringsrisker avseende åtagande av ansvar, kredit- och borgensförbindelser, såvida de inte utgör underordnade risker enligt artikel 16.1.
- Företagets verksamhet omfattar inte återförsäkringsverksamhet som överstiger de tecknade bruttopremieinkomsterna med mer än 0,5 miljoner EUR, eller de försäkringstekniska avsättningarna brutto av belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag med mer än 2,5 miljoner EUR, eller de tecknade bruttopremieinkomsterna med mer än 10 % eller de försäkringstekniska avsättningarna brutto av belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag med mer än 10 %.

2. Om något av de belopp som anges i punkt 1 överskrider under tre på varandra följande år, ska detta direktiv tillämpas från och med det fjärde året.

3. Genom undantag från punkt 1 ska detta direktiv tillämpas på alla företag som ansöker om auktorisation att bedriva försäkrings- och återförsäkringsverksamhet och vilkas årliga tecknade bruttopremieinkomster eller försäkringstekniska avsättningar brutto av belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag förväntas överskrida något av de belopp som nämns i punkt 1 inom de följande fem åren.

4. Detta direktiv ska upphöra att gälla för de försäkringsföretag för vilka tillsynsmyndigheten har fastslagit att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- Inget av de tröskelbelopp som nämns i punkt 1 har överskridits under de föregående tre på varandra följande åren.
- Inget av de tröskelbelopp som anges i punkt 1 förväntas överskridas inom de följande fem åren.

Så länge det berörda försäkringsföretaget fortsätter att bedriva verksamhet enligt artiklarna 145-149 ska punkt 1 i den här artikeln inte gälla.

5. Punkterna 1 och 4 ska inte hindra något försäkringsföretag från att ansöka om att få, eller att fortsätta att ha, auktorisation enligt detta direktiv.

Underavsnitt 2

Skadeförsäkring

Artikel 5

Verksamhet

När det gäller skadeförsäkringsverksamhet ska detta direktiv inte gälla följande:

- Verksamhet avseende "capital redemption" såsom denna definieras i enskilda medlemsstaters lagstiftning.
- Verksamhet som utövas av ömsesidiga understödsinstitut där förmånerna varierar med tillgången på medel, medan bidragen från medlemmarna utgörs av ett fast belopp.
- Verksamhet som utövas av sammanslutningar som inte är juridiska personer och vars ändamål är att tillhandahålla medlemmarna ömsesidig försäkring utan betalning av premier eller upprättande av försäkringstekniska avsättningar.
- Exportkreditförsäkring för statens räkning eller med statlig garanti eller med staten som försäkringsgivare.

Artikel 6

Assistans

1. Detta direktiv ska inte tillämpas på assistans som uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Assistans tillhandahålls i händelse av olyckor eller maskinhaverier med vägfordon när olyckorna eller maskinhaverierna inträffar inom den medlemsstat där försäkringsgivaren är verksam.
- b) Ansvar för assistansen är begränsat till följande tjänster:
 - i) Maskinskadeservice på platsen, som i de flesta fall utförs av försäkringsgivaren med hjälp av egen personal och utrustning.
 - ii) Bortforsling av fordon till närmaste eller lämpligaste ställe där reparation kan utföras och eventuell samtidig transport, normalt med samma färdmedel, av förare och passagerare till närmaste plats från vilken de kan fortsätta sin resa på annat sätt.
 - iii) Transport av fordonet, om bestämmelser beträffande sådan transport utfärdats av den hemmedlemsstat där försäkringsgivaren är verksam, eventuellt tillsammans med förare och passagerare, till dessa personers hem eller till platsen för deras avresa eller till det ursprungliga resmålet inom samma stat.
- c) Assistansen utförs inte av ett företag för vilket bestämmelserna i detta direktiv gäller.

2. I de fall som avses i punkt 1 b i och ii ska villkoret att olyckan eller maskinhaveriet måste ha inträffat inom den medlemsstat där försäkringsgivaren är verksam inte gälla i fall där förmånstagaren är medlem i den organisation som är försäkringsgivare, och där maskinskadeservice eller borttransport av fordonet tillhandahålls av en liknande organisation i respektive land inom ramen för ett ömsesidigt avtal, mot företeende enbart av ett medlemskort och utan att någon tilläggspremie betalas, eller, när det gäller Irland och Förenade kungariket, när assistansen tillhandahålls av en och samma organisation som är verksam i båda dessa länder.

3. Detta direktiv ska inte gälla för verksamhet som avses i punkt 1 b iii när olyckan eller maskinhaveriet inträffat i Irland eller Nordirland, när det gäller Förenade kungariket, och fordonet, eventuellt tillsammans med förare och passagerare, transporteras till dessa personers hem eller till platsen för deras avresa eller till det ursprungliga resmålet inom ettdera av dessa territorier.

4. Detta direktiv ska inte gälla räddningstjänster som utförs av automobilklubben i Luxemburg när olyckan eller maskinhaveriet med ett vägfordon har inträffat utanför Luxemburg, och tjänsterna består i att transportera fordonet, eventuellt tillsammans med förare och passagerare, till dessa personers hem.

Artikel 7

Ömsesidiga företag

Detta direktiv ska inte gälla ömsesidiga företag som bedriver skadeförsäkringsverksamhet och som med andra ömsesidiga företag har ingått avtal, som omfattar full återförsäkring av ingångna försäkringsavtal eller som innebär att acceptföretaget inträder i det överlättande företags förpliktelser enligt försäkringsavtalen. I sådant fall ska acceptföretaget omfattas av bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 8

Institut

Detta direktiv gäller inte nedanstående institut som bedriver skadeförsäkringsverksamhet, såvida inte deras stadgar eller tillämplig lag ändras med avseende på deras behörighet:

1. I Danmark, Falck Danmark.
2. I Tyskland, följande halvstatliga institut:
 - a) "Postbeamtenkrankenkasse".
 - b) "Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten".
3. I Irland, "Voluntary Health Insurance Board".
4. I Spanien, "Consortio de Compensación de Seguros".

Underavsnitt 3

Livförsäkring

Artikel 9

Tjänster och verksamheter

När det gäller livförsäkringsverksamhet ska detta direktiv inte tillämpas på följande:

1. Verksamhet som utövas av ömsesidiga understödsinstitut där förmånerna varierar med tillgången på medel, medan bidragen från medlemmarna utgörs av ett fastställt belopp.
2. Verksamhet som bedrivs av andra organisationer än företag som avses i artikel 2, och som har till ändamål att tillhandahålla förmåner för anställda eller självständiga näringsidkare, som är knutna till ett företag eller grupp av företag eller till en viss bransch eller grupp av branscher, i händelse av dödsfall eller överlevnad eller vid nedläggning eller inskränkning av verksamhetskällan, oavsett om de åtaganden som verksamheten omfattar vid varje tillfälle helt motsvaras av de försäkringsmatematiska avsättningarna.

3. Pensionsverksamhet inom sådana pensionsförsäkringsföretag som avses i den finska lagen om pensioner för arbetstagare (TyEL) eller annan finsk lagstiftning på området, under förutsättning att

- a) pensionsförsäkringsbolag, som enligt finsk lag redan är skyldiga att ha särskild bokföring och förvaltning för sin pensionsverksamhet, från den 1 januari 1995 bildar särskilda bolag eller andra rättssubjekt för att bedriva den verksamheten, och
- b) de finska myndigheterna på ett icke-diskriminerande sätt tillåter alla medborgare och företag från medlemsstater att enligt finsk lag bedriva sådan verksamhet som anges i artikel 2, och som omfattas av detta undantag, antingen genom ägande eller deltagande i befintliga försäkringsbolag eller bolagsgrupper eller genom bildande av eller deltagande i nya försäkringsbolag eller bolagsgrupper, däribland pensionsförsäkringsbolag.

Artikel 10

Organisationer, företag och institut

När det gäller livförsäkringar ska detta direktiv inte tillämpas på följande organisationer, företag och institut:

1. Organisationer som tillhandahåller försäkringsförmåner endast vid dödsfall och där storleken av förmånerna inte överstiger den genomsnittliga begravningskostnaden för en avliden eller där förmånerna utgår genom serviceförmåner.
2. "Versorgungsverband deutscher Wirtschaftsorganisationen" i Tyskland, såvida inte dess stadgar ändras med avseende på omfattningen av dess behörighet.
3. "Consortio de Compensación de Seguros" i Spanien, såvida inte dess stadgar ändras vad avser omfattningen av dess verksamhet eller behörighet.

Underavsnitt 4

Återförsäkring

Artikel 11

Återförsäkring

När det gäller återförsäkring ska detta direktiv inte tillämpas på sådan återförsäkringsverksamhet som utförs eller till fullo garanteras av en medlemsstats regering, när denna regering av skäl som är av betydande allmänt intresse uppträder som återförsäkringsgivare i sista hand, inbegripet under omständigheter när detta krävs på grund av att situationen på marknaden gör det i praktiken omöjligt att erhålla adekvat återförsäkringsskydd på affärs-mässiga grunder.

Artikel 12

Återförsäkringsföretag som upphör med sin verksamhet

1. Återförsäkringsföretag som senast den 10 december 2007 har upphört med att teckna nya återförsäkringsavtal och utslutande förvaltar sitt befintliga bestånd i syfte att avsluta sin verksamhet ska inte omfattas av detta direktiv.
2. Medlemsstaterna ska upprätta förteckningar över de återförsäkringsföretag som berörs och överlämna dessa förteckningar till alla övriga medlemsstater.

Avsnitt 3

Definitioner

Artikel 13

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *försäkringsföretag*: ett företag som tillhandahåller direkt liv- eller skadeförsäkring och som har fått auktorisation enligt artikel 14.
2. *captivebolag för försäkring*: ett försäkringsföretag som ägs endera av ett finansiellt företag annat än ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller en grupp av försäkrings- eller återförsäkringsföretag enligt artikel 212.1 c eller av ett icke-finansiellt företag, och som syftar till att erbjuda försäkrings-skydd uteslutande för risker i det företag eller de företag som captivebolaget tillhör eller i ett eller flera företag i den grupp som captivebolaget är en del av.
3. *försäkringsföretag i tredjeland*: ett företag som, om dess huvudkontor var beläget i gemenskapen, skulle behöva auktorisation för ett försäkringsföretag i enlighet med artikel 14.
4. *återförsäkringsföretag*: ett företag som har fått auktorisation enligt artikel 14 för att bedriva återförsäkringsverksamhet.
5. *captivebolag för återförsäkring*: ett återförsäkringsföretag som ägs endera av ett finansiellt företag annat än ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller en grupp av försäkrings- eller återförsäkringsföretag enligt artikel 212.1 c eller av ett icke-finansiellt företag, och som syftar till att erbjuda återförsäkrings-skydd uteslutande för risker i det företag eller de företag som captivebolaget tillhör eller i ett eller flera företag i den grupp som captivebolaget är en del av.

6. *återförsäkringsföretag i tredjeland*: ett företag som, om dess huvudkontor var beläget i gemenskapen, skulle behöva auktorisation för ett återförsäkringsföretag i enlighet med artikel 14.
7. *återförsäkring*: något av följande:
- a) Den verksamhet som består i att överta risker som överläts av ett försäkringsföretag eller ett försäkringsföretag i tredjeland eller ett annat återförsäkringsföretag eller ett återförsäkringsföretag i tredjeland.
 - b) När det gäller den grupp av samverkande försäkringsgivare som uppträder under namnet Lloyd's: verksamhet som består i att ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag än Lloyd's övertar risker som överläts av en medlem av Lloyd's.
8. *hemmedlemsstat*: något av följande:
- a) Vid skadeförsäkring: den medlemsstat där det försäkringsföretag som försäkrar risken har sitt huvudkontor,
 - b) Vid livförsäkring: den medlemsstat där det försäkringsföretag som svarar för åtagandet har sitt huvudkontor.
 - c) Vid återförsäkring: den medlemsstat där återförsäkringsföretaget har sitt huvudkontor.
9. *värmedlemsstat*: den medlemsstat, annan än hemmedlemsstaten, där ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag har en filial eller tillhandahåller tjänster. För livförsäkring och skadeförsäkring avses med den medlemsstat som tillhandahåller tjänster medlemsstaten för åtagandet eller medlemsstaten där risken är belägen, när åtagandet eller risken täcks av ett försäkringsföretag eller en filial i en annan medlemsstat.
10. *tillsynsmyndighet*: den eller de nationella myndigheter som enligt lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över försäkrings- eller återförsäkringsföretag.
11. *filial*: en agentur eller en filial till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är belägen i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten.
12. *etableringsställe*: ett företags huvudkontor eller någon av dess filialer.
13. *medlemsstat där risken är belägen*: något av följande:
- a) Den medlemsstat i vilken egendomen är belägen, när försäkringen avser antingen byggnad eller byggnad och dess innehåll, till den del byggnaden och innehållet täcks av samma försäkring.
 - b) Den medlemsstat där registrering skett, när försäkringen avser fordon av något slag.
 - c) Den medlemsstat där försäkringstagaren tecknat försäkring, när försäkringen har en giltighetstid av fyra månader eller mindre och omfattar rese- eller semesterrisker, oberoende av försäkringsklass.
 - d) I alla fall som inte uttryckligen täcks av leden a, b eller c, den medlemsstat där något av följande är beläget:
 - i) Försäkringstagarens stadigvarande bostad eller
 - ii) om försäkringstagaren är en juridisk person, denne försäkringstagares etableringsställe för vilket avtalet gäller.
14. *medlemsstat för åtagandet*: den medlemsstat där något av följande är beläget:
- a) Försäkringstagarens stadigvarande bostad.
 - b) Om försäkringstagaren är en juridisk person, denne försäkringstagares etableringsställe för vilket avtalet gäller.
15. *moderföretag*: ett moderföretag enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG.
16. *dotterföretag*: ett dotterföretag enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG, inbegripet dotterföretag till sådana företag.
17. *nära förbindelser*: en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer är förenade genom kontroll, eller ägarintresse, eller en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer kontrolleras genom en varaktig förbindelse till en och samma person.
18. *kontroll*: förhållandet mellan ett moderföretag och ett dotterföretag enligt vad som anges i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG eller ett liknande förhållande mellan en fysisk eller juridisk person och ett företag.

19. *transaktion inom gruppen*: en transaktion där ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag direkt eller indirekt förlitar sig på ett annat företag inom samma grupp, eller på en fysisk eller juridisk person som har en nära koppling till företaget inom denna grupp, för att fullgöra ett åtagande, oavsett om det är kontraktbundet eller inte och oavsett om det innebär en betalning eller inte.
20. *ägarintresse*: ett innehav, direkt eller genom kontroll, av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag.
21. *kvalificerat innehav*: direkt eller indirekt ägande i ett företag, där innehavet representerar 10 % eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller som möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget.
22. *reglerad marknad*: något av följande:
- Vad gäller en marknad belägen i en medlemsstat: en reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.1.14 i direktiv 2004/39/EG.
 - Vad gäller en marknad belägen i tredjeland: en finansiell marknad som uppfyller följande villkor:
 - Den är godkänd av försäkringsföretagets hemmedlemsstat och uppfyller krav som är jämförbara med kraven i direktiv 2004/39/EG.
 - De finansiella instrument som omsätts på denna marknad är av en kvalitet som är jämförbar med kvaliteten hos de instrument som omsätts på den reglerade marknaden, eller de reglerade marknaderna, i hemmedlemsstaten.
23. *nationell byrå*: en sådan nationell försäkringsbyrå som definieras i artikel 1.3 i direktiv 72/166/EEG.
24. *nationell garantifond*: ett sådant organ som avses i artikel 1.4 i direktiv 84/5/EEG.
25. *finansiellt företag*: någon av följande enheter:
- Ett kreditinstitut, ett finansiellt institut eller ett företag som tillhandahåller tjänster anknutna till bankverksamhet enligt definitionen i artikel 4.1, 4.5 och 4.21 i direktiv 2006/48/EG.
 - Försäkringsföretag, återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag i den mening som avses i artikel 212.1 f.
 - Ett värdepappersföretag eller ett finansiellt institut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2004/39/EG.
 - Ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 2.15 i direktiv 2002/87/EG;
26. *specialföretag*: ett företag, annat än ett befintligt försäkrings- eller återförsäkringsföretag, oavsett om det är ett eget bolag eller ej, som övertar risker från försäkrings- eller återförsäkringsföretag och till fullo finansierar sin exponering för sådana risker genom inkomster från emissioner av skuldebrev eller någon annan finansieringsmekanism där återbetalningsrättigheterna för dem som tillhandahåller sådana lån eller en sådan finansieringsmekanism är efterställda ett sådant företags återförsäkringskyldigheter.
27. stora risker:
- risker som anges i klasserna 4, 5, 6, 7, 11 och 12 i del A i bilaga I.
 - risker som anges i klasserna 14 och 15 i del A i bilaga I, i fall då försäkringstagaren yrkesmässigt bedriver industriell eller kommersiell verksamhet eller är verksam i något av de fria yrkena, och riskerna avser sådan verksamhet.
 - risker som anges i klasserna 3, 8, 9, 10, 13 och 16 i del A i bilaga I, om försäkringstagaren överskrider gränserna för åtminstone två av följande kriterier:
 - Balansomslutning: 6,2 miljoner EUR i tillgångar.
 - Nettoomsättning: 12,8 miljoner EUR i den mening som avses i rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag ⁽¹⁾.
 - Genomsnittligen 250 anställda under räkenskapsåret.
- Ifall försäkringstagaren tillhör en företagsgrupp för vilken det upprättas sammanställd redovisning enligt direktiv 83/349/EEG ska den sammanställda redovisningen ligga till grund för tillämpning av de kriterier som anges i första stycket led c.
- Medlemsstaterna får till den i första stycket led c beskrivna riskkategorin hänföra sådana risker som försäkras av yrkessammanslutningar, samriskföretag ("joint ventures") eller tillfälliga sammanslutningar.
28. *uppdraagsavtal*: en överenskommelse i någon form mellan ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och en tjänsteleverantör, oavsett om denne står under tillsyn eller ej, enligt vilken tjänsteleverantören utför en process, tjänst eller verksamhet, direkt eller genom underentreprenad, som annars skulle ha utförts av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget självt.

(1) EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

29. *funktion*: inom ett företagsstyrningssystem, intern kapacitet att utföra konkreta uppgifter; ett företagsstyrningssystem inbegriper riskhanteringsfunktionen, funktionen för regellevnad, internrevisionsfunktionen och aktuariefunktionen.
30. *teckningsrisk*: risken för förlust eller negativ förändring avseende försäkringsförpliktelsens värde till följd av felaktiga tariffer och antaganden om avsättningar.
31. *marknadsrisk*: risken för förlust eller negativ förändring avseende den finansiella ställningen som direkt eller indirekt orsakas av svängningar i nivån eller volatiliteten när det gäller marknadspriserna för tillgångar, skulder och finansiella instrument.
32. *kreditrisk*: risken för förlust eller negativ förändring avseende den finansiella ställningen till följd av svängningar i kreditvärdigheten hos emittenter, motparter och gäldenärer för vilka försäkrings- eller återförsäkringsföretag är exponerade i form av motparts- eller spreadrisker eller koncentrationer av marknadsrisker.
33. *operativ risk*: risken för förlust till följd av att interna rutiner visat sig otillräckliga eller fallerat, orsakad av personal eller system eller av externa händelser
34. *likviditetsrisk*: risken för att försäkrings- och återförsäkringsföretag inte kan avyttra placeringar och andra tillgångar för att uppfylla sina finansiella åtaganden när de förfaller till betalning.
35. *koncentrationsrisk*: varje riskexponering som kan leda till en förlust som är så stor att den kan hota ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags solvens eller finansiella ställning.
36. *riskreduceringstekniker*: varje teknik som gör det möjligt för försäkrings- och återförsäkringsföretag att överföra vissa eller samtliga risker som de är exponerade för till någon annan part.
37. *diversifieringseffekter*: reduktion av riskexponeringen för försäkrings- och återförsäkringsföretag och -grupper till följd av att de diversifierar sin verksamhet, eftersom ett negativt resultat i fråga om en risk kan kompenseras av ett gynnsammare resultat när det gäller en annan risk, om dessa risker inte är fullständigt korrelerade.
38. *prognostiserad sannolikhetsfördelning*: en matematisk funktion som anger ett värde för sannolikheten av att en omfattande uppsättning av sinsemellan ömsesidigt uteslutande kommande händelser kommer att förverkligas.
39. *riskmått*: en matematisk funktion som tilldelar ett penningbelopp till en given prognostiserad sannolikhetsfördelning och som ökar monotont med risknivån för den exponering som ligger till grund för sannolikhetsfördelningen.

KAPITEL II

Startande av verksamhet

Artikel 14

Auktorisationsprincipen

1. Auktorisation ska krävas för att starta direkt försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet som omfattas av detta direktiv.
2. Följande företag ska ansöka om sådan auktorisation som avses i punkt 1 hos tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten:
 - a) Varje företag som etablerar sitt huvudkontor inom denna medlemsstats territorium.
 - b) Varje försäkringsföretag som, efter att ha beviljats auktorisation enligt punkt 1, önskar utvidga sin verksamhet till en hel försäkringsklass eller till andra klasser än de för vilka det redan är auktoriserat.

Artikel 15

Auktorisationens räckvidd

1. En auktorisation enligt artikel 14 ska gälla inom hela gemenskapen. Den ska ge försäkrings- och återförsäkringsföretag rätt att bedriva verksamhet där, varvid auktorisationen även ska omfatta etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster.
2. En auktorisation enligt artikel 14 ska beviljas för en viss klass av direktförsäkringar som förtecknas i del A i bilaga I eller i bilaga II. Den ska omfatta hela försäkringsklassen, såvida inte sökanden önskar försäkra endast vissa risker inom försäkringsklassen.

Risker i en viss klass får inte ingå i annan klass annat än i fall som anges i artikel 16.

Auktorisation får beviljas för verksamhet i två eller flera klasser om en medlemsstats nationella lagstiftning medger att verksamhet i dessa klasser bedrivs samtidigt.

3. När det gäller skadeförsäkringar får medlemsstaterna bevilja auktorisation för de grupper av klasser som anges i del B i bilaga I.

Tillsynsmyndigheterna får begränsa den begärda auktorisationen för en försäkringsklass till sådan verksamhet som anges i den verksamhetsplan som avses i artikel 23.

4. Företag för vilka detta direktiv gäller får bedriva sådan assistans som avses i artikel 6 endast om de beviljats auktorisation för klass 18 i del A i bilaga I, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 16.1. I sådant fall ska detta direktiv gälla för sådan verksamhet.

5. När det gäller återförsäkring ska auktorisation beviljas för återförsäkringsverksamhet på skadeförsäkrings- eller livförsäkringsområdet eller för alla slag av återförsäkringsverksamhet.

Ansökan om auktorisation ska behandlas med beaktande av den verksamhetsplan som ska läggas fram enligt artikel 18.1 c och av uppfyllandet av de auktorisationskrav som fastställts av den medlemsstat i vilken auktorisationen söks.

Artikel 16

Underordnade risker

1. Ett försäkringsföretag som beviljats auktorisation för en huvudrisk tillhörande en viss klass eller grupp av klasser enligt bilaga I får också försäkra risker som ingår i en annan klass utan att särskild auktorisation erfordras för dessa risker, förutsatt att riskerna uppfyller samtliga nedanstående villkor:

- a) De hör samman med huvudrisken.
- b) De avser det försäkringsobjekt som skyddas mot huvudrisken.
- c) De täcks av det försäkringsavtal som omfattar huvudrisken.

2. Genom undantag från punkt 1 får sådana risker som ingår i klasserna 14, 15 och 17 under del A i bilaga I inte betraktas som underordnade risker till andra klasser.

Dock får rättsskyddsförsäkring enligt klass 17 betraktas som en underordnad risk till klass 18, när de villkor som anges i punkt 1 samt ett av följande villkor är uppfyllda:

- a) Huvudrisken hänför sig uteslutande till assistans för personer som hamnar i svårigheter under resa eller vid vistelse utanför sin hemort eller sin stadigvarande bostad.
- b) Försäkringen avser tvister eller risker som härrör från eller har samband med användning av havsgående fartyg.

Artikel 17

Företagsform för försäkrings- och återförsäkringsföretag

1. Hemmedlemsstaten ska föreskriva att företag som ansöker om auktorisation enligt artikel 14 ska anta någon av de företagsformer som anges i bilaga III.

2. Medlemsstaterna får också etablera företag i en form som föreskrivs i gällande offentligrättslig lagstiftning, förutsatt att ändamålet för deras verksamhet är försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet på villkor som motsvarar dem som gäller företag som omfattas av privaträttslig lagstiftning.

3. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder beträffande kompletteringar av de företagsformer som anges i bilaga III.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 18

Villkor för auktorisation

1. Hemmedlemsstaterna ska kräva att varje företag som ansöker om auktorisation ska,

- a) när det gäller försäkringsföretag, begränsa sin verksamhet till försäkringsområdet och verksamhet som är direkt anknuten till detta område med uteslutande av all annan affärsverksamhet,
- b) när det gäller återförsäkringsföretag, begränsa sin verksamhet till återförsäkring och därmed sammanhängande verksamhet; i detta krav kan inrymmas en holdingbolagsfunktion och verksamheter som avser verksamheter inom den finansiella sektorn i den mening som avses i artikel 2.8 i direktiv 2002/87/EG,
- c) företaget en verksamhetsplan i enlighet med artikel 23,
- d) ha medräkningsbart primärkapital som täcker den absolut lägsta nivån på minimikapitalkravet som föreskrivs i artikel 129.1 d,
- e) styrka att företaget under sin verksamhet kommer att kunna ha en medräkningsbar kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet enligt artikel 100,
- f) styrka att företaget under sin verksamhet kommer att kunna ha medräkningsbart primärkapital som täcker minimikapitalkravet enligt artikel 128,
- g) styrka att företaget under sin verksamhet kommer att kunna följa det företagsstyrningssystem som avses i kapitel IV avsnitt 2,

h) när det gäller skadeförsäkring, meddela namn och adress på alla skaderegleringsrepresentanter som utses i enlighet med artikel 4 i direktiv 2000/26/EG i varje medlemsstat utom i den medlemsstat där auktorisationen söks, om de risker som ska täckas klassificeras i klass 10 under del A i bilaga I till det här direktivet, med undantag för fraktförarens ansvar.

2. Ett försäkringsföretag, som ansöker om auktorisation att utvidga sin verksamhet till andraklasser eller att utvidga en auktorisation som endast täcker vissa risker inom en försäkringsklass, ska företaget en verksamhetsplan enligt artikel 23.

Företaget ska dessutom kunna visa att det har en medräkningsbar kapitalbas som täcker de solvens- och minimikapitalkrav som föreskrivs i artikel 100 första stycket och artikel 128.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska ett försäkringsföretag som bedriver livförsäkringsverksamhet och söker auktorisation enligt artikel 73 för att utvidga sitt verksamhetsområde till någon eller några av de försäkringsrisker som avses i klasserna 1 eller 2 i del A i bilaga 1 visa att det:

- a) innehar medräkningsbart primärkapital som motsvarar den absolut lägsta nivå på minimikapitalkraven för livförsäkringsföretag och för skadeförsäkringsföretag som anges i artikel 129.1 d,
- b) förbinder sig att under sin verksamhet uppfylla de finansiella minimikrav som avses i artikel 74.3.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska ett försäkringsföretag som bedriver skadeförsäkringsverksamhet avseende försäkringsrisker som anges i klasserna 1 eller 2 i del A i bilaga 1 och söker auktorisation enligt artikel 73 för att utvidga sitt verksamhetsområde till livförsäkringsrisker visa att det:

- a) innehar medräkningsbart primärkapital som motsvarar den absolut lägsta nivå på minimikapitalkraven för livförsäkringsföretag och för skadeförsäkringsföretag som anges i artikel 129.1 d,
- b) förbinder sig att under sin verksamhet uppfylla de finansiella minimikrav som avses i artikel 74.3.

Artikel 19

Nära förbindelser

Om det finns nära förbindelser mellan försäkrings- eller återförsäkringsföretaget och andra fysiska eller juridiska personer ska tillsynsmyndigheterna endast bevilja auktorisation om dessa förbindelser inte hindrar dem från att utöva en effektiv tillsyn.

Tillsynsmyndigheterna ska vägra auktorisation om lagar eller andra författningar i ett tredjeland, som gäller för en eller flera fysiska eller juridiska personer med vilka försäkrings- eller återförsäkringsföretaget har nära förbindelser, eller svårigheter vid tillämpningen av dessa författningar, hindrar dem från att utöva en effektiv tillsyn.

Tillsynsmyndigheterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretagen förser dem med erforderliga uppgifter för att de fortlöpande ska kunna övervaka att bestämmelserna i första stycket efterlevs.

Artikel 20

Försäkringsföretags och återförsäkringsföretags huvudkontor

Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretags huvudkontor ska vara belägna i samma medlemsstat som deras stadgeenliga säten.

Artikel 21

Försäkringsvillkor och premietariffer

1. Medlemsstaterna får inte kräva förhandsgodkännande av eller regelbunden underrättelse om allmänna och särskilda försäkringsvillkor, premietariffer, försäkringstekniska grunder som särskilt använts för beräkning av premietariffer och försäkringstekniska avsättningar, eller formulär och andra tryckta handlingar som företaget avser att använda i sina mellanhanden med försäkringstagare eller cedent- eller retrocedentföretag.

För livförsäkringar och uteslutande i syfte att kontrollera efterlevnaden av nationella bestämmelser rörande försäkringsmatematiska principer, får hemmedlemsstaten dock kräva regelbunden underrättelse om de försäkringstekniska grunder som använts vid beräkning av premietariffer och försäkringstekniska avsättningar. Detta krav ska inte utgöra en förutsättning för att ett livförsäkringsföretag ska beviljas auktorisation.

2. Medlemsstaterna ska inte upprätthålla eller införa system med förhandsanmälan eller förhandsgodkännande av föreslagna premiehöjningar, om detta inte är en del av allmänna priskontrollsystem.

3. Medlemsstaterna får kräva att företag, som söker eller har beviljats auktorisation för klass 18 i del A i bilaga I, ska genomgå kontroller beträffande sina direkta och indirekta resurser i fråga om personal och utrustning som bl.a. omfattar den medicinska personalens kvalifikationer och kvaliteten på den utrustning som dessa företag förfogar över för att utföra de åtaganden som sammanhänger med den klassen.

4. Medlemsstaterna får upprätthålla eller införa lagar och andra författningar som föreskriver godkännande av stiftelseurkund och bolagsordning samt att alla andra handlingar som krävs för normal tillsyn ska företas.

Artikel 22

Marknadens ekonomiska behov

Medlemsstaterna får inte kräva att en ansökan om auktorisation ska behandlas med hänsyn till marknadens ekonomiska behov.

Artikel 23

Verksamhetsplan

1. Den verksamhetsplan som avses i artikel 18.1 c ska innehålla uppgifter eller dokumentation om följande:

- a) Beskaffenheten av de risker eller åtaganden som det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget avser att täcka.
- b) De slag av återförsäkringsåtgärder som återförsäkringsföretaget avser att avtala om med cedentföretag.
- c) Grundprinciperna för återförsäkring och retrocession.

- d) De poster i primärkapitalet som motsvarar den lägsta nivån på minimikapitalkravet.
- e) Uppskattade kostnader för uppbyggnaden av administration och övriga nödvändiga företagsfunktioner; för ändamålet avsatta medel och, om de risker som ska täckas klassificeras enligt klass 18 i del A i bilaga I, de resurser som står till försäkringsföretagets förfogande för tillhandahållande av den utlovade assistansen.
2. Utöver de krav som anges i punkt 1 ska planen, beträffande de tre första räkningsåren, omfatta följande:
- a) En prognos för balansräkningen.
- b) Skattningar av det framtida solvenskapitalkravet enligt kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 1 som utarbetats på grundval av den prognos för balansräkningen som avses i led a samt den beräkningsmetod som använts för denna skattning.
- c) Skattningar av det framtida minimikapitalkravet enligt artiklarna 128 och 129 som utarbetats på grundval av den prognos för balansräkningen som avses i led a samt den beräkningsmetod som använts för denna skattning.
- d) Skattningar av storleken på de medel som är avsedda att täcka försäkringstekniska avsättningar, minimikapitalkrav och solvenskapitalkrav.
- e) När det gäller skadeförsäkring och återförsäkring även följande:
- i) Skattningar av driftskostnader utöver uppbyggnadskostnader, särskilt löpande allmänna omkostnader och provisioner.
- ii) Skattningar av premier eller bidrag och kostnader för försäkringsfall.
- f) När det gäller livförsäkring ska även en detaljerad prognos lämnas över intäkter och kostnader avseende direkt försäkring samt mottagen och avgiven återförsäkring.

Artikel 24

Aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav

1. Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska inte bevilja ett företag auktorisation för försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet förrän de har fått information om vilka aktieägare eller medlemmar, fysiska eller juridiska personer, som direkt eller indirekt har kvalificerade innehav, och om storleken av dessa innehav.

Dessa myndigheter ska vägra auktorisation om de, med hänsyn till behovet att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, bedömer att kompetensen hos aktieägare eller medlemmar inte är tillfredsställande.

2. Vid tillämpning av punkt 1 i ska hänsyn tas till rösträtter enligt artiklarna 9 och 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad⁽¹⁾ samt villkoren för sammanläggning av dessa enligt artikel 12.4 och 12.5 i det direktivet.

Medlemsstaterna ska inte beakta de rösträtter eller andelar som värdepappersföretag eller kreditinstitut kan inneha till följd av garantiverksamhet för finansiella instrument och/eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande enligt avsnitt A punkt 6 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG, förutsatt att dessa rättigheter dels inte utövas eller på annat sätt utnyttjas för att ingripa i emittentens förvaltning och dels avyttras inom ett år efter förvärvet.

Artikel 25

Avslag på auktorisationsansökan

Varje beslut om avslag på en ansökan om auktorisation ska åtföljas av en närmare motivering som ska tillställas det berörda företaget.

Varje medlemsstat ska se till att ett beslut om avslag på en ansökan om auktorisation kan prövas i domstol.

Sådan rätt till domstolsprövning ska även finnas i de fall där tillsynsmyndigheterna inte behandlat en ansökan om auktorisation inom sex månader från den dag då ansökan mottogs.

Artikel 26

Samråd med myndigheter i andra medlemsstater

1. Samråd med tillsynsmyndigheterna i någon av de andra berörda medlemsstaterna ska genomföras innan auktorisation beviljas för något av följande företag:

- a) Dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i den medlemsstaten.
- b) Dotterföretag till moderföretaget till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i den medlemsstaten.
- c) Ett företag som står under ägarkontroll av samma fysiska eller juridiska person som har ägarkontrollen över ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i den medlemsstaten.

⁽¹⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

2. Samråd med de myndigheter i en berörd medlemsstat som ansvarar för tillsynen över kreditinstitut eller värdepappersföretag ska genomföras innan auktorisation beviljas för något av följande försäkrings- eller återförsäkringsföretag:

- a) Dotterföretag till ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserat i gemenskapen.
- b) Dotterföretag till moderföretaget till ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserat i gemenskapen.
- c) Ett företag som står under ägarkontroll av samma fysiska eller juridiska person som har ägarkontrollen över ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserat i gemenskapen.

3. De relevanta myndigheter som avses i punkterna 1 och 2 ska samråda med varandra särskilt när de bedömer lämpligheten hos aktieägarna och alla personer som i praktiken leder företaget eller utför andra centrala funktioner och som ingår i ledningen för en annan enhet i samma grupp.

De ska till varandra överlämna alla de uppgifter om lämpligheten hos aktieägarna och alla personer som i praktiken leder företaget eller utför andra centrala funktioner, som är relevanta för övriga berörda behöriga myndigheter när det gäller att bevilja auktorisation samt fortlöpande bedöma efterlevnaden av uppställda verksamhetsvillkor.

KAPITEL III

Tillsynsmyndigheter och allmänna regler

Artikel 27

Tillsynens huvudsyfte

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har tillgång till de medel som krävs, och att de har relevant expertkompetens, kapacitet och mandat för att uppnå tillsynens huvudsyfte, nämligen skyddet av försäkrings- och förmånstagare.

Artikel 28

Finansiell stabilitet och procyklicitet

Utan att det påverkar huvudsyftet med tillsynen enligt artikel 27, ska medlemsstaterna se till att tillsynsmyndigheterna vid utövandet av sina allmänna uppgifter tar vederbörlig hänsyn till de potentiella effekter som deras beslut kan komma att få för de berörda finanssystemens stabilitet i Europeiska unionen, särskilt i krisituationer, med hänsyn till den information som finns tillgänglig vid tillfället i fråga.

I tider av exceptionella rörelser på finansmarknaderna ska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de potentiellt procykliska effekterna av sina åtgärder.

Artikel 29

Allmänna principer för tillsynen

1. Tillsynen ska utgå från en proaktiv och riskbaserad metod. Den ska innefatta kontinuerlig kontroll av att försäkrings- och återförsäkringsverksamheten fungerar korrekt och att försäkrings- och återförsäkringsföretagen iaktar gällande tillsynsregler.

2. Tillsyn av försäkrings- och återförsäkringsföretag ska innefatta en lämplig blandning av åtgärder på distans och inspektioner på plats.

3. Medlemsstaterna ska se till att kraven i detta direktiv tillämpas på ett sätt som står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i varje försäkrings- eller återförsäkringsföretags verksamhet.

4. Kommissionen ska se till att genomförandeåtgärderna beaktar proportionalitetsprincipen så att detta direktiv tillämpas proportionerligt, särskilt när det gäller mycket små försäkringsföretag.

Artikel 30

Tillsynsmyndigheter och tillsynens omfattning

1. Hemmedlemsstaten är ensam ansvarig för den finansiella tillsynen över försäkrings- och återförsäkringsföretag, inbegripet den del av verksamheten som företagen bedriver genom filial eller med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster.

2. Finansiell tillsyn enligt punkt 1 ska omfatta kontroll avseende försäkrings- eller återförsäkringsföretagets hela verksamhet, inbegripet dess solvens och upprättande av försäkringstekniska avsättningar, dess tillgångar och medräkningsbara kapitalbas, enligt de regler som medlemsstaten fastställt eller den praxis som tillämpas i hemmedlemsstaten med iakttagande av de bestämmelser som har antagits på gemenskapsnivå.

Om det berörda försäkringsföretaget har auktorisation att försäkra risker som förts till försäkringsklass 18 i del A i bilaga I ska tillsynen utvidgas till att gälla kontroll av de resurser i tekniskt avseende som försäkringsföretaget förfogar över för att kunna utföra den assistans som det har åtagit sig att lämna, om hemmedlemsstatens lagstiftning föreskriver kontroll av sådana resurser.

3. Om tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där risken är belägen eller i medlemsstaten för åtagandet eller, när det gäller återförsäkringsföretag, i värdmedlemsstaten har anledning att anta att verksamheten i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag kan påverka dess finansiella sundhet, ska de informera tillsynsmyndigheterna i detta företags hemmedlemsstat.

Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska avgöra om företaget följer de stabilitetsprinciper som fastställs genom detta direktiv.

Artikel 31

Överblickbarhet och ansvar

1. Tillsynsmyndigheterna ska utföra sina uppgifter på ett överblickbart sätt med tydlig ansvarsfördelning och vederbörlig hänsyn till skyddet av konfidentiell information.
2. Medlemsstaterna ska se till att följande information offentliggörs:
 - a) Texterna till lagar och andra författningar samt allmänna vägledningar på försäkringsrättens område.
 - b) De allmänna kriterier och metoder, inklusive de verktyg som utvecklats i enlighet med artikel 34.4, som tillämpas vid den samlade tillsynsbedömningen enligt artikel 36.
 - c) Aggregerade statistiska uppgifter om centrala aspekter av tillämpningen av stabilitetsregelverket.
 - d) Hur de valmöjligheter som ges genom detta direktiv utnyttjas.
 - e) Tillsynens syften och dess huvudsakliga funktioner och verksamhetsformer.

De uppgifter som offentliggörs enligt första stycket ska vara tillräckliga som underlag för en jämförelse mellan de metoder som används av tillsynsmyndigheterna i de olika medlemsstaterna.

Offentliggörandena ska utformas enligt ett gemensamt format och uppdateras regelbundet. Den information som det hänvisas till första stycket leden a–e ska finnas tillgänglig i varje medlemsstat på en och samma webbplats.

3. Medlemsstaterna ska föreskriva överblickbara rutiner för tillsättande och avsked av ledamöter i tillsynsmyndigheternas styrelser och verkställande organ.
4. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för punkt 2 med närmare uppgifter om de centrala aspekter för vilka aggregerade statistiska uppgifter ska offentliggöras och om format, struktur, innehållsförteckningar och publiceringsdatum för dessa offentliggöranden.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 32

Förbud mot vägran att godkänna återförsäkrings- och retrocessionsavtal

1. Ett försäkringsföretags hemmedlemsstat får inte vägra att godkänna ett återförsäkringsavtal som ingåtts med ett återförsäkringsföretag eller ett försäkringsföretag som är auktoriserat i enlighet med artikel 14 av skäl som direkt sammanhänger med sundheten i det återförsäkrings- eller försäkringsföretagets finanser.
2. Återförsäkringsföretagets hemmedlemsstat får inte motsätta sig ett retrocessionsavtal som företaget ingått med ett återförsäkrings- eller försäkringsföretag som är auktoriserat enligt artikel 14 av skäl som direkt sammanhänger med sundheten i det återförsäkrings- eller försäkringsföretagets finanser.

Artikel 33

Tillsyn över filialer i en annan medlemsstat

Medlemsstaterna ska föreskriva att, i de fall då ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i en medlemsstat utövar verksamhet genom filial, tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten får, efter att ha underrättat tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten, själva eller genom därför utsedda ombud på plats kontrollera de uppgifter som är nödvändiga för den finansiella tillsynen över företaget.

Myndigheterna i den berörda värdmedlemsstaten får medverka i sådana kontroller.

Artikel 34

Allmänna tillsynsbefogenheter

1. Medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheterna har befogenheter att vidta förebyggande och korrigerande åtgärder för att säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag följer lagar och andra författningar i varje medlemsstat.
2. Tillsynsmyndigheterna ska ha befogenhet att vidta alla åtgärder som krävs – när så är lämpligt, även av administrativ eller finansiell natur – som rör försäkrings- eller återförsäkringsföretag och medlemmar av deras förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att kräva in alla uppgifter som är nödvändiga för att utöva tillsyn enligt artikel 35.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att, när så är lämpligt och nödvändigt, utöver reglerna för beräkning av solvenskapitalkravet utarbeta kvantitativa redskap för att som ett led i den samlade tillsynsbedömningen analysera försäkrings- och återförsäkringsföretags förmåga att hantera möjliga händelser eller framtida förändringar av de ekonomiska förhållandena som skulle kunna påverka deras samlade finansiella ställning negativt. Tillsynsmyndigheterna ska ha befogenhet att kräva att företagen genomför sådana bedömningar.

5. Tillsynsmyndigheterna ska ha befogenhet att göra undersökningar på plats i försäkrings- och återförsäkringsföretags lokaler.

6. Tillsynsmyndigheterna ska utöva sina befogenheter inom rimlig tid och på ett proportionerligt sätt.

7. De befogenheter beträffande försäkrings- och återförsäkringsföretag som avses i punkterna 1–5 ska även gälla verksamheter i dessa företag som omfattas av uppdragsavtal.

8. De åtgärder som anges i punkterna 1–5 och 7 ska, vid behov och när så är lämpligt, genomdrivas på rättlig väg.

Artikel 35

Uppgifter som ska lämnas till tillsynsmyndigheterna

1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag till tillsynsmyndigheterna lämnar de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen. Dessa uppgifter ska minst omfatta vad som krävs för följande under genomförandet av förfarandet i artikel 36:

- a) Bedömningen av företagets företagsstyrningssystem, den verksamhet de bedriver, de värderingsprinciper som tillämpas i solvenssammanhang, de risker företagen står inför och deras system för att hantera dessa samt, i fråga om kapital, struktur, behov och planering.
- b) Beslut som framstår som påkallade till följd av vad som framkommit när myndigheterna utövat sina tillsynsrättigheter och -skyldigheter.

2. Medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheterna har följande befogenheter:

- a) Att fastställa art, omfattning och format för de uppgifter som avses i punkt 1 och som de kräver att försäkrings- och återförsäkringsföretag ska lämna vid följande tillfällen:
 - i) Med i förväg fastställd periodicitet.
 - ii) När i förväg definierade händelser inträffar.
 - iii) Under undersökningar som gäller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags situation.

b) Att kräva in alla uppgifter om avtal som innehas av förmedlare eller ingåtts med tredje man.

c) Att begära information från externa experter, t.ex. revisorer och aktuarier.

3. De uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 ska omfatta följande:

a) Kvalitativa eller kvantitativa inslag, eller lämplig kombination av sådana.

b) Historiska, aktuella eller framåtblickande inslag, eller lämplig kombination av sådana.

c) Uppgifter från interna eller externa källor, eller lämplig kombination av sådana.

4. De uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 ska stå i överensstämmelse med följande principer:

a) De ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av det berörda företagets verksamhet, särskilt de inneboende riskerna med denna verksamhet.

b) De ska vara tillgängliga, fullständiga i varje väsentligt hänseende, jämförbara och konsekvent utformade över tiden.

c) De ska vara relevanta, tillförlitliga och förståeliga.

5. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha upprättat lämpliga system och strukturer för att uppfylla kraven i punkterna 1–4 och ett styrdokument som godkänts av försäkrings- eller återförsäkringsföretagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan och som säkerställer att de lämnade uppgifterna hela tiden motsvarar kraven.

6. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att närmare specificera de uppgifter som avses i punkterna 1–4 i syfte att nå en lämplig grad av enhetlighet i rapporteringen till tillsynsorganen.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 36

Tillsynens granskningsprocess

1. Medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheterna granskar och utvärderar de strategier, processer och rapporteringsrutiner som försäkrings- och återförsäkringsföretagen har inrättat för att följa de lagar och andra författningar som antas enligt detta direktiv.

Denna granskning och utvärdering ska omfatta bedömningar av kvalitativa krav med avseende på systemet för företagsstyrning, av de risker som de berörda företagen står - eller kan komma att ställas - inför och av företagens förutsättningar för att kunna bedöma dessa risker med beaktande av de rådande förhållandena i den miljö där de verkar.

2. Tillsynsmyndigheterna ska särskilt granska och utvärdera att bestämmelserna om följande efterlevs:

- a) Företagsstyrningssystem, inklusive egen risk- och solvensbedömning, enligt kapitel IV avsnitt 2.
- b) Försäkringstekniska avsättningar enligt kapitel VI avsnitt 2.
- c) Kapitalkrav enligt kapitel VI avsnitten 4 och 5.
- d) Placeringsregler enligt kapitel VI avsnitt 6.
- e) Kapitalbasens kvalitet och kvantitet enligt kapitel VI avsnitt 3.
- f) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget använder en fullständig eller partiell intern modell: kontinuerligt uppfyllande av kraven på fullständiga och partiella interna modeller i kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3.

3. Tillsynsmyndigheterna ska ha inrättat lämpliga kontrollredskap för att kunna påvisa försämringar av den finansiella ställningen för försäkrings- eller återförsäkringsföretag och följa upp insatserna för att åtgärda sådana försämringar.

4. Tillsynsmyndigheterna ska bedöma om försäkrings- och återförsäkringsföretagen har utvecklat tillfredsställande metoder och praxis för att påvisa möjliga händelser eller framtida förändringar av de ekonomiska förhållandena som skulle kunna påverka den samlade ekonomiska ställningen negativt i de företag som berörs.

Tillsynsmyndigheterna ska bedöma företagens förmåga att stå emot sådana möjliga händelser eller framtida förändringar av de ekonomiska förhållandena.

5. Tillsynsmyndigheterna ska ha nödvändiga befogenheter för att kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag åtgärda svagheter eller brister som påvisats i den samlade tillsynsbedömningen.

6. De granskningar, utvärderingar och bedömningar som avses i punkterna 1, 2 och 4 ska genomföras regelbundet.

Tillsynsmyndigheterna ska fastställa en minsta frekvens och omfattning för dessa granskningar, utvärderingar och bedömningar med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten av det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets verksamhet.

Artikel 37

Kapitaltillägg

1. Efter den samlade tillsynsbedömningen får tillsynsmyndigheterna i särskilda fall genom ett motiverat beslut fastställa ett krav på kapitaltillägg för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag. Denna möjlighet ska endast kunna utnyttjas i följande fall:

a) Om tillsynsmyndigheten har funnit att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för solvenskapitalkravet, beräknat med standardformeln i överensstämmelse med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 2, och

i) kravet på att använda en intern modell enligt artikel 119 är olämpligt eller har visat sig ineffektivt, eller

ii) en fullständig eller partiell intern modell håller på att utarbetas i enlighet med artikel 119.

b) Om tillsynsmyndigheten har funnit att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för solvenskapitalkravet, beräknat enligt en fullständig eller partiell intern modell i överensstämmelse med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3, på grund av att vissa kvantifierbara risker inte beaktas i tillräcklig utsträckning och det inte har lyckats att inom skäligen tid anpassa modellen så att den bättre ger uttryck för den föreliggande riskprofilen.

c) Om tillsynsmyndigheten har funnit att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags företagsstyrningssystem avviker väsentligt från de normer som fastställs genom kapitel IV avsnitt 2, att dessa avvikelser medför att företaget inte kan garantera en korrekt identifiering, mätning, övervakning, hantering och rapportering av de risker som det är - eller kan komma att bli - exponerat för och att det är osannolikt att bristerna kan korrigeras inom skäligen tid endast genom insats av andra åtgärder.

2. I de fall som anges i punkt 1 a och b ska kapitaltillägget beräknas så att det säkerställs att företaget uppfyller kraven i artikel 101.3.

I de fall som beskrivs under punkt 1 c ska kapitaltillägget vara proportionerligt mot de betydande risker som uppstått på grund av de brister som föranledde tillsynsmyndigheten att besluta om kapitaltillägg.

3. I de fall som anges i punkt 1 b och c ska tillsynsmyndigheten se till att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget vidtar alla ansträngningar för att avhjälpa de risker som ledde till föreläggandet av ett krav på kapitaltillägg.

4. Tillsynsmyndigheten ska granska det krav på kapitaltillägg som avses i punkt 1 minst en gång om året och upphäva det när företaget har avhjälpt de brister som ledde till föreläggandet.

5. Det icke-tillfredsställande solvenskapitalkravet ska ersättas med samma solvenskapitalkrav plus det kapitaltillägg som förelagts.

Utan hinder av punkt 1 ska solvenskapitalkravet inte innefatta det kapitaltillägg som förelagts i enlighet med punkt 1 c för beräkning av den riskmarginal som anges i artikel 77.5.

6. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att ytterligare specificera de omständigheter under vilka ett krav på kapitaltillägg kan föreläggas och metoderna för beräkningen av ett sådant krav.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 38

Tillsyn över funktioner och verksamheter som omfattas av uppdragsavtal

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 49 ska medlemsstaterna se till att försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår uppdragsavtal beträffande en funktion eller försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet vidtar de åtgärder som krävs för att garantera att följande villkor uppfylls:

- a) Tjänsteleverantören ska samarbeta med försäkrings- eller återförsäkringsföretagets tillsynsmyndigheter avseende de funktioner eller verksamheter som omfattas av uppdragsavtal.
- b) Försäkrings- och återförsäkringsföretagen, deras revisorer och tillsynsmyndigheterna ska ha faktisk tillgång till uppgifter som rör de funktioner eller verksamheter som omfattas av uppdragsavtal.
- c) Tillsynsmyndigheterna ska ha faktiskt tillträde till tjänsteleverantörens lokaler och ska kunna utöva dessa tillträdesrättigheter.

2. Den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad ska tillåta att försäkrings- eller återförsäkringsföretagets tillsynsmyndigheter – själva eller genom personer som de utser för detta ändamål – genomför inspektioner på plats i tjänsteleverantörens lokaler. Försäkrings- eller återförsäkringsföretagets tillsynsmyndighet ska underrätta de relevanta myndigheterna i tjänsteleverantörens medlemsstat innan de genomför inspektionen på plats. Om det gäller en enhet som inte är föremål för tillsyn, ska tillsynsmyndigheten vara relevant myndighet.

Tillsynsmyndigheterna i försäkrings- eller återförsäkringsföretagets medlemsstat får delegera sådana inspektioner på plats till tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad.

Artikel 39

Överlåtelse av försäkringsbestånd

1. Medlemsstaterna ska, på de villkor som föreskrivs i nationell lag, ge försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor inom deras territorier tillstånd att, helt eller delvis, överlåta sådana egna bestånd av försäkringsavtal, som slutits med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster, till ett acceptföretag som är etablerat inom gemenskapen.

Tillstånd till sådan överlåtelse får ges endast om tillsynsmyndigheterna i acceptföretagets hemmedlemsstat intygar att acceptföretaget har tillräcklig medräkningsbar kapitalbas för att täcka det solvenskapitalkrav som anges i artikel 100 första stycket sedan överlåtelsen beaktats.

2. För försäkringsföretag ska punkterna 3–6 gälla.

3. Om en filial avser att, helt eller delvis, överlåta egna bestånd av försäkringsavtal, ska den medlemsstat där filialen är belägen rådfrågas.

4. I de fall som avses i punkterna 1 och 3 ska tillsynsmyndigheterna i det överlåtande försäkringsföretagets hemmedlemsstat ge tillstånd till överlåtelsen efter att ha inhämtat godkännande från myndigheterna i de medlemsstater där kontrakten ingicks, antingen enligt etableringsfriheten eller rätten att tillhandahålla tjänster.

5. Myndigheterna i de medlemsstater som rådfrågas ska, inom tre månader efter det att de mottagit begäran om samråd, lämna sina yttranden eller medgivanden till myndigheterna i det överlåtande försäkringsföretagets hemmedlemsstat.

Om de myndigheter som rådfrågats inte lämnat något svar inom denna tid ska detta tolkas som att de har givit sitt stöd medgivande.

6. En överlåtelse av försäkringsbestånd som tillåts med stöd av punkterna 1–5 ska offentliggöras antingen före eller efter auktorisationen i överensstämmelse med nationell lag i hemmedlemsstaten eller den medlemsstat där risken är belägen eller i medlemsstaten för åtagandet.

Sådana överlåtelser ska automatiskt bli gällande gentemot försäkringstagare, de försäkrade och alla andra för vilka de överlåtna avtalen medför rättigheter eller skyldigheter.

Första och andra styckena i denna punkt ska inte inverka på medlemsstaternas rätt att ge försäkringstagarna möjlighet att säga upp avtal inom en fastställd tid efter en överlåtelse.

KAPITEL IV

Villkor för utövandet av verksamheten

Avsnitt 1

Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets ansvar

Artikel 40

Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets ansvar

Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretagens förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan har det yttersta ansvaret för att varje berört företag följer de lagar och andra författningar som antas enligt detta direktiv.

Avsnitt 2

Företagsstyrningssystem

Artikel 41

Allmänna krav på företagsstyrningen

1. Medlemsstaterna ska kräva att alla försäkrings- och återförsäkringsföretag har upprättat ett effektivt företagsstyrningssystem som garanterar en sund och ansvarsfull företagsledning.

Systemet ska minst omfatta en tillfredsställande och överblickbar organisationsstruktur med en tydlig ansvarsfördelning med lämplig grad av uppdelning av uppgifterna och ett effektivt system för att säkerställa att information förs vidare. Det ska vara utformat så att det uppfyller kraven i artiklarna 42–49.

Företagsstyrningssystemet ska regelbundet ses över internt.

2. Företagsstyrningssystemet ska stå i proportion till försäkrings- eller återförsäkringsföretagets art, storlek och komplexitet.

3. Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska ha utarbetat styrdokument för åtminstone riskhantering, internkontroll, internrevision och, i tillämpliga fall, verksamhet som omfattas av uppdragsavtal. De ska se till att dessa styrdokument efterföljs.

Styrdokumenterna ska ses över minst en gång per år. Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets förhandsgodkännande ska krävas för styrdokumenterna, som ska anpassas när väsentliga förändringar av det berörda systemet eller området inträffar.

4. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska vidta rimliga åtgärder för att garantera att deras verksamhet bedrivs med kontinuitet och på ett korrekt sätt, inklusive utvecklingen av beredningsplaner. Företaget ska i detta syfte använda lämpliga och proportionella system, resurser och förfaranden.

5. Tillsynsmyndigheterna ska ha tillräckliga medel, metoder och befogenheter för att kontrollera försäkrings- och återförsäkringsföretagens företagsstyrningssystem och för att utvärdera framväxande risker som företagen påvisat och som kan påverka sundheten i deras finansiella situation.

Medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att kräva att ett företagsstyrningssystem förbättras och förstärks för att säkerställa att kraven i artiklarna 42–49 efterlevs.

Artikel 42

Lämplighetskrav för personer som leder företagens verksamhet eller utför andra centrala funktioner

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska se till att alla personer som leder företagens verksamhet eller utför andra centrala funktioner vid varje tidpunkt uppfyller följande krav:

a) Deras kvalifikationer, kunskaper och erfarenheter inom verksamhetsområdet är tillräckliga för att de ska kunna utöva en sund och ansvarsfull företagsledning.

b) Deras anseende och integritet motsvarar högt ställda krav.

2. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska meddela tillsynsmyndigheten varje förändring av den personkrets som leder verksamheten eller har ansvaret för andra centrala funktioner och därvid att lämna alla uppgifter som är nödvändiga för att man ska kunna bedöma om nytillkomna medlemmar av företagsledningen har den lämplighet som krävs.

3. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska underrätta sina tillsynsmyndigheter om någon av de personer som avses i punkterna 1 och 2 har ersatts på grund av att han eller hon inte längre uppfyller kraven i punkt 1.

Artikel 43

Styrkande av godt anseende

1. När en värdmedlemsstat av sina egna medborgare kräver vandelsintyg eller bevis om att de inte tidigare varit försatta i konkurs, eller både och, ska medlemsstaten, när det gäller medborgare i andra medlemsstater, som tillräckligt bevis godta ett utdrag ur belastningsregistret eller, i avsaknad därav, motsvarande handlingar, utfärdade av en behörig rättslig eller administrativ myndighet i hemmedlemsstaten eller i den medlemsstat där den utländske medborgaren senast har uppehållit sig och som visar att dessa krav är tillgodosedda.

2. Om hemmedlemsstaten eller den medlemsstat där utlåningen senast har uppehållit sig inte utfärdar sådana handlingar som avses i punkt 1, får dessa ersättas av en förklaring under ed – eller, i medlemsstater där inga bestämmelser om edgång finns, av en försäkran – av den utländske medborgaren inför en behörig rättslig eller administrativ myndighet eller, i förekommande fall, inför en notarie i hemmedlemsstaten eller i den medlemsstat där den utländske medborgaren senast har uppehållit sig.

Myndigheten eller notarien ska utfärda ett intyg om edgång eller avgivna försäkran.

Den förklaring som avses i första stycket får, när det gäller ingen tidigare konkurs, också avges inför en behörig näringsorganisation i den berörda medlemsstaten.

3. De handlingar och intyg som avses i punkterna 1 och 2 får vid ingivandet inte vara äldre än tre månader.

4. Medlemsstaterna ska utse de myndigheter och organisationer som ska ha behörighet att utfärda handlingar som avses i punkterna 1 och 2 och ska genast underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

Varje medlemsstat ska även underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om de myndigheter och organisationer till vilka de i punkterna 1 och 2 nämnda handlingarna ska ges in till stöd för en ansökan om att inom ifrågakvarande medlemsstat bedriva sådan verksamhet som avses i artikel 2.

Artikel 44

Riskhantering

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha upprättat effektiva riskhanteringssystem som innefattar de strategier, processer och rapporteringsrutiner som är nödvändiga för att på företags- och gruppnivå fortlöpande kunna identifiera, mäta, övervaka, hantera och rapportera de risker som de är, eller kan komma att bli, exponerade för och det inbördes beroendet mellan dessa.

Riskhanteringssystemet ska vara effektivt och väl integrerat med försäkrings- eller återförsäkringsföretagets organisationsstruktur och beslutsprocesser, med lämplig hänsyn till vilka personer som faktiskt leder företaget eller innehar andra nyckelpositioner.

2. Riskhanteringssystemet ska avse såväl sådana risker som ska ingå vid beräkningen av solvenskapitalkravet enligt artikel 101.4 som risker som inte, eller endast delvis, ska beaktas vid denna beräkning.

Riskhanteringssystemet ska omfatta minst följande områden:

- Teckning av försäkringar och avsättningar.
- ALM-tekniker ("asset-liability management").
- Placeringar, särskilt i derivatinstrument och liknande åtaganden.

- Handtering av likviditets- och koncentrationsrisker.
- Handtering av operativ risk.
- Återförsäkring och andra riskreduceringstekniker.

Det styrdokument för riskhantering som avses i artikel 41.3 ska innehålla riktlinjer avseende andra stycket leden a–f i denna punkt.

3. I fråga om placeringsrisker ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen styrka att de uppfyller kraven i kapitel VI avsnitt 6.

4. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska inrätta en riskhanteringsfunktion som ska ges en struktur som underlättar genomförandet av riskhanteringssystemet.

5. För försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder en partiell eller fullständig intern modell som godkänts enligt artiklarna 112 och 113 ska riskhanteringsfunktionen också ansvara för följande:

- Att utforma och genomföra den interna modellen.
- Att testa och validera den interna modellen.
- Att dokumentera den interna modellen, inbegripet senare ändringar av den.
- Att analysera den interna modellens funktion och utarbeta sammanfattande rapporter om resultaten.
- Att underrätta förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet om de resultat den interna modellen presterar, föreslå områden där förbättringar krävs och informera organet om hur insatserna för att avhjälpa tidigare påvisade svagheter fortskrider.

Artikel 45

Egen risk- och solvensbedömning

1. Varje försäkringsföretag och återförsäkringsföretag ska som en del av sitt riskhanteringssystem genomföra en egen risk- och solvensbedömning.

Bedömningen ska minst omfatta följande:

- Det totala solvenskravet med beaktande av företagets specifika riskprofil, godkända risktoleransgränser och affärsstrategi.
- Fortlöpande uppfyllelse av kapitalkraven i kapitel VI avsnitten 4 och 5 och av kraven på försäkringstekniska avsättningar i kapitel VI avsnitt 2.

c) Hur betydande avvikelser är mellan det berörda företags riskprofil och de antaganden som legat till grund för solvenskravet enligt artikel 101.3 är, beräknat enligt kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 2 antingen med standardformeln eller med hjälp av företagets partiella eller fullständiga interna modell i enlighet med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3.

2. För tillämpningen av punkt 1 a ska det berörda företaget ha infört processer som står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i dess verksamhet, och som gör det möjligt att korrekt kunna påvisa och värdera de risker som det står inför på kort och lång sikt och som det är, eller kan komma att bli, exponerat för. Företaget ska redovisa de metoder det använt i denna bedömning.

3. Om en intern modell används, ska i det fall som avses i punkt 1 c bedömningen även omfatta den omkalibrering som omvandlar interna risktal till det riskmått och den kalibrering som gäller för solvenskapitalkravet.

4. Den egna risk- och solvensbedömningen ska ingå som en integrerad del i affärsstrategin och beaktas konsekvent vid företags strategiska beslut.

5. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska genomföra den bedömning som avses i punkt 1 regelbundet och utan dröjsmål när någon väsentlig förändring av deras riskprofil inträffat.

6. Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska underrätta tillsynsmyndigheterna om resultaten av varje egen risk- och solvensbedömning som en del av uppgiftslämnandet enligt artikel 35.

7. Den egna risk- och solvensbedömningen ska inte användas för att beräkna kapitalkrav. Solvenskapitalkravet ska endast justeras i enlighet med artiklarna 37, 231-233 och 238.

Artikel 46

Internkontroll

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha upprättat ett effektivt system för internkontroll.

Det systemet ska minst omfatta förvaltnings- och redovisningsmetoder, ramar för internkontrollen, lämpliga rapporteringsrutiner på alla nivåer av företaget och en funktion för regelefterlevnad.

2. Funktionen för regelefterlevnad ska bland annat innefatta rådgivning till förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i fråga om efterlevnaden av lagar och andra författningar som antas enligt detta direktiv. Den ska också bedöma de möjliga konsekvenserna av förändringar av de rättsliga ramarna för det berörda företagets verksamheter och påvisande och bedömning av risker för bristande regelefterlevnad.

Artikel 47

Internrevision

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska inrätta en effektiv internrevisionsfunktion.

Internrevisionsfunktionen ska också utvärdera hur lämpligt och effektivt systemet för internkontroll är samt andra aspekter av företagsstyrningssystemet.

2. Internrevisionsfunktionen ska verka objektivt och oberoende i förhållande till de operativa funktionerna.

3. Internrevisionsfunktionens resultat och rekommendationer ska rapporteras till förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet som ska besluta om vilka åtgärder som ska vidtas med hänsyn till dessa resultat och rekommendationer, och ser till att dessa åtgärder genomförs.

Artikel 48

Aktuariefunktion

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska upprätta en effektiv aktuariefunktion som ska:

a) samordna beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna,

b) säkerställa lämpligheten av de metoder och de underliggande modeller som används samt av de antaganden som görs vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna,

c) bedöma om data som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna är tillräckliga och av den kvalitet som krävs,

d) jämföra bästa skattningar med den faktiska utvecklingen,

e) informera förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet om graden av tillförlitlighet och lämplighet i beräkningarna av försäkringstekniska avsättningar,

f) se över beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna i de fall som anges i artikel 82,

g) yttra sig om den övergripande policyn för tecknande av försäkring,

h) yttra sig om lämpligheten av de utnyttjade återförsäkringslösningarna, och

i) bidra till att det riskhanteringsystem som avses i artikel 44 genomförs effektivt, särskilt när det gäller de riskmodeller som ligger till grund för beräkningen av kapitalkrav enligt kapitel VI avsnitten 4 och 5 och för den bedömning som avses i artikel 45.

2. Aktuariesfunktionen ska utövas av personer som har kunskaper i försäkrings- och finansmatematik på en nivå som motiveras av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i försäkrings- eller återförsäkringsföretagets verksamhet, och som kan styrka sina erfarenheter på området enligt tillämpliga krav inom branschen eller andra gällande normer.

Artikel 49

Uppdragsavtal

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i uppdagsavtal beträffande funktioner eller försäkrings- eller återförsäkringsverksamheter behåller det fulla ansvaret för att uppfylla alla sina förpliktelser enligt detta direktiv.

2. Uppdragsavtal får inte ingås beträffande kritiska eller viktiga operativa funktioner eller verksamheter om det leder till något av följande:

- Kvaliteten hos det berörda företags företagsstyrningssystem försämrats väsentligt.
 - Den operativa risken ökas i otillbörlig utsträckning.
 - Tillsynsmyndigheterna får försämrade möjligheter att kontrollera att företaget uppfyller sina förpliktelser.
 - Hinder skapas för att fortlöpande ge försäkringstagarna tillfredsställande service.
3. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska i god tid underätta tillsynsmyndigheterna innan de ingår uppdagsavtal beträffande kritiska eller viktiga funktioner eller verksamheter och också om därpå följande väsentliga förändringar inom dessa funktioner eller verksamheter.

Artikel 50

Genomförandeåtgärder

1. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att ytterligare specificera följande:

- Delarna i de system som avses i artiklarna 41, 44, 46 och 47, särskilt de områden som ska tas upp i försäkrings- och återförsäkringsföretagets styrdokument för ALM-tekniker och placeringar enligt artikel 44.2.
- De funktioner som avses i artiklarna 44 och 46-48.
- Kraven i artikel 42 och de företagsfunktioner som berörs av dem.
- Villkor för uppdagsavtal, särskilt till tjänsteleverantörer i tredjeländer.

2. När det är nödvändigt att garantera adekvat samstämmighet vad avser den bedömning som nämns i artikel 45.1 a får kommissionen anta genomförandeåtgärder för att ytterligare specificera delarna i den bedömningen.

3. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Avsnitt 3

Offentliggöranden

Artikel 51

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning: innehåll

1. Medlemsstaterna ska, med beaktande av uppgifterna som krävs enligt artikel 35.3 och principerna i artikel 35.4, kräva att varje försäkrings- och återförsäkringsföretag årligen offentliggör en lägesrapport beträffande sin solvenssituation och finansiella ställning.

Rapporten ska innehålla följande, i fullständig form eller genom hänvisning till likvärdig information, både till art och omfattning, som offentliggjorts för att uppfylla andra rättsliga eller administrativa krav:

- En beskrivning av företags verksamhet och resultat.
- En beskrivning av företagsstyrningssystemet och en bedömning av dess lämplighet med hänsyn till företags riskprofil.
- En beskrivning där varje riskkategori behandlas separat av riskexponering, riskkoncentration, riskreducering och riskkänslighet.
- En beskrivning, med separat behandling av tillgångar, försäkringstekniska avsättningar och andra skulder, av underlagen och metoderna för deras värdering med förklaring av eventuella större skillnader mellan dessa och dem som tillämpas vid värderingen av dem i den finansiella rapporteringen.
- En beskrivning av dispositionen av egna kapitalet, som minst tar upp följande:
 - Kapitalbasens struktur och belopp samt kvalitet.
 - Beloppen för solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet.
 - Det alternativ för att beräkna solvenskapitalkravet som anges i artikel 304.

iv) Information som klargör de huvudsakliga skillnaderna mellan de antaganden som legat till grund för standardformeln och de som ligger till grund för den eventuella interna modell som företaget använder vid beräkningen av sitt solvenskapitalkrav.

v) Storleken av underskridande av minimikapitalkravet eller väsentliga underskridanden av solvenskapitalkravet under rapporteringsperioden, även om dessa förhållanden senare rättats till, samt en förklaring av deras ursprung och följer och en redogörelse för korrigerande åtgärder som vidtagits.

2. Den beskrivning som avses i punkt 1 e i ska innehålla en analys av eventuella väsentliga förändringar som inträffat sedan den föregående rapporteringsperioden och en förklaring av eventuella större skillnader i förhållande till värderingen av sådana delar i den finansiella rapporteringen samt en kort beskrivning av i vilken mån kapital kan överföras.

I den uppgift om solvenskapitalkravet som avses i punkt 1 e ii ska separat anges det belopp som beräknats enligt kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 2 och 3 och eventuellt kapitaltillägg som ålagts enligt artikel 37 eller effekten av de specifika parametrar som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ska använda i enlighet med artikel 110, med kortfattad uppgift om den berörda tillsynsmyndighetens skäl för sitt krav.

Medlemsstaterna får dock – utan att detta påverkar andra offentliggöranden som är obligatoriska enligt andra rättsliga och administrativa krav – föreskriva att även om solvenskapitalkravet i punkt 1 e ii offentliggörs behöver inte kapitaltillägget, eller effekten av de specifika parametrar som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget måste använda i enlighet med artikel 110, offentliggöras separat under en övergångsperiod som löper ut senast den 31 oktober 2017.

Offentliggörandet av solvenskapitalkravet ska i tillämpliga fall åtföljas av en uppgift om att beloppet blir slutgiltigt först efter det att tillsynsmyndigheten gjort sin bedömning.

Artikel 52

Information till och rapporter från Ceiops

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att tillsynsmyndigheterna årligen ska lämna följande uppgifter till Ceiops:

a) Genomsnittligt kapitaltillägg per företag och fördelningen av det kapitaltillägg som tillsynsmyndigheten ålagt under det föregående året, uttryckt i procent av solvenskapitalkravet och med separat redovisning avseende

i) samtliga försäkrings- och återförsäkringsföretag,

ii) livförsäkringsföretag,

iii) skadeförsäkringsföretag,

iv) försäkringsföretag som bedriver både livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet,

v) återförsäkringsföretag.

b) För var och en av de uppgifter som anges i led a: andelen av kapitaltillägg som ålagts enligt artikel 37.1 a, b och c.

2. Ceiops ska årligen offentliggöra följande uppgifter:

a) Den totala fördelningen av tilläggskapitalet för samtliga medlemsstater, uttryckt i procent av solvenskapitalkravet och separat redovisat för

i) samtliga försäkrings- och återförsäkringsföretag,

ii) livförsäkringsföretag,

iii) skadeförsäkringsföretag,

iv) försäkringsföretag som bedriver både livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet,

v) återförsäkringsföretag.

b) Fördelningen av kapitaltilläggen för varje medlemsstat separat, uttryckt i procent av solvenskapitalkravet, för samtliga försäkrings- och återförsäkringsföretag i den berörda medlemsstaten.

c) För var och en av de uppgifter som avses i leden a och b, andelen av kapitaltillägg som ålagts enligt artikel 37.1 a, b och c.

3. Ceiops ska överlämna de uppgifter som anges i punkt 2 till Europaparlamentet, rådet och kommissionen tillsammans med en rapport som redogör för graden av samstämmighet mellan tillsynsmyndigheternas tillämpning av krav på kapitaltillägg i de olika medlemsstaterna.

Artikel 53

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning: tillämpliga principer

1. Tillsynsmyndigheterna ska tillåta att försäkrings- och återförsäkringsföretag inte offentliggör uppgifter i följande fall:

a) Om ett företags konkurrenter skulle gynnas i otillbörlig grad om uppgifterna offentliggjordes.

b) Om ett företag är ålagt tystnadsplikt eller sekretess genom sina förpliktelser mot försäkringstagarna eller andra relationer med motparter.

2. Om tillsynsmyndigheten har tillåtit att uppgifter inte offentliggörs, ska företagen ange detta i lägesrapporten om solvens och finansiell ställning med uppgift om skälen till detta.

3. Tillsynsmyndigheterna ska tillåta att försäkrings- och återförsäkringsföretag utnyttjar, eller hänvisar till, offentliggöranden som gjorts för att uppfylla andra rättsliga eller administrativa krav, såvida dessa offentliggöranden till såväl art som omfattning är likvärdiga med den information som krävs enligt artikel 51.

4. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på de uppgifter som avses i artikel 51.1 e.

Artikel 54

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning: updateringar och frivilliga ytterligare uppgifter

1. Om någon betydande förändring inträffat som i väsentlig grad minskat relevansen hos de uppgifter som offentliggjorts enligt artiklarna 51 och 53, ska försäkrings- och återförsäkringsföretag offentliggöra lämplig information om arten och följderna av denna betydande förändring.

Vid tillämpningen av första stycket ska minst följande anses vara betydande förändringar:

- a) Det har konstaterats att minimikapitalkravet inte är uppfyllt, och tillsynsmyndigheterna antingen bedömer att företaget inte kommer att kunna överlämna någon realistisk kortsiktig finansiell saneringsplan eller inte erhåller någon sådan plan inom en månad efter det datum då underlåtelsen upptäcktes.
- b) Ett väsentligt underskridande av solvenskapitalkravet har konstaterats, och tillsynsmyndigheterna har efter två månader efter det datum då underlåtelsen upptäcktes inte erhållit någon realistisk åtgärdsplan.

I fall enligt andra stycket a ska tillsynsmyndigheterna kräva att företaget i fråga omedelbart offentliggör beloppet av underskridandet tillsammans med en förklaring av dess orsaker och följder samt eventuella vidtagna korrigerande åtgärder. Om en kortsiktig finansiell saneringsplan ursprungligen bedömts vara realistisk men avvikelsen från minimikapitalkravet ändå inte har korrigerats inom tre månader från det att den konstaterats, ska avvikelserna offentliggöras vid utgången av denna period tillsammans med en förklaring av dess orsaker och följder samt eventuella vidtagna korrigerande åtgärder samt eventuella ytterligare planerade korrigerande åtgärder.

I fall enligt andra stycket b ska tillsynsmyndigheterna kräva att företaget i fråga omedelbart offentliggör beloppet för underskridandet tillsammans med en förklaring av dess orsaker och följder samt eventuella vidtagna korrigerande åtgärder. Om en åtgärdsplan ursprungligen har bedömts vara realistisk men avvikelsen från minimikapitalkravet ändå inte har korrigerats inom sex månader från det att den konstaterats, ska avvikelserna offentliggöras vid utgången av denna period tillsammans med en förklaring av dess orsaker och följder samt eventuella vidtagna korrigerande åtgärder samt eventuella ytterligare planerade korrigerande åtgärder.

2. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får frivilligt offentliggöra varje uppgift eller förklaring som rör deras solvens eller finansiella ställning för vilken offentliggörande inte krävs genom artiklarna 51 och 53 och punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 55

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning: styrdokument och godkännande

1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha upprättat lämpliga system och strukturer för att uppfylla kraven i artiklarna 51 och 53 och artikel 54.1 samt ett styrdokument som säkerställer att alla uppgifter som offentliggörs i enlighet med artiklarna 51, 53 och 54 förtjäpande är relevanta.

2. Lägesrapporten ska godkännas av försäkrings- eller återförsäkringsföretagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan och får offentliggöras först efter detta godkännande.

Artikel 56

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning: genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att ytterligare specificera vilka uppgifter som obligatoriskt ska offentliggöras och formerna för detta.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Avsnitt 4

Kvalificerade innehav

Artikel 57

Förvärv

1. Medlemsstaterna ska kräva att alla fysiska eller juridiska personer, eller sådana personer i samråd (nedan kallade *tilltänkta förvärvare*), som har fattat ett beslut om att direkt eller indirekt förvärva ett kvalificerat innehav i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, eller om att ytterligare öka, direkt eller indirekt, ett kvalificerat innehav i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, varigenom andelen av röstetalet eller kapitalet kommer att överstiga 20 %, 30 % eller 50 % eller så att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget kommer att få ställning av dotterföretag, (tilltänkt förvärv), först skriftligen underrättar tillsynsmyndigheterna för det försäkrings- eller återförsäkringsföretag i vilket de avser att förvärva eller ytterligare öka ett kvalificerat innehav om

storleken på det tilltänkta innehavet samt lämnar relevanta uppgifter enligt artikel 59.4. Medlemsstaterna behöver inte tillämpa tröskelvärdet 30 % om de tillämpar ett tröskelvärde på en tredjedel enligt artikel 9.3 a i direktiv 2004/109/EG.

2. Medlemsstaterna ska kräva att varje fysisk eller juridisk person som har fattat ett beslut om att avyttra, direkt eller indirekt, ett kvalificerat innehav i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag först skriftligen underrättar tillsynsmyndigheterna i företags hemmedlemsstat om storleken av den personens innehav efter det avsedda avyttrandet. En sådan person ska även underrätta tillsynsmyndigheten om ett beslut om att minska den personens kvalificerade innehav i sådan mån att dennes andel av röstetalet eller kapitalet skulle understiga 20 %, 30 % eller 50 %, eller så att försäkrings- eller återförsäkringsföretagets ställning som dotterföretag till den personen därigenom skulle upphöra. Medlemsstaterna behöver inte tillämpa tröskelvärdet 30 % om de tillämpar ett tröskelvärde på en tredjedel enligt artikel 9.3 a i direktiv 2004/109/EG.

Artikel 58

Bedömningsperiod

1. Utan dröjsmål och under alla förhållanden senast två arbetsdagar efter mottagandet av den obligatoriska underrättelsen enligt artikel 57.1 samt efter ett eventuellt därpå följande mottagande av den information som avses i punkt 2, ska tillsynsmyndigheterna för den tilltänkta förvärvaren skriftligen bekräfta mottagandet.

Tillsynsmyndigheterna ska göra bedömningen enligt artikel 59.1 (bedömningen) inom 60 arbetsdagar från och med den skriftliga bekräftelsen av mottagandet av underrättelsen och av alla de handlingar som medlemsstaten kräver ska bifogas underrättelsen i enlighet med förteckningen i artikel 59.4 (bedömningsperioden)

Tillsynsmyndigheterna ska, vid tidpunkten för den skriftliga bekräftelsen, informera den tilltänkta förvärvaren om den dag då bedömningsperioden löper ut.

2. Tillsynsmyndigheterna får under bedömningsperioden vid behov, och inte senare än den femtionde arbetsdagen i bedömningsperioden, begära ytterligare uppgifter som krävs för att slutföra bedömningen. Denna begäran ska vara skriftlig och ska klart ange vilka ytterligare uppgifter som krävs.

Bedömningsperioden ska avbrytas mellan det datum då tillsynsmyndigheterna begär in uppgifter och det datum då svar tas emot från den tilltänkta förvärvaren. Avbrottet får inte överstiga tjugo arbetsdagar. Om tillsynsmyndigheterna därefter begär ytterligare uppgifter för komplettering eller förtydligande av uppgifterna, vilket de själva får besluta om, får detta inte leda till att bedömningsperioden avbryts.

3. Tillsynsmyndigheterna får förlänga det avbrott som avses i punkt 2 andra stycket till högst trettio arbetsdagar om den tilltänkta förvärvaren är

a) etablerad eller reglerad utanför gemenskapen, eller

b) en fysisk eller juridisk person och inte underställd tillsyn enligt det här direktivet eller rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽¹⁾, direktiv 2004/39/EG eller direktiv 2006/48/EG.

4. Om tillsynsmyndigheterna efter avslutad bedömning beslutar att motsätta sig det tilltänkta förvärvet, ska de inom två arbetsdagar, och inom bedömningsperioden, skriftligen underrätta den tilltänkta förvärvaren och ange skälen för sitt beslut. Om inget annat föreskrivs i nationell lagstiftning, får en lämplig motivering av beslutet göras tillgänglig för allmänheten på den tilltänkta förvärvarens begäran. Detta får inte hindra en medlemsstat från att ge tillsynsmyndigheten befogenhet att offentliggöra beslutet utan att den tilltänkta förvärvaren begär detta.

5. Om tillsynsmyndigheterna inom bedömningsperioden inte skriftligen motsätter sig det tilltänkta förvärvet, ska förvärvet anses vara godkänt.

6. Tillsynsmyndigheterna får fastställa en maximiperiod inom vilken det tilltänkta förvärvet ska vara genomfört och förlänga den när det är lämpligt.

7. Medlemsstaterna får inte införa strängare krav på underrättelse till och godkännande av tillsynsmyndigheterna av ett direkt eller indirekt förvärv av rösträtter eller kapital än de som föreskrivs i detta direktiv.

8. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder som närmare specificerar justeringar av kriterierna i artikel 59.1 för att beakta den framtida utvecklingen och sörja för en enhetlig tillämpning av artiklarna 57–63.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 59

Bedömning

1. Vid bedömningen av underrättelsen enligt artikel 57.1 och av uppgifterna enligt artikel 58.2 ska tillsynsmyndigheterna, för att säkerställa sund och ansvarsfull ledning av det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som förvärvet gäller, och med beaktande av den tilltänkta förvärvarens sannolika påverkan på försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, på grundval av samtliga följande kriterier bedöma om den tilltänkta förvärvaren är lämplig och det tilltänkta förvärvet är ekonomiskt sunt:

a) Den tilltänkta förvärvarens anseende.

⁽¹⁾ EGT L 375, 31.12.1985, s. 3.

- b) Det anseende och de erfarenheter de personer har som kommer att leda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets verksamhet till följd av det tilltänkta förvärvet.
- c) Den tilltänkta förvärvarens ekonomiska ställning, särskilt när det gäller den typ av verksamhet som bedrivs eller ska bedrivs i det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som förvärvet gäller.
- d) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget kommer att kunna uppfylla och fortsätta att uppfylla stabilitetskraven enligt detta direktiv och, i tillämpliga fall, andra direktiv, främst direktiv 2002/87/EG, särskilt om den grupp som det kommer att bli en del av har en struktur som möjliggör en effektiv tillsyn, ett effektivt informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheterna samt fastställande av fördelningen av ansvaret mellan tillsynsmyndigheterna.
- e) Om det finns rimlig anledning att misstänka att det tilltänkta förvärvet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism eller försök till detta, enligt artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism ⁽¹⁾, eller att det tilltänkta förvärvet kan öka riskerna för sådan verksamhet.

2. Tillsynsmyndigheterna får motsätta sig det tilltänkta förvärvet endast om det finns rimlig anledning att göra detta enligt kriterierna i punkt 1 eller om de uppgifter som lämnats av den tilltänkta förvärvaren är ofullständiga.

3. Medlemsstaterna får varken införa förhandsvillkor för storleken på förvärvet av aktieägarandel eller tillåta tillsynsmyndigheterna att bedöma det tilltänkta förvärvet utifrån marknadens ekonomiska behov.

4. Medlemsstaterna ska se till att en förteckning görs allmänt tillgänglig med de uppgifter som krävs för bedömningen och som måste lämnas till tillsynsmyndigheterna vid den tid för underrättelsen som avses i artikel 57.1. Uppgiftskraven ska vara proportionella och anpassade till den tilltänkta förvärvarens och det tilltänkta förvärvets karaktär. Medlemsstaterna får inte kräva uppgifter som inte är relevanta för bedömningen.

5. Utan hinder av artikel 58.1, 58.2 och 58.3 ska en tillsynsmyndighet, om den har fått underrättelser om två eller flera tilltänkta förvärv eller öknings av kvalificerade innehav i ett och samma försäkrings- eller återförsäkringsföretag, behandla de tilltänkta förvärvarna på ett icke diskriminerande sätt.

⁽¹⁾ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

Artikel 60

Förvärv som görs av reglerade finansiella företag

1. Berörda tillsynsmyndigheter ska arbeta i fullständigt samråd med varandra vid bedömningen, om den tilltänkta förvärvaren tillhör någon av följande kategorier:

- a) Ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller förvaltningsbolag enligt artikel 1a.2 i direktiv 85/611/EEG (förvaltningsbolag för fondföretag) som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.
- b) Ett moderföretag till ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller förvaltningsbolag för fondföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.
- c) En fysisk eller juridisk person som kontrollerar ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller förvaltningsbolag för fondföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

2. Tillsynsmyndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med alla väsentliga uppgifter eller andra uppgifter som är väsentliga eller relevanta för bedömningen. Härvid ska tillsynsmyndigheterna inbördes på begäran överlämna alla relevanta uppgifter och på eget initiativ överlämna alla väsentliga uppgifter. Eventuella synpunkter eller reservationer från den tillsynsmyndighet som ansvarar för den tilltänkta förvärvaren ska anges i ett beslut av den tillsynsmyndighet som auktoriserat det försäkringsföretag som förvärvet gäller.

Artikel 61

Försäkrings- och återförsäkringsföretags information till tillsynsmyndigheterna

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska, då de får kännedom därom, underrätta tillsynsmyndigheten i sin hemmedlemsstat om sådana förvärv eller avyttringar av innehav i företags kapital som får till följd att dessa innehav överstiger eller understiger något av de gränstal som anges i artiklarna 57 och 58.1–58.7.

Försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska också, minst en gång om året, underrätta tillsynsmyndigheten i sin hemmedlemsstat om namnen på aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav samt om storleken på sådana innehav, såsom framgår exempelvis av uppgifter som lämnats vid bolagsstämma med aktieägare och medlemmar eller av uppgifter som redovisats i enlighet med föreskrifter som gäller för börsnoterade företag.

Artikel 62

Kvalificerade innehav: tillsynsmyndigheternas befogenheter

Medlemsstaterna ska, i fall då de personer som avses i artikel 57 utövar sitt inflytande på ett sätt som är ägnat att vara till förfång för en sund och ansvarsfull ledning av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, kräva att tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten för det företag i vilket ett kvalificerat innehav eftersträvas eller utökas vidtar lämpliga åtgärder för att få detta förhållande att upphöra. Sådana åtgärder får bland annat bestå i förelägganden, sanktioner gentemot styrelsen och den verkställande ledningen samt i upphävande av rösträtt som är knuten till de ifrågakvarande aktieägarnas eller medlemmarnas aktier eller andelar.

Motsvarande åtgärder ska vidtas i fråga om fysiska eller juridiska personer som underlåter att lämna sådana underrättelser som avses i artikel 57.

Om ett innehav har förvärvats trots att tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten har motsatt sig förvärvet, ska medlemsstaterna, oavsett de sanktioner som i övrigt vidtas, föreskriva:

1. att rösträtterna för sådana innehav inte får utövas, eller
2. att avgivna röster får eller ska förklaras ogiltiga.

Artikel 63

Rösträtt

Vid tillämpningen av detta avsnitt ska hänsyn tas till rösträtter enligt artiklarna 9 och 10 i direktiv 2004/109/EG samt villkoren för sammanläggning av dessa enligt artikel 12.4 och 12.5 i det direktivet.

Medlemsstaterna ska inte beakta de rösträtter eller andelar som värdepappersföretag eller kreditinstitut kan inneha till följd av garantiverksamhet för finansiella instrument och/eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande enligt avsnitt A punkt 6 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG, förutsatt att dessa rättigheter dels inte utövas eller på annat sätt utnyttjas för att ingripa i emittentens förvaltning, dels avvyras inom ett år efter förvärvet.

Avsnitt 5

Tystnadsplikt, informationsutbyte och främjande av enhetlighet i tillsynen

Artikel 64

Tystnadsplikt

Medlemsstaterna ska föreskriva att samtliga personer som tjänstgör hos eller har tjänstgjort hos tillsynsmyndigheter, liksom revisorer eller experter som är verksamma för dessa myndigheters räkning, ska vara bundna av tystnadsplikt.

Utan att det påverkar fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning, får ingen konfidentiell information som sådana personer erhåller i tjänsten röjas till någon person eller myndighet utom i sammandrag eller sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretag.

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag har försatts i konkurs eller underkastats tvångslikvidation, får dock konfidentiell information, som inte berör tredje part som strävar efter att rädda företaget, röjas vid civilrättsliga eller kommersiella förfaranden.

Artikel 65

Informationsutbyte mellan medlemsstaternas tillsynsmyndigheter

Vad som sägs i artikel 64 ska inte hindra utbyte av information mellan tillsynsmyndigheter i olika medlemsstater. För sådan information ska tystnadsplikt gälla enligt artikel 64.

Artikel 66

Samarbetsavtal med tredjeland

Medlemsstaterna får ingå samarbetsavtal om utbyte av information med tillsynsmyndigheter i tredjeland eller med myndigheter eller organ i tredjeland enligt definitionen i artikel 68.1 och 68.2 endast om den information som ska lämnas omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst är likvärdiga med dem som avses i detta avsnitt. Detta utbyte av information ska vara avsett för dessa myndigheters eller organs utförande av sin tillsynsuppgift.

Om den information som ska lämnas av en medlemsstat till ett tredjeland ursprungligen kommer från en annan medlemsstat får den endast lämnas vidare om uttryckligt medgivande ges från tillsynsmyndigheten i den medlemsstaten, och i så fall endast i det syfte för vilket den myndigheten gav sitt medgivande.

Artikel 67

Användning av konfidentiell information

Tillsynsmyndigheter, som erhåller konfidentiell information enligt artiklarna 64 eller 65, får använda den endast i tjänsten och där endast för följande ändamål:

1. För att kontrollera att villkoren för att försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska få starta verksamhet är uppfyllda och för att underlätta tillsynen över sådan verksamhet, särskilt med avseende på kontroll av försäkringstekniska avsättningar, solvenskapitalkrav, minimikapitalkrav och företagsstyrningssystem.
2. För att ålägga sanktioner.
3. Vid förvaltningsrättsligt överklagande av beslut som har fattats av tillsynsmyndigheten.
4. Vid domstolsförfarande enligt detta direktiv.

Artikel 68

Informationsutbyte med andra myndigheter

1. Vad som sägs i artiklarna 64 och 67 ska inte utgöra hinder för något av följande:

- a) Utbyte av information mellan flera tillsynsmyndigheter i samma medlemsstat under utövandet av deras tillsynsfunktion.
- b) Utbyte av information, under utövandet av deras tillsynsfunktion, mellan tillsynsmyndigheter och någon av följande parter i samma medlemsstat:
 - i) Myndigheter som ansvarar för tillsynen över kreditinstitut och andra finansiella organisationer samt myndigheter med ansvar för tillsyn över finansiella marknader.
 - ii) Organ som har befattning med försäkrings- eller återförsäkringsföretags konkurs eller likvidation eller liknande förfaranden.
 - iii) Personer med ansvar för obligatorisk revision av försäkringsföretags, återförsäkringsföretags och andra finansiella instituts räkenskaper.
- c) Att till organ som administrerar tvångslikvidationsförfaranden eller garantifonder lämna sådan information som är nödvändig för att dessa ska kunna utföra sina uppdrag.

Sådant informationsutbyte som avses i leden b och c får också ske mellan olika medlemsstater.

Den information som dessa myndigheter, organ och personer tar emot ska omfattas av tystnadsplikt enligt artikel 64.

2. Artiklarna 64–67 ska inte hindra medlemsstaterna från att tillåta informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheterna och någon av följande parter:

- a) Myndigheter med ansvar för tillsyn över de organ som har befattning med försäkrings- eller återförsäkringsföretags likvidation, konkurs och liknande förfaranden.
- b) Myndigheter med ansvar för tillsyn över de personer som ansvarar för lagstadgad revision av försäkrings- och återförsäkringsföretags, kreditinstituts, värdepappersföretags och andra finansiella instituts räkenskaper.
- c) Oberoende aktuarier för försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utövar lagstadgad tillsyn över dessa företag samt de organ som har till uppgift att övervaka dessa aktuarier.

Medlemsstater som tillämpar första stycket ska kräva att minst följande villkor uppfylls:

- a) Informationen ska användas för att genomföra den övervakning eller utöva den lagstadgade tillsyn som anges i första stycket.
- b) Den information som mottas ska omfattas av kravet på tystnadsplikt enligt artikel 64.
- c) När informationen härrör från en annan medlemsstat, får den inte vidarebefordras utan uttryckligt tillstånd från den tillsynsmyndighet från vilka den härrör, och när det är lämpligt endast för de ändamål för vilka myndigheten har givit sitt tillstånd.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka myndigheter, personer och organ som har tillåtelse att motta information enligt första och andra styckena.

3. Vad som sägs i artiklarna 64–67 ska inte hindra medlemsstaterna från att, i syfte att stärka stabiliteten och integriteten i det finansiella systemet, tillåta utbyte av information mellan tillsynsmyndigheterna och myndigheter eller organ som är ansvariga för att upptäcka och utreda överträdelser av bolagsrättslig lagstiftning.

Medlemsstater som tillämpar första stycket ska kräva att minst följande villkor uppfylls:

- a) Informationen ska vara avsedd att användas för att upptäcka och utreda överträdelser enligt första stycket.
- b) Den information som tas emot ska omfattas av tystnadsplikt enligt artikel 64.
- c) När informationen härrör från en annan medlemsstat, får den inte vidarebefordras utan uttryckligt tillstånd från den tillsynsmyndighet från vilka den härrör, och när det är lämpligt endast för de ändamål för vilka myndigheten har givit sitt tillstånd.

Om en medlemsstats myndigheter eller organ som avses i första stycket utför sin uppgift att upptäcka och utreda överträdelser med hjälp av personer som genom sin särskilda kompetens är utsedda till detta och som inte är anställda inom den offentliga förvaltningen, får möjligheten till det informationsutbyte som avses i första stycket utsträckas till att omfatta dessa personer enligt de villkor som föreskrivs i andra stycket.

För genomförande av andra stycket c ska de myndigheter eller organ som avses i första stycket till de tillsynsmyndigheter från vilka informationen härrör uppge identitet och exakt ansvarsområde för de personer som ska få tillgång till denna.

4. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka myndigheter, personer och organ som har tillåtelse att motta information enligt punkt 3.

Artikel 69

Utlämnande av uppgifter till den centrala förvaltning som ansvarar för den finansiella lagstiftningen

Vad som sägs i artiklarna 64 och 67 ska inte hindra medlemsstaterna från att, med stöd av bestämmelser i lag, tillåta att viss

information lämnas ut till andra organ inom deras centrala förvaltning som ansvarar för lagstiftning om tillsyn över kreditinstitut, finansiella institut, placeringstjänster och försäkrings- eller återförsäkringsföretag samt till personer som företräder sådana organ.

Sådant utlämnande får ske endast då det är nödvändigt för utövande av stabilitetskontroll. Medlemsstaterna ska dock föreskriva att sådan information som har erhållits med stöd av artiklarna 65 och 68.1, och information som erhållits vid kontroll på plats i enlighet med artikel 32 får röjas endast med uttryckligt samtycke av den tillsynsmyndighet från vilka informationen härrör eller av tillsynsmyndigheten i den medlemsstat i vilken kontrollen på plats utfördes.

Artikel 70

Överföring av uppgifter till centralbanker och andra monetära myndigheter

Utän att det påverkar tillämpningen av detta avsnitt får en tillsynsmyndighet överföra uppgifter till följande för att de ska kunna utföra sina uppgifter:

1. Centralbanker och andra organ med liknande uppgifter i deras egenskap av monetära myndigheter.
2. I förekommande fall till andra offentliga myndigheter med uppgift att utöva tillsyn över betalningssystem.

Sådana myndigheter eller organ får också till tillsynsmyndigheterna vidarebefordra sådana uppgifter som dessa kan behöva enligt artikel 67. Information som tas emot i detta sammanhang ska omfattas av bestämmelserna om tystnadsplikt enligt detta avsnitt.

Artikel 71

Enhetlighet i tillsynen

1. Medlemsstaterna ska se till att en EU-dimension beaktas på ett lämpligt sätt i tillsynsmyndigheternas mandat.
2. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna vid fullgörandet av sina skyldigheter beaktar enhetligheten när det gäller tillsynsverktyg och tillsynsrutiner vid tillämpningen av de lagar, förordningar och administrativa krav som antagits i enlighet med detta direktiv. För detta ändamål ska medlemsstaterna se till att tillsynsmyndigheterna deltar i verksamheten i Ceiops i enlighet med beslut 2009/79/EG och tar vederbörlig hänsyn till Ceiops riktlinjer och rekommendationer i punkt 3 i denna artikel.
3. Ceiops ska, om så krävs, tillhandahålla icke rättsligt bindande riktlinjer och rekommendationer avseende genomförandet av bestämmelserna i detta direktiv och dess genomförandeåtgärder för att förbättra tillsynsmetodernas enhetlighet. Dessutom ska Ceiops regelbundet, dock minst vartannat år, rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om utvecklingen av tillsynens enhetlighet i gemenskapen.

Avsnitt 6

Skyldigheter för revisorer

Artikel 72

Skyldigheter för revisorer

1. Medlemsstaterna ska föreskriva åtminstone att auktoriserade personer i den mening som avses i rådets åttonde direktiv 84/253/EEG av den 10 april 1984 grundat på artikel 54.3 g i fördraget, om godkännande av personer som har ansvar för lagstadgad revision av räkenskaper⁽¹⁾, som i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag utför en lagstadgad revision som avses i artikel 51 i direktiv 78/660/EEG, artikel 37 i direktiv 83/349/EEG eller artikel 31 i direktiv 85/611/EEG eller något annat uppdrag föreskrivet i lag, är skyldiga att omgående rapportera till tillsynsmyndigheterna alla uppgifter eller beslut rörande detta företag som de har fått kännedom om vid utförandet av sitt uppdrag och som riskerar att få någon av följande konsekvenser:

- a) En påtaglig överträdelse av lagar och andra författningar som reglerar villkoren för auktorisation eller som särskilt reglerar bedrivandet av försäkrings- och återförsäkringsföretags verksamhet.
- b) Negativ påverkan på försäkrings- eller återförsäkringsföretags fortsatta drift.
- c) Vågran att godkänna räkenskaperna eller framställande av reservationer.
- d) Bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet.
- e) Bristande uppfyllelse av minimikapitalkravet.

De personer som avses i första stycket ska också rapportera alla uppgifter eller beslut som de får kännedom om vid utförandet av sitt i första stycket beskrivna uppdrag, rörande ett företag som genom kontroll har nära förbindelser med det försäkrings- eller återförsäkringsföretag i vilket uppdraget utförs.

2. Det förhållandet att de personer som auktoriserats enligt direktiv 84/253/EEG till tillsynsmyndigheterna i god avsikt röjer sådana uppgifter eller beslut som avses i punkt 1 ska inte utgöra en överträdelse av någon tystnadsplikt föreskriven i avtal, lag eller annan bestämmelse, och ska inte medföra något som helst ansvar för dessa personer.

⁽¹⁾ EGT L 126, 12.5.1984, s. 20.

KAPITEL V

Verksamhet med både livförsäkring och skadeförsäkring

Artikel 73

Verksamhet med både livförsäkring och skadeförsäkring

1. Försäkringsföretag får inte auktoriseras för att bedriva både livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet samtidigt.
 2. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna föreskriva att:
 - a) Företag som auktoriserats för livförsäkringsverksamhet kan få auktorisation även för skadeförsäkringsverksamhet för sådana risker som anges i del A i bilaga I i klasserna 1 och 2.
 - b) Företag som har auktoriserats endast för sådana risker som anges i del A i bilaga I i klasserna 1 och 2 får auktoriseras för livförsäkringsverksamhet.
- Varje verksamhet ska emellertid förvaltas separat i enlighet med artikel 74.
3. Medlemsstaterna får föreskriva att de företag som avses i punkt 2 för hela sin verksamhet ska följa de redovisningsregler som gäller för livförsäkringsföretag. I avvaktan på samordning i detta avseende får medlemsstaterna även i fråga om regler om likvidation föreskriva att verksamhet som avser sådana risker som anges i del A i bilaga I i klasserna 1 och 2 och som bedrivs av dessa företag ska följa de regler som gäller för livförsäkringsverksamhet.
 4. När ett skadeförsäkringsföretag har finansiella, affärsmässiga eller administrativa kopplingar till ett livförsäkringsföretag, ska tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaterna säkerställa att berörda företags redovisning inte förlorar i tydlighet genom avtal mellan företagen eller genom någon åtgärd som skulle kunna påverka fördelningen av kostnader och intäkter.
 5. Företag som vid följande tidpunkter samtidigt bedrev både livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet som omfattas av detta direktiv får fortsätta att bedriva dessa verksamheter samtidigt, under förutsättning att det för varje verksamhetsform upprättas en särskild förvaltning i enlighet med artikel 74.
 - a) 1 januari 1981 vad gäller företag som har auktoriserats i Grekland.
 - b) 1 januari 1986 vad gäller företag som har auktoriserats i Spanien eller Portugal.
 - c) 1 januari 1995 vad gäller företag som har auktoriserats i Österrike, Finland eller Sverige.
 - d) 1 maj 2004 vad gäller företag som har auktoriserats i Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovakien och Slovenien.
 - e) 1 januari 2007 vad gäller företag som auktoriserats i Bulgarien och Rumänien.
 - f) 15 mars 1979 vad gäller övriga företag.

Hemmedlemsstaten får föreskriva att försäkringsföretag, inom en tidsperiod som bestäms av den medlemsstaten, ska upphöra med sådan samtidigt bedriven livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet som de utövade vid de tidpunkter som anges i första stycket.

Artikel 74

Särskild förvaltning av livförsäkring och skadeförsäkring

1. Den särskilda förvaltning som avses i artikel 73 ska organiseras på sådant sätt att livförsäkringsverksamhet hålls avskild från skadeförsäkringsverksamhet.

Respektive intressen för liv- och skadeförsäkringstagare får inte åsidosättas, och i synnerhet ska avkastningen av livförsäkring komma livförsäkringstagarna till godo på samma sätt som om försäkringsföretaget endast bedrev verksamhet med livförsäkring.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 100 och 128 ska sådana försäkringsföretag som avses i artikel 73.2 och 73.5 beräknas:

- a) Ett teoretiskt minimikapitalkrav för sin livförsäkrings- eller livåterförsäkringsverksamheter, beräknat som om företaget i fråga endast bedrev sådan verksamhet och på grundval av den separata redovisning som avses i punkt 6, och
- b) ett teoretiskt minimikapitalkrav för sin skadeförsäkrings- eller skadeåterförsäkringsverksamheter, beräknat som om företaget i fråga endast bedrev sådan verksamhet och på grundval av den separata redovisning som avses i punkt 6.

3. Försäkringsföretag som avses i artikel 73.2 och 73.5 ska minst täcka följande med ett lika stort belopp bestående av medräkningsbara poster i primärkapitalet:

- a) Det teoretiska minimikapitalkravet för deras liv- och livåterförsäkringsverksamhet.
- b) Det teoretiska minimikapitalkravet för deras skade- och skadeåterförsäkringsverksamhet.

De finansiella minimikrav som avses i första stycket, som hänförs till livförsäkringsverksamheten och skadeförsäkringsverksamheten, får inte belasta den andra verksamheten.

4. Så länge de finansiella minimikrav som avses i punkt 3 är uppfyllda får företaget, förutsatt att tillsynsmyndigheten är informerad härom, utnyttja de öppet redovisade medräkningsbara posterna i kapitalbasen som vid tillfället är tillgängliga för den ena eller andra verksamheten för att täcka det solvenskapitalkrav som avses i artikel 100.

5. Tillsynsmyndigheterna ska granska resultaten av både liv- och skadeförsäkringsverksamheten för att se till att kraven i punkterna 1–4 uppfylls.

6. Räkenskaper ska föras som separat utvisar hur resultaten för livförsäkring och skadeförsäkring uppnåtts. Alla intäkter, särskilt premier, inbetalningar från återförsäkrare och avkastning av placeringar, och alla kostnader, särskilt försäkringsersättningar, förstärkning av försäkringstekniska avsättningar, återförsäkringspremier och driftskostnader för försäkringsverksamheten, ska särredovisas med hänsyn till deras ursprung. Poster som hänför sig till båda verksamheterna ska redovisas enligt de fördelningsprinciper som godkänts av tillsynsmyndigheten.

Försäkringsföretagen ska på grundval av sin redovisning utarbeta en särredovisning med specifikation enligt artikel 98.4 av de medräkningsbara poster i primärkapitalet som täcker var och ett av de teoretiska minimikapitalkrav som avses i punkt 2.

7. Om värdet av de medräkningsbara posterna i primärkapitalet för någon av verksamheterna är otillräckligt för att täcka de finansiella minimikrav som avses i punkt 3 första stycket, ska tillsynsmyndigheterna med avseende på den verksamhetsform det gäller vidta de åtgärder som föreskrivs i detta direktiv, oavsett resultatet av den andra verksamheten.

Med undantag från bestämmelserna i punkt 3 andra stycket, får bland dessa åtgärder ingå medgivande av överföring av öppet redovisade medräkningsbara poster i primärkapitalet från den ena verksamhetsformen till den andra.

KAPITEL VI

Bestämmelser om värdering av tillgångar och skulder, försäkringstekniska avsättningar, kapitalbas, solvenskapitalkrav, minimikapitalkrav och placeringsregler

Avsnitt 1

Värdering av tillgångar och skulder

Artikel 75

Värdering av tillgångar och skulder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag, om inte annat anges, värderar tillgångar och skulder enligt följande principer:

a) Tillgångar ska värderas till det belopp för vilket de skulle kunna utväxlas i en transaktion mellan kunniga parter som är oberoende av varandra och har ett intresse av att transaktionen genomförs.

b) Skulder ska värderas till det belopp för vilket de skulle kunna överlåtas eller regleras i en transaktion mellan kunniga parter som är oberoende av varandra och har ett intresse av att transaktionen genomförs.

Vid värdering av skulder enligt led b får ingen anpassning göras för att ta hänsyn till försäkrings- eller återförsäkringsföretagets egen kreditvärdighet.

2. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att ange vilka metoder och antaganden som ska användas vid värderingen av tillgångar och skulder enligt punkt 1.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Avsnitt 2

Bestämmelser om försäkringstekniska avsättningar

Artikel 76

Allmänna bestämmelser

1. Medlemsstaterna ska se till att försäkrings- och återförsäkringsföretag bestämmer försäkringstekniska avsättningar i fråga om alla sina försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser mot försäkrings- och förmånstagare enligt försäkrings- eller återförsäkringsavtal.

2. Värdet av de försäkringstekniska avsättningarna ska motsvara det aktuella belopp som försäkrings- och återförsäkringsföretag skulle vara tvungna att betala om de omedelbart skulle föra över sina försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser till ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

3. Beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska utnyttja och vara förenlig med information från de finansiella marknaderna och allmänt tillgängliga uppgifter om teckningsrisiker (överensstämmelse med marknaden).

4. De försäkringstekniska avsättningarna ska beräknas på ett ansvarsfullt, tillförlitligt och objektivt sätt.

5. Med beaktande av principerna i punkterna 2, 3 och 4, och med hänsyn till principerna i artikel 75.1 ska beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna genomföras i enlighet med artiklarna 77–82 och 86.

Artikel 77

Beräkning av försäkringstekniska avsättningar

1. Värdet av de försäkringstekniska avsättningarna ska vara lika med summan av bästa skattningen och en riskmarginal enligt punkterna 2 och 3.

2. Bästa skattningen ska motsvara det sannolikhetsvägda genomsnittet för de framtida kassaflödena med beaktande av pengarnas tidsvärde (det förväntade nuvärdet av de framtida kassaflödena) med tillämpning av riskfria räntesatser för relevanta durationer.

Beräkningen av bästa skattningen ska bygga på aktuell och trovärdig information och realistiska antaganden och utföras med lämpliga, tillämpliga och relevanta försäkringsmatematiska och statistiska metoder.

Den kassaflödesprognos som används vid beräkningen av bästa skattning ska beakta alla in- och utflöden av likvida medel som krävs för att reglera försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser under deras återstående ansvars- och avvecklingstid.

Bästa skattningen ska beräknas brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag. Dessa belopp ska beräknas separat i enlighet med artikel 81.

3. Riskmarginalen ska vara tillräcklig för att säkerställa att värdet av de försäkringstekniska avsättningarna motsvarar det belopp som försäkrings- och återförsäkringsföretag kan förväntas kräva för att ta över och uppfylla försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna.

4. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska värdera bästa skattningen och riskmarginalen separat.

Om de framtida kassaflödena i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser kan efterbildas på ett säkert sätt med hjälp av finansiella instrument för vilka ett pålitligt marknadsvärde är tillgängligt, ska värdet av de försäkringstekniska avsättningar som avser dessa framtida kassaflöden fastställas på grundval av marknadsvärdet av dessa finansiella instrument. I sådana fall ska det inte krävas separata beräkningar av bästa skattning och riskmarginal.

5. Om försäkrings- och återförsäkringsföretag värderar bästa skattning och riskmarginal separat, ska riskmarginalen beräknas genom att bestämma kostnaden för att hålla ett så stort belopp av medräkningsbar kapitalbas som motsvarar solvenskapitalkravet för att kunna täcka försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna under deras återstående ansvars- och avvecklingstid.

Den räntesats som används vid fastställandet av kostnaden för att hålla denna medräkningsbara kapitalbas (cost-of-capital-räntesatsen), ska vara densamma för alla försäkrings- och återförsäkringsföretag och ska ses över regelbundet.

Den cost-of-capital-ränta som tillämpas ska vara lika med den ytterligare ränta, utöver den riskfria räntesatsen, som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag skulle ådra sig genom att hålla ett så stort belopp av medräkningsbara kapitalbas enligt avsnitt 3 som är lika med solvenskapitalkravet, vilket är nödvändigt för att uppfylla försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna under förpliktelseansvars- och avvecklingstid.

Artikel 78

Övriga faktorer som ska beaktas vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna

Utöver vad som sägs i artikel 77 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag beakta följande när de beräknar de försäkringstekniska avsättningarna:

1. Alla kostnader för att uppfylla försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna.
2. Inflationen, bland annat avseende driftskostnader och försäkringsersättningar.
3. Alla ersättningar till försäkringstagare och ersättningsberättigade, bland annat framtida återbäring, som försäkrings- och återförsäkringsföretag förväntar sig att de kommer att utbetala, oavsett om de är garanterade genom avtal eller ej, såvida ersättningarna inte omfattas av artikel 91.2.

Artikel 79

Värdering av finansiella garantier och avtalade optioner som ingår i försäkrings- och återförsäkringsavtal

Vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska försäkrings- och återförsäkringsföretag ta hänsyn till värdet av finansiella garantier och eventuella optioner som erbjuds inom försäkrings- och återförsäkringskontrakt.

Alla antaganden som försäkrings- och återförsäkringsföretag gör beträffande sannolikheten för att försäkringstagarna kommer att utnyttja avtalade optioner, däribland uppehåll i premiebetalningarna och återköp, ska vara realistiska och bygga på aktuell och trovärdig information. Antagandena ska, explicit eller implicit, beakta de konsekvenser som framtida förändringar av finansiella och andra förhållanden kan få för utnyttjandet av sådana optioner.

Artikel 80

Fördelning

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska fördela sina försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser på homogena riskgrupper, åtminstone efter klasser, när de beräknar sina försäkringstekniska avsättningar.

Artikel 81

Medel som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag

Försäkrings- och återförsäkringsföretags beräkning av belopp som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag ska stå i överensstämmelse med artiklarna 76–80.

Vid beräkningen av de belopp som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen beakta tidsskillnaden mellan återkraven och de direkta utbetalningarna.

Resultatet av denna beräkning ska anpassas för att ta hänsyn till förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang. Denna anpassning ska bygga på en bedömning av sannolikheten för motpartsfallissemang och den genomsnittliga förlust som detta orsakar (förlustandelen vid fallissemang – "loss-given-default, LGD").

Artikel 82

Datakvalitet och tillämpning av approximationer, inklusive individuella beräkningsmetoder, för de försäkringstekniska avsättningarna

Medlemsstaterna ska se till att försäkrings- och återförsäkringsföretag har upprättat interna processer och metoder för att säkerställa att de uppgifter som används vid beräkningen av deras försäkringstekniska avsättningar är lämpliga, fullständiga och riktiga.

Om försäkrings- och återförsäkringsföretag, under specifika omständigheter, inte har tillräckliga data av tillfredsställande kvalitet för att kunna tillämpa en tillförlitlig försäkringsmatematisk metod på någon viss grupp eller undergrupp av sina försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser eller på belopp som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag får lämpliga approximationer, inklusive individuella beräkningsmetoder, användas för beräkning av bästa skattningar.

Artikel 83

Jämförelse med gjorda erfarenheter

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha upprättat processer och metoder för att säkerställa att bästa skattningar och de antaganden som dessa bygger på regelbundet jämförs med gjorda erfarenheter.

Om en sådan jämförelse visar på en systematisk avvikelser mellan erfarenheter och ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags beräknade bästa skattningar, ska företaget i fråga göra lämpliga anpassningar av de försäkringsmatematiska metoder som används och/eller av de antaganden som görs.

Artikel 84

Lämpligheten av nivån på de försäkringstekniska avsättningarna

Om tillsynsmyndigheterna begär detta, ska försäkrings- och återförsäkringsföretag visa att nivån på deras försäkringstekniska avsättningar är lämplig samt att de metoder som används är tillämpliga och relevanta och att underliggande statistiska data som används är adekvata.

Artikel 85

Ökning av de försäkringstekniska avsättningarna

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna inte uppfyller kraven i artiklarna 76–83, får tillsynsmyndigheterna kräva att det ska öka dessa belopp så att det motsvarar en nivå som fastställs enligt dessa artiklar.

Artikel 86

Genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att fastställa följande:

- a) Försäkringsmatematiska och statistiska metoder för att beräkna bästa skattning enligt artikel 77.2.
- b) De riskfria räntesatser för relevanta durationer som ska användas vid beräkningen av bästa skattning enligt artikel 77.2.
- c) De omständigheter under vilka de försäkringstekniska avsättningarna ska beräknas som en helhet respektive som summa av en bästa skattning och en riskmarginal och de metoder som ska användas då de försäkringstekniska avsättningarna beräknas som en helhet.
- d) De metoder och antaganden som ska användas vid beräkningen av riskmarginalen, däribland bestämningen av det belopp av medräkningsbara kapitalbasmedel som krävs för att säkra försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser och kalibreringen av kapitalkostnadstillägget.
- e) De klasser på vilka försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser ska fördelas för beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna.
- f) De standarder som ska uppfyllas i fråga om lämpligheten, fullständigheten och riktigheten av data som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna och de specifika omständigheter under vilka det vore lämpligt att använda lämpliga approximationer, inklusive individuella beräkningsmetoder för beräkning av bästa skattningen.

- g) De metoder som ska användas vid beräkningen av den anpassning med hänsyn till risken för motpartsfallissemang som avses i artikel 81 och som är avsedd att täcka förväntade förluster till följd av sådant fallissemang.
- h) I nödvändig utsträckning, förenklade metoder och tekniker för att beräkna de försäkringstekniska avsättningarna för att se till att de försäkringsmatematiska och statistiska metoder som avses i leden a och d står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de risker som försäkrings- och återförsäkringsföretagen tar på sig, inbegripet captivebolag för försäkring eller återförsäkring.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Avsnitt 3

Kapitalbas

Underavsnitt 1

Fastställande av kapitalbasmedel

Artikel 87

Kapitalbas

Kapitalbasen ska omfatta summan av primärkapitalet enligt artikel 88 och tilläggskapitalet enligt artikel 89.

Artikel 88

Primärkapital

Primärkapitalet ska bestå av följande poster:

1. Den positiva skillnaden mellan tillgångarna och skulderna, värderad enligt artikel 75 och avsnitt 2.
2. Efterställda skulder.

Den positiva skillnaden som avses i punkt 1 ska minskas med beloppet av värdet på innehav av egna aktier som innehas av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

Artikel 89

Tilläggskapital

1. Tilläggskapitalet ska bestå av poster utöver dem som ingår i primärkapitalet och som krävas in för att täcka förluster.

Tilläggskapitalet får omfatta följande poster, förutsatt att de inte ingår som poster i primärkapitalet:

- a) Ej inbetalt aktiekapital eller garantikapital som inte infordrats.
- b) Bankkreditiv och garantier.
- c) Andra rättsligt bindande åtaganden som gjorts till försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

I fråga om ömsesidiga associationer eller liknande företag med uttaxeringsrätt får tilläggskapitalet också omfatta framtida fordringar som associationen kan ha på sina medlemmar efter ett beslut om infordran av ytterligare betalningar från medlemmar under den följande tolv månadersperioden.

2. När en post i tilläggskapitalet har betalats in eller infordrats ska den behandlas som en tillgång och inte längre ingå bland posterna i tilläggskapitalet.

Artikel 90

Tillsynsmyndighetens godkännande av tilläggskapitalet

1. Tillsynsmyndigheten ska förhandsgodkänna värdet av posterna i tilläggskapitalet som ska beaktas vid fastställandet av kapitalbasen.

2. Det belopp som tillerkänns varje post i tilläggskapitalet ska återspegla postens förlusttäckningsförmåga och bygga på akt-samma och realistiska antaganden. När en post i tilläggskapitalet har ett bestämt nominellt värde ska beloppet för denna post vara detta nominella värde, när detta motsvarar postens förlusttäckningsegenskaper.

3. Tillsynsmyndigheterna ska godkänna något av följande:

- a) Ett monetärt belopp för varje post i tilläggskapitalet.
- b) En metod för att fastställa beloppet för varje post i tilläggskapitalet, varvid tillsynsmyndighetens godkännande av belopp som fastställts med denna metod ska ges för en särskilt angiven tidsperiod.

4. För varje post i tilläggskapitalet ska tillsynsmyndigheterna grunda sitt godkännande på en bedömning av följande:

- a) De berörda motparternas status i fråga om förmåga och vilja att betala.
- b) Möjligheterna att återkräva medlen med beaktande av postens rättsliga form och varje villkor som skulle kunna hindra posten från att inbetalas eller infordras.

- c) All information om resultatet av tidigare infordringar som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget som har gjorts av sådant tilläggskapital, i den utsträckning informationen för att bedöma förväntade resultat av framtida infordringar är tillförlitlig.

Artikel 91

Överskottsmedel

1. Vinster som inte har gjorts tillgängliga för utdelning till försäkringstagare och andra ersättningsberättigade ska anses som överskottsmedel.
2. Om nationell lagstiftning medger detta ska överskottsmedel inte betraktas som försäkrings- eller återförsäkringskulder i den utsträckning de uppfyller kriterierna i artikel 94.1.

Artikel 92

Genomförandeåtgärder

1. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att närmare ange följande:
 - a) Kriterierna för tillsynsmyndigheternas godkännande enligt artikel 90.
 - b) Behandlingen av ägarintressen enligt artikel 212.2 tredje stycket, i finansiella institut och kreditinstitut avseende fastställandet av kapitalbasen.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

2. De ägarintressen i finansiella institut och kreditinstitut som avses i punkt 1 b ska omfatta följande:
 - a) Ägarintressen som försäkrings- och återförsäkringsföretag har i
 - i) kreditinstitut och finansiella institut i den mening som avses i artikel 4.1 och 4.5 i direktiv 2006/48/EG,
 - ii) värdepappersföretag i den mening som avses i artikel 4.1.1 i direktiv 2004/39/EG.
 - b) Fordringar med efterställd rätt till betalning och sådana instrument som avses i artiklarna 63 och 64.3 i direktiv 2006/48/EG, som försäkrings- och återförsäkringsföretag innehar i sådana enheter som anges i led a i den här punkten, i vilka de har ett ägarintresse.

Underavsnitt 2

Klassificering av kapitalbasmedel

Artikel 93

Egenskaper och särdrag som beaktas vid nivåindelningen av poster i kapitalbasen

1. Posterna i kapitalbasen ska delas upp på tre nivåer. Klassificeringen av dessa poster ska vara beroende av om de är primärkapital eller tilläggskapital och i vilken omfattning de uppfyller följande egenskaper:
 - a) Posten är tillgänglig, eller kan infordras på begäran, för att i sin helhet förlustabsorbera, såväl i den löpande verksamheten som vid likvidation (permanent tillgänglighet).
 - b) Vid likvidation är postens hela beloppet tillgängligt för att täcka förluster och posten får inte återbetalas till innehavaren förrän alla andra förpliktelser, däribland försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser gentemot försäkringstagare och ersättningsberättigade enligt försäkrings- och återförsäkringsavtal, har uppfyllts (efterställdhet).
2. Vid bedömningen av i vilken omfattning kapitalbasposterna uppfyller kriterierna i punkt 1 a och b för närvarande och i framtiden, ska man vederbörligen överväga postens varaktighet, särskilt om posten är daterad eller inte. Om en kapitalbaspost är daterad ska postens relativa varaktighet jämfört med varaktigheten för företagets försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser övervägas (tillräcklig varaktighet).

Dessutom ska följande kriterier beaktas:

- a) Om posten är fri från krav på eller incitament till att lösa in det nominella beloppet (frånvaro av incitament att lösa in).
- b) Om posten är fri från obligatoriska fasta kostnader (frånvaro av obligatoriska fasta kostnader).
- c) Om posten är fri från belastningar (frånvaro av belastningar).

Artikel 94

Huvudkriterier för uppdelning på nivåer

1. Poster i primärkapitalet ska klassificeras som tillhörande nivå 1 om de i väsentlig grad har de egenskaper som anges i artikel 93.1 a och b, med beaktande av de kriterier som fastställts i artikel 93.2.
2. Poster i primärkapitalet ska klassificeras som tillhörande nivå 2 om de i väsentlig grad har de egenskaper som anges i artikel 93.1 b, med beaktande av de kriterier som fastställts i artikel 93.2.

Poster i tilläggskapitalet ska klassificeras som tillhörande nivå 2 om de i väsentlig grad har de egenskaper som anges i artikel 93.1 a och b, med beaktande av de kriterier som anges i artikel 93.2.

3. Varje post i primärkapitalet och i tilläggskapitalet som inte omfattas av punkterna 1 och 2 ska klassificeras som tillhörande nivå 3.

Artikel 95

Klassificering av kapitalbasposter

Medlemsstaterna ska se till att försäkrings- och återförsäkringsföretag klassificerar sina kapitalbasposter enligt kriterierna i artikel 94.

I tillämpliga fall ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen referera till den förteckning över kapitalbasposter som avses i artikel 97.1 a.

Om en post i kapitalbasen inte finns upptagen i denna förteckning ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen bedöma och klassificera den i enlighet med första stycket. Sådana klassificeringar ska godkännas av tillsynsmyndigheten.

Artikel 96

Klassificering av kapitalbasposter som är specifika för försäkringsföretag

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 95 och 97.1 a ska vid tillämpningen av detta direktiv följande klassificeringar gälla:

1. Överskottsmedel enligt artikel 91.2 ska klassificeras som tillhörande nivå 1.
2. Bankkreditiv och garantier som förvaras som säkerhet för försäkringsgivares borgenärer av en oberoende förvaltare och är utfärdade av kreditinstitut som är auktoriserade enligt direktiv 2006/48/EG ska klassificeras som tillhörande nivå 2.
3. Varje framtida fordring som fartygsägares ömsesidiga associationer eller liknande företag med uttaxeringsrätt variabla bidrag, vilka endast försäkrar risker inom klasserna 6, 12 och 17 i del A i bilaga I, kan ställa på sina medlemmar efter en infordran av ytterligare bidrag under de kommande tolv månaderna ska klassificeras som tillhörande nivå 2.

I enlighet med artikel 94.2 andra stycket ska eventuella framtida fordringar som ömsesidiga associationer eller liknande företag med variabla bidrag kan ställa på sina medlemmar genom en infordran av ytterligare bidrag inom de närmaste tolv månaderna, och som inte faller under första stycket led 3, klassificeras som tillhörande nivå 2 om de i väsentlig grad har de egenskaper som anges i artikel 93.1 a och b, med beaktande av de kriterier som anges i artikel 93.2.

Artikel 97

Genomförandeåtgärder

1. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att fastställa följande:

- a) En förteckning över kapitalbasposter, inklusive dem som avses i artikel 96, som bedöms uppfylla kriterierna i artikel 94 med en fullständig redovisning för varje post av de egenskaper som har legat till grund för klassificeringen.
- b) De metoder som tillsynsmyndigheterna ska tillämpa vid godkännandeförfarandet för bedömningar och klassificeringar av poster som ingår i de egna medlen och som inte ingår i den förteckning som avses i led a.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

2. Kommissionen ska regelbundet se över och vid behov uppdatera den förteckning som avses i punkt 1 a med hänsyn till marknadsutvecklingen.

Underavsnitt 3

Krav för medräkning av kapitalbasmedel

Artikel 98

Krav och gränsvärden för nivåerna 1, 2 och 3

1. I fråga om efterlevnaden av solvenskapitalkravet ska följande kvantitativa gränsvärden gälla för de medräkningsbara beloppen av posterna på nivå 2 och 3. Dessa gränsvärden ska vara sådana att minst följande villkor uppfylls:

- a) Andelen nivå-1-kapital inom den medräkningsbara kapitalbasen är mer än en tredjedel av dess totala medräkningsbara kapitalbasmedel.
- b) Det medräkningsbara nivå-3-kapitalet är mindre än en tredjedel av de totala medräkningsbara kapitalbasmedlen.

2. När det gäller efterlevnaden av minimikapitalkravet ska kvantitativa gränsvärden gälla för beloppet för de poster i primärkapitalet som är klassificerade som tillhörande nivå 2 och som kan medräknas för att täcka minimikapitalkravet. Dessa gränsvärden ska vara sådana att de minst garanterar att andelen nivå-1-kapital inom den medräkningsbara primärkapitalet är större än hälften av det totala beloppet av det medräkningsbara primärkapitalet.

3. Det medräkningsbara beloppet för de kapitalbasmedel som ska täcka solvenskapitalkravet enligt artikel 100 ska vara lika med summan av beloppen för nivå 1-kapitalet och de medräkningsbara delarna av nivå 2 och nivå 3.

4. Det medräkningsbara belopp av primärkapitalet som ska täcka minimikapitalkravet enligt artikel 128 ska vara lika med summan av beloppet för nivå 1-kapitalet och det medräkningsbara beloppet av de poster i primärkapitalet som klassificerats som tillhörande nivå 2.

Artikel 99

Genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att fastställa följande:

- a) De kvantitativa gränsvärden som avses i artikel 98.1 och 98.2.
- b) De justeringar som bör göras för att återspegla den bristande möjligheten att överföra de kapitalbasposter som enbart kan användas för att täcka förluster som uppstår från ett särskilt skuldsegment eller från särskilda risker (separata fonder).

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Avsnitt 4

Solvenskapitalkrav

Underavsnitt 1

Allmänna bestämmelser för solvenskapitalkravet med tillämpning av standardformeln eller en intern modell

Artikel 100

Allmänna bestämmelser

Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretagen har medräkningsbara kapitalbasmedel som täcker solvenskapitalkravet.

Solvenskapitalkravet ska beräknas antingen enligt standardformeln i underavsnitt 2 eller med en intern modell enligt underavsnitt 3.

Artikel 101

Beräkning av solvenskapitalkravet

1. Solvenskapitalkravet ska beräknas i enlighet med punkterna 2–5:
2. Solvenskapitalkravet ska beräknas under antagandet att företaget kommer att fortsätta att bedriva sin verksamhet, enligt fortlevnadsprincipen.

3. Solvenskapitalkravet ska kalibreras så att det säkerställs att alla kvantifierbara risker som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget är exponerat för beaktas. Det ska täcka pågående verksamhet samt sådana nya åtaganden som förväntas tecknas inom de följande tolv månaderna. Det ska enbart täcka ej förväntade förluster i den pågående verksamheten.

Det ska motsvara värdet av percentilen Value-at-Risk för kapitalbasen hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som motsvarar konfidensnivån 99,5 % för en ettårsperiod.

4. Solvenskapitalkravet ska täcka minst följande risker:

- a) Teckningsrisk vid skadeförsäkring.
- b) Teckningsrisk vid livförsäkring.
- c) Teckningsrisk vid sjukförsäkring.
- d) Marknadsrisk.
- e) Kreditrisk.
- f) Operativ risk.

Den operativa risk som avses i första stycket f ska omfatta rättsliga risker men inte risker till följd av strategiska beslut och renommérisker.

5. Vid beräkningen av solvenskapitalkravet ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen beakta effekterna av riskreducerings-tekniker, förutsatt att vederbörlig hänsyn tas till kreditrisken och andra risker i samband med användningen av sådana tekniker vid fastställandet av solvenskapitalkravet.

Artikel 102

Återkommande beräkningar

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska beräkna solvenskapitalkravet minst en gång per år och rapportera resultaten av denna beräkning till tillsynsmyndigheterna.

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha medräkningsbara kapitalbasmedel som täcker det senast rapporterade solvenskapitalkravet.

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska fortlöpande övervaka beloppet av de medräkningsbara kapitalbasmedlen och solvenskapitalkravet.

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som låg till grund för det senast rapporterade solvenskapitalkravet, ska företaget i fråga utan dröjsmål beräkna ett nytt solvenskapitalkrav och rapportera detta till tillsynsmyndigheterna.

2. Om det finns grundad anledning att anta att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags riskprofil förändrats väsentligt sedan dagen för den senaste rapporteringen av solvenskapitalkravet, får tillsynsmyndigheterna kräva att företaget i fråga gör en förnyad beräkning av solvenskapitalkravet.

Underavsnitt 2

Standardformel för solvenskapitalkravet

Artikel 103

Standardformelns struktur

Solvenskapitalkravet, beräknat enligt standardformeln, ska vara lika med summan av följande:

- a) Det primära solvenskapitalkravet enligt artikel 104.
- b) Kapitalkravet för operativ risk enligt artikel 107.
- c) Justeringsbelopp för förlusttäckningskapacitet hos försäkringstekniska avsättningar och uppskjutna skatter enligt artikel 108.

Artikel 104

Utformningen av det grundläggande solvenskapitalkravet

1. Det grundläggande solvenskapitalkravet ska omfatta enskilda riskmoduler, aggregerade enligt punkt 1 i bilaga IV.

Minst följande riskmoduler ska ingå:

- a) Teckningsrisk vid skadeförsäkring.
- b) Teckningsrisk vid livförsäkring.
- c) Teckningsrisk vid sjukförsäkring.
- d) Marknadsrisk.
- e) Motpartsrisk.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 a, b och c ska försäkrings- eller återförsäkringstransaktionerna tilldelas den teckningsriskmodul som bäst motsvarar de underliggande riskernas tekniska karaktär.

3. Genom tillämpning av korrelationskoefficienterna för aggregeringen av de riskmoduler som avses i punkt 1 och kalibrering av kapitalkraven för varje riskmodul erhålls ett övergripande solvenskapitalkrav som överensstämmer med principerna i artikel 101.

4. Var och en av de riskmoduler som avses i punkt 1 ska kalibreras med hjälp av ett värde för Value-at-Risk med konfidensnivån 99,5 % för en ettårsperiod.

I tillämpliga fall ska diversifieringseffekter beaktas vid utformningen av varje riskmodul.

5. Samma utformning och specifikationer ska användas för alla försäkrings- och återförsäkringsföretag, såväl i fråga om det primära solvenskapitalkravet som när det gäller förenklade beräkningar enligt artikel 109.

6. Beträffande katastrofrisker får geografiska specifikationer i tillämpliga fall användas vid beräkningen av teckningsriskmoduler i samband med livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring.

7. Förutsatt att tillsynsmyndigheterna ger sitt godkännande får försäkrings- och återförsäkringsföretag när det gäller utformningen av standardformeln ersätta en undergrupp av dess parametrar med parametrar som är specifika för företaget i fråga när de beräknar teckningsriskmoduler för livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring.

Dessa parametrar ska kalibreras med stöd av interna uppgifter från företaget i fråga eller av uppgifter som är omedelbart relevanta för sådana transaktioner som företaget genomför med användning av standardformler.

När tillsynsmyndigheterna beviljar godkännande ska de kontrollera att de använda uppgifterna är fullständiga, exakta och lämpliga.

Artikel 105

Beräkning av det primära solvenskapitalkravet

1. Det primära solvenskapitalkravet ska beräknas i enlighet med punkterna 2–6:

2. Teckningsriskmodulen för skadeförsäkring ska avspeglariskerna med skadeförsäkringsförpliktelser i fråga om de risker som täcks och de processer som används under utövandet av verksamheten.

Den ska beakta osäkerheten hos försäkrings- och återförsäkringsföretagens resultat när det gäller de befintliga försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna samt sådana nya åtaganden som förväntas tecknas inom de följande tolv månaderna.

Den ska beräknas, i enlighet med punkt 2 i bilaga IV, som en kombination av kapitalkrav för minst följande undergrupper:

- a) Risken för förlust eller för en negativ förändring av värdet av försäkringsskulderna till följd av variationer såväl i tidpunkter, frekvens och svårighetsgrad för de försäkrade händelserna som i tidpunkter och belopp för skadeförsäkringsersättningarna (premie- och reservrisker inom skadeförsäkring).

b) Risken för förlust eller negativ förändring av värdet av försäkringsskulderna till följd av väsentlig osäkerhet i prissättnings- och avsättningsantagandena i fråga om extrema eller exceptionella händelser (katastrofrisker inom skadeförsäkring).

3. Teckningsriskmodulen för skadeförsäkring ska avspeglarna med livförsäkringsförpliktelser i fråga om de risker som täcks och de processer som används under utövandet av verksamheten.

Den ska beräknas enligt punkt 3 i bilaga IV som en kombination av kapitalkrav för minst följande undergrupper:

- a) Risken för förlust eller negativ förändring av försäkringsskulderna till följd av ändrade nivåer och trender eller ändrad volatilitetsgrad beträffande dödlighet, om ökad dödlighet leder till att försäkringsskuldernas värde ökar (dödsfallsrisken).
- b) Risken för förlust eller negativ förändring av försäkringsskulderna till följd av ändrade nivåer och trender eller ändrad volatilitetsgrad beträffande dödlighet, om minskad dödlighet leder till att försäkringsskuldernas värde ökar (livsfallsrisken).
- c) Risken för förlust eller negativ förändring av försäkringsskulderna till följd av ändrade nivåer och trender eller ändrad volatilitetsgrad beträffande invaliditet, insjuknande och tillfrisknande (invaliditets- och sjukrisk).
- d) Risken för förlust eller negativ förändring av försäkringsskulderna till följd av ändrade nivåer och trender eller ändrad volatilitetsgrad beträffande driftskostnaderna för försäkrings- och återförsäkringsavtal (driftkostnadsrisk vid livförsäkring).
- e) Risken för förlust eller negativ förändring av försäkringsskulderna till följd av ändrade nivåer och trender beträffande omprövningar av skadelivräntor på grund av ändrade rättsliga förhållanden eller ändrad hälsostatus hos de försäkrade (omprövningsrisk).
- f) Risken för förlust eller negativ förändring av försäkringsskulderna till följd av ändrade nivåer eller ändrad volatilitetsgrad beträffande uppehåll i premiebetalningarna, upphörande, förnyelse och återköp (annulationsrisk).
- g) Risken för förlust eller negativ förändring av värdet av försäkringsskulderna till följd av väsentlig osäkerhet i prissättnings- och avsättningsantagandena i fråga om extrema eller onormala händelser (katastrofrisker inom livförsäkring).

4. Modulen för teckningsrisk vid sjukförsäkring ska ge uttryck för risken vid tecknande av sjukförsäkringsförpliktelser, oberoende av om sjukförsäkring tekniskt sett fungerar på liknande sätt som livförsäkring, till följd av såväl de risker som täcks som de processer som används i verksamheten.

Den ska täcka minst följande risker:

- a) Risken för förlust eller negativ förändring av försäkringsskulderna till följd av ändrade nivåer och trender eller ändrad volatilitetsgrad beträffande driftskostnaderna för försäkrings- och återförsäkringsavtal.
 - b) Risken för förlust eller för en negativ förändring av värdet av försäkringsskulderna till följd av variationer såväl i tidpunkter, frekvens och svårighetsgrad för de försäkrade händelserna som i tidpunkter och belopp för skadeförsäkringsersättningarna vid den tid då de tillhandahålls.
 - c) Risken för förlust eller negativ förändring av värdet av försäkringsskulderna till följd av väsentlig osäkerhet i prissättnings- och avsättningsantagandena i fråga om utbrott av större epidemier och onormal ackumulering av risker under sådana extrema förhållanden.
5. Marknadsriskmodulen ska avspeglarna risker till följd av nivåerna eller volatilitetsgraden hos marknadspriserna för finansiella instrument som påverkar värdet av företagets tillgångar och skulder. Den ska korrekt avspeglarna bristande matchning mellan tillgångar och skulder, särskilt i fråga om deras duration.

Den ska beräknas enligt punkt 4 i bilaga IV som en kombination av kapitalkrav för minst följande undergrupper:

- a) Känsligheten hos värdena av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar i de durationsberoende räntesatserna eller deras volatilitet (ränterisk).
- b) Känsligheten hos värdena av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av nivåerna på marknadspriserna för aktier eller dessas volatilitet (aktiekursrisk).
- c) Känsligheten hos värdena av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av nivåerna på marknadspriserna för fastigheter eller dessas volatilitet (fastighetsrisk).
- d) Känsligheten hos värdena av tillgångar, skulder och finansiella instrument för kreditspreaden över den riskfria räntan (spreadrisk).
- e) Känsligheten hos värdena av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av nivåerna på valutakurserna eller dessas volatilitet (valutarisk).

f) Ytterligare risker för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som härrör antingen från bristande diversifiering av tillgångsportföljen eller stor exponering för fallissemangsrisker för en enda emittent eller en grupp av emittenter med inbördes anknytning (marknadsriskkoncentrationer).

6. Motpartsriskmodulen ska ge uttryck för möjligheten av förluster till följd av oväntat fallissemang eller försämrad kreditvärdighet som rör försäkrings- och återförsäkringsföretags motparter och gäldenärer under en följande tolv månadersperiod. Motpartsriskmodulen ska täcka riskreducerande avtal som återförsäkringsarrangemang, värdepappersiseringar och derivat samt fordringar på förmedlare och varje annan kreditexponering som inte omfattas av undergruppen för spreadrisk. Den ska ta vederbörlig hänsyn till säkerheter eller andra värdepapper som innehas av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller för dess räkning, och de risker som är förknippade därmed.

Motpartsriskmodulen ska för varje motpart beakta det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets samlade riskexponering för motparten i fråga, oberoende av den rättsliga formen av motpartens avtalsmässiga förpliktelser gentemot företaget.

Artikel 106

Beräkning av undergruppen aktiekursrisk: en mekanism för symmetrisk justering

1. Undergruppen aktiekursrisk som beräknas enligt standardformeln ska innehålla en symmetrisk justering av det kapitalkrav för aktier som används för att täcka risker som uppstår genom nivåändringar i aktiepriserna.

2. Den symmetriska justering som görs av standardkapitalkravet för aktier, kalibrerat enligt artikel 104.4, och som täcker risker som uppstår genom nivåändringar i aktiepriserna ska baseras på en funktion av den nuvarande nivån på ett lämpligt aktieindex och en vägd genomsnittsnivå för detta index. Det vägda genomsnittet ska beräknas under en tillräcklig tidsperiod, som ska vara densamma för alla försäkrings- och återförsäkringsföretag.

3. Den symmetriska justering som görs av standardkapitalkravet för aktier, och som täcker risker som uppstår genom nivåändringar i aktiepriserna får inte leda till användning av ett kapitalkrav för aktier som understiger eller överstiger standardkapitalkravet för aktier med mer än tio procent.

Artikel 107

Kapitalkrav för operativ risk

1. Kapitalkravet för operativ risk ska avspegla de operativa risker som inte redan beaktats inom de riskmoduler som avses i artikel 104. Kravet ska kalibreras i enlighet med artikel 101.3.

2. I fråga om livförsäkringsavtal där försäkringstagarna står för placeringsrisken ska man vid beräkningen av kapitalkravet för operativ risk ta hänsyn till de årliga driftskostnaderna för dessa försäkringsförpliktelser.

3. I fråga om andra försäkrings- och återförsäkringstransaktioner än de som avses i punkt 2 ska man vid beräkningen av kapitalkravet för operativ risk ta hänsyn till transaktionernas volym, uttryckt i premieintäkter och försäkringstekniska avsättningar för dessa försäkrings- och återförsäkringstransaktioner. I sådana fall ska kapitalkravet för operativ risk inte överstiga 30 % av det primära solvenskapitalkravet för försäkrings- och återförsäkringsriskerna.

Artikel 108

Justering för förlusttäckningskapacitet hos försäkringstekniska avsättningar och uppskjutna skatter

Den justering som avses i artikel 103 c för förlusttäckningskapacitet hos försäkringstekniska avsättningar och uppskjutna skatter ska visa den möjliga kompensationen för oförutsedda förluster genom en samtidig minskning av försäkringstekniska avsättningar eller uppskjutna skatter eller en kombination av båda.

Denna justering ska ta hänsyn till den riskreducerande effekt som kan erhållas genom framtida diskretionära förmåner i försäkringsavtal i den utsträckning som försäkrings- och återförsäkringsföretagen kan visa att en minskning av förmåner kan användas för att täcka oförutsedda förluster då dessa uppstår. Den riskreducering som kan uppnås genom framtida diskretionära förmåner får inte vara större än summan av de försäkringstekniska avsättningar och uppskjutna skatter som avser dessa framtida förmåner.

Vid tillämpningen av andra stycket ska värdet av framtida diskretionära förmåner under ogynnsamma omständigheter jämföras med dessa förmånens värde enligt de underliggande antagandena för beräkningen av bästa skattning.

Artikel 109

Förenklings av standardformeln

Försäkrings- och återförsäkringsföretag får använda en förenklad beräkning för en specifik riskmodul eller undergrupp av en riskmodul, om det är motiverat med hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten av de risker de står inför och det vore oproportionerligt att kräva att alla försäkrings- och återförsäkringsföretag ska tillämpa standardberäkningen.

Förenklade beräkningar ska kalibreras i enlighet med artikel 101.3.

Artikel 110

Betydande avvikelser från de antaganden som ligger till grund för beräkning enligt standardformeln

När det är olämpligt att beräkna solvenskapitalkravet i enlighet med standardformeln i underavsnitt 2, eftersom det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för beräkningen enligt standardformeln, får tillsynsmyndigheterna, genom ett motiverat beslut, kräva att det berörda företaget ersätter en undergrupp av de parametrar som används i beräkningen enligt standardformeln med parametrar som är specifika för det företaget, när det beräknar tekningsriskmoduler för livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring i enlighet med artikel 104.7. Dessa specifika parametrar ska beräknas på ett sådant sätt att företaget följer bestämmelserna i artikel 101.3.

Artikel 111

Genomförandeåtgärder

1. Kommissionen ska för att säkerställa likabehandling av alla försäkrings- och återförsäkringsföretag som beräknar solvenskapitalkravet på grundval av standardformeln eller för att ta hänsyn till utvecklingen på marknaden, anta följande genomförandeåtgärder:

- a) En standardformel i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 101 och 103-109.
- b) Undergrupper som är nödvändiga eller som mer exakt täcker de risker som omfattas av riskmoduler enligt artikel 104 och följande uppdateringar.
- c) Metoder, antaganden och standardparametrar som ska tillämpas vid beräkningen av var och en av de riskmoduler eller undergrupper inom ramen för det primära solvenskapitalkravet som fastställs genom artiklarna 104, 105 och 304, mekanismen för symmetrisk justering och den lämpliga tidsperioden, uttryckt i månader, i enlighet med artikel 106 samt den lämpliga metoden för att integrera metoden i artikel 304 i samband med solvenskapitalkravet beräknat i enlighet med standardformeln.
- d) Korrelationsparametrarna, om nödvändigt inklusive parametrarna i bilaga IV samt rutinerna för att uppdatera dessa parametrar.
- e) För försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder riskreduceringstekniker: metoder och antaganden som ska användas vid bedömningen av förändringar av berörda företags riskprofil och vid justeringar av beräkningen av solvenskapitalkravet.
- f) Kvalitativa kriterier som de riskreduceringstekniker som avses i led e ska uppfylla för att säkerställa att respektive risk faktiskt har överförts till tredje part.

- g) Metoder och parametrar för bedömningen av kapitalkravet för operativ risk enligt artikel 107, inklusive den procentsats som avses i artikel 107.3.
- h) De metoder och justeringar som ska användas för att återspegla försäkrings- och återförsäkringsföretagets minskade möjligheter till riskdiversifiering i samband med separerade fonder.
- i) Den metod som ska användas vid beräkningen av justeringsbeloppet för förlustreducering genom försäkringstekniska avsättningar eller uppskjutna skatter enligt artikel 108.
- j) Deluppsättningen av standardparametrar inom tekningsriskmodulerna för skade-, liv- och sjukförsäkring som kan ersättas av företagsspecifika parametrar enligt artikel 104.7.
- k) Standardiserade metoder som försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska använda för att beräkna de företagsspecifika parametrar som avses i led j och kriterier i fråga om de använda uppgifternas fullständighet, exakthet och tillämplighet som ska uppfyllas innan tillsynsmyndigheterna kan ge sitt godkännande.
- l) De förenklade beräkningarna för specifika riskmoduler och undergrupper av riskmoduler samt de kriterier som det ska krävas att försäkrings- och återförsäkringsföretag, inklusive captivebolag för försäkring eller återförsäkring, uppfyller för att de ska vara berättigade enligt artikel 109 att använda någon av dessa förenklade beräkningar.
- m) Det angreppssätt som ska användas för anknutna företag i den mening som avses i artikel 212 vid beräkningen av solvenskapitalkravet, särskilt beräkningen av undergruppen aktierisk enligt artikel 105.5, med beaktande av den förmodat minskade volatiliteten för värdet på dessa anknutna företag på grund av dessa investerings strategiska natur och det inflytande som företaget med ägarintresse har över dessa anknutna företag.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

2. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder för att fastställa kvantitativa gränser och kriterier för tillgångars medräkningsbarhet i syfte att bemöta risker som inte täcks i tillräcklig utsträckning av en undergrupp till en riskmodul. Dessa genomförandeåtgärder ska tillämpas på de tillgångar som täcker de försäkringstekniska avsättningarna med undantag av tillgångar som innehåller med avseende på livförsäkringsavtal för vilka försäkrings-tagarna står för placeringsrisken. Dessa åtgärder ska ses över av kommissionen i ljuset av utvecklingen av standardformeln och på finansmarknaderna.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Underavsnitt 3

Solvenskapitalkrav Fullständiga och partiella interna modeller

Artikel 112

Allmänna bestämmelser för godkännande av fullständiga och partiella interna modeller

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag får beräkna solvenskapitalkravet med hjälp av en fullständig eller partiell intern modell som godkänts av tillsynsmyndigheterna.
2. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får använda partiella interna modeller för beräkningen av en eller flera av följande:
 - a) En eller flera riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler som ingår i det primära solvenskapitalet enligt artiklarna 104 och 105.
 - b) Kapitalkravet för operativ risk som fastställs i artikel 107.
 - c) Det justeringsbelopp som avses i artikel 108.

Partiell modellkonstruktion får dessutom tillämpas på hela verksamheten i försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller endast på en eller flera större affärsenheter.

3. Tillsammans med varje ansökan om godkännande ska försäkrings- och återförsäkringsföretag åtminstone överlämna handlingar som styrker att den interna modellen uppfyller kraven i artiklarna 120–125.

Om ansökningen om godkännande avser en partiell intern modell ska kraven i artiklarna 120–125 anpassas med hänsyn till det begränsade tillämpningsområdet för modellen.

4. Tillsynsmyndigheterna ska besluta om ansökningen inom sex månader från det att den fullständiga ansökningen mottogs.

5. Tillsynsmyndigheterna ska ge sitt godkännande endast om de har förvisat sig om att försäkrings- eller återförsäkringsföretagets system för att identifiera, mäta, övervaka, hantera och rapportera risker är lämpliga och särskilt att den interna modellen uppfyller kraven i punkt 3.

6. I varje beslut av tillsynsmyndigheterna om avslag på en ansökan om användning av en intern modell ska skälen till avslaget anges.

7. Efter det att tillsynsmyndigheterna givit dem sitt godkännande för att tillämpa en intern modell får försäkrings- och återförsäkringsföretag genom ett motiverat beslut åläggas att till tillsynsmyndigheterna överlämna en skattning av solvenskapitalkravet som utarbetats i enlighet med standardformeln så som anges i underavsnitt 2.

Artikel 113

Särskilda bestämmelser för godkännande av partiella interna modeller

1. I fråga om partiella interna modeller ska tillsynsmyndigheterna ge sitt godkännande endast om modellen uppfyller kraven i artikel 112 och följande ytterligare villkor:

- a) Företaget har vederbörligen motiverat begränsningen av tillämpningsområdet för modellen.
- b) Det solvenskapitalkrav som erhålls med modellen motsvarar bättre företagets riskprofil och överensstämmer i synnerhet i högre grad med principerna i underavsnitt 1.
- c) Utformningen av modellen är förenlig med principerna i underavsnitt 1, vilket innebär att den partiella interna modellen kan integreras fullständigt med standardformeln för solvenskapitalkravet.

2. Under sin bedömning av en ansökan om användning av en partiell intern modell som endast avser vissa undergrupper av en specifik riskmodul, vissa affärsenheter inom ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med avseende på en specifik riskmodul eller delar av båda dessa områden får tillsynsmyndigheterna kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i fråga ska överlämna en realistisk övergångsplan för att utvidga tillämpningsområdet för modellen.

I denna övergångsplan ska det anges på vilket sätt försäkrings- eller återförsäkringsföretaget planerar att utvidga tillämpningsområdet till andra undergrupper eller affärsenheter för att se till att modellen omfattar en övervägande del av dess försäkringstransaktioner som berörs av den specifika riskmodulen.

Artikel 114

Genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att närmare fastställa följande:

1. Förfarandet för godkännande av interna modeller.

2. Anpassningar av de standarder som anges i artiklarna 120–125 för att ta hänsyn till det begränsade tillämpningsområdet som avses i ansökningar om tillämpning av partiella interna modeller.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 115

Styrdokument för ändringar av fullständiga och partiella interna modeller

Som ett led i det inledande godkännandeförfarandet för en intern modell ska tillsynsmyndigheterna godkänna styrdokumentet för ändring av försäkrings- eller återförsäkringsföretagets modell. Försäkrings- och återförsäkringsföretagen får ändra sin interna modell i enlighet med dessa styrdokument.

Dessa ska innehålla en specifikation av mindre och större ändringar av de interna modellerna.

För större ändringar av de interna modellerna och ändringar av styrdokumenterna ska förhandsgodkännande av tillsynsmyndigheterna alltid krävas enligt artikel 112.

För mindre ändringar av en intern modell ska däremot inget förhandsgodkännande av tillsynsmyndigheten krävas, förutsatt att de har utarbetats i enlighet med styrdokumentet.

Artikel 116

Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganens ansvarsområden

Försäkrings- och återförsäkringsföretagens förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan ska godkänna ansökningar till tillsynsmyndigheterna om godkännande av den interna modellen som avses i artikel 112 och av därpå följande större ändringar av modellen.

Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet ska ansvara för att det upprättas system som säkerställer att den interna modellen fortlöpande fungerar korrekt.

Artikel 117

Återgång till standardformeln

Efter att ha beviljats godkännande i enlighet med artikel 112 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag inte återgå till att beräkna hela eller delar av solvenskapitalkravet enligt standardformeln i underavsnitt 2, utom under vederbörligen motiverade omständigheter och förutsatt att tillsynsmyndigheterna har givit sitt godkännande.

Artikel 118

Brister i tillämpningen av en intern modell

1. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, efter att ha fått tillsynsmyndigheternas godkännande att använda en intern modell, inte längre uppfyller kraven i artiklarna 120–125 ska de utan dröjsmål antingen förelägga tillsynsmyndigheterna en plan för att på nytt uppnå överensstämmelse inom skälig tid eller visa att effekterna av den bristande överensstämmelsen är oväsentliga.

2. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag inte genomför den plan som avses i punkt 1, får tillsynsmyndigheterna kräva att det ska återgå till att beräkna solvenskapitalkravet enligt standardformeln, så som anges i underavsnitt 2.

Artikel 119

Väsentliga avvikelser från de antaganden som ligger till grund för beräkning enligt standardformeln

När det är olämpligt att beräkna solvenskapitalkravet i enlighet med standardformeln i underavsnitt 2, eftersom det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för beräkningen enligt standardformeln, får tillsynsmyndigheterna, genom ett motiverat beslut, kräva att det berörda företaget använder en intern modell för att beräkna solvenskapitalkravet eller relevanta riskmoduler som ingår i det.

Artikel 120

Användningskrav

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska visa att deras interna modeller används i stor utsträckning och har en viktig uppgift att fylla när det gäller deras företagsstyrningssystem enligt artiklarna 41–50, och särskilt

- deras riskhanteringssystem enligt artikel 44 och beslutsprocesser,
- deras processer för bedömning och allokering i fråga om ekonomi och solvenskrav, däribland den bedömning som avses i artikel 45.

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska dessutom visa att frekvensen av deras beräkningar av solvenskapitalkravet med hjälp av den interna modellen står i proportion till frekvensen av deras användning av den interna modellen för de andra syften som anges i första stycket.

Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet ska ansvara för att säkerställa att utformningen och användningen av den interna modellen fortlöpande är ändamålsenliga och ger tillfredsställande uttryck för riskprofilerna hos de berörda försäkrings- och återförsäkringsföretagen.

Artikel 121

Statistiska kvalitetsnormer

1. Den interna modellen, och särskilt den beräkning av prognostiserad sannolikhetsfördelning som den bygger på, ska uppfylla kriterierna i punkterna 2–9:

2. De metoder som används för att beräkna den prognostiserade sannolikhetsfördelningen ska bygga på lämpliga, tillämpliga och relevanta försäkringsmatematiska och statistiska tekniker och vara förenliga med de metoder som används för att beräkna de försäkringstekniska avsättningsarna.

De metoder som används för att beräkna den prognostiserade sannolikhetsfördelningen ska bygga på trovärdiga aktuella uppgifter och realistiska antaganden.

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska för tillsynsmyndigheterna kunna motivera de antaganden som ligger till grund för deras respektive interna modeller.

3. De uppgifter som används för den interna modellen ska vara korrekta, fullständiga och lämpliga.

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska uppdatera de uppgiftssammansättningar som används vid beräkningen av den prognostiserade sannolikhetsfördelningen minst en gång per år.

4. Det ska inte föreskrivas att någon viss metod ska användas vid beräkningen av den prognostiserade sannolikhetsfördelningen.

Oberoende av vilken beräkningsmetod som väljs ska den interna modellens förmåga att rangordna risker vara tillräcklig för att garantera att den används i stor utsträckning och har en viktig uppgift att fylla inom försäkrings- och återförsäkringsföretagens företagsstyrningssystem, särskilt i fråga om deras riskhanterings-system och beslutsprocesser enligt artikel 120.

Den interna modellen ska täcka alla betydande risker som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag är exponerat för. Interna modeller ska täcka åtminstone de risker som anges i artikel 101.4.

5. I fråga om diversifieringseffekter får försäkrings- och återförsäkringsföretagen inom sina interna modeller beakta inbördes beroenden inom och mellan riskkategorier, förutsatt att tillsynsmyndigheterna är övertygade om att de system som används för att mäta dessa diversifieringseffekter är ändamålsenliga.

6. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får i sina interna modeller fullt ut beakta effekterna av riskreduceringstekniker, förutsatt att kreditrisken och andra risker som är förenade med riskreduceringstekniker kommer till korrekt uttryck i dessa modeller.

7. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska i sina interna modeller noggrant bedöma särskilda väsentliga risker som är förenade med finansiella garantier och avtalsenliga valmöjligheter. De ska också bedöma de risker som är förenade med valmöjligheter, såväl försäkringstagarnas som deras egna. I detta syfte ska de beakta de konsekvenser som framtida förändringar av finansiella och andra förhållanden kan få för utövandet av sådana valmöjligheter.

8. Försäkrings- och återförsäkringsföretagen får i sina interna modeller beakta framtida åtgärder som de har skäligen anledning att förvänta sig att företagsledningen kommer att vidta under specifika omständigheter.

I det fall som avses i första stycket ska det berörda företaget ta hänsyn till den tid som krävs för att genomföra sådana åtgärder.

9. Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska i sina interna modeller beakta alla ersättningar till försäkrings- och förmånstagare som de förväntar sig att utbetala, oavsett om dessa är garanterade genom avtal eller ej.

Artikel 122

Kalibreringsnormer

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får använda en annan tidsperiod eller ett annat riskmått än vad som anges i artikel 101.3 vid utarbetandet av sina interna modeller, förutsatt att dessa företag kan använda resultaten av sina respektive interna modeller för att beräkna solvenskapitalkrav på ett sätt som ger försäkrings- och förmånstagare en skyddsnivå som är likvärdig med den som anges i artikel 101.

2. När så är möjligt ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen härleda solvenskapitalkravet direkt från den prognostiserade sannolikhetsfördelning som genererats av deras respektive interna modeller och använda det värde för Value-at-Risk som anges i artikel 101.3.

3. Om försäkrings- och återförsäkringsföretagen inte kan härleda solvenskapitalkravet direkt från den prognostiserade sannolikhetsfördelning som genererats av deras respektive interna modeller får tillsynsmyndigheterna medge att approximationer används vid beräkningen av solvenskapitalkravet, förutsatt att företagen kan styrka för tillsynsmyndigheterna att försäkrings- och förmånstagare ges en skyddsnivå som är likvärdig med den som anges i artikel 101.

4. Tillsynsmyndigheterna får kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretagen tillämpar sina respektive interna modeller på relevanta referensportföljer med antaganden som bygger på externa, inte interna, uppgifter för att verifiera kalibreringen av den interna modellen och kontrollera att dess specifikation överensstämmer med allmänt accepterad marknadspraxis.

Artikel 123

Resultatanalys

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska minst en gång per år se över orsakerna och källorna till de vinster och förluster som gjorts inom varje affärsenhet.

De ska visa hur den kategorisering av riskerna som valts för den interna modellen förklarar orsakerna och källorna till vinsterna och förlusterna. Riskkategoriseringen och härledningen av vinsterna och förlusterna ska stå i proportion till varje försäkrings- eller återförsäkringsföretags riskprofil.

Artikel 124

Valideringsnormer

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska regelbundet validera de interna modellerna och därvid även övervaka hur de fungerar, kontrollera att modellspecifikationen fortlöpande är lämplig och testa resultaten mot de faktiska utfallen.

Modellvalideringsprocessen ska innefatta en effektiv statistisk process för validering av den interna modellen med vars hjälp försäkrings- och återförsäkringsföretagen kan styrka för sina tillsynsmyndigheter att de kapitalkrav som erhålls med modellen är lämpliga.

Den statistiska metod som används ska omfatta testning av den prognostiserade sannolikhetsfördelningen jämförd inte bara med de inregistrerade förlusterna utan också med alla betydande nya uppgifter och upplysningar som rör dem.

Modellvalideringsprocessen ska innefatta en analys av den interna modellens stabilitet, särskilt testning av hur känsliga de resultat den ger är för förändringar av de centrala underliggande antagandena. Den ska också omfatta en bedömning av exaktheten, fullständigheten och lämpligheten hos de uppgifter som används för den interna modellen.

Artikel 125

Dokumentationsnormer

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska dokumentera utformningen av sina interna modeller och närmare uppgifter om dessas funktion.

Dokumentationen ska styrka överensstämmelsen med artiklarna 120–124.

Dokumentationen ska ge en detaljerad översikt över den teori, de antaganden och den matematiska och empiriska grund som lett fram till den interna modellens utformning.

Eventuella omständigheter under vilka den interna modellen inte fungerar effektivt ska redovisas i dokumentationen.

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska dokumentera varje mer betydande förändring av sina interna modeller enligt artikel 115.

Artikel 126

Externa modeller och uppgifter

Att modeller eller uppgifter som erhållits från tredje part använts ska inte anses vara skäl för undantag från något av de krav på interna modeller som anges i artiklarna 120–125.

Artikel 127

Genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder avseende artiklarna 120–126 i syfte att säkerställa en harmonisering av formerna för användningen av interna modeller inom hela gemenskapen och för att ytterligare förbättra bedömningen av riskprofil och ledning när det gäller försäkrings och återförsäkringsföretagens verksamheter.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Avsnitt 5

Minimikapitalkrav

Artikel 128

Allmänna bestämmelser

Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretagen innehar medräkningsbart primärkapital som täcker minimikapitalkravet.

Artikel 129

Beräkning av minimikapitalkravet

1. Minimikapitalkravet ska beräknas enligt följande principer:
 - a) Det ska beräknas på ett klart och enkelt sätt och på ett sådant sätt som gör det möjligt att kontrollera beräkningen.
 - b) Det ska motsvara medräkningsbart primärkapital till ett belopp under vilket försäkrings- och förmånstagare skulle exponeras för en oacceptabel grad av risk om det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillåts fortsätta sin verksamhet.

- c) Den linjära funktion som anges i punkt 2, vilken används för att beräkna minimikapitalkravet, ska kalibreras till ett värde för value-at-risk med ett konfidensintervall på 85 % för en ettårsperiod.
- d) Det får under inga omständigheter underskrida
- i) 2 200 000 EUR för skadeförsäkringsföretag, inbegripet captivebolag, utom i de fall alla eller vissa av de risker som ingår i klasserna 10–15 under del A i bilaga 1 täcks, varvid det inte får underskrida 3 200 000 EUR,
 - ii) 3 200 000 EUR för livförsäkringsföretag, inbegripet captivebolag,
 - iii) 3 200 000 EUR för återförsäkringsföretag, utom i fråga om captivebolag för återförsäkring, varvid minimikapitalkravet inte får underskrida 1 000 000 EUR,
 - iv) summan av de belopp som anges i leden i och ii för försäkringsföretag som avses i artikel 73.5.

2. Om inte annat följer av punkt 3 ska minimikapitalkravet beräknas som en linjär funktion av en uppsättning eller deluppställning av följande variabler: företagets försäkringstekniska avsättningar, tecknade premier, risksumma, uppskjutna skatter och administrativa omkostnader. De använda variablerna ska mätas utan efter avdrag för återförsäkring.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 d får minimikapitalkravet inte underskrida 25 % och inte överskrida 45 % av företagets solvenskapitalkrav, beräknat i enlighet med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 2 eller 3 inklusive kapitaltillägg som åläggs i enlighet med artikel 37.

Medlemsstaterna ska tillåta att deras tillsynsmyndigheter under en tidsperiod som löper ut senast den 31 oktober 2014 kräver att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska tillämpa de procent-satser som anges i första stycket endast på ett företags solvenskapitalkrav beräknat i enlighet med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 2.

4. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska beräkna minimikapitalkravet minst en gång per kvartal och rapportera resultaten av denna beräkning till tillsynsmyndigheterna.

Om ett företags minimikapitalkrav fastslås genom något av de gränsvärden som anges i punkt 3 ska företaget tillhandahålla tillsynsmyndigheten uppgifter som gör det möjligt att klart förstå skälen till detta.

5. Kommissionen ska senast den 31 oktober 2017 till Europaparlamentet och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén som inrättats genom kommissionens beslut 2004/9/EG ⁽¹⁾ överlämna en rapport om de bestämmelser och den praxis som medlemsstaterna respektive tillsynsmyndigheterna antagit enligt punkterna 1-4.

Den rapporten ska särskilt ta upp användningen av minimi- och maximivärden i punkt 3 och de eventuella problem som tillsynsmyndigheterna eller företagen har haft vid tillämpningen av denna artikel.

Artikel 130

Genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att närmare precisera den beräkning av minimikapitalkravet som avses i artiklarna 128 och 129.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 131

Övergångsbestämmelser för uppfyllelsen av minimikapitalkravet

Genom undantag från artiklarna 139 och 144 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag som uppfyller kravet på föreskriven solvensmarginal i artikel 28 i direktiv 2002/83/EG, artikel 16a i direktiv 73/239/EEG eller artiklarna 37, 38 eller 39 i direktiv 2005/68/EG av den 31 oktober 2012, men som inte innehar tillräckligt medräkningsbart primärkapital för att täcka minimikapitalkravet, uppfylla kravet i artikel 128 senast den 31 oktober 2013.

Om företaget i fråga inte kan uppfylla kravet i artikel 128 inom den tidsfrist som anges i första stycket ska dess koncession återkallas enligt de tillämpliga förfaranden som föreskrivs i nationell lagstiftning.

Avsnitt 6

Placeringar

Artikel 132

Aktsamhetsprincipen

1. Medlemsstaterna ska se till att försäkrings- och återförsäkringsföretagen investerar alla sina tillgångar enligt den aktsamhetsprincip som närmare redovisas i punkterna 2, 3 och 4.

⁽¹⁾ EUT L 3, 7.1.2004, s. 34.

2. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska beträffande hela sina portföljer av tillgångar investera endast i tillgångar och instrument vars risker de kan identifiera, mäta, övervaka, hantera, kontrollera och rapportera, och på lämpligt sätt beakta i bedömningen sina övergripande solvensbehov, i enlighet med artikel 45.1 andra stycket a.

Alla tillgångar, och särskilt de som täcker minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet, ska investeras på ett sätt som garanterar säkerhet, kvalitet, likviditet och lönsamhet för portföljen som helhet. Dessutom ska dessa tillgångars lokalisering vara sådan att deras åtkomst garanteras.

Tillgångar som innehas för att täcka försäkringstekniska avsättningar ska även investeras på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till försäkrings- och återförsäkringsskuldernas art och duration. Dessa tillgångar ska investeras i alla försäkrings- och förmånstagaras bästa intresse, med hänsyn till eventuella deklarerade mål för placeringarna.

I händelse av intressekonflikter ska försäkringsföretagen, eller de enheter som förvaltar deras tillgångsportföljer, se till att placeringarna görs i försäkrings- och förmånstagaras bästa intresse.

3. I fråga om tillgångar som innehas med avseende på livförsäkringsavtal enligt vilka försäkringstagarna står för placeringsrisken ska andra, tredje och fjärde styckena i denna punkt tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2.

I de fall då förmånerna enligt ett försäkringsavtal är direkt knutna till värdet av andelar i ett fondföretag enligt definitionen i direktiv 85/611/EEG eller till värdet av tillgångar som ingår i en intern fond som ägs av ett försäkringsföretag, vanligen uppdelad på andelar, ska de försäkringstekniska avsättningarna avseende förmånerna så nära som möjligt motsvaras av dessa andelar eller, i de fall där uppdelning på andelar inte har skett, av dessa tillgångar.

I de fall då förmånerna enligt ett försäkringsavtal är direkt knutna till ett aktieindex eller till något annat referensvärde än de som avses i andra stycket, ska de försäkringstekniska avsättningarna för sådana förmåner så nära som möjligt motsvaras antingen av de andelar som anses motsvara referensvärdet eller, om uppdelning på andelar inte har skett, av tillgångar med tillräcklig säkerhet och omsättningsbarhet vilka så nära som möjligt motsvarar de tillgångar på vilka referensvärdet är baserat.

Om de förmåner som avses i andra och tredje styckena innefattar en garanterad avkastning på placeringen eller någon annan garanterad förmån, ska de tillgångar som innehas för att täcka motsvarande ytterligare försäkringstekniska avsättningar omfattas av punkt 4.

4. I fråga om andra tillgångar än de som omfattas av punkt 3 ska andra till och med femte styckena i denna punkt tillämpas, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2.

Användning av derivatinstrument ska vara möjligt så länge som de bidrar till att reducera riskerna eller underlättar en effektiv portföljförvaltning.

Placeringar och tillgångar som inte får handlas på reglerade finansmarknader ska hållas på aktsamma nivåer.

Tillgångarna ska vara väl diversifierade på ett sådant sätt att man undviker överdrivet beroende av en viss tillgång, emittent eller grupp av företag eller av ett geografiskt område samt alltför stor riskackumulering i portföljen som helhet.

Placeringar i tillgångar som emitteras av samma emittent eller av emittenter som tillhör samma grupp får inte medföra att ett försäkringsföretag utsätts för överdriven riskkoncentration.

Artikel 133

Placeringsfrihet

1. Medlemsstaterna får inte föreskriva att försäkrings- och återförsäkringsföretag ska investera i vissa slag av tillgångar.

2. Medlemsstaterna ska inte kräva förhandsgodkännande eller systematisk anmälningsplikt när det gäller de placeringsbeslut som fattas av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller dess placeringsförvaltare.

3. Denna artikel påverkar inte medlemsstaternas krav på begränsning av de typer av tillgångar eller referensvärden som kan kopplas till försäkringsförmåner. Alla sådana bestämmelser ska tillämpas endast när placeringsrisken bärs av en försäkringstagare som är en fysisk person, och ska inte vara striktare än bestämmelserna i direktiv 85/611/EEG.

Artikel 134

Tillgångarnas lokalisering och förbud mot pantsättning av tillgångar

1. När det gäller försäkringsrisker som är belägna inom gemenskapen får medlemsstaterna inte kräva att tillgångar som innehas för att täcka de försäkringstekniska avsättningar som hänför sig till dessa risker är placerade inom gemenskapen eller i någon viss medlemsstat.

I fråga om fordringar enligt återförsäkringsavtal mot företag som är auktoriserade enligt detta direktiv eller har sitt huvudkontor i ett tredjeländ vars solvensordning bedöms vara likvärdig enligt artikel 172 ska medlemsstaterna inte heller kräva att tillgångar som motsvarar dessa fordringar placeras inom gemenskapen.

2. Medlemsstaterna får inte, för upprättandet av försäkrings- tekniska avsättningar, behålla eller införa något system med bruttoreserv som kräver att tillgångar ställs som säkerhet för att täcka ej intjänade premier och oreglerade skador i de fall då återförsäkraren är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i enlighet med detta direktiv.

Artikel 135

Genomförandeåtgärder

1. I syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv får kommissionen anta genomförandeåtgärder för att specificera kvalitativa krav inom följande områden:

- a) Påvisande, mätning, övervakning, hantering och rapportering av risker i samband med placeringar i anslutning till artikel 132.2 första stycket.
- b) Påvisande, mätning, övervakning, hantering och rapportering av specifika risker i samband med derivatinstrument och sådana tillgångar som avses i artikel 132.4 andra stycket.

2. För att åstadkomma enhetlighet mellan sektorer och få intressena att sammanfalla hos företag som "stuvor om" lån till överlåtbara värdepapper och andra finansiella instrument (originatorer) och intressena hos försäkrings- eller återförsäkringsföretag som investerar i dessa värdepapper eller instrument, ska kommissionen anta genomförandeåtgärder som fastställer kraven inom följande områden:

- a) De krav som originatorerna måste uppfylla för att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska få investera i värdepapper eller instrument av denna typ som getts ut efter den 1 januari 2011, inklusive krav som garanterar att originatorerna upprätthåller ett ekonomiskt intresse netto som inte understiger 5 %.
- b) Kvalitativa krav som måste uppfyllas av försäkrings- eller återförsäkringsföretag som investerar i dessa värdepapper eller instrument.

3. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

KAPITEL VII

Försäkrings- och återförsäkringsföretag som befinner sig i svårigheter eller som inte uppfyller gällande regler

Artikel 136

Försäkrings- och återförsäkringsföretags konstaterande och anmälan av försämringar av de ekonomiska förhållandena

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska ha upprättat rutiner för att konstatera försämringar av de ekonomiska förhållandena och för att omedelbart underrätta tillsynsmyndigheterna när sådana försämringar inträffar.

Artikel 137

Bristande efterlevnad av kravet på försäkringstekniska avsättningar

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag inte följer bestämmelserna i kapitel VI avsnitt 2 får tillsynsmyndigheterna i dess hemmedlemsstat, efter att ha underrättat tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaterna om sin avsikt, förbjuda företaget att fritt förfoga över sina tillgångar. Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska ange vilka tillgångar som ska omfattas av dessa åtgärder.

Artikel 138

Bristande efterlevnad av solvenskapitalkravet.

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten så snart som de konstaterat att solvenskapitalkravet inte längre efterlevs eller att det finns risk för detta under de närmaste tre månaderna.

2. Inom två månader från konstaterandet av den bristande efterlevnaden av solvenskapitalkravet ska det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget överlämna en realistisk åtgärdsplan till tillsynsmyndigheten för godkännande.

3. Tillsynsmyndigheten ska kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i fråga vidtar nödvändiga åtgärder för att inom sex månader från konstaterandet av att solvenskapitalkravet inte efterlevdes avhjälpa denna situation, antingen genom att återupprätta den tidigare nivån på den medräkningsbara kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet eller genom reduceringar i sin riskprofil för att följa solvenskapitalkravet.

Om så är lämpligt, får tillsynsmyndigheten förlänga tidsfristen med tre månader.

4. Vid ett exceptionellt kursfall på finansmarknaderna får tillsynsmyndigheten förlänga perioden i punkt 3 andra stycket med en lämplig period, med beaktande av alla relevanta faktorer.

Det berörda försäkrings- och återförsäkringsföretaget ska var tredje månad till sin tillsynsmyndighet lämna in en lägesrapport i vilken det redogörs för vilka åtgärder som har vidtagits och hur arbetet fortskrider med att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet.

Den förlängning som nämns i första stycket ska inte längre gälla om denna lägesrapport visar att det inte skett några väsentliga framsteg med att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet, mellan det datum då bristen på efterlevnad av solvenskapitalkravet konstaterades och det datum då lägesrapporten inlämnades.

5. Om särskilda omständigheter föreligger får tillsynsmyndigheten, när den bedömer att det berörda företags finansiella ställning kommer att ytterligare försämrats, även begränsa företags rätt, eller helt förbjuda företaget, att fritt förfoga över sina tillgångar. Den tillsynsmyndigheten ska underrätta tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaterna om alla åtgärder den har vidtagit. Dessa myndigheter ska, på begäran av tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten, vidta samma åtgärder. Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska ange vilka tillgångar som ska omfattas av dessa åtgärder.

Artikel 139

Bristande efterlevnad av minimikapitalkravet.

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten om de konstaterar att minimikapitalkravet inte längre efterlevs eller att det finns risk för detta under de närmaste tre månaderna.

2. Inom en månad från konstaterandet av att minimikapitalkravet inte efterlevs ska det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget till tillsynsmyndigheten för godkännande överlämna en realistisk kortfristig finansiell saneringsplan för att se till att minimikapitalkravet återigen efterlevs inom tre månader från konstaterandet, antingen genom att återupprätta medräkningsbara egna medel på en nivå som minst motsvarar minimikapitalkravet eller genom reduceringar i företags riskprofil.

3. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten får vidare inskränka försäkrings- eller återförsäkringsföretagets rätt, eller helt förbjuda företaget, att fritt förfoga över sina tillgångar. Den tillsynsmyndigheten ska därvid underrätta tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaterna om alla åtgärder den har vidtagit. På begäran av tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska dessa myndigheter vidta samma åtgärder. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska ange vilka tillgångar som ska omfattas av dessa åtgärder.

Artikel 140

Förbud mot fritt förfogande över tillgångar som är placerade inom en medlemsstats territorium

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga i enlighet med nationell lagstiftning för att kunna förbjuda försäkringsföretag att fritt förfoga över tillgångar som är belägna inom deras territorier om företagets hemmedlemsstat begär detta i de fall som anges i artiklarna 137-139 och 144.2, och hemmedlemsstaten ska ange vilka tillgångar som ska omfattas av åtgärderna.

Artikel 141

Tillsynsmyndighetens befogenheter vid försämringar av finansiell ställning

Utan hinder av artiklarna 138 och 139 ska tillsynsmyndigheterna, om ett företags solvenssituation fortsätter att försämrats, ha befogenhet att vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att garantera försäkringstagarnas intressen när det rör sig om försäkringsavtal, eller förpliktelser enligt återförsäkringsavtal.

Åtgärderna ska vara proportionella och därmed återspegla graden och varaktigheten av försämringen av det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets solvenssituation.

Artikel 142

Åtgärdsplan och finansiell saneringsplan

1. Den åtgärdsplan som avses i artikel 138.2 och den finansiella saneringsplan som avses i artikel 139.2 ska minst innehålla uppgifter eller bevis avseende följande:

- a) Uppskattade driftskostnader, särskilt löpande allmänna omkostnader och provisioner.
- b) Uppskattade intäkter och kostnader avseende direkt försäkring samt mottagen och avgiven återförsäkring.
- c) En prognos för balansräkningen.
- d) Uppskattad storlek på de medel som är avsedda att täcka försäkringstekniska avsättningar samt solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav.
- e) Företagets allmänna policy i fråga om återförsäkring.

2. Om tillsynsmyndigheterna krävt en åtgärdsplan enligt artikel 138.2 eller en finansiell saneringsplan enligt artikel 139.2 i enlighet med punkt 1 i den här artikeln ska de inte utfärda ett intyg i enlighet med artikel 39, om de anser att försäkringstagarnas rättigheter, eller återförsäkringsföretagets avtalsrättsliga skyldigheter, hotas.

Artikel 143

Genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder som närmare anger vilka faktorer som ska beaktas i enlighet med artikel 138.4, inklusive den maximala tidsperioden som avses i artikel 138.4 första stycket, uttryckt i antal månader, som ska vara densamma för alla försäkrings- och återförsäkringsföretag.

När det är nödvändigt för att förbättra konvergensen får kommissionen anta genomförandeåtgärder för att ytterligare specificera såväl åtgärdsplaner enligt artikel 138.2, finansiella saneringsplaner enligt artikel 139.2 som artikel 141, och därvid vara uppmärksam på att inte förorsaka procykliska effekter.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 144

Återkallelse av auktorisation

1. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten får återkalla en auktorisation som beviljats ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i följande fall:

- a) Det berörda företaget utnyttjar inte auktorisationen inom tolv månader, avstår uttryckligen från den eller upphör att bedriva verksamhet under längre tid än sex månader, såvida inte den berörda medlemsstaten har utfärdat bestämmelser om att auktorisationen i sådana fall automatiskt upphör.
- b) Det berörda företaget uppfyller inte längre villkoren för auktorisation.
- c) Det berörda företaget åsidosätter allvarligt sina förpliktelser enligt de bestämmelser det omfattas av.

Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska återkalla en auktorisation som beviljats ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i de fall företaget har brutit i efterlevnaden av minimikapitalkravet och tillsynsmyndigheten har funnit att den finansiella saneringsplanen är uppenbart otillräcklig eller det berörda företaget inte har lyckats genomföra planen inom tre månader från det att den bristande efterlevnaden av minimikapitalkravet konstaterades.

2. När en auktorisation återkallas, eller upphör, ska tillsynsmyndigheten i företagens hemmedlemsstat anmäla detta till tillsynsmyndigheterna i de övriga medlemsstaterna, och dessa myndigheter ska vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget inleder ny verksamhet inom deras territorier.

Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska tillsammans med dessa myndigheter vidta alla de åtgärder som behövs till skydd för de försäkrades intressen och särskilt inskränka försäkringsföretagets rätt att fritt förfoga över sina tillgångar i enlighet med artikel 140.

3. Varje beslut att återkalla en auktorisation ska ha en fullständig motivering och meddelas det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

KAPITEL VIII

Etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster

Avsnitt 1

Etablering av försäkringsföretag

Artikel 145

Villkor för etablering av filial

1. Medlemsstaterna ska se till att ett försäkringsföretag som önskar etablera en filial inom en annan medlemsstats territorium underrättar hemmedlemsstatens tillsynsmyndigheter därom.

Ett företags stadigvarande närvaro inom en medlemsstats territorium ska betraktas som en filial, även om närvaron inte har formen av en filial utan endast består av ett kontor som förestås av företagens egen personal eller av någon som är fristående från företaget men har en stående fullmakt att företräda företaget på samma sätt som en agentur.

2. Medlemsstaterna ska kräva att varje försäkringsföretag som avser att etablera en filial i en annan medlemsstats territorium tillhandahåller följande uppgifter när de lämnar den underrättelse som anges i punkt 1:

- a) Den medlemsstat inom vars territorium det avser att etablera filialen.
- b) En verksamhetsplan som åtminstone anger filialens tilltänkta affärsverksamhet och organisationsstruktur.
- c) Namn på en person som har tillräckliga befogenheter att ingå rättshandlingar som binder försäkringsföretaget i förhållande till tredje part eller, när det gäller Lloyd's, de berörda försäkringsgivarna och för att företräda det eller dem inför myndigheter och domstolar i värdmedlemsstaten – nedan kallad *det befullmäktigade ombudet*.
- d) Den adress i värdmedlemsstaten där handlingar kan erhållas och till vilken handlingar kan sändas, inbegripet samtliga meddelanden till det befullmäktigade ombudet.

Vad gäller Lloyd's får i händelse av tvist i värdmedlemsstaten på grund av ingångna förpliktelser de försäkrade inte behandlas mindre gynnsamt än om tvisten hade förts mot företaget av sedvanligt slag.

3. Om ett skadeförsäkringsföretag avser att dess filial ska försäkra risker i klass 10 i del A i bilaga I, med undantag för fraktförarens ansvar, ska det avge en försäkrans om att det har blivit medlem av värdmedlemsstatens nationella byrå och nationella garantifond.

4. Om någon av de uppgifter som lämnats enligt punkt 2 leden b, c eller d ändras ska försäkringsföretaget lämna skriftligt besked om ändringen till tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten och i den medlemsstat där filialen är etablerad minst en månad innan ändringen görs, så att tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten och tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där filialen är belägen kan fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 146.

Artikel 146

Överföring av uppgifter

1. Om tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten inte har anledning att ifrågasätta försäkringsföretagets företagsstyrningssystem eller finansiella situation eller att det befullmäktigade ombudet uppfyller lämplighetskraven i artikel 42 i samband med den planerade verksamheten, ska de inom tre månader från mottagandet av den underrättelse som anges i artikel 145.2 översända den erhållna informationen till värdmedlemsstatens tillsynsmyndigheter och underrätta det berörda försäkringsföretaget om detta.

Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska även intyga att försäkringsföretaget uppfyller solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet, beräknade enligt artiklarna 100 och 129.

2. I fall då tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten vägrar att sända den information som avses i artikel 145.2 till tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten ska skälen härför lämnas till det berörda försäkringsföretaget inom tre månader från det att all information erhållits.

En vägran eller underlåtenhet att överlämna information ska kunna bli föremål för domstolsprövning i hemmedlemsstaten.

3. Innan ett försäkringsföretags filial inleder sin verksamhet ska tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten, i tillämpliga fall, inom två månader från det att de mottagit den underrättelse som avses i punkt 1 underrätta tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten om de villkor som, med hänsyn till det allmänna bästa, gäller för att bedriva den verksamheten i värdmedlemsstaten. Tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten ska informera det berörda försäkringsföretaget om detta.

Försäkringsföretaget får etablera filialen och inleda sin verksamhet från och med det datum då tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten har mottagit ett sådant meddelande, eller ifall inget meddelande har mottagits, vid utgången av den tidsfrist som anges i första stycket.

Avsnitt 2

Frihet att tillhandahålla tjänster för försäkringsföretag

Underavsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 147

Förhandsanmälan till hemmedlemsstaten

Ett försäkringsföretag som första gången önskar utnyttja rätten att, inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, bedriva verksamhet i en eller flera medlemsstater ska dessförinnan anmäla detta till tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten och därvid ange vilka slag av risker eller åtaganden det avser att försäkra.

Artikel 148

Anmälan från hemmedlemsstaten

1. Inom en månad efter den anmälan som avses i artikel 147 ska tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten överlämna följande information till den eller de medlemsstater inom vilkas territorier ett försäkringsföretag avser att bedriva verksamhet inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster:

- Ett intyg om att försäkringsföretaget uppfyller solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet, beräknade enligt artiklarna 100 och 129.
- De klasser försäkringsföretaget har auktoriserats att erbjuda.
- De slag av risker eller åtaganden som försäkringsföretaget avser att försäkra i värdmedlemsstaten.

Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska samtidigt underrätta det berörda försäkringsföretaget om denna information.

2. Medlemsstater inom vars territorier ett skadeförsäkringsföretag avser att, med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster, försäkra risker i klass 10 i del A i bilaga I, med undantag för fraktförarens ansvar, får kräva att försäkringsföretaget lämnar följande information:

- Namn på och adress till den representant som avses i artikel 18.1 h.
- En försäkrans om att det har blivit medlem av den nationella byrån och den nationella garantifonden i värdmedlemsstaten.

3. I fall då tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten inte överlämnar i den information som avses i punkt 1 inom den tid som fastställs i samma punkt, ska de inom samma tidsperiod meddela skälen för sin vägran till försäkringsföretaget.

En vägran eller underlåtenhet att lämna information ska kunna bli föremål för domstolsprövning i hemmedlemsstaten.

4. Försäkringsföretaget får påbörja verksamheten från och med det datum då det mottog den information som avses i punkt 1 första stycket.

Artikel 149

Ändringar av risker eller åtaganden

Varje ändring som ett försäkringsföretag avser att göra av de uppgifter som avses i artikel 145 ska omfattas av det förfarande som föreskrivs i artiklarna 147 och 148.

Underavsnitt 2

Ansvarsförsäkring för motorfordon

Artikel 150

Obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon

1. När ett skadeförsäkringsföretag genom ett etableringsställe i en medlemsstat försäkrar en risk som anges under försäkringsklass 10 i del A i bilaga I och som finns i en annan medlemsstat, men som inte utgör en risk som hänför sig till fraktförarens ansvar, ska värdmedlemsstaten kräva att det företaget blir medlem och deltar i finansieringen av den medlemsstatens nationella byrå och dess nationella garantifond.

2. Det finansiella bidrag som avses i punkt 1 ska ges endast i förhållande till risker, med undantag för fraktförarens ansvar, klassificerade enligt klass 10 i del A i bilaga I som täcks genom tillhandahållande av tjänster. Bidraget ska beräknas på samma basis som för skadeförsäkringsföretag som försäkrar sådana risker genom ett etableringsställe i den medlemsstaten.

Beräkningen ska göras på grundval av försäkringsföretagets premieinkomster från den försäkringsklassen i värdmedlemsstaten eller av det antal risker i den försäkringsklassen som försäkras i den medlemsstaten.

3. Värdmedlemsstaten får kräva att ett försäkringsföretag som tillhandahåller tjänster följer de bestämmelser i den medlemsstaten som avser försäkring av förhöjda risker, i den mån bestämmelserna gäller även för skadeförsäkringsföretag som är etablerade i den staten.

Artikel 151

Icke-diskriminering av personer som framställer anspråk

Värdmedlemsstaten ska kräva att skadeförsäkringsföretaget ser till att personer som framställer anspråk i anledning av händelser som inträffat inom dess territorium, inte kommer i en mindre förmånlig ställning till följd av det förhållandet att företag som försäkrar risker klassificerade enligt försäkringsklass 10 i del A i bilaga I, med undantag för fraktförarens ansvar, gör detta inom ramen för tillhandahållande av tjänster i stället för att ha ett etableringsställe i den staten.

Artikel 152

Representant

1. För de ändamål som anges i artikel 151 ska värdmedlemsstaten kräva att skadeförsäkringsföretaget utser en representant, bosatt eller etablerad inom medlemsstatens territorium, som ska inhämta alla upplysningar som behövs om försäkringsfall, och som har fullmakt att företräda företaget i förhållande till skadeli-dande som skulle kunna framställa anspråk, innefattande rätt för representanten att betala ersättningar i anledning av sådana anspråk och att företräda företaget, eller vid behov låta det före-trädas, inför den medlemsstatens domstolar och myndigheter i angelägenheter som rör sådana försäkringsfall.

Representanten får också äläggas att företräda skadeförsäkrings-företaget inför tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten, då det är fråga om att kontrollera om giltig ansvarsförsäkring för motor-fordon föreligger.

2. Värdmedlemsstaten får inte kräva att representanten för det skadeförsäkringsföretag som utsett denne vidtar några andra åtgärder än dem som anges i punkt 1.

3. Det förhållandet att en representant utses ska inte i sig innebära etablering av en sådan filial som avses i artikel 145.

4. Om försäkringsföretaget inte har utsett någon representant får medlemsstaterna godkänna att den skaderegleringsrepresentant som har utsetts enligt artikel 4 i direktiv 2000/26/EG utför de uppgifter som åligger den representant som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Avsnitt 3

Befogenheter för tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten

Underavsnitt 1

Försäkring

Artikel 153

Språk

Tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten får föreskriva att de upplysningar de har rätt att begära beträffande den verksamhet som försäkringsföretag bedriver inom medlemsstatens territorium ska lämnas på det officiella språket, eller de officiella språken, i den medlemsstaten.

Artikel 154

Förhandsanmälan och förhandsgodkännande

1. Värmedlemsstaten får inte anta bestämmelser om krav på förhandsgodkännande eller löpande redovisning av allmänna och särskilda villkor, premietariffer eller, när det gäller livförsäkring, de tekniska grunder som särskilt använts för beräkning av premietariffer och försäkringstekniska avsättningar, eller av de formulär och andra handlingar som försäkringsföretaget avser att använda i sina mellanhavanden med försäkringstagarna.

2. Värmedlemsstaten får endast i enstaka fall kräva att försäkringsföretag som avser att bedriva försäkringsverksamhet inom dess territorium redovisar dess villkor och andra handlingar för att kontrollera överensstämmelsen med dess nationella lagstiftning rörande försäkringsavtal, och detta krav får inte utgöra en förutsättning för att försäkringsföretaget ska få bedriva verksamhet.

3. Värmedlemsstaten får inte upprätthålla eller införa krav på förhandsanmälan eller förhandsgodkännande av föreslagna premiehöjningar, om detta inte är en del av allmänna priskontrollsystem.

Artikel 155

Försäkringsföretag som inte följer rättsregler

1. Om tillsynsmyndigheterna i en värmedlemsstat konstaterar att ett försäkringsföretag som har filial där, eller bedriver verksamhet med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster inom dess territorium, inte följer de rättsregler som är tillämpliga på företaget i denna medlemsstat, ska myndigheterna anmoda försäkringsföretaget att vidta rättelse.

2. Om försäkringsföretaget i fråga underlåter att vidta nödvändiga åtgärder, ska tillsynsmyndigheterna i medlemsstaten i fråga underrätta tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten om detta.

Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska snarast vidta alla åtgärder som behövs för att försäkringsföretaget ska vidta rättelse.

Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska informera tillsynsmyndigheterna i värmedlemsstaten om de åtgärder som vidtagits.

3. Om försäkringsföretaget fortsätter att överträda rättsregler som gäller i värmedlemsstaten, trots de åtgärder som hemmedlemsstaten vidtagit eller till följd av att dessa åtgärder har visat sig otillräckliga eller att inga åtgärder vidtagits i den medlemsstaten, får tillsynsmyndigheterna i värmedlemsstaten, efter att ha underrättat tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten, vidta de åtgärder som behövs för att förhindra eller sanktionera fortsatta oegentligheter, däribland, om det oundgängligen krävs, förbud för företaget att ingå ytterligare försäkringsavtal inom värmedlemsstatens territorium.

Medlemsstaterna ska se till att delgivning kan ske inom deras territorier av sådana rättsliga handlingar som är nödvändiga för dessa åtgärder mot försäkringsföretag.

4. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte inverka på de berörda medlemsstaternas befogenheter att vidta lämpliga skyddsåtgärder för att förhindra eller ingripa mot oegentligheter inom deras territorier. Dessa befogenheter ska också innebära möjlighet att förhindra att försäkringsföretag ingår nya försäkringsavtal inom berörda medlemsstaters territorier.

5. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte inverka på medlemsstaternas rätt att sanktionera överträdelser som begåtts inom deras territorier.

6. Om ett försäkringsföretag som har begått en överträdelse har ett etableringsställe eller innehar egendom i den berörda medlemsstaten får tillsynsmyndigheterna i den medlemsstaten, i enlighet med nationell lagstiftning, tillämpa de nationella administrativa sanktioner i form av tvångsmedel mot etableringsstället eller egendomen som är föreskrivna för överträdelsen.

7. Varje åtgärd som vidtas enligt punkterna 2–6 och som innefattar begränsningar i utövandet av försäkringsverksamhet ska vara välgrundad och meddelas det berörda försäkringsföretaget.

8. Försäkringsföretag ska till tillsynsmyndigheterna i värmedlemsstaten på deras begäran överlämna alla handlingar som begärs från dem vid tillämpning av punkterna 1–7, i den mån som även försäkringsföretag med huvudkontor i värmedlemsstaten i fråga har sådana skyldigheter.

9. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om det antal och de olika typer av fall som lett till vägran enligt artiklarna 146 och 148, där åtgärder har vidtagits enligt punkt 4 i den här artikeln.

Kommissionen ska på grundval av denna information underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén vartannat år.

Artikel 156

Marknadsföring

Försäkringsföretag med huvudkontor i medlemsstaterna får marknadsföra sina tjänster med alla tillgängliga media i värmedlemsstaten, med iakttagande av de regler för formen och innehållet i sådan marknadsföring som antagits till skydd för det allmänna bästa.

Artikel 157

Skatter på premier

1. Utan att det påverkar tillämpningen av senare harmonisering ska alla försäkringsavtal endast omfattas av de indirekta skatter och skattelikhande avgifter på försäkringspremier som påförs i den medlemsstat där risken är belägen eller där åtagandet täcks.

Vid tillämpningen av första stycket, ska lös egendom som finns i en byggnad som är belägen inom en viss medlemsstats territorium, med undantag för varor under handelstransport, anses utgöra en risk som är belägen i den medlemsstaten, även om byggnaden och dess innehåll inte omfattas av samma försäkring.

Avsnitt 4

statistik

När det gäller Spanien ska ett försäkringsavtal också omfattas av sådana tilläggsavgifter som i lag föreskrivs till förmån för det spanska "Consortio de Compensación de Seguros" för uppfyllandet av dess uppgifter i samband med ersättande för förluster som uppkommer vid extraordinära händelser i den medlemsstaten.

Artikel 159

Statistik om gränsöverskridande verksamhet

Varje försäkringsföretag ska, uppdelat på verksamhet som bedrivs med stöd av etableringsfriheten och verksamhet som bedrivs inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, underrätta tillsynsmyndigheten i sin hemmedlemsstat om summan av premier, försäkringsersättningar och provisioner, utan avdrag för återförsäkring och per medlemsstat, enligt följande:

2. Den lag som enligt artikel 178 i det här direktivet och förordning (EG) nr 593/2008 är tillämplig på avtalet ska inte inverka på den tillämpliga ordningen för skatter och avgifter.

a) För skadeförsäkring: per grupp av klasser enligt bilaga V.

3. Varje medlemsstat ska, med avseende på de försäkringsföretag som täcker risker eller åtaganden inom dess territorium, tillämpa egna nationella bestämmelser såvitt gäller åtgärder för att säkerställa uppbörd av sådana indirekta skatter och skattelikhande avgifter som ska betalas i enlighet med punkt 1.

b) För livförsäkring: för var och en av klasserna I–IX enligt bilaga II.

Underavsnitt 2

Återförsäkring

Artikel 158

Återförsäkringsföretag som inte följer rättsreglerna

1. Om tillsynsmyndigheterna i en medlemsstat konstaterar att ett återförsäkringsföretag som har filial där, eller bedriver verksamhet med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster inom dess territorium, inte följer de rättsregler som är tillämpliga på företaget i denna medlemsstat, ska myndigheterna anmoda återförsäkringsföretaget att vidta rättelse. De ska samtidigt underrätta tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten om sina slutsatser.

Avsnitt 5

Behandling av avtal som tecknats genom filialer för vilka likvidationsförfaranden inletts

Artikel 160

Likvidation av försäkringsföretag

2. Om återförsäkringsföretaget fortsätter att överträda rättsregler som är tillämpliga på företaget i värdmedlemsstaten, trots de åtgärder som hemmedlemsstaten har vidtagit eller till följd av att dessa åtgärder har visat sig otillräckliga, får tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaten, efter att ha underrättat tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten, vidta de åtgärder som behövs för att förhindra eller sanktionera fortsatta oegentligheter, däribland, om det oundgängligen krävs, förbud för företaget att ingå ytterligare återförsäkringsavtal inom värdmedlemsstatens territorium.

Om ett försäkringsföretag träder i likvidation ska de förpliktelser som följer av avtal som tecknats genom en filial eller inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster inte behandlas annorlunda än de förpliktelser som följer av företagets andra försäkringsavtal utan hänsyn till de försäkrades och förmånstagarnas nationalitet.

Medlemsstaterna ska se till att delgivning kan ske inom deras territorier av sådana rättsliga handlingar som är nödvändiga för dessa åtgärder mot återförsäkringsföretag.

Artikel 161

Likvidation av återförsäkringsföretag

3. Varje åtgärd som vidtas enligt punkterna 1 och 2 och som innefattar sanktioner mot eller begränsningar i utövandet av återförsäkringsverksamhet ska motiveras och meddelas det berörda återförsäkringsföretaget.

Om ett återförsäkringsföretag träder i likvidation ska de förpliktelser som följer av avtal som tecknats genom en filial eller inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster inte behandlas annorlunda än de förpliktelser som följer av företagets övriga återförsäkringsavtal.

KAPITEL IX

Inom gemenskapen etablerade filialer till försäkrings- eller återförsäkringsföretag med huvudkontor utanför gemenskapen

Avsnitt 1

Startande av verksamhet

Artikel 162

Principer för auktorisation och villkor

1. Medlemsstaterna ska föreskriva auktorisation för företag vars huvudkontor är beläget utanför gemenskapen och som vill bedriva sådan verksamhet som avses i artikel 2.1 första stycket.
2. En medlemsstat får bevilja auktorisation om företaget uppfyller minst följande villkor:
 - a) Det har rätt enligt sitt eget lands lag att utöva försäkringsverksamhet.
 - b) Det etablerar en filial inom den medlemsstats territorium där företaget ansökt om auktorisation.
 - c) Det förbinder sig att på den plats där filialen är belägen upprätta till verksamheten hänförliga räkenskaper samt att där förvara alla handlingar som hör till verksamheten.
 - d) Det utser en allmän representant som ska godkännas av tillsynsmyndigheterna.
 - e) Det innehar tillgångar i den medlemsstat där företaget ansökt om auktorisation av en storlek som motsvarar minst hälften av den i artikel 129.1 d föreskrivna lägsta gränsen för minimikapitalkravet och deponerar en fjärdedel av detta tröskelvärde som säkerhet.
 - f) Det förbinder sig att täcka solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet enligt kraven i artiklarna 100 och 128.
 - g) Det meddelar namn och adress på de skaderegleringsrepresentanter som utses i varje medlemsstat utom i den medlemsstat där auktorisationen söks, om de risker som ska täckas klassificeras enligt klass 10 under del A i bilaga I, med undantag för fraktörans ansvar.
 - h) Det företer en verksamhetsplan enligt bestämmelserna i artikel 163.
 - i) Det uppfyller kraven på företagsstyrning i avsnitt 2 av kapitel IV.

3. I detta kapitel avses med "filial" varje form av stadigvarande närvaro inom en medlemsstats territorium av ett företag som avses i punkt 1, om det är auktoriserat i den medlemsstaten och bedriver försäkringsverksamhet.

Artikel 163

Filialens verksamhetsplan

1. Den verksamhetsplan som avses i artikel 162.2 h för en filial ska innehålla följande:
 - a) Beskaffenheten av de risker eller åtaganden som företaget avser att täcka.
 - b) Grundprinciperna för återförsäkring.
 - c) Skattningar av det kommande solvenskapitalkravet enligt kapitel VI avsnitt 4 på grundval av en prognos för balansräkningen samt den beräkningsmetod som använts för dessa skattningar.
 - d) Skattningar av det kommande minimikapitalkravet enligt kapitel VI avsnitt 5 på grundval av en prognos för balansräkningen samt den beräkningsmetod som använts för dessa skattningar.
 - e) Företagets medräkningsbara kapitalbas och primärkapital i fråga om solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet enligt kapitel VI avsnitten 4 och 5.
 - f) Uppskattade kostnader för uppbyggnaden av administration och övriga nödvändiga företagsfunktioner, medel som är avsedda att täcka dessa kostnader och, om de risker som ska täckas klassificeras enligt klass 18 i del A i bilaga I, tillgängliga medel för tillhandahållande av assistans.
 - g) Uppgifter om företagsstyrningssystemets struktur.
2. Utöver de krav som anges i punkt 1 ska verksamhetsplanen, beträffande de tre första räkenskapsåren, omfatta följande:
 - a) En prognos för balansräkningen.
 - b) Skattningar av storleken på de medel som är avsedda att täcka försäkringstekniska avsättningar, minimikapitalkrav och solvenskapitalkrav.
 - c) För skadeförsäkring:
 - i) Skattningar av driftskostnader utöver uppbyggnadskostnader, särskilt löpande allmänna omkostnader och provisioner.
 - ii) Skattningar av premier eller bidrag och kostnader för försäkringsfall.
 - d) För livförsäkring ska även en detaljerad prognos lämnas över intäkter och kostnader avseende direkt försäkring samt mottagen och avgiven återförsäkring.

3. När det gäller livförsäkring får medlemsstaterna kräva att försäkringsföretag ska lämna regelbunden underrättelse om de tekniska grunderna som använts vid beräkning av premietariffer och försäkringstekniska avsättningar, så länge detta krav inte utgör en förutsättning för att ett livförsäkringsföretag ska få bedriva sin verksamhet.

Artikel 164

Överlåtelse av försäkringsbestånd

1. Medlemsstaterna ska, på de villkor som fastställs i nationell lagstiftning, tillåta att filialer, som upprättats inom deras territorier och som omfattas av detta kapitel, helt eller delvis överläter sina bestånd av försäkringsavtal till acceptföretag som är etablerade i samma medlemsstat, förutsatt att tillsynsmyndigheterna i den medlemsstaten eller, i tillämpliga fall, i den medlemsstat som avses i artikel 167 intygar att acceptföretaget, även sedan hänsyn tagits till överlåtelsen, har nödvändig medräkningsbar kapitalbas för att täcka det solvenskapitalkrav som avses i artikel 100 första stycket.

2. Medlemsstaterna ska, på de villkor som fastställs i nationell lagstiftning, tillåta att filialer, som upprättats inom deras territorier och som omfattas av detta kapitel, helt eller delvis överläter sina bestånd av försäkringsavtal till försäkringsföretag med huvudkontor i en annan medlemsstat, förutsatt att tillsynsmyndigheterna i den medlemsstaten intygar att acceptföretaget även sedan hänsyn tagits till överlåtelsen har nödvändiga medräkningsbara egna medel för att täcka det solvenskapitalkrav som avses i artikel 100 första stycket.

3. Om en medlemsstat, på de villkor som fastställs i nationell lagstiftning, tillåter att filialer, som upprättats inom dess territorium och som omfattas av detta kapitel, helt eller delvis överläter sina bestånd av försäkringsavtal till en filial, som omfattas av detta kapitel och som upprättats i en annan medlemsstat, ska medlemsstaten säkerställa att tillsynsmyndigheterna i acceptföretagets hemmedlemsstat eller, i tillämpliga fall, i den medlemsstat som avses i artikel 167 kan intyga följande:

- a) Att acceptföretaget även sedan hänsyn tagits till överlåtelsen har nödvändig medräkningsbar kapitalbas för att täcka solvenskapitalkravet.
- b) Att lagstiftningen i acceptföretagets hemmedlemsstat tillåter en sådan överlåtelse.
- c) Att hemmedlemsstaten har medgivit överlåtelsen.

4. I de fall som avses i punkterna 1-3 ska den medlemsstat där den överlåtande filialen är belägen godkänna överlåtelsen efter att ha inhämtat medgivande från tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där riskerna är belägna, eller den medlemsstat där åtagandet gjorts om riskerna inte är belägna i den medlemsstaten.

5. Tillsynsmyndigheterna i de medlemsstater som rådfrågas ska, inom tre månader efter det att de mottagit begäran, lämna sina yttranden eller medgivanden till tillsynsmyndigheterna i den överlåtande filialens hemmedlemsstat. Om de rådfrågade myndigheterna inte lämnar något svar inom denna tid ska detta anses likvärdigt med ett tillstyrkande eller ett tyst medgivande.

6. En överlåtelse som godkänts enligt punkterna 1-5 ska offentliggöras på det sätt som fastställs i nationell lagstiftning i den medlemsstat där riskerna är belägna eller där åtagandet gjorts.

Sådana överlåtelser ska automatiskt vara giltiga mot försäkringstagare, försäkrade och varje annan person som har rättigheter eller skyldigheter till följd av de överlätna avtalen.

Artikel 165

Försäkringstekniska avsättningar

Medlemsstaterna ska ålägga företagen att göra adekvata försäkringstekniska avsättningar till täckning av försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser inom respektive medlemsstats territorium beräknade enligt kapitel VI avsnitt 2. Medlemsstaterna ska kräva att företagen värderar tillgångar och skulder enligt i kapitel VI avsnitt 1 och fastställer sina egna medel enligt kapitel VI avsnitt 3.

Artikel 166

Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav

1. Varje medlemsstat ska inom sitt territorium kräva att etablerade filialer håller ett belopp av medräkningsbar kapitalbas i form av sådana tillgångar som avses i artikel 98.3.

Solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet ska beräknas i enlighet med bestämmelserna i kapitel VI avsnitten 4 och 5.

Vid beräkning av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet, för såväl skadeförsäkring som livförsäkring, ska dock hänsyn tas till endast den berörda filialens verksamhet.

2. Beloppet av det medräkningsbara primärkapital som krävs för att täcka minimikapitalkravet och tröskelvärdet för detta krav ska vara sammansatt enligt bestämmelserna i artikel 98.4.

3. Beloppet av det medräkningsbara primärkapitalet får inte vara mindre än hälften av den lägsta gräns som föreskrivs i artikel 129.1 d.

Den deposition som ska göras enligt artikel 162.2 e ska inräknas i det medräkningsbara primärkapital som ska täcka minimikapitalkravet.

4. De tillgångar som motsvarar solvenskapitalkravet ska till minst ett belopp motsvarande minimikapitalkravet finnas i den medlemsstat där verksamheten bedrivs och överskjutande tillgångar inom gemenskapen.

Artikel 167

Förmåner för företag som är auktoriserade i mer än en medlemsstat

1. Företag som har ansökt om eller beviljats auktorisation i mer än en medlemsstat får ansöka om följande förmåner, som får medges endast gemensamt:

- Det solvenskapitalkrav som anges i artikel 166 ska beräknas på grundval av hela den verksamhet som företaget bedriver inom gemenskapen.
- Den deposition som krävs enligt artikel 162.2 e ska göras endast i en av de berörda medlemsstaterna.
- De tillgångar som motsvarar minimikapitalkravet får i enlighet med artikel 134 placeras i vilken som helst av de medlemsstater där företaget bedriver sin verksamhet.

I de fall som avses i första stycket ska man vid beräkningen endast beakta transaktioner som genomförts av samtliga filialer som är etablerade inom gemenskapen.

2. Ansökan om tillgång till de förmåner som anges i punkt 1 ska göras till tillsynsmyndigheterna i den berörda medlemsstaten. I ansökan ska anges den myndighet i medlemsstaten som i framtiden ska utöva tillsyn av solvensen för den totala verksamhet som utövas av de filialer som företaget etablerat inom gemenskapen. Företagets val av myndighet ska motiveras.

Den deposition som avses i artikel 162.2 e ska göras i den medlemsstaten.

3. Medgivande från tillsynsmyndigheterna i samtliga medlemsstater som mottagit en sådan ansökan fordras för beviljande av de förmåner som anges i punkt 1.

Dessa förmåner ska börja gälla från och med den dag då den av företaget valda tillsynsmyndigheten meddelar de övriga tillsynsmyndigheterna att den kommer att kontrollera solvensen för den totala verksamhet som bedrivs av företagets filialer inom gemenskapen.

Den valda tillsynsmyndigheten ska från de övriga medlemsstaterna inhämta erforderliga upplysningar om den totala solvensen för de filialer företaget etablerat inom deras territorier.

4. De enligt punkterna 1, 2 och 3 medgivna förmånerna ska återkallas samtidigt av samtliga berörda medlemsstater på initiativ av en eller flera av dessa.

Artikel 168

Redovisning, uppgifter för stabilitetstillsyn och statistik samt företag i svårigheter

Artiklarna 34, 139.3, 140 och 141 ska tillämpas på detta avsnitt.

Vid tillämpningen av artiklarna 137–139, då ett företag befunnits berättigat till förmånerna enligt artikel 167.1, 167.2 och 167.3,

ska den tillsynsmyndighet som svarar för verifieringen av solvensen för de filialer företaget etablerat inom gemenskapen, likställas med tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där ett företag etablerat i gemenskapen har sitt huvudkontor.

Artikel 169

Åtskillnad mellan skade- och livförsäkring

1. Filialer som avses i detta avsnitt får inte samtidigt inom samma medlemsstat bedriva liv- och skadeförsäkringsverksamhet.

2. Med avvikelse från punkt 1 får medlemsstaterna bestämma att de filialer som avses i detta avsnitt och som vid relevant tidpunkt enligt artikel 73.5 första stycket samtidigt bedrev båda verksamheterna i en medlemsstat får fortsätta med detta, förutsatt att det för varje verksamhet upprättas en särskild förvaltning i enlighet med artikel 74.

3. Varje medlemsstat som med stöd av artikel 73.5 andra stycket föreskriver att försäkringsföretag etablerade inom dess territorium ska upphöra att samtidigt bedriva de verksamheter inom vilka de var verksamma vid den relevanta tidpunkt som avses i artikel 73.5 första stycket ska ställa detta krav även på filialer som avses i detta avsnitt och som är etablerade inom dess territorium och samtidigt bedriver båda verksamheterna där.

Medlemsstaterna får föreskriva att de filialer som avses i detta avsnitt och vars huvudkontor samtidigt bedriver båda verksamheterna, och som vid de tidpunkter som anges i artikel 73.5 första stycket i en medlemsstat enbart bedrev livförsäkringsverksamhet, får fortsätta med sin verksamhet där. Om företaget önskar bedriva skadeförsäkringsverksamhet inom samma territorium, får det bedriva livförsäkringsverksamhet endast genom ett dotterföretag.

Artikel 170

Återkallelse av auktorisation för företag som är auktoriserade i mer än en medlemsstat

Om den i artikel 167.2 nämnda myndigheten återkallar en auktorisation, ska den anmäla detta till tillsynsmyndigheterna i de övriga medlemsstater där företaget bedriver verksamhet, varpå dessa ska vidta behövliga åtgärder.

Om skälet till återkallelsen är att solvensen är otillräcklig i förhållande till vad som föreskrivits av de medlemsstater som beviljat en ansökan enligt artikel 167, ska även de medlemsstater som beviljat sådana ansökningar återkalla sina auktorisationer.

Artikel 171

Avtal med tredjeländer

Gemenskapen får genom avtal som med stöd av fördraget träffas med ett eller flera tredjeländer, och på villkor om reciprocitet, medge tillämpning av bestämmelser som avviker från bestämmelserna i detta avsnitt, för att garantera ett tillfredsställande skydd för försäkringstagare och försäkrade i medlemsstaterna.

Avsnitt 2

Återförsäkring

Artikel 172

Likvärdighet

1. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder som specificerar kriterierna för att bestämma om den solvensordning som ett tredjeland tillämpar på återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i det tredjelandet är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

2. Kommissionen får i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 301.2 och med beaktande av de kriterier som antagits i enlighet med punkt 1 anta beslut om huruvida den solvensordning som ett tredjeland tillämpar på återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i samma tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I.

Dessa beslut ska ses över regelbundet.

3. Om solvensordningen i ett tredjeland enligt punkt 2 har bedömts vara likvärdig med den i detta direktiv ska återförsäkringsavtal som ingås med företag med huvudkontor i detta tredjeland behandlas på samma sätt som återförsäkringsavtal med företag som är auktoriserade enligt detta direktiv.

Artikel 173

Förbud mot pantsättning av tillgångar

Medlemsstaterna får inte, för upprättandet av försäkringstekniska avsättningar, behålla eller införa något system med bruttoreserver som kräver att tillgångar pantsätts för att täcka ej intjänade premier och oregrerade skador i de fall då återförsäkraren är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland vars solvensordning i enlighet med artikel 172 bedöms vara likvärdig med den som fastställs genom detta direktiv.

Artikel 174

Principer och villkor för utövande av återförsäkringsverksamhet

En medlemsstat ska inte på återförsäkringsföretag hemmahörande i tredjeland som inleder eller redan bedriver återförsäkringsverksamhet inom dess territorium tillämpa bestämmelser som leder till att dessa behandlas gynnsammare än återförsäkringsföretag med huvudkontor i den medlemsstaten.

Artikel 175

Avtal med tredjeländer

1. Kommissionen får lägga fram förslag till rådet beträffande förhandlingar om avtal med ett eller flera tredjeländer om metoderna för att utöva extra tillsyn över följande:

- a) Återförsäkringsföretag från tredjeländer, som bedriver återförsäkringsverksamhet inom gemenskapen.
- b) Återförsäkringsföretag hemmahörande i gemenskapen, som bedriver återförsäkringsverksamhet inom ett tredjelands territorium.

2. De avtal som avses i punkt 1 ska särskilt syfta till att på villkor av likvärdighet i stabilitetsregleringen säkerställa effektivt marknadstillträde inom varje avtalsparts territorium och innehålla föreskrifter om ömsesidigt erkännande av tillsynsregler och praxis på återförsäkringsområdet. De ska också syfta till att säkerställa följande:

- a) Att tillsynsmyndigheterna i medlemsstaterna kan erhålla de upplysningar som krävs för tillsynen över återförsäkringsföretag med huvudkontor inom gemenskapen som bedriver verksamhet inom de berörda tredjeländernas territorier.
- b) Att tillsynsmyndigheterna i tredjeland kan erhålla de upplysningar som krävs för tillsynen över återförsäkringsföretag med huvudkontor inom deras territorier som bedriver verksamhet inom gemenskapen.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 300.1 och 300.2 i fördraget ska kommissionen med bistånd av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén granska resultaten av de förhandlingar som avses i punkt 1 i den här artikeln och den situation som dessa ger upphov till.

KAPITEL X

Dotterföretag till försäkrings- och återförsäkringsföretag för vilka ett tredjelands lag gäller och sådana företags förvärv av innehav

Artikel 176

Information från medlemsstaterna till kommissionen

Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter ska underrätta kommissionen och tillsynsmyndigheterna i övriga medlemsstater om varje auktorisation av ett direkt eller indirekt dotterföretag till ett eller flera moderföretag för vilka ett tredjelands lag gäller.

Underrättelsen ska också innehålla en uppgift om den berörda företagsgruppens struktur.

När ett företag, som omfattas av ett tredjelands lagstiftning, förvärvar ett innehav i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i gemenskapen så att detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag skulle bli ett dotterföretag till tredjelandsföretaget ska tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten underätta kommissionen och tillsynsmyndigheterna i övriga medlemsstater om detta.

Artikel 177

Behandling i tredjeland av försäkrings- och återförsäkringsföretag hemmahörande i gemenskapen

1. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla svårigheter av allmän natur som deras försäkrings- eller återförsäkringsföretag mött vid etablering och utövande av verksamhet i ett tredjeland eller vid pågående verksamhet i ett tredjeland.
2. Kommissionen ska periodvis överlämna en rapport till rådet om behandlingen i tredjeland av försäkrings- och återförsäkringsföretag som auktoriserats i gemenskapen med avseende på följande:
 - a) Etablering i tredjeland av försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserade i gemenskapen.
 - b) Förvärv av innehav i försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland.
 - c) Fortsatt försäkrings- och återförsäkringsverksamhet i sådana etablerade företag.
 - d) Tillhandahållande över nationsgränserna av försäkrings- och återförsäkringstjänster från gemenskapen till tredjeland.

Kommissionen ska till rådet överlämna rapporterna jämte lämpliga förslag eller rekommendationer.

AVDELNING II

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR FÖRSÄKRING OCH ÅTERFÖRSÄKRING

KAPITEL I

Tillämplig lag och villkor för avtal om direkt försäkring

Avsnitt 1

Tillämplig lag

Artikel 178

Tillämplig lag

Varje medlemsstat som inte omfattas av tillämpningen av förordning (EG) nr 593/2008 ska tillämpa bestämmelserna i den förordningen för att fastställa vilken lag som ska vara tillämplig på försäkringsavtal som omfattas av artikel 7 i den förordningen.

Avsnitt 2

Obligatorisk försäkring

Artikel 179

Anknutna skyldigheter

1. Skadeförsäkringsföretagen får erbjuda och meddela obligatorisk försäkring på de villkor som anges i denna artikel.
2. När en medlemsstat föreskriver skyldighet att teckna försäkring, ska ett försäkringsavtal anses uppfylla en sådan skyldighet endast om det följer de särskilda bestämmelser som gäller för sådan försäkring i den medlemsstaten.
3. Om en medlemsstat föreskriver obligatorisk försäkring och det krävs att försäkringsföretaget ska anmäla till tillsynsmyndigheterna att försäkringskyddet upphört, får detta upphörande göras gällande gentemot skadelidande tredje man endast under de förutsättningar som fastställts av denna medlemsstat.
4. Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen om de risker för vilka försäkring är obligatorisk enligt medlemsstatens lagstiftning, och därvid ange följande:
 - a) De särskilda föreskrifter som gäller för sådan försäkring.
 - b) De uppgifter som ska anges i ett intyg som ett skadeförsäkringsföretag är skyldigt att utfärda till en försäkrad, i fall där denna medlemsstat fordrar bevis om att skyldigheten att teckna försäkring har uppfyllts.

En medlemsstat får kräva att bland de uppgifter som avses i första stycket b ska finnas en förklaring av försäkringsföretaget att försäkringsavtalet är i överensstämmelse med de särskilda bestämmelser som gäller för sådan försäkring.

Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra de uppgifter som avses i första stycket b.

Avsnitt 3

Det allmänna bästa

Artikel 180

Det allmänna bästa

Den medlemsstat där en risk är belägen eller medlemsstaten för åtagandet får inte hindra en försäkringstagare från att teckna ett avtal med ett försäkringsföretag som auktoriserats på de villkor som anges i artikel 14 om ingåendet av detta avtal inte strider mot bestämmelser till skydd för det allmänna bästa i den medlemsstat där risken är belägen eller i medlemsstaten för åtagandet.

Avsnitt 4

Försäkringsvillkor och premietariffer

Artikel 181

Skadeförsäkring

1. Medlemsstaterna får inte kräva förhandsgodkännande eller löpande anmälan av allmänna och särskilda avtalsvillkor, premietariffer eller formulär och andra tryckta handlingar som ett försäkringsföretag avser att använda i sina mellanhavanden med försäkringstagarna.

Medlemsstaterna får kräva att sådana avtalsvillkor och andra dokument företes vid enstaka tillfällen endast i syfte att kontrollera att nationella bestämmelser om försäkringsavtal följs. Sådana krav får inte vara en förutsättning för att företag ska få bedriva verksamhet.

2. En medlemsstat som föreskriver obligatorisk försäkring får kräva att försäkringsföretag ska överlämna de allmänna och särskilda villkoren för sådan försäkring till sin tillsynsmyndighet innan de får spridas.

3. Medlemsstaterna får inte upprätthålla eller införa krav på förhandsanmälan eller förhandsgodkännande av föreslagna premiehöjningar, om detta inte är en del av allmänna priskontrollsystem.

Artikel 182

Livförsäkring

Medlemsstaterna får inte kräva förhandsgodkännande av eller regelbundna underrättelser om allmänna och särskilda försäkringsvillkor, premietariffer, tekniska grunder som särskilt använts för beräkning av premietariffer och försäkringstekniska avsättningar, eller formulär och andra tryckta handlingar som ett livförsäkringsföretag avser att använda i sina mellanhavanden med försäkringstagarna.

Hemmedlemsstaten får dock, uteslutande i syfte att kontrollera efterlevnaden av nationella bestämmelser rörande försäkringsmatematiska principer, kräva regelmässig underrättelse om de tekniska grunder som använts vid beräkning av premietariffer och försäkringstekniska avsättningar. Dessa krav får inte vara en förutsättning för att ett försäkringsföretag ska få bedriva verksamhet.

Avsnitt 5

Information till försäkringstagarna

Underavsnitt 1

Skadeförsäkring

Artikel 183

Allmän information till försäkringstagare

1. Innan ett skadeförsäkringsavtal ingås ska skadeförsäkringsföretaget informera försäkringstagaren om följande:

- Wilken lag som ska tillämpas på avtalet, om parterna inte har fritt val.
- Att parterna fritt kan välja vilken lag som ska tillämpas, och vilken lag försäkringsgivaren föreslår.

Försäkringsföretaget ska också informera varje försäkringstagare om på vilket sätt försäkringstagarnas klagomål beträffande avtalen handläggs och även, i förekommande fall, vilket särskilt organ som handhar sådana klagomål, utan att detta inskränker försäkringstagarens rätt att vidta rättsliga åtgärder.

2. De förpliktelser som avses i punkt 1 ska gälla endast om försäkringstagaren är en fysisk person.

3. Närmare bestämmelser för genomförandet av punkterna 1 och 2 ska fastställas av den medlemsstat där risken är belägen.

Artikel 184

Ytterligare information beträffande skadeförsäkring som erbjuds med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster

1. När en skadeförsäkring erbjuds med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster ska försäkringstagaren, innan något åtagande görs, underrättas om i vilken medlemsstat huvudkontoret eller, i tillämpliga fall, filialen med vilken avtalet ska ingås är belägen.

Varje handling som lämnas ut till försäkringstagaren ska innehålla den information som avses i första stycket.

Bestämmelserna i första och andra styckena ska inte tillämpas på stora risker.

2. I avtalet eller andra handlingar som ger försäkringsskydd, samt i försäkringsansökningen, i den mån den är bindande för sökanden, ska finnas uppgift om adressen till huvudkontoret eller, i tillämpliga fall, till den filial till skadeförsäkringsföretaget som ger skyddet.

Medlemsstaterna får kräva att namn på och adress till den representant för skadeförsäkringsföretaget som avses i artikel 148.2 a även ska anges i de handlingar som avses i första stycket i denna punkt.

Underavsnitt 2

Livförsäkring

Artikel 185

Information till försäkringstagare

1. Innan ett livförsäkringsavtal ingås ska minst den information som anges i punkterna 2-4 lämnas till försäkringstagaren.
2. Följande uppgifter om livförsäkringsföretaget ska meddelas:
 - a) Företagets namn och företagsform.
 - b) Medlemsstat i vilken huvudkontoret och, i tillämpliga fall, den filial där avtalet ingås, är beläget.
 - c) Huvudkontorets adress och i tillämpliga fall adressen till den filial som ingår avtalet.
 - d) En konkret hänvisning till den i artikel 51 nämnda lägesrapporten om solvens och finansiell ställning, som gör denna information lättillgänglig för försäkringstagaren.
3. Följande uppgifter om åtagandet ska meddelas:
 - a) Definition av förmåner och optioner.
 - b) Avtalets löptid.
 - c) Hur avtalet kan avbrytas.
 - d) Hur premier ska betalas och premieperioder.
 - e) Hur återbäring beräknas och fördelas.
 - f) Angivande av återköpsvärde, fribrevsvärde och i vilken omfattning dessa är garanterade.
 - g) Uppgifter om premier för varje förmån, såväl huvudförmåner som, i tillämpliga fall, tilläggsförmåner.
 - h) I fråga om fondförsäkringsavtal uppgifter om de andelar till vilka förmånerna är knutna.
 - i) Uppgift om vilka slags tillgångar som fondförsäkringsavtal är baserade på.
 - j) Sättet för utövandet av uppsägningsrätten.
 - k) Allmän information om de skatteregler som gäller för aktuell försäkringstyp.

l) Sättet för handläggning av klagomål på försäkringsavtal från försäkringstagare, försäkrade eller förmånstagare och, i förekommande fall, förekomsten av ett särskilt organ som handlägger sådana klagomål utan inskränkning av rätten att vidta rättsliga åtgärder.

m) Vilken lag som ska tillämpas på avtalet om parterna inte har fritt val eller, om parterna har frihet att välja vilken lag som ska tillämpas, den lag livförsäkringsföretaget föreslår.

4. Dessutom ska särskild information tillhandahållas så att försäkringstagaren verkligen förstår de risker som avtalet innebär och som denne därmed tar.

5. Försäkringstagaren ska under hela avtalsstiden hållas informerad om ändringar i fråga om följande information:

- a) Allmänna och särskilda försäkringsvillkor.
- b) Livförsäkringsföretagets namn och företagsform eller huvudkontorets adress och, i tillämpliga fall, adressen till den filial som ingått avtalet.
- c) Alla uppgifter som är upptagna i punkt 3 d-j vid ändring av försäkringsvillkoren eller den lagstiftning som gäller för avtalet.
- d) Årligen uppgift om återbäringssituationen.

Om försäkringsgivaren i samband med ett erbjudande om eller tecknandet av ett livförsäkringsavtal presenterar siffror avseende storleken på potentiella betalningar som överstiger de kontraktuella betalningarna, ska försäkringsgivaren ge försäkringstagaren ett exempel på en beräkning i vilken det potentiella slutliga ersättningsbeloppet beräknas utifrån premiebetalningarna vid tre olika räntesatser. Detta ska inte gälla för terminsförsäkringar och terminskontrakt. Försäkringsgivaren ska informera försäkringstagaren på ett tydligt och lättbegripligt sätt om att beräkningsexemplet endast är en beräkningsmodell som grundar sig på teoretiska antaganden, och att försäkringstagaren inte kan ställa några avtalsgrundade anspråk utifrån beräkningsexemplet.

När det gäller försäkringar med rätt till andel i överskott ska försäkringsgivaren årligen skriftligt informera försäkringstagaren om läget för försäkringstagarens fordringar, inklusive rätten till andel i överskottet. Dessutom ska försäkringsgivaren, när denne har presenterat siffror över den potentiella framtida utvecklingen för rätten till andel i överskott, informera försäkringstagaren om skillnader mellan den faktiska utvecklingen och de ursprungliga uppgifterna.

6. Den information som avses i punkterna 2-5 ska vara klart och tydligt formulerad och avfattad på ett officiellt språk i den medlemsstat där åtagandet gjorts.

Informationen får dock lämnas på ett annat språk om försäkringstagaren begär det och medlemsstatens lagstiftning tillåter det eller om försäkringstagaren har frihet att välja tillämplig lag.

7. Den medlemsstat i vilken åtagandet gjorts får kräva att livförsäkringsföretagen ska lämna information utöver den som förtecknas i punkterna 2-5 endast om det är nödvändigt för att försäkringstagaren rätt ska förstå de väsentliga delarna av åtagandet.

8. Närmare regler för genomförandet av punkterna 1-7 ska fastställas av den medlemsstat där åtagandet har gjorts.

Artikel 186

Uppsägningstid

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att försäkringstagare som ingår individuella livförsäkringsavtal ska kunna säga upp avtalen inom en tid av mellan 14 och 30 dagar från den dag de informeras om ingäendet av avtalen.

Försäkringstagarnas uppsägning ska innebära att de befrias från alla framtida förpliktelser som följer av avtalet.

Andra rättsverkningar av och förutsättningar för uppsägning ska bestämmas genom den lag som ska tillämpas på avtalet, i synnerhet såvitt avser det sätt på vilket försäkringstagaren ska informeras om att avtal har ingåtts.

2. Medlemsstaterna får välja att inte tillämpa punkt 1 i följande fall:

- a) Om ett avtal har en giltighetstid om sex månader eller mindre.
- b) I fall då försäkringstagaren, på grund av sin ställning eller på grund av de omständigheter under vilka avtalet ingåtts inte är i behov av särskilt skydd.

Om medlemsstaterna utnyttjar den valmöjlighet som avses i första stycket ska de i sin lagstiftning särskilt ange detta förhållande.

KAPITEL II

Bestämmelser som särskilt avser skadeförsäkring

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 187

Försäkringsvillkor

Till allmänna och särskilda försäkringsvillkor ska inte räknas villkor som, i ett enskilt fall, är betingade av särskilda omständigheter som hänför sig till den risk som ska försäkras.

Artikel 188

Upphävande av monopol

Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de etableringsmonopol inom vissa klasser som beviljats organ etablerade inom deras territorier och som avses i artikel 8 upphävs.

Artikel 189

Deltagande i nationella garantisystem

Värdmedlemsstaterna får föreskriva att skadeförsäkringsföretag på samma sätt som skadeförsäkringsföretag som fått tillstånd inom deras territorier ska ansluta sig till och delta i varje garantisystem som är avsett att säkerställa utbetalning av försäkringsersättning till försäkringstagare och skadelidande tredje man.

Avsnitt 2

Koassurans inom gemenskapen

Artikel 190

Koassuransverksamhet inom gemenskapen

1. Detta avsnitt ska tillämpas på koassuransverksamhet inom gemenskapen, vilken utgörs av den koassuransverksamhet som avser en eller flera av de risker som klassificerats enligt klasserna 3-16 i del A i bilaga I och som uppfyller följande villkor:

- a) Risken är en stor risk.
- b) Risken täcks genom ett enda avtal med en samlad premie och för samma termin av två eller flera försäkringsgivare, som var och en ansvarar för sin del som "koassuradörer" och av vilka en ska vara ledande försäkringsföretag.
- c) Risken finns inom gemenskapen.
- d) För att kunna täcka risken behandlas det ledande försäkringsföretaget som om det vore det försäkringsföretag som täcker hela risken.
- e) Minst en av koassuradörerna deltar i avtalet genom ett huvudkontor eller en filial etablerad i en annan medlemsstat än den där det ledande försäkringsföretaget är etablerat.
- f) Det ledande försäkringsföretaget åtar sig till fullo den roll som tillkommer det enligt gällande praxis för koassuransverksamhet och särskilt fastställer försäkringsvillkor och tariffer.

2. Artiklarna 147-152 ska endast tillämpas på det ledande försäkringsföretaget.

3. Koassuransverksamhet som inte uppfyller villkoren i punkt 1 ska omfattas av bestämmelserna i detta direktiv med undantag av det här avsnittet.

Artikel 191

Deltagande i koassurans inom gemenskapen

Försäkringsföretagens rätt att delta i koassuransverksamhet inom gemenskapen får inte villkoras av andra bestämmelser än de som föreskrivs i detta avsnitt.

Artikel 192

Försäkringstekniska avsättningar

Storleken på de försäkringstekniska avsättningarna ska bestämmas av de olika koassuradörerna enligt de regler som gäller i deras hemmedlemsstat eller, om sådana regler saknas, enligt gällande praxis i den medlemsstaten.

De försäkringstekniska avsättningarna ska dock vara minst lika stora som de som fastställts av den ledande assuradören enligt de regler som gäller i dennes hemmedlemsstat.

Artikel 193

Statistik

Hemmedlemsstaterna ska se till att koassuradörerna för statistik som visar omfattningen av den koassuransverksamhet inom gemenskapen som de deltar i, med angivande av vilka medlemsstater som omfattas.

Artikel 194

Behandling av koassuransavtal vid likvidationsförfaranden

Om ett försäkringsföretag träder i likvidation, ska de åtaganden som följer av koassuransavtal inom gemenskapen infrias på samma sätt som de åtaganden som hänför sig till försäkringsföretagets övriga försäkringsavtal, oavsett försäkringstagarens eller förmänstagarnas nationalitet.

Artikel 195

Informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter

Vid genomförandet av detta avsnitt ska medlemsstaternas tillsynsmyndigheter, inom ramen för det samarbete som avses i avdelning I kapitel IV avsnitt 5, utbyta all information som erfordras.

Artikel 196

Samarbete under genomförandet

Kommissionen och medlemsstaternas tillsynsmyndigheter ska i nära samarbete följa upp de svårigheter som kan uppkomma vid genomförandet av detta avsnitt.

Inom ramen för detta samarbete ska de särskilt uppmärksamma sådan tillämpning som tyder på att det ledande försäkringsföretaget inte fullgör sitt åtagande enligt gällande praxis inom koassuranssektorn eller att täckningen av föreliggande risker uppenbart inte kräver deltagande av två eller flera assuradörer.

Avsnitt 3

Assistans

Artikel 197

Verksamhet liknande reseförsäkring

Medlemsstaterna får föreskriva att tillhandahållande av räddningstjänster till personer som råkat i svårigheter under andra omständigheter än de som nämns i artikel 2.2 ska omfattas av detta direktiv.

Om en medlemsstat föreskriver detta, ska den behandla sådan verksamhet som om den ingick i klass 18 i del A i bilaga I.

Andra stycket ska inte på något sätt påverka möjligheterna till sådan klassificering som anges i bilaga I när det gäller verksamhet som uppenbart ingår i andra klasser.

Avsnitt 4

Rättsskyddsförsäkring

Artikel 198

Tillämpningsområde för detta avsnitt

1. Detta avsnitt ska tillämpas på rättsskyddsförsäkring som avses i klass 17 i bilaga I del A, genom vilken ett försäkringsföretag åtar sig att, mot betalning av premie, bära kostnaderna för rättsliga förfaranden och tillhandahålla andra tjänster som har direkt anknytning till vad en sådan försäkring omfattar, främst i följande syften:

- a) Att tillförsäkra ersättning för den förlust eller skada som den försäkrade åsamkats antingen genom uppgörelse som skett utanför domstol, eller genom civilrättsligt eller straffrättsligt förfarande.
- b) Att försvara eller företräda den försäkrade vid civilrättsliga, straffrättsliga eller förvaltningsrättsliga förfaranden eller vid andra liknande förfaranden eller i anledning av att ersättningskrav har riktats mot denna person.

2. Detta avsnitt ska inte gälla något av följande:

- a) Rättsskyddsförsäkring avseende tvister eller risker som härrör från eller har samband med användning av havsgående fartyg.

- b) Åtgärder som ett försäkringsföretag, inom ramen för ansvarsförsäkring, vidtar för att försvara eller företräda den försäkrade i en undersökning eller en förhandling, om åtgärderna samtidigt utövas för tillvaratagande av detta försäkringsföretags egna intressen inom ramen för sådan försäkring.
- c) Om en medlemsstat bestämmer detta, rättsskyddsförsäkring meddelad av en assistansförsäkringsgivare som uppfyller följande villkor:
- i) Verksamheten utövas i en annan medlemsstat än den där den försäkrade har sin stadigvarande bostad.
- ii) Verksamheten utgör del av ett avtal som täcker uteslutande assistans för personer som hamnar i svårigheter under resa eller vid vistelse utanför hemorten eller den stadigvarande bostaden.

I det fall som avses i första stycket c ska det i avtalet tydligt anges att skyddet i fråga är begränsat till sådana omständigheter som anges i det ledet och är underordnat i förhållande till assistansen.

Artikel 199

Separata avtal

Rättsskyddsförsäkring ska antingen meddelas genom ett avtal som är skilt från det som upprättas för andra klasser, eller tas upp som en separat del av ett försäkringsbrev med särskilt angivande av rättsskyddets omfattning samt, om medlemsstaten så begär, det motsvarande premiebeloppet.

Artikel 200

Handläggning av skadeärenden

1. Hemmedlemsstaten ska säkerställa att försäkringsföretag i enlighet med det alternativ som medlemsstaten valt eller efter eget val, om medlemsstaten samtycker till detta, antar minst en av de metoder för handläggning av skadeärenden som anges i punkterna 2, 3 och 4.

Oavsett vilken lösning som väljs ska de rättsskyddsförsäkrades intressen anses likvärdigt tillvaratagna enligt detta avsnitt.

2. Försäkringsföretag ska se till att ingen anställd som har befattning med handläggningen av skadeärenden inom rättsskyddsförsäkring eller med därmed sammanhängande juridisk rådgivning samtidigt utövar liknande verksamhet inom ett annat företag som är knutet till det första försäkringsföretaget finansiellt, kommersiellt eller administrativt och som omfattar en eller flera av de andra klasser som anges i bilaga I.

Försäkringsföretag med blandad verksamhet ska se till att ingen anställd som har befattning med handläggningen av skadeärenden eller med därmed sammanhängande juridisk rådgivning samtidigt utövar liknande verksamhet inom en annan klass som ingår i företagets verksamhet.

3. Försäkringsföretaget ska anförtro handläggningen av skadeärenden avseende rättsskyddsförsäkring till ett företag som är en särskild juridisk person. Detta företag ska anges i ett sådant särskilt försäkringsavtal eller i en sådan separat del av ett avtal som avses i artikel 199.

Om det företag som är en särskild juridisk person har anknytning till ett försäkringsföretag som är verksamt inom en eller flera av de andra klasser som anges i bilaga I del A, får de anställda som handlägger skadeärenden eller bistår med juridisk rådgivning i samband med sådan handläggning i det företag som är en särskild juridisk person inte samtidigt utöva samma eller liknande uppgifter i det andra försäkringsföretaget. Medlemsstaterna får föreskriva samma krav för medlemmarna i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganen.

4. Avtalet ska innehålla en bestämmelse om att de försäkrade har rätt att, från den tidpunkt då de kan rikta anspråk mot försäkringsgivaren, fritt utse advokat eller, i den utsträckning det medges i nationell lag, någon annan person med de kvalifikationer som behövs för att tillvarata de försäkrades intressen.

Artikel 201

Fritt val av advokat

1. I varje avtal om rättsskyddsförsäkring ska följande uttryckligen anges:

a) Att de försäkrade fritt ska kunna välja advokat eller någon annan person som har kvalifikationer enligt nationell lag att försvara eller företräda dem eller i övrigt tillvarata deras intressen vid undersökningar eller förhandlingar.

b) Att de försäkrade fritt ska kunna välja advokat eller, om de föredrar det och i den utsträckning det medges i nationell lag, någon annan person med de kvalifikationer som behövs för att tillvarata deras intressen närhelst en intressekonflikt uppstår.

2. I detta avsnitt avses med "advokat" en person som har rätt att utöva sin yrkesverksamhet under en av de benämningar som anges i rådets direktiv 77/249/EEG av den 22 mars 1977 om underlättande för advokater att effektivt begagna sig av friheten att tillhandahålla tjänster⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 78, 26.3.1977, s. 17.

Artikel 202

Undantag från det fria valet av advokat

1. Medlemsstaterna får medge undantag från artikel 201.1 för rättsskyddsförsäkring, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Försäkringen är begränsad till de försäkringsfall som uppkommer genom användning av vägfordon inom den berörda medlemsstatens territorium.
- b) Försäkringen är förenad med ett avtal om erbjudande av assistans vid olyckshändelse eller skadefall där ett vägfordon är inblandat.
- c) Varken rättsskyddsförsäkringsföretaget eller assistansförsäkringsgivaren meddelar någon form av ansvarsförsäkring.
- d) Sådana åtgärder har vidtagits att helt oberoende advokater bistår och företräder vardera parten i en tvist, när parterna är rättsskyddsförsäkrade hos samma försäkringsföretag.

2. Ett undantag som medgivits enligt punkt 1 ska inte inverka på tillämpningen av artikel 200.

Artikel 203

Skiljeförfarande

Medlemsstaterna ska besluta om skiljeförfarande eller andra förfaranden som ger motsvarande garantier om objektivitet för att lösa tvister mellan den som meddelat rättsskyddsförsäkring och den försäkrade, utan att den rätt till överklagande hos rättsliga instanser som kan finnas enligt nationell lag påverkas.

I försäkringsavtalet ska det föreskrivas att den försäkrade har rätt att använda sig av sådana förfaranden.

Artikel 204

Intressekonflikter

När en intressekonflikt uppstår eller oenighet råder angående tvistens lösning, ska rättsskyddsförsäkringsgivaren eller, där det är lämpligt, skaderegleringsorganet, underrätta den försäkrade om de rättigheter som anges i artikel 201.1 och den möjlighet han har att använda sig av ett sådant förfarande som avses i artikel 203.

Artikel 205

Upphävande av krav på specialisering för rättsskyddsförsäkring

Medlemsstaterna ska upphäva alla bestämmelser som innebär förbud för ett försäkringsföretag att samtidigt inom respektive medlemsstats territorium bedriva verksamhet avseende rättsskyddsförsäkring och andra klasser.

Avsnitt 5

Sjukförsäkring

Artikel 206

Sjukförsäkring som alternativ till skydd genom socialförsäkringssystemet

1. Medlemsstater, i vilka avtal om försäkring mot riskerna enligt klass 2 i bilaga I del A helt eller delvis kan ersätta det skydd vid sjukdom som ges genom det lagstadgade socialförsäkringssystemet, får föreskriva följande:

- a) Att sådana avtal ska följa de särskilda rättsregler som denna medlemsstat har antagit för denna försäkringsklass till skydd för det allmänna bästa.
- b) Att de allmänna och särskilda villkoren för denna försäkring meddelas till tillsynsmyndigheterna i den medlemsstaten innan de börjar tillämpas.

2. Medlemsstaterna får föreskriva att det sjukförsäkringssystem som avses i punkt 1 tekniskt sett ska fungera på liknande sätt som en livförsäkring, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Premierna som ska betalas beräknas på grundval av tabeller över sjukdomsfall och andra statistiska uppgifter som är relevanta för den medlemsstat där risken är belägen i enlighet med de matematiska metoder som används inom försäkringsverksamhet.
- b) En reserv upprättas för stigande levnadsålder.
- c) Försäkringsgivaren får upphäva avtalet endast inom en bestämd tidsperiod som fastställs av den medlemsstat där risken är belägen.
- d) Avtalet innehåller bestämmelser om att premierna kan ökas och ersättningsgarna minskas, även för gällande avtal.
- e) Avtalet innehåller bestämmelser om att försäkringstagarna får byta sina befintliga avtal mot ett avtal som överensstämmer med punkt 1 och som erbjuds av samma försäkringsföretag eller samma filial samt tar hänsyn till de rättigheter de förvärvat.

I det fall som avses i första stycket e ska hänsyn tas till reserven för stigande levnadsålder, och ny läkarundersökning får endast krävas om ersättningsnivån ska höjas.

Tillsynsmyndigheterna i den berörda medlemsstaten ska offentliggöra de tabeller över sjukdomsfall och andra relevanta uppgifter som avses i första stycket a samt överlämna dem till tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten.

Premierna ska, på välgrundade försäkringsmatematiska antaganden, vara tillräckliga för att försäkringsföretagen ska kunna uppfylla samtliga sina förpliktelser med hänsyn till samtliga aspekter beträffande deras finansiella situation. Hemmedlemsstaten ska föreskriva att de tekniska grunderna för premieberäkningen ska överlämnas till dess tillsynsmyndigheter innan produkten släpps ut på marknaden.

Tredje och fjärde styckena ska även gälla vid ändringar av befintliga avtal.

Avsnitt 6

Arbetskadeförsäkring

Artikel 207

Obligatorisk arbetskadeförsäkring

Medlemsstaterna får föreskriva att varje försäkringsföretag som på egen risk erbjuder obligatorisk arbetskadeförsäkring inom deras territorier ska följa de särskilda bestämmelser som finns för detta slag av försäkring i deras nationella lagstiftning, med undantag av bestämmelser om den finansiella tillsynen för vilken hemmedlemsstaten ska vara ensamt ansvarig.

KAPITEL III

Bestämmelser som särskilt avser livförsäkring

Artikel 208

Förbud mot tvångsavstående från del av försäkringsverksamhet

Medlemsstaterna får inte föreskriva att livförsäkringsföretag ska avstå från någon del av sin försäkringsverksamhet enligt artikel 2.3 till en eller flera organisationer som anges i nationell lag.

Artikel 209

Premie för nya försäkringar

Premier för nya försäkringar ska utifrån rimliga försäkringsmatematiska antaganden vara tillräckliga för att livförsäkringsföretagen ska kunna uppfylla alla sina åtaganden och i synnerhet för att kunna göra adekvata försäkringstekniska avsättningar.

Vid denna bedömning får hänsyn tas till alla aspekter av ett försäkringsföretags ekonomiska situation, men andra medel än premier och därav härrörande avkastning får inte systematiskt och permanent utnyttjas på ett sådant sätt att det på lång sikt kan äventyra företagens soliditet.

KAPITEL IV

Bestämmelser som särskilt avser återförsäkring

Artikel 210

Finansiell återförsäkring

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag, som ingår avtal om finansiell återförsäkring eller bedriver verksamheter med sådan återförsäkring, på ett tillfredsställande sätt kan identifiera, mäta, övervaka, hantera, kontrollera och rapportera risker som uppstår genom sådana avtal eller verksamheter.

2. I syfte att säkerställa att en harmoniserad behandling av finansiell återförsäkringsverksamhet genomförs får kommissionen anta genomförandeåtgärder för att närmare specificera bestämmelserna i punkt 1 i fråga om övervakning, hantering och kontroll av risker till följd av finansiell återförsäkringsverksamhet.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

3. I punkterna 1 och 2 avses med finansiell återförsäkring en återförsäkring som innebär att den explicita maximala potentiella förlust, uttryckt som den maximala överförda ekonomiska risken, som uppstår genom överföring av en teckningsrisk och en tidsrisk som båda är betydande, överstiger premien för avtalets livslängd med ett begränsat men betydande belopp, samtidigt som åtminstone ett av följande förhållanden föreligger:

- Betydande hänsyn tas uttryckligen till pengars tidvärde.
- Avtalsbestämmelser föreligger för att utjämna skillnaden i ekonomiskt åtagande mellan parterna över tiden för att uppnå den åsyftade risköverföringen.

Artikel 211

Specialföretag

1. Medlemsstaterna ska tillåta specialföretag att etablera sig inom deras territorier, förutsatt att tillsynsmyndigheterna ger sitt förhandsgodkännande.

2. I syfte att säkerställa en harmoniserad behandling av specialföretag ska kommissionen anta genomförandeåtgärder för att fastställa följande:

- Auktorisationens omfattning.
- Obligatoriska villkor som ska ingå i alla ingångna avtal.

- c) De lämplighetskrav som avses i artikel 42 för specialföretagets ledningspersonal.
- d) Lämplighetskrav för aktieägare eller medlemmar med kvalificerat innehav i specialföretaget.
- e) Sunda rutiner för administration och redovisning, adekvata rutiner för intern kontroll och krav för riskhanteringen.
- f) Informationskrav vad beträffar redovisning, uppgifter för stabilitetstillsyn och statistik.
- g) Solvenskrav.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

3. Specialföretag som auktoriserats före den 31 oktober 2012 ska omfattas av lagen i den medlemsstat som auktoriserat specialföretaget. All ny verksamhet som ett specialföretag startar efter det datumet ska emellertid omfattas av punkterna 1 och 2.

AVDELNING III

TILLSYN ÖVER FÖRSÄKRINGS- OCH ÅTERFÖRSÄKRINGSFÖRETAG SOM INGÅR I EN GRUPP

KAPITEL I

Grupptillsyn: definitioner, tillämpliga fall, tillämpningsområde och nivåer

Avsnitt 1

Definitioner

Artikel 212

Definitioner

- 1. I denna avdelning avses med
 - a) *företag med ägarintresse*: ett företag som är antingen moderföretag eller ett annat företag som har ett ägarintresse eller ett företag som är knutet till ett annat företag genom ett sådant förhållande som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG,
 - b) *anknutet företag*: ett företag som är antingen ett dotterföretag eller ett annat företag som är föremål för ägarintresse eller ett företag som är knutet till ett annat företag genom ett sådant förhållande som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG,

- c) *grupp*: en företagsgrupp
 - i) som består av ett företag med ägarintresse, dess dotterföretag och de enheter i vilka företaget med ägarintresse eller dess dotterföretag har innehav samt företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG, eller
 - ii) som baseras på ingående, genom avtal eller på annat sätt, av starka och varaktiga finansiella kopplingar mellan dessa företag, och som kan innehålla ömsesidiga associationer eller liknande företag, under förutsättning att

— ett av dessa företag genom centraliserad samordning utövar ett dominerande inflytande över besluten, inklusive finansiella beslut, i de andra företag som ingår i gruppen, och

— ingående och avbrytande av sådana förbindelser, enligt vad som avses i denna avdelning, kräver ett förhandsgodkännande av grupp tillsynsmyndigheten.

Det företag som utövar centraliserad samordning ska betraktas som moderföretag och de andra företagen ska betraktas som dotterföretag.

- d) *grupptillsynsmyndighet*: den tillsynsmyndighet som i enlighet med artikel 247 fastställts som ansvarig för grupp tillsynen,
- e) *tillsynskollegium*: en permanent men flexibel struktur för samarbete och samordning mellan tillsynsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna,
- f) *försäkringsholdingbolag*: ett moderföretag som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag i den mening som avses i direktiv 2002/87/EG, vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva och ha ägarintresse i dotterföretag, vilka enbart eller huvudsakligen är försäkrings- eller återförsäkringsföretag, eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, där minst ett av dotterföretagen är ett försäkringsföretag eller ett återförsäkringsföretag,
- g) *försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet*: ett annat moderföretag än ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredjeland, ett återförsäkringsföretag, ett återförsäkringsföretag i tredjeland, ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i den mening som avses i direktiv 2002/87/EG, vilket har minst ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bland sina dotterföretag.

2. Vid tillämpningen av denna avdelning ska tillsynsmyndigheterna också som moderföretag betrakta varje företag som enligt deras uppfattning i praktiken utövar ett dominerande inflytande över ett annat företag.

De ska också som dotterföretag betrakta varje företag över vilket, enligt deras uppfattning, ett moderföretag i praktiken utövar ett dominerande inflytande.

De ska också som ägarintresse betrakta ett direkt eller indirekt innehav av röster eller kapital i ett företag över vilket enligt deras uppfattning ett betydande inflytande utövas.

Avsnitt 2

Tillämpningsområde

Artikel 213

Fall då grupp tillsyn ska tillämpas

1. Medlemsstaterna ska föreskriva grupp tillsyn i enlighet med denna avdelning över försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp.

De bestämmelser i detta direktiv i vilka det föreskrivs tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag på det enskilda företags nivå är fortsatt tillämpliga på dessa företag, om inte annat föreskrivs i denna avdelning.

2. Medlemsstaterna ska se till att tillsyn på gruppnivå tillämpas på följande:

- a) Försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse i åtminstone ett försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, försäkringsföretag i tredjeland eller återförsäkringsföretag i tredjeland enligt artiklarna 218–258.
- b) Försäkrings- och återförsäkringsföretag vilkas moderföretag är ett försäkringsholdingbolag med huvudkontor inom gemenskapen enligt artiklarna 218–258.
- c) Försäkrings- och återförsäkringsföretag vilkas moderföretag är ett försäkringsholdingbolag med huvudkontor utanför gemenskapen eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland enligt artiklarna 260–263.
- d) Försäkrings- och återförsäkringsföretag vilkas moderföretag är ett försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet enligt artikel 265.

3. I de fall som avses i punkt 2 a och b får grupp tillsynsmyndigheten, om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse eller försäkringsholdingbolaget med huvudkontor inom gemenskapen är anknutet till en reglerad enhet eller ett blandat finansiellt holdingbolag som är underkastat extra tillsyn enligt artikel 5.2 i direktiv 2002/87/EG, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter, besluta att tillsyn över riskkoncentrationer enligt artikel 244 i det här direktivet eller över transaktioner inom en grupp enligt artikel 245 i direktivet eller båda dessa former av tillsyn inte ska utövas på nivån för det försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller försäkringsholdingbolaget med ägarintresse.

Artikel 214

Grupp tillsynens tillämpningsområde

1. Att grupp tillsyn utövas enligt artikel 213 ska inte innebära något krav på tillsynsmyndigheterna att utföra en tillsynsuppgift i fråga om det enskilda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i tredjeland, försäkringsholdingbolaget eller försäkringsholdingbolaget med blandad verksamhet, utan att detta ska påverka tillämpningen av artikel 257 såvitt gäller försäkringsholdingbolag.

2. Grupp tillsynsmyndigheten får från fall till fall besluta att inte låta ett företag omfattas av den grupp tillsyn som avses i artikel 213:

- a) Företaget är beläget i ett tredjeland där det finns rättsliga hinder för överförandet av nödvändig information, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 229.
- b) Det företag som skulle omfattas är av ringa intresse med hänsyn till grupp tillsynens syfte.
- c) Det vore olämpligt eller vilseledande att med hänsyn till grupp tillsynens syfte låta det berörda företaget omfattas av grupp tillsynen.

Även om flera företag inom samma grupp, betraktade individuellt, får undantas enligt första stycket b, ska de dock inte desto mindre omfattas av grupp tillsynen om de, betraktade tillsammans, är av icke ringa intresse.

Om grupp tillsynsmyndigheten anser att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bör undantas från grupp tillsynen enligt första stycket, leden b eller c, ska myndigheten samråda med övriga berörda tillsynsmyndigheter innan den fattar beslut.

Om grupp tillsynsmyndigheten har undantagit ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag från grupp tillsynen enligt led b eller c, får tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där detta företag är beläget hos det ledande företaget i gruppen inhämta alla uppgifter som kan underlätta deras tillsyn över försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i fråga.

Avsnitt 3

Nivåer

Artikel 215

Moderföretag som har det yttersta ägarintresset på gemenskapsnivå

1. Om det försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag med ägarintresse som avses i artikel 213.2 a och b är ett dotterföretag till ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag som har sitt huvudkontor inom gemenskapen ska artiklarna 218-258 tillämpas endast på det försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag som är moderföretag med huvudkontor inom gemenskapen.

2. Om det försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag som är moderföretag med huvudkontor inom gemenskapen och som har det yttersta ägarintresset enligt punkt 1 är dotterföretag till ett företag som är underkastat extra tillsyn enligt artikel 5.2 i direktiv 2002/87/EG, får grupp tillsynsmyndigheten efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter, besluta att tillsyn över riskkoncentrationer enligt artikel 244, över transaktioner inom en grupp enligt artikel 245 eller över båda dessa former av tillsyn inte ska utövas på nivån för det moderföretag som har det yttersta ägarintresset.

Artikel 216

Moderföretag som har det yttersta ägarintresset på nationell nivå

1. Om det försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag med ägarintresse och med huvudkontor inom gemenskapen som avses i artikel 213.2 a och b inte har detta huvudkontor i samma medlemsstat som det moderföretag med det yttersta ägarintresset på gemenskapsnivå som avses i artikel 215, får medlemsstaterna tillåta sina tillsynsmyndigheter att, efter samråd med grupp tillsynsmyndigheten och detta moderföretag, låta grupp tillsynen avse det försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag som är moderföretag och som har det yttersta ägarintresset på nationell nivå.

I sådana fall ska tillsynsmyndigheten ange motiven till sitt beslut för både grupp tillsynsmyndigheten och moderföretaget med det yttersta ägarintresset på gemenskapsnivå.

Artiklarna 218-258 ska gälla i tillämpliga delar om inte annat följer av punkterna 2-6.

2. Tillsynsmyndigheten får begränsa grupp tillsynen över moderföretaget med det yttersta ägarintresset på nationell nivå till att gälla i ett eller flera avsnitt av kapitel II.

3. Om tillsynsmyndigheten beslutar att tillämpa kapitel II avsnitt 1 på moderföretaget med det yttersta ägarintresset på nationell nivå, ska det val av metod som grupp tillsynsmyndigheten gjort i enlighet med artikel 220 beträffande det moderföretaget med det yttersta ägarintresset på gemenskapsnivå som avses i artikel 215 betraktas som avgörande och tillämpas av tillsynsmyndigheten i den berörda medlemsstaten.

4. Om tillsynsmyndigheten beslutar att tillämpa kapitel II avsnitt 1 på moderföretaget med det yttersta ägarintresset på nationell nivå, och det moderföretag med det yttersta ägarintresset på gemenskapsnivå som avses i artikel 215 har beviljats tillstånd i enlighet med artikel 231 eller artikel 233.5 att beräkna solvenskapitalkravet för gruppen och även solvenskapitalkraven för de försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i gruppen med en intern modell, ska detta beslut betraktas som avgörande och tillämpas av tillsynsmyndigheten i den berörda medlemsstaten.

Om under sådana omständigheter tillsynsmyndigheten finner att riskprofilen hos moderföretaget med det yttersta ägarintresset på nationell nivå avviker väsentligt från den interna modell som godkänts på gemenskapsnivå får myndigheten, så länge som företaget inte på ett korrekt sätt har vidtagit åtgärder med anledning av de synpunkter som den framfört, besluta att för företaget fastställa kapitaltillägg utöver solvenskapitalkravet på grupp nivå eller, om under särskilda omständigheter sådant kapitaltillägg inte skulle vara en lämplig lösning, kräva att företaget ska beräkna sitt solvenskapitalkrav för gruppen enligt standardformeln.

Tillsynsmyndigheten ska ange motiven till sådana beslut för både företaget och grupp tillsynsmyndigheten.

5. Om tillsynsmyndigheten beslutar att tillämpa kapitel II avsnitt 1 på moderföretaget med det yttersta ägarintresset på nationell nivå, ska detta företag inte ges möjlighet att i enlighet med artikel 236 eller 243 ansöka om tillstånd att låta något av sina dotterföretag omfattas av artiklarna 238 och 239.

6. Om medlemsstaterna medger att deras tillsynsmyndigheter fattar sådana beslut som avses i punkt 1, ska de föreskriva att inga sådana beslut kan fattas eller upprätthållas i de fall moderföretaget med det yttersta ägarintresset på nationell nivå är ett dotterföretag till det moderföretag med det yttersta ägarintresset på gemenskapsnivå som avses i artikel 215 och det företaget har erhållit tillstånd enligt artikel 237 eller 243 att låta det dotterföretaget omfattas av artiklarna 238 och 239.

7. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder för att närmare ange under vilka förhållanden beslut enligt punkt 1 får fattas.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 217

Moderföretag med ägarintressen från flera medlemsstater

1. Om medlemsstaterna tillåter att deras tillsynsmyndigheter fattar sådana beslut som avses i artikel 216, ska de också tillåta dem att besluta att ingå överenskommelser med tillsynsmyndigheter i andra medlemsstater där andra moderföretag med yttersta ägarintresse på nationell nivå är verksamma i syfte att utföra grupp tillsyn på undergruppsnivå omfattande flera medlemsstater.

Om de berörda tillsynsmyndigheterna har träffat en överenskommelse enligt första stycket ska grupp tillsynen inte utövas på nivån för något sådant moderföretag med yttersta ägarintresse enligt artikel 216 som är verksamt i andra medlemsstater än den där den undergrupp som avses i första stycket i denna punkt är belägen.

2. Artikel 216.2–216.6 ska gälla i tillämpliga delar.

3. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder för att närmare ange under vilka förhållanden beslut enligt punkt 1 får fattas.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

KAPITEL II

Finansiell ställning

Avsnitt 1

Solvens på grupp nivå

Underavsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 218

Solvenstillsyn på grupp nivå

1. Solvenstillsyn på grupp nivå ska utövas i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln samt artikel 246 och kapitel III.

2. I det fall som avses i artikel 213.2 a ska medlemsstaterna kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintressen säkerställer att gruppen har tillgång till en medräkningsbar kapitalbas som alltid är minst lika med solvenskapitalkravet för gruppen, beräknat enligt underavsnitten 2, 3 och 4.

3. I det fall som avses i artikel 213.2 b ska medlemsstaterna kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp säkerställer att gruppen har tillgång till en medräkningsbar kapitalbas som alltid är minst lika med solvenskapitalkravet för gruppen, beräknat enligt underavsnitt 5.

4. Grupp tillsynsmyndigheten ska utföra tillsynens granskningsprocess enligt kapitel III av kraven i punkterna 2 och 3. Artiklarna 136 och 138.1-138.4 ska gälla i tillämpliga delar.

5. Så snart som företaget med ägarintresse har konstaterat och informerat grupp tillsynsmyndigheten om att solvenskapitalkravet inte längre uppfylls eller att det finns risk för att det kommer att underskridas under de närmaste tre månaderna, ska grupp tillsynsmyndigheten informera övriga tillsynsmyndigheter inom tillsynskollegiet, vilket ska analysera gruppens situation.

Artikel 219

Återkommande beräkningar

1. Grupp tillsynsmyndigheten ska se till att de beräkningar som avses i artikel 218.2 och 218.3 utförs minst en gång per år, antingen av försäkrings- eller återförsäkringsföretagen med ägarintresse eller av försäkringsholdingbolaget.

Relevanta data för beräkningen och beräkningens resultat ska lämnas till grupp tillsynsmyndigheten av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse eller, om det ledande företaget inte är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, av försäkringsholdingbolaget eller av det företag i gruppen som grupp tillsynsmyndigheten utsett efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och med gruppen själv.

2. Försäkrings- och återförsäkringsföretaget samt försäkringsholdingbolaget ska fortlöpande övervaka solvenskapitalkravet för gruppen. Om gruppens riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som låg till grund för det senast rapporterade solvenskapitalkravet ska en förnyad beräkning av detta krav göras utan dröjsmål och rapporteras till grupp tillsynsmyndigheten.

Om det finns grundad anledning att anta att gruppens riskprofil förändrats väsentligt sedan dagen för den senaste rapporteringen av solvenskapitalkravet på grupp nivå, får grupp tillsynsmyndigheten kräva en förnyad beräkning av detta krav.

Underavsnitt 2

Val av beräkningsmetod och allmänna principer

Artikel 220

Val av metod

1. Solvensberäkningen på grupp nivå för försäkrings- och återförsäkringsföretag som avses i artikel 213.2 a ska utföras enligt de försäkringstekniska principer som anges i artiklarna 221–233 och med en av de metoder som redovisas där.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att solvensberäkningen på gruppnivå för sådana försäkrings- och återförsäkringsföretag som avses i artikel 213.2 ska utföras i enlighet med metod 1 som anges i artiklarna 230-232.

Medlemsstaterna ska dock tillåta att deras tillsynsmyndigheter, när de fullgör uppgiften att vara grupp tillsynsmyndighet för en viss grupp, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och gruppen, beslutar att på denna grupp tillämpa metod 2 som anges i artiklarna 233 och 234 eller en kombination av metoderna 1 och 2, om tillämpning uteslutande av metod 1 inte skulle ha varit lämpligt.

Artikel 221

Beaktande av den proportionella andelen

1. Vid solvensberäkning för en grupp ska hänsyn tas till den proportionella andel som ett företag med ägarintresse innehar i de anknutna företagen.

Vid tillämpningen av första stycket ska den proportionella andelen omfatta något av följande:

- a) För metod 1: de procentandelar som tillämpats vid upprättandet av den sammanställda redovisningen.
- b) För metod 2: den andel av det tecknade bolagskapitalet som, direkt eller indirekt, innehas av företaget med ägarintresse.

Oberoende av vilken metod som används ska dock, när det anknutna företaget är ett dotterföretag som inte har tillräcklig medräkningsbar kapitalbas för att täcka sitt solvenskapitalkrav, hela dotterföretagets solvensunderskott beaktas.

Om, enligt tillsynsmyndigheternas uppfattning, ansvaret hos ett moderföretag, som innehar en andel av kapitalet, strikt är begränsat till denna kapitalandel får dock dessa behöriga myndigheter tillåta att dotterföretagets solvensunderskott beaktas på proportionell basis.

2. Grupp tillsynsmyndigheten ska, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och gruppen, fastställa den proportionella andel som ska beaktas i följande fall:

- a) När det inte finns några kapitalbindningar mellan vissa av företagen i en grupp.
- b) När en tillsynsmyndighet har fastställt att ett direkt eller indirekt innehav av röster eller kapital i ett företag ska räknas som ägarintresse, eftersom, enligt myndighetens uppfattning, ett väsentligt inflytande utövas över företaget.
- c) När en tillsynsmyndighet har avgjort att ett företag är ett moderföretag till ett annat företag eftersom det enligt tillsynsmyndighetens uppfattning utövar ett faktiskt dominerande inflytande över detta andra företag.

Artikel 222

Eliminering av dubbelräkning av poster i kapitalbasen

1. Dubbelräkning av poster i kapitalbasen som används för att täcka solvenskapitalkravet mellan olika försäkrings- eller återförsäkringsföretag som beaktas vid solvensberäkningen ska inte tillåtas.

I detta syfte ska, vid beräkning av en grupp solvens, när de metoder som beskrivs i underavsnitt 4 inte redan innehåller bestämmelser om detta, följande belopp undantas:

- a) Värdet av alla tillgångar i försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse som representerar finansieringen av poster i kapitalbasen som får täcka solvenskapitalkravet för något av dess anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag.
- b) Värdet av alla tillgångar i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse som representerar finansieringen av poster i kapitalbasen som får täcka solvenskapitalkravet för det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ägarintresse.
- c) Värdet av alla tillgångar i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse som representerar finansieringen av poster i kapitalbasen som får täcka solvenskapitalkravet för något annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ägarintresse.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, får följande poster omfattas av beräkningen endast i den mån de får ingå för att täcka solvenskapitalkravet i det berörda anknutna företaget:

- a) Överskottsmedel enligt artikel 91.2 som uppkommer i ett livförsäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till det försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse för vilket solvensen på gruppnivå beräknas.
- b) Tecknat men inte inbetalt kapital i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till det försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse för vilket gruppens solvens beräknas.

Följande ska dock i samtliga fall undantas vid beräkningen:

- i) Tecknat men inte inbetalt kapital som medför en möjlig förpliktelse för ett företag med ägarintresse.

ii) Tecknat men inte inbetalt kapital i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse som medför en möjlig förpliktelse för ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

iii) Tecknat men inte inbetalt kapital i ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag som medför en möjlig förpliktelse för ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till samma försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse.

3. Om tillsynsmyndigheterna anser att vissa poster i kapitalbasen, utöver de som avses i punkt 2, som får täcka ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretags solvenskapitalkrav i praktiken inte kan göras tillgängliga för att täcka samma krav i det försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse för vilket solvensen på grupp nivå beräknas, får dessa poster endast omfattas av beräkningen i den mån de får ingå för att täcka solvenskapitalkravet i det anknutna företaget.

4. Summan av de poster i kapitalbasen som avses i punkterna 2 och 3 får inte överstiga solvenskapitalkravet för det anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

5. Poster som ingår i kapitalbasen för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till det försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse för vilket solvensen på grupp nivå beräknas, och för vilka tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande krävs enligt artikel 90, får ingå i beräkningen endast under förutsättning att de vederbörligen godkänts av den tillsynsmyndighet som är ansvarig för tillsynen över det anknutna företaget.

Artikel 223

Eliminering av kapital som skapats inom en grupp

1. Vid beräkning av en grups solvens ska ingen hänsyn tas till poster i kapitalbasen som får täcka solvenskapitalkravet och som härrör från ömsesidig finansiering mellan försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse och något av följande:

- a) Ett anknutet företag.
- b) Ett företag med ägarintresse.
- c) Ett annat företag som är anknutet till något företag med ägarintresse i det berörda företaget.

2. Vid beräkning av solvens på grupp nivå ska ingen hänsyn tas till poster i kapitalbasen som kan täcka solvenskapitalkravet i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till det försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse för vilket sådan solvens beräknas om dessa poster härrör från ömsesidig finansiering tillsammans med ett annat företag som är anknutet till samma försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse.

3. Ömsesidig finansiering ska anses föreligga åtminstone när ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller något av dess anknutna företag innehar aktier i, eller ger lån till, ett annat företag som direkt eller indirekt innehar poster i sin kapitalbas som får ingå i solvensmarginalen för det förstnämnda företaget.

Artikel 224

Värdering

Tillgångarnas och skuldernas värde ska bedömas i enlighet med artikel 75.

Underavsnitt 3

Tillämpning av beräkningsmetoderna

Artikel 225

Anknutna försäkrings- och återförsäkringsföretag

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag har mer än ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska vart och ett av dessa anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag beaktas vid beräkningen av gruppens solvens.

Om ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag inte har sitt huvudkontor i samma medlemsstat som det försäkrings- eller återförsäkringsföretag för vilket beräkningen av gruppens solvens utförs, får medlemsstaterna föreskriva att, i fråga om det anknutna företaget, beräkningen ska ta hänsyn till solvenskapitalkravet och de kapitalbasposter som får medräknas för att täcka detta enligt bestämmelserna i den andra medlemsstaten.

Artikel 226

Mellanliggande försäkringsholdingbolag

1. Vid beräkning av solvens på grupp nivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ett ägarintresse i ett anknutet försäkringsföretag, ett anknutet återförsäkringsföretag eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland genom ett försäkringsholdingbolag ska det mellanliggande försäkringsholdingbolagets ställning beaktas.

Endast vid denna beräkning ska det mellanliggande försäkringsholdingbolaget betraktas som om det vore ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av bestämmelserna om solvenskapitalkrav i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1, 2 och 3 och av samma villkor för att poster i kapitalbasen ska få medräknas för att täcka detta krav som de som fastställs genom avdelning I kapitel VI avsnitt 3 underavsnitten 1, 2 och 3.

2. I de fall då ett mellanliggande försäkringsholdingbolag innehar efterställda skulder eller andra poster i kapitalbasen för vilka begränsningar gäller enligt artikel 98, ska dessa poster godkännas upp till de belopp som beräknats med tillämpning av de gränsvärden som anges i artikel 98 för summan av de utestående posterna på gruppnivå jämförd med solvenskapitalkravet på gruppnivå.

Poster i kapitalbasen i ett mellanliggande försäkringsholdingbolag, för vilka tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande skulle krävas enligt artikel 90 om de innehades av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, får ingå i beräkningen av solvensen på gruppnivå endast om de vederbörligen har godkänts av grupp-tillsynsmyndigheten.

Artikel 227

Anknutna försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland

1. När man i enlighet med artikel 233 beräknar solvensen på gruppnivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ägarintresse i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland ska det sistnämnda företaget endast vid denna beräkning behandlas som ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gemenskapen.

Om det tredjeland där detta företag har sitt huvudkontor kräver att det ska vara auktoriserat och ålägger det en solvensordning som är minst likvärdig med den som fastställs genom kapitel VI i avdelning I, får medlemsstaterna dock föreskriva att man i fråga om detta företag vid beräkningen ska beakta det solvenskapitalkrav och de kapitalbasposter som får medräknas för att täcka det som fastställs av det berörda tredjelandet.

2. Kontrollen av att ordningen i tredjelandet är minst likvärdig ska utföras av grupp-tillsynsmyndigheten, antingen på eget initiativ eller på begäran av företaget med ägarintresse.

Grupp-tillsynsmyndigheten ska i samband med detta samråda med övriga berörda tillsynsmyndigheter och Ceiops innan den fattar sitt beslut.

3. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder som specificerar kriterierna för huruvida solvensordningen i ett tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I kapitel VI.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

4. Kommissionen får, efter samråd med europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén och i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 301.2, och med beaktande av de kriterier som antagits i enlighet med punkt 3 i den här artikeln, anta ett beslut om huruvida solvensordningen i ett tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I kapitel VI.

Dessa beslut ska regelbundet ses över för att ta hänsyn till eventuella ändringar av solvensordningen i avdelning I kapitel VI och den solvensordning som gäller i tredjelandet.

5. När det i ett beslut som kommissionen antagit i enlighet med punkt 4 slås fast att solvensordningen i ett tredjeland är likvärdig ska punkt 2 inte tillämpas.

När det i ett beslut som kommissionen antagit i enlighet med punkt 4 slås fast att solvensordningen i ett tredjeland inte är likvärdig ska den möjlighet som anges i punkt 1 andra stycket att beakta solvenskapitalkravet och de medräkningsbara posterna i kapitalbasen enligt ordningen i det berörda tredjelandet inte tillämpas, och försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i tredjelandet ska behandlas utslutande i enlighet med punkt 1 första stycket.

Artikel 228

Anknutna kreditinstitut, värdepappersföretag och finansiella institut

När det gäller beräkningen av solvensen på gruppnivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ett ägarintresse i ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett finansiellt institut, ska medlemsstaterna tillåta att deras försäkrings- och återförsäkringsföretag även tillämpar metoderna 1 eller 2 i bilaga I till direktiv 2002/87/EG. Metod 1 i den bilagan ska dock endast tillämpas om grupp-tillsynsmyndigheten anser att nivån på den samordnade ledningen och interna kontrollen avseende de enheter som avses inbegripas i tillämpningsområdet för sammanställningen är tillräcklig. Den valda metoden ska tillämpas konsekvent över tiden.

Medlemsstaterna ska dock tillåta att deras tillsynsmyndigheter, när dessa utför uppgiften som grupp-tillsynsmyndighet för en viss grupp, på eget initiativ eller på begäran av företaget med ägarintresse beslutar att dra av varje sådant ägarintresse som avses i första stycket från de poster i kapitalbasen som får medräknas vid bestämningen av solvensen på gruppnivå för företaget med ägarintresse.

Artikel 229

Tillgång till nödvändiga data saknas

Om de berörda tillsynsmyndigheterna inte har tillgång till data som är nödvändiga för att beräkna solvensen på grupp nivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och som rör ett anknutet företag med huvudkontor i en medlemsstat eller i tredjeländ, ska detta företags bokförda värde i försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse dras av från de poster i kapitalbasen som får medräknas vid bestämningen av solvensen på grupp nivå.

I ett sådant fall får inte någon orealiserad vinst som har samband med detta ägarintresse betraktas som en medräkningsbar kapitalbaspost när det gäller solvensen på grupp nivå.

- b) Den proportionella andelen av minimikapitalkraven för de anknutna försäkrings- och återförsäkringsföretagen.

Detta minimum ska täckas genom medräkningsbara poster i primärkapitalbasen enligt vad som anges i artikel 98.4.

Vid bestämningen av om dessa poster får medräknas för att täcka det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på grupp nivå ska principerna i artiklarna 221–229 gälla i tillämpliga delar. Artikel 139.1 och 139.2 ska gälla i tillämpliga delar.

Underavsnitt 4

Beräkningsmetoder

Artikel 230

Metod 1 (Huvudmetod): Metod baserad på sammanställd redovisning

1. Beräkningen av solvensen på grupp nivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse ska genomföras med utgångspunkt i den sammanställda redovisningen.

Solvensen på grupp nivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse utgörs av skillnaden mellan följande:

- a) De kapitalbasmedel som får medräknas för att täcka solvenskapitalkravet, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data.
- b) Solvenskapitalkravet på grupp nivå beräknat med utgångspunkt i sammanställda data.

Bestämmelserna i avdelning I kapitel VI avsnitt 3 underavsnitten 1, 2 och 3 och i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1, 2 och 3 ska gälla vid beräkningen av de poster i kapitalbasen som får medräknas för att täcka solvenskapitalkravet och av solvenskapitalet på grupp nivå med utgångspunkt i sammanställda data.

2. Solvenskapitalkravet på grupp nivå med utgångspunkt i sammanställda data (det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp nivå) ska beräknas antingen enligt standardformeln eller med en godkänd intern modell i överensstämmelse med de allmänna principer som anges i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1 och 2 respektive avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1 och 3.

Det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp nivå ska uppgå till minst summan av följande:

- a) Minimikapitalkravet enligt artikel 129 för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse.

Artikel 231

Gruppintern modell

1. Om en ansökan om tillstånd att beräkna det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp nivå och solvenskapitalkraven för försäkrings- och återförsäkringsföretagen i gruppen med en intern modell inlämnas av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingbolag, ska de berörda tillsynsmyndigheterna samarbeta vid beslutet om huruvida ett sådant tillstånd ska beviljas och om eventuella särskilda villkor för tillståndet.

Ansökan enligt första stycket ska lämnas till grupp tillsynsmyndigheten.

Grupp tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta de övriga berörda tillsynsmyndigheterna.

2. De berörda tillsynsmyndigheterna ska göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om ansökan inom sex månader från den dag då grupp tillsynsmyndigheten mottog den fullständiga ansökan.

Grupp tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål vidarebefordra den fullständiga ansökan till de övriga berörda tillsynsmyndigheterna.

3. Under den tidsfrist som anges i punkt 2 får grupp tillsynsmyndigheten, och de övriga berörda tillsynsmyndigheterna rådfråga Ceiops. Ceiops ska också rådfrågas om företaget med ägarintresse begär det.

Om Ceiops rådfrågas ska samtliga berörda tillsynsmyndigheter informeras och den tidsfrist som anges i punkt 2 förlängas med två månader.

4. Om Ceiops inte har rådfrågats i enlighet med punkt 3 första stycket, och om de berörda tillsynsmyndigheterna inte har nått fram till något gemensamt beslut inom sex månader från den dag då grupp-tillsynsmyndigheten mottog den fullständiga ansökan ska grupp-tillsynsmyndigheten uppmana Ceiops att inom ytterligare två månader överlämna sina rekommendationer till alla berörda tillsynsmyndigheter. Grupp-tillsynsmyndigheten ska fatta ett beslut inom tre veckor efter det att dessa rekommendationer har överlämnats och ska beakta dem i sin helhet.

5. Oavsett om Ceiops har rådfrågats eller inte ska grupp-tillsynsmyndighetens beslut innehålla en fullständig motivering och beakta de synpunkter som övriga berörda tillsynsmyndigheter lämnat.

Grupp-tillsynsmyndigheten ska överlämna beslutet till sökanden och till övriga berörda tillsynsmyndigheter.

De berörda tillsynsmyndigheterna ska följa beslutet.

6. Om inget gemensamt beslut fattats inom de tidsfrister som anges i punkt 2 respektive 3 ska grupp-tillsynsmyndigheten fatta ett eget beslut om ansökan.

Vid sitt beslut ska grupp-tillsynsmyndigheten vederbörligen beakta följande:

- a) De synpunkter och reservationer som övriga berörda tillsynsmyndigheter uttryckt under tidsfristen.
- b) Rekommendationen från Ceiops, om denna kommitté rådfrågats.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och en förklaring av eventuella väsentliga avvikelser från ställningstagandet från Ceiops.

Grupp-tillsynsmyndigheten ska överlämna beslutet till sökanden och till övriga berörda tillsynsmyndigheter.

Beslutet ska betraktas som avgörande och tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

7. Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna finner att riskprofilen hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som står under dess tillsyn avviker väsentligt från de antaganden som ligger bakom den interna modell som godkänts på grupp-nivå får den myndigheten i enlighet med artikel 37, så länge som företaget inte på ett korrekt sätt har vidtagit åtgärder med anledning av de synpunkter som den framfört, för företaget fastställa ett kapitaltillägg utöver det solvenskapitalkrav som blir resultatet med tillämpning av den interna modellen.

Om under särskilda omständigheter ett sådant kapitaltillägg inte skulle vara en lämplig lösning, får tillsynsmyndigheten kräva att företaget ska beräkna sitt solvenskapitalkrav enligt den standardformel som anges i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1 och 2. I enlighet med artikel 37.1 a och c får myndigheten för detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag fastställa ett kapitaltillägg till solvenskapitalkravet utöver det solvenskapitalkrav som framkommer med tillämpning av standardformeln.

Tillsynsmyndigheten ska motivera sådana beslut som avses i första och andra stycket för såväl försäkrings- eller återförsäkringsföretaget som grupp-tillsynsmyndigheten.

Artikel 232

Kapitaltillägg på grupp-nivå

Vid avgörandet av om ett sammanställt solvenskapitalkrav på grupp-nivå tillräckligt väl motsvarar gruppens riskprofil ska grupp-tillsynsmyndigheten särskilt uppmärksamma de fall då omständigheter som avses i artikel 37.1 a–c kan uppkomma på grupp-nivå, särskilt i följande fall:

- a) En särskild risk som föreligger på grupp-nivå och som inte skulle täckas i tillräcklig grad med standardformeln eller den interna modell som tillämpas på grund av att de är svåra att kvantifiera.
- b) Ett kapitaltillägg utöver solvenskapitalkravet som anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag ålagts av sina tillsynsmyndigheter i enlighet med artiklarna 37 och 231.7.

Om det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp-nivå inte tillräckligt väl motsvarar gruppens riskprofil, får ett kapitaltillägg på grupp-nivå beslutas.

Artikel 37.1–37.5 ska, tillsammans med de genomförandeåtgärder som antagits enligt artikel 37.6, gälla i tillämpliga delar.

Artikel 233

Metod 2 (Alternativ metod): Avräknings- och sammanläggningsmetoden

1. Solvensen på grupp-nivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse ska utgöras av skillnaden mellan följande:

- a) Gruppens aggregerade medräkningsbara kapitalbas enligt punkt 2.
- b) Det värde de anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagen representerar i redovisningen för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse plus det aggregerade solvenskapitalkravet för gruppen enligt punkt 3.

2. Gruppens aggregerade medräkningsbara kapitalbas är lika med summan av följande:

- a) De kapitalbasmedel hos försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet.
- b) Den proportionella andel som tillkommer försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse av de kapitalbasmedel hos de anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagen som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet.

3. Gruppens samlade solvenskapitalkrav är lika med summan av följande:

- a) Solvenskapitalkravet för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse.
- b) Den proportionella andelen av solvenskapitalkravet för de anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagen.

4. Om ägarintresset i de anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagen helt eller delvis består av indirekt innehav, ska de anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagens värde i redovisningen för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse inbegripa värdet av detta indirekta ägande med beaktande av de relevanta successiva ägarintressena, medan de poster som avses i punkterna 2 b och 3 b ska inbegripa de motsvarande proportionella andelarna av de kapitalbasmedel som får medräknas för att täcka solvensmarginalen för de anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagen respektive solvenskapitalkraven för dessa.

5. Om en ansökan om tillstånd att beräkna solvenskapitalkraven för försäkrings- och återförsäkringsföretagen i en grupp med en intern modell inlämnas av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och dess anknutna företag eller gemensamt av företaget som är anknutna till ett försäkringsholdingbolag, ska artikel 231 gälla i tillämpliga delar.

6. Vid bedömningen av om en grupp aggregerade solvenskapitalkrav, beräknat enligt punkt 3, på ett tillfredsställande sätt återspeglar gruppens riskprofil ska de berörda tillsynsmyndigheterna särskilt uppmärksamma de eventuella specifika risker på gruppnivå som inte skulle täckas i tillräcklig utsträckning, eftersom de är svåra att kvantifiera.

Om en gruppens riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för det aggregerade solvenskapitalkravet på gruppnivå, får ett kapitaltillägg fastställas för gruppen utöver detta krav.

Artikel 37.1–37.5 ska, tillsammans med de genomförandeåtgärder som antagits enligt artikel 37.6, gälla i tillämpliga delar.

Artikel 234

Genomförandeåtgärder

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att närmare specificera de försäkringstekniska principerna och metoderna i artiklarna 220–229 och tillämpningen av artiklarna 230–233 för att säkerställa en enhetlig tillämpning inom hela gemenskapen.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Underavsnitt 5

Tillsyn över solvens på gruppnivå för försäkrings- och återförsäkringsföretag som är dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag

Artikel 235

Solvens på gruppnivå för försäkringsholdingbolag

När försäkrings- och återförsäkringsföretag är dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag, ska grupp tillsynsmyndigheten säkerställa att gruppens solvens beräknas på försäkringsholdingbolagsnivå med tillämpning av artiklarna 220.2–233.

Vid denna beräkning ska moderföretaget behandlas som om det vore ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av bestämmelserna i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1, 2 och 3 och som ska omfattas av samma villkor för att kapitalbasmedel ska få medräknas för täckning av solvenskapitalkravet enligt avdelning I kapitel VI avsnitt 3 underavsnitten 1, 2 och 3.

Underavsnitt 6

Tillsyn över solvens på gruppnivå för grupper med centraliserad riskhantering

Artikel 236

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: villkor

Medlemsstaterna ska föreskriva att bestämmelserna i artiklarna 238 och 239 ska tillämpas på alla försäkrings- och återförsäkringsföretag som är dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Grupp tillsynsmyndigheten har inte fattat något beslut enligt artikel 214.2 beträffande dotterföretaget och utövar grupp tillsyn över det på moderföretagsnivå i enlighet med denna avdelning.

- b) Dotterföretaget omfattas av moderföretagets riskhanteringsprocesser och mekanismer för internkontroll, och de berörda tillsynsmyndigheterna har förvisat sig om att moderföretaget visar ansvarsfullhet i ledningen av dotterföretaget.
- c) Moderföretaget har fått det godkännande som avses i artikel 246.4 tredje stycket.
- d) Moderföretaget har fått det godkännande som avses i artikel 256.2.
- e) Moderföretaget har inlämnat en ansökan om att omfattas av artiklarna 238 och 239, och denna ansökan har godkänts genom ett beslut enligt förfarandet i artikel 237.

Artikel 237

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: beslut om ansökningar

1. I fråga om ansökningar om tillstånd att omfattas av bestämmelserna i artiklarna 238 och 239 ska de berörda tillsynsmyndigheterna inom tillsynskollegiet samråda om alla aspekter som är av betydelse för beslutet om huruvida det tillstånd som söks ska meddelas eller ej samt för att fastställa eventuella särskilda villkor som ska gälla för det.

Ansökan enligt första stycket ska endast riktas till den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget. Den tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta och vidarebefordra den fullständiga ansökan till de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet.

2. De berörda tillsynsmyndigheterna ska göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om ansökan inom tre månader från den dag då samtliga tillsynsmyndigheter i kollegiet mottog den fullständiga ansökan.

3. Under den period som avses i punkt 2 och när det råder olika uppfattningar om godkännande av en ansökan som avses i punkt 1, får grupp-tillsynsmyndigheten eller någon av de övriga berörda tillsynsmyndigheterna rådfråga Ceiops. I de fall då Ceiops rådfrågas bör samtliga berörda tillsynsmyndigheter underrättas och den period som avses i punkt 2 ska förlängas med en månad.

När Ceiops har rådfrågats ska de berörda tillsynsmyndigheterna vederbörligen överväga dess rekommendationer innan de fattar sitt gemensamma beslut.

4. Den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget ska till sökanden överlämna det gemensamma beslut som avses i punkterna 2 och 3 vilket ska innehålla en fullständig motivering och förklaring av eventuella väsentliga avvikelser från Ceiops ställningstaganden, i de fall då Ceiops har rådfrågats. Detta gemensamma beslut ska erkännas som avgörande och tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

5. Om inget gemensamt beslut fattats inom de tidsfrister som anges i punkterna 2 och 3 ska grupp-tillsynsmyndigheten fatta ett eget beslut om ansökan.

Vid sitt beslut ska grupp-tillsynsmyndigheten vederbörligen beakta följande:

- a) De synpunkter och reservationer som berörda tillsynsmyndigheter lämnat under tidsfristen.
- b) De reservationer som andra tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet lämnat under tidsfristen.
- c) Ceiops rekommendationer, i de fall då Ceiops har rådfrågats.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och en förklaring av eventuella väsentliga avvikelser från reservationerna från andra berörda tillsynsmyndigheter och från Ceiops rekommendationer. Grupp-tillsynsmyndigheten ska överlämna beslutet till sökanden och till övriga berörda tillsynsmyndigheter.

Artikel 238

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: fastställande av solvenskapitalkravet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 231 ska solvenskapitalkravet för dotterföretag beräknas enligt punkterna 2, 4 och 5 i den här artikeln.

2. Om solvenskapitalkravet för dotterföretaget beräknas med en intern modell som godkänts på gruppnivå i enlighet med artikel 231, och den tillsynsmyndighet som auktoriserat dotterföretaget finner att dess riskprofil avviker väsentligt från denna interna modell får denna myndighet, så länge som företaget inte på ett tillfredsställande sätt har vidtagit åtgärder med anledning av de synpunkter som den framfört, i sådana fall som avses i artikel 37 föreslå att det fastställs ett kapitaltillägg för detta dotterföretag utöver det solvenskapitalkrav som framkommer med tillämpning av modellen eller, om under särskilda omständigheter ett sådant kapitaltillägg inte skulle vara någon lämplig lösning, kräva att företaget ska beräkna sitt solvenskapitalkrav enligt standardformeln. Tillsynsmyndigheten ska diskutera sitt förslag i tillsynskollegiet och redovisa skälen till sina förslag för både dotterföretaget och tillsynskollegiet.

3. Om solvenskapitalkravet för dotterföretaget beräknas med standardformeln, och den tillsynsmyndighet som auktoriserat dotterföretaget finner att dess riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som gjorts för beräkningen enligt standardformeln, får denna myndighet, så länge som företaget inte på ett tillfredsställande sätt har vidtagit åtgärder med anledning av de synpunkter som den framfört, i undantagsfall föreslå att företaget ersätter en undergrupp av de parametrar som används vid beräkningen enligt standardformeln av parametrar som är specifika för dessa företag när de beräknar teckningsrisikmoduler för livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring, i enlighet med artikel 110

eller, i de fall som nämns i artikel 37, fastställa ett kapitaltillägg utöver solvenskapitalkravet för detta dotterföretag.

Tillsynsmyndigheten ska diskutera sitt förslag i tillsynskollegiet och redovisa skälen till sina förslag för både dotterföretaget och tillsynskollegiet.

4. Tillsynskollegiet ska göra allt det kan för att komma överens om förslaget från den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget eller om eventuella andra åtgärder.

5. Om tillsynsmyndigheten och grupp-tillsynsmyndigheten är av skiljaktig mening, ska Ceiops rådfrågas inom en månad från tillsynsmyndighetens förslag och Ceiops ska meddela sina rekommendationer inom två månader från det att det rådfrågats.

Den tillsynsmyndighet som har auktoriserat detta dotterföretag ska vederbörligen beakta dessa rekommendationer innan den fattar sitt slutliga beslut.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och beakta synpunkter och reservationer från övriga tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet och Ceiops rekommendationer.

Beslutet ska översändas till dotterföretaget och till tillsynskollegiet.

Artikel 239

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: bristande efterlevnad av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet

1. I de fall där solvenskapitalkravet inte efterlevs och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 138 ska den tillsynsmyndighet som auktoriserat dotterföretaget utan dröjsmål till tillsynskollegiet vidarebefordra den åtgärdsplan som framlagts av dotterföretaget, för att inom sex månader efter konstaterandet av att solvenskapitalkravet inte efterlevts, återupprätta nivån på de medräkningsbara kapitalbasmedel eller reducera sin riskprofil så att solvenskapitalkravet uppfylls.

Tillsynskollegiet ska göra allt det kan för att komma överens om tillsynsmyndighetens förslag till godkännande av åtgärdsplan inom fyra månader från det datum då den bristande efterlevnaden av solvenskapitalkravet konstaterades.

Om inget beslut fattats, ska den tillsynsmyndighet som auktoriserat dotterföretaget fatta ett eget beslut om godkännande av åtgärdsplanen, med vederbörlig hänsyn till synpunkter och reservationer från övriga tillsynsmyndigheter i kollegiet.

2. När den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget i enlighet med artikel 136 konstaterar försämringar av de ekonomiska förhållandena ska myndigheten utan dröjsmål underätta tillsynskollegiet om de åtgärder som föreslås. Med undantag av krissituationer, ska tillsynskollegiet diskutera vilka åtgärder som ska vidtas.

Tillsynskollegiet ska göra allt det kan för att inom en månad från underrättelsen komma överens om tillsynsmyndighetens förslag om de åtgärder som ska vidtas.

Om inget beslut fattats, ska den tillsynsmyndighet som auktoriserat dotterföretaget fatta ett eget beslut, med vederbörlig hänsyn till synpunkter och reservationer från övriga tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet.

3. I de fall där minimikapitalkravet inte efterlevs och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 139 ska den tillsynsmyndighet som auktoriserat dotterföretaget utan dröjsmål till tillsynskollegiet vidarebefordra den kortfristiga finansiella saneringsplan som framlagts av dotterföretaget för att, inom tre månader efter konstaterandet av att minimikapitalkravet inte efterlevts, återupprätta nivån på de medräkningsbara kapitalbasmedel som täcker minimikapitalkravet eller reducera sin riskprofil så att minimikapitalkravet uppfylls. Tillsynskollegiet ska även informeras om varje åtgärd som vidtas för att genomdriva minimikapitalkravet på dotterföretagsnivå.

Artikel 240

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: upphörande av undantag för ett dotterföretag

1. De bestämmelser som föreskrivs i artiklarna 238 och 239 ska upphöra att gälla i följande fall:

- a) Om det villkor som avses i artikel 236 a inte längre uppfylls.
- b) Om det villkor som avses i artikel 236 b inte längre uppfylls och gruppen inte på nytt uppfyller villkoret inom rimlig tid.
- c) Om villkoren i artikel 236 c och d inte längre uppfylls.

I fall enligt första stycket a ska grupp-tillsynsmyndigheten, om den efter samråd med tillsynskollegiet beslutar att inte längre låta dotterföretaget ingå i den grupp-tillsyn den utför, omedelbart underätta den berörda tillsynsmyndigheten och moderföretaget.

I fall enligt artikel 236 b, c och d ska moderföretaget ansvara för att se till att villkoren uppfylls fortlöpande. Om det inte efterlevs, ska moderföretaget utan dröjsmål underrätta grupp-tillsynsmyndigheten och tillsynsmyndigheten för det berörda dotterföretaget. Moderföretaget ska lägga fram en plan för att återställa efterlevnaden inom rimlig tid.

Utan att det påverkar tillämpningen av tredje stycket ska grupp-tillsynsmyndigheten minst en gång per år på eget initiativ kontrollera att villkoren i artikel 236 b, c och d fortfarande efterlevs. Grupp-tillsynsmyndigheten ska också genomföra sådan kontroll på begäran av den berörda tillsynsmyndigheten om denna har betydande skäl att befara att villkoret inte längre efterlevs.

Om brister påvisas under kontrollen, ska grupp-tillsynsmyndigheten kräva att moderföretaget lägger fram en plan för att återställa efterlevnaden inom rimlig tid.

Om grupp-tillsynsmyndigheten, efter att ha rådfrågat tillsynskollegiet, bedömer att den plan som avses i tredje eller femte stycket är otillräcklig eller senare finner att den inte genomförs inom överenskommen tid, ska den dra slutsatsen att det villkor som avses i artikel 236 b, c och d inte längre efterlevs och omedelbart underrätta den berörda tillsynsmyndigheten om detta.

2. Den ordning som föreskrivs i artiklarna 238 och 239 ska tillämpas på nytt om moderföretaget lämnar in en ny ansökan och erhåller ett gynnsamt beslut enligt förfarandet i artikel 237.

Artikel 241

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: genomförandeåtgärder

För att säkerställa en enhetlig tillämpning av artiklarna 236-240, ska kommissionen anta genomförandeåtgärder i fråga om följande:

- Närmare specifikationer av de kriterier som ska tillämpas vid bedömningen av om de villkor som anges i artikel 236 är uppfyllda.
- Närmare specifikationer av vilka kriterier som ska tillämpas vid bedömningen av vad som ska betraktas som kris-situationer, enligt artikel 239.2.
- Närmare specifikationer av de förfaranden tillsynsmyndigheterna ska följa när de utbyter information, utövar sina befogenheter och uppfyller sina förpliktelser enligt artiklarna 237-240.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 242

Översyn

1. Senast den 31 oktober 2014 ska kommissionen göra en utvärdering av tillämpningen av avdelning III, särskilt av tillsynsmyndigheternas samarbete inom tillsynskollegiet, dess funktionsduglighet, Ceiops rättsliga status och tillsynspraxisen för att fastställa kapitaltilläggen, och översända en rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av förslag till ändringar av detta direktiv.

2. Senast den 31 oktober 2015 ska kommissionen göra en utvärdering av fördelarna med att förstärka grupp-tillsynen och dispositionen av egna kapitalet inom en grupp av försäkrings- eller återförsäkringsföretag, med hänvisning till kommissionens meddelande KOM(2008) 0119 och betänkandet av den 16 oktober 2008 (A6-0413/2008) om detta förslag från Europaparlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor. Utvärderingen ska innehålla möjliga åtgärder för att förstärka en sund gränsöverskridande förvaltning av försäkringsgrupper, särskilt av riskhantering och kapitalförvaltning. I sin utvärdering ska kommissionen bland annat ta hänsyn till nya utvecklingstendenser och framsteg avseende

- en harmoniserad ram för tidiga ingripanden,
- praxis avseende centraliserad riskhantering i grupper, hur grupp-interna modeller fungerar, inbegripet stresstester,
- grupp-interna transaktioner och riskkoncentrationer inom grupper,
- diversifierings- och koncentrationseffekter över tiden,
- en rättsligt bindande ram för medling i tillsynstvister,
- en harmoniserad ram för tillgångsoverföring och för insolvens- och likvidationsförfaranden som undanröjer hinder enligt nationell bolagsrätt för möjligheten att överföra tillgångar,
- en likvärdig skyddsnivå för försäkringstagare och förmånstagare i företag inom samma grupp, särskilt i kris-situationer,
- en harmoniserad och tillräckligt finansierad EU-lösning för försäkringsgarantisystem,
- en harmoniserad och rättsligt bindande ram för behöriga myndigheter, centralbanker och finansministerier avseende krishantering, krislösning och skattemässig delning av bördorna där tillsynsbefogenheter kopplas till skatteansvar.

Kommissionen ska översända en rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag till ändringar av detta direktiv.

Artikel 243

Dotterföretag till försäkringsholdingbolag

Artiklarna 236-242 ska gälla i tillämpliga delar för försäkrings- och återförsäkringsföretag som är dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag.

Avsnitt 2

Risikkoncentrationer och transaktioner inom en grupp

Artikel 244

Tillsyn över risikkoncentrationer

1. Tillsynen över risikkoncentrationer på gruppnivå ska utövas i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln samt artikel 246 och kapitel III.

2. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag regelbundet, och minst en gång per år, till grupp tillsynsmyndigheten rapporterar varje väsentlig risikkoncentration på gruppnivå.

Den nödvändiga informationen ska lämnas till grupp tillsynsmyndigheten av det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är det ledande företaget i gruppen eller, om det ledande företaget inte är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, av försäkringsholdingbolaget eller av det försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen som grupp tillsynsmyndigheten anger efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och företagsgruppen.

Risikkoncentrationer ska bli föremål för tillsynens granskningsprocess utförd av grupp tillsynsmyndigheten.

3. Grupp tillsynsmyndigheten ska efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och företagsgruppen ange vilka slag av risker försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en viss grupp alltid ska rapportera.

När grupp tillsynsmyndigheten och andra berörda tillsynsmyndigheter definierar eller yttrar sig om slagen av risk ska de beakta gruppens specifika grupp- och riskhanteringsstruktur.

För att närmare ange vilka väsentliga risikkoncentrationer som ska rapporteras ska grupp tillsynsmyndigheten efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och företagsgruppen föreskriva lämpliga tröskelvärden som baseras på solvenskapitalkrav, försäkringstekniska avsättningar eller båda dessa värden.

Vid bedömningen av risikkoncentrationer ska grupp tillsynsmyndigheten särskilt övervaka eventuella risker för spridning inom gruppen eller intressekonflikter samt riskernas nivå eller volym.

4. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder med avseende på punkterna 2 och 3 i fråga om definition och identifiering av väsentliga risikkoncentrationer och rapporteringen av dessa.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 245

Tillsyn över transaktioner inom en grupp

1. Tillsynen över transaktioner inom en grupp ska utövas i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln samt artikel 246 och kapitel III.

2. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag regelbundet, och minst en gång per år, till grupp tillsynsmyndigheten rapporterar alla betydande interna transaktioner som försäkrings- och återförsäkringsföretag gjort inom en grupp, inklusive de som gjorts med fysiska personer som har en nära koppling till något företag inom gruppen.

Medlemsstaterna ska dessutom kräva att mycket betydande transaktioner inom en grupp rapporteras snarast möjligt.

Den nödvändiga informationen ska lämnas till grupp tillsynsmyndigheten av det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är det ledande företaget i gruppen eller, om det ledande företaget inte är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, av försäkringsholdingbolaget eller av det försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen som grupp tillsynsmyndigheten anger efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och företagsgruppen.

Transaktioner inom grupper ska bli föremål för tillsynens granskningsprocess utförd av grupp tillsynsmyndigheten.

3. Grupp tillsynsmyndigheten ska efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och företagsgruppen ange vilka slag av transaktioner inom gruppen försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en viss grupp alltid ska rapportera. Artikel 244.3 ska gälla i tillämpliga delar.

4. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder med avseende på punkterna 2 och 3 i fråga om definition och identifiering av väsentliga transaktioner inom en grupp och rapporteringen av dessa.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Avsnitt 3

Riskhantering och internkontroll

Artikel 246

Tillsyn över företagsstyrningssystem

1. Kraven i avdelning I kapitel IV avsnitt 2 ska gälla i tillämpliga delar på grupp nivå.

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket ska system för riskhantering och internkontroll samt rapporteringsrutiner genomföras konsekvent i alla företag som omfattas av grupp tillsyn enligt artikel 213.2 a och 213.2 b, så att dessa system och rapporteringsrutiner kan kontrolleras på grupp nivå.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, ska mekanismerna för internkontroll inom en grupp minst omfatta följande:

a) Adekvata mekanismer i fråga om solvens på grupp nivå för att identifiera och mäta alla betydande risker gruppen är utsatt för och på lämpligt sätt korrelera den medräkningsbara kapitalbasen till riskerna.

b) Sunda rapporterings- och redovisningsrutiner för att övervaka och hantera transaktioner inom gruppen och riskkoncentrationer.

3. Grupp tillsynsmyndigheten ska i enlighet med bestämmelserna i kapitel III utföra tillsynens granskningsprocess beträffande de system och rapporteringsrutiner som avses i punkterna 1 och 2.

4. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse och försäkringsholdingbolag på grupp nivå genomför den bedömning som krävs enligt artikel 45. Grupp tillsynsmyndigheten ska i enlighet med kapitel III genomföra tillsynens granskningsprocess beträffande den egna risk- och solvensbedömningen på grupp nivå.

Om solvensberäkningen på grupp nivå görs i enlighet med metod 1 som avses i artikel 230 ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse eller försäkringsholdingbolaget visa för grupp tillsynsmyndigheten att man verkligen förstår skillnaden mellan summan av solvenskapitalkraven för alla anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen och det sammanställda solvenskapitalkravet för gruppen.

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse eller ett försäkringsholdingbolag så beslutar får det, om grupp tillsynsmyndigheten godkänner detta, företa bedömningar som krävs genom artikel 45 samtidigt på grupp nivå och på nivån för ett dotterföretag inom gruppen och ta fram en enda handling som omfattar samtliga bedömningar.

Innan grupp tillsynsmyndigheten ger sitt godkännande enligt tredje stycket ska denna rådfråga medlemmarna i tillsynskollegiet och vederbörligen beakta deras synpunkter och reservationer.

Om en grupp utnyttjar den möjlighet som anges i tredje stycket ska den överlämna dokumentet samtidigt till alla berörda tillsynsmyndigheter. De berörda dotterföretagen ska inte befrias från sin skyldighet att se till att kraven i artikel 45 är uppfyllda på grund av att denna möjlighet utnyttjas.

KAPITEL III

Åtgärder för att underlätta grupp tillsynen

Artikel 247

Grupp tillsynsmyndighet

1. En enda tillsynsmyndighet som ska ansvara för samordningen och utförandet av grupp tillsynen (grupp tillsynsmyndigheten) ska utses bland tillsynsmyndigheterna i berörda medlemsstater.

2. Om samma tillsynsmyndighet är behörig när det gäller alla försäkrings- och återförsäkringsföretag i en grupp, ska denna tillsynsmyndighet tilldelas uppgiften att vara grupp tillsynsmyndighet.

I alla övriga fall och med förbehåll för punkt 3 ska uppgiften som grupp tillsynsmyndighet utföras av följande:

a) Om det ledande företaget i en grupp är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, den tillsynsmyndighet som auktoriserat det företaget.

b) Om det ledande företaget i en grupp inte är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, den tillsynsmyndighet som utses enligt följande principer:

i) Om moderföretaget till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag är ett försäkringsholdingbolag ska den tillsynsmyndighet utses som auktoriserat det försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

ii) Om mer än ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med huvudkontor i gemenskapen är dotterföretag till samma försäkringsholdingbolag och ett av dessa företag har auktoriserats i den medlemsstat där försäkringsholdingbolaget har sitt huvudkontor, ska tillsynsmyndigheten för det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som auktoriserats utses.

- iii) Om gruppen har mer än ett ledande företag som är försäkringsholdingbolag, dessa företag har huvudkontor i skilda medlemsstater och det i båda dessa stater finns ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som ingår i gruppen, ska tillsynsmyndigheten för det av dessa försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har den största totala balansomslutningen utses.
- iv) Om mer än ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med huvudkontor i gemenskapen är dotterföretag till samma försäkringsholdingbolag och inget av dessa företag har auktoriserats i den medlemsstat där försäkringsholdingbolaget har sitt huvudkontor, ska tillsynsmyndigheten som auktoriserat det av dessa försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har den största totala balansomslutningen utses.
- v) Om inget av företagen har ett moderföretag som ingår i samma grupp, och i sådana fall som inte avses i leden i-iv, ska den tillsynsmyndighet som auktoriserat det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har den största totala balansomslutningen utses.

3. I särskilda fall får de berörda myndigheterna, på begäran från någon av myndigheterna, fatta ett gemensamt beslut att göra avsteg från de kriterier som anges i punkt 2 och utse en annan tillsynsmyndighet till grupp tillsynsmyndighet, om det vore olämpligt att tillämpa dessa kriterier med hänsyn till gruppens struktur och den relativa omfattningen av försäkrings- och återförsäkringsföretagens verksamheter i olika länder.

I detta avseende får varje berörd tillsynsmyndighet begära att frågan om huruvida kriterierna i punkt 2 är lämpliga tas upp till diskussion. Sådana diskussioner får inte äga rum mer än en gång per år.

De berörda tillsynsmyndigheterna ska göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om valet av grupp tillsynsmyndighet inom tre månader från det att diskussionen om frågan begärdes. Innan de berörda tillsynsmyndigheterna fattar sitt beslut, ska de ge företagsgruppen möjlighet att yttra sig.

4. Under den tremånadersperiod som avses i punkt 3 tredje stycket får var och en av de berörda myndigheterna begära att Ceiops rådfrågas. Om Ceiops rådfrågas ska den tidsperioden förlängas med två månader.

5. Om Ceiops rådfrågas, ska de berörda tillsynsmyndigheterna vederbörligen beakta Ceiops råd innan de fattar sitt gemensamma beslut. Det gemensamma beslutet ska innehålla en fullständig motivering och en förklaring av varje betydande avsteg från de råd som Ceiops gett.

6. Om inget gemensamt beslut kunnat fattas om att göra avsteg från kriterierna i punkt 2, ska uppgiften som grupp tillsynsmyndighet utföras av den tillsynsmyndighet som fastställts i enlighet med punkt 2.

7. Ceiops ska minst en gång om året underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen om eventuella betydande svårigheter som uppstått vid tillämpningen av punkterna 2, 3 och 6.

Om någon sådan betydande svårighet uppstår vid tillämpningen av de kriterier som fastställts i punkterna 2 och 3, ska kommissionen anta genomförandeåtgärder som specificerar dessa kriterier.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

8. Om en medlemsstat har mer än en tillsynsmyndighet som ansvarar för stabilitetstillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag ska den medlemsstaten vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa samordningen mellan dessa myndigheter.

Artikel 248

Grupp tillsynsmyndighetens och andra tillsynsmyndigheters rättigheter och skyldigheter Tillsynskollegiet

1. De rättigheter och skyldigheter som tilldelas grupp tillsynsmyndigheten i fråga om grupp tillsyn ska omfatta följande:

- a) Samordning av insamling och spridning av information som är relevant eller avgörande såväl under normala förhållanden som i en nödsituation, däribland uppgifter som är av betydelse för en tillsynsmyndighets tillsynsuppgift.
- b) Tillsynens granskningsprocess och gruppens finansiella ställning.
- c) Bedömning av gruppens efterlevnad av bestämmelserna om solvens, riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp enligt vad som föreskrivs i artiklarna 218–245.
- d) Bedömning av gruppens företagsstyrningssystem enligt artikel 246 och av frågan om medlemmarna i anknutna företags förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan uppfyller kraven i artiklarna 42 och 257.
- e) Planering och samordning, genom regelbundna möten minst årligen eller på annat lämpligt sätt, av tillsynsverksamheten såväl under normala förhållanden som i nödsituationer i samarbete med de berörda tillsynsmyndigheterna, med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten i de inneboende riskerna i verksamheten för alla företag som ingår i gruppen.

f) Andra uppgifter, åtgärder och beslut som tillkommer grupp-tillsynsmyndigheten enligt detta direktiv eller som följer av tillämpningen av detta direktiv, däribland att leda validations-förfarandet av interna modeller på gruppnivå enligt artik-larna 231 och 233 och förfarandet för att tillåta att den ordning som inrättas i artiklarna 237-240 tillämpas.

2. För att underlätta arbetet med de grupp-tillsynsuppgifter som avses i punkt 1 ska ett tillsynskollegium, under ordförande-skap av grupp-tillsynsmyndigheten, inrättas.

Tillsynskollegiet ska se till att processerna för samarbete, infor-mationsutbyte och samråd bland tillsynsmyndigheterna i tillsyns-kollegiet faktiskt tillämpas i enlighet med avdelning III, så att deras respektive beslut och verksamheter blir allt mer samstämmiga.

3. Tillsynskollegiet ska bestå av grupp-tillsynsmyndigheten och tillsynsmyndigheterna i alla medlemsstater där något dotterföre-tags huvudkontor är beläget.

Tillsynsmyndigheter för betydande filialer och anknutna företag ska också ha rätt att delta i tillsynskollegiet. Syftet med deras del-tagande ska dock endast vara att främja ett effektivt informationsutbyte.

För att tillsynskollegiet ska fungera effektivt kan det bli nödvän-digt att några uppgifter utförs av ett mindre antal tillsynsmyndig-heter inom tillsynskollegiet.

4. Utan att det påverkar andra åtgärder som antas enligt detta direktiv ska inrättandet av och verksamheten vid kollegiet base-ras på samordningsöverenskommelser som ingår av grupp-till-synsmyndigheten och övriga berörda tillsynsmyndigheter.

Om det råder delade meningar om upprättandet av samord-ningsöverenskommelserna får en medlem av tillsynskollegiet hän-skjuta frågan till Ceiops.

Grupp-tillsynsmyndigheten ska efter samråd med berörda tillsyns-myndigheter vederbörligen beakta alla råd som Ceiops ger inom två månader innan det slutgiltiga beslutet fattas. Beslutet ska inne-hålla en fullständig motivering och en förklaring av eventuella väsentliga avvikelser från eventuella råd från Ceiops. Grupp-till-synsmyndigheten ska vidarebefordra beslutet till andra berörda tillsynsmyndigheter.

5. Utan att det påverkar eventuella åtgärder som antagits enligt detta direktiv, ska det i samordningsöverenskommelserna som avses i punkt 4 fastställas förfaranden för

- beslutsprocessen bland berörda tillsynsmyndigheter i enlig-het med artiklarna 231, 232 och 247,
- det samråd som avses i punkt 4 i den här artikeln och i artikel 218.5.

Utan att det påverkar de rättigheter och skyldigheter som tillde-lats grupp-tillsynsmyndigheten och andra tillsynsmyndigheter genom detta direktiv, får samordningsöverenskommelserna fast-ställa ytterligare uppgifter till grupp-tillsynsmyndigheten eller andra tillsynsmyndigheter i fall där detta resulterar i en effektivare grupp-tillsyn och inte försämrar kollegiemedlemmarnas tillsyns-verksamhet när det gäller deras enskilda ansvar.

Samordningsöverenskommelserna kan dessutom föreskriva för-faranden för

- samråd mellan berörda tillsynsmyndigheter, särskilt enligt artiklarna 213-217, 219-221, 227, 244-246, 250, 256, 260 och 262,
- samarbete med övriga tillsynsmyndigheter.

6. Ceiops ska utarbeta riktlinjer för hur tillsynskollegierna ska fungera operativt, vilka ska baseras på omfattande granskning av konvergensgraden i deras arbete. Sådana granskningar ska göras minst vart tredje år. Medlemsstaterna ska se till att grupp-tillsyns-myndigheten till Ceiops överlämnar informationen om hur till-synskollegierna fungerar och om eventuella svårigheter som uppstått och som är relevanta för granskningarna.

7. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för samord-ningen av grupp-tillsynen med avseende på punkterna 1-6, inbe-gripet definitionen av *betydande filial*.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 249

Samarbete och utbyte av information mellan tillsynsmyndigheter

1. De myndigheter som ansvarar för tillsynen över enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp och grupp-tillsynsmyndigheten ska ha ett nära samarbete, särskilt i fall då ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag möter finansiella svårigheter.

För att dessa tillsynsmyndigheter, inklusive grupp-tillsynsmyndig-heten, ska ha garanterad tillgång till lika mycket relevant infor-mation ska de, utan att det påverkar deras respektive ansvarsområden, och oavsett om de är etablerade i samma med-lemsstat eller ej, till varandra överlämna sådan information för

att möjliggöra och underlätta för de övriga myndigheterna att fullgöra sina tillsynsuppgifter enligt detta direktiv. I detta avseende ska de berörda tillsynsmyndigheterna och tillsynsmyndigheten utan dröjsmål överlämna all information till varandra så snart den blir tillgänglig. Den information som avses i detta stycke omfattar, men är inte begränsad till, information om åtgärder som har vidtagits av gruppen och tillsynsmyndigheterna samt information som har lämnats av gruppen.

2. De myndigheter som ansvarar för tillsynen över enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp och grupp-tillsynsmyndigheten ska omedelbart kalla till ett möte med samtliga tillsynsmyndigheter som medverkar i grupp-tillsyn, åtminstone i följande fall:

- a) När de blir medvetna om en betydande överträdelse av solvenskapitalkravet eller en överträdelse av minimikapitalkravet för ett enskilt försäkrings- eller återförsäkringsföretag.
- b) När de blir medvetna om en betydande överträdelse av solvenskapitalkravet på grupp-nivå beräknat med utgångspunkt i sammanställda uppgifter eller det aggregerade solvenskapitalkravet för gruppen, i överensstämmelse med den beräkningsmetod som använts i enlighet med avdelning III, kapitel II, avsnitt 1, underavsnitt 4.
- c) När andra exceptionella omständigheter inträffar eller har inträffat.

3. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder i syfte att fastställa vilka uppgifter som ska insamlas systematiskt av grupp-tillsynsmyndigheten och spridas till övriga berörda tillsynsmyndigheter eller överlämnas till grupp-tillsynsmyndigheten av övriga berörda tillsynsmyndigheter.

Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att specificera vilka uppgifter som är väsentliga eller relevanta för tillsynen på grupp-nivå i syfte att öka enhetligheten i tillsynsrapporteringen.

De åtgärder som avses i denna punkt, och som avser till att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 250

Samråd mellan tillsynsmyndigheter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 248, ska berörda tillsynsmyndigheter, innan de fattar beslut som är av betydelse för andra tillsynsmyndigheters tillsynsuppgifter, samråda med varandra inom tillsynskollegiet i fråga om följande:

- a) Förändringar i aktieägarstruktur, organisationsstruktur eller ledningsstruktur i försäkrings- och återförsäkringsföretag inom en grupp som kräver tillsynsmyndigheternas godkännande eller auktorisation.

- b) Betydande sanktioner eller exceptionella åtgärder som vidtagits av tillsynsmyndigheterna, däribland fastställande av kapitaltillägg utöver solvenskapitalkravet enligt artikel 37 och införande av någon begränsning av användningen av en intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet enligt avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3.

I frågor som avses i led b ska samråd alltid ske med grupp-tillsynsmyndigheten.

Därutöver ska de berörda tillsynsmyndigheterna samråda med varandra innan de fattar ett beslut som bygger på information från andra tillsynsmyndigheter.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 248 får en tillsynsmyndighet besluta att avstå från samråd i brådskande fall eller om samrådet skulle kunna äventyra beslutets effekt. I sådana fall ska tillsynsmyndigheten utan dröjsmål underrätta övriga berörda tillsynsmyndigheter.

Artikel 251

Grupp-tillsynsmyndighetens begäran om information från övriga tillsynsmyndigheter

Grupp-tillsynsmyndigheten får uppmana tillsynsmyndigheter, som inte själva utövar grupp-tillsyn enligt artikel 247, i en medlemsstat där ett moderföretag har sitt huvudkontor att av detta moderföretag begära all information som skulle kunna vara relevant för utövandet av grupp-tillsynsmyndighetens utövande av sina rättigheter och skyldigheter i fråga om samordning enligt artikel 248 och att vidarebefordra denna information till grupp-tillsynsmyndigheten.

Grupp-tillsynsmyndigheten ska när den behöver sådan information som avses i artikel 254.2 och som redan har överlämnats till en annan tillsynsmyndighet, när så är möjligt, vända sig till den tillsynsmyndigheten för att förhindra dubbelrapportering till de olika myndigheter som medverkar i tillsynen.

Artikel 252

Samarbete med myndigheter med ansvar för kreditinstitut och värdepappersföretag

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och antingen ett kreditinstitut enligt definitionen i direktiv 2006/48/EG eller ett värdepappersföretag enligt definitionen i direktiv 2004/39/EG eller båda är direkt eller indirekt anknutna eller har samma företag med ägarintresse, ska de berörda tillsynsmyndigheterna och de myndigheter som är ansvariga för tillsynen över dessa andra företag ha ett nära samarbete.

Utan att det påverkar deras respektive behörighet ska dessa myndigheter till varandra överlämna all information som kan underlätta utförandet av deras uppdrag, i synnerhet inom ramen för denna avdelning.

Artikel 253

Tystnadsplikt och sekretess

Medlemsstaterna ska tillåta utbyte av information mellan sina tillsynsmyndigheter samt mellan dessa och andra myndigheter enligt artiklarna 249–252.

Information som tas emot under grupp tillsyn, och särskilt varje informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter och mellan tillsynsmyndigheter och andra myndigheter enligt denna avdelning ska omfattas av bestämmelserna i artikel 295.

Artikel 254

Tillgång till information

1. Medlemsstaterna ska se till att fysiska och juridiska personer som omfattas av grupp tillsyn och deras anknutna företag och företag med ägarintresse kan utbyta information som skulle kunna vara relevant för grupp tillsynen.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att de av deras myndigheter som ansvarar för grupp tillsyn ska ha tillgång till all information som är relevant för denna grupp tillsyn, oavsett arten av de berörda företagen. Artikel 35 ska gälla i tillämpliga delar.

De berörda tillsynsmyndigheterna får vända sig direkt till företagen i gruppen för att erhålla nödvändig information endast om denna information har begärts från ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av grupp tillsyn men inte tillhandahållits inom rimlig tid.

Artikel 255

Kontroll av information

1. Medlemsstaterna ska se till att deras tillsynsmyndigheter, antingen direkt eller genom personer som de ger ett sådant uppdrag, inom sitt territorium får genomföra kontroll på plats av den information som avses i artikel 254 i lokaler som tillhör något av följande:

- Det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av grupp tillsyn.
- Företag som är anknutna till detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag.
- Moderföretag till detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag.
- Företag som är anknutna till ett moderföretag till detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

2. Om tillsynsmyndigheterna i särskilda fall vill kontrollera information beträffande ett företag, reglerat eller ej, som ingår i en grupp och är beläget i en annan medlemsstat, ska de begära att tillsynsmyndigheterna i denna andra medlemsstat genomför kontrollen.

Myndigheter som tar emot en sådan begäran ska inom ramen för sin behörighet tillmötesgå denna begäran genom att antingen utföra kontrollen direkt och då låta en revisor eller annan expert utföra den eller låta den myndighet som begärde kontrollen själv utföra den. Grupp tillsynsmyndigheten ska underrättas om de vidtagna åtgärderna.

Den tillsynsmyndighet som framställde begäran får, om den så önskar, delta i kontrollen, om den inte själv utför den.

Artikel 256

Rapport om solvens och finansiell ställning på grupp nivå

1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag samt försäkringsholdingbolag årligen offentliggör en rapport om solvens och finansiell ställning på grupp nivå. Artiklarna 51 och 53–55 ska gälla i tillämpliga delar.

2. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse eller ett försäkringsholdingbolag så beslutar får det, om grupp tillsynsmyndigheten godkänner detta, lämna en enda rapport om solvens och finansiell ställning som ska innehålla följande:

- Den information på grupp nivå som ska offentliggöras enligt punkt 1.
- Den information beträffande dotterföretag inom gruppen som ska vara identifierbar per företag och offentliggöras enligt artiklarna 51 och 53–55.

Innan grupp tillsynsmyndigheten ger sitt godkännande enligt första stycket ska denna rådfråga medlemmarna i tillsynskollegiet och vederbörligen beakta deras synpunkter och reservationer.

3. Om det i den rapport som avses i punkt 2 saknas information som den tillsynsmyndighet som auktoriserat ett dotterföretag inom gruppen kräver att jämförbara företag ska lämna och detta utelämnande är av väsentlig betydelse, ska den berörda tillsynsmyndigheten ha befogenhet att kräva att dotterföretaget i fråga offentliggör nödvändig ytterligare information.

4. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att ytterligare specificera vilka uppgifter som ska offentliggöras och formerna för detta vad avser lägesrapporten om solvens och finansiell ställning.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 257

Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan i försäkringsholdingbolag

Medlemsstaterna ska kräva att alla som i praktiken leder verksamheten i ett försäkringsholdingbolag är lämpliga för att utföra sina uppgifter.

Artikel 42 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 258

Åtgärder för att säkerställa regelefterlevnad

1. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i en grupp inte följer kraven i artiklarna 218–246, eller om kraven är uppfyllda men solvensen ändå kan vara äventyrad eller om transaktioner inom gruppen eller riskkoncentrationer hotar försäkrings- eller återförsäkringsföretagets finansiella ställning, ska följande myndigheter kräva nödvändiga åtgärder för att snarast möjligt rätta till situationen:

- a) Grupp tillsynsmyndigheten i fråga om försäkringsholdingbolag.
- b) Tillsynsmyndigheterna i fråga om försäkrings- och återförsäkringsföretag.

Om i det fall som avses i första stycket a grupptillsynsmyndigheten inte är en av tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där försäkringsholdingbolaget har sitt huvudkontor, ska grupptillsynsmyndigheten underrätta dessa tillsynsmyndigheter om vad den kommit fram till i syfte att göra det möjligt för dem att vidta nödvändiga åtgärder.

Om i det fall som avses i första stycket b grupptillsynsmyndigheten inte är en av tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där försäkrings- eller återförsäkringsföretaget har sitt huvudkontor, ska grupptillsynsmyndigheten underrätta dessa tillsynsmyndigheter om vad den kommit fram till i syfte att göra det möjligt för dem att vidta nödvändiga åtgärder.

Utan att det påverkar punkt 2 ska medlemsstaterna fastställa vilka åtgärder som deras tillsynsmyndigheter får vidta i fråga om försäkringsholdingbolag.

De berörda tillsynsmyndigheterna, däribland grupptillsynsmyndigheten, ska när så är lämpligt samordna sina åtgärder.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av deras straffrättsliga bestämmelser ska medlemsstaterna se till att sanktioner eller andra åtgärder kan åläggas försäkringsholdingbolag eller personer som i praktiken leder dessa bolag, om de överträder lagar och andra författningar som antagits för att genomföra denna avdelning. Tillsynsmyndigheterna ska ha ett nära samarbete för att säkerställa att sådana sanktioner eller andra åtgärder är effektiva, särskilt när den centrala förvaltningen eller det huvudsakliga etableringsstället för ett försäkringsholdingbolag inte finns på dess huvudkontor.

3. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder för samordningen av de åtgärder för att säkerställa regelefterlevnad som avses i punkterna 1 och 2.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

Artikel 259

Ceioips rapportering

1. Ceioips ska varje år komma till Europaparlamentet för en allmän utskottsutfrågning. När ett sådant besök sammanfaller med rapporteringskravet för Ceioips enligt artikel 71.3, ska detta krav anses vara uppfyllt, när det gäller Europaparlamentet, genom att Ceioips närvarar vid utfrågningen.

2. Ceioips ska i samband med den utfrågning som avses i punkt 1 bland annat rapportera om alla relevanta och viktiga erfarenheter från tillsynsverksamheten och samarbetet mellan tillsynsmyndigheter enligt avdelning III, och särskilt om

- a) processen för utnämning av grupptillsynsmyndigheten, antalet grupptillsynsmyndigheter och den geografiska spridningen,
- b) arbetet i tillsynskollegiet, särskilt tillsynsmyndigheternas medverkan och engagemang i de fall de inte är grupptillsynsmyndighet.

3. Ceioips får i samband med utfrågningen enligt punkt 1 även rapportera om de huvudsakliga lärdomarna från de granskningar som avses i artikel 248.6, där så är lämpligt.

KAPITEL IV

Tredjeländer

Artikel 260

Moderföretag utanför gemenskapen: kontroll av likvärdighet

1. I det fall som avses i artikel 213.2 c ska de berörda tillsynsmyndigheterna kontrollera om försäkrings- och återförsäkringsföretag vars moderföretag har sina huvudkontor utanför gemenskapen är föremål för tillsyn, utförd av en myndighet i tredjeländ, som är likvärdig med vad som föreskrivs i denna avdelning i fråga om tillsyn på gruppnivå över försäkrings- och återförsäkringsföretag enligt artikel 213.2 a och b.

Kontrollen ska genomföras av den tillsynsmyndighet som skulle ha varit grupptillsynsmyndighet om kriterierna i artikel 247.2 vore tillämpliga på begäran av moderföretaget, av något av de försäkrings- och återförsäkringsföretag som är auktoriserade inom gemenskapen eller på tillsynsmyndighetens eget initiativ, såvida kommissionen inte tidigare hade beslutat att tillsynsordningen i det berörda tredjeländet är likvärdig. Grupp tillsynsmyndigheten ska i samband med detta samråda med övriga berörda tillsynsmyndigheter och Ceioips innan den fattar sitt beslut.

2. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder som specificerar kriterierna för att bedöma om tillsynsordningen av grupper i ett tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom denna avdelning. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 301.3.

3. Kommissionen får, efter samråd med europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén och i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 301.2, och med beaktande av de kriterier som antagits enligt punkt 2, anta ett beslut om huruvida tillsynsordningen av grupper i ett tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom denna avdelning.

Dessa beslut ska regelbundet ses över för att beakta ändringar av den ordning för tillsynsordningen över grupper som fastställs genom denna avdelning och motsvarande ordning i tredjelandet och alla ändringar av bestämmelserna som kan påverka beslutet om likvärdighet.

När kommissionen har antagit ett beslut enligt första stycket beträffande ett tredjeland ska detta beslut erkännas som avgörande när det gäller den kontroll som avses i punkt 1.

Artikel 261

Moderföretag utanför gemenskapen: likvärdighet

1. Om tillsynen konstaterats vara likvärdig enligt artikel 260 ska medlemsstaterna förlita sig på att tillsynsmyndigheterna i tredjelandet utövar en likvärdig tillsyn enligt punkt 2.

2. Artiklarna 247-258 ska i tillämpliga delar gälla för samarbetet med tillsynsmyndigheter i tredjeländer.

Artikel 262

Moderföretag utanför gemenskapen: om likvärdighet inte föreligger

1. Om en likvärdig tillsyn enligt artikel 260 inte föreligger, ska medlemsstaterna på försäkrings- och återförsäkringsföretagen tillämpa antingen artiklarna 218-258, i tillämpliga delar och med undantag av artiklarna 236-243, eller någon annan metod enligt punkt 2.

De allmänna principer och metoder som anges i artiklarna 218-258 ska tillämpas på nivån för försäkringsholdingbolaget, försäkringsföretaget i tredjeland eller återförsäkringsföretaget i tredjeland.

Endast vid beräkningen av solvens på gruppnivå ska moderföretaget behandlas som om det vore ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattades av samma villkor som de som fastställs genom avdelning I kapitel VI avsnitt 3 underavsnitten 1, 2 och 3 i fråga om kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet och något av följande:

- a) Ett solvenskapitalkrav som fastställs i enlighet med principerna i artikel 226 om företaget är ett försäkringsholdingbolag.
- b) Ett solvenskapitalkrav som fastställs i enlighet med principerna i artikel 227 om företaget är ett försäkringsföretag i tredjeland eller ett återförsäkringsföretag i tredjeland.

2. Medlemsstaterna ska tillåta att deras tillsynsmyndigheter tillämpar andra metoder som säkerställer en tillfredsställande tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretagen i en grupp. Dessa metoder ska ha godkänts av grupp-tillsynsmyndigheten efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter.

Tillsynsmyndigheterna får särskilt kräva att ett försäkringsholdingbolag med huvudkontor inom gemenskapen ska etableras och tillämpa denna avdelning på försäkrings- och återförsäkringsföretagen i den grupp som leds av det försäkringsholdingbolaget.

De valda metoderna ska göra det möjligt att uppnå de mål för grupp-tillsynen som anges i denna avdelning samt anmälas till övriga berörda tillsynsmyndigheter och kommissionen.

Artikel 263

Moderföretag utanför gemenskapen: nivåer

Om det moderföretag som avses i artikel 260 i sin tur är ett dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag med huvudkontor utanför gemenskapen eller till ett försäkringsföretag i tredjeland eller återförsäkringsföretag i tredjeland, ska medlemsstaterna endast tillämpa den kontroll som föreskrivs i artikel 260 på nivån för det yttersta moderföretag som är ett försäkringsholdingbolag i tredjeland, ett försäkringsföretag i tredjeland eller ett återförsäkringsföretag i tredjeland.

Medlemsstaterna ska dock tillåta att deras tillsynsmyndigheter beslutar att, om likvärdig tillsyn enligt artikel 260 saknas, utföra en ny kontroll på en lägre nivå där det finns ett moderföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag, oavsett om det är ett försäkringsholdingbolag i tredjeland, ett försäkringsföretag i tredjeland eller ett återförsäkringsföretag i tredjeland.

I sådana fall ska den tillsynsmyndighet som avses i artikel 260.1 andra stycket för gruppen ange skälen för beslutet.

Artikel 262 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 264

Samarbete med tillsynsmyndigheter i tredjeland

1. Kommissionen får lägga fram förslag till rådet i fråga om förhandlingar om avtal med ett eller flera tredjeländer om metoderna för att utöva grupp tillsyn över

- a) försäkrings- eller återförsäkringsföretag bland vars delägare det finns företag med ägarintresse i den mening som avses i artikel 213 med huvudkontor i ett tredjeland, och
- b) försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland bland vars delägare det finns företag med ägarintresse i den mening som avses i artikel 213 med huvudkontor inom gemenskapen.

2. De avtal som avses i punkt 1 ska särskilt syfta till att säkerställa att

- a) tillsynsmyndigheterna i medlemsstaterna kan få fram den information som krävs för tillsynen på grupp nivå över försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor inom gemenskapen och med dotterföretag eller ägarintressen i företaget utanför gemenskapen, och
- b) tillsynsmyndigheterna i tredjeland kan få fram den information som krävs för tillsynen på grupp nivå över försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor inom dessa länders territorier och med dotterföretag eller ägarintressen i företaget i en eller flera medlemsstater.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 300.1 och 300.2 i fördraget ska kommissionen med bistånd av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén granska resultaten av de förhandlingar som avses i punkt 1.

KAPITEL V

Försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet

Artikel 265

Transaktioner inom grupper

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att, i de fall då moderföretaget till ett eller flera försäkrings- eller återförsäkringsföretag är ett försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet, de tillsynsmyndigheter som är ansvariga för tillsynen över dessa försäkrings- eller återförsäkringsföretag utövar allmän tillsyn över transaktionerna mellan försäkrings- och återförsäkringsföretagen och försäkringsholdingbolaget med blandad verksamhet och dess anknutna företag.

2. Artiklarna 245, 249–255 och 258 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 266

Samarbete med tredjeland

I fråga om samarbete med tredjeland ska artikel 264 gälla i tillämpliga delar.

AVDELNING IV

REKONSTRUKTION OCH LIKVIDATION AV FÖRSÄKRINGSFÖRETAG

KAPITEL I

Tillämpningsområde och definitioner

Artikel 267

Tillämpningsområde för denna avdelning

Denna avdelning ska tillämpas på de rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som rör följande:

- a) Försäkringsföretag.
- b) Filialer inom gemenskapens territorium till försäkringsföretag i tredjeland.

Artikel 268

Definitioner

1. I denna avdelning gäller följande definitioner:

- a) *behöriga myndigheter*: de administrativa eller rättsliga myndigheter i medlemsstaterna som är behöriga i fråga om rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden.
- b) *filial*: varje slags ständig närvaro av ett försäkringsföretag i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten för bedrivande av försäkringsverksamhet.
- c) *rekonstruktionsåtgärder*: åtgärder som medför ingripande av behöriga myndigheter och som är avsedda att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella ställning och som påverkar redan befintliga rättigheter som innehas av en annan part än försäkringsföretaget, inbegripet men inte begränsat till åtgärder som kan komma att innebära inställande av betalningar, inställande av verkställighetsåtgärder eller nedskrivning av fordringar.
- d) *likvidationsförfarande*: kollektivt förfarande som innebär att ett försäkringsföretags tillgångar avyttras och behållningen fördelas mellan borgenärerna, aktieägarna eller delägarna på lämpligt sätt och som med nödvändighet medför ingripande av de behöriga myndigheterna, inbegripet fall där det kollektiva förfarandet avslutas med ackord eller annan motsvarande åtgärd, oavsett om förfarandet baseras på insolvens eller om det är frivilligt eller obligatoriskt.

- e) *rekonstruktör*: varje person eller organ som utses av de behöriga myndigheterna för att förvalta rekonstruktionsåtgärder.
- f) *förvaltare*: varje person eller organ som utses av de behöriga myndigheterna eller, i förekommande fall, av de styrande organen i ett försäkringsföretag för att förvalta ett likvidationsförfarande.
- g) *försäkringsfordran*: ett belopp som ett försäkringsföretag är skyldigt försäkrade, försäkringstagare, förmånstagare eller skadelidande vilka har rätt att rikta anspråk direkt mot försäkringsföretaget och som härrör från ett försäkringsavtal eller från någon verksamhet som anges i artikel 2.3 b och c i direkt försäkringsverksamhet, inbegripet ett belopp avsatta för dessa personer när vissa delar av skulden ännu inte är kända.

De premier som ett försäkringsföretag är skyldigt, till följd av att ett försäkringsavtal eller verksamhet som avses i första stycket g inte har ingåtts eller har annullerats enligt den lag som gäller för sådana avtal eller sådan verksamhet innan likvidationsförfarandena har inletts, ska också betraktas som försäkringsfordran.

2. Vid tillämpningen av denna avdelning på rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden avseende en i en medlemsstat belägen filial till ett försäkringsföretag i tredjeland ska följande definitioner gälla:

- a) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat där filialen beviljades auktorisation i enlighet med artiklarna 145–149.
- b) *tillsynsmyndigheter*: tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten.
- c) *behöriga myndigheter*: de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten.

KAPITEL II

Rekonstruktionsåtgärder

Artikel 269

Beslut om rekonstruktionsåtgärder – Tillämplig lag

1. Endast de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska ha rätt att besluta om rekonstruktionsåtgärder som avser ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer.
2. Rekonstruktionsåtgärderna ska inte hindra hemmedlemsstaten från att inleda likvidationsförfaranden.
3. Rekonstruktionsåtgärderna ska regleras av de lagar, förordningar och förfaranden som gäller i hemmedlemsstaten, om inte annat anges i artiklarna 285–292.

4. Rekonstruktionsåtgärder som vidtagits enligt hemmedlemsstatens lagstiftning ska få full verkan i hela gemenskapen utan vidare formaliteter, också mot tredje man i andra medlemsstater, även om lagstiftningen i dessa andra medlemsstater inte föreskriver sådana rekonstruktionsåtgärder eller alternativt ställer upp villkor för deras genomförande som inte är uppfyllda.

5. Rekonstruktionsåtgärderna ska få verkan i hela gemenskapen så snart som de får verkan i hemmedlemsstaten.

Artikel 270

Information till tillsynsmyndigheterna

De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i den medlemsstaten om sitt beslut att vidta rekonstruktionsåtgärder, om möjligt innan de vidtar en sådan åtgärd eller annars omedelbart därefter.

Tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ska skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i alla andra medlemsstater om beslutet att vidta rekonstruktionsåtgärder, inbegripet de verkningar som sådana åtgärder kan få i praktiken.

Artikel 271

Offentliggörande av beslut om rekonstruktionsåtgärder

1. Om det är möjligt att i hemmedlemsstaten överklaga en rekonstruktionsåtgärd, ska de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten, rekonstruktören eller en person som har rätt där till i hemmedlemsstaten offentliggöra beslutet om en rekonstruktionsåtgärd enligt de förfaranden för offentliggörande som föreskrivs i hemmedlemsstaten och dessutom så snart som möjligt i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra ett utdrag ur det dokument där rekonstruktionsåtgärden fastställs.

Tillsynsmyndigheterna i övriga medlemsstater som har underrättats om beslutet om en rekonstruktionsåtgärd enligt artikel 270 får säkerställa att ett sådant beslut offentliggörs på deras respektive territorium på det sätt som de anser lämpligt.

2. Det offentliggörande som föreskrivs i punkt 1 ska innehålla namnet på den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, tillämplig lag enligt artikel 269.3 samt namnet på rekonstruktören om en sådan har utsetts. Offentliggörandet ska avfattas på det officiella språket eller på ett av de officiella språken i den medlemsstat där informationen offentliggörs.

3. Rekonstruktionsåtgärderna ska vidtas oberoende av bestämmelserna om offentliggörande i punkterna 1 och 2 och ska gälla fullt ut mot borgenärer, om inte de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten eller denna medlemsstats lagstiftning föreskriver annat.

4. Om rekonstruktionsåtgärder enbart inverkar på rättigheter som innehas av personer i deras egenskap av aktieägare, delägare eller anställda i ett försäkringsföretag ska punkterna 1, 2 och 3 inte tillämpas, såvida inte den lagstiftning som gäller för rekonstruktionsåtgärderna föreskriver annat.

De behöriga myndigheterna ska fastställa hur de parter som avses i första stycket ska informeras i enlighet med tillämplig lag.

Artikel 272

Information till kända borgenärer - Rätt att anmäla fordringar

1. Om det enligt hemmedlemsstatens lag krävs att en fordran anmäls för att erkännas eller om det föreskrivs en obligatorisk information om en rekonstruktionsåtgärd till borgenärer som har sin stadigvarande bostad, sin hemvist eller sitt huvudkontor i denna medlemsstat, ska de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten eller rekonstruktören i enlighet med artiklarna 281 och 283.1 även informera de kända borgenärer som har sin stadigvarande bostad, sin hemvist eller sitt huvudkontor i en annan medlemsstat.

2. Om det i hemmedlemsstatens lag föreskrivs att borgenärer som har sin stadigvarande bostad, sin hemvist eller sitt huvudkontor i denna medlemsstat har rätt att anmäla fordringar eller framföra synpunkter angående sina fordringar, ska borgenärer som har sin stadigvarande bostad, sin hemvist eller sitt huvudkontor i en annan medlemsstat ha samma rätt i enlighet med artiklarna 282 och 283.2.

KAPITEL III

Likvidationsförfaranden

Artikel 273

Inledande av ett likvidationsförfarande - Information till tillsynsmyndigheterna

1. Endast hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska ha rätt att fatta beslut om att inleda ett likvidationsförfarande som avser ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer i andra medlemsstater. Detta beslut får fattas i avsaknad av eller efter ett beslut om rekonstruktionsåtgärder.

2. Ett beslut om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer i andra medlemsstater, som fattas enligt hemmedlemsstatens lagstiftning ska utan vidare formaliteter erkännas inom hela gemenskapen och ska få verkan där så snart beslutet har fått verkan i den medlemsstat där förfarandet inleddes.

3. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i den medlemsstaten om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande, om möjligt innan förfarandet inleddes eller annars omedelbart därefter.

Hemmedlemsstatens tillsynsmyndigheter ska skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i alla övriga medlemsstater om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande, inbegripet de verkningar som ett sådant förfarande kan få i praktiken.

Artikel 274

Tillämplig lag

1. Beslutet om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag, likvidationsförfarandena och deras verkningar ska regleras av tillämplig lag i hemmedlemsstaten om inte annat föreskrivs i artiklarna 285–292.

2. Hemmedlemsstatens lag ska avgöra åtminstone följande:

- a) Vilka tillgångar som ingår i boet och hur de tillgångar ska behandlas som förvärvats av eller tillfaller försäkringsföretaget efter det att likvidationsförfarandet har inletts.
- b) Försäkringsföretagets och förvaltarens respektive behörighet.
- c) Förutsättningarna för kvittning.
- d) Likvidationsförfarandets verkan på försäkringsföretagets gällande avtal.
- e) Likvidationsförfarandets verkan på förfaranden som inletts av enskilda borgenärer, med undantag för sådana pågående rättegångar som avses i artikel 292.
- f) Vilka fordringar som ska anmälas gentemot försäkringsföretaget och hur de fordringar ska behandlas som uppkommit efter det att likvidationsförfarandet har inletts.
- g) Hur fordringar ska anmälas, styrkas och godtas.
- h) Hur medel som influtit från tillgångar som avyttrats ska fördelas, företrädesordningen och vilka rättigheter de borgenärer har som efter det att likvidationsförfarandet inletts delvis tillgodosetts till följd av sakrättsligt skydd eller genom kvittning.
- i) Förutsättningarna för och verkan av att likvidationsförfarandet avslutats, särskilt genom ett ackord.
- j) Borgenärernas ställning efter avslutat likvidationsförfarande.
- k) Vilken part som ska stå för kostnader och utgifter i samband med likvidationsförfarandet.
- l) Vilka bestämmelser som är tillämpliga när det gäller ogiltigförklaring till följd av ogiltighet, annullering och avsaknad av juridisk giltighet beträffande handlingar som är till skada för samtliga borgenärer.

Artikel 275

Behandling av försäkringsfordringar

1. Medlemsstaterna ska se till att försäkringsfordringar har förmånsrätt framför andra fordringar på försäkringsföretaget genom en av eller båda de följande metoderna:

- a) Avseende tillgångar som motsvarar de försäkringstekniska avsättningarna ska försäkringsfordringar åtnjuta absolut förmånsrätt framför andra fordringar på försäkringsföretaget.
- b) Avseende försäkringsföretagets samlade tillgångar ska försäkringsfordringar åtnjuta förmånsrätt framför andra fordringar på försäkringsföretaget, med möjlighet till undantag endast för
 - i) fordringar som härrör från arbetstagares anställningsavtal och anställningsförhållanden,
 - ii) fordringar som avser skatt till offentliga organ,
 - iii) fordringar som avser socialförsäkringsavgifter,
 - iv) fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 får medlemsstaterna föreskriva att hela eller en del av kostnaden i samband med ett likvidationsförfarande, fastställd enligt medlemsstatens nationella lag, ska ha förmånsrätt framför försäkringsfordringar.

3. De medlemsstater som har valt det alternativ som anges i punkt 1 a ska kräva att försäkringsföretag upprättar och håller aktuellt ett särskilt register i enlighet med artikel 276.

Artikel 276

Särskilt register

1. Alla försäkringsföretag ska hos sitt huvudkontor föra ett särskilt register över de tillgångar som används för att täcka de försäkringstekniska avsättningar som har beräknats och investerats i enlighet med hemmedlemsstatens lag.

2. Om ett försäkringsföretag bedriver både liv- och skadeförsäkringsverksamhet ska det vid huvudkontoret föra åtskilda register för varje slag av verksamhet.

I de fall då en medlemsstat ger försäkringsföretag auktorisation att täcka sådana livförsäkringsrisker och risker som anges i klasserna 1 och 2 i bilaga I del A, får medlemsstaten dock föreskriva att dessa försäkringsföretag ska föra ett enda register för hela sin verksamhet.

3. Det samlade värdet av de registrerade tillgångarna, värderade i enlighet med tillämplig lag i hemmedlemsstaten, får inte vid något tillfälle underskrida värdet av de försäkringstekniska avsättningarna.

4. Om en tillgång i registret är föremål för en borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd, så att en del av tillgångens värde inte kan disponeras för att täcka åtagandena, ska detta noteras i registret, och det belopp som inte kan disponeras ska inte räknas med i det samlade värde som avses i punkt 3.

5. Behandlingen av en tillgång vid likvidation av försäkringsföretaget, när det gäller det alternativ som avses i artikel 275.1 a ska fastställas enligt hemmedlemsstatens lagstiftning, såvida inte artikel 286, 287 eller 288 är tillämplig på tillgången i fråga:

- a) Om den tillgång som används för att täcka försäkringstekniska avsättningar är föremål för en borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd, utan att de villkor som anges i punkt 4 är uppfyllda.
- b) Om en sådan tillgång är föremål för ett äganderättsförbehåll till förmån för en borgenär eller tredje man.
- c) Om en borgenär har rätt att kräva kvittning för sin fordran mot försäkringsföretagets fordran.

6. När ett likvidationsförfarande har inletts, får sammansättningen av de tillgångar som i enlighet med punkterna 1–5 finns förtecknade i registret inte ändras, och inga ändringar utom korrigeringar av rena skrivfel får göras i registren, utom när den behöriga myndigheten gett sitt tillstånd.

Förvaltarna ska dock till dessa tillgångar lägga den avkastning som härrör från dessa samt värdet av de rena premier som har mottagits för den berörda försäkringsklassen från det att likvidationsförfarandet inleddes fram till dess betalningen av försäkringsfordringarna sker eller till dess att någon överlåtelse av försäkringsbestånd sker.

7. Om behållningen av realisationen av tillgångar är mindre än deras uppskattade värde enligt registret ska förvaltarna för tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten ange skälen för detta.

Artikel 277

Subrogation till ett garantisystem

Hemmedlemsstaten får föreskriva att, om försäkringsborgenärens rättigheter genom subrogation har övergått till ett garantisystem som är upprättat i den medlemsstaten, fordringar inom detta garantisystem inte ska åtnjuta de förmåner som fastställs i artikel 275.1.

Artikel 278

Täckning av förmånsberättigade fordringar med tillgångar

De medlemsstater som väljer det alternativ som avses i artikel 275.1 b ska kräva att alla försäkringsföretag ser till att de fordringar på företaget som kan ha förmånsrätt framför försäkringsfordringar enligt artikel 275.1 b och som är antecknade i försäkringsföretagets redovisning vid varje tidpunkt och oberoende av eventuell likvidation täcks av tillgångar.

Artikel 279

Återkallande av auktorisationen

1. När ett beslut fattas om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag ska detta företags auktorisation återkallas enligt förfarandet i artikel 144, utom i den utsträckning den erfordras för de ändamål som anges i punkt 2.

2. Återkallandet av auktorisationen enligt punkt 1 ska inte hindra förvaltaren eller någon annan person som utsetts av de behöriga myndigheterna att fortsätta en del av försäkringsföretagets verksamhet i den mån som detta är nödvändigt eller lämpligt med hänsyn till likvidationen.

Hemmedlemsstaten får föreskriva att sådan verksamhet ska fortsättas med medgivande och under tillsyn av tillsynsmyndigheterna i den medlemsstaten.

Artikel 280

Offentliggörande av beslut om likvidationsförfaranden

1. Den behöriga myndigheten, förvaltaren eller en person som den behöriga myndigheten utsett för detta ändamål ska offentliggöra beslutet att inleda ett likvidationsförfarande i enlighet med de förfaranden för offentliggörande som gäller i hemmedlemsstaten samt också i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra ett utdrag ur beslutet om likvidation.

Tillsynsmyndigheterna i alla övriga medlemsstater som i enlighet med artikel 273.3 har informerats om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande får säkerställa att ett sådant beslut offentliggörs på deras respektive territorium på det sätt de anser lämpligt.

2. I det offentliggörande som avses i punkt 1 ska också anges den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, den lag som är tillämplig samt den förvaltare som har utsetts. Detta ska ske på det officiella språket eller på något av de officiella språken i den medlemsstat där informationen offentliggörs.

Artikel 281

Information till kända borgenärer

1. När ett likvidationsförfarande inleds ska de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten, förvaltaren eller en person som de behöriga myndigheterna utsett för detta ändamål utan dröjsmål individuellt och skriftligen underrätta var och en av de kända borgenärer som har sin stadigvarande bostad, sin hemvist eller sitt huvudkontor i andra medlemsstater.

2. I underrättelsen enligt punkt 1 ska det särskilt anges tidsfrister, föreskrivna sanktioner som hänför sig till dessa tidsfrister, det organ eller den myndighet som har befogenhet att ta emot anmälningar av fordringar eller synpunkter angående fordringar och eventuella övriga åtgärder.

I underrättelsen ska det också anges om borgenärer vilkas fordringar har förmånsrätt eller sakrättsligt skydd måste anmäla sina fordringar.

När det gäller försäkringsfordringar ska det i underrättelsen vidare anges likvidationsförfarandets allmänna verkningar på försäkringsavtalen, särskilt datum för när försäkringsavtalen eller försäkringsverksamheten kommer att upphöra att gälla samt den försäkrade personens rättigheter och skyldigheter med avseende på avtalet eller verksamheten.

Artikel 282

Rätt att anmäla fordringar

1. Varje borgenär, inbegripet medlemsstaternas offentliga myndigheter, vars stadigvarande bostad, hemvist eller säte befinner sig i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten ska ha rätt att anmäla fordringar eller lägga fram skriftliga synpunkter angående fordringar.

2. Fordringar som innehas av borgenärer som avses i punkt 1 ska behandlas på samma sätt och åtnjuta samma förmånsrätt som fordringar av samma art som kan anmälas av borgenärer som har sin stadigvarande bostad, sin hemvist eller sitt huvudkontor i hemmedlemsstaten. De behöriga myndigheterna ska därför inte diskriminera på gemenskapsnivå.

3. Med undantag för de fall då hemmedlemsstatens lag tillåter något annat ska en borgenär till den behöriga myndigheten sända kopior av eventuella verifierationer samt ange följande:

- a) Fordringens art och belopp.
- b) Fordringens uppkomstdatum.
- c) Om borgenären gör gällande förmånsrätt, sakrättsligt skydd eller äganderättsförbehåll för fordringen.
- d) I tillämpliga fall för vilka tillgångar säkerheten gäller.

Det är inte nödvändigt att ange den förmånsrätt som försäkringsfordringar åtnjuter enligt artikel 275.

Artikel 283

Språk och blankett

1. Den information som ska lämnas i den underrättelse som avses i artikel 281.1 ska ges på hemmedlemsstatens officiella språk eller något av dess officiella språk.

I detta syfte ska en blankett användas som har en av följande rubriker på Europeiska unionens alla officiella språk:

- a) "Anmodan att anmäla en fordran: tidsfrister att beakta", eller
- b) om hemmedlemsstatens lag föreskriver framförande av synpunkter angående fordringar: "Anmodan att lämna synpunkter beträffande en fordran: tidsfrister att beakta".

Om en känd borgenär innehar en försäkringsfordran ska dock den information som ska lämnas i den underrättelse som avses i artikel 281.1 ges på det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstat där borgenären har sin stadigvarande bostad, sin hemvist eller sitt huvudkontor.

2. Borgenärer med stadigvarande bostad, hemvist eller huvudkontor i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten får anmäla sin fordran eller inkomma med synpunkter angående sin fordran på denna andra medlemsstats officiella språk eller på något av dess officiella språk.

I detta fall ska emellertid anmälan av fordran eller, i förekommande fall, framförandet av synpunkter angående fordran vara rubricerad "Anmälan av fordran" respektive "Synpunkter angående fordringar" på hemmedlemsstatens officiella språk eller något av dess officiella språk.

Artikel 284

Regelbunden information till borgenärerna

1. Förvaltarna ska på lämpligt sätt hålla borgenärerna regelbundet informerade om hur likvidationen fortskrider.

2. Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter får begära upplysningar från hemmedlemsstatens tillsynsmyndigheter om hur likvidationsförfarandet utvecklas.

KAPITEL IV

Gemensamma bestämmelser

Artikel 285

Verkan på vissa avtal och rättigheter

Genom undantag från artiklarna 269 och 274 ska den verkan som inledandet av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande har regleras på följande sätt:

- a) När det gäller anställningsavtal och anställningsförhållanden: uteslutande av den medlemsstat som är tillämplig på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet.
- b) När det gäller avtal som ger nyttjanderätt till eller rätt att förvärva fast egendom: uteslutande av lagen i den medlemsstat där den fasta egendomen är belägen.

- c) När det gäller försäkringsföretagets rättigheter till fast egendom, ett fartyg eller ett luftfartyg vilka registreras i ett offentligt register: uteslutande av lagen i den medlemsstat under vars ansvar registret förs.

Artikel 286

Tredje mans sakrättsliga skydd

1. Att rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden inleds påverkar inte borgenärens eller tredje mans sakrättsliga skydd vad avser materiell eller immateriell, lös eller fast egendom – både särskilda tillgångar och en samling obestämda tillgångar som helhet vilken ändras vid olika tidpunkter – som tillhör försäkringsföretaget och som vid den tidpunkt då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom en annan medlemsstats territorium.

2. Bland de rättigheter som avses i punkt 1 ska minst följande ingå:

- a) Rätten att förfoga över egendomen eller att ta ut sin fordran ur den eller dess avkastning, särskilt vid retentionsrätt eller panträtt.
- b) Ensamt rätt att driva in en fordran, särskilt på grund av pant eller säkerhetsöverlåtelse.
- c) Rätten att begära egendomen åter eller kräva restitution från den som utan rättighetsinnehavarens samtycke har den i sin besittning eller använder den.
- d) Nyttjanderätt till egendomen.

3. En rättighet, som har upptagits i ett offentligt register och som kan göras gällande gentemot tredje man, genom vilken ett sådant sakrättsligt skydd som avses i punkt 1 kan erhållas, ska anses vara sakrättsligt skyddad.

4. Punkt 1 ska inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 274.2 led 1.

Artikel 287

Äganderättsförbehåll

1. Att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande inleds med avseende på ett försäkringsföretag som förvärvar en tillgång påverkar inte rättigheter som innehas av säljaren och som grundar sig på ett äganderättsförbehåll, om tillgången då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom territoriet i en annan medlemsstat än den medlemsstat där åtgärden eller förfarandet inleddes.

2. Att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande inleds, efter det att tillgången överlämnats, med avseende på ett försäkringsföretag som säljer en tillgång utgör inte grund för att häva eller avsluta försäljningen och hindrar inte köparen från att förvärva äganderätten, om tillgången då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom territoriet i en annan medlemsstat än den stat där åtgärden eller förfarandet inleddes.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 274.2 led 1.

Artikel 288

Kvittning

1. Att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande inleds påverkar inte borgenärens rätt att kvitta sina fordringar mot försäkringsföretagets fordringar om sådan kvittning är tillåten enligt den lag som är tillämplig på försäkringsföretagets fordran.

2. Punkt 1 ska inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 274.2 led 1.

Artikel 289

Reglerade marknader

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 286 ska verkan av en rekonstruktionsåtgärd eller inledandet av ett likvidationsförfarande på de rättigheter och skyldigheter som parterna har på en reglerad marknad uteslutande regleras av den lag som är tillämplig på den marknaden.

2. Punkt 1 ska inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 274.2 led 1 som kan komma att vidtas för att ogiltigförklara betalningar och transaktioner enligt den lag som är tillämplig på den marknaden.

Artikel 290

Rättshandlingar som är till skada för borgenärerna

Artikel 274.2 led 1 ska inte tillämpas när en person som har dragit fördel av en rättshandling som är till skada för samtliga borgenärer kan bevisa att denna handling omfattas av lagen i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten, och kan bevisa att denna lag i det aktuella fallet inte ger någon möjlighet att föra talan mot handlingen.

Artikel 291

Skydd för tredje mans förvärv

Följande ska vara tillämplig lag, om ett försäkringsföretag genom en åtgärd som avslutats efter det att en rekonstruktionsåtgärd vidtagits eller ett likvidationsförfarande inletts mot ersättning förfogar över något av följande:

- I fråga om fast egendom, lagen i den medlemsstat där den fasta egendomen är belägen.
- I fråga om ett fartyg eller ett luftfartyg som ska registreras i ett offentligt register, lagen i den medlemsstat som ansvarar för registret.
- I fråga om överlåtbara värdepapper eller andra värdepapper som för att gälla eller för att ett förfogande avseende dem ska gälla förutsätter registrering i ett register eller på ett konto enligt lagen i en medlemsstat eller i ett system för centraliserad förvaring som regleras av lagen i en medlemsstat, lagen i den medlemsstat som ansvarar för registret, kontot eller systemet.

Artikel 292

Pågående rättegångar

Verkan av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande på en pågående rättegång egendom eller rättigheter som försäkringsföretaget inte längre förfogar över ska uteslutande regleras av lagen i den medlemsstat där rättegången pågår.

Artikel 293

Rekonstruktörer och förvaltare

1. Utnämningen av en rekonstruktör eller förvaltare ska styrkas genom en vidimerad kopia av utnämningsbeslutet eller varje annat intyg som utfärdats av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten.

Den medlemsstat inom vilken rekonstruktören eller förvaltaren ämnar agera får kräva en översättning till det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstaten. Inget formellt bestyrkande av denna översättning och inte heller någon annan motsvarande formalitet ska krävas.

2. Rekonstruktörerna och förvaltare ska vara berättigade att på alla medlemsstaters territorier utöva alla de befogenheter som de är berättigade att utöva på hemmedlemsstatens territorium.

I enlighet med lagen i hemmedlemsstaten får personer utses för att bistå eller företräda rekonstruktörer och förvaltare vid genomförandet av rekonstruktionsåtgärden eller likvidationsförfarandet, särskilt i värdmedlemsstaterna och i synnerhet för att göra det lättare att överkomma eventuella svårigheter som borgenärer i sådana stater ställs inför.

3. Rekonstruktörer eller förvaltare ska vid utövandet av sina befogenheter enligt lagen i hemmedlemsstaten följa lagen i de medlemsstater inom vilka de ämnar agera, särskilt när det gäller förfaranden för avyttring av tillgångar och information till arbetstagarna.

Dessa befogenheter får inte omfatta användandet av tvång eller rätten att avgöra rättsliga förfaranden eller tvister.

Artikel 294

Registrering i ett offentligt register

1. Rekonstruktören, förvaltaren eller någon annan myndighet eller person som har befogenhet till detta i hemmedlemsstaten får begära att en rekonstruktionsåtgärd eller beslutet att inleda ett likvidationsförfarande ska registreras i något relevant offentligt register som förs i de övriga medlemsstaterna.

Om en medlemsstat har antagit bestämmelser om obligatorisk registrering ska den myndighet eller person som avses i första stycket emellertid vidta alla nödvändiga åtgärder för att ombesörja registreringen.

2. Registreringskostnaderna ska anses som kostnader och avgifter för förfarandet.

Artikel 295

Tystnadsplikt

Alla personer som ska ta emot eller lämna information som ett led i förfarandena enligt artiklarna 270, 273 och 296 ska vara bundna av bestämmelserna om tystnadsplikt enligt artiklarna 64–69, med undantag av rättsliga myndigheter för vilka gällande nationella bestämmelser är tillämpliga.

Artikel 296

Behandling av filialer etablerade av försäkringsföretag i tredjeland

Om ett försäkringsföretag i tredjeland har etablerat filialer i fler än en medlemsstat, ska varje filial behandlas för sig med avseende på tillämpningen av denna avdelning.

De behöriga myndigheterna och tillsynsmyndigheterna i dessa medlemsstater ska sträva efter att samordna sina åtgärder.

Alla rekonstruktörer eller förvaltare ska likaledes sträva efter att samordna sina åtgärder.

AVDELNING V

ANDRA BESTÄMMELSER

Artikel 297

Rätt att föra talan inför domstol

Medlemsstaterna ska se till att beslut rörande ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som fattas enligt lagar eller andra författningar som genomför detta direktiv omfattas av rätten till domstolsprövning.

Artikel 298

Samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen

1. Medlemsstaterna ska samarbeta med varandra i syfte att underlätta tillsynen över försäkring och återförsäkring inom gemenskapen och tillämpningen av detta direktiv.

2. Kommissionen och medlemsstaternas tillsynsmyndigheter ska ha ett nära samarbete med varandra i syfte att underlätta tillsynen över försäkring och återförsäkring inom gemenskapen samt vid granskningen av de svårigheter som tillämpningen av detta direktiv kan ge upphov till.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla betydande svårigheter som tillämpningen av detta direktiv kan ge upphov till.

Kommissionen och berörda medlemsstaters tillsynsmyndigheter ska undersöka dessa svårigheter så snart som möjligt för att finna en ändamålsenlig lösning.

Artikel 299

Euro

I fall där beteckningen euro används i detta direktiv, ska det motvärde i nationell valuta som ska gälla från och med den 31 december varje år vara det värde som gällde den sista dagen i oktober månad samma år, för vilken dag motvärden för euro finns noterade i alla gemenskapens valutor.

Artikel 300

Omprövning av belopp som uttrycks i euro

De belopp som i detta direktiv uttryckts i euro ska revideras vart femte år genom att grundbeloppet i euro höjs med den procentuella förändringen i de harmoniserade konsumentprisindexen för samtliga medlemsstater som offentliggörs av Eurostat från och med den 31 oktober 2012 fram till justeringsdagen och avrundas uppåt till närmaste 100 000-tal EUR.

Om den procentuella förändringen sedan den förra justeringen är mindre än 5 % ska ingen revidering göras.

Kommissionen ska offentliggöra de reviderade beloppen i *Europeiska unionens officiella tidning*.

De reviderade beloppen ska tillämpas av medlemsstaterna inom 12 månader från offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 301

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

Artikel 302

Underrättelser som överlämnas innan de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 57–63 har trätt i kraft

Det bedömningsförfarande som tillämpas på de tilltänkta förvärv för vilka underrättelser enligt artikel 57 har överlämnats till de behöriga myndigheterna innan de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 57–63 har trätt i kraft ska genomföras i enlighet med den nationella lagstiftning i medlemsstaterna som gäller vid tiden för underrättelsen.

Artikel 303

Ändringar av direktiv 2003/41/EG

Direktiv 2003/41/EG ska ändras enligt följande:

1. Artikel 17.2 ska ersättas med följande:

"2. För beräkning av den lägsta storleken på de kompletterande tillgångarna ska bestämmelserna i artiklarna 17a och 17d gälla."

2. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 17a

Disponibel solvensmarginal

1. Varje medlemsstat ska föreskriva att alla institut som avses i artikel 17.1 och som är belägna inom dess territorium vid varje tidpunkt, i förhållande till sin samlade verksamhet, ska ha en tillräcklig disponibel solvensmarginal som åtminstone motsvaras av kraven i detta direktiv.

2. Den disponibla solvensmarginalen ska motsvaras av tillgångar i institutet som är fria från alla förutsebara förpliktelser, med avdrag för immateriella värden, inklusive följande:

a) Det inbetalda aktiekapitalet eller, när det gäller ett ömsesidigt försäkringsföretag, det faktiska garantikapitalet med tillägg för eventuella medlemskonton, förutsatt att samtliga följande kriterier uppfylls:

i) I stiftelseurkund och stadgar ska föreskrivas att betalningar från dessa konton till medlemmar endast får ske i den utsträckning detta inte medför att den disponibla solvensmarginalen understiger den föreskrivna nivån eller, efter det att företaget har upplösts, om samtliga andra skulder i företaget har lösts.

ii) I stiftelseurkund och bolagsordning ska föreskrivas att, om sådana betalningar som avses i led i sker av annan anledning än att ett enskilt medlemskap i det ömsesidiga företaget ska upphöra, de behöriga myndigheterna ska underrättas minst en månad i förväg och att de under denna period får förbjuda utbetalningen.

iii) De berörda bestämmelserna i stiftelseurkund och stadgar får endast ändras om de behöriga myndigheterna har förklarat sig inte ha några invändningar mot ändringen, utan att det påverkar tillämpningen av de kriterier som anges i leden i och ii.

b) Reserver (lagstadgade och fria) som inte motsvarar ingångna försäkringsförpliktelser.

c) Vinsten eller förlusten efter avdrag för utdelning.

d) I den utsträckning som detta medges i nationell lag: de vinstreserver som redovisas i balansräkningen, om dessa kan användas till täckande av eventuella förluster och inte har avsatts för utdelning till medlemmar och förmånstagare.

Den disponibla solvensmarginalen ska minskas med beloppet för de egna aktier som institutet självt innehar.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att den disponibla solvensmarginalen också får utgöras av:

a) Kumulativt preferensaktiekapital och förlagslånekapital upp till högst 50 % av den lägsta av den disponibla och den föreskrivna solvensmarginalen, varav högst 25 % får bestå av förlagslån med fast löptid eller kumulativa preferensaktier med fast löptid, förutsatt att det finns bindande avtal om att förlagslåne- eller preferensaktiekapitalet, i händelse av att institutet går i konkurs eller försätts i likvidation, ska ha prioritet efter alla övriga borgenärsfordringar och inte får betalas ut förrän alla andra vid tillfället utestående skulder har lösts.

b) Värdepapper utan fast löptid samt andra instrument, inbegripet andra kumulativa preferensaktier än sådana som avses i led a, upp till högst 50 % av den disponibla solvensmarginalen eller den föreskrivna solvensmarginalen, beroende på vilken som är lägst, för det sammanlagda beloppet av de värdepapper och förlagslån som avses i led a, om de uppfyller följande villkor:

i) De får inte återbetalas på innehavarens initiativ eller utan den behöriga myndighetens förhandsgodkännande.

ii) Utställandeavtalet ska ge institutet möjlighet att uppskjuta räntebetalningar på lånet.

- iii) Långgivarens fordran på institutet ska i sin helhet ha förmånsrätt efter samtliga icke-efterställda borgenärer.
- iv) Handlingarna som reglerar utställandet av värdepapperen ska innehålla bestämmelser om att lånekapital och obetalda räntor får användas till förlusttäckning och möjliggöra för institutet att fortsätta sin verksamhet.
- v) Endast till fullo inbetalt belopp ska beaktas.

Vid tillämpning av led a ska förlagslånekapital även uppfylla följande villkor:

- i) Endast helt inbetalda medel ska beaktas.
- ii) För lån med fast löptid ska den ursprungliga löptiden vara minst fem år. Senast ett år före förfalldatum ska institutet till de behöriga myndigheterna för godkännande lämna en plan för hur den disponibla solvensmarginalen ska kunna behållas på, eller ökas till, den föreskrivna nivån då lånet löper ut, såvida inte den andel av den disponibla solvensmarginalen som motsvaras av lånet gradvis har minskat under minst de senaste fem åren före förfalldatum. De behöriga myndigheterna får tillåta förtidsinlösen av sådana lån, om det utfärdande institutet ansöker om detta och förutsatt att dess disponibla solvensmarginal inte därigenom faller under den föreskrivna nivån.
- iii) Lån utan fast löptid ska ha minst fem års uppsägningstid, med undantag av de fall då de inte längre kan anses ingå i den disponibla solvensmarginalen eller då ett förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna särskilt krävs för förtidsinlösen. I det senare fallet ska återförsäkringsföretaget underrätta de behöriga myndigheterna senast sex månader före det datum då det avser att göra förtidsinlösen, och institutet ska därvid ange den disponibla solvensmarginalen och den föreskrivna solvensmarginalen, såväl före som efter återbetalningen. De behöriga myndigheterna ska endast godkänna återbetalningen om institutets disponibla solvensmarginal inte därigenom faller under den föreskrivna nivån.
- iv) I låneavtalet får det inte ingå någon klausul om att skulden, under vissa särskilt angivna omständigheter utöver likvidation av institutet, ska förfalla till betalning före de avtalade förfalldagarna.
- v) Låneavtalet får ändras endast om de behöriga myndigheterna har förklarat sig inte ha några invändningar mot den föreslagna ändringen.

4. På institutets ansökan, med åtföljande bevis, hos den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och med dennes godkännande får den disponibla solvensmarginalen också utgöras av:

- a) Om zillmering inte tillämpas eller, om zillmering tillämpas och denna inte uppgår till de tillägg för försäljningskostnader som ingår i premien: skillnaden mellan en ej zillmerad eller delvis zillmerad försäkringsmatematisk avsättning och en försäkringsmatematisk avsättning zillmerad med en faktor som motsvarar det tillägg för försäljningskostnader som ingår i premien.
- b) Dolda nettoreserver som uppkommit genom värdering av tillgångar, i den mån sådana dolda nettoreserver inte är av exceptionell natur.
- c) Hälften av ännu ej inbetalt aktiekapital eller garantikapital, så snart den inbetalda delen uppgår till 25 % av nämnda kapital, upp till 50 % av den lägsta av den disponibla och den föreskrivna solvensmarginalen.

Beloppet som avses i led a får inte överstiga 3,5 % av summan av skillnaderna mellan kapitalbeloppen för livförsäkringar och tjänstepensioner och de försäkringsmatematiska avsättningarna för samtliga försäkringsavtal där zillmering är möjlig. Denna skillnad ska minska med beloppet för varje ej avskriven anskaffningskostnad som redovisas som tillgång.

5. Kommissionen får anta tillämpningsåtgärder för punkterna 2-4 för att beakta en utveckling som motiverar tekniska justeringar av de poster som får ingå i den disponibla solvensmarginalen.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 21b.

Artikel 17b

Föreskriven solvensmarginal

1. Om inte annat följer av artikel 17c ska den föreskrivna solvensmarginalen bestämmas så som anges i punkterna 2-6 beroende på vilka skulder som avses.

2. Den föreskrivna solvensmarginalen ska vara lika med summan av följande två resultat:

- a) Första resultatet:

Ett tal som motsvarar 4 % av de försäkringsmatematiska avsättningarna avseende mottagen återförsäkring utan avdrag för retrocession ska multipliceras med ett procenttal, som inte får vara mindre än 85 %, som för

närmast föregående räkenskapsår motsvarar förhållandet mellan de totala försäkringsmatematiska avsättningarna, beräknade efter avdrag för retrocession, och de försäkringsmatematiska avsättningarna brutto.

b) Andra resultatet:

För försäkringsavtal, där risksumman inte är negativ, multipliceras ett tal motsvarande 0,3 % av det totala beloppet för sådan risksumma, som institutet iklätt sig ansvar för, med ett procenttal, som inte får vara mindre än 50 %, som för närmast föregående räkenskapsår motsvarar förhållandet mellan det totala beloppet för den risksumma som institutet förblir ansvarigt för efter avgiven återförsäkring och retrocession, och det totala beloppet för risksumman för återförsäkring.

När det gäller temporär dödsfallsförsäkring med en längsta löptid av tre år ska denna multiplikationsfaktor vara 0,1 %. För sådana försäkringar med en löptid på mer än tre år men högst fem år ska denna faktor vara 0,15 %.

3. När det gäller sådan tilläggsförsäkring som avses i artikel 2.3 a iii i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (*) ska den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med den föreskrivna solvensmarginalen för institut som avses i artikel 17d.

4. När det gäller sådan verksamhet avseende 'capital redemption' som avses i artikel 2.3 b ii i direktiv 2009/138/EG ska den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med 4 % av de försäkringsmatematiska avsättningarna beräknade enligt punkt 2 a.

5. När det gäller sådan verksamhet som avses i artikel 2.3 b i i direktiv 2009/138/EG ska den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med 1 % av tillgångarna.

6. När det gäller försäkringar enligt artikel 2.3 a i och ii i direktiv 2009/138/EG och som är kopplade till investeringsfonder och för de verksamheter som avses i artikel 2.3 b iii, iv och v i direktiv 2009/138/EG ska den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med summan av följande:

- a) 4 % av de försäkringstekniska avsättningarna beräknade enligt punkt 2 a, i den utsträckning försäkringsföretaget påtar sig en placeringsrisk.
- b) 1 % av de försäkringstekniska avsättningarna beräknade enligt punkt 2 a, i den utsträckning institutet inte påtar sig någon placeringsrisk, men det belopp som avsatts till täckande av driftskostnaderna faststälts för en period som överstiger fem år.
- c) 25 % av de driftskostnader som netto kan hänföras till sådan verksamhet för det senaste räkenskapsåret, i den utsträckning institutet inte påtar sig någon placeringsrisk, och det belopp som avsatts till täckande av driftskostnaderna inte faststälts för en period som överstiger fem år.

- d) 0,3 % av risksumman beräknad enligt punkt 2 b, i den utsträckning institutet försäkrar dödsfallsrisk.

Artikel 17c

Garantifonder

1. Medlemsstaterna får föreskriva att en tredjedel av den föreskrivna solvensmarginalen, fastställd enligt artikel 17b, ska utgöra garantifonden. Denna fond ska bestå av sådana poster som anges i artikel 17a.2 och 17a.3 och, efter godkännande av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten, artikel 17a.4 b.

2. Garantifonden ska uppgå till minst tre miljoner EUR. Varje enskild medlemsstat får föreskriva att den minsta garantifonden får nedsättas med 25 % när det gäller ömsesidiga och liknande företag.

Artikel 17d

Föreskriven solvensmarginal i artikel 17b.3

1. Den föreskrivna solvensmarginalen ska bestämmas på grundval av antingen det årliga premie- eller bidragsbeloppet eller genomsnittet av försäkringsersättningarna för de tre senaste räkenskapsåren.

2. Den föreskrivna solvensmarginalen ska vara lika med det högsta av de två resultaten enligt punkterna 3 och 4.

3. Premiebaser ska beräknas på grundval av det högsta av följande värden: bruttovärdet av de tecknade premierna och bruttovärdet av de intjänade premierna eller bidragen.

De premier eller bidrag (tilläggsavgifter inräknade) som hänför sig till direkt försäkringsverksamhet under det närmast föregående räkenskapsåret ska läggas ihop.

Till denna summa läggs premierna för all mottagen återförsäkring under närmast föregående räkenskapsår.

Från detta belopp ska dras det totala beloppet för under det senaste räkenskapsåret annullerade premier eller bidrag, liksom det sammanlagda beloppet för skatter och avgifter på premier eller bidrag som ingår i totalbeloppet.

Det sålunda erhållna beloppet ska delas i två delar, av vilka den första ska uppgå till högst 50 miljoner EUR medan den andra ska utgöra restbeloppet; 18 % av den första beloppsdelen och 16 % av den andra ska läggas ihop.

Denna summa ska multipliceras med ett procenttal som för de tre närmast föregående räkenskapsåren sammantagna motsvarar förhållandet mellan beloppet för försäkringsersättningar som institutet fortfarande har att svara för, beräknade efter avdrag för belopp som täcks genom återförsäkring, och det totala bruttobeloppet för försäkringsersättningarna. Detta procenttal får inte vara mindre än 50 %.

4. Ersättningsbasen ska beräknas enligt följande:

De ersättningar som utbetalats från direkt försäkring (utan avdrag för anspråk för vilka återförsäkrare och retrocessionärer svarar) som betalats ut under de i punkt 1 angivna perioderna läggs ihop.

Till denna summa läggs summan av ersättningar som utbetalats för förpliktelser som under samma tidsperioder övertagits genom återförsäkring eller retrocession och beloppet för avsättningar som gjorts för oreglerade försäkringsfall som fastställts vid utgången av närmast föregående räkenskapsår, både med avseende på direkt försäkring och återförsäkring.

Detta belopp ska minskas med summan av de belopp som återvunnits under de perioder som anges i punkt 1.

Från återstående belopp dras beloppet för avsättningar som gjorts för oreglerade försäkringsfall som fastställts vid början av det räkenskapsår som infaller två år före det senaste räkenskapsår för vilket räkenskaper föreligger, både med avseende på direkt försäkring och återförsäkring.

En tredjedel av det på detta sätt erhållna beloppet ska delas i två delar, av vilka den första ska uppgå till högst 35 miljoner EUR medan den andra ska utgöra restbeloppet; 26 % av den första beloppandelen och 23 % av den andra ska läggas ihop.

Denna summa ska multipliceras med ett procenttal som för de tre närmast föregående räkenskapsåren sammantagna motsvarar förhållandet mellan beloppet för försäkringsersättningar som institutet fortfarande har att svara för, beräknade efter avdrag för belopp som täcks genom återförsäkring, och det totala bruttobeloppet för försäkringsersättningarna. Detta procenttal får inte vara mindre än 50 %.

5. Om den föreskrivna solvensmarginal som räknats fram enligt punkterna 2–4 är lägre än den föreskrivna solvensmarginalen för det föregående året, ska den föreskrivna solvensmarginalen minst vara lika med den föreskrivna solvensmarginalen för det föregående året, multiplicerad med förhållandet mellan de försäkringstekniska avsättningarna för oreglerade skadeersättningar i slutet och i början av det senaste räkenskapsåret. I dessa beräkningar ska återförsäkring inte ingå i de försäkringstekniska avsättningarna, men kvoten får aldrig vara större än ett.

(¹) EUT L 335, 17.12.2009, s. 1.”

3. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 21a

Översyn av garantifondens belopp

1. Det belopp i euro som fastställs i artikel 17c.2 ska ses över årligen med början den 31 oktober 2012, så att det avspeglar förändringar i det harmoniserade konsumentprisindexet för samtliga medlemsstater som offentliggörs av Eurostat.

Beloppet ska justeras automatiskt genom att grundbeloppet i euro höjs med den procentuella förändringen av index för perioden mellan den 31 december 2009 och tidpunkten för den senaste översynen och rundas av uppåt till närmaste 100 000-tal EUR.

Om förändringen i procent sedan förra justeringen är mindre än 5 % ska ingen justering göras.

2. Kommissionen ska årligen underrätta Europaparlamentet och rådet om översynen och det justerade belopp som avses i punkt 1.

Artikel 21b

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén, inrättad genom kommissionens beslut 2004/9/EG (¹).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

(¹) EUT L 3, 7.1.2004, s. 34.”

Artikel 304

Undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker

1. Medlemsstaterna får auktorisera livförsäkringsföretag som

a) bedriver tjänstepensionsverksamhet i enlighet med artikel 4 i direktiv 2003/41/EG, eller

b) erbjuder pensionsförmåner som är knutna till att någon går i pension eller förväntar sig att gå i pension och där premierna för dessa förmåner är skattemässigt avdragsgilla för försäkringstagaren enligt nationell lagstiftning i den medlemsstat som har auktoriserat företaget,

där

i) alla tillgångar och motsvarande skulder som hänförs till denna verksamhet separeras samt förvaltas och organiseras skilt från försäkringsföretagets övriga verksamheter, utan möjlighet till överföring,

ii) verksamheterna i det företag som avses i leden a och b och för vilket metoden i denna punkt tillämpas bedrivs enbart i den medlemsstat där företaget har auktoriserats, och

iii) den genomsnittliga durationen av skulderna som är kopplade till företagets affärsverksamhet överstiger 12 år,

att tillämpa solvenskapitalkravets undergrupp aktiekursrisker som kalibreras med hjälp av ett värde för Value-at-Risk under en tidsperiod som överensstämmer med den typiska innehavstiden för det företagets placeringar i aktier, med en konfidensnivå som ger försäkringstagare och förmånstagare en

skyddsnivå som är likvärdig den som anges i artikel 101, om metoden i denna artikel endast tillämpas på de tillgångar och skulder som avses i led i. Vid beräkningen av solvenskapitalkravet ska dessa tillgångar och skulder beaktas fullt ut när det gäller att bedöma diversifieringseffekter, dock utan att detta inkräktar på behovet av att skydda de intressen som försäkringstagare och förmånstagare i andra medlemsstater har.

Förutsatt att tillsynsmyndigheterna ger sitt godkännande ska den metod som anges i första stycket endast användas om det berörda företags solvenssituation och likviditetsläge samt dess strategier, förfaranden och rapporteringsrutiner i fråga om ALM-tekniker fortlöpande borgan för att företaget kan inneha placeringar i aktier under en tidsperiod som överensstämmer med den typiska innehavstiden för det företags placeringar i aktier. Företaget ska för tillsynsmyndigheten kunna visa att detta villkor kontrollerats med den konfidensnivå som är nödvändig för att ge försäkringstagarna och förmånstagarna en skyddsnivå likvärdig den som anges i artikel 101.

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska inte återgå till att tillämpa den metod som anges i artikel 105 utom under vederbörligen motiverade omständigheter och under förutsättning att tillsynsmyndigheterna har givit sitt godkännande.

2. Senast den 31 oktober 2015 ska kommissionen till Kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner och Europaparlamentet översända en rapport om tillämpningen av den metod som anges i punkt 1 och om den praxis tillsynsmyndigheterna tillämpat till följd av punkt 1, vid behov åtföljd av lämpliga förslag. Denna rapport ska särskilt behandla de gränsöverskridande effekterna av denna metods tillämpning så att regleringsarbitrage från försäkrings- och återförsäkringsföretags sida kan undvikas.

AVDELNING VI

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL I

Övergångsbestämmelser

Avsnitt 1

Försäkring

Artikel 305

Undantag och upphävande av restriktiva bestämmelser

1. Medlemsstaterna får medge undantag för skadeförsäkringsföretag, som den 31 januari 1975 inte uppfyllde kraven i artiklarna 16 och 17 i direktiv 73/239/EEG och vilkas årliga premie- eller bidragsinkomst den 31 juli 1978 uppgick till mindre än sex

gånger minsta garantifonden enligt artikel 17.2 i direktiv 73/239/EEG från kravet att inrätta minsta garantifond före utgången av räkenskapsår då premie- eller bidragsinkomsten uppgår till sex gånger minsta garantifonden. Med beaktande av resultatet av den granskning som föreskrivs i artikel 298.2, ska rådet på förslag av kommissionen enhälligt besluta när medlemsstaterna ska upphäva detta undantag.

2. Skadeförsäkringsföretag som etablerats i Förenade kungariket "by Royal Charter", "by private Act" eller "by special Public Act" får under obegränsad tid fortsätta att bedriva verksamhet i den bolagsform de hade den 31 juli 1973.

Livförsäkringsföretag som etablerats i Förenade kungariket "by Royal Charter", "by private Act" eller "by special Public Act" får under obegränsad tid fortsätta att bedriva verksamhet i den bolagsform de hade den 15 mars 1979.

Förenade kungariket ska sammanställa en förteckning över de företag som avses i första och andra styckena och översända den till övriga medlemsstater och kommissionen.

3. De sammanslutningar som i Förenade kungariket registrerats enligt "the Friendly Societies Acts" får fortsätta den livförsäkrings- och sparverksamhet som de, i enlighet med sina syften, bedrev den 15 mars 1979.

4. På begäran av skadeförsäkringsföretag som uppfyller kraven i avdelning I kapitel VI avsnitten 2, 4 och 5 ska medlemsstaterna upphöra att tillämpa bestämmelser som innebär restriktioner avseende bl.a. pantsättning, deposition eller ställande av säkerhet.

Artikel 306

Rättigheter förvärvade av befintliga filialer och försäkringsföretag

1. Filialer, som före den 1 juli 1994 påbörjade sin verksamhet enligt de bestämmelser som gällde i den medlemsstat där respektive filial är belägen, ska anses ha följt det förfarande som föreskrivs i artiklarna 145 och 146.

2. Artiklarna 147 och 148 ska inte inverka på sådana rättigheter som har förvärvats av försäkringsföretag som före den 1 juli 1994 bedrev verksamhet inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster.

Avsnitt 2

Återförsäkring

Artikel 307

Övergångsperiod för artiklarna 57.3 och 60.6 i direktiv 2005/68/EG

En medlemsstat får senare lägga tillämpningen av bestämmelserna i artikel 57.3 i direktiv 2005/68/EG om ändring av artikel 15.3 i direktiv 73/239/EEG och av bestämmelsen i artikel 60.6 i direktiv 2005/68/EG till och med den 10 december 2008.

Artikel 308

Rättigheter förvärvade av befintliga återförsäkringsföretag

1. Återförsäkringsföretag som omfattas av detta direktiv och som blivit auktoriserade eller berättigade att bedriva återförsäkringsverksamhet i enlighet med bestämmelserna i de medlemsstater där de har sina huvudkontor före den 10 december 2005 ska betraktas som auktoriserade i enlighet med artikel 14.

De ska dock vara skyldiga att följa bestämmelserna i detta direktiv om bedrivande av återförsäkringsverksamhet och de krav som anges i artikel 18.1 b och d-g, artiklarna 19, 20 och 24 samt i avdelning I kapitel VI avsnitten 2, 3 och 4.

2. Medlemsstaterna får medge sådana återförsäkringsföretag som avses i punkt 1 i denna artikel och som den 10 december 2005 inte uppfyllde kraven i artikel 18.1 b, artiklarna 19 och 20 och i avdelning I kapitel VI avsnitten 2, 3 och 4 en tidsfrist fram till och med den 10 december 2008 för att uppfylla dessa krav.

KAPITEL II

Slutbestämmelser

Artikel 309

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 4, 10, 13, 14, 18, 23, 26-32, 34-49, 51-55, 67, 68, 71, 72, 74-85, 87-91, 93-96, 98, 100-110, 112, 113, 115-126, 128, 129, 131-134, 136-142, 144, 146, 148, 162-167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210-233, 235-240, 243-258, 260-263, 265, 266, 303 och 304 samt bilagorna III och IV senast den 31 oktober 2012.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska också innehålla ett uttalande om att hänvisningar i lagar och andra författningar till direktiv som upphävs genom detta direktiv ska tolkas som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uttalandet ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 310

Upphävande

1. Direktiven 64/225/EEG, 73/239/EEG, 73/240/EEG, 76/580/EEG, 78/473/EEG, 84/641/EEG, 87/344/EEG, 88/357/EEG, 92/49/EEG, 98/78/EG, 2001/17/EG, 2002/83/EG och 2005/68/EG, i deras lydelse enligt de rättsakter som anges i bilaga VI del A, ska upphöra att gälla den 1 november 2012 utan att detta ska påverka medlemsstaternas skyldigheter i fråga om de tidsfrister för införlivandet med nationell lagstiftning av direktiven och tillämpningen av dem som anges i bilaga VI del B.

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska tolkas som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VII.

Artikel 311

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 1-3, 5-9, 11, 12, 15-17, 19-22, 24, 25, 33, 56-66, 69, 70, 73, 143, 145, 147, 149-161, 168-171, 174-177, 179-184, 186-189, 191, 193-209, 267-300, 302, 305-308 och bilagorna I, II, V, VI och VII ska tillämpas från och med den 1 november 2012.

Artikel 312

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg, 25 november 2009

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

J. BUZEK

På rådets vägnar

Ordförande

Åsa TORSTENSSON

BILAGA I

SKADEFÖRSÄKRINGSKLASSER

A. Klassificering av risker i klasser

1. *Olycksfall (inklusive arbetsskador och yrkessjukdomar):*
 - Fastställda försäkringsbelopp.
 - Skadeersättningar.
 - Kombinationer av båda ovanstående.
 - Passagerarskada.
2. *Sjukdom:*
 - Fastställda försäkringsbelopp.
 - Skadeersättningar.
 - Kombinationer av båda ovanstående.
3. *Landfordon (andra än spårbundna)*

All skada på eller förlust av

 - motordrivna landfordon,
 - andra landfordon.
4. *Spårbundna fordon*

All skada på eller förlust av spårbundna fordon.
5. *Luffartyg*

All skada på eller förlust av luffartyg.
6. *Fartyg (högsjöfartyg, fartyg för insjö-, flod- och kanaltrafik)*

All skada på eller förlust av

 - flod- och kanalfartyg,
 - insjöfartyg,
 - högsjöfartyg.
7. *Godstransport (varor, bagage och allt annat gods)*

All skada på eller förlust av gods under transport eller bagage, oavsett transportmedel.
8. *Brand och naturkrafter*

All skada på eller förlust av egendom (annan än egendom som omfattas av klasserna 3, 4, 5, 6 och 7) som orsakas av

 - brand,
 - explosion,
 - storm,

- annan naturkraft än storm,
 - atomenergi,
 - jordskred.
9. *Annan skada på egendom*
- All skada på eller förlust av egendom (annan än egendom som omfattas av klasserna 3, 4, 5, 6 och 7) som orsakas av hagel eller frost eller av någon annan händelse, som t.ex. stöld, med undantag för dem som ingår i klass 8.
10. *Motorfordonsansvar*
- All ansvarighet som uppkommer genom användning av motordrivna landfordon (inklusive fraktförarens ansvar).
11. *Luffartygsansvar*
- All ansvarighet som uppkommer genom användning av luftfartyg (inklusive fraktförarens ansvar).
12. *Fartygsansvar (högsjö-, insjö-, flod- och kanalfartyg)*
- All ansvarighet som uppkommer genom användning av fartyg, skepp eller båtar i högsjöfart, på insjöar, floder eller kanaler (inklusive fraktförarens ansvar).
13. *Allmän ansvarighet*
- All ansvarighet annan än sådan som anges i klasserna 10, 11 och 12.
14. *Kredit:*
- Insolvens (allmän).
 - Exportkredit.
 - Avbetalningskredit.
 - Hypotekskredit.
 - Lantbrukskredit.
15. *Borgen:*
- Borgen (direkt).
 - Borgen (indirekt).
16. *Ekonomiska förluster av olika slag:*
- Arbetslöshetsrisker.
 - Inkomstförlust (allmän).
 - Dåligt väder.
 - Förlust av förmån.
 - Fortlöpande allmänna omkostnader.
 - Oförutsedda handelsomkostnader.

- Förlust till följd av nedgång i marknadsvärde.
- Hyres- eller intäktsförlust.
- Annan indirekt handelsförlust.
- Ekonomisk förlust ej förenad med handel.
- Annan ekonomisk förlust.

17. *Rättskydd*

Rättegångskostnader och andra kostnader i rättsliga angelägenheter.

18. *Assistans*

Räddningstjänster som tillhandahålls personer som råkat i svårigheter under resa, vid vistelse utanför hemorten eller sin stadigvarande bostad.

B. Beteckningar på auktorisationer beviljade för mer än en försäkringsklass

Auktorisationer som samtidigt omfattar följande klasser ska betecknas enligt nedan:

- a) Klasserna 1 och 2: "Olycksfalls- och sjukförsäkring".
- b) Klasserna 1 (fjärde strecksatsen), 3, 7 och 10: "Motorfordonsförsäkring".
- c) Klasserna 1 (fjärde strecksatsen), 4, 6, 7 och 12: "Sjö- och transportförsäkring".
- d) Klasserna 1 (fjärde strecksatsen), 5, 7 och 11: "Luftfartsförsäkring".
- e) Klasserna 8 och 9: "Försäkring mot brand och annan skada på egendom".
- f) Klasserna 10, 11, 12 och 13: "Ansvarighetsförsäkring".
- g) Klasserna 14 och 15: "Kredit- och borgensförsäkring".
- h) Samtliga klasser: enligt medlemsstaternas eget val, varvid detta ska anmälas till övriga medlemsstater och kommissionen.

BILAGA II

LIVFÖRSÄKRINGSKLASSER

- I. Livförsäkring som avses i artikel 2.3 a i-iii med undantag för dem som anges i II och III.
 - II. Försäkring som utfaller vid äktenskaps ingående, försäkring som utfaller vid födelsen.
 - III. Försäkring som avses i artikel 2.3 a i-ii och som är anknuten till investeringsfonder.
 - IV. Den permanenta inte uppsägningsbara sjukförsäkring som avses i artikel 2.3 a iv.
 - V. Tontiner som avses i artikel 2.3 b i.
 - VI. Verksamhet avseende "capital redemption" som avses i artikel 2.3 b ii.
 - VII. Förvaltning av pensionsfonder som avses i artikel 2.3 b iii och iv.
 - VIII. Verksamhetsformer som avses i artikel 2.3 b v.
 - IX. Verksamhetsformer som avses i artikel 2.3 c.
-

BILAGA III

FÖRETAGSFORMER

A. Företagsformer för skadeförsäkringsföretag:

1. Belgien: "société anonyme/naamloze vennootschap", "société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen", "association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringvereniging", "société coopérative/coöperatieve vennootschap", "société mutualiste/maatschappij van onderlinge bijstand".
2. Bulgarien: "акционерно дружество".
3. Tjeckien: "akciová společnost", "družstvo".
4. Danmark: "aktieselskaber", "gensidige selskaber".
5. Tyskland: "Aktiengesellschaft", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen".
6. Estland: "aktsiaselts".
7. Irland: "incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited".
8. Grekland: "ανώνυμη εταιρία", "αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός".
9. Spanien: "sociedad anónima", "sociedad mutua", "sociedad cooperativa".
10. Frankrike: "société anonyme", "société d'assurance mutuelle", "institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale", "institution de prévoyance régie par le code rural", "mutuelles régies par le code de la mutualité".
11. Italien: "società per azioni", "società cooperativa", "mutua di assicurazione".
12. Cypern: "εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές", "εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο".
13. Lettland: "apdrošināšanas akciju sabiedrība", "savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība".
14. Litauen: "akcinė bendrovė", "uždaroji akcinė bendrovė".
15. Luxemburg: "société anonyme", "société en commandite par actions", "association d'assurances mutuelles", "société coopérative".
16. Ungern: "biztosító részvénytársaság", "biztosító szövetkezet", "biztosító egyesület", "külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe".
17. Malta: "limited liability company/kumpanija b'responsabbiltà limitata".
18. Nederländerna: "naamloze vennootschap", "onderlinge waarborgmaatschappij".
19. Österrike: "Aktiengesellschaft", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit".
20. Polen: "spółka akcyjna", "towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych".
21. Portugal: "sociedade anónima", "mútua de seguros".
22. Rumänien: "societăți pe acțiuni", "societăți mutuale".
23. Slovenien: "delniška družba", "družba za vzajemno zavarovanje".
24. Slovakien: "akciová spoločnosť".

25. Finland: "keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag", "vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag", "vakuutusyhdistys/försäkringsförening".
26. Sverige: "försäkringsaktiebolag", "ömsesidiga försäkringsbolag" "understödsföreningar".
27. Storbritannien: "companies limited by shares or by guarantee or unlimited", "societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts", "societies registered under the Friendly Societies Acts", de försäkringsgivare som uppträder under beteckningen "Lloyd's".
28. I samtliga fall och som ett alternativ till de former för skadeförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1-27: företagsformen Europabolag (SE) enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 (1).

B. Företagsformer för livförsäkringsföretag:

1. Belgien: "société anonyme/naamloze vennootschap", "société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen", "association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringvereniging", "société coopérative/coöperatieve vennootschap".
2. Bulgarien: "акционерно дружество", "взаимозастрахователна кооперация".
3. Tjeckien: "akciová společnost", "družstvo".
4. Danmark: "aktieselskaber", "gensidige selskaber", "pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tværgående pensionskasser)".
5. Tyskland: "Aktiengesellschaft", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen".
6. Estland: "aktsiaselts".
7. Irland: "incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited", "societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts", "societies registered under the Friendly Societies Acts".
8. Grekland: "ανώνυμη εταιρία".
9. Spanien: "sociedad anónima", "sociedad mutua", "sociedad cooperativa".
10. Frankrike: "société anonyme", "société d'assurance mutuelle", "institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale", "institution de prévoyance régie par le code rural", "mutuelles régies par le code de la mutualité".
11. Italien: "società per azioni", "società cooperativa", "mutua di assicurazione".
12. Cypern: "εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές", "εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση".
13. Lettland: "apdrošināšanas akciju sabiedrība", "savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība".
14. Litauen: "akcinės bendrovės", "uždaroji akcinės bendrovės".
15. Luxemburg: "société anonyme", "société en commandite par actions", "association d'assurances mutuelles", "société coopérative".
16. Ungern: "biztosító részvénytársaság", "biztosító szövetkezet", "biztosító egyesület", "külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe".
17. Malta: "limited liability company/kumpanija b'responsabbiltà limitata".
18. Nederländerna: "naamloze vennootschap", "onderlinge waarborgmaatschappij".
19. Österrike: "Aktiengesellschaft", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit".
20. Polen: "spółka akcyjna", "towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych".

(1) EGT L 294, 10.11.2001, s. 1.

21. Portugal: "sociedade anónima", "mútua de seguros".
22. Rumänien: "societăți pe acțiuni", "societăți mutuală".
23. Slovenien: "delniška družba", "družba za vzajemno zavarovanje".
24. Slovakien: "akciová spoločnosť".
25. Finland: "keskinäinen vakuutusyhtiö"/"ömsesidigt försäkringsbolag", "vakuutusosakeyhtiö"/"försäkringsaktiebolag", "vakuutusyhdistys"/"försäkringsförening".
26. Sverige: "försäkringsaktiebolag", "ömsesidiga försäkringsbolag", "understödsföreningar".
27. Förenade kungariket: "companies limited by shares or by guarantee or unlimited", "societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts", "societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts", de försäkringsgivare som uppträder under namnet Lloyd's.
28. I samtliga fall och som ett alternativ till de former för livförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–27: företagsformen Europabolag (SE) enligt definitionen i förordning (EG) nr 2157/2001.

C. Former för återförsäkringsföretag:

1. Belgien: "société anonyme/naamloze vennootschap", "société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen", "association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringvereniging", "société coopérative/coöperatieve vennootschap".
2. Bulgarien: "акционерно дружество".
3. Tjeckien: "akciová společnost".
4. Danmark: "aktieselskaber", "gensidige selskaber".
5. Tyskland: "Aktiengesellschaft", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen".
6. Estland: "aktsiaselts".
7. Irland: "incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited".
8. Grekland: "ανώνυμη εταιρία", "αλληλοσφαιλιστικός συνεταιρισμός".
9. Spanien: "sociedad anónima".
10. Frankrike: "société anonyme", "société d'assurance mutuelle", "institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale", "institution de prévoyance régie par le code rural", "mutuelles régies par le code de la mutualité".
11. Italien: "società per azioni".
12. Cypern: "Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με μετοχές", "Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με εγγύηση".
13. Lettland: "akciju sabiedrība", "sabiedrība ar ierobežotu atbildību".
14. Litauen: "akcinės bendrovės", "uždaroji akcinės bendrovės".
15. Luxemburg: "société anonyme", "société en commandite par actions", "association d'assurances mutuelles", "société coopérative".
16. Ungern: "biztosító részvénytársaság", "biztosító szövetkezet", "harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe".
17. Malta: "limited liability company/kumpanija b'responsabbiltà limitata".
18. Nederländerna: "naamloze vennootschap", "onderlinge waarborgmaatschappij".

19. Österrike: "Aktiengesellschaft", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit".
20. Polen: "spółka akcyjna", "towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych".
21. Portugal: "sociedade anónima", "mútua de seguros".
22. Rumänien: "societate pe acțiuni".
23. Slovenien: "delniška družba".
24. Slovakien: "akciová spoločnosť".
25. Finland: "keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag", "vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag", "vakuutusyhdistys/försäkringsförening".
26. Sverige: "försäkringsaktiebolag", "ömsesidigt försäkringsbolag".
27. Förenade kungariket: companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts, "the association of underwriters known as Lloyd's".
28. I samtliga fall och som ett alternativ till de former för återförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–27: företagsformen Europabolag (SE) enligt definitionen i förordning (EG) nr 2157/2001.

BILAGA IV

STANDARDFORMEL FÖR SOLVENSKAPITALKRAVET (SCR)

1. Beräkning av det primära solvenskapitalkravet

Det primära solvenskapitalkravet (Basic SCR), som beskrivs i artikel 104.1, ska beräknas på följande sätt:

$$\text{Basic SCR} = \sqrt{\sum_{ij} \text{Corr}_{ij} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

där SCR_i betecknar riskmodul i och SCR_j betecknar riskmodul j, och där "i, j" betyder att summan av de olika termerna bör täcka alla möjliga kombinationer av i och j. I beräkningen ska SCR_i och SCR_j ersättas med följande:

- $\text{SCR}_{\text{skade}}$ betecknar teckningsriskmodulen för skadeförsäkring.
- SCR_{liv} betecknar teckningsriskmodulen för livförsäkring.
- $\text{SCR}_{\text{hälsa}}$ betecknar teckningsriskmodulen för sjukförsäkring.
- $\text{SCR}_{\text{marknad}}$ betecknar marknadsriskmodulen.
- $\text{SCR}_{\text{motpartsrisk}}$ betecknar motpartsriskmodulen.

Factorn Corr_{ij} betecknar den post som anges i rad i och kolumn j i följande korrelationsmatrix:

i \ j	Marknad	Motpartsrisk	Liv	Hälsa	Skade
Marknad	1	0,25	0,25	0,25	0,25
Motpartsrisk	0,25	1	0,25	0,25	0,5
Liv	0,25	0,25	1	0,25	0
Hälsa	0,25	0,25	0,25	1	0
Skade	0,25	0,5	0	0	1

2. Beräkning av teckningsriskmodulen för skadeförsäkring

Teckningsriskmodulen för skadeförsäkring, som beskrivs i artikel 105.2, ska beräknas på följande sätt:

$$\text{SCR}_{\text{skade}} = \sqrt{\sum_{ij} \text{Corr}_{ij} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

där SCR_i betecknar undergrupp i och SCR_j betecknar undergrupp j, och där "i, j" betyder att summan av de olika termerna bör täcka alla möjliga kombinationer av i och j. I beräkningen ska SCR_i och SCR_j ersättas med följande:

- $\text{SCR}_{\text{skade-premie/reserv}}$ betecknar undergruppen premie- och reservrisker för skadeförsäkring.
- $\text{SCR}_{\text{skade-katastrof}}$ betecknar undergruppen katastrofrisker för skadeförsäkring.

3. Beräkning av teckningsriskmodulen för livförsäkring

Teckningsriskmodulen för livförsäkring, som beskrivs i artikel 105.3, ska beräknas på följande sätt:

$$SCR_{liv} = \sqrt{\sum_{ij} Corr_{ij} \times SCR_i \times SCR_j}$$

där SCR_i betecknar undergrupp i och SCR_j betecknar undergrupp j, och där "i, j" betyder att summan av de olika termerna bör täcka alla möjliga kombinationer av i och j. I beräkningen ska SCR_i och SCR_j ersättas med följande:

- $SCR_{dödsfall}$ betecknar undergruppen dödsfallsrisk.
- $SCR_{livsfall}$ betecknar undergruppen livsfallsrisk.
- $SCR_{handikapp}$ betecknar undergruppen handikapp- och sjukdomsrisk.
- $SCR_{liv\ kostnad}$ betecknar undergruppen kostnadsrisk för livförsäkring.
- $SCR_{andring}$ betecknar undergruppen omprövningsrisk.
- $SCR_{förfall}$ betecknar undergruppen förfallsrisk.
- $SCR_{liv\ katastrof}$ betecknar undergruppen katastrofrisk för livförsäkring.

4. Beräkning av marknadsriskmodulen

Strukturen på marknadsriskmodulen

Marknadsriskmodulen, som beskrivs i artikel 105.5, ska beräknas på följande sätt:

$$SCR_{marknad} = \sqrt{\sum_{ij} Corr_{ij} \times SCR_i \times SCR_j}$$

där SCR_i betecknar undergrupp i och SCR_j betecknar undergrupp j, och där "i, j" betyder att summan av de olika termerna bör täcka alla möjliga kombinationer av i och j. I beräkningen ska SCR_i och SCR_j ersättas med följande:

- $SCR_{ränta}$ betecknar undergruppen ränterisk.
- SCR_{aktie} betecknar undergruppen aktiekursrisk.
- $SCR_{egendom}$ betecknar undergruppen fastighetsrisk.
- SCR_{spread} betecknar undergruppen spreadrisk.
- $SCR_{koncentration}$ betecknar undergruppen för koncentrationer av marknadsrisk.
- SCR_{valuta} betecknar undergruppen valutarisk.

BILAGA V

GRUPPER AV SKADEFÖRSÄKRINGSKLASSER ENLIGT ARTIKEL 159

1. Olycksfall och sjukdom (klasserna 1 och 2 i bilaga I).
2. Fordonsförsäkring (klasserna 3, 7 och 10 i bilaga I; sifferuppgifter för klass 10, med undantag för fraktförarens ansvar, anges separat).
3. Brand och annan skada på egendom (klasserna 8 och 9 i bilaga I).
4. Luftfart, sjöfart och transport (klasserna 4, 5, 6, 7, 11 och 12 i bilaga I).
5. Allmän ansvarighet (klass 13 i bilaga I).
6. Kredit och borgen (klasserna 14 och 15 i bilaga I).
7. Övriga klasser (klasserna 16, 17 och 18 i bilaga I).

BILAGA VI

DEL A

Upphävda direktiv med senare ändringar

(som det hänvisas till i artikel 310)

Rådets direktiv 64/225/EEG (EGT 56, 4.4.1964, s. 878) Artikel 29, bilaga I, punkt III G.1 i 1973 års anslutningsakt (EGT L 73, 27.3.1972, s. 89) Rådets första direktiv 73/239/EEG (EGT L 228, 16.8.1973, s. 3) Artikel 29, bilaga I(XI)(B)(II)(1) i 1994 års anslutningsakt (EGT C 241, 29.8.1994, s. 197) (ersatt av rådets beslut 95/1/EG) (EGT L 1, 1.1.1995, s. 1) Artikel 20, bilaga II(3)(1) i 2003 års anslutningsakt (EUT L 236, 23.9.2003, s. 335) Artikel 26, bilaga I(II)(c)(1)(a) i 1985 års anslutningsakt (EGT L 302, 15.11.1985, s. 156)	
Rådets direktiv 76/580/EEG (EGT L 189, 13.7.1976, s. 13)	Endast artikel 1
Rådets direktiv 84/641/EEG (EGT L 339, 27.12.1984, s. 21)	Endast artiklarna 1–14
Rådets direktiv 87/343/EEG (EGT L 185, 4.7.1987, s. 72)	Endast artikel 1 och bilagan
Rådets direktiv 87/344/EEG (EGT L 185, 4.7.1987, s. 77)	Endast artikel 9
Rådets andra direktiv 88/357/EEG (EGT L 172, 4.7.1988, s. 1)	Endast artiklarna 9, 10 och 11
Rådets direktiv 90/618/EEG (EGT L 330, 29.11.1990, s. 44)	Endast artiklarna 2, 3 och 4
Rådets direktiv 92/49/EEG (EGT L 228, 11.8.1992, s. 1)	Endast artiklarna 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 17, 18, 24, 32, 33 och 53
Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG (EGT L 168, 18.7.1995, s. 7)	Endast artiklarna 1, 2.2 tredje strecksatsen och artikel 3.1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG (EGT L 181, 20.7.2000, s. 65)	Endast artikel 8
Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/13/EG (EGT L 77, 20.3.2002, s. 17)	Endast artikel 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1)	Endast artikel 22

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9)	Endast artikel 4
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1)	Endast artikel 57
Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/101/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 238)	Endast artikel 1 och punkt 1 i bilagan
Rådets direktiv 73/240/EEG (EGT L 228, 16.8.1973, s. 20)	
Rådets direktiv 76/580/EEG (EGT L 189, 13.7.1976, s. 13)	
Rådets direktiv 78/473/EEG (EGT L 151, 7.6.1978, s. 25)	
Rådets direktiv 84/641/EEG (EGT L 339, 27.12.1984, s. 21)	
Rådets direktiv 87/344/EEG (EGT L 185, 4.7.1987, s. 77)	
Rådets andra direktiv 88/357/EEG (EGT L 172, 4.7.1988, s. 1)	
Rådets direktiv 90/618/EEG (EGT L 330, 29.11.1990, s. 44)	Endast artiklarna 5–10
Rådets direktiv 92/49/EEG (EGT L 228, 11.8.1992, s. 1)	Endast artiklarna 12.1, 19, 23, 27, 30.1, 34, 35, 36, 37, 39.1, 40.1, 42.1, 43.1, 44.1, 45.1 och 46.1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG (EGT L 181, 20.7.2000, s. 65)	Endast artikel 9
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/14/EG (EUT L 149, 11.6.2005, s. 14)	Endast artikel 3
Rådets direktiv 92/49/EEG (EGT L 228, 11.8.1992, s. 1)	
Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG (EGT L 168, 18.7.1995, s. 7)	Endast artikel 1 andra strecksatsen, artikel 2.1 första strecksatsen, artikel 4.1, 4.3 och 4.5 samt artikel 5 andra strecksatsen
Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG (EGT L 290, 17.11.2000, s. 27)	Endast artikel 2
Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1)	Endast artikel 24
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9)	Endast artikel 6
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1)	Endast artikel 58

Prop. 2020/21:129
Bilaga 1

17.12.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 335/129

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG (EUT L 247, 21.9.2007, s. 1)	Endast artikel 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG (EGT L 330, 5.12.1998, s. 1)	
Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1)	Endast artikel 28
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9)	Endast artikel 7
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1)	Endast artikel 59
Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG (EGT L 110, 20.4.2001, s. 28)	
Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG (EGT L 345, 19.12.2002, s. 1)	
Rådets direktiv 2004/66/EG (EUT L 168, 1.5.2004, s. 35)	Endast punkt II i bilagan
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9)	Endast artikel 8
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1)	Endast artikel 60
Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/101/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 238)	Endast artikel 1 och punkt 3 i bilagan
Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG (EUT L 247, 21.9.2007, s. 1)	Endast artikel 2
Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/19/EG (EUT L 76, 19.3.2008, s. 44)	Endast artikel 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1)	
Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG (EUT L 247, 21.9.2007, s. 1)	Endast artikel 4
Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/19/EG (EUT L 76, 19.3.2008, s. 44)	Endast artikel 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/37/EG (EUT L 81, 20.3.2008, s. 1)	Endast artikel 1

DEL B

Förteckning över tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning

(som det hänvisas till i artikel 310)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande	Tidsfrist för tillämpning
64/225/EEG	26 augusti 1965	
73/239/EEG	27 januari 1975	27 januari 1976
73/240/EEG	27 januari 1975	
76/580/EEG	31 december 1976	
78/473/EEG	2 december 1979	2 juni 1980
84/641/EEG	30 juni 1987	1 januari 1988
87/343/EEG	1 januari 1990	1 juli 1990
87/344/EEG	1 januari 1990	1 juli 1990
88/357/EEG	30 december 1989	30 juni 1990
90/618/EEG	20 maj 1992	20 november 1992
92/49/EEG	31 december 1993	1 juli 1994
95/26/EG	18 juli 1996	18 juli 1996
98/78/EG	5 juni 2000	
2000/26/EG	20 juli 2002	20 januari 2003
2000/64/EG	17 november 2002	
2001/17/EG	20 april 2003	
2002/13/EG	20 september 2003	
2002/83/EG	17 november 2002, 20 september 2003, 19 juni 2004 (beroende på den särskilda bestämmelsen)	
2002/87/EG	11 augusti 2004	
2004/66/EG	1 maj 2004	
2005/1/EG	13 maj 2005	
2005/14/EG	11 juni 2007	
2005/68/EG	10 december 2007	
2006/101/EG	1 januari 2007	
2008/19/EG	Ej tillämplig	
2008/37/EG	Ej tillämplig	

BILAGA VII
JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 7/32/39/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EEG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Dotter direktiv
Artikel 1.1		Artikel 2		Artikel 1.1		Artikel 1.1	Artikel 2 första meningen	Artikel 1.1		Artiklarna 1, 2.2, 2.3 och 2.67
Artikel 1.2										Artikel 2.2
Artikel 1.3										—
Artikel 2.1 a-c										—
Artikel 2.1 d							Artikel 3.4			Artikel 3
Artikel 2.1 e										—
Artikel 2.2 a										Artikel 5.1
Artikel 2.2 b										Artikel 5.2
Artikel 2.2 c										Artikel 5.3
Artikel 2.2 d										Artikel 5.4
Artikel 2.3 första till fjärde styckena										Artikel 6
Artikel 2.3 femte stycket										Artikel 15.4

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EEG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Dotter direktiv
Artikel 3.1 första och andra stycket										—
Artikel 3.1 tredje stycket										Artikel 4.5
Artikel 3.2										Artikel 7
Artikel 4 första meningen										Artikel 8 första meningen
Artikel 4 a										Artikel 8.2
Artikel 4 b										—
Artikel 4 c										Artikel 8.3
Artikel 4 e										—
Artikel 4 f										Artikel 8.1
Artikel 4 g										Artikel 8.4
Artikel 5 a										—
Artikel 5 b							Artikel 1.1 o			—
Artikel 5 c							Artikel 1.1 p			Artikel 134.1
Artikel 5 d										—
Artikel 6				Artikel 4			Artikel 4	Artikel 3		Artikel 14.1, 14.2 a och b

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	De nya direktiv
Artikel 7.1 och 7.2 första stycket				Artikel 5.1 och 5.2 första stycket			Artikel 5.1 och 5.2 första stycket			Artikel 15.1 och 15.2 första stycket
Artikel 7.2.2a				Artikel 5.2.2a						Artikel 15.3 första stycket
Artikel 7.2.2 b				Artikel 5.2.2 b						—
Artikel 8.1 a				Artikel 6.1 a			Artikel 6.1 a	Bilaga I		Bilaga IIIA och B
Artikel 8.1 a, sista stycket								Artikel 5.2		Artikel 17.2
Artikel 8.1 b				Artikel 6.1 b			Artikel 6.1 b	Artikel 6 a		Artikel 18.1 a
								Artikel 6 a		Artikel 18.1 b
Artikel 8.1 c				Artikel 6.1 c			Artikel 6.1 c	Artikel 6 b		Artikel 18.1 c
Artikel 8.1 d				Artikel 6.1 d			Artikel 6.1 d	Artikel 6 c		Artikel 18.1 d
Artikel 8.1 e				Artikel 6.1 e			Artikel 6.1 e	Artikel 6 d		Artikel 18 g
Artikel 8.1 f										Artikel 18 h
Artikel 8.1, andra till fjärde stycket							Artikel 6.2	Artikel 7		Artikel 19

Direktiv 73/239/EEG Artikel 8.1 a	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG Artikel 6.3	Direktiv 2005/68/EG Artikel 8	Direktiv 2007/44/EG	Dotter direktiv Artikel 20
Artikel 8.2			Artikel 6.2			Artikel 6.4			Artikel 18.2
Artikel 8.3, första stycket			Artikel 6.3 första stycket			Artikel 6.5 tredje stycket	Artikel 9.1		Artikel 21.4
Artikel 8.3, andra stycket			Artikel 6.3 andra stycket och artikel 29 första stycket första mening			Artikel 6.5 första stycket	Artikel 9.2		Artikel 21.1 första stycket
Artikel 8.3 tredje stycket			Artikel 6.3 tredje stycket och artikel 29 andra stycket						Artikel 21.2
Artikel 8.3 fjärde stycket			Artikel 6.3 fjärde stycket						Artikel 21.3
Artikel 8.4			Artikel 6.4			Artikel 6.6	Artikel 10		Artikel 22
Artikel 9 a-d			Artikel 7 a-d			Artikel 7 a-d	Artikel 11.1 a, c, d och e		Artikel 23.1 a, c, d och e
Artikel 9 e och f			Artikel 7 e och f				Artikel 11.2 a och b		Artikel 23.2 e
Artikel 9 g och h			Artikel 7 g och h			Artikel 7 f och g	Artikel 11.2 c och d		Artikel 23.2 a och d
Artikel 10.1			Artikel 32.1			Artikel 40.1			Artikel 145.1 första stycket

Direktiv 73/239/EEG Artikel 10.2	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG Artikel 32.2 första stycket	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG Artikel 40.2	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	De nya direktiv Artikel 145.2
Artikel 10.2 andra stycket				Artikel 32.2 andra stycket						Artikel 145.3
Artikel 10.3				Artikel 32.3			Artikel 40.3			Artikel 146.1 och 2
Artikel 10.4				Artikel 32.4			Artikel 40.4			Artikel 146.3
Artikel 10.5				Artikel 32.5			Artikel 40.5			Artikel 146.3 andra stycket
Artikel 10.6				Artikel 32.6			Artikel 40.6			Artikel 145.4
Artikel 11				Artikel 33						—
Artikel 12				Artikel 36			Artikel 9	Artikel 13		Artikel 25 andra stycket
Artikel 12a							Artikel 9a	Artiklarna 14 och 60.2		Artikel 26
Artikel 13.1 och 13.2 första stycket				Artikel 9.1 och 9.2 första stycket			Artikel 10.1 första mening och 10.2 första stycket	Artikel 15.1 första och andra stycket		Artikel 30.1, 30.2 första stycket
Artikel 13.2 andra stycket				Artikel 9.2 andra stycket						Artikel 30.2 andra stycket
							Artikel 10.1, andra och tredje meningen	Artikel 15.1, andra stycket		Artikel 30.3
Artikel 13.2 tredje stycket							Artikel 10.2 andra stycket	Artikel 60.3		Artikel 32.1
Artikel 13.3				Artikel 9.3			Artikel 10.3	Artikel 15.4		—

Direktiv 73/239/EEG Artikel 14	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG Artikel 10	Direktiv 98/78/EEG	Direktiv 2001/17/EEG	Direktiv 2002/83/EEG Artikel 11	Direktiv 2005/68/EEG Artikel 16	Direktiv 2007/44/EG	Dotat direktiv Artikel 33
Artiklarna 15.1, 15.2 och 15.3, andra stycket				Artikel 17			Artikel 20.1-20.3 och 20.4 andra stycket	Artikel 32.1 och 32.3		Artiklarna 76-86
Artikel 15.3 första stycket							Artikel 20.4 första stycket	Artikel 32.2		Artiklarna 134.2 och 173
Artikel 15a				Artikel 18				Artikel 33		—
Artikel 16							Artikel 27	Artiklarna 35, 36, 60.8		Artiklarna 87-99
Artikel 16a							Artikel 28	Artiklarna 37-39, 60.9		Artikel 100-127
Artikel 17.1							Artikel 29.1	Artikel 40.1		Artiklarna 128, 129.1 a-c och 127.2
Artikel 17.2							Artikel 29.2	Artikel 40.2		Artikel 129.1 d
Artikel 17a							Artikel 30	Artikel 41		—
Artikel 17b							Artiklarna 28 och 28 a	Artikel 60.10		—
Artikel 18							Artikel 31			—
Artikel 14							Artikel 11	Artikel 16		Artikel 33
Artikel 19.2				Artikel 11.2			Artikel 13.2	Artikel 17.2		Artikel 35
Artikel 19.3 första stycket och andra stycket leden a och b			Artikel 10	Artikel 11.3 första stycket och andra stycket leden a och b			Artikel 13.3 första stycket och andra stycket leden a och b	Artikel 17.3 och 17.4 första stycket leden a och b		Artikel 34.1-34.3 och 34.5-34.7

Direktiv 73/239/EEG Artikel 19.3 andra stycket led c	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG Artikel 10	Direktiv 92/49/EEG Artikel 11.3 andra stycket led c	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG Artikel 13.3 andra stycket led c	Direktiv 2005/68/EG Artikel 17.4 första stycket led c	Direktiv 2007/44/EG	De nya direktiv
Artikel 19.3 tredje stycket			Artikel 10	Artikel 11.3 tredje stycket			Artikel 13.3 tredje stycket	Artikel 17.4 andra stycket		Artikel 34.8
Artikel 20.1							Artikel 37.1	Artikel 42.1		Artikel 137
Artikel 20.2 första stycket				Artikel 13.2 första stycket			Artikel 37.2 första stycket	Artikel 42.2 första stycket		—
Artikel 20.2 andra stycket				Artikel 13.2 andra stycket			Artikel 37.2 andra stycket	Artikel 42.2 andra stycket		Artikel 138.5
Artikel 20.3 första stycket				Artikel 13.3 första stycket			Artikel 37.3 första stycket	Artikel 42.3 första stycket		—
Artikel 20.3 andra stycket				Artikel 13.3 andra stycket			Artikel 37.3 andra stycket	Artikel 42.3 andra stycket		Artikel 139.3
Artikel 20.4				Artikel 13.4						—
Artikel 20.5				Artikel 13.2			Artikel 37.2 andra och femte stycket	Artikel 42.2 andra och fjärde stycket		Artikel 138.5
Artikel 20a.1 första stycket första mening							Artikel 38.1 första mening	Artikel 43.1		Artiklarna 138.2 och 139.2
Artikel 20a.1 första stycket andra mening leden a-e							Artikel 38.1 andra mening leden a-e	Artikel 43.2 leden a-e		Artikel 142.1
Artikel 20a.2							Artikel 38.2			Artikel 141

Direktiv 7/32/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EEG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
Artikel 20a.3							Artikel 38.3	Artikel 43.4		Artikel 140.2
Artikel 20a.4							Artikel 38.4	Artikel 43.5		—
Artikel 20a.5							Artikel 38.5	Artikel 43.6		Artikel 142.2
Artikel 21			Artikel 11.1							—
Artikel 22.1 första stycket led a, b och d				Artikel 14			Artikel 39.1 första stycket led a, b och d	Artikel 44.1 första stycket led a, b och d		Artikel 144.1 a, b och c
Artikel 22.1 andra stycket första mening							Artikel 39.1 andra stycket första mening	Artikel 44.1 andra stycket		Artikel 144.2 första stycket
Artikel 22.1 andra stycket andra mening							Artikel 39.1 andra stycket andra mening			Artikel 144.2 andra stycket
Artikel 22.2							Artikel 39.2	Artikel 44.2		Artikel 144.3
Artikel 23.1							Artikel 51.1			Artikel 162.1
Artikel 23.2 a-g							Artikel 51.2			Artikel 162.2 a-f och h
Artikel 23.2 h										Artikel 162.2 g
Artikel 24 första stycket första mening							Artikel 54 första stycket första mening			Artikel 163 första mening
Artikel 24 första stycket andra mening till tredje stycket							Artikel 54 första stycket andra mening till tredje stycket			—
Artikel 25							Artikel 55			Artikel 166

Direktiv 73/239/EEG Artikel 26	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG Artikel 56	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Data direktiv Artikel 167
Artikel 27 första stycket							Artikel 52.2 första stycket			Artikel 168 första stycket
Artikel 27 andra stycket							Artikel 52.2 andra stycket			Artikel 168 andra stycket
Artikel 28							Artikel 52.3			Artikel 170
Artikel 28a		Artikel 53					Artikel 53			Artikel 164
Artikel 29							Artikel 57			Artikel 171
Artikel 29a							Artikel 58			Artikel 174 första till tredje stycket
Artikel 29b.1 och 29b.2							Artikel 59.1 och 59.2	Artikel 52.1 och 52.2		Artikel 177.1 och 177.2
Artikel 29b.3-29b.6							Artikel 59.3-59.6	Artikel 52.3 och 52.4		—
Artikel 30.1 och 30.2 a										—
Artikel 30.2 b										Artikel 305.1
Artikel 30.4										Artikel 305.2
Artikel 30.5										Artikel 305.4
Artikel 31										—
Artikel 32										—
Artikel 33			Artikel 28				Artikel 62	Artikel 54.2		Artikel 298.2 och 298.3

Direktiv 73/239/EEG Artikel 34	Direktiv 78/473/EEG Artikel 9	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG Artikel 29	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EEG Artikel 11.5	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG Artikel 6.5 fjärde stycket	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG Artikel 6	Dotter direktiv —
Artikel 35	Artikel 10	Artikel 10	Artikel 32	Artikel 57.1	Artikel 11.1-11.3	Artikel 31.1 och 31.2	Artikel 69.1-69.4	Artikel 64.1	Artikel 7.1	Artikel 309.1
Artikel 36	Artikel 11	Artikel 11	Artikel 33	Artikel 57.2	Artikel 11.4	Artikel 31.3	Artikel 70	Artikel 64.2	Artikel 7.2	Artikel 309.2
Artikel 37			Artikel 34							—
Artikel 38	Artikel 12	Artikel 12	Artikel 35	Artikel 58	Artikel 13	Artikel 33	Artikel 74	Artikel 66	Artikel 9	Artikel 312
Bilaga del A										Artikel 15.2 andra stycket och Bilaga I del A
Bilaga delarna A och B										Bilaga I del A och B
Bilaga del C										Artikel 16
Bilaga del D										—
	Artikel 1.1 första stycket									Artikel 190.1
	Artikel 1.2 andra stycket									Artikel 190.2
	Artikel 1.2									—
	Artikel 2.1									Artikel 190.1
	Artikel 2.2									Artikel 190.3
	Artikel 3									Artikel 191
	Artikel 4.1									Artikel 192 första och andra stycket
	Artikel 4.2									—
	Artikel 5									Artikel 193

Prop. 2020/21:129
Bilaga 1

17.12.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 335/141

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Data direktiv
	Artikel 6									Artikel 195
	Artikel 7									Artikel 194
	Artikel 8									Artikel 196
		Artikel 1								—
		Artikel 2								Artikel 198
		Artikel 3.1								Artikel 199
		Artikel 3.2 första stycket första meningen								Artikel 200.1 första stycket
		Artikel 3.2 a-c								Artikel 200.2-200.4
		Artikel 3.3								Artikel 200.1 andra stycket
		Artikel 4								Artikel 201
		Artikel 5								Artikel 202
		Artikel 6								Artikel 203
		Artikel 7								Artikel 204
		Artikel 8								Artikel 205
		Artikel 9								Artikel 16.2
			Artikel 1							—
			Artikel 2 a, 2 b och 2 e							—
			Artikel 2 c				Artikel 1.1 c	Artikel 2.1 e		—
			Artikel 2 d							Artikel 13.13

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EEG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Dotra direktiv
			Artikel 2 f	Artikel 1 e			Artikel 1.1 h			—
			Artikel 3				Artikel 1 b andra meningen			Artikel 145.1 andra stycket
			Artikel 4							Artikel 187
			Artikel 6							—
			Artikel 7.1 a-e							—
			Artikel 7.1 f	Artikel 27						—
			Artikel 7.1 g-7.3							—
			Artikel 8.1 och 8.2							Artikel 177.1 och 177.2
			Artikel 8.3							—
			Artikel 8.4 a och 8.4 c	Artikel 30.1						—
			Artikel 8.4 d							Artikel 179.3
			Artikel 8.5							Artikel 179.4
			Artikel 12							—
			Artikel 12a.1-12a.3							Artikel 150

Prop. 2020/21:129
Bilaga 1

17.12.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 335/143

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	De nya direktiv
			Artikel 12a.4 första stycket							Artikel 151
			Artikel 12a.4 andra till sjätte stycket							Artikel 152
			Artikel 14	Artikel 34			Artikel 41			Artikel 147
			Artikel 16.1 första och andra stycket	Artikel 35			Artikel 42			Artikel 148.1
			Artikel 16.1 tredje stycket	Artikel 35						Artikel 148.2
			Artikel 17	Artikel 36			Artikel 43			Artikel 149
			Artikel 26							—
			Artikel 27							—
			Artikel 31							Artikel 299
			Artikel 31				Artikel 68.2			Artikel 300
			Bilaga I	Artikel 23			Bilaga II			—
			Bilaga 2 A							—
			Bilaga 2 B							—
			Artiklarna 5, 9, 10 och 11							—
				Artikel 1 a	Artikel 1 a	Artikel 2 a	Artikel 1.1 a			Artikel 13.1
				Artikel 1 b			Artikel 1.1 b	Artikel 2.1 d		Artikel 13.11
				Artikel 1 c		Artikel 2 e	Artikel 1.1 e	Artikel 2.1 f		Artikel 13.8 a

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Dotter direktiv
	Artikel 1 d			Artikel 1 d			Artikel 1.1 f	Artikel 2.1 g		—
		Artikel 1 f		Artikel 1 f			Artikel 1.1 i	Artikel 2.1 i		Artikel 13.18
		Artikel 1 g		Artikel 1 g			Artikel 1.1 j	Artikel 2.1 j		Artiklarna 13.21, 24.2 och artikel 63
		Artikel 1 h		Artikel 1 h	Artikel 1 d		Artikel 1.1 k	Artikel 2.1 k		Artikel 13.15
		Artikel 1 i		Artikel 1 i	Artikel 1 e		Artikel 1.1 l	Artikel 2.1 l		Artikel 13.16
		Artikel 1 j		Artikel 1 j			Artikel 1.1 m			Artikel 13.22
		Artikel 1 k		Artikel 1 k	Artikel 1 k	Artikel 2 h	Artikel 1.1 n	Artikel 2.1 m		Artikel 13.10
		Artikel 1 l		Artikel 1 l			Artikel 1.1 r	Artikel 2.1 n		Artikel 13.17
		Artikel 1 a		Artikel 1 a	Artikel 1 f		Artikel 1.1 r i	Artikel 2.1 n i		Artikel 13.20
		Artikel 1 b		Artikel 1 b			Artikel 1.1 r ii	Artikel 2.1 n ii		Artikel 13.18
		Artikel 3		Artikel 3						Artikel 188
		Artikel 8		Artikel 8				Artikel 12		Artikel 24.1
		Artikel 12.2		Artikel 12.2			Artikel 14.1	Artikel 18		Artikel 39.1
		Artikel 12.3-12.6		Artikel 12.3-12.6			Artikel 14.2-14.5			Artikel 39.2-6

Prop. 2020/21:129
Bilaga 1

17.12.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 335/145

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Data direktiv
				Artikel 15.1 och 15.2			Artikel 15.1 och 15.2	Artikel 19.1		Artikel 57
				Artikel 15.3			Artikel 15.3	Artikel 22		Artikel 61
				Artikel 15.4			Artikel 15.4	Artikel 23		Artikel 62
				Artikel 15a			Artikel 15a	Artikel 19.2-19.8		Artikel 58.1-58.7
				Artikel 15b			Artikel 15b	Artikel 19a		Artikel 59
				Artikel 15c			Artikel 15c	Artikel 20		Artikel 60
				Artikel 16.1			Artikel 16.1	Artikel 24		Artikel 64
				Artikel 16.2			Artikel 16.2	Artikel 25		Artikel 65
				Artikel 16.3			Artikel 16.3	Artikel 26		Artikel 66
				Artikel 16.4			Artikel 16.4	Artikel 27		Artikel 67
				Artikel 16.5			Artikel 16.5	Artikel 28.1		Artikel 68.1
				Artikel 16.5b första till fjärde stycket			Artikel 16.7 första till fjärde stycket	Artikel 28.3 första till fjärde stycket		Artikel 68.3
				Artikel 16.5b femte stycket			Artikel 16.7 femte stycket	Artikel 28.3 femte stycket		Artikel 68.4
				Artikel 16.3						Artikel 66
				Artikel 16.5 c			Artikel 16.8	Artikel 29		Artikel 70
				Artikel 16.5 a			Artikel 16.6	Artikel 28.2		Artikel 68.2
				Artikel 16a.1 a			Artikel 17.1 a	Artikel 31.1 första stycket		Artikel 72.1 a-72.1 c

Direktiv 7/32/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Dotat direktiv
				Artikel 16a.1 b			Artikel 17.1 b	Artikel 31.1 andra stycket		Artikel 72.1 andra stycket
				Artikel 16a.2			Artikel 17.2	Artikel 31.2		Artikel 72.2
				Artikel 20			Artikel 22			—
				Artikel 21			Artikel 23	Artikel 34.1-34.3		—
				Artikel 22			Artikel 24	Artikel 34.4		—
				Artikel 25						—
				Artikel 28			Artikel 33			Artikel 180
				Artikel 29						Artikel 181.1 och 179.3
				Artikel 30.2						Artikel 181.2
				Artikel 31						Artikel 183
				Artikel 38			Artikel 44			Artikel 153
				Artikel 39.2 och 39.3			Artikel 45			Artikel 154
				Artikel 40.2			Artikel 46.1			Artikel 155.8
				Artikel 40.3			Artikel 46.2			Artikel 155.1
				Artikel 40.4, 40.6-40.8 och 40.10			Artikel 46.3, 46.5-46.7 och 46.9			Artikel 155.2, 155.4-155.6 och 155.9
				Artikel 40.5			Artikel 46.4			Artikel 155.3
				Artikel 40.9			Artikel 46.8			Artikel 155.7
				Artikel 41			Artikel 47			Artikel 156
				Artikel 42.2			Artikel 48			Artikel 160
				Artikel 43.2 och 43.3						Artikel 184

Prop. 2020/21:129
Bilaga 1

17.12.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 335/147

Direktiv 7/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG Artikel 44.2	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG Artikel 49	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Dotat direktiv Artikel 159 och bilaga V
				Artikel 45.2						Artikel 189
				Artikel 46.2 första till tredje stycket			Artikel 50.1 första och tredje stycket artikel 50.2			Artikel 157
				Artiklarna 47-50						—
				Artikel 51			Artikel 64	Artikel 56		—
				Artikel 51 sista strecksatzen					Artikel 1.4	Artikel 58.8
				Artikel 52						—
				Artikel 54						Artikel 206
				Artikel 55						Artikel 207
				Artiklarna 24 och 26						—
				Artiklarna 12.1, 19.33.37, 39.1.40.1., 42.1, 43.1., 44.1, 45.1., 46.1						—
					Artikel 1 b					Artikel 13.3

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Dotter direktiv
					Artikel 1 c		Artikel 1.1 s	Artikel 2.1 c		Artikel 13.4
					Artikel 1 g					Artikel 21.2.1 a
					Artikel 1 h					Artikel 21.2.1 b
					Artikel 1 i			Artikel 59.2 a i		Artikel 210.1 f
					Artikel 1 j			Artikel 59.2 a j		Artikel 210.1 f
					Artikel 1 l			Artikel 59.2 b		Artikel 13.6
					Artikel 2			Artikel 59.3		Artikel 21.4.1
					Artikel 3			Artikel 59.3		Artikel 21.4.1 och 21.4.2 första och andra stycket
					Artikel 4			Artikel 59.3		Artikel 247.1
					Artikel 5.1			Artikel 59.4		Artikel 246
					Artikel 5.2					Artikel 254.1
					Artikel 6			Artikel 59.5		Artiklarna 254.2, 255.1 och 255.2
					Artikel 7			Artikel 59.5		Artiklarna 249.1, 252. 253

Prop. 2020/21:129
Bilaga 1

17.12.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 335/149

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	De nya direktiv
					Artikel 8			Artikel 59.5		Artiklarna 245, 246, 258.1
					Artikel 9			Artikel 59.6		Artiklarna 218, 219, 258.1
					Artikel 10			Artikel 59.7		Artiklarna 218, 219, 258.1, 260-263
					Artikel 10a			Artikel 59.8		Artikel 264
					Artikel 10b					Artikel 257
					Artikel 12	Artikel 32	Artikel 73	Artikel 65	Artikel 8.1	Artikel 311
					Bilaga I			Artikel 59.9 och bilaga II		Artiklarna 213-215 och 218-246
					Bilaga II			Artikel 59.9 och bilaga II		Artiklarna 215-217, 220-243
						Artikel 1.2				Artikel 267
						Artikel 2 b				Artikel 268.1 b
						Artikel 2 c				Artikel 268.1 c
						Artikel 2 d				Artikel 268.1 d
						Artikel 2 f		Artikel 2.1 h		Artikel 13.9
						Artikel 2 g				Artikel 268.1 a

Direktiv 7 3/2 39/EEG	Direktiv 78/47 3/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/7 8/EEG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Data direktiv Artikel 268.1 e
						Artikel 2 i				Artikel 268.1 f
						Artikel 2 j				Artikel 268.1 g
						Artikel 2 k				—
						Artikel 3				Artikel 269
						Artikel 4				Artikel 270
						Artikel 5				Artikel 271
						Artikel 6				Artikel 272
						Artikel 7				Artikel 273
						Artikel 8				Artikel 274
						Artikel 9				Artikel 275
						Artikel 10				Artikel 277
						Artikel 11				Artikel 278
						Artikel 12				Artikel 279
						Artikel 13				Artikel 280
						Artikel 14				Artikel 281
						Artikel 15				Artikel 282
						Artikel 16				Artikel 283
						Artikel 17				Artikel 284
						Artikel 18				Artikel 285
						Artikel 19				Artikel 286
						Artikel 20				Artikel 287
						Artikel 21				Artikel 288
						Artikel 22				Artikel 289
						Artikel 23				Artikel 290
						Artikel 24				Artikel 291
						Artikel 25				Artikel 292
						Artikel 26				

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG Artikel 27	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	De nya direktiv Artikel 293
						Artikel 28				Artikel 294
						Artikel 29				Artikel 295
						Artikel 30.1				Artikel 268.2
						Artikel 30.2				Artikel 296
						Bilaga				Artikel 276
							Artikel 1.1 d			—
							Artikel 1.1 g			Artikel 13.1.4
							Artikel 1.1 q			—
							Artikel 1.2	Artikel 2.3		—
							Artikel 2.1			Artikel 2.3
							Artikel 3.2, 3.3 och 3.8			Artikel 9
							Artikel 3.5 och 3.7			Artikel 10
							Artikel 3.6			—
							Artikel 5.2 andra och tredje stycket			Artikel 15.2 tredje stycket och 15.3 andra stycket
							Artikel 6.5 första och andra stycket			Artikel 21.1

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EEG	Direktiv 2001/17/EEG	Direktiv 2002/83/EEG	Direktiv 2005/68/EEG	Direktiv 2007/44/EG	Detta direktiv
							Artikel 7 e			Artikel 23.2 f
							Artikel 8	Artikel 12		Artikel 24.1
							Artikel 12			Artikel 208
							Artikel 16.9	Artikel 30		Artikel 69
							Artikel 18.1–18.6			Artikel 73
							Artikel 18.7			—
							Artikel 19.1 första stycket första strecksatsen			Artikel 74.1
							Artikel 19.1 andra stycket andra strecksatsen			Artikel 74.3 andra stycket
							Artikel 19.1 andra stycket, 19.2 och 19.3			Artikel 74.4-74.7
							Artikel 21			Artikel 209
							Artikel 25			—
							Artikel 26			—
							Artikel 32			—
							Artikel 34			Artikel 182
							Artikel 35			Artikel 186
							Artikel 36.1			Artikel 185.1
							Artikel 36.2			Artikel 185.4 första meningen
							Bilaga III a			Artikel 185.6

Prop. 2020/21:129
Bilaga 1

17.12.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 335/153

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	De nya direktiv
						Artikel 36.3			Artikel 185.7
						Artikel 41			Artikel 147
						Artikel 42.1–42.3			Artikel 148.1, 148.3 och 148.4
						Artikel 43			Artikel 149
						Artikel 45			—
						Artikel 48			Artikel 160
						Artikel 49			Artikel 159
						Artikel 51.2 a-g			Artikel 162.2 a-c, 160.2 g och h
						Artikel 51.3 och 51.4			Artikel 163
						Artikel 52.1			Artikel 169
						Artikel 55.1 och 55.2			Artikel 166.1 och 166.2
						Artikel 56			Artikel 167
						Artikel 59.1 och 59.2	Artikel 52.1 och 52.2		Artikel 177.1 och 177.2
						Artikel 59.3 och 59.6	Artikel 52.3 och 52.4		—
						Artikel 60.1			Artikel 305.2 andra och tredje stycket
						Artikel 60.2			Artikel 305.3
		Artikel 31				Artikel 61			Artikel 243
						Artikel 65	Artikel 55		Artikel 301.1 och 301.3

Direktiv 7/32/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EEG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Dotter direktiv
						Artikel 66	Artikel 67	Artikel 53	Artikel 308	Artikel 297
							Artikel 68.1		—	—
							Artikel 71		—	—
							Artikel 72		Artikel 310	
						Bilaga I			Bilaga II	
						Bilaga III			Artikel 185.2 a-c 185.3 och 185.5 första stycket	
						Bilaga IV			—	—
						Bilaga V			Bilaga VI	
						Bilaga VI			Bilaga VII	
								Artikel 1.2 d	Artikel 11	
								Artikel 2.1 a	Artikel 13.7	
								Artikel 2.1 b	—	—
								Artikel 2.1 h	Artikel 13.9	
								Artikel 2.1 o	Artikel 13.25	
								Artikel 2.1 p	Artikel 13.26	
								Artikel 2.1 q	Artikel 210.3	
								Artikel 2.2	—	—

Prop. 2020/21:129
Bilaga 1

17.12.2009

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 335/155

Direktiv 73/239/EEG	Direktiv 78/473/EEG	Direktiv 87/344/EEG	Direktiv 88/357/EEG	Direktiv 92/49/EEG	Direktiv 98/78/EG	Direktiv 2001/17/EG	Direktiv 2002/83/EG	Direktiv 2005/68/EG	Direktiv 2007/44/EG	Dotat direktiv
								Artikel 4.2		Artikel 15.5
								Artikel 5.1 första och andra stycket		Artikel 17.1 och 17.2, bilaga III C
								Artikel 9.1		Artikel 21.4
								Artikel 11.1 b		Artikel 23.1 b
								Artikel 15.3		Artikel 32.2
								Artikel 21		—
								Artikel 45		—
								Artikel 46		Artikel 211.1 och 211.2
								Artikel 47		Artikel 158
								Artikel 48		Artikel 161
								Artikel 50		Artikel 175
								Artikel 51		Artikel 176
								Artikel 54.1		Artikel 298.1
								Artikel 61		Artikel 308
								Artikel 62		Artikel 12
								Artikel 63		Artikel 307
								Artiklarna 57, 58, 59 och 60, bilaga II		—
										Artiklarna 1.4, 2.4 och 4.6
										Artikel 58.8
										Artikel 8.2
										Artikel 31.2

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2014/51/EU

av den 16 april 2014

om ändring av direktiven 2003/71/EG och 2009/138/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 med avseende på befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 50, 53, 62 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Under finanskrisen 2007 och 2008 avslöjades betydande brister i den finansiella tillsynen, såväl i fråga om enskilda fall som när det gäller det finansiella systemet som helhet. De nationellt baserade tillsynsmodellerna har inte hållit jämna steg med den finansiella globaliseringen och den faktiska utvecklingen på de integrerade och sammanlänkade europeiska finansiella marknaderna, där många finansinstitut verkar över nationsgränserna. Genom krisen uppdagades brister när det gäller samarbete, samordning, konsekvens i tillämpningen av unionsrätten och ömsesidigt förtroende mellan de nationella behöriga myndigheterna.
- (2) I ett flertal resolutioner före och under finanskrisen har Europaparlamentet uppmanat till en förändring i riktning mot en mer integrerad europeisk tillsyn, för att säkerställa verkligt likvärdiga förutsättningar för alla aktörer på unionsnivå, och begärt att denna tillsyn ska avspegla de finansiella marknadernas ökande integration i unionen, särskilt i sina resolutioner av den 13 april 2000 om kommissionens meddelande om att genomföra handlingsramen för finansiella marknaderna: en handlingsplan, av den 21 november 2002 om tillsynsregler i Europeiska unionen, av den 11 juli 2007 om politiken på området finansiella tjänster (2005–2010) – vitbok, av den 23 september 2008 med rekommendationer till kommissionen om hedgefonder och private equity, av den 9 oktober 2008 med rekommendationer till kommissionen om uppföljningen av Lamfalussyprocessen: framtida tillsynsstrukturer, och i dess ståndpunkter av den 22 april 2009 om det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) och av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om kreditvärderingsinstitut.

⁽¹⁾ EUT C 159, 28.5.2011, s. 10.

⁽²⁾ EUT C 218, 23.7.2011, s. 82.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 mars 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 april 2014.

- (3) I november 2008 gav kommissionen en högnivågrupp med Jacques de Larosière som ordförande i uppdrag att ge rekommendationer om hur tillsynsordningarna i Europa skulle kunna förstärkas så att de bättre skyddar unionens medborgare och återställer förtroendet för det finansiella systemet. Högnivågruppen rekommenderade i sin slutrapport, som lades fram den 25 februari 2009 (nedan kallad *de Larosière-rapporten*), att tillsynsramarna skulle förstärkas för att minska risken för och omfattningen av framtida finanskriser. Den rekommenderade långtgående reformer av tillsynsstrukturen för den finansiella sektorn i unionen. I de Larosière-rapporten rekommenderades också att ett europeiskt system för finansiell tillsyn skulle inrättas, bestående av tre europeiska tillsynsmyndigheter: en för tillsyn över banksektorn, en för värdepapperssektorn och en för försäkrings- och tjänstepensionssektorn – samt ett europeiskt systemriskråd.
- (4) Finansiell stabilitet är en förutsättning för att realekonomin ska kunna tillhandahålla arbetstillfällen, krediter och tillväxt. Den finansiella krisen har blottat stora brister i den finansiella tillsynen, som varken har lyckats förutse en negativ övergripande utveckling på de finansiella marknaderna eller förhindra att alltför stora risker ackumuleras i det finansiella systemet.
- (5) I slutsatserna av den 18 och 19 juni 2009 rekommenderade Europeiska rådet att ett europeiskt system för finansiell tillsyn, bestående av tre nya europeiska tillsynsmyndigheter, skulle inrättas. Det rekommenderade också att systemet skulle syfta till att förbättra kvalitet och enhetlighet i den nationella tillsynen, stärka kontrollen av gränsöverskridande företag och inrätta ett enhetligt europeiskt regelverk som är tillämpligt på alla finansinstitut på den inre marknaden. Europeiska rådet framhöll vidare att de europeiska tillsynsmyndigheterna (nedan kallade *ESAMyndigheterna*) också bör ha tillsynsbefogenheter när det gäller kreditvärderingsinstitut och uppmanade kommissionen att lämna konkreta förslag till hur det europeiska systemet för finansiell tillsyn (nedan kallat *ESFS*) ska kunna agera kraftfullt i krissituationer.
- (6) År 2010 antog Europaparlamentet och rådet följande tre förordningar om inrättande av ESA-myndigheterna: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽¹⁾ om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010⁽²⁾ om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽³⁾ om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), som en del av ESFS.
- (7) För att ESFS ska fungera effektivt krävs det ändringar av unionslagstiftningsakter när det gäller de tre ESA-myndigheternas verksamhetsområden. Sådana förändringar består i att fastställa räckvidden för vissa befogenheter för ESA-myndigheterna samt införa vissa befogenheter i befintliga processer som föreskrivs i relevanta unionslagstiftningsakter respektive ändringar för att se till att ESA-myndigheterna fungerar smidigt och effektivt inom ramen för ESFS.
- (8) Inrättandet av de tre tillsynsmyndigheterna bör därför åtföljas av upprättandet av en enda regelbok för att säkerställa en konsekvent harmonisering och enhetlig tillämpning och därigenom bidra till att den inre marknaden fungerar ännu effektivare och att tillsynen på mikronivå genomförs mer effektivt. Enligt förordningarna om inrättande av ESFS får dessa myndigheter utarbeta förslag till tekniska standarder inom de områden som särskilt anges i den tillämpliga lagstiftningen, vilka ska läggas fram för kommissionen för antagande i enlighet med artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) i form av delegerade akter eller genomförandeakter. En första grupp med sådana områden anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU⁽⁴⁾, men det här direktivet bör ange ytterligare en grupp områden, i synnerhet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG och 2009/138/EG⁽⁵⁾ och för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009⁽⁶⁾ och för förordningarna (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

(3) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

(4) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU av den 24 november 2010 om befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (EUT L 331, 15.12.2010, s. 120).

(5) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 325, 17.12.2009, s. 1).

(6) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 302, 17.11.2009, s. 1).

- (9) I de tillämpliga lagstiftningsakterna bör det fastställas inom vilka områden som de europeiska tillsynsmyndigheterna har befogenhet att utarbeta förslag till tekniska standarder och hur de ska antas. I de tillämpliga lagstiftningsakterna bör fastställas delar, villkor och specifikationer, i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget när det gäller delegerade akter.
- (10) Vid fastställandet av de områden där tekniska standarder bör antas bör en lämplig avvägning göras så att det införs en enda uppsättning harmoniserade regler utan att regelverket och verkställigheten kompliceras i onödan. De områden som ska väljas ut bör enbart vara de där enhetliga tekniska regler på ett väsentligt och effektivt sätt kommer att bidra till att syftet med de relevanta lagstiftningsakterna uppnås, samtidigt som det säkerställs att Europaparlamentet, rådet och kommissionen kan göra sina politiska ställningstaganden i enlighet med de gängse förfarandena.
- (11) De frågor som behandlas i tekniska standarder bör vara av genuint teknisk karaktär och behöver utarbetas med stöd av tillsynsexperters sakkunskaper. Genom de tekniska standarder för tillsyn som antagits som delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget bör villkor för en konsekvent harmonisering av reglerna ytterligare utvecklas, specificeras och fastställas i de lagstiftningsakter som antagits av Europaparlamentet och rådet för att komplettera eller ändra vissa icke-väsentliga delar i dessa. Å andra sidan bör de tekniska standarderna för genomförande som antagits som genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget fastställa villkor för en enhetlig tillämpning av lagstiftningsakter. Tekniska standarder bör inte inbegripa politiska ställningstaganden.
- (12) I fallet med tekniska standarder för tillsyn är det lämpligt att tillämpa det förfarande som föreskrivs i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010, beroende på vad som är lämpligt. Tekniska standarder för genomförande bör antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010, beroende på vad som är lämpligt.
- (13) Tekniska standarder för tillsyn och genomförande bör bidra till en enhetlig regeluppsättning för lagstiftningen om finansiella tjänster, vilket Europeiska rådet stödde i sina slutsatser från juni 2009. Eftersom vissa krav i unionens lagstiftningsakter inte är helt harmoniserade och i enlighet med försiktighetsprincipen för tillsyn, bör bindande tekniska standarder för tillsyn och genomförande för att utveckla, specificera eller fastställa tillämpningsvillkoren för dessa krav inte hindra att medlemsstater begär ytterligare information eller inför strängare krav. Tekniska standarder för tillsyn och genomförande bör därför medge att medlemsstaterna begär ytterligare information eller inför strängare krav inom specifika områden när lagstiftningsakterna lämnar ett sådant utrymme.
- (14) I enlighet med förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 bör ESA-myndigheterna i tillämpliga fall genomföra öppna offentliga samråd vad gäller de tekniska standarderna för tillsyn eller genomförande och analysera de potentiella kostnaderna och fördelarna innan dessa standarder lämnas till kommissionen.
- (15) Tekniska standarder för tillsyn och genomförande bör kunna omfatta övergångsåtgärder där lämpliga tidsfrister anges, om kostnaderna för det omedelbara genomförandet är orimliga i förhållande till nyttan.
- (16) Samtidigt som detta direktiv antas pågår redan arbetet med att förbereda och anordna samråd om den första uppsättningen åtgärder för att genomföra rambestämmelserna enligt direktiv 2009/138/EG. För att dessa åtgärder ska kunna slutföras inom kort är det lämpligt att under en övergångsperiod ge kommissionen rätt att anta de tekniska standarder för tillsyn som föreskrivs i det här direktivet, i enlighet med förfarandet för antagande av delegerade akter. Ändringar av sådana delegerade akter eller, efter det att övergångsperioden löpt ut, eventuella tekniska standarder för tillsyn för genomförande av direktiv 2009/138/EU, bör antas i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Prop. 2020/21:129
Bilaga 2

- (17) Det är dessutom lämpligt att låta Eiopa, efter en övergångsperiod på två år, föreslå uppdateringar av ett antal delegerade akter inom ramen för tekniska standarder för tillsyn. De uppdateringarna bör begränsas till tekniska aspekter av de berörda delegerade akterna och bör inte innebära strategiska beslut eller politiska val.
- (18) När Eiopa förbereder och utarbetar förslag till tekniska standarder för tillsyn för att anpassa delegerade akter till den tekniska utvecklingen på de finansiella marknaderna bör kommissionen se till att information om de förslagen till tekniska standarder för tillsyn översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (19) I förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 föreskrivs en mekanism för att lösa tvister mellan nationella tillsynsmyndigheter. Om en nationell tillsynsmyndighet invänder mot en annan nationell tillsynsmyndighets förfarande, med avseende på innehållet i någon av dennas åtgärder eller på grund av att den avstått från att vidta åtgärder inom ett område som specificeras i unionslagstiftningsakter i enlighet med de förordningarna, och de relevanta lagstiftningsakterna kräver samarbete, samordning eller gemensamma beslut av nationella tillsynsmyndigheter från mer än en medlemsstat, bör den berörda ESA-myndigheten på begäran av en av de berörda nationella tillsynsmyndigheterna kunna bistå myndigheterna med att nå fram till en överenskomst inom den tidsfrist som fastställs av ESA-myndigheten, vilken bör beakta eventuella relevanta tidsfrister i den tillämpliga lagstiftningen och hur komplex och brådslande tvisten är. Om en sådan tvist kvarstår, bör ESA-myndigheten kunna avgöra tvisten.
- (20) Enligt förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 krävs att sektorsspecifik lagstiftning anger när tvistlösningsmekanismen får tillämpas för att lösa tvister mellan nationella tillsynsmyndigheter. Detta direktiv bör fastställa en första grupp med sådana fall inom försäkrings- och återförsäkringssektorn, utan att hindra tillägg av ytterligare fall i framtiden. Detta direktiv bör inte hindra ESA-myndigheterna från att agera i enlighet med andra befogenheter eller utföra uppgifter som anges i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010, inklusive icke-bindande medling, och sörja för en konsekvent, effektiv och ändamålsenlig tillämpning av unionsrätten. Inom områden där det redan finns någon form av icke-bindande medling i den tillämpliga rätten eller där det förekommer tidsfrister för gemensamma beslut som ska fattas av en eller flera nationella tillsynsmyndigheter, krävs det dessutom ändringar för att säkerställa klarhet och minsta möjliga avbrott i processen för att nå ett gemensamt beslut, men också för att se till att ESA-myndigheterna ska kunna lösa tvister i tillämpliga fall. Syftet med det bindande tvistlösningsförfarandet är att lösa situationer där nationella tillsynsmyndigheter inte själva mellan sig kan lösa förfarandefrågor eller väsentliga problem med efterlevnaden av unionsrätten.
- (21) Detta direktiv bör därför identifiera de situationer där förfarandefrågor kan behöva lösas eller väsentliga problem med efterlevnaden av unionsrätten och där de nationella tillsynsmyndigheterna kanske inte kan lösa problemet på egen hand. I sådana fall bör en av de berörda nationella tillsynsmyndigheterna hänföra frågan till den berörda ESA-myndigheten. Den ESA-myndigheten bör handla i enlighet med sin inrättandeförordning och detta direktiv. Den bör med bindande verkan för de berörda nationella tillsynsmyndigheterna kunna kräva att de berörda nationella tillsynsmyndigheterna vidtar särskilda åtgärder eller avstår från att vidta åtgärder för att lösa problemet och säkerställa förenligheten med unionsrätten. I sådana fall där den relevanta unionslagstiftningsakten ger medlemsstaterna beslutsfattande behörighet, bör en ESA-myndighets beslut inte ersätta de nationella tillsynsmyndigheternas rätt att fatta egna beslut, om denna rätt överensstämmer med unionsrätten.
- (22) I direktiv 2009/138/EG föreskrivs gemensamma beslut i fråga om godkännande av ansökningar om användning av en intern modell på gruppnivå eller i dotterföretag, godkännande av ansökningar om att ett dotterbolag ska omfattas av artiklarna 238 och 239 i det direktivet och utnämmandet av en grupp tillsynsmyndighet på en annan grundval än de kriterier som föreskrivs i artikel 247 i samma direktiv. Inom samtliga de områdena bör det i en ändring tydligt anges att om en tvist uppstår får Eiopa lösa denna tvist med det förfarande som föreskrivs i förordning (EU) nr 1094/2010. På så sätt blir det tydligt att tvister bör kunna lösas och samarbete stärkas innan ett slutligt beslut fattas av den nationella tillsynsmyndigheten eller utfärdas till en institution, samtidigt som Eiopa inte får ersätta de nationella tillsynsmyndigheternas rätt att fatta egna beslut. Eiopa bör lösa tvister genom medling mellan de nationella tillsynsmyndigheternas skiljaktiga synpunkter.

- (23) Med den nya tillsynsstruktur som införs genom ESFS kommer det att krävas att de nationella tillsynsmyndigheterna samarbetar nära med ESA-myndigheterna. Ändringar i de relevanta lagstiftningsakterna bör säkerställa att det inte finns några rättsliga hinder för de skyldigheter om informationsutbyte som har införts i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 och att tillhandahållandet av uppgifter inte ger upphov till en onödig administrativ börda.
- (24) Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör endast åläggas att lämna sådan information till sina nationella tillsynsmyndigheter som är relevant för syftena med tillsynen med hänsyn till de tillsynsmål som fastställs i direktiv 2009/138/EG. Uppgifter i en fullständig förteckning där tillgångarna redovisas post för post och andra uppgifter som bör tillhandahållas oftare än en gång per år bör krävas endast om de ytterligare kunskaper som den nationella tillsynsmyndigheten erhåller för syftet att övervaka företagets finansiella situation eller med hänsyn till de eventuella effekterna av deras beslut på den finansiella stabiliteten uppväger den börda som det innebär att beräkna och överlämna den informationen. Efter bedömningen av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i företagets verksamhet bör de nationella tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att tillåta en begränsning av frekvensen och omfattningen av den information som ska rapporteras eller att göra undantag från kravet på rapportering av tillgångarna post per post endast om företaget inte överstiger särskilda tröskelvärden. Det bör säkerställas att de minsta företagen har rätt till begränsningar och undantag och att de företagen inte representerar mer än 20 procent av en medlemsstats livförsäkrings- och skadeförsäkringsmarknad eller dess återförsäkringsmarknad.
- (25) I syfte att säkerställa att den information som rapporteras av försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse eller försäkringsholdingbolag på gruppnivå är korrekt och fullständig bör nationella tillsynsmyndigheter inte tillåta begränsningar av den information som ska rapporteras eller undantag från kravet att rapportera tillgångarna post per post för företag som ingår i en grupp, såvida inte den nationella tillsynsmyndigheten är övertygad om att rapporteringskravet skulle vara olämpligt med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i gruppens verksamhet.
- (26) På de områden där kommissionen enligt direktiv 2009/138/EG för närvarande har befogenhet att anta genomförandeåtgärder, där dessa åtgärder är akter med allmän räckvidd som inte är lagstiftningsakter och som kompletterar eller ändrar vissa icke-väsentliga delar i det direktivet i den mening som avses i artikel 290 i EUF-fördraget, bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med den artikeln eller tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.
- (27) För att säkerställa likabehandling av alla försäkrings- och återförsäkringsföretag som beräknar solvenskapitalkravet enligt direktiv 2009/138/EG, på grundval av standardformeln, eller för att ta hänsyn till utvecklingen på marknaden, bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter med hänsyn till beräkningen av solvenskapitalkravet på grundval av standardformeln.
- (28) I det fall riskerna inte i tillräcklig utsträckning täcks av en undergrupp till en riskmodul bör Eiopa ges befogenhet att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa kvantitativa gränser och kriterier för godtagbara tillgångar vid beräkning av solvenskapitalkravet på grundval av standardformeln.
- (29) För att säkerställa en konsekvent beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna hos försäkrings- och återförsäkringsföretag enligt direktiv 2009/138/EG är det nödvändigt att ett centralt organ regelbundet härleder, offentliggör och uppdaterar vissa tekniska uppgifter vad gäller riskfria räntesatser för relevanta durationer, med beaktande av iakttagelser på den finansiella marknaden. Det sätt på vilket de riskfria räntesatserna för relevanta durationer härleds bör vara transparent. Med tanke på dessa uppgifters tekniska och försäkringsrelaterade natur bör de utföras av Eiopa.
- (30) De riskfria räntesatserna för relevanta durationer bör undvika artificiell volatilitet för försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbasmedel och erbjuda incitament för god riskhantering. Valet av tidpunkt för att inleda extrapoleringen av riskfria räntesatser bör ge företagen möjlighet att vid beräkning av bästa skattning med obligationer matcha de kassaflöden som diskonteras med icke-extrapolerade räntesatser. Under marknadsförhållanden liknande dem som råder den dag då detta direktiv träder i kraft bör extrapoleringen av riskfria räntesatser, särskilt i euro, ha utgångspunkt i en återstående löptid på 20 år. Under liknande marknadsförhållanden som råder den dag då detta direktiv träder i kraft bör den extrapolerade delen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer, särskilt i euro, konvergera på ett sådant sätt mot den slutliga terminskursen att den extrapolerade terminsräntan för löptider som sträcker sig 40 år längre fram i tiden än tidpunkten för inledandet av

extrapoleringen av de extrapolerade terminkurserna inte avviker mer än tre räntepunkter från den slutliga terminkursen. För andra valutor än euron bör hänsyn tas till särdragen på de lokala obligations- och swapmarknaderna när tidpunkten för inledandet av extrapoleringen av riskfria räntesatser och den lämpliga konvergensperioden för den slutliga terminkursen fastställs.

- (31) Om försäkrings- och återförsäkringsföretag innehar obligationer eller andra tillgångar med liknande kassaflödesegenskaper fram till förfalldagen, är de inte exponerade för risken för ändringar i spreaden för de tillgångarna. För att undvika att ändringar i tillgångens spreadar påverkar dessa företags kapitalbasvolym bör företagen tillåtas att justera de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning i linje med förändringarna av spreaden för sina tillgångar. Tillämpningen av en sådan justering bör inte kräva tillsynsmyndighetens godkännande och strikta krav på tillgångar och skulder bör säkerställa att försäkringsföretaget och återförsäkringsföretaget kan hålla kvar sina tillgångar till förfalldatum. Särskilt bör kassaflödena för tillgångar och skulder matchas och tillgångarna bör ersättas i syfte att bibehålla matchningen endast när de förväntade kassaflödena har ändrats väsentligt, såsom när en obligation skrivs ner eller vid fallissemang. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör offentligt redogöra för hur matchningsjusteringen påverkat deras finansiella position för att trygga fullgod transparens.
- (32) I syfte att undvika procykliska investeringsbeteenden bör försäkrings- och återförsäkringsföretag tillåtas att justera de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning av försäkringstekniska avsättningar för att mildra effekterna av mycket stora räntedifferenser för obligationer. En sådan volatilitetsjustering bör bygga på referensportföljer för de företagens relevanta valutor och, vid behov för att säkra representativitet, på referensportföljer för de nationella försäkringsmarknaderna. För att trygga fullgod transparens bör försäkrings- och återförsäkringsföretag offentligt redogöra för hur volatilitetsjusteringen påverkat deras finansiella position.
- (33) Med hänsyn till vikten av diskontering vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna bör direktiv 2009/138/EG säkerställa enhetliga villkor för försäkrings- och återförsäkringsföretagens val av diskonteringsräntor. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa relevanta riskfria räntesatser för relevanta durationer för att använda vid beräkningen av bästa skattning och de grundläggande räntedifferenserna för beräkningen av matchningsjusteringen och volatilitetsjusteringen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾. Dessa genomförandeakter bör ta hänsyn till den tekniska information som fås från och offentliggörs av Eiopa. Det rådgivande förfarandet bör användas för antagande av de genomförandeakterna.
- (34) Kommissionen bör anta genomförandeakter med omedelbar verkan om det, i vederbörligen motiverade fall hänförliga till riskfria räntesatser för relevanta durationer, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamt.
- (35) I syfte att mildra oönskade potentiella procykliska effekter bör perioden för återupprättande av efterlevnaden av solvenskapitalkravet utökas under exceptionellt svåra förhållanden, inbegripet i fall av stora kursfall på finansiella marknaderna, förhållanden med ihållande låga räntor och katastrofer med stora efterverkningar, som påverkar försäkrings- och återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser. Eiopa bör vara ansvarigt för att konstatera huruvida exceptionellt svåra förhållanden råder och kommissionen bör ges befogenheter att vidta åtgärder med stöd av delegerade akter och genomförandeakter som närmare anger kriterier och relevanta förfaranden.
- (36) I samband med matchningsjusteringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer enligt detta direktiv bör kravet att den portfölj med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser på vilken matchningsjusteringen tillämpas och portföljen med avsatta tillgångar identifieras, förvaltas och organiseras separat från företagets övriga verksamheter, och att dessa tillgångar inte kan användas för att täcka förluster som uppstår inom företagets övriga verksamheter, förstås i ett ekonomiskt perspektiv. Det bör inte innebära ett krav på att medlemsstaterna ska ha ett juridiskt begrepp för separerade fonder i den nationella lagstiftningen. Företag som utnyttjar matchningsjusteringen bör identifiera, organisera och förvalta portföljen med tillgångar och förpliktelser separat från

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUTL 55, 28.2.2011, s. 13).

andra delar av affärsverksamheten och bör därför inte tillåtas att hantera risker som uppstår i andra delar av verksamheten genom att utnyttja den avsatta tillgångsportföljen. Samtidigt som detta gör det möjligt att förvalta portföljen effektivt behöver den minskade möjligheten till överföring och diversifiering mellan den avsatta portföljen och återstoden av företagen, med hänsyn till matchningsjusteringen, återspeglas i justeringar av kapitalbasmedel och solvenskapitalkravet.

- (37) Spreaden för den referensportfölj som avses i detta direktiv bör fastställas på ett transparent sätt genom utnyttjande av relevanta index när så är möjligt.
- (38) I syfte att säkra en transparent tillämpning av volatilitetsjusteringen, matchningsjusteringen och de övergångsåtgärder för riskfria räntesatser och försäkringstekniska avsättningar som fastställs i detta direktiv, bör försäkrings- och återförsäkringsföretag offentliggöra effekterna av att inte tillämpa dessa åtgärder på sina finansiella positioner, inbegripet effekter på beloppet för de försäkringstekniska avsättningarna, solvenskapitalkravet, minimikapitalkravet enligt direktiv 2009/138/EG, primärkapitalet och beloppet för medräkningsbara kapitalbasmedel som kan täcka minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet.
- (39) Medlemsstaterna bör i sin nationella lagstiftning kunna ge sina nationella tillsynsmyndigheter befogenheter att tillåta, och under exceptionella omständigheter avvisa, utnyttjandet av volatilitetsjusteringen.
- (40) För att säkerställa att vissa tekniska uppgifter till solvenskapitalkravet med tillämpning av standardformeln tillhandahålls regelbundet, t.ex. för att möjliggöra harmoniserade strategier för användningen av tariffer, bör särskilda uppgifter tilldelas Eiopa. Erkännandet av kreditvärderingsinstitut bör anpassas till och göras förenligt med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁽²⁾. Överlappning med förordning (EG) nr 1060/2009 bör undvikas och därför är det motiverat att ge den gemensamma kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheterna som inrättats genom förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 en roll. Eiopa bör utnyttja Esmas kompetens och erfarenhet optimalt. Exakt hur sådana uppgifter ska utföras bör anges närmare i de åtgärder som antas genom delegerade akter eller genomförandeakter.
- (41) Förteckningar över regionala regeringar och lokala myndigheter som offentliggörs av Eiopa bör inte vara mer detaljerade än vad som är nödvändigt för att se till att dessa regeringar eller myndigheter behandlas på samma sätt endast om exponeringsriskerna är lika stora som för centralregeringarna.
- (42) För att säkerställa en harmoniserad strategi enligt direktiv 2009/138/EG för att fastställa när återhämtningsperioden för överträdelser mot solvenskapitalkravet får förlängas, bör det specificeras vilka villkor som anses utgöra ett "exceptionellt svårt förhållande". Eiopa bör vara ansvarigt för att konstatera när sådana exceptionellt svåra förhållanden råder och kommissionen bör ges befogenheter att anta åtgärder med stöd av delegerade akter och genomförandeakter som närmare anger kriterier och relevanta förfaranden i fall av sådana exceptionellt svåra förhållanden.
- (43) För att säkerställa överensstämmelse mellan sektorerna och få intressena att sammanfalla hos företag som "ompaketerar" lån till överlåtbara värdepapper och andra finansiella instrument (originatorer eller sponsorer) och intressena hos försäkrings- eller återförsäkringsföretag som investerar i sådana värdepapper eller instrument, bör kommissionen ges befogenhet att anta åtgärder genom delegerade akter inom ramen för investeringar i ompaketerade lån i enlighet med direktiv 2009/138/EG som inte bara anger kraven, utan även konsekvenserna om de överträds.
- (44) För att möjliggöra större enhetlighet vid de förfaranden som föreskrivs i direktiv 2009/138/EG för myndigheternas godkännande av företagsspecifika parametrar, styrdokument för ändringar av modeller, specialföretag samt fastställande och upphävande av kapitaltillägg, bör kommissionen ges befogenhet att anta åtgärder genom delegerade akter som anger relevanta förfaranden på dessa områden.

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

(2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (45) Den utveckling som Internationella organisationen för försäkringstillsynsmyndigheter bedriver när det gäller en global, riskbaserad solvensstandard är fortlöpande och bidrar fortsättningsvis till ökad tillsynssamordning och tillsynssamarbete internationellt. Bestämmelserna i direktiv 2009/138/EG som hänför sig till kommissionens delegerade akter där det fastställs om likvärdighet för tredjeländers solvens- och tillsynsordningar är förenligt med målet att främja internationell konvergens mot införandet av riskbaserade solvens- och tillsynsordningar. För att ta hänsyn till att vissa tredjeländer kan behöva mer tid för att anpassa och tillämpa solvens- och tillsynsordningar som helt uppfyller kriterierna för att bedömas som likvärdig, är det nödvändigt att närmare ange villkor för hur sådana ordningar i tredjeländer ska behandlas för att dessa tredjeländer bör kunna bedömas som tillfälligt likvärdiga. Kommissionens delegerade akter där det fastställs om tillfällig likvärdighet bör om så är lämpligt ta hänsyn till den internationella utvecklingen. Om kommissionen fastställer att ett tredjelands tillsynsordning för grupp-tillsyn är tillfälligt likvärdig, bör ytterligare tillsynsrapportering tillåtas i syfte att garantera att försäkringstagare och förmånstagare skyddas inom unionen.
- (46) Med hänsyn till försäkringsmarknadens särskilda struktur bör kommissionen, i syfte att trygga lika villkor för försäkrings- och återförsäkringsföretag etablerade i tredjeländer, oavsett om deras moderbolag är etablerade inom unionen eller inte, kunna fastställa att ett tredje land är tillfälligt likvärdigt när det gäller beräkning av grupp-tillsynskrav och medräkningsbara kapitalbasmedel för att uppfylla de kraven.
- (47) För att se till att berörda aktörer informeras korrekt om försäkrings- och återförsäkringsgruppernas struktur måste information om deras juridiska struktur samt styr- och organisationsstruktur offentliggöras för allmänheten. Den informationen bör åtminstone innehålla uppgifter om firmanamn, typ av affärsverksamhet och dotterbolagens etableringsland, väsentliga anknutna företag och betydande filialer.
- (48) I kommissionens beslut om huruvida ett tredjelands solvens- eller tillsynsordning är helt eller tillfälligt likvärdig bör i förekommande fall hänsyn tas till förekomsten av övergångsåtgärder i dessa tredjeländers ordningar samt åtgärdernas varaktighet och karaktär.
- (49) För att göra det möjligt för europeiska kooperativa föreningar, inrättade genom rådets förordning (EG) nr 1435/2003⁽¹⁾, att tillhandahålla försäkrings- och återförsäkringstjänster är det nödvändigt att utöka förteckningen över tillåtna former för företags- och återförsäkringsföretag enligt direktiv 2009/138/EG för att inbegripa europeiska kooperativa föreningar.
- (50) Minimikapitalkravets grundbelopp i euro för försäkrings- och återförsäkringsföretagen bör justeras. Detta är nödvändigt på grund av att grundbeloppen till de befintliga kapitalkraven för sådana företag har justerats regelbundet för att anpassas till inflationen.
- (51) Beräkningen av solvenskapitalkravet för sjukförsäkringar bör återspegla nationella utjämningsystem och även beakta ändringar i den nationella hälso- och sjukvårdslagstiftningen, eftersom dessa faktorer är grundläggande delar i försäkringssystemet inom de nationella marknaderna för hälso- och sjukvård.
- (52) Vissa genomförandebefogenheter som tilldelas i enlighet med artikel 202 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen bör ersättas med lämpliga bestämmelser enligt artikel 290 i EUF-fördraget.
- (53) Anpassningen av kommittéförfarandet till EUF-fördraget, och särskilt artikel 290, bör ske från fall till fall. För att kunna beakta den tekniska utvecklingen på de finansiella marknaderna och specificera de krav som fastställs genom de direktiv som ändras genom detta direktiv, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget. Delegerade akter bör i synnerhet antas när det gäller detaljer som rör förvaltningskrav, värdering, tillsynsrapportering och offentliggörande, fastställande och klassificering av kapitalbasmedel, standardformeln för beräkning av solvenskapitalkravet (inklusive eventuella följdändringar avseende kapitaltillägg) och val av metoder och antaganden för beräkningen av försäkringstekniska avsättningar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) (EUTL 207, 18.8.2003, s. 1).

- (54) I förklaring nr 39 om artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som fogats till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget, noterade konferensen kommissionens avsikt att i enlighet med sin etablerade praxis även i fortsättningen samråda med experter som utsetts av medlemsstaterna vid utarbetandet av kommissionens utkast till delegerade akter för finansiella tjänster.
- (55) Europaparlamentet och rådet bör kunna invända mot den delegerade akten inom en period på tre månader från delgivningsdatum. På Europaparlamentets eller rådets initiativ bör denna frist kunna förlängas med tre månader i fråga om väsentliga problemområden. Europaparlamentet och rådet bör också ha möjlighet att underrätta de övriga institutionerna om att de inte kommer att göra några invändningar. Ett sådant tidigt godkännande av delegerade akter är särskilt lämpligt om en tidsfrist måste respekteras, till exempel när det finns tidsplaner i grundakten för kommissionens rätt att anta delegerade akter.
- (56) Mot bakgrund av finanskrisen och de procykliska mekanismer som bidrog till att den uppstod och som förstärkte dess effekter, utfärdade rådet för finansiell stabilitet, Baselkommittén för banktillsyn och G20-gruppen rekommendationer för att mildra de procykliska effekterna av den finansiella regleringen. Dessa rekommendationer har en direkt relevans för försäkrings- och återförsäkringsföretag, vilka utgör viktiga delar av finanssystemet.
- (57) För att uppnå samstämmig tillämpning av detta direktiv och säkerställa makrotillsyn i hela unionen bör Europeiska systemrisknämnden, som etablerats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010⁽¹⁾, utarbeta principer som skräddarsytt för unionens ekonomi.
- (58) Finanskrisen har visat att finansinstituten i stor utsträckning underskattade nivån på den motpartsrisk som är förknippad med OTC-derivat. Detta föranledde G20-gruppen att i september 2009 begära att fler OTC-derivat ska clearas genom en central motpart. Dessutom begärde de att OTC-derivat som inte kan clearas centralt ska omfattas av högre kapitalkrav för att de högre risker de är förknippade med ska återspeglas korrekt.
- (59) Vid beräkningen av standardformeln för solvenskapitalkravet bör exponeringar mot kvalificerade centrala motparter behandlas konsekvent med behandlingen av sådana exponeringar i kapitalkraven för kreditinstitut och finansinstitut, enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 575/2013, i synnerhet när det gäller skillnader i behandlingen mellan kvalificerade centrala motparter och andra motparter.
- (60) I syfte att se till att unionens mål om långsiktig hållbar tillväxt och målen i direktiv 2009/138/EG, att främst skydda försäkringstagare och även trygga finansiell stabilitet, fortsätter att uppnås, bör kommissionen se över lämpligheten av de metoder, antaganden och standardparametrar som används vid beräkningen av standardformeln för solvenskapitalkravet inom fem år efter det att direktiv 2009/138/EG börjar tillämpas. Översynen bör särskilt baseras på den övergripande erfarenheten hos de försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder standardformeln för solvenskapitalkravet under en övergångsperiod. I översynen bör även hänsyn tas till tillgångsklassernas och de finansiella instrumentens resultat, beteendet hos dem som investerar i de tillgångarna och finansiella instrumenten samt utvecklingen när det gäller fastställande av internationella standarder för finansiella tjänster. Översynen av standardparametrarna för vissa tillgångsklasser, såsom räntebärande värdepapper och långsiktig infrastruktur, kan behöva prioriteras.
- (61) För att möjliggöra en smidig övergång i enlighet med direktiv 2009/138/EG till ett nytt system är det nödvändigt att fastställa infasningsperioder och särskilda övergångsperioder. Övergångsbestämmelserna bör syfta till att undvika marknadsstörningar, begränsa konflikter med befintliga produkter och säkra tillgången på försäkringsprodukter. Övergångsbestämmelserna bör uppmanra företaget att så snart som möjligt övergå till att följa de särskilda bestämmelserna i det nya systemet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

Prop. 2020/21:129
Bilaga 2

- (62) Det är nödvändigt att fastställa en övergångsordning för tjänstepensionsverksamhet som drivs av försäkringsföretag enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG⁽¹⁾ under den tid som kommissionen utför sin översyn av det direktivet. Övergångsperioden bör löpa ut så snart som ändringarna till direktiv 2003/41/EG träder i kraft.
- (63) Utan hinder av den provisoriska tillämpningen av direktiv 2009/138/EG, särskilt när det gäller bedömningar relaterade till godkännande av interna modeller, tilläggskapital, klassificering av kapitalbasmedel, företagsspecifika parametrar, specialföretag, undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker och övergångsbestämmelsen för beräkning av bästa skattning vad avser försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser som motsvarar inbetalda premier för befintliga kontrakt, bör rådets direktiv 64/225/EEG⁽²⁾, 73/239/EEG⁽³⁾, 73/240/EEG⁽⁴⁾, 76/580/EEG⁽⁵⁾, 78/473/EEG⁽⁶⁾, 84/641/EEG⁽⁷⁾, 87/344/EEG⁽⁸⁾, 88/357/EEG⁽⁹⁾ och 92/49/EEG⁽¹⁰⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG⁽¹¹⁾, 2001/17/EG⁽¹²⁾, 2002/83/EG⁽¹³⁾ och 2005/68/EG⁽¹⁴⁾ (tillsammans kallade *Solvens I*), i deras ändrade lydelse enligt de rättsakter som förtecknas i del A i bilaga VI till direktiv 2009/138/EG, fortsätta att gälla fram till utgången av 2015.
- (64) I enlighet med medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 om förklarande dokument har medlemsstaterna åtagit sig att, i motiverade fall, låta anmälan om införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan ett direktivs olika delar och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv och direktiv 2009/138/EG anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (65) Eftersom målen med detta direktiv – nämligen att förbättra den inre marknadens funktions sätt genom att säkerställa en hög, effektiv och enhetlig nivå av stabilitetsreglering och tillsyn, skydda försäkringstagare och förmånstagare och därigenom företag och konsumenter, skydda finansiella marknadernas integritet, effektivitet och korrekta funktions sätt, upprätthålla det finansiella systemets stabilitet och stärka den internationella samordningen av tillsynen – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av den planerade åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (66) Direktiven 2003/71/EG och 2009/138/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EGT L 235, 23.9.2003, s. 10).
- (2) Rådets direktiv 64/225/EEG av den 25 februari 1964 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten och i friheten att tillhandahålla tjänster avseende återförsäkring och retrocession (EGT 56, 4.4.1964, s. 878).
- (3) Rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 228, 16.8.1973, s. 3).
- (4) Rådets direktiv 73/240/EEG av den 24 juli 1973 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten för verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 228, 16.8.1973, s. 20).
- (5) Rådets direktiv nr 76/580/EEG av den 29 juni 1976 om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 189, 13.7.1976, s. 13).
- (6) Rådets direktiv 78/473/EEG av den 30 maj 1978 om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen (EGT L 151, 7.6.1978, s. 25).
- (7) Rådets direktiv 84/641/EEG av den 10 december 1984 om ändring, speciellt med avseende på reserisker, i första direktivet (73/239/EEG) om samordning av lagar och andra författningar om rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 339, 27.12.1984, s. 21).
- (8) Rådets direktiv 87/344/EEG av den 22 juni 1987 om samordning av lagar och andra författningar angående rättsskydds försäkring (EGT L 185, 4.7.1987, s. 77).
- (9) Rådets andra direktiv 88/357/EEG av den 22 juni 1988 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utöva friheten att tillhandahålla tjänster samt om ändring av direktiv 73/239/EEG (EGT L 172, 4.7.1988, s. 1).
- (10) Rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (EGT L 228, 11.8.1992, s. 1).
- (11) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG av den 27 oktober 1998 om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp (EGT L 330, 5.12.1998, s. 1).
- (12) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG av den 19 mars 2001 om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag (EGT L 110, 20.4.2001, s. 28).
- (13) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring (EGT L 345, 19.12.2002, s. 1).
- (14) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 92/49/EEG samt direktiven 98/78/EG och 2002/83/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2003/71/EG

Direktiv 2003/71/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 5.4 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Om de slutgiltiga villkoren för erbjudandet inte ingår i vare sig grundprospektet eller något tillägg, ska de göras tillgängliga för investerarna, registreras hos den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten samt meddelas av den behöriga myndigheten till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten/värdmedlemsstaterna så snart det är praktiskt möjligt när ett erbjudande till allmänheten görs, och om möjligt före den tidpunkt då erbjudandet till allmänheten börjar gälla eller de berörda värdepappren tas upp till handel. Hemmedlemsstatens behöriga myndighet ska meddela de slutliga villkoren till Esma. De slutgiltiga villkoren ska innehålla information som endast avser värdepappersnoten och ska inte användas för att komplettera grundprospektet. Artikel 8.1 a ska tillämpas i sådana fall.”

2. Artikel 11.3 ska ersättas med följande:

”3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange vilken information som ska införlivas genom hänvisning.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

3. Artikel 13.7 ska ersättas med följande:

”7. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller godkännandet av prospekt ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera förfarandena för godkännande av prospekt och villkoren för justering av tidsfristerna.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

4. Artikel 14.8 ska ersättas med följande:

”8. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera bestämmelserna om offentliggörande av prospekt i punkterna 1–4.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

5. Artikel 15.7 ska ersättas med följande:

”7. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera bestämmelserna i fråga om spridning av annonser som gäller planerade erbjudanden av värdepapper till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad, framför allt innan prospektet har gjorts tillgängliga för allmänheten eller innan teckningstiden inletts samt specificera bestämmelserna i punkt 4.

Prop. 2020/21:129
Bilaga 2

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

6. Följande artikel ska införas:

”Artikel 31a

Esmas personal och resurser

Esma ska göra en bedömning av de personal- och resursbehov som uppstår till följd av befogenheterna och uppgifterna i enlighet med detta direktiv och översända en rapport om detta till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.”

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2009/138/EG

Direktiv 2009/138/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) Följande led ska införas efter led 32:

”32a. *kvalificerad central motpart*: en central motpart som antingen auktoriserats i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 (*) eller erkänts i enlighet med artikel 25 i den förordningen,

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).”

b) Följande led ska läggas till:

”40. *externt ratinginstitut eller ECAI*: ett kreditvärderingsinstitut som är registrerat eller certifierat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 (**) eller en centralbank som utfärdar kreditbetyg som inte omfattas av den förordningen.

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 302, 17.11.2009, s. 1).”

2. Artikel 17.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a beträffande de företagsformer som anges i bilaga III, med undantag av punkterna 28 och 29 i delarna A, B och C.”

3. Följande artikel ska införas:

”Artikel 25a

Anmälan och offentliggörande av auktorisation eller återkallande av auktorisation

Varje auktorisation eller återkallande av en auktorisation ska anmälas till Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (***). Namnet på varje försäkringsföretag eller återförsäkringsföretag som beviljats auktorisation ska föras in på en förteckning. Eiopa ska offentliggöra denna förteckning på sin webbplats och hålla den uppdaterad.

(***) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).”

4. Artikel 29.4 ska ersättas med följande:

”4. I de delegerade akter, tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som kommissionen antar ska proportionalitetsprincipen beaktas så att detta direktiv tillämpas proportionerligt, särskilt när det gäller små försäkringsföretag.

I de förslag till tekniska standarder för tillsyn som överlämnats av Eiopa i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010, de förslag till tekniska standarder för genomförande som lagts fram i enlighet med artikel 15 i den förordningen och de riktlinjer och rekommendationer som utfärdats i enlighet med artikel 16 i samma förordning ska proportionalitetsprincipen beaktas så att detta direktiv tillämpas proportionerligt, särskilt när det gäller små försäkringsföretag.”

5. Artikel 31.4 ska ersättas med följande:

”4. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 35, 51, 254.2 och 256 ska kommissionen enligt artikel 301a anta delegerade akter för punkt 2 i den här artikeln med närmare uppgifter om de centrala aspekter för vilka aggregerade statistiska uppgifter ska offentliggöras och om innehållsförteckningar och publiceringsdatum för dessa offentliggöranden.

5. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkt 2 i denna artikel, och utan att tillämpningen av artiklarna 35, 51, 254.2 och 256 påverkas, ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera mallarna för och strukturen på det offentliggörande som anges i den här artikeln.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 september 2015.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.”

6. I artikel 33 ska följande stycken läggas till:

”Om en tillsynsmyndighet har underrättat tillsynsmyndigheterna i en värdmedlemsstat om att den kommer att utföra undersökningar på plats i enlighet med första stycket, och om den tillsynsmyndigheten är förhindrad att utföra dessa undersökningar på plats eller om dessa tillsynsmyndigheter i värdmedlemsstaten i praktiken inte har möjlighet att utöva sin rätt att delta i enlighet med andra stycket, får tillsynsmyndigheterna hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln.

I enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1094/2010 får Eiopa delta i undersökningar på plats om dessa utförs gemensamt av två eller flera tillsynsmyndigheter.”

7. Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska inledningen ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag lämnar tillsynsmyndigheterna de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen med hänsyn till de tillsynsmål som fastställs i artiklarna 27 och 28. Sådana uppgifter ska minst omfatta vad som krävs för följande under genomförandet av förfarandet i artikel 36:”

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Om den i förväg fastställda periodicitet som avses i punkt 2 a i understiger ett år kan de berörda myndigheterna, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 129.4, begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen om

a) överlämnandet av dessa uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i företagens verksamhet,

b) uppgifterna rapporteras minst årligen.

Tillsynsmyndigheterna ska inte begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen till en frekvens som är kortare än ett år för försäkrings- och återförsäkringsföretag som utgör en del av en grupp i den mening som avses i artikel 212.1 c, såvida inte företaget på ett övertygande sätt kan påvisa för tillsynsmyndigheten att en regelbunden tillsynsrapportering till en frekvens som är kortare än ett år är olämplig med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i gruppens verksamhet.

Prop. 2020/21:129
Bilaga 2

Begränsning av den regelbundna tillsynsrapporteringen ska endast beviljas försäkrings- och återförsäkringsföretag som inte representerar mer än 20 % av en medlemsstats livförsäkrings- och skadeförsäkringsmarknad eller dess återförsäkringsmarknad, där andelen av skadeförsäkringsmarknaden grundas på bruttopremieinkomsterna och andelen av livförsäkringsmarknaden på tekniska bruttoavsättningar.

Tillsynsmyndigheterna ska prioritera de minsta företagen när de fastställer vilka företag som kan omfattas av dessa begränsningar.

7. De berörda tillsynsmyndigheterna får begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen eller bevilja försäkrings- och återförsäkringsföretag undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post om

- a) överlämnandet av dessa uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i företagets verksamhet,
- b) överlämnandet av dessa uppgifter inte är nödvändigt för den effektiva tillsynen över företaget,
- c) undantaget inte undergräver de berörda finanssystemens stabilitet i unionen, och
- d) företaget kan tillhandahålla dessa uppgifter på *ad-hoc*-basis.

Tillsynsmyndigheterna ska inte begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen för försäkrings- och återförsäkringsföretag som utgör en del av en grupp i den mening som avses i artikel 212.1 c, såvida inte företaget på ett övertygande sätt kan påvisa för tillsynsmyndigheten att en rapportering där tillgångarna redovisas post för post är olämplig med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i gruppens verksamhet och med beaktande av den finansiella stabiliteten.

Undantaget från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post ska endast beviljas försäkrings- och återförsäkringsföretag som inte representerar mer än 20 procent av en medlemsstats livförsäkrings- och skadeförsäkringsmarknad eller dess återförsäkringsmarknad, där andelen av skadeförsäkringsmarknaden grundas på bruttopremieinkomsterna och andelen av livförsäkringsmarknaden på tekniska bruttoavsättningar.

Tillsynsmyndigheterna ska ge prioritet till de minsta företagen när de fastställer vilka företag som kan omfattas av de undantagen.

8. Med hänsyn till tillämpningen av punkterna 6 och 7 ska tillsynsmyndigheterna, som en del av översynen av tillsynsprocessen, bedöma om överlämnandet av uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i företagets verksamhet, med beaktande av åtminstone

- a) volymen av företagets premier och försäkringstekniska avsättningar,
- b) volatiliteten för de anspråk och förmåner som företaget täcker,
- c) de marknadsrisker som företagets investeringar ger upphov till,
- d) riskkoncentrationsnivån,
- e) det totala antalet livförsäkrings- och skadeförsäkringsklasser för vilka auktoriseringen beviljas,
- f) eventuella effekter av förvaltningen av företagets tillgångar på den finansiella stabiliteten,
- g) företagets system och strukturer för att tillhandahålla information för tillsynsändamål och det styrdokument som avses i punkt 5,
- h) lämpligheten av företagets förvaltningssystem,
- i) storleken på de kapitalbasmedel som täcker solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet,
- j) huruvida företaget är ett captivebolag för försäkring eller återförsäkring som endast täcker risker som är förknippade med den industri- eller handelsgrupp som det tillhör.

9. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera de uppgifter som avses i punkterna 1–4 i den här artikeln och tidsfristerna för inlämnade av dessa uppgifter, i syfte att nå en lämplig grad av enhetlighet i rapporteringen till tillsynsorganen.

10. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor i förhållande till denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av den regelbundna tillsynsrapporteringen med avseende på mallarna för överlämnande av uppgifter till de tillsynsmyndigheter som avses i punkterna 1 och 2.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

11. För att främja en sammanhängande och konsekvent tillämpning av punkterna 6 och 7 ska Eiopa utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att närmare specificera de metoder som ska användas vid fastställande av den marknadsandel som avses i tredje stycket i punkterna 6 och 7."

8. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led b ska ersättas med följande:

"b) Om tillsynsmyndigheten har funnit att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för solvenskapitalkravet, beräknat enligt en fullständig eller partiell intern modell i enlighet med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3, på grund av att vissa kvantifierbara risker inte beaktas i tillräcklig utsträckning och det inte har lyckats att inom skäligen tid anpassa modellen så att den bättre ger uttryck för den föreliggande riskprofilen."

ii) Följande led ska läggas till:

"d) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpar den matchningsjustering som avses i artikel 77b, den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d eller de övergångsåtgärder som avses i artiklarna 308c och 308d och tillsynsmyndigheten har funnit att detta företags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för dessa justeringar och övergångsåtgärder."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. I de fall som anges i led a och b i punkt 1 ska kapitaltillägget beräknas så att det säkerställs att företaget uppfyller kraven i artikel 101.3.

I de fall som beskrivs under punkt 1 c ska kapitaltillägget vara proportionerligt mot de betydande risker som uppstått på grund av de brister som föranledde tillsynsmyndigheten att besluta om kapitaltillägg.

I de fall som beskrivs under punkt 1 d ska kapitaltillägget vara proportionerligt mot de betydande risker som uppstått på grund av de avvikelser som avses i den punkten."

c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ytterligare specificera de omständigheter under vilka ett krav på kapitaltillägg kan föreläggas.

7. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ytterligare specificera metoderna för beräkningen av kapitaltillägg.

8. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning med avseende på denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för beslut om att fastställa, beräkna och upphäva kapitaltillägg.

Eiopa ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 september 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket."

9. I artikel 38.2 ska följande stycken läggas till:

"Om en tillsynsmyndighet har underrättat den berörda myndigheten i tjänsteleverantörens medlemsstat om att den kommer att utföra kontroll på plats i enlighet med denna punkt, eller om den utför en kontroll på plats i enlighet med första stycket och denna tillsynsmyndighet i praktiken inte har möjlighet att utöva sin rätt att utföra denna kontroll på plats, får tillsynsmyndigheten hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I detta fall får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom samma artikel.

I enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska Eiopa ha rätt att delta i kontroller på plats, om dessa utförs gemensamt av två eller flera tillsynsmyndigheter."

10. Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

"Om försäkrings- eller återförsäkringsföretag tillämpar den matchningsjustering som avses i artikel 77b eller den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d ska de upprätta en likviditetsplan för inkommande och utgående kassaflöden när det gäller de tillgångar och skulder som omfattas av de justeringarna."

b) Följande punkt ska införas:

"2a. När det gäller förvaltning av tillgångar och skulder ska försäkrings- och återförsäkringsföretag regelbundet bedöma följande:

- a) Hur känsliga deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbasmedel är för de antaganden som ligger till grund för de riskfria räntesatser för relevanta durationer som avses i artikel 77a.
- b) Om den matchningsjustering som avses i artikel 77b tillämpas
 - i) hur känsliga deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbasmedel är för de antaganden som ligger till grund för beräkningen av matchningsjusteringen, inbegripet beräkningen av den grundläggande räntedifferens (spreaden) som avses i artikel 77c.1 b, och de eventuella effekterna av en tvångsförsäljning av tillgångar på deras medräkningsbara kapitalbasmedel,
 - ii) hur känsliga deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbasmedel är för ändringar i sammansättningen av portföljen med avsatta tillgångar,
 - iii) effekterna av minskningen av matchningsjusteringen till noll.
- c) Om den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d tillämpas,
 - i) hur känsliga deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbasmedel är för de antaganden som ligger till grund för beräkningen av volatilitetsjusteringen och de eventuella effekterna av en tvångsförsäljning av tillgångar på deras medräkningsbara kapitalbasmedel,
 - ii) effekterna av minskningen av volatilitetsjusteringen till noll.

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska årligen lägga fram de bedömningar som avses i leden a, b och c i första stycket för tillsynsmyndigheten som en del av den information som ska rapporteras enligt artikel 35. I det fall minskningen av matchningsjusteringen eller volatilitetsjusteringen till noll skulle innebära att solvenskapitalkravet inte efterlevs, ska företagen även överlämna en analys av de åtgärder det skulle kunna tillämpa i en sådan situation för att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller för att reducera risken för att återupprätta efterlevnaden av solvenskapitalkravet.

Om den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d tillämpas, ska det styrdokument för riskhantering som avses i artikel 41.3 innehålla en policy för kriterierna för tillämpningen av volatilitetsjusteringen."

c) Följande punkt ska införas:

"4a. För att undvika ett alltför stort utnyttjande av externa ratinginstitut vid utnyttjande av extern kreditvärdering för beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna och solvenskapitalkravet, ska försäkrings- och återförsäkringsföretag som en del av sin riskhantering bedöma huruvida de externa kreditvärderingarna är korrekta genom att använda ytterligare värderingar när det är möjligt, i syfte att undvika ett mekaniskt beroende av externa värderingar.

För att säkerställa enhetliga villkor vid tillämpningen av denna punkt ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för att bedöma externa kreditvärderingar.

Eiopa ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i andra stycket.”

11. I artikel 45 ska följande punkt läggas till:

”2a. Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpar den matchningsjustering som avses i artikel 77b, den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d eller de övergångsåtgärder som fastställs i artiklarna 308c och 308d, ska de utföra den bedömning av efterlevnad av kapitalkraven som avses i punkt 1 b både genom att beakta och inte beakta de justeringarna och övergångsåtgärderna.”

12. Artikel 50 ska ersättas med följande:

”Artikel 50

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ytterligare specificera följande:

- a) Delarna i de system som avses i artiklarna 41, 44, 46 och 47, särskilt de områden som ska tas upp i försäkrings- och återförsäkringsföretagens styrdokument för ALM-tekniker och placeringar som avses i artikel 44.2.
- b) De funktioner som avses i artiklarna 44, 46, 47 och 48.

2. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller detta avsnitt ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera följande:

- a) Kraven i artikel 42 och de företagsfunktioner som berörs av dem.
- b) Villkor för uppdragsavtal, särskilt till tjänsteleverantörer i tredjeländer.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller den bedömning som avses i artikel 45.1 a ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera delarna av denna bedömning.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.”

13. Artikel 51 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. Om den matchningsjustering som avses i artikel 77b tillämpas, ska den beskrivning som avses i punkt 1 d inkludera en beskrivning av matchningsjusteringen och den portfölj med förpliktelser och avsatta tillgångar på vilken matchningsjusteringen tillämpas, samt en kvantifiering av vilka effekter en ändring av matchningsjusteringen till noll får på företagets finansiella position.

Den beskrivning som avses i punkt 1 d ska också inkludera en förklaring om huruvida den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d tillämpas av företaget och en kvantifiering av vilka effekter en ändring av matchningsjusteringen till noll får på företagets finansiella position.”

- b) I punkt 2 ska tredje stycket ersättas med följande:

"Medlemsstaterna får dock – utan att detta påverkar andra offentliggöranden som är obligatoriska enligt andra rättsliga och administrativa krav – föreskriva att även om solvenskapitalkravet i punkt 1 e ii offentliggörs behöver inte kapitaltillägget, eller effekten av de specifika parametrar som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget måste använda i enlighet med artikel 110, offentliggöras separat under en övergångsperiod som löper ut senast den 31 december 2020."

14. Artikel 52 ska ersättas med följande:

"Artikel 52

Information till och rapporter från Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 35 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska medlemsstaterna begära att tillsynsmyndigheterna årligen ska lämna följande uppgifter till Eiopa:

- a) Genomsnittligt kapitaltillägg per företag och fördelningen av det kapitaltillägg som tillsynsmyndigheten ålagt under det föregående året, uttryckt i procent av solvenskapitalkravet och med separat redovisning för

- i) försäkrings- och återförsäkringsföretag,
- ii) livförsäkringsföretag,
- iii) skadeförsäkringsföretag,
- iv) försäkringsföretag som bedriver både livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet,
- v) återförsäkringsföretag.

- b) För var och en av de uppgifter som anges i led a i denna punkt: andelen av kapitaltillägg som ålagts enligt artikel 37.1 a, b respektive c.

- c) Antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag som utnyttjar begränsningen av den regelbundna tillsynsrapporteringen och antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag som utnyttjar det undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post som avses i artikel 35.6 och 35.7, tillsammans med deras respektive volymer när det gäller kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätta som en procentandel av den totala volymen av medlemsstatens försäkrings- och återförsäkringsföretags kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.

- d) Antalet grupper som drar nytta av begränsningen av den regelbundna tillsynsrapporteringen och antalet grupper som drar nytta av det undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post som avses i artikel 254.2, tillsammans med deras respektive volymer när det gäller kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätta som en procentandel av den totala volymen av alla gruppers kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.

2. Eiopa ska årligen offentliggöra följande uppgifter:

- a) Den totala fördelningen av tilläggskapitalet för samtliga medlemsstater, uttryckt i procent av solvenskapitalkravet och separat redovisat för

- i) försäkrings- och återförsäkringsföretag,
- ii) livförsäkringsföretag,
- iii) skadeförsäkringsföretag,
- iv) försäkringsföretag som bedriver livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet,
- v) återförsäkringsföretag.

- b) Fördelningen av kapitaltilläggen för varje medlemsstat separat, uttryckt i procent av solvenskapitalkravet, för samtliga försäkrings- och återförsäkringsföretag i den berörda medlemsstaten.
 - c) För var och en av de uppgifter som avses i leden a och b i denna punkt andelen av kapitaltillägg som ålagts enligt artikel 37.1 a, b respektive c.
 - d) För alla medlemsstater kollektivt, det totala antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper som drar nytta av begränsningen av den regelbundna tillsynsrapporteringen och det totala antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper som drar nytta av det undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post som avses i artiklarna 35.6 och 35.7 samt 254.2, tillsammans med deras respektive volymer när det gäller kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätta som en procentandel av den totala volymen av alla försäkrings- och återförsäkringsföretags och grupperns kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.
 - e) För varje medlemsstat separat, antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper som drar nytta av begränsningen av den regelbundna tillsynsrapporteringen och antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper som drar nytta av det undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post som avses i artiklarna 35.6 och 35.7 samt 254.2, tillsammans med deras respektive volymer när det gäller kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätta som en procentandel av den totala volymen av medlemsstatens försäkrings- och återförsäkringsföretags samt grupperns kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.
3. Eiopa ska tillhandahålla de uppgifter som avses i punkt 2 till Europaparlamentet, rådet och kommissionen tillsammans med en rapport som redogör för graden av samstämmighet mellan tillsynsmyndigheternas tillämpning av krav på kapitaltillägg i de olika medlemsstaterna.”

15. Artikel 56 ska ersättas med följande:

”Artikel 56

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning: Delegerade akter och tekniska standarder för genomförande

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ytterligare specificera vilka uppgifter som obligatoriskt ska offentliggöras och tidsfrister för det årliga offentliggörandet av uppgifter i enlighet med avsnitt 3.

För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning av detta avsnitt ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden, format och mallar.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att, i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta de tekniska standarder för genomförande som avses i andra stycket.”

16. Artikel 58.8 ska ersättas med följande:

”8. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller detta avsnitt får Eiopa, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa en uttömmande förteckning över uppgifter som avses i artikel 59.4, vilken de tilltänkta förvärvarna ska inkludera i sin anmälan, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 58.2.

För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller detta avsnitt och för att beakta den framtida utvecklingen, ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera justeringar av kriterierna i artikel 59.1.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första och andra stycket.

9. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av detta direktiv får Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden, blanketter och mallar för det samråd mellan berörda tillsynsmyndigheter som avses i artikel 60.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket.”

17. Följande artikel ska införas:

"Artikel 65a

Samarbete med Eiopa

Medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheterna samarbetar med Eiopa vid tillämpning av detta direktiv, i enlighet med förordning (EU) nr 1094/2010.

Medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheterna omgående förser Eiopa med alla uppgifter den behöver för att utföra sina uppgifter i enlighet med förordning (EU) nr 1094/2010."

18. Följande artikel ska införas:

"Artikel 67a

Europaparlamentets utredningsbefogenheter

Artiklarna 64 och 67 ska inte påverka de undersökningsbefogenheter som Europaparlamentet tilldelats enligt artikel 226 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget)."

19. I artikel 69 ska andra stycket ersättas med följande:

"Sådant utlämnande får ske endast då det är nödvändigt för utövande av stabilitetskontroll. Medlemsstaterna ska dock föreskriva att sådan information som har erhållits med stöd av artikel 65 och artikel 68.1, och information som erhållits vid kontroll på plats i enlighet med artikel 33 får röjas endast med uttryckligt samtycke av den tillsynsmyndighet från vilka informationen härrör eller av tillsynsmyndigheten i den medlemsstat i vilken kontrollen på plats utfördes."

20. Artikel 70 ska ersättas med följande:

"Artikel 70

Överföring av uppgifter till centralbanker, monetära myndigheter, organ som utövar tillsyn över betalningssystem samt Europeiska systemrisknämnden

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 64–69 får en tillsynsmyndighet överföra uppgifter som är avsedda för att de ska kunna utföra sina uppgifter till följande:

- a) Centralbanker inom Europeiska centralbankssystemet (ECBS), inklusive Europeiska centralbanken (ECB) och andra organ med liknande uppgifter i deras egenskap av monetära myndigheter, om denna information är relevant för utövandet av deras respektive lagstadgade uppdrag, inklusive bedrivandet av monetär politik och tillhandahållande av likviditet i detta sammanhang, övervakning av systemen för betalningar, clearing och värdepappersavveckling, samt för skyddet av det finansiella systemets stabilitet.
- b) Iförekommande fall, andra nationella offentliga myndigheter som ansvarar för tillsyn över betalningssystem.
- c) Europeiska systemrisknämnden (ESRB), som etablerats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 (*), om dessa uppgifter är relevanta för utförandet av dess uppgifter.

2. I en krissituation, inbegripen en sådan krissituation som avses i artikel 18 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska medlemsstaterna tillåta behöriga myndigheter att utan dröjsmål lämna information till centralbankerna inom ECBS, inklusive ECB, om denna information är relevant för utövandet av deras respektive lagstadgade uppgifter, inklusive bedrivandet av monetär politik och relaterade åtgärder för att tillföra likviditet, övervakning av systemen för betalningar, clearing och värdepappersavveckling, och för skyddet av det finansiella systemets stabilitet, samt till ESRB om denna information är relevant för dess uppgifter.

3. Sådana myndigheter eller organ får också till tillsynsmyndigheterna vidarebefordra sådana uppgifter som dessa kan behöva enligt artikel 67. Information som tas emot i detta sammanhang ska omfattas av bestämmelserna om tystnadsplikt enligt detta avsnitt.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1)."

21. Artikel 71 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna vid fullgörandet av sina skyldigheter beaktar enhetligheten när det gäller tillsynsverktyg och tillsynsrutiner vid tillämpningen av de lagar, förordningar och administrativa krav som antagits i enlighet med detta direktiv. För detta ändamål ska medlemsstaterna se till att

- a) tillsynsmyndigheterna deltar i verksamheten i Eiopa,
- b) tillsynsmyndigheterna vidtar alla åtgärder som krävs för att efterleva de riktlinjer och rekommendationer som utfärdats av Eiopa i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 och att de, när de avviker från dessa, ska ange skälen för detta,
- c) tillsynsmyndigheternas nationella mandat inte inkräktar på utövandet av deras skyldigheter som medlemmar i Eiopa eller enligt detta direktiv."

b) Punkt 3 ska utgå.

22. I artikel 75 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ange vilka metoder och antaganden som ska användas vid värderingen av tillgångar och skulder enligt punkt 1.

3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller värdering av tillgångar och skulder ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:

- a) I vilken utsträckning de delegerade akter som avses i punkt 2 kräver användning av de internationella redovisningsstandarder som antagits av kommissionen i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002 och huruvida de redovisningsstandarderna är förenliga med den strategi för värdering av tillgångar och skulder som fastställs i punkterna 1 och 2.
- b) De metoder och antaganden som ska användas om marknadsnoteringar antingen inte är tillgängliga eller om internationella redovisningsstandarder, såsom de antagits av kommissionen i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002, antingen tillfälligt eller varaktigt är förenliga med den strategi för värdering av tillgångar och skulder som fastställs i punkterna 1 och 2.
- c) De metoder och antaganden som ska användas vid värderingen av tillgångar och skulder som fastställs i punkt 1, om de delegerade akter som avses i punkt 2 tillåter utnyttjande av alternativa värderingsmetoder.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010."

23. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 77a

Extrapolering av riskfria räntesatser för relevanta durationer

Förfarandet för fastställande av de riskfria räntesatser för relevanta durationer som avses i artikel 77.2 ska utnyttja och vara förenligt med information från relevanta finansiella instrument. Det fastställandet ska ta hänsyn till relevanta finansiella instrument för de löptiderna, om marknaderna för de finansiella instrumenten samt obligationerna är djupa, likvida och transparenta. För löptider där marknaderna för de relevanta finansiella instrumenten eller för obligationer inte längre är djupa, likvida och transparenta ska de riskfria räntesatserna för relevanta durationer extrapoleras.

Den extrapolerade delen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska grundas på terminskurser som konvergerar smidigt från en eller ett antal räntesatser i förhållande till de längsta löptiderna för vilka de relevanta finansiella instrumenten och obligationerna kan observeras på en djup och likvid marknad, till en slutlig terminskurs.

Artikel 77b

Matchningsjustering av riskfria räntesatserna för relevanta durationer

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får, med tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande, tillämpa en matchningsjustering på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning i fråga om en portfölj med livförsäkringsförpliktelser, inbegripet livräntor som härrör från skadeförsäkrings- eller återförsäkringskontrakt, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget har avsatt en tillgångsportfölj, bestående av obligationer och andra tillgångar med liknande kassaflödesegenskaper, för att täcka bästa skattning för portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser och bibehåller denna portfölj under förpliktelseernas livstid, med undantag för syftet att bevara överensstämmelsen i kassaflödena mellan tillgångar och skulder när kassaflödena har ändrats väsentligt.
- b) Den portfölj med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser på vilken matchningsjusteringen tillämpas och portföljen med avsatta tillgångar identifieras och förvaltas och organiseras separat från försäkringsföretagets övriga verksamheter, och den avsatta tillgångsportföljen kan inte användas för att täcka förluster som uppstår inom företagets övriga verksamheter.
- c) De förväntade kassaflödena för den avsatta tillgångsportföljen återspeglar vart och ett av de förväntade kassaflödena för portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser i samma valuta, och eventuellt bristande matchning orsakar inga risker som är väsentliga i förhållande till de inneboende riskerna i den försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet på vilken matchningsjusteringen tillämpas.
- d) De underliggande kontrakten i portföljen med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser genererar inte framtida premiebetalningar.
- e) De enda teckningsrisker som är relaterade till portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser är livsfallsrisk, kostnadsrisk, omprövningsrisk och dödsfallsrisk.
- f) Om den teckningsrisk som är relaterad till portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser inbegriper dödsfallsrisk, ska bästa skattningen av portföljen med försäkrings- och livförsäkringsförpliktelser inte öka mer än 5 procent under en dödsfallsriskstress som kalibreras i enlighet med artikel 101.2–101.5
- g) De underliggande kontrakten till portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelseerna inbegriper inga valmöjligheter för försäkringstagaren eller inbegriper endast en återköpsoption om återköpsvärdet inte överstiger värdet på de tillgångar, värderade i enlighet med artikel 75, som täcker försäkrings- och återförsäkringsförpliktelseerna vid den tidpunkt då återköpsoptionen tas i bruk.
- h) Kassaflödena för den avsatta tillgångsportföljen är fasta och kan inte ändras av tillgångarnas emittent eller annan tredje part.
- i) Vid tillämpningen av denna punkt ska försäkrings- och återförsäkringsförpliktelseerna i ett kontrakt för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser inte delas upp i olika delar när portföljen med försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser sammanställs enligt denna artikel.

Utän hinder av led h i första stycket kan försäkrings- eller återförsäkringsföretag använda tillgångar för vilka kassaflödena är fasta, med undantag för ett inflationsberoende, förutsatt att dessa tillgångar återspeglar de kassaflöden som inbegriper inflation i portföljen med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser.

I det fall att emittenter eller tredjeparter har rätt att ändra kassaflödena för en tillgång på ett sådant sätt att investeraren erhåller tillräcklig kompensation för att kunna uppnå samma kassaflöden genom att återinvestera i tillgångar med likvärdig eller bättre kreditkvalitet ska rätten att ändra kassaflödena inte innebära att tillgångarna inte längre tilläts ingå i den portfölj som avsatts i enlighet med led h i första stycket.

2. Försäkrings- eller återförsäkringsföretag som tillämpar matchningsjusteringen på en portfölj med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser ska inte återgå till en metod som inte inkluderar en matchningsjustering. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som tillämpar matchningsjustering inte längre kan uppfylla villkoren i punkt 1 ska det omedelbart informera tillsynsmyndigheten och vidta nödvändiga åtgärder för att på nytt säkra efterlevnaden av de villkoren. Om företaget inte har möjlighet att inom två månader från och med den dag då det inte längre uppfyllde villkoren, på nytt säkra efterlevnaden av de villkoren, ska det upphöra att tillämpa matchningsjusteringen på sina försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser och ska inte tillämpa justeringen under en period på ytterligare 24 månader.

3. Matchningsjusteringen ska inte tillämpas i fråga om försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser om de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning för de förpliktelserna inbegriper en volatilitetsjustering enligt artikel 77d eller övergångsåtgärder för riskfria räntesatser enligt artikel 308c.

Artikel 77c

Beräkning av matchningsjusteringen

1. För varje valuta ska den matchningsjustering som avses i artikel 77b beräknas i enlighet med följande principer:

a) Matchningsjusteringen ska motsvara skillnaden mellan följande:

- i) Den årliga effektiva räntesatsen, beräknad som en enda diskonteringsatts som, när den tillämpas på kassaflödena för portföljen med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser, ger ett värde som är lika stort som värdet i enlighet med artikel 75 på portföljen med avsatta tillgångar.
- ii) Den årliga effektiva räntesatsen, beräknad som en enda diskonteringsatts som, när den tillämpas på kassaflödena för portföljen med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser, ger ett värde som är lika stort som bästa skattningen för portföljen med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser om pengarnas tidsvärde beaktas med tillämpning av riskfria basräntesatser för durationerna.

b) Matchningsjusteringen ska inte inkludera den grundläggande räntedifferens som återspeglar försäkrings- eller återförsäkringsföretagets risker.

c) Utan att det påverkar tillämpningen av led a ska den grundläggande räntedifferensen vid behov ökas för att säkra att matchningsjusteringen för tillgångar med lägre än fullgod kreditvärdighet inte överstiger matchningsjusteringen för tillgångar med fullgod kreditvärdighet (*investment grade*) med samma löptid och av samma tillgångsklass.

d) Utnyttjandet av externa kreditvärderingar vid beräkningen av matchningsjusteringen ska vara i enlighet med artikel 111.1 n.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 b ska följande gälla för den grundläggande räntedifferensen:

a) Den ska motsvara summan av

- i) den creditspread som motsvarar sannolikheten för fallissemang bland tillgångarna,
- ii) den creditspread som motsvarar den förväntade förlust som följer av en nedgradering av tillgångarna.

b) För exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker ska den inte vara lägre än 30 procent av det långfristiga genomsnittet av räntespreaden över de riskfria räntesatserna för tillgångar med samma löptid och kreditkvalitet och av samma tillgångsklass, enligt vad som kan observeras på de finansiella marknaderna.

- c) För andra exponeringar än mot medlemsstaternas nationella regeringar och centralbanker ska den inte vara lägre än 35 procent av det långfristiga genomsnittet av räntespreaden över de riskfria räntesatserna för tillgångar med samma löptid och kreditkvalitet och av samma tillgångsklass, enligt vad som kan observeras på finansiella marknaderna.

Sannolikheten för fallissemang som avses i led a i i första stycket ska baseras på långfristig statistik över fallissemang som är relevant för tillgångarna med avseende på deras löptid, kreditkvalitet och tillgångsklass.

Om ingen tillförlitlig kreditspread kan härledas från den statistik som avses i andra stycket ska den grundläggande räntedifferensen vara lika stor som den andel av det långfristiga genomsnittet av räntespreaden över de riskfria räntesatserna som anges i leden b och c.

Artikel 77d

Volatilitetsjustering av riskfria räntesatser för relevanta durationer

1. Medlemsstaterna får kräva att tillsynsmyndigheterna ger ett förhandsgodkännande för försäkrings- och återförsäkringsföretags tillämpning av en volatilitetsjustering på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av den bästa skattning som avses i artikel 77.2.
2. För varje relevant valuta ska volatilitetsjusteringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer grundas på räntedifferensen mellan den räntesats som kan fås för tillgångar som ingår i en referensportfölj för den valutan och de riskfria basräntesatserna för relevanta durationer för den valutan.

Referensportföljen för en valuta ska vara representativ för de tillgångar som är uttryckta i den valutan och i vilka försäkrings- och återförsäkringsföretag investerar för att täcka bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan.

3. Omfattningen av volatilitetsjusteringen av riskfria räntesatser ska motsvara 65 procent av den riskkorrigerade valutaspreaden.

Den riskkorrigerade valutaspreaden ska beräknas som skillnaden mellan den spread som avses i punkt 2 och den andel av denna spread som kan tillskrivas en realistisk bedömning av förväntade förluster eller oförutsedda kredit- eller andra risker för tillgångarna.

Volatilitetsjusteringen ska endast tillämpas på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer som inte härletts genom extrapolering i enlighet med artikel 77a. Extrapoleringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska baseras på de justerade riskfria räntesatserna.

4. För varje relevant land ska volatilitetsjusteringen av de riskfria räntesatser som avses i punkt 3 för detta lands valuta, före tillämpningen av 65 procentsfaktorn, ökas med skillnaden mellan den riskkorrigerade landsspreaden och två gånger den riskkorrigerade valutaspreaden, om denna differens är positiv och den riskkorrigerade landsspreaden är högre än 100 räntepunkter. Den ökade volatilitetsjusteringen ska tillämpas på beräkningen av bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser i fråga om produkter som sålts på detta lands försäkringsmarknad. Den riskkorrigerade landsspreaden beräknas på samma sätt som den riskkorrigerade valutaspreaden för detta lands valuta, men baseras på en referensportfölj som är representativ för de tillgångar i vilka försäkrings- och återförsäkringsföretag investerar för att täcka bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser av produkter som sålts på detta lands försäkringsmarknad och som är uttryckta i det landets valuta.
5. Volatilitetsjusteringen ska inte tillämpas i fråga om försäkringsförpliktelser om de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning för dessa förpliktelser inbegriper en matchningsjustering enligt artikel 77b.
6. Genom undantag från artikel 101 ska solvenskapitalkravet inte täcka risker för förlust av primärkapital till följd av ändringar av volatilitetsjusteringen.

Artikel 77e

Tekniska uppgifter som tillhandahålls av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

1. Eioipa ska för varje relevant valuta fastställa och offentliggöra följande tekniska uppgifter minst en gång per kvartal:

- a) Riskfria räntesatser för relevanta durationer för att beräkna bästa skattning som avses i artikel 77.2, utan någon matchnings- eller volatilitetsjustering.
- b) För varje relevant duration, kreditkvalitet och tillgångsklass, en grundläggande räntedifferens för beräkning av den matchningsjustering som avses i artikel 77c.1 b.
- c) För varje relevant nationell försäkringsmarknad, en volatilitetsjustering av de riskfria räntesatser för relevanta durationer som avses i artikel 77d.1.

2. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för beräkning av försäkringstekniska avsättningar och kapitalbasmedel får kommissionen anta genomförandeakter, i vilka det för varje relevant valuta anges de tekniska uppgifter som avses i punkt 1. I de genomförandeakterna ska den informationen utnyttjas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 301.2.

Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet i fråga om tillgängligheten av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer, ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 301.3.

3. När de tekniska uppgifter som avses i punkt 1 antas av kommissionen i enlighet med punkt 2 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag utnyttja dessa tekniska uppgifter för att beräkna bästa skattning i enlighet med artikel 77, matchningsjusteringen i enlighet med artikel 77c och volatilitetsjusteringen i enlighet med artikel 77d.

När det gäller valutor och nationella marknader där den justering som avses i punkt 1 c inte anges i de genomförandeakter som avses i punkt 2, ska ingen volatilitetsjustering tillämpas på riskfria räntesatser för relevanta durationer för beräkning av bästa skattning.

Artikel 77f

Översyn av långsiktiga garantiåtgärder och aktieriskåtgärder

1. Eioipa ska årligen, fram till den 1 januari 2021, rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om effekterna av tillämpningen av artiklarna 77a–77e och 106, 138.4 och 304, 308c och 308d, inbegripet de delegerade akter eller genomförandeakter som antagits enligt dessa artiklar.

Tillsynsmyndigheterna ska under denna period årligen lämna följande uppgifter till Eioipa:

- a) Tillgången till långsiktiga garantier i försäkringsprodukter på deras nationella marknader och försäkrings- och återförsäkringsföretagens beteende som långsiktiga investerare.
- b) Antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar matchningsjusteringen, volatilitetsjusteringen, förlängningen av återhämtningsplanen i enlighet med artikel 138.4, undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker och de övergångsåtgärder som fastställs i artiklarna 308c och 308d.
- c) Effekterna av matchningsjusteringen, volatilitetsjusteringen, den symmetriska justeringen av kapitalkravet för aktier, undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker och de övergångsåtgärder som fastställs i artiklarna 308c och 308d på försäkrings- och återförsäkringsföretag, både på nationell nivå och i anonym form för varje enskilt företag.
- d) Effekterna av matchningsjusteringen, volatilitetsjusteringen, den symmetriska justeringen av kapitalkravet för aktier och undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker på försäkrings- och återförsäkringsföretags investeringsbeteende och huruvida de tillämpar otillbörlig nedsättning av kapitalkravet.

- e) Effekterna av förlängningar av återhämtningsperioden i enlighet med artikel 138.4 på försäkrings- och återförsäkringsföretagens insatser för att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet eller för att reducera riskprofilen för att efterleva solvenskapitalkravet.
- f) Om försäkrings- och återförsäkringsföretag tillämpar de övergångsåtgärder som anges i artiklarna 308c och 308d, huruvida de efterlever de infasningsplaner som avses i artikel 308e och utsikterna för ett minskat beroende av dessa övergångsåtgärder, inbegripet åtgärder som har vidtagits eller förväntas vidtas av företagen och tillsynsmyndigheterna, med beaktande av den berörda medlemsstatens lagstiftning.

2. Eiopa ska när så är lämpligt, efter samråd med ESRB och efter ett offentligt samråd, ge kommissionen ett yttrande om utvärderingen av tillämpningen av artiklarna 77a–77e och 106, 138.4 och 304, 308c och 308d, inbegripet de delegerade akter eller genomförandeakter som antagits enligt dessa artiklar. Den utvärderingen ska göras med avseende på tillgången till långsiktiga garantier i försäkringsprodukter, försäkrings- och återförsäkringsföretagens beteende som långsiktiga investerare och, mer generellt, den finansiella stabiliteten.

3. På basis av det yttrande som överlämnats av Eiopa som avses i punkt 2 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport senast den 1 januari 2021 eller tidigare, om så är lämpligt. Rapporten ska särskilt fokusera på effekterna för

- a) skydd av försäkringstagare,
- b) de europeiska försäkringsmarknadernas stabilitet och sätt att fungera,
- c) den inre marknaden och särskilt konkurrenskraften och lika villkor på de europeiska försäkringsmarknaderna,
- d) den utsträckning i vilken försäkrings- och återförsäkringsföretag fortsätter att verka som långsiktiga investerare,
- e) tillgången på och prissättningen av livränteprodukter,
- f) tillgången på och prissättningen av konkurrerande produkter,
- g) försäkringsföretagens långsiktiga investeringsstrategier i fråga om produkter på vilka artiklarna 77b och 77c tillämpas i förhållande till strategier för andra långsiktiga garantier,
- h) konsumentval och konsumenternas riskmedvetenhet,
- i) diversifieringsgraden inom försäkringsverksamheten och försäkrings- och återförsäkringsföretagens tillgångsportfölj,
- j) den finansiella stabiliteten.

Rapporten ska dessutom bygga på tillsynserfarenhet när det gäller tillämpningen av artiklarna 77a–77e och 106, 138.4 och 304, 308c och 308d, inbegripet de delegerade akter eller genomförandeakter som antagits enligt dessa artiklar.

4. Kommissionens rapport ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag.”

24. Artikel 86 ska ersättas med följande:

”Artikel 86

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn och genomförande

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa följande:

- a) Försäkringsmatematiska och statistiska metoder för att beräkna bästa skattning enligt artikel 77.2.
- b) Metoder, principer och tekniker för att fastställa de riskfria räntesatser för relevanta durationer som ska användas vid beräkningen av bästa skattning enligt artikel 77.2.

- c) De omständigheter under vilka de försäkringstekniska avsättningarna ska beräknas som en helhet respektive som summa av en bästa skattning och en riskmarginal och de metoder som ska användas då de försäkringstekniska avsättningarna beräknas som en helhet som avses i artikel 77.4.
- d) De metoder och antaganden som ska användas vid beräkningen av riskmarginalen, däribland bestämningen av det belopp av medräkningsbara kapitalbasmedel som krävs för att säkra försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser och kalibreringen av kapitalkostnadstillägget som avses i artikel 77.5.
- e) De klasser på vilka försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser ska fördelas för beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna som avses i artikel 80.
- f) De standarder som ska uppfyllas i fråga om lämpligheten, fullständigheten och riktigheten av data som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna och de specifika omständigheter under vilka det vore lämpligt att använda lämpliga approximationer, inklusive individuella beräkningsmetoder för beräkning av bästa skattning som avses i artikel 82.
- g) Specifikationer avseende de krav som anges i artikel 77b.1, inbegripet de metoder, antaganden och standardparametrar som ska användas vid beräkning av effekterna av den dödsfallsriskstress som avses i artikel 77b.1 e.
- h) Specifikationer avseende de krav som anges i artikel 77c, inbegripet de antaganden och metoder som ska användas vid beräkning av matchningsjusteringen och den grundläggande räntedifferensen.
- i) Metoder och antaganden för beräkning av den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d, inbegripet en formel för beräkning av den spread som avses i punkt 2 i den artikeln.

2. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller metoder för beräkningen av försäkringstekniska avsättningar ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera följande:

- a) De metoder som ska användas vid beräkningen av den anpassning med hänsyn till risken för motpartsfallissemang som avses i artikel 81 och som är avsedd att täcka förväntade förluster till följd av sådant fallissemang.
- b) I nödvändig utsträckning, förenklade metoder och tekniker för att beräkna de försäkringstekniska avsättningarna för att se till att de försäkringsmatematiska och statistiska metoder som avses i leden a och d står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de risker som försäkrings- och återförsäkringsföretagen tar på sig, inbegripet captivebolag för försäkring eller återförsäkring.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

3. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning av artikel 77b, ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för godkännande av tillämpningen av en matchningsjustering enligt artikel 77b.1.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 oktober 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta dessa tekniska standarder för tillsyn.”

25. Artikel 92 ska ändras på följande sätt:

- a) Titeln ska ersättas med följande:

”Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn och genomförande”

- b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller fastställandet av kapitalbasmedel ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera kriterierna för tillsynsmyndigheternas godkännande av tilläggskapital i enlighet med artikel 90.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

1a. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera behandlingen av ägarintressen enligt artikel 212.2 tredje stycket, i finansiella institut och kreditinstitut avseende fastställandet av kapitalbasen.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”3. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av artikel 90 ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för tillsynsmyndigheternas godkännande av tilläggskapital.

Eiopa ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 oktober 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.”

26. Artikel 97 ska ersättas med följande:

”Artikel 97

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa en förteckning över kapitalbasposter, inklusive dem som avses i artikel 96, som bedöms uppfylla kriterierna i artikel 94 med en fullständig redovisning för varje post av de egenskaper som har legat till grund för klassificeringen.

2. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller klassificering av kapitalbasmedel ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de metoder som tillsynsmyndigheterna ska tillämpa vid godkännandeförfarandet för bedömningar och klassificeringar av poster som ingår i de egna medlen och som inte ingår i den förteckning som avses i punkt 1.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Kommissionen ska regelbundet se över och vid behov uppdatera den förteckning som avses i punkt 1 med hänsyn till marknadsutvecklingen.”

27. Artikel 99 ska ersättas med följande:

”Artikel 99

Delegerade akter avseende medräkningsbara kapitalbasmedel

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa följande:

a) De kvantitativa gränsvärden som avses i artikel 98.1 och 98.2.

b) De justeringar som bör göras för att återspegla den bristande möjligheten att överföra de kapitalbasposter som enbart kan användas för att täcka förluster som uppstår från ett särskilt skuldsegment eller från särskilda risker (separata fonder).”

28. Följande artikel ska införas:

”Artikel 109a

Harmoniserade tekniska uppgifter till standardformler

1. Vid tillämpning av beräkningen av solvenskapitalkravet i enlighet med standardformeln ska ESA-myndigheterna via den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av placeringen av externa ratinginstituts (ECAI) kreditvärderingar på en objektiv skala för kreditkvalitet genom tillämpning av de kreditkvalitetsvärden som specificeras i enlighet med artikel 111.1 n.

ESA-myndigheternas gemensamma kommitté ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket.

2. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel och i syfte att förenkla beräkningen av den marknadsriskmodul som avses i artikel 105.5, förenkla beräkningen av den motpartsriskmodul som avses i artikel 105.6, utvärdera de riskreducerande tekniker som avses i artikel 101.5 och beräkna försäkringstekniska avsättningar, ska Eiopa utarbeta tekniska standarder för genomförande av

- a) förteckningar över de regionala och lokala självstyrelseorgan vilkas exponeringar ska behandlas som exponeringar mot den centrala regeringen i den jurisdiktion där de är etablerade, förutsatt att det inte förekommer några skillnader i risk mellan sådana exponeringar på grund av de regionala regeringarnas och lokala myndigheternas särskilda beskattningsrätt, och att det finns särskilda institutionella ordningar som minskar risken för fallissemang,
- b) det aktieindex som avses i artikel 106.2, i enlighet med de detaljerade kriterier som fastställs i artikel 111.1 c och o,
- c) de justeringar som ska göras för valutor som är knutna till euron i undergruppen valutarisk i artikel 105.5, i enlighet med de detaljerade kriterier för justeringar av de valutor som är knutna till euron i syfte att förenkla beräkningen av undergruppen valutarisk, såsom den fastställs i artikel 111.1 p.

Eiopa ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket.

3. Eiopa ska minst en gång per kvartal offentliggöra tekniska uppgifter som inbegriper information om den symmetriska justering som avses i artikel 106.

4. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel och i syfte att underlätta beräkningen av den teckningsriskmodul för sjukförsäkring som avses i artikel 105.4 ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande, med beaktande av de beräkningar som gjorts av tillsynsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna, av standardavvikelser när det gäller medlemsstaternas särskilda nationella lagstiftningsåtgärder som gör det möjligt för försäkrings- och återförsäkringsföretag att dela utbetalningar vid försäkringsfall gällande hälsorisk och som uppfyller kriterierna i punkt 5 och alla ytterligare kriterier som fastställs genom delegerade akter.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket.

5. De tekniska standarder för genomförande som avses i punkt 4 ska endast tillämpas på de av medlemsstaternas nationella lagstiftningsåtgärder som ger försäkrings- och återförsäkringsföretag möjlighet att dela utbetalningar vid försäkringsfall gällande hälsorisk och som uppfyller följande kriterier:

- a) Mekanismen för delning av anspråk ska vara transparent och till fullo specificerad före den årsperiod till vilken den hänförs sig.
- b) Mekanismen för delning av anspråk, antalet försäkringsföretag som deltar i systemet för utjämning av hälsorisker (*Health Risk Equalisation System* – HRES) och riskkaraktären hos den affärsverksamhet som omfattas av HRES ska, för varje företag som deltar i HRES, säkerställa att volatiliteten hos de årliga förlusterna inom den affärsverksamhet som omfattas av HRES avsevärt minskas genom detta system, både avseende premier och avseende reservrisk.

Prop. 2020/21:129
Bilaga 2

- c) Den sjukförsäkring som omfattas av HRES ska vara obligatorisk och fungera helt eller delvis som ett alternativ till det skydd vid sjukdom som ingår i det lagstadgade socialförsäkringssystemet.
- d) Vid fallissemang i ett försäkringsföretag som deltar i HRES ska en eller flera medlemsstaters regeringar garantera att de till fullo tillgodoser försäkringstagarnas anspråk i det försäkringsföretag som omfattas av HRES.

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a som anger de ytterligare kriterier som arrangemangen i de nationella lagstiftningsåtgärderna ska uppfylla, och metod och krav för beräkningen av de standardavvikelser som avses i punkt 4 i den här artikeln."

29. Artikel 111 ska ersättas med följande:

"Artikel 111

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn och genomförande avseende artiklarna 103–109

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa följande:
 - a) En standardformel i enlighet med artiklarna 101 och 103–109.
 - b) Undergrupper som är nödvändiga eller som mer exakt täcker de risker som omfattas av riskmoduler enligt artikel 104 och följande uppdateringar.
 - c) Metoder, antaganden och standardparametrar som ska kalibreras till den konfidensnivå som avses i artikel 101.3 och som ska tillämpas vid beräkningen av var och en av de riskmoduler eller undergrupper inom ramen för det primära solvenskapitalkravet som fastställs genom artiklarna 104, 105 och 304, mekanismen för symmetrisk justering och den lämpliga tidsperioden, uttryckt i månader, i enlighet med artikel 106 samt det lämpliga sättet för att integrera metoden i artikel 304 i solvenskapitalkravet beräknat i enlighet med standardformeln.
 - d) Korrelationsparametrarna, om nödvändigt inklusive parametrarna i bilaga IV samt förfarandena för att uppdatera dessa parametrar.
 - e) För försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder riskreduceringstekniker: metoder och antaganden som ska användas vid bedömningen av förändringar av berörda företags riskprofil och vid justeringar av beräkningen av solvenskapitalkravet.
 - f) Kvalitativa kriterier som de riskreduceringstekniker som avses i led e ska uppfylla för att säkerställa att respektive risk faktiskt har överförts till tredje part.
 - fa) Den metod och de parametrar som ska användas för att bedöma kapitalkravet för motpartsrisk i fall av exponeringar mot kvalificerade centrala motparter; de parametrarna säkerställer konsekvens med behandlingen av sådana exponeringar för kreditinstitut och finansinstitut i den mening som avses i artikel 4.1.1 och 4.1.26 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - g) Metoder och parametrar för bedömningen av kapitalkravet för operativ risk enligt artikel 107, inklusive den procentsats som avses i artikel 107.3.
 - h) De metoder och justeringar som ska användas för att återspegla försäkrings- och återförsäkringsföretagens minskade möjligheter till riskdiversifiering i samband med separerade fonder.
 - i) Den metod som ska användas vid beräkningen av justeringsbeloppet för förlustreducering genom försäkringstekniska avsättningar eller uppskjutna skatter som fastställs i artikel 108.
 - j) Deluppsättningen av standardparametrar inom teckningsriskmodulerna för skade-, liv- och sjukförsäkring som får ersättas av företagsspecifika parametrar enligt artikel 104.7.

- k) Kriterier gällande de standardiserade metoder som försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska använda för att beräkna de företagsspecifika parametrar som avses i led j och kriterier i fråga om de använda uppgifternas fullständighet, exakthet och tillämplighet som ska uppfyllas innan tillsynsmyndigheterna kan ge sitt godkännande, tillsammans med förfarandet för ett sådant godkännande.
- l) De förenklade beräkningarna för specifika riskmoduler och undergrupper av riskmoduler samt de kriterier som det ska krävas att försäkrings- och återförsäkringsföretag, inklusive captivebolag för försäkring eller återförsäkring, uppfyller för att de ska vara berättigade enligt artikel 109 att använda någon av dessa förenklade beräkningar.
- m) Det angreppssätt som ska användas för anknutna företag i den mening som avses i artikel 212 vid beräkningen av solvenskapitalkravet, särskilt beräkningen av undergruppen aktierisk som avses i artikel 105.5, med beaktande av den förmodat minskade volatiliteten för värdet på dessa anknutna företag på grund av de investeringarnas strategiska natur och det inflytande som företaget med ägarintresse har över dessa anknutna företag.
- n) Hur de externa ratinginstitutens externa kreditvärderingar ska användas vid beräkningen av solvenskapitalkravet i enlighet med standardformeln och placeringen av externa kreditvärderingar på den skala för kreditkvalitet som avses i artikel 109a.1, vilket ska vara förenligt med utnyttjandet av externa ratinginstituts (ECAI) kreditvärderingar vid beräkningen av kapitalkraven för kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013 och finansinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.26 i det direktivet.
- o) Detaljerade kriterier för det aktieindex som avses i artikel 109a.2 c.
- p) Detaljerade kriterier för justeringar av de valutor som är knutna till euron i syfte att förenkla beräkningen av undergruppen valutarisk som avses i artikel 109a.2 d.
- q) Villkoren för den kategorisering av regionala och lokala självstyrelseorgan som avses i artikel 109a.2 a.

2. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för tillsynsmyndigheternas godkännande av företagsspecifika parametrar som avses i punkt 1 k.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 oktober 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

3. Senast den 31 december 2020 ska kommissionen göra en bedömning av lämpligheten för de metoder, antaganden och standardparametrar som används vid beräkningen av standardformeln för solvenskapitalkravet. Kommissionen ska ta särskild hänsyn till tillgångsklassernas och de finansiella instrumentens resultat, beteendet hos dem som investerar i dessa tillgångar och finansiella instrument samt utvecklingen när det gäller fastställande av internationella standarder för finansiella tjänster. Granskningen av vissa tillgångsklasser får prioriteras. Kommissionen ska översända en rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag till ändringar av detta direktiv eller av delegerade eller genomförandeakter som antagits enligt detta direktiv.

4. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller solvenskapitalkravet ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att definiera kvantitativa gränser och kriterier för tillgångars medräkningsbarhet för det fall att dessa risker inte täcks i tillräcklig utsträckning av en undergrupp till en riskmodul.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

De tekniska standarderna för tillsyn ska tillämpas på de tillgångar som täcker de försäkringstekniska avsättningarna med undantag av tillgångar som innehas med avseende på livförsäkringsavtal för vilka försäkringstagarna står för placeringsrisken. De ska ses över av kommissionen i ljuset av utvecklingen av standardformeln och på de finansiella marknaderna.”

30. Artikel 114 ska ersättas med följande:

"Artikel 114

Delegerade akter och tekniska standarder för genomförande avseende de interna modellerna för solvenskapitalkravet

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa följande:

- a) Anpassningar av de standarder som anges i artiklarna 120–125 mot bakgrund av det begränsade tillämpningsområdet som avses i ansökningar om tillämpning av partiella interna modeller.
- b) Det sätt genom vilket en partiell intern modell helt och fullt ska integreras i solvenskapitalkravets standardformel enligt artikel 113.1 c och kraven för användningen av alternativa integreringstekniker.

2. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden när det gäller

- a) godkännande av en intern modell i enlighet med artikel 112, och
- b) godkännande av större ändringar av en intern modell och ändringar av det styrdokument för ändringar av interna modeller som avses i artikel 115.

Eiopa ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 oktober 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010."

31. Artikel 127 ska ersättas med följande:

"Artikel 127

Delegerade akter avseende artiklarna 120–126

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a avseende artiklarna 120–126 i syfte att ytterligare förbättra bedömningen av riskprofil och ledning när det gäller försäkrings- och återförsäkringsföretagens verksamheter, beträffande användningen av interna modeller i hela unionen."

32. Artikel 129 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 d ska leden i, ii och iii ersättas med följande:

"i) 2 500 000 EUR för skadeförsäkringsföretag, inbegripet captivebolag, utom i de fall alla eller vissa av de risker som ingår i klasserna 10–15 under del A i bilaga I täcks, varvid beloppet inte får underskrida 3 700 000 EUR.

ii) 3 700 000 EUR för livförsäkringsföretag, inbegripet captivebolag.

iii) 3 600 000 EUR för återförsäkringsföretag, utom i fråga om captivebolag för återförsäkring, varvid minimikapitalkravet inte får understiga 1 200 000 EUR."

b) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

"Medlemsstaterna ska tillåta att deras tillsynsmyndigheter, under en tidsperiod som löper ut senast 31 december 2017, kräver att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska tillämpa de procentsatser som anges i första stycket endast på ett företags solvenskapitalkrav beräknat i enlighet med kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 2."

c) I punkt 4 ska följande stycke införas efter första stycket:

"Vid beräkningen av de gränser som avses i punkt 3 ska företagen inte vara ålagda att beräkna solvenskapitalkravet varje kvartal."

d) I punkt 5 ska första stycket ersättas med följande:

"5. Kommissionen ska senast den 31 december 2020 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om de bestämmelser och den praxis som medlemsstaterna respektive tillsynsmyndigheterna antagit enligt punkterna 1–4."

33. Artikel 130 ska ersättas med följande:

"Artikel 130

Delegerade akter

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att precisera den beräkning av minimikapitalkravet som avses i artiklarna 128 och 129."

34. I artikel 131 första stycket ska datumen "31 oktober 2012" och "31 oktober 2013" ersättas med datumen "31 december 2015" respektive "31 december 2016".

35. Artikel 135 ska ersättas med följande:

"Artikel 135

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn avseende kvalitativa krav

1. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera kvalitativa krav inom följande områden:

- a) Påvisande, mätning, övervakning och hantering av risker i samband med placeringar i anslutning till artikel 132.2 första stycket.
- b) Påvisande, mätning, övervakning och hantering av specifika risker i samband med derivatinstrument och sådana tillgångar som avses i artikel 132.4 andra stycket och fastställande av i vilken utsträckning användning av sådana tillgångar bidrar till att reducera riskerna eller underlättar en effektiv portföljförvaltning i enlighet med artikel 132.4 tredje stycket.

2. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att fastställa följande:

- a) De krav som de företag som ompaketerar lån till överlåtbara värdepapper och andra finansiella instrument (originatorer eller sponsorer) måste uppfylla för att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska få investera i värdepapper eller instrument av denna typ som getts ut efter den 1 januari 2011, inklusive krav som säkerställer att originatorerna, sponsorerna eller de ursprungliga långgivarna på löpande basis upprätthåller ett väsentligt ekonomiskt intresse netto som under inga omständigheter får understiga 5 procent.
- b) Kvalitativa krav som måste uppfyllas av försäkrings- eller återförsäkringsföretag som investerar i dessa värdepapper eller instrument.
- c) Specificering av de omständigheter enligt vilka ett proportionerligt ytterligare kapitalkrav får åläggas vid överträdelse av kraven som fastställs i leden a och b i denna punkt, utan hinder av artikel 101.3.

3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller punkt 2 c, ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera metoderna för beräkning av ett proportionerligt ytterligare kapitalkrav.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010."

36. Artikel 138.4 ska ersättas med följande:

"4. Om Eiopa, efter samråd med ESRB när så är lämpligt, fastställer att det råder exceptionellt svåra förhållanden som påverkar försäkrings- och återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser, får tillsynsmyndigheten förlänga perioden i punkt 3 andra stycket för berörda företag med en period på högst sju år, med beaktande av alla relevanta faktorer, inbegripet de försäkringstekniska avsättningarnas genomsnittliga löptid.

Utan att det påverkar Eiopas befogenheter enligt artikel 18 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska Eiopa vid tillämpningen av denna punkt på begäran av den berörda tillsynsmyndigheten fastställa när det föreligger exceptionellt svåra förhållanden. Den berörda tillsynsmyndigheten får lämna in en begäran om försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser sannolikt inte kommer att uppfylla ett av de krav som fastställs i punkt 3. Exceptionellt svåra förhållanden föreligger om den finansiella situationen för försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utgör en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser allvarligt eller negativt påverkas av en eller flera av följande förutsättningar:

- a) Ett kursfall på de finansiella marknaderna som är oförutsett, kraftigt och tvärt.
- b) Förhållanden med ihållande låga räntor.
- c) Katastrofer med stora efterverkningar.

Eiopa ska i samarbete med den berörda tillsynsmyndigheten regelbundet bedöma huruvida de förutsättningar som avses i andra stycket fortfarande är tillämpliga. Eiopa ska i samarbete med den berörda tillsynsmyndigheten förklara när exceptionellt svåra förhållanden inte längre föreligger.

Det berörda försäkrings- och återförsäkringsföretaget ska var tredje månad till sin tillsynsmyndighet lämna in en lägesrapport i vilken det redogörs för vilka åtgärder som har vidtagits och hur arbetet fortskrider med att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet.

Den förlängning som avses i första stycket ska inte längre gälla om denna lägesrapport visar att det inte skett några väsentliga framsteg med att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet, mellan det datum då bristen på efterlevnad av solvenskapitalkravet konstaterades och det datum då lägesrapporten inlämnades."

37. Artikel 143 ska ersättas med följande:

"Artikel 143

Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn avseende artikel 138.4

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a som kompletterar de olika typerna av svåra förhållanden och närmare anger de faktorer och kriterier som ska beaktas av Eiopa vid fastställandet av när det föreligger exceptionellt svåra förhållanden och av tillsynsmyndigheterna vid fastställandet av förlängningen av återhämtningsperioden i enlighet med artikel 138.4.

2. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller artiklarna 138.2, 139.2 och 141, ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera åtgärdsplaner som avses i artikel 138.2 och finansiella saneringsplaner enligt artikel 139.2 samt med avseende på artikel 141, och därvid vara uppmärksam på att inte förorsaka procykliska effekter.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010."

38. Artikel 149 ska ersättas med följande:

"Artikel 149

Ändringar av risker eller åtaganden

Varje ändring som ett försäkringsföretag avser att göra av de uppgifter som avses i artikel 147 ska omfattas av det förfarande som föreskrivs i artiklarna 147 och 148."

39. Artikel 155 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska följande stycke införas efter första stycket:

"Vidare får tillsynsmyndigheten i hem- eller värdmedlemsstaten hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln."

b) Punkt 9 ska ersättas med följande:

"9. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och Eiopa om det antal och de olika typer av fall som lett till vägran enligt artiklarna 146 och 148, eller där åtgärder har vidtagits enligt punkterna 3 och 4 i den här artikeln."

40. Följande stycke ska införas efter första stycket i artikel 158.2:

"Vidare får tillsynsmyndigheten i hem- eller värdmedlemsstaten hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I detta fall får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln."

41. Artikel 159 ska ersättas med följande:

"Artikel 159

Statistik om gränsöverskridande verksamhet

Varje försäkringsföretag ska, uppdelat på verksamhet som bedrivs med stöd av etableringsfriheten och verksamhet som bedrivs inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, underrätta tillsynsmyndigheten i sin hemmedlemsstat om summan av premier, försäkringsersättningar och provisioner, utan avdrag för återförsäkring och angivna per medlemsstat, enligt följande:

a) För skadeförsäkring: per försäkringsklass i enlighet med den relevanta delegerade akten.

b) För livförsäkring: för var och en av försäkringsklasserna i enlighet med den relevanta delegerade akten.

Vad gäller bilaga I, del A, klass 10, med uteslutande av fraktförarens ansvar, ska det berörda företaget också informera tillsynsmyndigheten om skadefrekvens och genomsnittliga försäkringsersättningar.

Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska inom rimlig tid vidarebefordra en sammanställning av de uppgifter som avses i första och andra styckena till tillsynsmyndigheterna i varje berörd medlemsstat på deras begäran."

42. Artikel 172 ska ersättas med följande:

"Artikel 172

Likvärdighet avseende försäkringsföretag

1. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a som specificerar kriterierna för att bestämma om den solvensordning i ett tredjeland som tillämpas på återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i det tredjelandet är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I.

2. Om de kriterier som antagits i enlighet med punkt 1 har uppfyllts av ett tredjeland får kommissionen, i enlighet med artikel 301a och med bistånd av Eiopa enligt artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att den solvensordning i ett tredjeland som tillämpas på återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i det tredjelandet är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I i detta direktiv.

De delegerade akterna ska regelbundet ses över för att beakta alla väsentliga ändringar av den tillsynsordning som fastställs genom avdelning I och tillsynsordningen i tredjelandet.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla de tredjeländer som avses i första stycket.

3. Om solvensordningen i ett tredjeland enligt punkt 2 har bedömts vara likvärdig med den i detta direktiv, ska återförsäkringsavtal som ingås med företag som har sitt huvudkontor i det tredjelandet behandlas på samma sätt som återförsäkringsavtal med företag som är auktoriserade enligt detta direktiv.

Prop. 2020/21:129
Bilaga 2

4. Genom undantag från punkt 2, och även om de kriterier som fastställts i enlighet med punkt 1 inte har uppfyllts, får kommissionen under en begränsad tidsperiod, i enlighet med artikel 301a, och med bistånd av Eiopa enligt artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att den solvensordning som ett tredjeland tillämpar på återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i det tredje landet är tillfälligt likvärdig med den som fastställs genom avdelning I, om det tredje landet uppfyller åtminstone följande kriterier:

- a) Det har ingått ett åtagande gentemot unionen om att anta och tillämpa en solvensordning som kan bedömas som likvärdig i enlighet med punkt 2, innan den perioden löper ut, och om att inleda bedömningsförfarandet.
- b) Det har inrättat ett arbetsprogram för att uppfylla åtagandet som avses i led a.
- c) Det har avsatt tillräckligt med resurser för att uppfylla åtagandet som avses i led a.
- d) Det har en solvensordning som är riskbaserad och fastställer kvantitativa och kvalitativa solvenskrav och krav för tillsynsrapportering och transparens.
- e) Det har ingått skriftliga överenskommelser om att samarbeta och utbyta konfidentiella tillsynsuppgifter med Eiopa och tillsynsmyndigheter.
- f) Det har ett oberoende tillsynssystem.
- g) Det har fastställt skyldigheter avseende sekretess för alla personer som agerar för dess tillsynsmyndigheters räkning, särskilt när det gäller utbyte av information med Eiopa och tillsynsmyndigheter.

I alla delegerade akter om tillfällig likvärdighet ska kommissionens rapporter beaktas i enlighet med artikel 177.2. De delegerade akterna ska ses över regelbundet på basis av lägesrapporter från det berörda tredje landet, vilka ska läggas fram för och bedömas av kommissionen varje år. Eiopa ska bistå kommissionen i bedömningen av de lägesrapporterna.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla de tredjeländer som avses i första stycket.

Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a som närmare specificerar de villkor som fastställs i första stycket.

5. Den begränsade period som avses i första stycket i punkt 4 ska upphöra den 31 december 2020 eller det datum då tillsynsordningen för det tredje landet, i enlighet med punkt 2, har bedömts vara likvärdig med den som fastställs i avdelning I, beroende på vilket som infaller först.

Denna period kan förlängas till ett år, om detta är nödvändigt för att Eiopa och kommissionen ska kunna genomföra bedömningen av likvärdighet enligt punkt 2.

6. Återförsäkringsavtal som ingås med företag med huvudkontor i ett tredjeland vars tillsynsordning har bedömts som tillfälligt likvärdig i enlighet med punkt 4, ska behandlas på samma sätt som i punkt 3. Artikel 173 ska även tillämpas på återförsäkringsföretag med huvudkontor i ett tredjeland vars tillsynsordning har bedömts som tillfälligt likvärdig i enlighet med punkt 4.”

43. Artikel 176 ska ersättas med följande:

”Artikel 176

Information från medlemsstaterna till kommissionen och Eiopa

Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter ska underrätta kommissionen, Eiopa och tillsynsmyndigheterna i övriga medlemsstater om varje auktorisation av ett direkt eller indirekt dotterföretag till ett eller flera moderföretag för vilka ett tredjelands lag gäller.

Underrättelsen ska också innehålla en uppgift om den berörda företagsgruppens struktur.

När ett företag, som omfattas av ett tredjelands lagstiftning, förvärvar ett innehav i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i unionen så att detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag skulle bli ett dotterföretag till det tredjelandsföretaget, ska tillsynsmyndigheterna i hemmedlemsstaten underrätta kommissionen, Eiopa och tillsynsmyndigheterna i övriga medlemsstater om detta.”

44. Artikel 177.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och Eiopa om alla svårigheter av allmän natur som deras försäkrings- eller återförsäkringsföretag mött vid etablering och utövande av verksamhet i ett tredjeland eller vid pågående verksamhet i ett tredjeland."

45. Artikel 210.2 ska ersättas med följande:

"2. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a för att närmare specificera bestämmelserna som avses i punkt 1 i den här artikeln i fråga om övervakning, hantering och kontroll av risker till följd av finansiell återförsäkringsverksamhet."

46. Artikel 211.2 och 211.3 ska ersättas med följande:

"2. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera följande kriterier för tillsynsmyndigheternas godkännande:

- a) Auktorisationens omfattning.
- b) Obligatoriska villkor som ska ingå i alla ingångna avtal.
- c) De lämplighetskrav som avses i artikel 42 för specialföretagets ledningspersonal.
- d) Lämplighetskrav för aktieägare eller medlemmar med kvalificerat innehav i specialföretaget.
- e) Sunda rutiner för administration och redovisning, adekvata rutiner för intern kontroll och krav för riskhanteringen.
- f) Informationskrav vad beträffar redovisning, uppgifter för stabilitetstillsyn och statistik.
- g) Solvenskrav.

2a. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning av artikel 211.1 och 211.2 ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden för tillsynsmyndighetens godkännande av etablering av specialföretag och för de format och modeller som ska användas med avseende på punkt 2 f.

Eiopa ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 oktober 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

2b. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av artikel 211.1 och 211.2 får Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för att specificera de tillämpliga förfarandena för samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheterna, i de fall där det specialföretag som övertar risker från ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag är etablerat i en annan medlemsstat än den där försäkrings- eller återförsäkringsföretaget är auktoriserat.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

3. Specialföretag som auktoriserats före den 31 december 2015 ska omfattas av lagen i den medlemsstat som auktoriserat specialföretaget. All ny verksamhet som ett specialföretag startar efter det datumet ska emellertid omfattas av punkterna 1, 2 och 2a."

47. I artikel 212.1 ska led e ersättas med följande:

"e) tillsynskollegium: en permanent men flexibel struktur för samarbete, samordning och underlättande av beslutsfattande avseende tillsynen över en grupp."

48. Artikel 216 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycken läggas till:

"I sådana fall ska tillsynsmyndigheten ange motiven till sitt beslut för både grupp tillsynsmyndigheten och moderföretaget med det yttersta ägarintresset på unionsnivå. Grupp tillsynsmyndigheten ska underrätta tillsynskollegiet i enlighet med artikel 248.1 a.

Artiklarna 218–258 ska gälla i tillämpliga delar om inte annat följer av punkterna 2–6 i den här artikeln."

b) Punkt 4 tredje stycket ska ersättas med följande:

"Tillsynsmyndigheten ska ange motiven till sådana beslut för både företaget och grupp tillsynsmyndigheten. Grupp tillsynsmyndigheten ska underrätta tillsynskollegiet i enlighet med artikel 248.1 a."

c) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera under vilka förhållanden beslut enligt punkt 1 i den här artikeln får fattas."

49. Artikel 217 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

"I sådana fall ska tillsynsmyndigheterna ange motiven till sin överenskommelse för både grupp tillsynsmyndigheten och moderföretaget med det yttersta ägarintresset på unionsnivå. Grupp tillsynsmyndigheten ska underrätta tillsynskollegiet i enlighet med artikel 248.1 a."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att specificera under vilka förhållanden beslut som avses i punkt 1 i den här artikeln får fattas."

50. Artikel 227 ska ersättas med följande:

"Artikel 227

Likvärdighet avseende anknutna försäkringsföretag och återförsäkringsföretag i tredjeland

1. När solvensen på grupp nivå beräknas för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ägarintresse i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland i enlighet med artikel 233, ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i tredjeland endast vid den beräkningen behandlas som ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

Om det tredjeland där det företaget har sitt huvudkontor emellertid kräver att det ska vara auktoriserat och ålägger det en solvensordning som är minst likvärdig med den som fastställs genom avdelning I kapitel VI, får medlemsstaterna dock föreskriva att det i fråga om detta företag vid beräkningen ska beaktas det solvenskapitalkrav och de kapitalbasposter som får medräknas för att täcka det krav som fastställts av det berörda tredjelandet.

2. Om inga delegerade akter antagits i enlighet med punkterna 4 eller 5 i den här artikeln ska kontrollen av att ordningen i tredjelandet är minst likvärdig utföras av grupp tillsynsmyndigheten, antingen på eget initiativ eller på begäran av företaget med ägarintresse. Eiopa ska bistå grupp tillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Grupp tillsynsmyndigheten ska i samband med detta, och med bistånd av Eiopa, samråda med övriga berörda tillsynsmyndigheter innan den fattar sitt beslut. Det beslutet ska fattas i enlighet med de kriterier som antagits i enlighet med punkt 3. Grupp tillsynsmyndigheten ska inte fatta något beslut avseende ett tredjeland som strider mot något beslut som tidigare fattats avseende detta tredjeland, såvida det inte är nödvändigt att beakta väsentliga ändringar av den tillsynsordning som fastställs genom avdelning I kapitel VI och tillsynsordningen i tredjelandet.

Om tillsynsmyndigheter inte samtycker till det beslut som fattats i enlighet med andra stycket får de hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010 inom tre månader efter det att grupp tillsynsmyndigheten meddelat beslutet. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom samma artikel.

3. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a som specificerar kriterierna för att bedöma huruvida tillsynsordningen i ett tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I, kapitel VI.

4. Om de kriterier som antagits i enlighet med punkt 3 har uppfyllts av ett tredjeland får kommissionen, i enlighet med artikel 301a och med bistånd av Eiopa i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att tillsynsordningen i det tredjelandet är likvärdig med den som fastställs genom avdelning I kapitel VI.

De delegerade akterna ska regelbundet ses över för att ta hänsyn till väsentliga ändringar av tillsynsordningen i avdelning I kapitel VI och den tillsynsordning som gäller i tredjelandet.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla de tredjeländer som avses i första stycket.

5. Genom undantag från punkt 4, och även när de kriterier som fastställts i enlighet med punkt 3 inte har uppfyllts, får kommissionen under den tidsperiod som avses i punkt 6 i enlighet med artikel 301a, samt med bistånd av Eiopa i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att den solvensordning som ett tredjeland tillämpar på företag med huvudkontor i det tredjelandet är tillfälligt likvärdig med den som fastställs genom avdelning I kapitel VI, när:

- a) Det kan påvisas att en solvensordning som kan bedömas som likvärdig i enlighet med punkt 4 för närvarande tillämpas eller kan antas och tillämpas av tredjelandet.
- b) Tredjelandet har en solvensordning som är riskbaserad och fastställer kvantitativa och kvalitativa solvenskrav och krav för tillsynsrapportering och transparens.
- c) Tredjelandets lagstiftning i princip tillåter samarbete och utbyte av konfidentiella tillsynsuppgifter med Eiopa och tillsynsmyndigheter.
- d) Tredjelandet har ett oberoende tillsynssystem.
- e) Tredjelandet har fastställt skyldigheter avseende tystnadsplikt för alla personer som agerar för dess tillsynsmyndigheters räkning.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla de tredjeländer som avses i första stycket.

6. Den ursprungliga tidsperioden för det beslut om tillfällig likvärdighet som avses i punkt 5 ska vara 10 år om inte, innan den perioden löpt ut,

- a) den delegerade akten har återkallats,
- b) en delegerad akt har antagits i enlighet med punkt 4 med effekten att tillsynsordningen i det tredjelandet bedömts vara likvärdig med den som fastställs i avdelning I kapitel VI.

Beslutet om tillfällig likvärdighet ska förnyas för ytterligare tioårsperioder om de kriterier som avses i punkt 5 fortfarande uppfylls. Kommissionen ska anta alla sådana delegerade akter enligt artikel 301a och med bistånd av Eiopa i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010.

I alla delegerade akter som fastställer tillfällig likvärdighet ska kommissionens rapporter beaktas i enlighet med artikel 177.2. Kommissionen ska regelbundet se över sådana delegerade akter. Eiopa ska bistå kommissionen i bedömningen av de besluten. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet om varje översyn som utförs och ska rapportera slutsatserna till parlamentet.

7. När det i enlighet med punkt 5 har antagits en delegerad akt som fastställer att tillsynsordningen i ett tredjeland är tillfälligt likvärdig, ska detta tredjeland bedömas som likvärdigt vid tillämpningen av punkt 1 andra stycket.”

51. Artikel 231 ska ersättas med följande:

"Artikel 231

Gruppintern modell

1. Om en ansökan om tillstånd att med en intern modell beräkna både det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå och solvenskapitalkraven för försäkrings- och återförsäkringsföretagen i gruppen inlämnas av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och dess anknutna företag, eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingbolag, ska de berörda tillsynsmyndigheterna samarbeta vid beslutet om huruvida ett sådant tillstånd ska beviljas och om eventuella särskilda villkor för tillståndet.

Ansökan som avses i första stycket ska lämnas över till grupp-tillsynsmyndigheten.

Grupp-tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta och överlämna den fullständiga ansökan till de övriga medlemmarna av tillsynskollegiet.

2. De berörda tillsynsmyndigheterna ska göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om ansökan inom sex månader från den dag då grupp-tillsynsmyndigheten mottog den fullständiga ansökan.

3. Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna inom den period på sex månader som avses i punkt 2 har hänskjutit ärendet till Eiopa i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska grupp-tillsynsmyndigheten uppskjuta beslutet och invänta ett eventuellt beslut som får fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska fatta sitt beslut i enlighet med Eiopas beslut. Det beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

Eiopa ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet ska inte hänskjutas till Eiopa efter det att sexmånadersperioden har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

Om det beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2 och 41.3 samt 44.1.3 i förordning (EU) nr 1094/2010 aviseras ska grupp-tillsynsmyndigheten fatta det slutliga beslutet. Det beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna. Denna sexmånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperiod i den mening som avses i artikel 19.2 i den förordningen.

4. Eiopa får utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av den gemensamma beslutsprocess som avses i punkt 2, med beaktande av de ansökningar om tillstånd som avses i punkt 1 och i syfte att underlätta gemensamma beslut.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

5. Om de berörda tillsynsmyndigheterna har fattat ett gemensamt beslut enligt punkt 2, ska grupp-tillsynsmyndigheten ge sökanden ett dokument där skälen till fullo anges.

6. Om inget gemensamt beslut antas inom sex månader från den dag då gruppen mottog den fullständiga ansökan ska grupp-tillsynsmyndigheten fatta ett eget beslut om ansökan.

Grupp-tillsynsmyndigheten ska ta vederbörlig hänsyn till de synpunkter och reservationer som övriga berörda tillsynsmyndigheter lämnat under den sexmånadersperioden.

Grupp-tillsynsmyndigheten ska ge sökanden och övriga berörda tillsynsmyndigheter ett dokument med det fullständigt motiverade beslutet.

Beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

7. Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna finner att riskprofilen hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som står under dess tillsyn avviker väsentligt från de antaganden som ligger bakom den interna modell som godkänts på grupp nivå, får den myndigheten i enlighet med artikel 37, så länge som företaget inte på ett korrekt sätt har vidtagit åtgärder med anledning av de synpunkter som myndigheten framfört, fastställa ett kapitaltillägg för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget utöver det solvenskapitalkrav som blir resultatet med tillämpning av den interna modellen.

Om under särskilda omständigheter ett sådant kapitaltillägg inte skulle vara en lämplig lösning, får tillsynsmyndigheten kräva att företaget ska beräkna sitt solvenskapitalkrav enligt den standardformel som anges i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1 och 2. I enlighet med artikel 37.1 a och c får tillsynsmyndigheten för detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag fastställa ett kapitaltillägg till solvenskapitalkravet utöver det solvenskapitalkrav som framkommer med tillämpning av standardformeln.

Tillsynsmyndigheten ska motivera sådana beslut som avses i första och andra styckena för såväl försäkrings- eller återförsäkringsföretaget som övriga medlemmar av tillsynskollegiet.

Eiopa får utfärda riktlinjer för att se till att denna punkt tillämpas på ett konsekvent och enhetligt sätt.”

52. I artikel 232 första stycket ska inledningen ersättas med följande:

”Vid avgörandet av om ett sammanställt solvenskapitalkrav på grupp nivå tillräckligt väl motsvarar gruppens riskprofil ska grupp tillsynsmyndigheten särskilt uppmärksamma de fall då sådana omständigheter som avses i artikel 37.1 a–d kan uppkomma på grupp nivå, särskilt i följande fall:”

53. I artikel 232 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Artikel 37.1–37.5 ska, tillsammans med de delegerade akter och tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med artikel 37.6, 37.7 och 37.8 gälla i tillämpliga delar.”

54. I artikel 233.6 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Artikel 37.1–37.5 ska, tillsammans med de delegerade akter och tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med artikel 37.6, 37.7 och 37.8 gälla i tillämpliga delar.”

55. Artikel 234 ska ersättas med följande:

”Artikel 234

Delegerade akter avseende artiklarna 220–229 och 230–233

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att närmare specificera de försäkringstekniska principerna och metoderna i artiklarna 220–229 och tillämpningen av artiklarna 230–233, med beaktande av den ekonomiska karaktären hos vissa juridiska strukturer.”

56. Artikel 237 ska ersättas med följande:

”Artikel 237

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: beslut om ansökningar

1. I fråga om ansökningar om tillstånd att omfattas av bestämmelserna i artiklarna 238 och 239 ska de berörda tillsynsmyndigheterna inom tillsynskollegiet samarbeta fullt ut för att besluta om huruvida det tillstånd som söks ska meddelas eller ej samt för att fastställa eventuella särskilda villkor som ska gälla för det.

Ansökan som avses i första stycket ska endast överlämnas till den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget. Den tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta de övriga medlemmarna av tillsynskollegiet och vidarebefordra den fullständiga ansökan till dem.

2. De berörda tillsynsmyndigheterna ska göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om ansökan inom tre månader från den dag då samtliga tillsynsmyndigheter i kollegiet mottog den fullständiga ansökan.

Prop. 2020/21:129
Bilaga 2

3. Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna inom den period på tre månader som avses i punkt 2 har hänskjutit ärendet till Eiopa i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska grupp-tillsynsmyndigheten uppskjuta sitt beslut och invänta ett eventuellt beslut som får fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska fatta sitt beslut i enlighet med Eiopas beslut. Beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

Eiopa ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till Eiopa efter det att tremånadersperioden har löpt ut, eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

Om det beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2 och 41.3 samt 44.1.3 i förordning (EU) nr 1094/2010 avvisas ska grupp-tillsynsmyndigheten fatta det slutliga beslutet. Beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna. Denna tremånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperiod i den mening som avses i artikel 19.2 i den förordningen.

4. Eiopa får utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning av den gemensamma beslutsprocess som avses i punkt 2, med beaktande av de ansökningar om tillstånd som avses i punkt 1, och i syfte att underlätta gemensamma beslut.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

5. Om de berörda tillsynsmyndigheterna har fattat ett gemensamt beslut som avses i punkt 2, ska den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget tillhandahålla sökanden ett beslut där skälen till fullt anges. Detta gemensamma beslut ska betraktas som avgörande och tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

6. Om inget gemensamt beslut fattats av de berörda tillsynsmyndigheterna inom den tremånadersperiod som anges i punkt 2 ska grupp-tillsynsmyndigheten fatta ett eget beslut om ansökan.

Under den perioden ska grupp-tillsynsmyndigheten vederbörligen beakta följande:

- a) Synpunkter och reservationer från berörda tillsynsmyndigheter.
- b) Reservationer från andra tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och en förklaring av eventuella väsentliga avsteg från reservationerna från andra berörda tillsynsmyndigheter. Grupp-tillsynsmyndigheten ska överlämna beslutet till sökanden och till övriga berörda tillsynsmyndigheter. Detta beslut ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.”

57. Artikel 238.4 ska ersättas med följande:

”4. Tillsynskollegiet ska göra allt det kan för att nå en överenskommelse om förslaget från den tillsynsmyndighet som har auktoriserat dotterföretaget eller om eventuella andra åtgärder.

Överenskommelsen ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.”

58. Artikel 238.5 ska ersättas med följande:

”5. Om tillsynsmyndigheten och grupp-tillsynsmyndigheten är av skiljaktig mening får endera tillsynsmyndigheten inom en månad från tillsynsmyndighetens förslag hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats i den artikeln, och ska fatta sitt beslut inom en månad från hänskjutandet. Denna period på en månad ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i artikel 19.2 i den förordningen. Frågan får inte hänskjutas till Eiopa efter det att den tidsfrist som avses i detta stycke har löpt ut, eller efter det att en överenskommelse har uppnåtts inom tillsynskollegiet i enlighet med punkt 4 i den här artikeln.

Den tillsynsmyndighet som har auktoriserat detta dotterföretag ska uppskjuta sitt beslut och invänta ett eventuellt beslut som kan fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19 i den förordningen, och ska fatta sitt beslut i enlighet med Eiopas beslut.

Det beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering.

Beslutet ska översändas till dotterföretaget och till tillsynskollegiet.”

59. I artikel 239 ska följande punkt läggas till:

”4. Tillsynsmyndigheten eller grupp-tillsynsmyndigheten får hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010 när de är av skiljaktiga meningar

- a) om godkännandet av återhämtningsplanen, inklusive varje förlängning av denna, inom den fyramånadersperiod som avses i punkt 1, eller
- b) om godkännandet av de föreslagna åtgärderna inom den period på en månad som avses i punkt 2.

I de fallen får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln, och ska fatta sitt beslut inom en månad från hänskjutandet.

Ärendet får inte hänskjutas till Eiopa

- a) efter det att den period på fyra månader respektive en månad som avses i första stycket har löpt ut,
- b) efter det att en överenskommelse har nåtts inom tillsynskollegiet i enlighet med punkt 1 andra stycket eller punkt 2 andra stycket,
- c) i krissituationer som avses i punkt 2.

Denna period på fyra månader eller en månad ska anses utgöra förlikningsperiod i den mening som avses i artikel 19.2 i den förordningen.

Den tillsynsmyndighet som har auktoriserat det dotterföretaget ska uppskjuta sitt beslut och invänta ett eventuellt beslut som kan fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska fatta sitt slutgiltiga beslut i enlighet med Eiopas beslut. Det beslutet ska betraktas som avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering.

Beslutet ska översändas till dotterföretaget och till tillsynskollegiet.”

60. Artikel 241 ska ersättas med följande:

”Artikel 241

Dotterföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag: delegerade akter

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a och specificera följande:

- a) Kriterier för att bedöma om de villkor som anges i artikel 236 är uppfyllda.
- b) Kriterier för att bedöma vad som ska betraktas som krissituationer, enligt artikel 239.2.
- c) De förfaranden tillsynsmyndigheterna ska följa när de utbyter information, utövar sina befogenheter och uppfyller sina förpliktelser enligt artiklarna 237–240.”

61. Artikel 242.1 ska ersättas med följande:

”1. Senast den 31 december 2017 ska kommissionen göra en utvärdering av tillämpningen av avdelning III, särskilt av tillsynsmyndigheternas samarbete inom tillsynskollegiet, dess funktionsduglighet och tillsynspraxisen för att fastställa kapitaltilläggen, och ska översända en rapport till Europaparlamentet och rådet, om lämpligt åtföljd av förslag till ändringar av detta direktiv.”

62. I artikel 242.2 ska datumet ”31 oktober 2015” ersättas med datumet ”31 december 2018”.

Prop. 2020/21:129
Bilaga 2

63. Artikel 244.4 ska ersättas med följande:

"4. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a med avseende på punkterna 2 och 3 i den här artikeln i fråga om definition av väsentliga riskkoncentrationer.

5. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller tillsyn över riskkoncentrationer ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att med avseende på punkt 3 specificera identifiering av väsentliga riskkoncentrationer och besluta om lämpliga tröskelvärderna.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

6. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av, med avseende på punkt 2, blanketter och mallar för rapportering av sådana riskkoncentrationer.

Eiopa ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 september 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket."

64. Artikel 245.4 ska ersättas med följande:

"4. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a med avseende på punkterna 2 och 3 i den här artikeln i fråga om definition av väsentliga transaktioner inom en grupp.

5. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller tillsyn över transaktioner inom en grupp får Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med avseende på punkt 3 för att specificera identifiering av väsentliga transaktioner inom en grupp.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

6. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel får Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av, med avseende på punkt 2, förfarandena, blanketter och mallar för rapportering av sådana transaktioner inom en grupp.

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket."

65. Artikel 247.3–247.7 ska ersättas med följande:

"3. I särskilda fall får de berörda tillsynsmyndigheterna, på begäran från någon av de andra tillsynsmyndigheterna, fatta ett gemensamt beslut att göra avsteg från de kriterier som anges i punkt 2 om det vore olämpligt att tillämpa dessa kriterier med hänsyn till gruppens struktur och den relativa omfattningen av försäkrings- och återförsäkringsföretagens verksamheter i olika länder och utse en annan tillsynsmyndighet till grupp-tillsynsmyndighet.

I det avseendet får varje berörd tillsynsmyndighet begära att frågan om huruvida kriterierna i punkt 2 är lämpliga tas upp till diskussion. En sådan diskussion ska inte äga rum mer än en gång per år.

De berörda tillsynsmyndigheterna ska göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut om valet av grupp-tillsynsmyndighet inom tre månader från det att diskussionen om frågan begärdes. Innan de berörda tillsynsmyndigheterna fattar sitt beslut ska de ge företagsgruppen möjlighet att yttra sig.

Den utsedda grupp tillsynsmyndigheten ska till gruppen överlämna det gemensamma beslutet tillsammans med en fullständig motivering.

4. Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna inom den tremånadersperiod som avses i punkt 3 har hänskjutit ärendet till Eiopa i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska de berörda tillsynsmyndigheterna uppskjuta sitt gemensamma beslut och invänta ett eventuellt beslut som kan fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska fatta sitt beslut i enlighet med Eiopas beslut. Det gemensamma beslutet ska anses avgörande och ska tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna. Denna tremånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperiod i den mening som avses i artikel 19.2 i den förordningen.

5. Eiopa ska fatta sitt beslut inom en månad efter ett hänskjutande av ärendet enligt punkt 4. Ärendet får inte hänskjutas till Eiopa efter det att tremånadersperioden har löpt ut, eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Den utsedda grupp tillsynsmyndigheten ska till gruppen och tillsynskollegiet överlämna det gemensamma beslutet tillsammans med en fullständig motivering.

6. Om inget gemensamt beslut kunnat fattas ska uppgiften som grupp tillsynsmyndighet utföras av den tillsynsmyndighet som fastställts i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

7. Eiopa ska åtminstone årligen underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen om eventuella betydande svårigheter som uppstått vid tillämpningen av punkterna 2, 3 och 6.

Om någon sådan betydande svårighet uppstår vid tillämpningen av de kriterier som fastställts i punkterna 2 och 3 i denna artikel, ska kommissionen anta delegerade akter enligt artikel 301a som ytterligare specificerar dessa kriterier.”

66. Artikel 248 ska ändras på följande sätt:

a) Följande stycke ska läggas till i punkt 2:

”Om grupp tillsynsmyndigheten inte utför de uppgifter som avses i punkt 1 eller om medlemmarna i tillsynskollegiet inte samarbetar i den utsträckning som krävs enligt denna punkt, kan någon av de berörda tillsynsmyndigheterna hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln.”

b) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”3. Tillsynskollegiet ska bestå av grupp tillsynsmyndigheten, tillsynsmyndigheterna i alla medlemsstater där något dotterföretags huvudkontor är beläget och Eiopa i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1094/2010.”

c) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:

”Om det uppstår delade meningar om upprättandet av samordningsöverenskommelserna får en medlem av tillsynskollegiet hänskjuta frågan till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln. Grupp tillsynsmyndigheten ska fatta sitt slutgiltiga beslut i enlighet med Eiopas beslut. Grupp tillsynsmyndigheten ska vidarebefordra beslutet till andra berörda tillsynsmyndigheter.”

d) I punkt 5 ska andra stycket ersättas med följande:

”Utän att det påverkar de rättigheter och skyldigheter som tilldelats grupp tillsynsmyndigheten och andra tillsynsmyndigheter genom detta direktiv, får samordningsöverenskommelserna fastställa ytterligare uppgifter för grupp tillsynsmyndigheten, andra tillsynsmyndigheter eller Eiopa i fall där detta resulterar i en effektivare grupp tillsyn och inte försämrar kollegiemedlemmarnas tillsynsverksamhet när det gäller deras enskilda ansvar.”

e) Punkterna 6 och 7 ska ersättas med följande:

”6. Eiopa ska utarbeta riktlinjer för hur tillsynskollegierna ska fungera operativt, vilka ska baseras på omfattande granskning av konvergensgraden i deras arbete. Sådana granskningar ska göras minst vart tredje år. Medlemsstaterna ska se till att grupp tillsynsmyndigheten till Eiopa överlämnar informationen om hur tillsynskollegierna fungerar och om eventuella svårigheter som uppstått och som är relevanta för granskningarna.

Prop. 2020/21:129
Bilaga 2

För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller samordningen mellan tillsynsmyndigheter får Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att på basis av de riktlinjer som avses i första stycket närmare specificera hur tillsynskollegierna ska fungera operativt.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

7. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller samordningen mellan tillsynsmyndigheter ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med avseende på punkterna 1–6 för att specificera samordningen av grupp-tillsynen.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

8. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a med avseende på definitionen av *betydande filial*."

67. Artikel 249 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

"För att dessa tillsynsmyndigheter, inklusive grupp-tillsynsmyndigheten, ska ha säkerställd tillgång till lika mycket relevant information ska de, utan att det påverkar deras respektive ansvarsområden och oavsett om de är etablerade i samma medlemsstat eller ej, till varandra överlämna sådan information för att möjliggöra och underlätta för de övriga myndigheterna att fullgöra sina tillsynsuppgifter enligt detta direktiv. I det avseendet ska de berörda tillsynsmyndigheterna och grupp-tillsynsmyndigheten utan dröjsmål överlämna all information till varandra så snart den blir tillgänglig eller på begäran utbyta information. Den information som avses i detta stycke omfattar, men är inte begränsad till, information om åtgärder som har vidtagits av gruppen och tillsynsmyndigheterna samt information som har lämnats av gruppen."

b) Följande punkt ska införas:

"1a. När en tillsynsmyndighet inte har meddelat relevanta uppgifter eller en begäran om samarbete, särskilt för att utbyta relevanta uppgifter, har avslagits eller inte föranlett någon reaktion inom två veckor, får tillsynsmyndigheterna hänskjuta ärendet till Eiopa.

När ärendet hänskjuts dit får Eiopa, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i EUF-fördraget, agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010."

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller samordning och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter ska Eiopa, om inte annat följer av artikel 301b, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera

a) vilka uppgifter som ska insamlas systematiskt av grupp-tillsynsmyndigheten och spridas till övriga berörda tillsynsmyndigheter eller överlämnas till grupp-tillsynsmyndigheten av övriga berörda tillsynsmyndigheter,

b) vilka uppgifter som är väsentliga eller relevanta för tillsynen på grupp-nivå i syfte att öka enhetligheten i tillsynsrapporteringen.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

4. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning när det gäller samordningen och utbytet av information mellan tillsynsmyndigheterna ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden och mallar för överlämnande av uppgifter till grupp-tillsynsmyndigheten samt förfarandet för samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter enligt bestämmelserna i denna artikel.

Eiopa ska till kommissionen överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande senast den 30 september 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.”

68. Artikel 250 ska ändras på följande sätt:

”Artikel 250

Samråd mellan tillsynsmyndigheter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 248, ska berörda tillsynsmyndigheter, innan de fattar beslut som är av betydelse för andra tillsynsmyndigheters tillsynsuppgifter, samråda med varandra inom tillsynskollegiet i fråga om följande:

- a) Förändringar i aktieägarstruktur, organisationsstruktur eller ledningsstruktur i försäkrings- och återförsäkringsföretag inom en grupp som kräver tillsynsmyndigheternas godkännande eller auktorisation.
- b) Beslutet om förlängningen av återhämtningsplanen enligt artikel 138.3 och 138.4.
- c) Betydande sanktioner eller exceptionella åtgärder som vidtagits av tillsynsmyndigheterna, däribland fastställande av kapitaltillägg utöver solvenskapitalkravet enligt artikel 37 och införande av begränsningar av användningen av en intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet enligt avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3.

I frågor som avses i punkterna b och c i första stycket ska samråd alltid ske med grupp-tillsynsmyndigheten.

Därutöver ska de berörda tillsynsmyndigheterna samråda med varandra innan de fattar ett beslut som bygger på information från andra tillsynsmyndigheter.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 248 får en tillsynsmyndighet besluta att avstå från samråd med andra tillsynsmyndigheter i brådskande fall eller om samrådet kan äventyra beslutets effekt. I sådana fall ska tillsynsmyndigheten utan dröjsmål underrätta övriga berörda tillsynsmyndigheter.”

69. I artikel 254.2 ska första stycket ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska föreskriva att deras myndigheter med ansvar för utövande av grupp-tillsyn ska ha tillgång till all information som är relevant för syftet med den tillsynen, oavsett vilken typ av företag informationen gäller. Artikel 35.1–35.5 ska gälla i tillämpliga delar.

Grupp-tillsynsmyndigheten får begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen till en frekvens som är kortare än ett år på grupp-nivå om alla försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen omfattas av begränsningen i enlighet med artikel 35.6, med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten i de inneboende riskerna i gruppens verksamhet.

Grupp-tillsynsmyndigheten får bevilja undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post på grupp-nivå om alla försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen omfattas av undantaget i enlighet med artikel 35.7, med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten i de inneboende riskerna i gruppens verksamhet och med beaktande av den finansiella stabiliteten.”

70. I artikel 255.2 ska följande stycken läggas till:

”När en begäran till en annan tillsynsmyndighet om att en kontroll ska utföras i enlighet med denna punkt inte föranlett någon reaktion inom två veckor, eller när tillsynsmyndigheten i praktiken är förhindrad att utöva sin rätt att delta i enlighet med tredje stycket, får den myndighet som framställt begäran hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I detta fall får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom samma artikel.

I enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska Eiopa ha rätt att delta i kontroller på plats, om dessa utförs gemensamt av två eller flera tillsynsmyndigheter.”

71. Artikel 256 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a för att ytterligare specificera vilka uppgifter som ska offentliggöras och fristerna för det årliga offentliggörandet av uppgifterna vad avser lägesrapporten om solvens och finansiell ställning i enlighet med punkt 2 och rapporten om solvens och finansiell ställning på grupp nivå i enlighet med punkt 1."

b) Följande punkt ska läggas till:

"5. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor när det gäller rapporten om solvens och finansiell ställning på grupp nivå, ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden och mallar och sätten att offentliggöra gruppens lägesrapport om solvens och finansiell ställning enligt bestämmelserna i denna artikel.

Eiopa ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010."

72. Följande artikel ska införas:

"Artikel 256a

Gruppstruktur

Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag årligen på grupp nivå offentliggör gruppens juridiska struktur samt styr- och organisationsstruktur, inbegripet en beskrivning av alla dotterföretag, fysiska filialer och väsentliga anknutna företag som tillhör gruppen."

73. Artikel 258.3 ska ersättas med följande:

"3. Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a för samordningen av de åtgärder för att säkerställa regelefterlevnad som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln."

74. Artikel 259 ska ersättas med följande:

"Artikel 259

Eiopas rapportering

1. Eiopa ska varje år rapportera till Europaparlamentet i enlighet med artikel 50 i förordning (EU) nr 1094/2010.

2. Eiopa ska bland annat rapportera om alla relevanta och viktiga erfarenheter från tillsynsverksamheten och samarbetet mellan tillsynsmyndigheter enligt avdelning III, och särskilt om

a) processen för utnämning av grupp tillsynsmyndigheten, antalet grupp tillsynsmyndigheter och deras geografiska spridning,

b) arbetet i tillsynskollegiet, särskilt tillsynsmyndigheternas medverkan och engagemang i de fall de inte är grupp tillsynsmyndighet.

3. Eiopa får vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel även rapportera om de huvudsakliga lärdomarna från de granskningar som avses i artikel 248.6, där så är lämpligt."

75. Artikel 260 ska ersättas med följande:

"Artikel 260

Moderföretag utanför unionen: kontroll av likvärdighet

1. I det fall som avses i artikel 213.2 c ska de berörda tillsynsmyndigheterna kontrollera huruvida försäkrings- och återförsäkringsföretag vars moderföretag har sina huvudkontor utanför unionen är föremål för tillsyn, utförd av en tillsynsmyndighet i ett tredjeland, som är likvärdig med vad som föreskrivs i denna avdelning i fråga om tillsyn på grupp nivå över försäkrings- och återförsäkringsföretag enligt artikel 213.2 a och b.

Om ingen delegerad akt har antagits i enlighet med punkterna 2, 3 eller 5 i den här artikeln, ska kontrollen genomföras av den tillsynsmyndighet som skulle ha varit grupp-tillsynsmyndighet om kriterierna i artikel 247.2 vore tillämpliga (nedan kallad *den tjänstgörande grupp-tillsynsmyndigheten*) på begäran av moderföretaget, av något av de försäkrings- och återförsäkringsföretag som är auktoriserade inom unionen eller på tillsynsmyndighetens eget initiativ. Eiopa ska bistå grupp-tillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Den ställföreträdande grupp-tillsynsmyndigheten ska därvid, med bistånd av Eiopa, samråda med övriga berörda tillsynsmyndigheter innan den fattar sitt beslut om likvärdighet. Det beslutet ska fattas i enlighet med de kriterier som antagits i enlighet med punkt 2. Den ställföreträdande grupp-tillsynsmyndigheten ska inte fatta något beslut avseende ett tredjeland som strider mot något beslut som tidigare fattats avseende det tredjelandet, såvida det inte är nödvändigt att beakta väsentliga ändringar av den tillsynsordning som fastställs genom avdelning I och tillsynsordningen i tredjelandet.

Om tillsynsmyndigheter inte samtycker till det beslut som fattats i enlighet med tredje stycket får de hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010 inom tre månader efter det att den ställföreträdande grupp-tillsynsmyndigheten meddelat beslutet. I det fallet får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom den artikeln.

2. Kommissionen får anta delegerade akter, i enlighet med artikel 301a, som specificerar kriterierna för att bedöma om tillsynsordningen av grupper i ett tredjeland är likvärdig med den som fastställs genom denna avdelning.

3. Om de kriterier som antagits i enlighet med punkt 2 i den här artikeln har uppfyllts av ett tredjeland får kommissionen, i enlighet med artikel 301a och med bistånd av Eiopa i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att tillsynsordningen i det tredjelandet är likvärdig med den som fastställs genom denna avdelning.

En sådan delegerad akt ska regelbundet ses över för att beakta ändringar av den tillsynsordning för tillsyn över grupper som fastställs genom denna avdelning och motsvarande ordning i tredjelandet för tillsyn över grupper och alla andra ändringar av bestämmelserna som kan påverka beslutet om likvärdighet.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla tredjeländer som avses i första stycket.

4. Om kommissionen inte antagit någon delegerad akt i enlighet med punkterna 3 eller 5 i den här artikeln ska artikel 262 tillämpas.

5. Genom undantag från punkt 3, och även om de kriterier som fastställts i punkt 2 inte har uppfyllts, får kommissionen under en begränsad tidsperiod, i enlighet med artikel 301a och med bistånd av Eiopa i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1094/2010, anta delegerade akter där det fastställs att den tillsynsordning som ett tredjeland tillämpar på företag vars moderföretag den 1 januari 2014 har sitt huvudkontor utanför unionen är tillfälligt likvärdig med den som fastställs genom avdelning I, om detta tredjeland uppfyller åtminstone följande kriterier:

- a) Det har ingått ett åtagande gentemot unionen om att anpassa och tillämpa en tillsynsordning som kan bedömas som likvärdig i enlighet med punkt 3, innan denna begränsade period löper ut, och om att inleda bedömningsförfarandet.
- b) Det har inrättat ett arbetsprogram för att uppfylla åtagandet enligt led a.
- c) Det har avsatt tillräckligt med resurser för att uppfylla åtagandet enligt led a.
- d) Det har en tillsynsordning som är riskbaserad och fastställer kvantitativa och kvalitativa solvenskrav och krav för tillsynsrapportering och transparens och på grupp-tillsyn.
- e) Det har ingått skriftliga överenskommelser om att samarbeta och utbyta konfidentiella tillsynsuppgifter med Eiopa och tillsynsmyndigheter enligt definitionen i artikel 13.10.

Prop. 2020/21:129
Bilaga 2

- f) Det har ett oberoende tillsynssystem.
- g) Det har fastställt skyldigheter avseende sekretess för alla personer som agerar för dess tillsynsmyndigheters räkning, särskilt när det gäller utbyte av information med Eiopa och tillsynsmyndigheter enligt definitionen i artikel 13.10.

I alla delegerade akter om tillfällig likvärdighet ska kommissionens rapporter beaktas i enlighet med artikel 177.2. De delegerade akterna ska ses över regelbundet på basis av lägesrapporter från det berörda tredjelandet, vilka ska läggas fram för och bedömas av kommissionen varje år. Eiopa ska bistå kommissionen i bedömningen av de lägesrapporterna.

Eiopa ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över alla tredjeländer som avses i första stycket.

Kommissionen får anta delegerade akter enligt artikel 301a som närmare specificerar de villkor som fastställs i första stycket. Delegerade akter kan också avse befogenheter för tillsynsmyndigheter att införa ytterligare tillsynsrapporteringskrav under perioden för tillfällig likvärdighet.

6. Den begränsade period som avses i punkt 5 ska upphöra den 31 december 2020 eller det datum då tillsynsordningen för det tredjelandet, i enlighet med punkt 3, har bedömts vara likvärdig med den som fastställs i denna avdelning, beroende på vilket som infaller först.

Denna period kan förlängas med högst ett år, om detta är nödvändigt för att Eiopa och kommissionen ska kunna genomföra bedömningen av likvärdighet enligt punkt 3.

7. När en delegerad akt antas, där det beslutas att tillsynsordningen i ett tredjeland är tillfälligt likvärdig i enlighet med punkt 5, ska medlemsstaterna tillämpa artikel 261, såvida det inte finns ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i en medlemsstat med en balansomslutning som överstiger balansomslutningen för sitt moderföretag som är beläget utanför unionen. I det fallet ska uppgiften som grupp-tillsynsmyndighet utföras av den ställföreträdande grupp-tillsynsmyndigheten."

76. I artikel 262.1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. Om en likvärdig tillsyn enligt artikel 260 inte föreligger, eller om en medlemsstat inte tillämpar artikel 261 i samband med tillfällig likvärdighet enligt artikel 260.7, ska den medlemsstaten på försäkrings- och återförsäkringsföretagen tillämpa något av följande:

- a) Artiklarna 218–235 och artiklarna 244–258 i tillämpliga delar.
- b) En av de metoder som fastställs i punkt 2."

77. I artikel 300 ska första stycket ersättas med följande:

"De belopp som i detta direktiv uttryckts i euro ska revideras vart femte år genom att grundbeloppet i euro höjs med den procentuella förändringen i de harmoniserade konsumentprisindexen för samtliga medlemsstater som offentliggörs av kommissionen (Eurostat) från och med den 31 december 2015 fram till justeringsdagen och avrundat uppåt till närmaste 100 000-tal EUR."

78. Artikel 301 ska ersättas med följande:

"Artikel 301

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén som inrättats genom kommissionens beslut 2004/9/EG (*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 4 i den förordningen tillämpas.

Artikel 301a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 och 308b ska ges till kommissionen för en period på fyra år från den 23 maj 2014.

Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast sex månader innan perioden på fyra år löpt ut. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 och 308b får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 eller 308b ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 301b

Tidsfristklausul för tekniska standarder för tillsyn

1. Fram till den 24 maj 2016 ska kommissionen, när den för första gången antar de tekniska standarder för tillsyn som avses i artiklarna 50, 58, 75, 86, 92, 97, 111, 135, 143, 244, 245, 248 och 249, tillämpa det förfarande som fastställs i artikel 301a. Eventuella ändringar av sådana delegerade akter eller, efter det att övergångsperioden löpt ut, eventuella nya tekniska standarder för tillsyn, ska antas i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

2. Den delegering av befogenheter som avses i punkt 1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 12 i förordning (EU) nr 1094/2010.

3. Senast den 24 maj 2016 får Eiopa lägga fram förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen för att anpassa de delegerade akter som avses i artiklarna 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 och 308b till den tekniska utvecklingen på finansiella marknaderna.

Förslagen till tekniska standarder för tillsyn ska begränsas till de tekniska aspekterna av de delegerade akter som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

(*) Kommissionens beslut 2004/9/EG av den 5 november 2003 om att inrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén (EUT L 3, 7.1.2004, s. 34)."

Prop. 2020/21:129
Bilaga 2

79. I artikel 304 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Senast den 31 december 2020 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet översända en rapport om tillämpningen av den metod som fastställs i punkt 1 och om den praxis tillsynsmyndigheterna antagit enligt punkt 1, vid behov åtföljd av lämpliga förslag. Den rapporten ska särskilt behandla de gränsöverskridande effekterna av denna metods tillämpning så att regleringsarbitrage från försäkrings- och återförsäkringsföretags sida kan undvikas.”

80. Följande avsnitt ska läggas till i avdelning VI, kapitel I:

”AVSNITT 3

FÖRSÄKRING OCH ÅTERFÖRSÄKRING

Artikel 308a

Infasning

1. Från och med den 1 april 2015 ska medlemsstaterna se till att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att fatta beslut om godkännande av följande:
 - a) Tilläggskapital i enlighet med artikel 90.
 - b) Klassificering av kapitalbasmedel som avses i artikel 95 tredje stycket.
 - c) Företagsspecifika parametrar i enlighet med artikel 104.7.
 - d) En fullständig eller partiell intern modell i enlighet med artiklarna 112 och 113.
 - e) Specialföretag som ska etableras på deras territorium i enlighet med artikel 211.
 - f) Ett mellanliggande försäkringsholdingbolags tilläggskapital i enlighet med artikel 226.2.
 - g) En gruppintern modell i enlighet med artiklarna 230, 231 och 233.5.
 - h) Användningen av undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker i enlighet med artikel 304.
 - i) Tillämpning av matchningsjusteringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer i enlighet med artiklarna 77b och 77c.
 - j) Om medlemsstaterna så önskar, tillämpning av volatilitetsjustering av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer i enlighet med artikel 77d.
 - k) Tillämpning av övergångsåtgärden för riskfria räntesatser för durationer i enlighet med artikel 308c.
 - l) Tillämpning av övergångsåtgärden för försäkringstekniska avsättningar i enlighet med artikel 308d.
2. Från och med den 1 april 2015 ska medlemsstaterna se till att tillsynsmyndigheterna har följande befogenheter:
 - a) Befogenhet att fastställa grupp tillsynens nivå och omfattning i enlighet med avdelning III kapitel I, avsnitten 2 och 3.
 - b) Befogenhet att fastställa grupp tillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 247.
 - c) Befogenhet att inrätta ett tillsynskollegium i enlighet med artikel 248.
3. Från och med den 1 juli 2015 ska medlemsstaterna se till att tillsynsmyndigheterna har följande befogenheter:
 - a) Befogenhet att dra av ägarintresse i enlighet med artikel 228 andra stycket.
 - b) Befogenhet att fastställa valet av metod för beräkning av gruppsolvens i enlighet med artikel 220.
 - c) Befogenhet att fatta beslut om likvärdighet och, i förekommande fall, tillfällig likvärdighet i enlighet med artiklarna 227 och 260.

- d) Befogenhet att låta försäkrings- och återförsäkringsföretag omfattas av artiklarna 238 och 239 i enlighet med artikel 236.
 - e) Befogenhet att fatta de beslut som avses i artiklarna 262 och 263.
 - f) Befogenhet att när så är lämpligt fastställa tillämpning av övergångsbestämmelser i enlighet med artikel 308b.
4. Medlemsstaterna ska ålägga de berörda tillsynsmyndigheterna att behandla ansökningar om godkännande eller tillstånd som lämnats in av försäkrings- och återförsäkringsföretag i enlighet med punkterna 2 och 3. De beslut som tillsynsmyndigheterna fattar om godkännande eller tillstånd ska inte börja tillämpas före den 1 januari 2016.

Artikel 308b

Övergångsbestämmelser

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag som, senast den 1 januari 2016, har upphört med att teckna nya försäkrings- eller återförsäkringsavtal och uteslutande förvaltar sitt befintliga bestånd i syfte att avsluta sin verksamhet inte omfattas av avdelningarna I, II och III i detta direktiv förrän vid de datum som fastställs i punkt 2, då företaget antingen

- a) har övertygat tillsynsmyndigheten om att det kommer att avsluta sin verksamhet före den 1 januari 2019, eller
- b) är föremål för rekonstruktionsåtgärder som fastställs i avdelning IV kapitel II och en rekonstruktör har utsetts.

2. Försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av

- a) punkt 1 a, ska omfattas av avdelningarna I, II och III i detta direktiv från och med den 1 januari 2019 eller från ett tidigare datum när tillsynsmyndigheten inte är tillfredsställd med de framsteg som har gjorts för att avsluta företagets verksamhet,
- b) punkt 1 b, ska omfattas av avdelningarna I, II och III i detta direktiv från och med den 1 januari 2021 eller från ett tidigare datum om tillsynsmyndigheten inte är tillfredsställd med de framsteg som har gjorts för att avsluta företagets verksamhet.

3. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska endast omfattas av övergångsbestämmelserna i punkterna 1 och 2 om följande villkor uppfylls:

- a) Företaget ingår inte i en grupp, eller om det ingår i en grupp, alla företag som ingår i gruppen upphör med att teckna nya försäkrings- eller återförsäkringsavtal.
- b) Företaget ska till tillsynsmyndigheten överlämna en årlig rapport med de framsteg som har gjorts för att avsluta företagets verksamhet.
- c) Företaget har underrättat tillsynsmyndigheten om att det tillämpar övergångsbestämmelser.

Punkterna 1 och 2 ska inte förhindra ett företag från att bedriva verksamhet i enlighet med avdelningarna I, II och III i detta direktiv.

4. Medlemsstaterna ska upprätta en förteckning över de försäkrings- och återförsäkringsföretag som berörs och överlämna den förteckningen till alla övriga medlemsstater.

5. Under en period som inte överskrider fyra år från och med den 1 januari 2016, ska medlemsstaterna säkerställa att fristen för försäkrings- och återförsäkringsföretag för att lämna de uppgifter som avses i artikel 35.1–35.4 varje år eller med en kortare periodicitet minskar med två veckor varje räkenskapsår, med början senast 20 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår om dess räkenskapsår avslutas den 30 juni 2016 eller efter detta datum men före den 1 januari 2017, och senast 14 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår om dess räkenskapsår avslutas den 30 juni 2019 eller efter detta datum men före den 1 januari 2020.

6. Under en period som inte överskrider fyra år från och med den 1 januari 2016, ska fristen för försäkrings- och återförsäkringsföretag för att offentliggöra de uppgifter som avses i artikel 51 minska med två veckor varje räkenskapsår, med början senast 20 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår om dess räkenskapsår avslutas den 30 juni 2016 eller efter detta datum men före den 1 januari 2017, och senast 14 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår om dess räkenskapsår avslutas den 30 juni 2019 eller efter detta datum men före den 1 januari 2020.

Prop. 2020/21:129
Bilaga 2

7. Under en period som inte överskrider fyra år från och med den 1 januari 2016, ska fristen för försäkrings- och återförsäkringsföretag för att lämna in de uppgifter som avses i artikel 35.1–35.4 varje kvartal minska med en vecka varje räkenskapsår, med början senast åtta veckor för varje kvartal som avslutas den 1 januari 2016 eller efter detta datum men före den 1 januari 2017, och med fem veckor för varje kvartal som avslutas den 1 januari 2019 eller efter detta datum men före den 1 januari 2020.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att punkterna 5, 6 och 7 i denna artikel ska gälla i tillämpliga delar för försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag på gruppnivå i enlighet med artiklarna 254 och 256, varvid de frister som anges i punkterna 5, 6 och 7 ska förlängas med sex veckor.

9. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 94, ska primärkapitalposter ingå i nivå 1-kapital upp till tio år efter den 1 januari 2016 förutsatt att de posterna

- a) emitterades före den 1 januari 2016 eller före datum för ikraftträdande av den delegerade akt som avses i artikel 97, beroende på vilket datum som inträffar först,
- b) den 31 december 2015 kan användas för att uppfylla den disponibla solvensmarginalen upp till 50 procent av solvensmarginalen enligt de lagar och andra författningar som antas enligt artikel 16.3 i direktiv 73/239/EEG, artikel 1 i direktiv 2002/13/EG, artikel 27.3 i direktiv 2002/83/EG och artikel 36.3 i direktiv 2005/68/EG,
- c) inte annars skulle klassificeras som tillhörande nivå 1 eller 2 i enlighet med artikel 94.

10. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 94, ska primärkapitalposter ingå i nivå 2-kapital upp till tio år efter den 1 januari 2016 förutsatt att de posterna

- a) emitterades före den 1 januari 2016 eller före datumet för ikraftträdande av den delegerade akt som avses i artikel 97, beroende på vilket datum som inträffar först,
- b) den 31 december 2015 kan användas för att uppfylla den disponibla solvensmarginalen upp till 25 procent av solvensmarginalen enligt de lagar och andra författningar som antas enligt artikel 16.3 i direktiv 73/239/EEG, artikel 1 i direktiv 2002/13/EG, artikel 27.3 i direktiv 2002/83/EG och artikel 36.3 i direktiv 2005/68/EG.

11. När det gäller försäkrings- eller återförsäkringsföretag som placerar i överlåtbara värdepapper eller andra finansiella instrument som bygger på ompaketerade lån som emitterades före den 1 januari 2011, ska kraven i artikel 135.2 endast gälla i situationer då nya underliggande exponeringar läggs till eller ersätts efter den 31 december 2014.

12. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 100, 101.3 och 104 ska följande gälla:

- a) Fram till den 31 december 2017 ska de standardparametrar som ska användas vid beräkningen av undergruppen aktiekursrisk och undergruppen räntedifferensrisk i enlighet med standardformeln när det gäller exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker vilka uttrycks och finansieras i en medlemsstats nationella valuta vara samma standardparametrar som de som skulle tillämpas på sådana exponeringar som uttrycks och finansieras i deras nationella valuta.
- b) År 2018 ska de standardparametrar som ska användas vid beräkningen av undergruppen aktiekursrisk och undergruppen räntedifferensrisk i enlighet med standardformeln minska med 80 procent när det gäller exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker vilka uttrycks och finansieras i en annan medlemsstats nationella valuta.
- c) År 2019 ska de standardparametrar som ska användas vid beräkningen av undergruppen aktiekursrisk och undergruppen räntedifferensrisk i enlighet med standardformeln minska med 50 procent när det gäller exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker vilka uttrycks och finansieras i en annan medlemsstats nationella valuta.
- d) Från och med den 1 januari 2020 ska de standardparametrar som ska användas vid beräkningen av undergruppen aktiekursrisk och undergruppen räntedifferensrisk i enlighet med standardformeln inte minska när det gäller exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker vilka uttrycks och finansieras i en annan medlemsstats nationella valuta.

13. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 100, 101.3 och 104, ska de standardparametrar som ska användas för aktier som företaget köpt senast den 1 januari 2016 vid beräkningen av undergruppen aktiekursrisk i enlighet med standardformeln utan alternativet i artikel 304 beräknas som det vägda genomsnittet av

- a) den standardparameter som ska användas för att beräkna undergruppen aktiekursrisk i enlighet med artikel 304, och
- b) den standardparameter som ska användas för att beräkna undergruppen aktiekursrisk i enlighet med standardformeln utan det alternativ som beskrivs i artikel 304.

Vikten för den parameter som beskrivs i led b i första stycket ska öka åtminstone linjärt i slutet av varje år från 0 procent under det år som inleds den 1 januari 2016 till 100 procent den 1 januari 2023.

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 301a som närmare specificerar de kriterier som ska uppfyllas, inbegripet de aktier som får utnyttja övergångsperioden.

För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av den övergångsperioden ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av förfaranden vid tillämpningen av denna punkt.

Eiopa ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i fjärde stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

14. Utan hinder av artikel 138.3 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 138.4, ska tillsynsmyndigheten kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag som uppfyller kravet på föreskriven solvensmarginal i artikel 16a i direktiv 73/239/EEG, artikel 28 i direktiv 2002/83/EG eller artiklarna 37, 38 eller 39 i direktiv 2005/68/EG, såsom de är tillämpliga i medlemsstatens lagstiftning dagen före de direktiven upphävs enligt artikel 310 i det här direktivet, men som inte efterlever solvenskapitalkravet under det första tillämpningsåret för det här direktivet, vidtar nödvändiga åtgärder för att upprätta nivån på de medräkningsbara kapitalbasmedel som täcker solvenskapitalkravet eller reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet senast den 31 december 2017.

Det berörda försäkrings- och återförsäkringsföretaget ska var tredje månad till sin tillsynsmyndighet lämna in en lägesrapport i vilken det redogörs för vilka åtgärder som har vidtagits och hur arbetet fortskrider med att upprätta nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet.

Den förlängning som nämns i första stycket ska inte längre gälla om denna lägesrapport visar att det inte skett några väsentliga framsteg med att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att säkerställa att solvenskapitalkravet följs, mellan det datum då bristen på efterlevnad av solvenskapitalkravet konstaterades och det datum då lägesrapporten inlämnades.

15. Om hemmedlemsstaterna den 23 maj 2014 tillämpade de bestämmelser som avses i artikel 4 i direktiv 2003/41/EG får den hemmedlemsstaten fram till den 31 december 2019 fortsätta att tillämpa de lagar och andra författningar som de antagit för att uppfylla artiklarna 1–19, 27–30, 32–35 och 37–67 i direktiv 2002/83/EG och som var i kraft den sista tillämpningsdagen för direktiv 2002/83/EG.

Kommissionen får anta delegerade akter för att ändra den övergångsperiod som föreskrivs i denna punkt om ändringar av artiklarna 17–17c i direktiv 2003/41/EG har antagits före det datum som anges i denna punkt.

16. Medlemsstaterna får ge det moderförsäkrings- eller moderåterförsäkringsföretag som har det yttersta ägarintresset möjlighet att under en period fram till den 31 mars 2022 ansöka om godkännande av en gruppintern modell som tillämpas på en del av en grupp, om både företaget och företaget med det yttersta ägarintresset är belägna i samma medlemsstat och om denna del utgör en urskiljbar del som uppvisar en väsentligt annorlunda riskprofil än de övriga i gruppen.

Prop. 2020/21:129
Bilaga 2

17. Utan hinder av artiklarna 218.2 och 218.3, ska de övergångsbestämmelser som avses i punkterna 8–12 och 15 i den här artikeln och i artiklarna 308c, 308d och 308e gälla i tillämpliga delar på grupp nivå.

Utän hinder av artikel 218.2, 218.3 och 218.4, ska de övergångsbestämmelser som avses i punkt 14 i den här artikeln gälla i tillämpliga delar på grupp nivå och om försäkrings- eller återförsäkringsföretagen med ägarintresse eller försäkrings- och återförsäkringsföretagen i en grupp uppfyller de jämkade solvenskraven enligt artikel 9 i direktiv 98/78/EG men inte uppfyller solvenskapitalkravet på grupp nivå.

Kommissionen ska anta delegerade akter, enligt artikel 301a, för att fastställa ändringarna av gruppsolvensen om de övergångsbestämmelser som anges i punkt 13 i den här artikeln är tillämpliga och avser

- a) eliminering av dubbelräkning av poster i kapitalbasen och av kapital som skapats inom en grupp som fastställs i artiklarna 222 och 223,
- b) värdering av tillgångar och skulder som fastställs i artikel 224,
- c) tillämpning av beräkningsmetoderna för anknutna försäkrings- och återförsäkringsföretag som fastställs i artikel 225,
- d) tillämpning av beräkningsmetoderna för mellanliggande försäkringsholdingföretag som fastställs i artikel 226,
- e) beräkningsmetoder för solvensen på grupp nivå som fastställs i artiklarna 230 och 233,
- f) beräkning av solvenskapitalkravet på grupp nivå som fastställs i artikel 231,
- g) fastställande av kapitaltillägg som fastställs i artikel 232,
- h) principer vid beräkningen av solvens på grupp nivå för ett försäkringsholdingföretag som fastställs i artikel 235.

Artikel 308c

Övergångsbestämmelser för de riskfria räntesatserna

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får, med tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande, tillämpa en tillfällig justering på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer i fråga om godkända försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser.

2. Justeringen ska beräknas för varje valuta som en del av skillnaden mellan

- a) den räntesats som fastställts av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i enlighet med de lagar och andra författningar som har antagits i enlighet med artikel 20 i direktiv 2002/83/EG vid sista tillämpningsdagen för det direktivet,
- b) den årliga effektiva räntesatsen, beräknad som en enda diskonteringsssats som, när den tillämpas på kassaflödena för portföljen med godkända försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser, ger ett värde som är lika stort som bästa skattningen för portföljen med godkända försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser om pengarnas tidsvärde beaktas med tillämpning av riskfria basräntesatser för relevanta durationer i enlighet med artikel 77.2.

Om medlemsstaterna har antagit lagar och andra författningar enligt artikel 20.1.B a ii i direktiv 2002/83/EG, ska den räntesats som avses i led a första stycket i denna punkt fastställas med tillämpning av de metoder som användes av försäkrings- eller återförsäkringsföretagen vid den sista tillämpningsdagen för direktiv 2002/83/EG.

Den del som avses i första stycket ska minska linjärt i slutet av varje år från 100 procent under det år som inleds den 1 januari 2016 till 0 procent den 1 januari 2032.

Om försäkrings- och återförsäkringsföretag tillämpar den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d, ska den riskfria räntesats för relevanta durationer som avses i led b vara den riskfria räntesats för relevanta durationer som avses i artikel 77d.

3. De godkända försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelseerna ska endast omfatta försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser som uppfyller följande kriterier:
- De kontrakt som genererar försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelseerna hade ingåtts före den första tillämpningsdagen för detta direktiv, med undantag av kontraktsförklängningar på eller efter detta datum.
 - Fram till och med den sista tillämpningsdagen för direktiv 2002/83/EG fastställdes de försäkringstekniska avsättningarna för försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelseerna i enlighet med de lagar och andra författningar som har antagits enligt artikel 20 i det direktivet vid sista tillämpningsdagen för det direktivet.
 - Artikel 77b inte tillämpas på försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser.
4. Försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar punkt 1 ska
- inte inkludera de godkända försäkrings- och återförsäkringsförpliktelseerna vid beräkningen av den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d,
 - inte tillämpa artikel 308d,
 - inom ramen för den lägesrapport om solvens och finansiell ställning som avses i artikel 51, offentliggöra att de tillämpar den tillfälliga riskfria räntesatsen för durationer och offentliggöra kvantifieringen av hur deras finansiella position skulle påverkas om de inte tillämpade denna övergångsåtgärd.

Artikel 308d

Övergångsåtgärd för försäkringstekniska avsättningar

- Försäkrings- och återförsäkringsföretag får, med tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande, tillämpa ett tillfälligt avdrag för försäkringstekniska avsättningar. Avdraget får tillämpas på den homogena riskgruppsnivå som avses i artikel 80.
- Det tillfälliga avdraget ska motsvara en del av skillnaden mellan följande belopp:
 - De försäkringstekniska avsättningarna efter avdrag av de belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, beräknade i enlighet med artikel 76 vid den första tillämpningsdagen för detta direktiv.
 - De försäkringstekniska avsättningarna efter avdrag av de belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal beräknade i enlighet med de lagar och andra författningar som har antagits enligt artikel 15 i direktiv 73/239/EEG, artikel 20 i direktiv 2002/83/EG och artikel 32 i direktiv 2005/68/EG dagen före de direktiven upphävs enligt artikel 310 i det här direktivet.

Den högsta avdragsbara delen ska minska linjärt i slutet av varje år från 100 procent under det år som inleds den 1 januari 2016 till 0 procent den 1 januari 2032.

Om försäkrings- och återförsäkringsföretag vid den första tillämpningsdagen för detta direktiv tillämpar den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d, ska det belopp som avses i led a beräknas med volatilitetsjusteringen för den dagen.

3. Med tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande eller på dennes initiativ, får de belopp för de försäkringstekniska avsättningarna, i förekommande fall inklusive beloppet för volatilitetsjusteringen, som används för att beräkna det tillfälliga avdrag som avses i punkterna 2 a och b räknas om var 24:e månad, eller oftare om företagets riskprofil har ändrats väsentligt.

4. Det avdrag som avses i punkt 2 får begränsas av tillsynsmyndigheten om tillämpningen av det kan leda till en minskning av de krav på finansiella medel som gäller för företaget jämfört med kraven vid en beräkning i enlighet med de lagar och andra författningar som har antagits enligt direktiv 73/239/EEG, direktiv 2002/83/EG och direktiv 2005/68/EG dagen före de direktiven upphävs enligt artikel 310 i det här direktivet.

5. Försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar punkt 1 ska
 - a) inte tillämpa artikel 308c,
 - b) om de inte skulle uppfylla solvenskapitalkravet utan tillämpning av det tillfälliga avdraget, till sin tillsynsmyndighet lämna in en årlig lägesrapport i vilken det redogörs för vilka åtgärder som har vidtagits och hur arbetet fortskrider med att vid utgången av den övergångsperiod som fastställs i punkt 2 återupprätta nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller med att reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet.
 - c) inom ramen för den lägesrapport om solvens och finansiell ställning som avses i artikel 51, offentliggöra att de tillämpar det tillfälliga avdraget för försäkringstekniska avsättningar och offentliggöra kvantifieringen av hur deras finansiella position skulle påverkas om de inte tillämpade det tillfälliga avdraget.

Artikel 308e

Infansningsplan för övergångsåtgärderna för riskfria räntesatser och försäkringstekniska avsättningar

Försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar de övergångsåtgärder som avses i artiklarna 308c eller 308d ska informera tillsynsmyndigheten så snart de konstaterar att de inte skulle uppfylla solvenskapitalkravet utan tillämpning av dessa övergångsåtgärder. Tillsynsmyndigheten ska kräva att de berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagen vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de uppfyller solvenskapitalkravet vid utgången av övergångsperioden.

Inom två månader från det att de konstaterat att de inte uppfyller solvenskapitalkravet utan tillämpning av dessa övergångsåtgärder, ska de berörda försäkrings- och återförsäkringsföretagen till sin tillsynsmyndighet lämna in en infansningsplan i vilken de redogör för de åtgärder som har planerats för att vid utgången av övergångsperioden återupprätta nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller reducera riskprofilen för att följa solvenskapitalkravet. Det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget får uppdatera infansningsplanen under övergångsperioden.

De berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagen ska varje år till sin tillsynsmyndighet lämna in en lägesrapport i vilken det redogörs för de åtgärder som har vidtagits för att vid utgången av övergångsperioden uppfylla solvenskapitalkravet. Tillsynsmyndigheterna ska återkalla godkännandet av tillämpningen av övergångsåtgärden om lägesrapporten visar att uppfyllandet av solvenskapitalkravet vid utgången av övergångsperioden är realistiskt."

81. Artikel 309.1 ska ändras på följande sätt:

- a) Första stycket ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 4, 10, 13, 14, 18, 23, 26–32, 34–49, 51–55, 67, 68, 71, 72, 74–85, 87–91, 93–96, 98, 100–110, 112, 113, 115–126, 128, 129, 131–134, 136–142, 144, 146, 148, 162–167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210–233, 235–240, 243–258, 260–263, 265, 266, 303 och 304 samt bilagorna III och IV senast den 31 mars 2015. De ska genast överlämna texterna till dessa åtgärder till kommissionen."

- b) Följande stycke ska läggas till:

"Utan hinder av andra stycket, ska medlemsstaterna tillämpa de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 308a från och med den 1 april 2015."

82. Följande artikel ska införas:

"Artikel 310a

Eiopas personal och resurser

Eiopa ska göra en bedömning av de personal- och resursbehov som uppstår till följd av befogenheterna och uppgifterna i enlighet med detta direktiv och översända en rapport om detta till Europaparlamentet, rådet och kommissionen."

83. Artikel 311 ska ersättas med följande:

"Artikel 311

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 308a ska tillämpas från och med den 1 april 2015.

Artiklarna 1, 2, 3, 5–9, 11, 12, 15, 16, 17, 19–22, 24, 25, 33, 57–66, 69, 70, 73, 145, 147, 149–161, 168–171, 174–177, 179–184, 186–189, 191, 193–209, 267–300, 302, 305–308, 308b och bilagorna I och II, V, VI och VII ska tillämpas från och med den 1 januari 2016.

Kommissionen får anta delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande före det datum som avses i tredje stycket."

84. I bilaga III A ska punkt 28 ersättas med följande:

"28. I samtliga fall och som ett alternativ till de former för skadeförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–27 och 29: företagsformen Europabolag (SE) enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 2157/2001(1).

29. I den mån som den berörda medlemsstaten tillåter att enheter med den juridiska formen kooperativ förening får starta skadeförsäkringsverksamhet och som ett alternativ till de former för skadeförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–28: företagsformen europeisk kooperativ förening i enlighet med definitionen i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 (*).

(* Rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) (EUT L 207, 18.8.2003, s. 1)."

85. I bilaga III B ska punkt 28 ersättas med följande:

"28. I samtliga fall och som ett alternativ till de former för livförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–27 och 29: företagsformen Europabolag (SE) enligt definitionen i förordning (EG) nr 2157/2001.

29. I den mån som den berörda medlemsstaten tillåter att enheter med den juridiska formen kooperativ förening får starta livförsäkringsverksamhet och som ett alternativ till de former för livförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–28: företagsformen europeisk kooperativ förening i enlighet med förordning (EG) nr 1435/2003."

86. I bilaga III C ska punkt 28 ersättas med följande:

"28. I samtliga fall och som ett alternativ till de former för återförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–27 och 29: företagsformen Europabolag (SE) enligt definitionen i förordning (EG) nr 2157/2001.

29. I den mån som den berörda medlemsstaten tillåter att enheter med den juridiska formen kooperativ förening får starta återförsäkringsverksamhet och som ett alternativ till de former för återförsäkringsföretag som förtecknas i punkterna 1–28: företagsformen europeisk kooperativ förening i enlighet med förordning (EG) nr 1435/2003."

87. I jämförelsetabellen i bilaga VII, under kolumnen "Detta direktiv" ska artikel 13.27 införas som motsvarande artikel 5 d i direktiv 73/239/EEG.

Artikel 3

Ändring av förordning (EG) nr 1060/2009

I förordning (EG) nr 1060/2009 ska artikel 2.3 utgå.

Artikel 4

Ändringar av förordning (EU) nr 1094/2010

Förordning (EU) nr 1094/2010 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 13.1 ska ersättas med följande:

"1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en teknisk standard för tillsyn inom en period på tre månader från dagen för delgivning av den tekniska standard för tillsyn som kommissionen har antagit. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med tre månader.

Om kommissionen antar en teknisk standard för tillsyn som är identisk med det förslag till teknisk standard för tillsyn som myndigheten överlämnat, ska den period under vilken Europaparlamentet och rådet får invända vara en månad från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska tidsfristen förlängas med en månad. Den förlängda perioden får förlängas med ytterligare en månad på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

2. I artikel 17.2 ska andra stycket ersättas med följande:

"Utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 35, ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål förse myndigheten med alla de uppgifter som denna finner vara nödvändiga för sin utredning, inbegripet i fråga om hur de akter som avses i artikel 1.2 tillämpas i enlighet med unionsrätten."

Artikel 5

Ändringar av förordning (EU) nr 1095/2010

Förordning (EU) nr 1095/2010 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 13.1 ska ersättas med följande:

"1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en teknisk standard för tillsyn inom en period på tre månader från dagen för delgivning av den tekniska standard för tillsyn som kommissionen har antagit. På Europaparlamentets eller rådets initiativ får denna period förlängas med tre månader.

Om kommissionen antar en teknisk standard för tillsyn som är identisk med det förslag till teknisk standard för tillsyn som myndigheten överlämnat, ska den period under vilken Europaparlamentet och rådet får invända vara en månad från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska tidsfristen förlängas med en månad. Den förlängda perioden får förlängas med ytterligare en månad på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

2. I artikel 17.2 ska andra stycket ersättas med följande:

"Utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 35, ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål förse myndigheten med alla de uppgifter som denna finner vara nödvändiga för sin utredning, inbegripet i fråga om hur de akter som avses i artikel 1.2 tillämpas i enlighet med unionsrätten."

Artikel 6

Översyn

Kommissionen ska senast den 1 januari 2017 och därefter varje år för Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om huruvida ESA-myndigheterna har lagt fram de förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som avses i direktiv 2003/71/EG och 2009/138/EG, oavsett om det är obligatoriskt eller frivilligt att lägga fram sådana förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande, tillsammans med eventuella förslag.

Artikel 7

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 mars 2015 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 1.1 och 2.1, 2.3, 2.6–2.11, 2.13, 2.14, 2.17–2.23, 2.32, 2.34, 2.36, 2.38–2.44, 2.46–2.54, 2.56–2.59, 2.65–2.70, 2.72, 2.75, 2.76, 2.80, 2.81, 2.84, 2.85 och 2.86. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa åtgärder.

2. De ska tillämpa de åtgärder som avses i punkt 1 från och med den 1 januari 2016.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 8

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 2.25, 2.43 och 2.82 ska tillämpas från och med den 31 mars 2015.

Artikel 9

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Strasbourg den 16 april 2014.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
D. KOURKOULAS
Ordförande

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/2177

av den 18 december 2019

om ändring av direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument samt direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 53.1 och 62,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ⁽⁴⁾ inrättas ett regelverk för leverantörer av datarapporterings tjänster och ett krav på att en tillhandahållare av rapporteringstjänster som avser uppgifter efter handel måste auktoriseras som ett godkänt publiceringsarrangemang (APA). Dessutom måste en tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation (CTP) erbjuda konsoliderade handelsdata som omfattar all handel med både aktierelaterade och icke-aktierelaterade instrument i hela unionen i enlighet med direktiv 2014/65/EU. Genom direktiv 2014/65/EU formaliseras också transaktionsrapporteringskanaler till behöriga myndigheter genom att kräva att en tredje part som rapporterar på uppdrag av värdepappersföretag måste auktoriseras som en godkänd rapporteringsmekanism (ARM).
- (2) Kvaliteten på handelsdata och på behandling och tillhandahållande av sådana data, inklusive behandling och tillhandahållande över gränserna, är av yttersta vikt för att uppnå huvudmålet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 ⁽⁵⁾, det vill säga att öka finansmarknadernas transparens. Genom tillförlitliga handelsdata får användarna överblick över handeln på finansmarknader i hela unionen och de behöriga myndigheterna får korrekt och heltäckande information om relevanta transaktioner. Med tanke på datahanterings gränsoverskridande natur och fördelarna, bland annat potentiella stordriftsfördelar, med att samla datarelaterade befogenheter på ett och samma ställe, samt med tanke på att eventuella skillnader i tillsynspraxis inverkar negativt både på kvaliteten på handelsdata och på leverantörerna av datarapporterings tjänsters uppgifter, är det därför lämpligt att ansvaret för auktorisation och tillsyn av leverantörer av datarapporterings tjänster, och även befogenheten att samla in data, överförs från de behöriga myndigheterna till den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten),

⁽¹⁾ EUT C 251, 18.7.2018, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 227, 28.6.2018, s. 63.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 2 december 2019.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽⁶⁾ (Esma), förutom med avseende på APA eller ARM som omfattas av ett undantag enligt förordning (EU) nr 600/2014.

- (3) För att göra denna överföring av befogenheter enhetlig är det lämpligt att stryka bestämmelserna i direktiv 2014/65/EU om operativa krav för leverantörer av datarapporterings tjänster och om de behöriga myndigheternas behörighet när det gäller leverantörer av datarapporterings tjänster, och föra in dessa bestämmelser i förordning (EU) nr 600/2014.
- (4) Att Esma övertar ansvaret för auktorisation av och tillsyn över leverantörer av datarapporterings tjänster, förutom med avseende på APA eller ARM som omfattas av ett undantag enligt förordning (EU) nr 600/2014, ligger väl i linje med Esmas uppgifter. Överföringen av datainsamlingsbefogenheter, auktorisation och tillsyn från behöriga myndigheter till Esma underlättar i själva verket Esmas övriga uppgifter enligt förordning (EU) nr 600/2014, till exempel marknadsövervakning, befogenheter när det gäller tillfälliga ingripanden och positionshantering samt bidrar till att säkerställa en konsekvent efterlevnad av kraven på transparens före och efter handel.
- (5) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG ⁽⁷⁾ föreskriver att försäkringsföretag och återförsäkringsföretag, försäkrings- och återförsäkringsgrupper, under vissa omständigheter i enlighet med den riskbaserade metoden för solvenskapitalkravet, kan använda interna modeller för att beräkna detta krav i stället för standardformeln.
- (6) I direktiv 2009/138/EG föreskrivs en landskomponent för volatilitetsjusteringen. I syfte att säkerställa att denna landskomponent effektivt minskar överdrivna avkastningsdifferenser mellan obligationer i det aktuella landet bör ett lämpligt tröskelvärde för den riskkorrigerade landsspreaden fastställas för aktivering av landskomponenten.
- (7) Mot bakgrund av ökad gränsöverskridande försäkringsverksamhet är det nödvändigt att göra tillämpningen av unionsrätten mer enhetlig när det gäller gränsöverskridande försäkringsverksamhet, i synnerhet på ett tidigt stadium. I detta syfte bör informationsutbytet och samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ⁽⁸⁾ (Eiopa) stärkas. I synnerhet bör en anmälningsplikt vid betydande gränsöverskridande försäkringsverksamhet eller i en krisituation och villkor för inrättande av samarbetsplattformar föreskrivas när den förväntade gränsöverskridande försäkringsverksamheten är betydande. Huruvida den gränsöverskridande försäkringsverksamheten är betydande bör bedömas utifrån de årliga bruttopremieinkomster som är tecknade i värmedlemsstaten i förhållande till försäkringsföretagets totala årliga tecknade bruttopremieinkomster vad gäller effekterna på försäkringstagarskyddet i värmedlemsstaten och med hänsyn till effekterna av respektive försäkringsföretags filial eller verksamhet på värmedlemsstatens marknad i fråga om friheten att tillhandahålla tjänster. Samarbetsplattformar är ett effektivt verktyg för att åstadkomma ett starkt och snabbt samarbete tillsynsmyndigheter emellan och därmed även stärka konsumentskyddet. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten har dock, och kommer att fortsätta att ha, befogenhet över beslut om auktorisation, tillsyn och kontroll av efterlevnaden.
- (8) Om den gränsöverskridande försäkringsverksamheten är betydande med hänsyn till värmedlemsstatens marknad och kräver ett nära samarbete mellan tillsynsorganen i hemmedlemsstaten och värmedlemsstaten, särskilt om en försäkringsgivare skulle kunna riskera att hamna i finansiella svårigheter vilket kan leda till att försäkringstagare och tredje parter skadas, bör Eiopa inrätta och samordna samarbetsplattformar.
- (9) För att beakta det faktum att kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner (Ceiops) ersätts med Eiopa bör hänvisningarna till Ceiops i direktiv 2009/138/EG utgå.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

- (10) Till följd av ändringarna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽⁹⁾ kommer den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), inrättad genom den förordningen (EBA), att få en ny roll i arbetet med att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, och senare ändringar kommer att behöva göras av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849⁽¹⁰⁾.
- (11) Direktiven 2009/138/EG, 2014/65/EU och (EU) 2015/849 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2014/65/EU

Direktiv 2014/65/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Detta direktiv ska tillämpas på värdepappersföretag, marknadsoperatörer och företag från tredjeländ som tillhandahåller investeringstjänster genom etablering av en filial i unionen.”

- b) I punkt 2 led d utgå.

2. Artikel 4.1 ska ändras på följande sätt:

- a) Leden 36 och 37 ska ersättas med följande:

”36. *ledningsorgan*: ett eller flera organ i ett värdepappersföretag, en marknadsoperatör, eller en leverantör av datarapporterings-tjänster enligt definitionen i artikel 2.1 led 36a i förordning (EU) nr 600/2014, som har utsetts i enlighet med nationell rätt, har bemyndigats att fastställa enhetens strategi, mål och allmänna inriktning, och som kontrollerar och övervakar ledningens beslutsfattande samt omfattar personer som i praktiken leder enhetens verksamhet.

När det i detta direktiv hänvisas till ledningsorganet, och ledningsorganets lednings- och tillsynsfunktioner enligt nationell rätt handhas av olika organ eller olika medlemmar inom ett organ, ska medlemsstaten identifiera de organ eller de medlemmar i ledningsorganet som är ansvariga i enlighet med nationell rätt, såvida inte något annat anges i detta direktiv.

37. *personer i ledande befattning*: fysiska personer med verkställande uppgifter i ett värdepappersföretag, en marknadsoperatör, eller en leverantör av datarapporterings-tjänster enligt definitionen i artikel 2.1 led 36a i förordning (EU) nr 600/2014, som har ansvar för och kan ställas till svars inför ledningsorganet för den dagliga ledningen av enheten, inbegripet genomförandet av strategier avseende företagets och dess personals distribution av tjänster och produkter till kunder.”

- b) Leden 52, 53, 54, 55 c och 63 ska utgå.

3. I artikel 22 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna, om de ansvarar för auktorisation och tillsyn av ett godkänt publiceringsarrangemang (APA), enligt definitionen i artikel 2.1 led 34 i förordning (EU) nr 600/2014 med ett undantag i enlighet med artikel 2.3 i den förordningen, eller en godkänd rapporteringsmekanism (ARM), enligt definitionen i artikel 2.1 led 36 i den förordningen med ett undantag i enlighet med artikel 2.3 i den förordningen, verksamhet, övervakar verksamheten för APA eller ARM så att de kan bedöma om de villkor för verksamheten som föreskrivs i den förordningen uppfylls. Medlemsstaterna ska säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas så att de behöriga myndigheterna kan få tillgång till den information som krävs för att kunna bedöma om APA eller ARM uppfyller dessa krav.”

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

4. Avdelning V ska utgå.
 5. Artikel 70 ska ändras på följande sätt:
 - a) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:
 - i) I led a ska leden xxxvii–xxxx utgå.
 - ii) I led b ska följande led införas:

"xxa) Artikel 27f.1, 27f.2 och 27f.3, artikel 27g.1–27g.5 och artikel 27i.1–27i.4, om ett APA eller en ARM har ett undantag i enlighet med artikel 2.3."
 - b) I punkt 4 ska leden a och b ersättas med följande:
 - a) Artikel 5, 6.2, 34, 35, 39 eller 44 i detta direktiv, eller
 - b) artikel 7.1 tredje meningen i förordning (EU) nr 600/2014 eller artikel 11.1 i den förordningen, och, om ett APA eller en ARM har ett undantag i enlighet med artikel 2.3 i den förordningen, artikel 27b i den förordningen."
 - c) I punkt 6 ska led c ersättas med följande:

"c) I fråga om ett värdepappersföretag, en marknadsoperatör som auktoriserats att driva en MTF-plattform eller en OTF-plattform eller en reglerad marknad, tillfällig indragning eller återkallelse av företagets auktorisation i enlighet med artiklarna 8 och 43 i detta direktiv, och, om ett APA eller en ARM har ett undantag i enlighet med artikel 2.3 i förordning (EU) nr 600/2014, tillfällig indragning eller återkallelse av auktorisationen i enlighet med artikel 27e i den förordningen."
 6. I artikel 71 ska punkt 6 ersättas med följande:

"6. Om den offentliggjorda straffrättsliga påföljden eller administrativa sanktionen gäller ett värdepappersföretag, en marknadsoperatör, ett kreditinstitut i samband med investeringstjänster och investeringsverksamhet eller sidotjänster eller en filial till ett tredjelandsföretag, som auktoriserats i enlighet med detta direktiv, eller ett APA eller en ARM som auktoriserats i enlighet med förordning (EU) nr 600/2014 och som har ett undantag i enlighet med artikel 2.3 i den förordningen, ska Esma lägga till en hänvisning till den offentliggjorda påföljden eller sanktionen i det relevanta registret."
 7. I artikel 77.1 första stycket ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"Medlemsstaterna ska åtminstone föreskriva att varje person som är auktoriserad i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG (*) och som i ett värdepappersföretag, på en reglerad marknad, eller i ett APA eller i en ARM som auktoriserats i enlighet med förordning (EU) nr 600/2014 och som har ett undantag i enlighet med artikel 2.3 i den förordningen, utför det uppdrag som beskrivs i artikel 34 i direktiv 2013/34/EU eller artikel 73 i direktiv 2009/65/EG eller varje annat uppdrag som föreskrivs i lag, ska vara skyldig att omgående underrätta de behöriga myndigheterna om varje uppgift eller beslut rörande detta företag som han eller hon har fått kännedom om under sitt uppdrag och som kan
-
- (*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87)."
8. Artikel 89 ska ändras på följande sätt:
 - a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

"2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 2.3, artikel 4.1.2 andra stycket och artiklarna 4.2, 13.1, 16.12, 23.4, 24.13, 25.8, 27.9, 28.3, 30.5, 31.4, 32.4, 33.8, 52.4, 54.4, 58.6 och 79.8 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 2 juli 2014.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 2.3, artikel 4.1.2 andra stycket och artiklarna 4.2, 13.1, 16.12, 23.4, 24.13, 25.8, 27.9, 28.3, 30.5, 31.4, 32.4, 33.8, 52.4, 54.4, 58.6 och 79.8 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft."

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. En delegerad akt som antas enligt artikel 2.3, artikel 4.1.2 andra stycket och artiklarna 4.2, 13.1, 16.12, 23.4, 24.13, 25.8, 27.9, 28.3, 30.5, 31.4, 32.4, 33.8, 52.4, 54.4, 58.6 eller 79.8 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

9. I artikel 90 ska punkterna 2 och 3 utgå.

10. I artikel 93.1 ska andra stycket ersättas med följande:

"Medlemsstaterna ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 3 januari 2018."

11. I bilaga I ska avsnitt D utgå.

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2009/138/EG

Direktiv 2009/138/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 77d.4 ska första meningen ersättas med följande:

"För varje relevant land ska volatilitetsjusteringen av de riskfria räntesatser som avses i punkt 3 för detta lands valuta, före tillämpningen av 65-procentsfaktorn, ökas med skillnaden mellan den riskkorrigerade landsspreaden och två gånger den riskkorrigerade valutaspreaden, om denna differens är positiv och den riskkorrigerade landsspreaden är högre än 85 räntepunkter."

2. I artikel 112 ska följande punkt införas:

"3a. Tillsynsmyndigheterna ska i enlighet med artikel 35.1 i förordning (EU) nr 1094/2010 informera Eiopa om ansökningar om att använda eller ändra en intern modell. Eiopa får på begäran av en eller flera berörda tillsynsmyndigheter tillhandahålla tekniskt stöd, i enlighet med artikel 8.1 b i den förordningen, till den eller de tillsynsmyndigheter som begärde stöd i samband med beslutet om ansökningen."

3. I kapitel VIII i avdelning I ska följande avsnitt införas:

"Avsnitt 2a

Underrättelse och samarbetsplattformar

Artikel 152a

Underrättelse

1. Om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten avser att auktorisera ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i vars verksamhetsplan det anges att en del av dess verksamhet kommer att grundas på friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten i en annan medlemsstat, och om det i verksamhetsplanen också anges att denna verksamhet sannolikt kommer att vara relevant när det gäller värmedlemsstatens marknads, ska tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten underrätta Eiopa och tillsynsmyndigheten i den berörda värmedlemsstaten om detta.

2. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska också, utöver den underrättelse som avses i punkt 1, underrätta Eiopa och tillsynsmyndigheten i den berörda värdmedlemsstaten om den konstaterar försämringar av de ekonomiska förhållandena eller andra framväxande risker från ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som bedriver verksamhet som grundas på friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten och som kan ha en gränsöverskridande effekt. Tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten får också underrätta tillsynsmyndigheten i den berörda hemmedlemsstaten om den hyser allvarliga och motiverade farhågor i fråga om konsumentskydd. Tillsynsmyndigheterna får hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp om ingen bilateral lösning kan hittas.

3. De underrättelser som avses i punkterna 1 och 2 ska vara tillräckligt detaljerade för att möjliggöra en korrekt bedömning.

4. De underrättelser som avses i punkterna 1 och 2 påverkar inte tillämpningen av tillsynsmandatet för tillsynsmyndigheterna i hem- och värdmedlemsstaten i enlighet med detta direktiv.

Artikel 152b

Samarbetsplattformar

1. Eiopa får, vid motiverade farhågor om negativa effekter för försäkringstagare, på eget initiativ eller på begäran av en eller flera berörda tillsynsmyndigheter, inrätta och samordna en samarbetsplattform för att förbättra informationsutbytet och förstärka samarbetet mellan de berörda tillsynsmyndigheterna, om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bedriver eller har för avsikt att bedriva verksamhet som grundas på friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten och om

- a) sådan verksamhet är relevant när det gäller värdmedlemsstatens marknad,
 - b) en underrättelse från tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten om försämringar av de ekonomiska förhållandena eller andra framväxande risker har gjorts i enlighet med artikel 152a.2, eller
 - c) ärendet har hänskjutits till Eiopa i enlighet med artikel 152a.2.
2. Punkt 1 påverkar inte de berörda tillsynsmyndigheternas rätt att inrätta en samarbetsplattform om de alla är eniga om att göra detta.
3. Inrättandet av en samarbetsplattform enligt punkterna 1 och 2 påverkar inte tillsynsmandatet för tillsynsmyndigheterna i hem- och värdmedlemsstaten i enlighet med detta direktiv.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 35 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska de berörda tillsynsmyndigheterna på Eiopas begäran i god tid lämna alla de uppgifter som behövs för att samarbetsplattformen ska fungera väl."

4. Artikel 231 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska tredje stycket ersättas med följande:

"Grupptillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta de övriga medlemmarna i tillsynskollegiet, inbegripet Eiopa, om att ansökan har mottagits och överlämnas den fullständiga ansökan, tillsammans med de handlingar som företaget har lämnat, till de medlemmarna. Eiopa får på begäran av en eller flera berörda tillsynsmyndigheter tillhandahålla tekniskt stöd, i enlighet med artikel 8.1 b i förordning (EU) nr 1094/2010, till den eller de tillsynsmyndigheter som begärde stöd i samband med beslutet om ansökan."

b) I punkt 3 tredje stycket ska första meningen ersättas med följande:

"Om Eiopa inte fattar ett sådant beslut som avses i andra stycket i denna punkt i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska det slutliga beslutet fattas av grupptillsynsmyndigheten."

5. I artikel 237.3 tredje stycket ska första meningen ersättas med följande:

"Om Eiopa inte fattar ett sådant beslut som avses i andra stycket i denna punkt i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska det slutliga beslutet fattas av grupptillsynsmyndigheten."

6. I artikel 248.4 ska tredje stycket utgå.

Artikel 3

Ändringar av direktiv (EU) 2015/849

Direktiv (EU) 2015/849 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Kommissionen ska göra den rapport som avses i punkt 1 tillgänglig för medlemsstaterna och de ansvariga enheterna i syfte att hjälpa dem att identifiera, förstå, hantera och minska riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism samt göra det möjligt för andra berörda aktörer, inklusive nationella lagstiftare, Europaparlamentet, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 (*) (EBA) och företrädare för EU:s finansunderrättelseenheter (FIU), att bättre förstå de riskerna. Dessa rapporter ska offentliggöras senast sex månader efter det att de har gjorts tillgängliga för medlemsstaterna, bortsett från de rapportdelar som innehåller sekretessbelagda uppgifter.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12)."

b) I punkt 5 ska andra meningen ersättas med följande:

"Därefter ska EBA lämna ett yttrande vartannat år."

2. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska andra meningen ersättas med följande:

"Myndighetens namn eller en beskrivning av mekanismen ska meddelas kommissionen, EBA och de övriga medlemsstaterna."

b) I punkt 5 ska första meningen ersättas med följande:

"5. Medlemsstaterna ska göra resultaten av sina riskbedömningar, inbegripet uppdateringarna av dem, tillgängliga för kommissionen, EBA och de övriga medlemsstaterna."

3. I artikel 17 ska första meningen ersättas med följande:

"Senast den 26 juni 2017 ska de europeiska tillsynsmyndigheterna utfärda riktlinjer, till behöriga myndigheter, kreditinstitut och finansiella institut, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 om de riskfaktorer som ska beaktas och de åtgärder som ska vidtas i situationer där förenklade åtgärder för kundkännedom är lämpliga. Från och med den 1 januari 2020 ska EBA, om så är lämpligt, utfärda sådana riktlinjer."

4. I artikel 18.4 ska första meningen ersättas med följande:

"4. Senast den 26 juni 2017 ska de europeiska tillsynsmyndigheterna utfärda riktlinjer, till behöriga myndigheter, kreditinstitut och finansiella institut, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 om de riskfaktorer som ska beaktas och de åtgärder som ska vidtas i situationer där skärpta åtgärder för kundkännedom är lämpliga. Från och med den 1 januari 2020 ska EBA, om så är lämpligt, utfärda sådana riktlinjer."

5. Artikel 41.1 ska ersättas med följande:

"1. Behandlingen av personuppgifter enligt detta direktiv omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 (*) och (EU) 2018/1725 (**).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39)."

6. Artikel 45 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 4 ska ersättas med följande:
- "4. Medlemsstaterna och EBA ska underrätta varandra om fall där ett tredjelands rätt inte tillåter att de riktlinjer och rutiner som krävs i enlighet med punkt 1 genomförs. I dessa fall får samordnade åtgärder vidtas för att finna en lösning. Vid bedömningen av vilka tredjeländer som inte tillåter att de riktlinjer och rutiner som krävs i enlighet med punkt 1 genomförs ska medlemsstaterna och EBA beakta eventuella rättsliga hinder som kan stå i vägen för ett korrekt genomförande av dessa riktlinjer och rutiner, bland annat sekretess, uppgiftsskydd och andra restriktioner som begränsar informationsutbytet och som kan vara relevanta för detta ändamål."
- b) Punkt 6 ska ersättas med följande:
- "6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange den typ av ytterligare åtgärder som avses i punkt 5 och de minimiåtgärder som ska vidtas av kreditinstitut och finansiella institut om ett tredjelands rätt inte tillåter att de åtgärder som krävs i enlighet med punkterna 1 och 3 genomförs.
- EBA ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 26 december 2016."
- c) Punkt 10 ska ersättas med följande:
- "10. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn om kriterierna för att avgöra när det är lämpligt att inrätta en central kontaktpunkt enligt punkt 9 och vilka funktioner de centrala kontaktpunkterna bör ha.
- EBA ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 26 juni 2017."
7. Artikel 48 ska ändras på följande sätt:
- a) I punkt 1a andra stycket ska tredje meningen ersättas med följande:
- "Medlemsstaternas finansiella tillsynsmyndigheter ska också fungera som kontaktpunkter för EBA."
- b) I punkt 10 ska första meningen ersättas med följande:
- "10. Senast den 26 juni 2017 ska de europeiska tillsynsmyndigheterna i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer för behöriga myndigheter om vad som kännetecknar en riskbaserad tillsynsmetod och vilka åtgärder som ska vidtas när riskbaserad tillsyn utövas. Från och med den 1 januari 2020 ska EBA, om så är lämpligt, utfärda sådana riktlinjer."
8. I kapitel VI, avsnitt 3 ska rubriken på underavsnitt II ersättas med följande:
- "Samarbete med EBA".
9. Artikel 50 ska ersättas med följande:
- "Artikel 50
- De behöriga myndigheterna ska förse EBA med alla uppgifter som behövs för att EBA ska kunna utföra sina uppgifter enligt detta direktiv."
10. Artikel 62 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:
- "1. Medlemsstaterna ska se till att deras behöriga myndigheter informerar EBA om alla administrativa sanktioner och åtgärder som i enlighet med artiklarna 58 och 59 påförts kreditinstitut och finansiella institut, inbegripet eventuella överklaganden med anledning av dessa samt resultatet därav."
- b) Punkt 3 ska ersättas med följande:
- "3. EBA ska ha en webbplats med länkar till varje behörig myndighets offentliggörande av administrativa sanktioner och åtgärder som i enlighet med artikel 60 har påförts kreditinstitut och finansiella institut samt visa under vilken tidsperiod varje medlemsstat offentliggör administrativa sanktioner och åtgärder."

*Artikel 4***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2021 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.
2. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2020 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 2.1 i detta direktiv. De ska genast till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.
3. Medlemsstaterna ska tillämpa de bestämmelser som avser artikel 1 från och med den 1 januari 2022 och de bestämmelser som avser artiklarna 2 och 3 från och med den 30 juni 2021. Medlemsstaterna ska tillämpa de bestämmelser som avser artikel 2.1 senast den 1 juli 2020.
4. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i punkterna 1 och 2 ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

*Artikel 5***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 6***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 18 december 2019.

På Europaparlamentets vägnar
D.M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
T. TUUPURAINEN
Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1094/2010

av den 24 november 2010

om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Under finanskrisen 2007 och 2008 exponerades betydande brister i den finansiella tillsynen, såväl i fråga om enskilda fall som när det gäller det finansiella systemet som helhet. Nationellt baserade tillsynsmodeller har inte hållit jämna steg med den finansiella globaliseringen och den faktiska utvecklingen på de integrerade och sammanlänkade europeiska finansmarknaderna, där många finansinstitut opererar över nationsgränserna. Genom krisen uppdagades brister när det gäller samarbete, samordning, konsekvens i tillämpningen av unionsrätten och ömsesidigt förtroende mellan de nationella tillsynsorganen.
- (2) Före och under finanskrisen har Europaparlamentet uppmanat till en förändring i riktning mot en mer integrerad europeisk tillsyn, för att säkerställa verkligt likvärdiga förutsättningar för alla aktörer på unionsnivå och avspegla finansmarknadernas ökande integration i unionen (i dess resolutioner av den 13 april 2000 om kommissionens meddelande om att genomföra handlingsramen för finansmarknaderna: en handlingsplan ⁽⁴⁾, av den 21 november

2002 om tillsynsregler i Europeiska unionen ⁽⁵⁾, av den 11 juli 2007 om politiken på området finansiella tjänster (2005-2010) – vitbok ⁽⁶⁾, av den 23 september 2008 med rekommendationer till kommissionen om hedgefonder och private equity ⁽⁷⁾ och av den 9 oktober 2008 med rekommendationer till kommissionen om uppföljningen av Lamfalussyprocessen: framtida tillsynsstrukturer ⁽⁸⁾, och i dess ståndpunkter av den 22 april 2009 om det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ⁽⁹⁾, och av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om kreditvärderingsinstitut ⁽¹⁰⁾).

- (3) I november 2008 gav kommissionen en högnivågrupp med Jacques de Larosière som ordförande i uppdrag att ge rekommendationer om hur tillsynsordningarna i Europa skulle kunna förstärkas så att de bättre skyddar medborgarna och återställer förtroendet för det finansiella systemet. Högnivågruppen rekommenderade i sin slutrapport från den 25 februari 2009 ("de-Larosière-rapporten") en förstärkning av tillsynsramarna för att minska risken för och mildra effekterna av framtida finanskriser. Den rekommenderade reformer av tillsynsstrukturen för den finansiella sektorn i unionen. Gruppen fann också att ett europeiskt system för finansiell tillsyn borde inrättas, som skulle omfatta tre europeiska myndigheter, en för tillsyn över banksektorn, en för värdepapperssektorn och en för försäkrings- och tjänstepensionssektorn, samt rekommenderade inrättande av ett europeiskt systemriskråd. Rapporten angav vilka reformer som experterna ansåg nödvändiga, där arbetet omedelbart måste inledas.
- (4) I sitt meddelande av den 4 mars 2009 med titeln "Främja återhämtning i Europa" föreslog kommissionen att förslag till lagstiftning om inrättande av ett europeiskt system för finansiell tillsyn och ett europeiskt systemriskråd skulle läggas fram. I meddelandet av den 27 maj 2009 med titeln "Den finansiella tillsynen i Europa" presenterade den närmare hur strukturen för ett sådant nytt tillsynssystem skulle kunna utformas, och återgav därvid kontentan i de-Larosière-rapporten.

⁽¹⁾ EUT C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

⁽²⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 392.

⁽³⁾ EUT C 8 E, 14.1.2010, s. 26.

⁽⁴⁾ EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 48.

⁽⁵⁾ EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 214.

⁽⁶⁾ EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 292.

⁽¹⁾ EUT C 13, 20.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Ytrandet avgivet den 22 januari 2010 (ännu inte offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 22 september 2010 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 17 november 2010.

⁽⁴⁾ EGT C 40, 7.2.2001, s. 453.

- (5) I sina slutsatser av den 19 juni 2009 bekräftade Europeiska rådet att ett europeiskt system för finansiell tillsyn, bestående av tre nya europeiska tillsynsmyndigheter, bör inrättas. Systemet bör förbättra kvaliteten och enhetligheten i den nationella tillsynen, stärka kontrollen av gränsöverskridande företagsgrupper och införa ett enhetligt europeiskt regelverk som bör tillämpas på alla finansinstitut på den inre marknaden. Europeiska rådet framhöll vidare att de europeiska tillsynsmyndigheterna också bör ha tillsynsbefogenheter när det gäller kreditvärderingsinstitut och uppmanade kommissionen att lämna konkreta förslag på hur det europeiska systemet för finansiell tillsyn skulle kunna agera kraftfullt i krissituationer, men betonade samtidigt att de nya myndigheternas beslut inte fick inkräkta på medlemsstaternas finanspolitiska ansvarsområden.
- (6) Den finansiella och ekonomiska krisen har skapat verkliga och allvarliga risker för stabiliteten i det finansiella systemet och för den inre marknads funktion. Att återställa och upprätthålla ett stabilt och tillförlitligt finansiellt system är en absolut nödvändig förutsättning för att bevara förtroendet för den inre marknaden och dess enhetliga funktion, och därmed att bevara och förbättra förutsättningarna för en fullt integrerad fungerande inre marknad för finansiella tjänster. Djupare, mer integrerade finansmarknader ger dessutom bättre möjlighet till diversifiering av finansiering och risker och bidrar därför till att öka kapaciteten att absorbera ekonomiska chocker.
- (7) Unionen har nått gränsen för vad som kan åstadkommas med oförändrad status för kommittéerna för europeiska tillsynsorgan. Unionen kan inte fortsatt acceptera en situation där det inte finns någon mekanism för att säkerställa att de nationella tillsynsmyndigheterna kommer fram till bästa möjliga beslut för tillsyn av gränsöverskridande finansinstitut, där samarbetet och utbytet av uppgifter mellan de nationella tillsynsmyndigheterna är otillfredsställande, där gemensamma åtgärder av de nationella myndigheterna kräver komplicerade arrangemang för att kunna ta hänsyn till en mängd skiftande reglerings- och tillsynsordningar, där nationella lösningar ofta är det enda framkomliga alternativet för att åtgärda problem på unionsnivå och där olika tolkningar görs av samma rättsakt. Det europeiska systemet för finansiell tillsyn (nedan kallat ESFS) bör utformas så att dessa brister undanröjs, och det bör vara anpassat till målet att skapa en stabil inre marknad för finansiella tjänster inom unionen och koppla ihop de nationella tillsynsmyndigheterna i ett starkt unionsnät.
- (8) ESFS bör vara ett integrerat nätverk för tillsynsmyndigheter på nationell nivå och unionsnivå, där den dagliga tillsynen ligger kvar på nationell nivå. Man bör också skapa bättre harmonisering och enhetlighet i tillämpningen av bestämmelserna om finansinstitut och finansmarknader i hela unionen. Utöver den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (nedan kallad *myndigheten*) bör det inrättas en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten) och en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), liksom en gemensam kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheterna (nedan kallad *den gemensamma kommittén*). En europeisk systemrisknämnd (nedan kallad ESRB) bör utgöra en del av ESFS när det gäller de uppgifter som fastställs i denna förordning och i förordning (EU) nr 1092/2010 ⁽¹⁾.
- (9) De europeiska tillsynsmyndigheterna bör ersätta europeiska banktillsynskommittén, som inrättades genom kommissionens beslut 2009/78/EG ⁽²⁾, kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner, som inrättades genom kommissionens beslut 2009/79/EG ⁽³⁾, och europeiska värdepapperstilltillsynskommittén, som inrättades genom kommissionens beslut 2009/77/EG ⁽⁴⁾, och överta alla dessa kommittéers uppgifter och befogenheter, inbegripet att driva vidare pågående arbete och projekt, i tillämpliga fall. Varje europeisk tillsynsmyndighets behörighetsområde bör definieras tydligt. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör vara ansvariga inför Europaparlamentet och rådet. När denna ansvarighet gäller sektorsövergripande frågor som har samordnats genom den gemensamma kommittén, bör de europeiska tillsynsmyndigheterna vara ansvariga, genom den gemensamma kommittén, för sådan samordning.
- (10) Myndigheten bör agera i syfte att förbättra den inre marknads funktion, särskilt genom att säkerställa en hög grad av effektiv och konsekvent reglering och tillsyn, med beaktande av samtliga medlemsstaters specifika intressen och finansinstitutens olika karaktär. Myndigheten bör skydda allmänna intressen såsom det finansiella systemets stabilitet, marknadernas och de finansiella produkternas transparens och skydda försäkringstagare, personer som omfattas av pensionssystem och förmänstagare. Myndigheten bör också förebygga tillsynsarbitrage och säkerställa likvärdiga förutsättningar, samt stärka den internationella samordningen mellan tillsynsmyndigheterna till gagn för ekonomin som helhet, inklusive finansinstituten och andra intressenter, konsumenter och arbetstagare. Dess uppgifter bör även omfatta att främja konvergens i tillsynen och ge råd till unionens institutioner när det gäller reglering och tillsyn av försäkring, återförsäkring och tjänstepensioner samt tillhörande frågor som rör bolagsstyrning, revision och ekonomisk redovisning. Myndigheten bör också ges visst ansvar för befintlig och ny finansiell verksamhet.

⁽¹⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

⁽²⁾ EUT L 25, 29.1.2009, s. 23.

⁽³⁾ EUT L 25, 29.1.2009, s. 28.

⁽⁴⁾ EUT L 25, 29.1.2009, s. 18.

- (11) Myndigheten bör också få utfärda tillfälliga förbud mot eller begränsningar av viss finansiell verksamhet som utgör ett hot mot välfungerande finansmarknader och mot marknadernas integritet, eller mot stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen, i de fall som anges och på de villkor som fastställs i de lagstiftningsakter som avses i denna förordning. Om det i en krissituation krävs att myndigheten inför ett sådant tillfälligt förbud, ska den göra detta i enlighet med och på de villkor som fastställs i denna förordning. I sådana fall där ett tillfälligt förbud eller en tillfällig begränsning av vissa former av finansiell verksamhet får sektorövergripande effekter, bör sektoriell lagstiftning föreskriva att myndigheten vid behov samordnar sin verksamhet med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), genom den gemensamma kommittén.
- (12) Myndigheten bör ta vederbörlig hänsyn till den inverkan som dess verksamhet har på konkurrensen och innovationen på den inre marknaden, unionens globala konkurrenskraft, den finansiella integreringen och unionens nya strategi för sysselsättning och tillväxt.
- (13) För att myndigheten ska kunna förverkliga sina syften bör den vara en juridisk person och åtnjuta administrativt och finansiellt oberoende.
- (14) På grundval av arbetet i internationella organ bör systemrisk definieras som risk för störningar av det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa konsekvenser för den inre marknaden och realekonomin. Alla typer av finansiella mellanhänder, marknader och infrastrukturer kan vara potentiellt systemviktiga i någon utsträckning.
- (15) Gränsöverskridande risk innefattar alla risker som orsakas av ekonomisk obalans eller finansiella fallissemang i hela unionen eller delar av den, som kan få betydande negativa konsekvenser för transaktionerna mellan ekonomiska operatörer i två eller flera medlemsstater, för den inre marknadens funktion eller för de offentliga finanserna i unionen eller någon av dess medlemsstater.
- (16) Europeiska unionens domstol har i sin dom av den 2 maj 2006 i mål C-217/04 (Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd) slagit fast att "Det skall [...] påpekas att det inte finns något stöd i ordalydelsen i artikel 95 EG [numera artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget)] för att de åtgärder som vidtas av gemenskapslagstiftaren med stöd av denna artikel är begränsade på så sätt att endast medlemsstaterna kan vara åtgärdernas adressater. Det kan således visa sig vara nödvändigt, enligt gemenskapslagstiftarens bedömning, att anta bestämmelser om att inrätta ett gemenskapsorgan, vars syfte är att bidra till genomförandet av en harmoniseringsprocess i situationer där det förefaller lämpligt att vidta icke-bindande kompletterings- och ramåtgärder för att underlätta genomförandet och den enhetliga tillämpningen av rättsakter som har antagits med stöd av artikeln" ⁽¹⁾. Myndighetens syfte och uppgifter – att bistå de behöriga nationella tillsynsmyndigheterna med att säkerställa en konsekvent tolkning och tillämpning av unionsbestämmelserna och bidra till att skapa den finansiella stabilitet som krävs för finansiell integrering – står i nära samband med målen för unionens regelverk på området finansiella tjänster. Myndigheten bör därför inrättas med artikel 114 i EUF-fördraget som rättslig grund.
- (17) I följande lagstiftningsakter fastställs medlemsstaternas behöriga myndigheters uppgifter, även i fråga om samarbete inbördes och med kommissionen: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ⁽²⁾, med undantag för avdelning IV, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling ⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut ⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat ⁽⁵⁾, rådets direktiv 64/225/EEG av den 25 februari 1964 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten och i friheten att tillhandahålla tjänster avseende återförsäkring och retrocession ⁽⁶⁾, rådets direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽⁷⁾, rådets direktiv 73/240/EEG av den 24 juli 1973 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten för verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽⁸⁾, rådets direktiv 76/580/EEG av den 29 juni 1976 om ändring av direktiv 73/239/EEG om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽⁹⁾, rådets direktiv 78/473/EEG av den 30 maj 1978 om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen ⁽¹⁰⁾, rådets direktiv 84/641/EEG av den 10 december 1984 om ändring,

(1) REG 2006 s. L-3771, punkt 44.

(2) EUT L 335, 17.12.2009, s. 1.

(3) EGT L 9, 15.1.2003, s. 3.

(4) EUT L 235, 23.9.2003, s. 10.

(5) EUT L 35, 11.2.2003, s. 1.

(6) EGT 56, 4.4.1964, s. 878.

(7) EGT L 228, 16.8.1973, s. 3.

(8) EGT L 228, 16.8.1973, s. 20.

(9) EGT L 189, 13.7.1976, s. 13.

(10) EGT L 151, 7.6.1978, s. 25.

- speciellt med avseende på reserisker, i första direktivet (73/239/EEG) om samordning av lagar och andra författningar om rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽¹⁾, rådets direktiv 87/344/EEG av den 22 juni 1987 om samordning av lagar och andra författningar angående rättskyddsförsäkring ⁽²⁾, rådets direktiv 88/357/EEG av den 22 juni 1988 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utöva friheten att tillhandahålla tjänster ⁽³⁾, rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) ⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv nr 98/78/EG av den 27 oktober 1998 om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp ⁽⁵⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG av den 19 mars 2001 om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag ⁽⁶⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring ⁽⁷⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring ⁽⁸⁾. Vad beträffar tjänstepensionsinstitut bör myndighetens åtgärder emellertid inte inkräkta på nationell sociallagstiftning och arbetsmarknadslagstiftning.
- (18) Gällande unionslagstiftning som reglerar tillämpningsområdet för denna förordning omfattar även relevanta delar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism ⁽⁹⁾ och av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter ⁽¹⁰⁾.
- (19) Det är önskvärt att myndigheten bidrar till en bedömning av behovet av ett europeiskt nätverk av nationella garanti-system för försäkringssektorn som har adekvat finansiering och är tillräckligt harmoniserat.
- (20) I enlighet med förklaringen (nr 39) till artikel 290 i EUF-fördraget som fogats till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget, kräver utarbetandet av tekniska standarder för tillsyn stöd från teknisk expertis på ett sätt som är specifikt för området finansiella tjänster. Det är nödvändigt att myndigheten tillåts att tillhandahålla sådan expertis, också för standarder eller delar av standarder som inte är baserade på förslag till tekniska standarder som myndigheten själv har utarbetat.
- (21) Det finns behov av att införa ett effektivt instrument för att fastställa harmoniserade tekniska standarder för tillsyn för finansiella tjänster för att – också genom "en enda regelbok" – säkerställa likvärdiga förutsättningar och tillfredsställande skydd av försäkringstagare, personer som omfattas av pensionssystem och andra förmånstagare i hela unionen. Eftersom myndigheten är ett organ som besitter ett avancerat kunnande på det specifika området, är det lämpligt och ändamålsenligt att den, på områden som fastställs i unionsrätten, anförtros uppgiften att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som inte inbegriper policyval.
- (22) Kommissionen bör godkänna dessa utkast till förslag till tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget för att göra dem rättsligt bindande. De bör ändras endast under mycket begränsade och exceptionella omständigheter, eftersom myndigheten är den som står i nära kontakt med finansmarknader och bäst känner till deras dagliga funktion. Förslag till tekniska standarder för tillsyn bör ändras om de är oförenliga med unionsrätten, inte iakttagit proportionalitetsprincipen eller strider mot de grundläggande principer för den inre marknaden för finansiella tjänster som kommer till uttryck i unionens regelverk för finansiella tjänster. Kommissionen bör inte ändra innehållet i de förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten. För att säkerställa ett smidigt och snabbt antagningsförfarande av dessa standarder bör det fastställas en tidsfrist för kommissionens beslut att godkänna förslag till tekniska standarder för tillsyn.
- (23) Med tanke på myndigheternas tekniska expertis på de områden för vilka tekniska standarder för tillsyn bör utvecklas, bör man notera kommissionens uttalade avsikt att som regel förlita sig på de förslag till tekniska standarder för tillsyn som myndigheterna lagt fram för den med anledning av antagandet av de motsvarande delegerade akterna. Om myndigheten emellertid försummar att lägga fram ett förslag till tekniska standarder för tillsyn inom den tidsfrist som fastställts i den relevanta lagstiftningsakten, ska det säkerställas att resultatet av utövandet av de delegerade befogenheterna faktiskt uppnås och beslutsprocessens effektivitet bör upprätthållas. Därför bör kommissionen i dessa fall ha befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn om inget förslag från myndigheten föreligger.
- (24) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande genom genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget.

⁽¹⁾ EGT L 339, 27.12.1984, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 185, 4.7.1987, s. 77.

⁽³⁾ EGT L 172, 4.7.1988, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 228, 11.8.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 330, 5.12.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 110, 20.4.2001, s. 28.

⁽⁷⁾ EGT L 345, 19.12.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 323, 9.12.2005, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁽¹⁰⁾ EGT L 271, 9.10.2002, s. 16.

- (25) På områden som inte omfattas av tekniska standarder för tillsyn eller genomförande bör myndigheten ha befogenhet att utfärda riktlinjer och rekommendationer för tillämpningen av unionsrätten. För att säkerställa transparens och öka överensstämmelsen med dessa riktlinjer och rekommendationer i de nationella tillsynsmyndigheternas agerande, bör det vara möjligt för myndigheten att offentliggöra skälen till att dessa riktlinjer och rekommendationer inte har följts av de nationella tillsynsmyndigheterna.
- (26) Att säkerställa en korrekt och fullständig tillämpning av unionsrätten är en oeftergivlig förutsättning för integrerade, transparenta, ändamålsenliga och korrekt fungerande finansmarknader, för det finansiella systemets stabilitet och för neutrala konkurrensvillkor för finansinstitut inom hela unionen. Det bör därför inrättas en mekanism genom vilken myndigheten kan åtgärda fall av överträdelser av unionsrätten som består i underlåtenhet att tillämpa den eller att den tillämpas felaktigt. Denna mekanism bör tillämpas på områden där otvetydiga och ovillkorliga skyldigheter fastställs genom unionsrätten.
- (27) För att möjliggöra reaktioner som står i proportion till allvaret i fall av felaktig eller ofullständig tillämpning av unionsrätten bör en trestegsmekanism tillämpas. Som ett första steg bör myndigheten ha befogenhet att göra utredningar om det påstås att nationella myndigheter i utövandet av sin tillsyn tillämpat skyldigheter enligt unionsrätten felaktigt eller ofullständigt, och dessa bör leda till en rekommendation. Som ett andra steg, om den behöriga nationella myndigheten inte följer rekommendationen, bör kommissionen ha befogenhet att avge ett formellt yttrande med beaktande av myndighetens rekommendation, med anmodan till den behöriga myndigheten att vidta de åtgärder som krävs för att uppfylla bestämmelserna i unionsrätten.
- (28) Om i exceptionella fall den behöriga myndigheten i fråga ihållande underlåter att agera, bör myndigheten, som ett tredje steg, ha befogenhet att, för att få denna situation att upphöra, som en sista utväg anta beslut riktade till enskilda finansinstitut. Denna befogenhet bör endast gälla under exceptionella omständigheter då en behörig myndighet inte följer det formella yttrande som riktats till den i fall då unionsrätten är direkt tillämplig på finansinstitut med stöd av nu gällande eller kommande unionsförordningar.
- (29) Allvarliga hot mot finansmarknadernas korrekta funktion och integritet eller mot stabiliteten i det finansiella systemet i unionen kräver snabba och samfälliga reaktioner på unionsnivå. Myndigheten bör därför kunna kräva att nationella tillsynsmyndigheter vidtar specifika åtgärder för att avhjälpa en krisituation. Befogenheten att fastställa att en krisituation föreligger bör överlåtas till rådet, efter begäran från någon av de europeiska tillsynsmyndigheterna, kommissionen eller ESRB.
- (30) Myndigheten bör kunna kräva att nationella tillsynsmyndigheter vidtar specifika åtgärder för att avhjälpa en krisituation. De åtgärder som vidtas av myndigheten i detta hänseende bör inte påverka kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget att inledda ett överträdelseförfarande mot den medlemsstat vars tillsynsmyndighet har underlåtit att vidta sådana åtgärder, eller kommissionens rätt att under sådana omständigheter vidta provisoriska åtgärder i enlighet med Europeiska unionens domstols arbetsordning. Det ansvar som åligger en medlemsstat i enlighet med Europeiska unionens domstols praxis om medlemsstatens tillsynsmyndigheter underlåter att vidta de åtgärder som myndigheten kräver bör inte heller påverkas.
- (31) För att säkerställa ändamålsenlig och effektiv tillsyn och ett välvärdigt hänsynstagande till olika medlemsstaters behöriga myndigheters ståndpunkter, bör myndigheten med bindande verkan kunna lösa tvister i gränsöverskridande situationer mellan dessa behöriga myndigheter, bland annat inom tillsynskollegierna. Det bör föreskrivas ett förlikningskede under vilket de behöriga myndigheterna kan nå en överenskommelse. Myndigheten bör vara behörig i fråga om oenigheter avseende förfarandet eller innehållet i en åtgärd, eller när en medlemsstats behöriga myndighet underlåter att vidta åtgärder i sådana fall som är fastställda i de rättsligt bindande unionsakter som avses i denna förordning. I ett sådant läge bör någon av de berörda tillsynsmyndigheterna ha rätt att hänskjuta frågan till myndigheten, som bör agera i enlighet med denna förordning. Myndigheten bör ha möjlighet att kräva att de berörda behöriga myndigheterna vidtar särskilda åtgärder eller avstår från åtgärder, så att frågan kan lösas och överensstämmelse med unionsrätten säkras, med bindande verkan för dessa behöriga myndigheter. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter det förlikningsbeslut som riktats till den, bör myndigheten ges befogenhet att anta beslut riktade direkt till finansinstitut på områden av unionsrätten som är direkt tillämpliga på dem. Befogenheten att anta ett sådant beslut bör tillämpas endast som sista utväg och i så fall uteslutande för att sörja för en korrekt och enhetlig tillämpning av unionsrätten. I fall där den tillämpliga unionslagstiftningen ger medlemsstaternas behöriga myndigheter beslutanderätt kan myndighetens beslut inte ersätta utövande av denna beslutanderätt som sker i enlighet med unionsrätten.
- (32) Krisen har visat att det rådande systemet med samarbete mellan nationella myndigheter vars befogenheter begränsas sig till enskilda medlemsstater är otillräckligt när det gäller finansinstitut med gränsöverskridande verksamhet.
- (33) Expertgrupper som medlemsstaterna har inrättat för att undersöka orsakerna till krisen och lämna förslag till förbättringar av regleringen och tillsynen av finanssektorn har bekräftat att de nuvarande systemen inte är en sund bas för en framtida reglering och tillsyn av gränsöverskridande finansinstitut i hela unionen.
- (34) Såsom anges i de Larosièrereporterna "[har vi] i huvudsak två alternativ: det ena alternativet är 'chacun pour soi', dvs. svälta räv-lösningar, det andra är ett förstärkt, pragmatiskt

och förnuftigt europeiskt samarbete till allas fördel i syfte att bevara en öppen världsekonomi. Detta kommer tveklöst att leda till ekonomiska vinster.”

- (35) Tillsynskollegierna är av stor betydelse för att översynen av finansinstitut med verksamhet över nationsgränserna ska kunna bli ändamålsenlig, effektiv och konsekvent. Myndigheten bör bidra till att främja och övervaka effektivitet, ändamålsenlighet och konsekvens i arbetet i tillsynskollegierna och i detta hänseende inta en ledande roll när det gäller att säkerställa att tillsynskollegierna för gränsöverskridande finansinstitut fungerar enhetligt och konsekvent i hela unionen. Myndigheten bör därför spela en ledande roll och ha oinskränkt rätt att delta i tillsynskollegiernas arbete i syfte att effektivisera dessas funktion och utbytet av uppgifter inom tillsynskollegierna samt främja konvergens och enhetlighet mellan kollegierna i tillämpningen av unionsrätten. I de-Larosière-rapporten påpekas att "snedvridningar av konkurrensen och tillsynsarbete som beror på olika tillsynsrutiner måste undvikas, eftersom det kan äventyra den finansiella stabiliteten, bland annat genom att det främjar en överföring av den finansiella verksamheten till länder med mindre strikt tillsyn. Tillsynssystemet måste uppfattas som rättvist och väl avvägt.”
- (36) Det är nödvändigt med konvergens på områdena förebyggande, hantering och lösande av kriser, inklusive finansieringsmekanismer, för att säkerställa att offentliga myndigheter är i stånd att rekonstruera eller avveckla fallerande finansinstitut samtidigt som man minimerar konsekvenserna av fallissemang för det finansiella systemet, beroendet av skattebetalares medel för räddningsaktioner för försäkrings- och återförsäkringsföretag och användningen av offentliga medel, begränsar skadeverkningarna på ekonomin och samordnar tillämpningen av nationella avvecklingsåtgärder. I detta avseende bör kommissionen kunna uppmana myndigheten att bidra till den utvärdering som avses i artikel 242 i direktiv 2009/138/EG, särskilt av tillsynsmyndigheternas samarbete inom tillsynskollegierna, deras funktionsduglighet, tillsynspraxisen för att fastställa kapitaltilläggen, utvärderingen av fördelarna med att förstärka grupp tillsynen och dispositionen av egna kapitaler inom en grupp av försäkrings- eller återförsäkringsföretag, inbegripet möjliga åtgärder för att förstärka en sund gränsöverskridande förvaltning av försäkringsgrupper, särskilt av riskhantering och kapitalförvaltning, och även att rapportera om eventuell ny utveckling och eventuella nya framsteg rörande en uppsättning samordnade nationella krishanteringsarrangemang, inbegripet huruvida det behövs ett system med samstämmiga och trovärdiga finansieringsmekanismer med lämpliga finansieringsinstrument.
- (37) När det gäller den nuvarande översynen av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar (1) och Europaparlamentets och rådets direktiv nr 97/9/EG av den 3 mars

1997 om system för ersättning till investerare (2) noteras kommissionens avsikt att särskilt uppmärksamma behovet av att säkerställa ytterligare tillnärmning inom unionen. När det gäller försäkringssektorn noteras också kommissionens avsikt att undersöka möjligheten att införa unionsbestämmelser för att skydda försäkringstagare i situationer då försäkringsbolag fallerar. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör ges en viktig uppgift på dessa områden och bör ges lämpliga befogenheter när det gäller det europeiska nätverket av nationella garantisystem för försäkringssektorn.

- (38) Delegering av uppgifter och ansvar kan bidra positivt till tillsynsnätverkens funktion, för att undvika dubbelarbete inom tillsynen, främja samarbete och därigenom effektivisera tillsynsprocessen samt minska belastningen på finansinstituten. Denna förordning bör därför klart ange den rättsliga grunden för sådan delegering. Medlemsstaterna bör följa den allmänna regeln att delegering bör vara tillåten, men bör kunna införa särskilda villkor för delegering av ansvar, till exempel när det gäller information om och anmälan av arrangemang för delegering. Delegering av uppgifter innebär att uppgifterna utförs av myndigheten eller av en annan nationell tillsynsmyndighet än den ansvariga myndigheten, samtidigt som ansvaret för tillsynsbesluten ligger kvar hos den delegerande myndigheten. Delegering av ansvar innebär att myndigheten eller en nationell tillsynsmyndighet (den befullmäktigade myndigheten) bör kunna besluta i ett visst tillsynsärende i eget namn i den delegerande myndighetens ställe. Sådan delegering bör styras av principen att behörigheten bör tilldelas en myndighet som har bäst förutsättningar att vidta åtgärder i ett enskilt ärende. Det kan vara lämpligt att överflytta ansvar t.ex. för att uppnå skal- eller diversifieringsfördelar, undvika att splittra upp tillsynen över företagsgrupper och på bästa sätt utnyttja de olika slag av teknisk expertis som finns hos de nationella tillsynsmyndigheterna. Den befullmäktigade myndighetens beslut bör erkännas av den delegerande myndigheten och av andra behöriga myndigheter som avgörande, om besluten i fråga omfattas av tillämpningsområdet för delegeringen. I unionslagstiftning på området skulle principerna för överenskommelser om överflyttning av ansvar kunna specificeras ytterligare. Myndigheten bör med alla lämpliga medel underlätta och övervaka överenskommelser om delegering mellan nationella tillsynsmyndigheter.

Den bör underrättas i förväg om planerade överenskommelser om delegering så att den i tillämpliga fall kan yttra sig i frågan. Den bör också centralt svara för offentliggörandena av sådana överenskommelser så att alla berörda parter utan dröjsmål ges lättillgänglig och transparent information om sådana överenskommelser. Den bör fastställa och sprida god praxis för delegering och överenskommelser om delegering.

(1) EGT L 135, 31.5.1994, s. 5.

(2) EGT L 84, 26.3.1997, s. 22.

- (39) Myndigheten bör aktivt främja konvergens i tillsynen inom hela unionen i syfte att upprätta en gemensam tillsynskultur.
- (40) Inbördes utvärderingar är ett lämpligt och effektivt medel för att främja enhetlighet inom nätverket för finansiell tillsyn. Myndigheten bör därför utveckla en metod för sådana utvärderingar och genomföra dem regelbundet. Utvärderingarna bör inte endast inriktas på konvergens i tillsynspraxis utan också på tillsynsorganens kapacitet att nå hög kvalitet i verksamheten och på dessa behöriga myndigheters oberoende. Resultatet av inbördes utvärderingar bör offentliggöras med samtycke från den behöriga myndighet som är föremål för utvärderingen. Även bästa praxis bör fastställas och offentliggöras.
- (41) Myndigheten bör aktivt främja samordnade tillsynsreaktioner från unionsmyndigheterna, särskilt för att säkerställa finansmarknadernas integritet och korrekta funktion samt stabiliteten i det finansiella systemet i unionen. Utöver sina befogenheter för åtgärder i brådskande situationer bör myndigheten därför anförtros en allmänt samordnande funktion inom ESFS. Att få all relevant information att snabbt och effektivt cirkulera mellan de behöriga myndigheterna bör höras till myndighetens centrala uppgifter.
- (42) För att bevara den finansiella stabiliteten är det nödvändigt att i ett tidigt skede identifiera gräns- och sektorövergripande trender och potentiella risker och svagheter på nivån mikrotillsyn. Myndigheten bör övervaka och bedöma sådan utveckling inom sitt behörighetsområde och regelbundet och när omständigheterna så kräver rådgöra Europaparlamentet, rådet, kommissionen, övriga europeiska tillsynsmyndigheter och ESRB om omständigheter av betydelse. Myndigheten bör också i samarbete med ESRB inleda och samordna stresstester inom hela unionen för att bedöma finansinstitutens förmåga att stå emot en ogynnsam marknadsutveckling och bör säkerställa att så enhetliga metoder som möjligt tillämpas på nationell nivå för dessa tester. I syfte att utföra sina uppgifter på korrekt sätt bör myndigheten genomföra ekonomiska analyser av marknaderna och tänkbara konsekvenser av marknadsutvecklingen.
- (43) Med hänsyn till de finansiella tjänsternas globalisering och de internationella standardernas ökade betydelse bör myndigheten verka för dialog och samarbete med tillsynsmyndigheter utanför unionen. Den bör ha befogenhet att utveckla kontakter och ingå administrativa avtal med tillsynsmyndigheterna och förvaltningar i tredjeländer och med internationella organisationer, med fullt beaktande av medlemsstaternas och unionsinstitutionernas befintliga roller och respektive befogenheter. Länder som har ingått
- avtal med unionen och därigenom antagit och börjat tillämpa unionsrätten bör kunna delta i myndighetens arbete, och myndigheten bör kunna samarbeta med tredjeländer som tillämpar lagstiftning som har erkänts som likvärdig med unionens.
- (44) Myndigheten bör inom sitt behörighetsområde fungera som ett oberoende rådgivande organ för Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Utan att det påverkar befogenheterna för de berörda behöriga myndigheterna bör myndigheten kunna yttra sig om bedömningar av fusioner och förvärv enligt direktiv 92/49/EEG, direktiv 2002/83/EG och direktiv 2005/68/EG, såsom ändrade genom direktiv 2007/44/EG⁽¹⁾, i de fall då dessa direktiv föreskriver samråd mellan behöriga myndigheter från två eller flera medlemsstater.
- (45) För att myndigheten ska kunna arbeta effektivt bör den ha rätt att få tillgång till alla nödvändiga uppgifter. För att undvika att ställa dubbla rapporteringskrav på finansinstituten, bör sådana uppgifter normalt lämnas av de nationella tillsynsmyndigheter som befinner sig närmast finansmarknaderna och finansinstituten och bör beakta redan befintlig statistik. Myndigheten bör dock i sista hand kunna rikta en vederbörligen motiverad begäran om uppgifter direkt till ett finansinstitut om en nationell myndighet inte tillhandahåller – eller kan tillhandahålla – uppgifterna inom rimlig tid. Medlemsstaternas myndigheter bör vara skyldiga att bistå myndigheten med att genomdriva sådana direkt riktade uppgiftskrav. I detta sammanhang är arbetet med gemensamma rapporteringsformat av stor betydelse. Åtgärderna för insamling av uppgifter bör inte påverka den rättsliga ramen för det europeiska statistiksystemet och det europeiska centralbankssystemet på statistikområdet. Denna förordning bör därför inte påverka tillämpningen av vare sig Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik⁽²⁾ eller rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter⁽³⁾.
- (46) Ett nära samarbete mellan myndigheten och ESRB är av avgörande betydelse för att ESRB ska kunna fungera med all önskvärd effektivitet och för uppföljningen av dess varningar och rekommendationer. Myndigheten och ESRB bör utbyta alla relevanta uppgifter sinsemellan. Uppgifter om enskilda företag bör lämnas ut endast om begäran åtföljs av en motivering. Myndigheten bör se till att lämplig uppföljning görs när den har tagit emot varningar eller rekommendationer som ESRB riktat till den eller till någon nationell myndighet.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG av den 5 september 2007 om ändring av direktiv 92/49/EEG och direktiven 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG och 2006/48/EG vad gäller förfaranderegler och utvärderingskriterier för bedömning av förvärv och ökning av innehav inom finanssektorn (EUT L 247, 21.9.2007, s. 1).

(2) EUT L 87, 31.3.2009, s. 164

(3) EGT L 318, 27.11.1998, s. 8.

- (47) Myndigheten bör samråda med berörda parter om tekniska standarder för tillsyn eller genomförande, riktlinjer och rekommendationer och ge dem skälig möjlighet att yttra sig om föreslagna åtgärder. Innan myndigheten antar förslag till tekniska standarder för tillsyn eller genomförande, riktlinjer och rekommendationer bör den genomföra en konsekvensanalys. Av effektivitetsskäl bör en intressentgrupp för försäkring och återförsäkring och en intressentgrupp för tjänstepensionsfonder användas i detta syfte, båda två med en välvägd sammansättning av företrädare för de berörda finansinstitut som är verksamma i unionen, som representerar finansinstitut och företag av olika typ och storlek, små och medelstora företag, fackföreningar, akademiker, konsumenter och andra icke-professionella utnyttjare av dessa finansinstitut samt företrädare för relevanta yrkesföreningar. Dessa intressentgrupper bör fungera som en förmedlande länk för andra grupper av användare av finansiella tjänster som inrättats av kommissionen eller på annat sätt enligt unionslagstiftningen.
- (48) Ledamöter av intressentgrupper som företräder ideella organisationer eller akademiker bör erhålla tillfredsställande ekonomisk ersättning så att personer som varken är välfinansierade eller företrädare för branschen kan delta fullt ut i debatten om finansiell reglering.
- (49) Intressentgrupperna bör höras av myndigheten och bör ha möjlighet att avge yttranden och utlåtanden till myndigheten i frågor som har samband med frivillig tillämpning på institut som omfattas av direktiv 2002/83/EG eller direktiv 2003/41/EG.
- (50) Medlemsstaterna har ett centralt ansvar för att samordna krishantering och för att bevara den finansiella stabiliteten i krissituationer, särskilt när det gäller att stabilisera och avveckla fallerande finansinstitut. Myndighetens beslut i brådskande ärenden eller avvecklingsituationer som påverkar ett finansinstituts stabilitet, bör inte inkräkta på medlemsstaternas finanspolitiska ansvarsområden. En mekanism bör inrättas genom vilken medlemsstaterna kan åberopa denna skydds klausul och i sista instans begära att rådet ska besluta i ärendet. Denna skyddsmekanism bör emellertid inte missbrukas, särskilt med avseende på ett beslut av myndigheten som inte har någon avsevärd eller väsentlig finanspolitisk inverkan, till exempel minskade intäkter kopplade till ett tillfälligt förbud av specifika verksamheter eller produkter av konsumentskyddsskäl. När rådet fattar beslut enligt skyddsmekanismen bör det rösta enligt principen att varje medlem har en röst. Det är lämpligt att rådet ges uppgifter i sådana frågor med hänsyn till medlemsstaternas särskilda ansvar i detta avseende. Med tanke på hur känslig denna fråga är bör förfaranden inrättas så att strikt konfidentialitet kan säkerställas.
- (51) I sitt beslutsfattande bör myndigheten vara bunden av unionsbestämmelserna och av allmänna principer om rättssäkerhet och transparens. Rätten för adressaterna för myndighetens beslut att bli hörda bör respekteras fullt ut. Myndighetens handlingar bör ingå som en integrerad del i unionsrätten.
- (52) En tillsynsstyrelse, bestående av cheferna för de behöriga myndigheter som berörs i varje medlemsstat under ledning av myndighetens ordförande, bör vara myndighetens huvudsakliga beslutsfattande organ. Företrädare för kommissionen, ESRB, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) bör delta som observatörer. Ledamöterna i tillsynsstyrelsen bör handla oberoende och uteslutande i unionens intressen.
- (53) Som allmän regel bör tillsynsstyrelsen fatta sina beslut med enkel majoritet i enlighet med principen att varje ledamot har en röst. För akter av allmän natur, däribland sådana som avser tekniska standarder för tillsyn och genomförande, riktlinjer och rekommendationer, för budgetfrågor samt för begäranden från en medlemsstat om omprövning av ett beslut av myndigheten om att tillfälligt förbjuda eller begränsa viss finansiell verksamhet, är det emellertid lämpligt att tillämpa bestämmelserna om kvalificerad majoritet i artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen samt i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser som är fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget. Ärenden som rör lösning av tvister mellan nationella myndigheter bör bedömas av en begränsad, objektiv panel, bestående av medlemmar som inte företräder de behöriga myndigheter som är part i tvisten, och inte heller har några intressen i konflikten eller direkta kopplingar till de berörda behöriga myndigheterna. Panelens sammansättning bör vara lämpligt avvägd. Panelens beslut bör godkännas av tillsynsstyrelsen med enkel majoritet i enlighet med principen att varje ledamot har en röst. När det gäller beslut som fattas av den samordnande tillsynsmyndigheten kan emellertid det beslut som föreslås av panelen avvisas av ledamöter som representerar en blockerande minoritet av rösterna enligt definitionen i artikel 16.4 i EU-fördraget och artikel 3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser.
- (54) En förvaltningsstyrelse bestående av myndighetens ordförande samt företrädare för nationella tillsynsmyndigheter och kommissionen bör säkerställa att myndigheten verkar i föreskrivet syfte och utför de uppgifter som ålaggs den. Förvaltningsstyrelsen bör ges nödvändiga befogenheter för att bland annat kunna föreslå det årliga och det fleråriga arbetsprogrammet, utöva vissa budgetbefogenheter, anta myndighetens plan för personalpolitiken, anta särskilda bestämmelser om rätt till tillgång till handlingar och lägga fram förslaget till årsrapporten.

- (55) Myndigheten bör företrädas av en ordförande på heltid, utsedd av tillsynsstyrelsen på grundval av meriter, färdigheter, kunskaper om finansinstitut och finansmarknader och sin erfarenhet med relevans för finansiell tillsyn och reglering, efter ett öppet urvalsförfarande som anordnas och hanteras av tillsynsstyrelsen med bistånd av kommissionen. I syfte att utse myndighetens första ordförande bör kommissionen bland annat upprätta en slutlista över kandidaterna på grundval av meriter, kompetens, kunskap om finansinstitut och marknader samt erfarenhet med relevans för finansiell tillsyn och reglering. När det gäller senare utnämningar bör möjligheten att en slutlista upprättas av kommissionen ses över i den rapport som ska utarbetas i enlighet med denna förordning. Innan den utvalda personen tillträder sitt ämbete och senast en månad efter det att tillsynsstyrelsen gjort sitt val bör Europaparlamentet, efter att ha hört den utvalda personen, ha möjlighet att invända mot att denne utses.
- (56) Förvaltningen av myndigheten bör anförts en verkställande direktör, som bör ha rätt att utan rösträtt delta i tillsyns- och förvaltningsstyrelsernas sammanträden.
- (57) För att säkerställa enhetlighet över sektorsgränserna i de europeiska tillsynsmyndigheterna bör dessa samarbeta nära genom en gemensam kommitté och i tillämpliga fall anta gemensamma ståndpunkter. Den gemensamma kommittén bör samordna de europeiska tillsynsmyndigheternas arbete när det gäller finansiella konglomerat och andra sektorsövergripande frågor. I tillämpliga fall bör akter som ligger inom behörighetsområdet för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) eller Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) antas parallellt av berörda europeiska tillsynsmyndigheter. Ordförandeskapet för den gemensamma kommittén bör rotera i tolv månadersperioder mellan respektive ordförande för de europeiska tillsynsmyndigheterna. Ordföranden för den gemensamma kommittén bör vara en vice ordförande för ESRB. Den gemensamma kommittén bör ha särskild personal som tillhandahålls av de europeiska tillsynsmyndigheterna, för att ge möjlighet till informellt utbyte av uppgifter och utveckling av en gemensam tillsynskultur i de europeiska tillsynsmyndigheterna.
- (58) Det är nödvändigt att säkerställa att de parter som berörs av beslut som myndigheten antar har nödvändiga rättsmedel till sitt förfogande. För att kunna skapa ett effektivt skydd av parternas rättigheter och för ekonomi i förfarandena, bör parterna ges rätt att få beslut prövade av en överklagandenämnd i de fall där myndigheten har beslutsbefogenheter. Av effektivitets- och konsekvensskäl bör överklagandenämnden vara gemensam för de europeiska tillsynsmyndigheterna, oberoende av administrations- och regleringsstrukturerna. Överklagandenämndens beslut bör kunna överklagas till Europeiska unionens domstol.
- (59) För att kunna garantera myndigheten oinskränkt självständighet och oberoende bör den ges egen budget med intäkter huvudsakligen i form av obligatoriska bidrag från de nationella tillsynsmyndigheterna och från Europeiska unionens allmänna budget. Unionen får finansiera myndigheten endast efter det att budgetmyndigheten har nått en överenskommelse enligt punkt 47 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 17 maj 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾. Unionens budgetförfarande bör tillämpas. Revisionen av räkenskaperna bör göras av revisionsrätten. Budgeten som helhet är underställd ansvarsfrihetsförfarandet.
- (60) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som görs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽²⁾ bör vara tillämplig på myndigheten. Myndigheten bör också ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽³⁾.
- (61) För att säkerställa öppna och transparenta anställningsförhållanden och lika behandling av personalen, bör tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna ⁽⁴⁾ tillämpas på myndighetens personal.
- (62) Det är av mycket stor betydelse att affärshemligheter och andra konfidentiella uppgifter skyddas. Konfidentialiteten när det gäller de uppgifter som görs tillgängliga för myndigheten och som utbyts inom nätverket bör underkastas strikta och effektiva regler om konfidentialitet.
- (63) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽⁵⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då Europeiska unionens institutioner och organ behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽⁶⁾ är tillämpliga på behandlingen av personuppgifter inom ramen för denna förordning.
- (64) För att kunna säkerställa att myndighetens verksamhet är transparent bör den omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽⁷⁾.
- (65) Tredjeländer bör tillåtas delta i myndighetens arbete i enlighet med lämpliga avtal som ska ingås av unionen.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

⁽⁴⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽⁶⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

- (66) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att förbättra den inre marknads funktion genom att säkerställa en hög, effektiv och enhetlig nivå på reglering och tillsyn, skydda försäkringstagare, personer som omfattas av pensionssystem och andra förmånstagare, skydda finansmarknadernas integritet, effektivitet och korrekta funktion, upprätthålla stabiliteten i det finansiella systemet och stärka den internationella samordningen av tillsynen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (67) Myndigheten bör överta alla nu gällande uppgifter och befogenheter från kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner. Kommissionens beslut 2009/79/EG av den 23 januari 2009 om inrättande av kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner bör därför upphävas den dag då myndigheten inrättas, och Europaparlamentets och rådets beslut nr 716/2009/EG av den 16 september 2009 om inrättande av ett gemenskapsprogram till stöd för särskild verksamhet på området för finansiella tjänster, finansiell rapportering och revision⁽¹⁾ bör ändras i enlighet med detta. Med tanke på befintliga strukturer och verksamhet för kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner är det viktigt att säkerställa ett mycket nära samarbete mellan kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner och kommissionen när lämpliga övergångsarrangemang fastställs, för att se till att den period under vilken kommissionen ansvarar för inrättandet av administrationen och den inledande administrativa verksamheten för myndigheten blir så kort som möjligt.
- (68) Det är lämpligt att ange en tidsfrist för tillämpningen av denna förordning för att säkerställa att myndigheten är tillräckligt väl förberedd för att inleda sin verksamhet och för att se till att övergången från kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner går friktionsfritt. Myndigheten bör finansieras på lämpligt sätt. Åtminstone inledningsvis bör den finansieras till 40 % av unionens medel och 60 % genom bidrag från medlemsstaterna, i enlighet med den röstvikning som fastställs i artikel 3.3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser.
- (69) För att göra det möjligt att inrätta myndigheten den 1 januari 2011 bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

(1) EUT L 253, 25.9.2009, s. 8.

KAPITEL I

INRÄTTANDE OCH RÄTTSLIG STATUS

Artikel 1

Inrättande och verksamhetsområde

1. Genom denna förordning inrättas en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), nedan kallad *myndigheten*.
2. Myndigheten ska agera enligt de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning och vara verksam inom tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG med undantag av avdelning IV, direktiven 2002/92/EG, 2003/41/EG, 2002/87/EG, 64/225/EEG, 73/239/EEG, 73/240/EEG, 76/580/EEG, 78/473/EEG, 84/641/EEG, 87/344/EEG, 88/357/EEG, 92/49/EEG, 98/78/EG, 2001/17/EG, 2002/83/EG och 2005/68/EG samt – i den mån dessa akter tillämpas på försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, tjänstepensionsinstitut och försäkringsförmedlare – inom ramen för de relevanta delarna av direktiven 2005/60/EG och 2002/65/EG, inbegripet alla direktiv, förordningar och beslut som grundar sig på dessa akter och andra framtida rättsligt bindande unionsakter avseende myndighetens uppgifter.
3. Myndigheten ska också agera inom verksamhetsområdet försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, finansiella konglomerat, tjänstepensionsinstitut och försäkringsförmedlare, när det gäller frågor som inte direkt omfattas av de akter som avses i punkt 2, inbegripet ärenden som rör företagsstyrning, revision och finansrapportering, förutsatt att det krävs sådana åtgärder av myndigheten för att säkerställa att dessa akter tillämpas på ett ändamålsenligt och enhetligt sätt.
4. I fråga om tjänstepensionsinstitut ska inte myndighetens uppgifter påverka tillämpningen av nationell social- och arbetsmarknadslagstiftning.
5. Denna förordning ska inte påverka kommissionens befogenheter, särskilt befogenheten enligt artikel 258 i EUF-fördraget, att säkerställa att unionsrätten iakttas.
6. Myndighetens syfte ska vara att skydda allmänintresset genom att bidra till det finansiella systemets stabilitet och effektivitet på kort, medellång och lång sikt, till förmån för unionens ekonomi, dess medborgare och företag. Myndigheten ska bidra till att

- a) förbättra den inre marknads funktion, särskilt genom reglering och tillsyn på en sund, verkningsfull och enhetlig nivå,
- b) säkerställa finansmarknadernas integritet, transparens, effektivitet och korrekta funktion,
- c) stärka den internationella samordningen av tillsyn,

- d) förebygga tillsynsarbitrage och främja likvärdiga konkurrensvillkor,
- e) säkerställa att risker i samband med försäkringar, återförsäkring och tjänstepensioner regleras och övervakas på lämpligt sätt, och
- f) stärka konsumentskyddet.

I detta syfte ska myndigheten bidra till att säkerställa en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillämpning av de akter som avses i punkt 2, främja enhetlighet i tillsynen, avge yttranden till Europaparlamentet, rådet och kommissionen samt genomföra ekonomiska analyser av marknaderna för att verka för att myndighetens mål uppnås.

Myndigheten ska vid utövandet av de uppgifter som den tilldelas enligt denna förordning särskilt uppmärksamma de systemrisk som finansinstitut kan utgöra, vars fallissemang kan inverka negativt på finanssystemets eller realekonomins sätt att fungera.

När myndigheten utför sina uppgifter, ska den handla självständigt och objektivt och uteslutande i unionens intresse.

Artikel 2

Europeiska systemet för finansiell tillsyn

1. Myndigheten ska ingå i ett europeiskt system för finansiell tillsyn (ESFS). ESFS huvudsakliga syfte ska vara att se till att de regler som gäller för den finansiella sektorn tillämpas på ett sätt som bevarar den finansiella stabiliteten och säkerställer förtroendet för det finansiella systemet som helhet samt tillräckligt ger skydd för konsumenter av finansiella tjänster.
2. ESFS ska omfatta följande:
 - a) Europeiska systemrisknämnden (ESRB), när det gäller de uppgifter som fastställs i förordning (EU) nr 1092/2010 och i denna förordning,
 - b) myndigheten,
 - c) Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽¹⁾,
 - d) Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽²⁾,
 - e) den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna (den gemensamma kommittén), när det gäller utförandet av de uppgifter som anges i artiklarna 54-57 i denna förordning, i förordning (EU) nr 1093/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010,

⁽¹⁾ Se sidan 12 i detta nummer av EUT.

⁽²⁾ Se sidan 84 i detta nummer av EUT.

- f) de behöriga myndigheter eller tillsynsmyndigheter i medlemsstaterna som anges i de unionsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, i förordning (EU) nr 1093/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Myndigheten ska samarbeta nära och regelbundet med ESRB samt, genom den gemensamma kommittén, med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) och därvid säkerställa sektorövergripande enhetlighet och nå fram till gemensamma ståndpunkter på området tillsyn av finansiella konglomerat och andra sektorövergripande frågor.

4. Enligt principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen ska parterna inom ESFS samarbeta i en anda av förtroende och med fullständig ömsesidig respekt, i synnerhet genom att se till att lämpliga och tillförlitliga uppgifter utväxlas.

5. De tillsynsmyndigheter som ingår i ESFS ska vara skyldiga att utöva tillsyn av finansinstitut i unionen i enlighet med de akter som avses i artikel 1.2.

Artikel 3

Myndigheternas ansvarighet

De myndigheter som avses i artikel 2.2 a-d ska vara ansvariga inför Europaparlamentet och rådet.

Artikel 4

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *finansinstitut*: företag, enheter och fysiska och juridiska personer som omfattas av någon av de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2. När det gäller direktiv 2005/60/EG, avses med "finansinstitut" endast försäkringsföretag och försäkringsförmedlare enligt definitionen i det direktivet.
2. behöriga myndigheter:
 - i) tillsynsmyndigheter enligt definitionen i direktiv 2009/138/EG, och behöriga myndigheter enligt definitionen i direktiven 2003/41/EG och 2002/92/EG.
 - ii) när det gäller direktiven 2002/65/EG och 2005/60/EG de myndigheter som har behörighet att säkerställa att finansinstitut uppfyller kraven i de direktiven enligt definitionen i punkt 1.

Artikel 5

Rättslig status

1. Myndigheten ska vara ett unionsorgan med status som juridisk person.

2. Myndigheten ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen. Den får i synnerhet förvärva och avyttra lös och fast egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.
3. Myndigheten ska företrädas av sin ordförande.

Artikel 6

Sammansättning

Myndigheten ska bestå av följande:

1. En tillsynsstyrelse, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 43.
2. En förvaltningsstyrelse, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 47.
3. En ordförande, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 48.
4. En verkställande direktör, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 53.
5. En överklagandenämnd, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 60.

Artikel 7

Säte

Myndigheten ska ha sitt säte i Frankfurt am Main.

KAPITEL II

MYNDIGHETENS UPPGIFTER OCH BEFOGENHETER

Artikel 8

Myndighetens uppgifter och befogenheter

1. Myndigheten ska ha följande uppgifter:
 - a) Att bidra till upprättandet av gemensamma standarder och metoder av hög kvalitet för reglering och tillsyn, särskilt genom att avge yttranden till unionsinstitutionerna och utarbeta riktlinjer, rekommendationer och förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som ska grundas på de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.
 - b) Att bidra till en konsekvent tillämpning av rättsligt bindande unionsakter, särskilt genom att bidra till en gemensam tillsynskultur, säkerställa konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillämpning av de akter som avses i artikel 1.2, förebygga tillsynsarbiter, medla och lösa tvister mellan behöriga myndigheter, säkerställa en verkningsfull och enhetlig tillsyn av finansinstitut och inbördes överensstämmelse i tillsynskollegeriarnas verksamhet samt vidta åtgärder bland annat i krisituationer.

- c) Att stimulera och underlätta delegering av uppgifter och ansvar till olika behöriga myndigheter.
 - d) Att samarbeta nära med ESRB, bland annat genom att ge detta organ alla uppgifter som krävs för att det ska kunna genomföra sina verksamhetsuppgifter och säkerställa att dess varningar och rekommendationer följs upp korrekt.
 - e) Att organisera och genomföra inbördes utvärderingar av behöriga myndigheter, inbegripet att utfärda riktlinjer och rekommendationer samt att fastställa bästa praxis, i syfte att öka den inbördes överensstämmelsen mellan resultaten av tillsynen.
 - f) Att övervaka och bedöma marknadens utveckling inom sina behörighetsområden.
 - g) Att genomföra ekonomiska analyser av marknaden för att ge vägledning till utförandet av myndighetens arbetsuppgifter.
 - h) Att främja skyddet av försäkringstagare, personer som omfattas av pensionssystem och förmånstagare.
 - i) Att bidra till enhetligt och konsekvent fungerande tillsynskollegier, till övervakning, bedömning och mätning av systemrisker och till utveckling och samordning av planer för återhämtning, rekonstruktion och avveckling, och ge försäkringstagare och förmånstagare en hög skyddsnivå i hela unionen, i enlighet med artiklarna 21–26.
 - j) Att fullgöra varje annan specifik uppgift som anges i denna förordning eller i andra lagstiftningsakter.
 - k) Att offentliggöra och regelbundet uppdatera information som rör dess verksamhetsområde på den egna webbplatsen, i synnerhet, och inom ramen för sin behörighet, angående registrerade finansinstitut, i syfte att se till att allmänheten ges lättillgänglig information.
 - l) Att, när så är lämpligt, överta alla befintliga och pågående uppgifter från kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkring och tjänstepensioner (Ceips).
2. För fullgörandet av de uppgifter som anges i punkt 1 ska myndigheten ha de befogenheter som fastställs genom denna förordning, i synnerhet när det gäller att
 - a) utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i de specifika fall som avses i artikel 10,
 - b) utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i de specifika fall som avses i artikel 15,
 - c) utfärda riktlinjer och rekommendationer enligt artikel 16,

- d) utfärda rekommendationer i de specifika fall som avses i artikel 17.3,
- e) fatta enskilda beslut riktade till behöriga myndigheter i de specifika fall som avses i artiklarna 18.3 och 19.3,
- f) fatta enskilda beslut riktade till finansinstitut, när det gäller direkt tillämplig unionsrätt, i de specifika fall som avses i artiklarna 17.6, 18.4 och 19.4,
- g) avge yttranden till Europaparlamentet, rådet eller kommissionen i enlighet med artikel 34,
- h) samlar in nödvändiga uppgifter om finansinstitut i enlighet med artikel 35,
- i) utveckla gemensamma metoder för att utvärdera hur produktens särdrag och distributionsprocesserna inverkar på institutens finansiella ställning och konsumentskyddet,
- j) tillhandahålla en centralt tillgänglig databas med registrerade finansinstitut inom sitt behörighetsområde, om detta specificeras i de akter som avses i artikel 1.2,

Artikel 9

Uppgifter som rör konsumentskydd och finansiell verksamhet

1. Myndigheten ska spela en ledande roll för att främja transparens, enkelhet och rättvisa på marknaden för finansiella produkter eller tjänster som riktar sig till konsumenter på hela den inre marknaden, bl.a. genom att
 - a) samlar in uppgifter om, analysera och rapportera om konsumenttrender,
 - b) se över och samordna de behöriga myndigheternas initiativ för att öka konsumenternas förmåga att förstå finansiell information samt utbildningsinitiativ,
 - c) utveckla normer för utbildningen inom branschen, och
 - d) bidra till utvecklingen av gemensamma regler om utlämnande av uppgifter.
2. Myndigheten ska övervaka nya och befintliga former av finansiell verksamhet och får anta riktlinjer och rekommendationer för att främja säkra och sunda marknader och förenhetligande av regleringsförfarandena.
3. Myndigheten får även utfärda varningar om en finansiell verksamhet allvarligt hotar målen i artikel 1.5.

4. Myndigheten ska inrätta en kommitté för finansiell innovation, som ska vara en integrerad del av myndigheten och omfatta alla berörda behöriga nationella tillsynsmyndigheter i syfte att samordna regleringen och övervakningen av ny eller innovativ finansiell verksamhet och bistå med råd som myndigheten ska lägga fram för Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

5. Myndigheten får tillfälligt förbjuda eller begränsa viss finansiell verksamhet som hotar finansmarknadernas funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system i de fall och på de villkor som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 eller, om så krävs i en krisituation, i enlighet med artikel 18 och på de villkor som anges där.

Myndigheten ska se över det beslut som avses i första stycket med lämpliga mellanrum, dock minst en gång var tredje månad. Om beslutet inte förlängts efter dessa tre månader ska det automatiskt upphöra att gälla.

En medlemsstat får begära att myndigheten omprövar sitt beslut. I sådana fall ska myndigheten i enlighet med det förfarande som anges i artikel 44.1 andra stycket besluta huruvida den vidhåller sitt beslut.

Myndigheten får också bedöma om det finns behov av förbud mot eller begränsningar för vissa former av finansiell verksamhet och, om ett sådant behov föreligger, underrätta kommissionen för att underlätta antagandet av sådana förbud eller begränsningar.

Artikel 10

Tekniska standarder för tillsyn

1. Om Europaparlamentet och rådet, i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget, till kommissionen delegerar befogenheten att anta tekniska standarder för tillsyn med hjälp av delegerade akter, för att sörja för en konsekvent harmonisering inom de områden som särskilt anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, får myndigheten utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn. Myndigheten ska överlämna sina förslag till standarder till kommissionen för godkännande.

Standarderna ska vara tekniska, får inte innebära strategiska beslut eller policyval och deras innehåll ska avgränsas av de lagstiftningsakter som de grundas på.

Innan förslagen lämnas till kommissionen ska myndigheten ha genomfört ett öppet offentligt samråd om förslagen till tekniska standarder för tillsyn och analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de förslag till standarder som avses eller till hur brådskande ärendet är. Myndigheten ska begära ett yttrande från de berörda intressentgrupper som avses i artikel 37.

Om myndigheten överlämnar ett förslag till teknisk standard för tillsyn ska kommissionen omgående vidarebefordra det till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska inom tre månader från mottagandet av ett förslag till teknisk standard för tillsyn besluta huruvida den ska godkänna det. Om det ligger i unionens intresse får kommissionen godkänna förslaget endast till viss del eller med ändringar.

Om kommissionen har för avsikt att inte godkänna ett förslag till tekniska standarder för tillsyn eller att godkänna det endast delvis eller med ändringar, ska den sända tillbaka förslaget till myndigheten, med en förklaring till varför det inte godkänns eller i förekommande fall varför det ska ändras. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget på grundval av kommissionens föreslagna ändringar och på nytt överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten när denna period på sex veckor löper ut inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för tillsyn, eller har överlämnat ett förslag till standard som inte har ändrats på ett sådant sätt att det är förenligt med kommissionens förslag till ändringar, får kommissionen anta den tekniska standarden för tillsyn med de ändringar den anser relevanta eller förkasta den.

Kommissionen får inte ändra innehållet i ett förslag till teknisk standard för tillsyn som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

2. Om myndigheten inte har överlämnat något förslag till teknisk standard för tillsyn inom den tidsfrist som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 får kommissionen begära att ett sådant förslag lämnas inom en ny tidsfrist.

3. Endast när myndigheten inte överlämnar något förslag till teknisk standard för tillsyn till kommissionen inom tidsfristen i enlighet med punkt 2 får kommissionen anta en teknisk standard för tillsyn genom en delegerad akt utan ett förslag från myndigheten.

Kommissionen ska genomföra ett öppet offentligt samråd om förslagen till tekniska standarder för tillsyn och analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses eller till hur brådskande ärendet är. Kommissionen ska också begära ett yttrande eller råd från de berörda intressentgrupper som avses i artikel 37.

Kommissionen ska omgående vidarebefordra förslaget till teknisk standard för tillsyn till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska lämna sitt förslag till teknisk standard för tillsyn till myndigheten. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget och överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för tillsyn inom den period på sex veckor som avses i fjärde stycket får kommissionen anta den tekniska standarden för tillsyn.

Om myndigheten har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för tillsyn inom sex veckor får kommissionen ändra förslaget på grundval av myndighetens föreslagna ändringar, eller anta den tekniska standarden för tillsyn med de ändringar den anser relevanta. Kommissionen får inte ändra innehållet i de förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

4. Tekniska standarder för tillsyn ska antas genom förordningar eller beslut. Dessa ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i dem.

Artikel 11

Utövande av delegering

1. Befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 10 ska ges till kommissionen för en period på fyra år från och med den 16 december 2010. Kommissionen ska senast sex månader före fyraårsperiodens utgång rapportera om de delegerade befogenheterna. Delegeringen av befogenhet ska automatiskt förlängas med perioder av samma längd, om den inte återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 14.

2. När kommissionen antar en teknisk standard för tillsyn ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.

3. Befogenheten att anta tekniska standarder för tillsyn ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 12-14.

Artikel 12

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 10 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

2. Den institution som inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenhet ska återkallas, ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen inom en rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas.

3. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart, eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av tekniska standarder för tillsyn som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 13

Invändningar mot tekniska standarder för tillsyn

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en teknisk standard för tillsyn inom en period på tre månader från dagen för delgivning av den tekniska standard för tillsyn som kommissionen har antagit. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med tre månader.

Om kommissionen antar en teknisk standard för tillsyn som är identisk med det förslag till teknisk standard för tillsyn som myndigheten överlämnat, ska den period under vilken Europaparlamentet och rådet kan invända vara en månad från delgivningssdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska tidsfristen förlängas med en månad.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den period som avses i punkt 1 har invänt mot den tekniska standarden för tillsyn ska den offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, och träda i kraft den dag som anges däri. Den tekniska standarden för tillsyn får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft före utgången av denna period, om både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte göra någon invändning.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en teknisk standard för tillsyn inom den period som avses i punkt 1 ska den inte träda i kraft. I enlighet med artikel 296 i EUF-fördraget ska den institution som invänder mot den tekniska standarden för tillsyn ange skälen för detta.

Artikel 14

Uteblivet godkännande eller ändring av förslag till teknisk standard för tillsyn

1. Om kommissionen inte godkänner ett förslag till teknisk standard för tillsyn eller ändrar det i enlighet med artikel 10, ska kommissionen underrätta myndigheten, Europaparlamentet och rådet och ange skälen för detta.

2. Om så är lämpligt får Europaparlamentet eller rådet inom en månad efter den underrättelse som avses i punkt 1 kalla den ansvarige kommissionsledamoten och myndighetens ordförande till ett ad hoc-sammanträde i Europaparlamentets behöriga utskott eller rådet så att de kan lägga fram och förklara sina meningsskiljaktigheter.

Artikel 15

Tekniska standarder för genomförande

1. Myndigheten får utarbeta tekniska standarder för genomförande, genom genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget, inom de områden som särskilt anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2. Tekniska standarder för genomförande ska vara tekniska, får inte innebära strategiska beslut eller policyval och deras innehåll ska syfta till att fastställa villkoren för tillämpning av de akterna. Myndigheten ska överlämna sina förslag till standarder till kommissionen för godkännande.

Innan myndigheten överlämnar förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen, ska den genomföra ett öppet offentligt samråd och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de förslag till tekniska standarder för genomförande som avses eller till hur brådskande ärendet är. Myndigheten ska begära ett yttrande från den bankintressentgrupp som avses i artikel 37.

Om myndigheten lägger fram ett förslag till teknisk standard för genomförande ska kommissionen omgående vidarebefordra det till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska inom tre månader från mottagandet av ett förslag till teknisk standard för genomförande besluta huruvida den ska godkänna det. Kommissionen får förlänga denna tidsfrist med en månad. Om det ligger i unionens intresse får kommissionen godkänna förslaget till teknisk standard för genomförande endast till viss del eller med ändringar.

Om kommissionen har för avsikt att inte godkänna ett förslag till teknisk standard för genomförande eller att godkänna det endast delvis eller med ändringar ska den sända tillbaka förslaget till myndigheten, med en förklaring till varför den har för avsikt att inte godkänna det eller i förekommande fall varför det ska ändras. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget till teknisk standard för genomförande på grundval av kommissionens föreslagna ändringar och på nytt överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten när den period på sex veckor som avses i femte stycket löper ut inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för genomförande, eller har överlämnat ett förslag till teknisk standard för genomförande som inte har ändrats på ett sådant sätt att det är förenligt med kommissionens förslag till ändringar, får kommissionen anta den tekniska standarden för genomförande med de ändringar den anser relevanta eller förkasta den.

Kommissionen får inte ändra innehållet i ett förslag till teknisk standard för genomförande som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

2. Om myndigheten inte har lämnat något förslag till tekniska standarder för genomförande inom den tidsfrist som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 får kommissionen begära att ett sådant förslag lämnas inom en ny tidsfrist.

3. Endast när myndigheten inte lämnar ett förslag till teknisk standard för genomförande till kommissionen inom tidsfristerna i enlighet med punkt 2 får kommissionen anta en teknisk standard för genomförande genom en genomförandeakt, utan ett förslag från myndigheten.

Kommissionen ska ha genomfört ett öppet offentligt samråd om förslagen till tekniska standarder för genomförande och analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de förslag som avses eller till hur brådskande ärendet är. Kommissionen ska också begära ett yttrande eller råd från de berörda intressentgrupper som avses i artikel 37.

Kommissionen ska omgående vidarebefordra förslaget till teknisk standard för genomförande till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska lämna förslaget till teknisk standard för genomförande till myndigheten. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget och överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för genomförande inom den period på sex veckor som avses i fjärde stycket får kommissionen anta den tekniska standarden för genomförande.

Om myndigheten har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för genomförande inom perioden på sex veckor får kommissionen ändra förslaget till teknisk standard för genomförande på grundval av myndighetens föreslagna ändringar eller anta den tekniska standarden för genomförande med de ändringar den anser relevanta.

Kommissionen får inte ändra innehållet i de förslag till tekniska standarder för genomförande som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

4. Tekniska standarder för genomförande ska antas genom förordningar eller beslut. Dessa ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i dem.

Artikel 16

Riktlinjer och rekommendationer

1. Myndigheten ska, i syfte att upprätta en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis inom ESFS och säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionsrätten, utfärda riktlinjer och rekommendationer riktade till behöriga myndigheter eller finansinstitut.

2. Myndigheten ska, i tillämpliga fall, genomföra öppna offentliga samråd om riktlinjerna och rekommendationerna och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna i sammanhanget. Dessa samråd och analyser ska stå i proportion till riktlinjernas eller rekommendationernas omfattning, art och konsekvenser. Myndigheten ska i tillämpliga fall också begära yttrande eller råd från den relevanta intressentgrupp som avses i artikel 37.

3. De behöriga myndigheterna och finansinstituterna ska med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer och rekommendationer.

Inom två månader efter utfärdandet av en riktlinje eller rekommendation, ska varje behörig myndighet bekräfta att den följer eller tänker följa denna riktlinje eller rekommendation. Om en behörig myndighet inte följer eller avser att inte följa riktlinjen eller rekommendationen, ska den informera myndigheten och ange skälen för detta.

Myndigheten ska offentliggöra att en behörig myndighet inte följer eller avser att inte följa riktlinjen eller rekommendationen. Myndigheten får också, från fall till fall, besluta att offentliggöra de skäl som den behöriga myndigheten anför för att den inte följer eller avser att inte följa riktlinjen eller rekommendationen. Den behöriga myndigheten ska få en förhandsanmälan om ett sådant offentliggörande.

Om så krävs i en riktlinje eller rekommendation ska finansinstitutet på ett klart och detaljerat sätt rapportera om huruvida de följer den berörda riktlinjen eller rekommendationen.

4. I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen om de riktlinjer och rekommendationer som har utfärdats och ange vilka behöriga myndigheter som inte följer dem samt redogöra för vilka åtgärder myndigheten tänker vidta för att se till att den berörda behöriga myndigheten följer dess rekommendationer och riktlinjer i framtiden.

Artikel 17

Överträdelse av unionsrätten

1. Om en behörig myndighet inte har tillämpat de akter som avses i artikel 1.2 eller har tillämpat dem på ett sätt som framstår som en överträdelse av unionsrätten, inklusive de tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som upprättats i enlighet med artiklarna 10-15, särskilt genom att underlåta att säkerställa att ett finansinstitut uppfyller kraven i dessa akter, ska myndigheten agera i enlighet med de befogenheter som anges i punkterna 2, 3 och 6 i den här artikeln.

2. Myndigheten får, på begäran av en eller flera behöriga myndigheter, Europaparlamentet, rådet, kommissionen, eller den relevanta intressentgruppen eller på eget initiativ och efter att ha underrättat den berörda behöriga myndigheten, utreda en påstådd överträdelse av eller underlåtenhet att tillämpa unionsrätten.

Utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 35, ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål förse myndigheten med alla de uppgifter som denna finner vara nödvändiga för sin utredning.

3. Myndigheten får senast inom två månader från det att den inledde sin utredning till den behöriga myndigheten rikta en rekommendation i vilken den anger vilka åtgärder som krävs för att följa unionsrätten.

Den behöriga myndigheten ska inom tio arbetsdagar från mottagandet av rekommendationen underrätta myndigheten om de åtgärder den har vidtagit, eller avser att vidta, för att säkerställa överensstämmelse med unionsrätten.

4. Om den behöriga myndigheten inte har rättat sig efter unionsrätten inom en månad från mottagandet av myndighetens rekommendation får kommissionen, efter underrättelse från denna myndighet eller på eget initiativ, avge ett formellt yttrande med krav på den behöriga myndigheten att vidta nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter unionsrätten. Kommissionens formella yttrande ska beakta myndighetens rekommendation.

Kommissionen ska avge ett sådant formellt yttrande senast tre månader efter antagandet av rekommendationen. Kommissionen får förlänga denna tidsfrist med en månad.

Myndigheten och de behöriga myndigheterna ska överlämna alla nödvändiga uppgifter till kommissionen.

5. Den behöriga myndigheten ska inom tio arbetsdagar från mottagandet av det formella yttrande som avses i punkt 4, underrätta kommissionen och myndigheten om de åtgärder den har vidtagit eller avser att vidta för att rätta sig efter det formella yttrandet.

6. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter ett sådant formellt yttrande som avses i punkt 4 inom den där angivna tidsfristen, och om det är nödvändigt att utan dröjsmål åtgärda sådant bristande iakttagande av unionsrätten för att upprätthålla eller återställa neutrala konkurrensvillkor på marknaden, eller för att säkerställa det finansiella systemets funktion och integritet, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – om de relevanta kraven i de akter som avses i artikel 1.2 är direkt tillämpliga på finansinstitut, anta ett enskilt beslut riktat till ett finansinstitut med krav på att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionslagstiftningen, däribland även att upphöra att tillämpa eventuell oförenlig praxis.

Myndighetens beslut ska överensstämma med det formella yttrande som kommissionen avgivit enligt punkt 4.

7. Beslut som antagits enligt punkt 6 ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av de behöriga myndigheterna.

När de behöriga myndigheterna vidtar åtgärder avseende frågor som är föremål för ett formellt yttrande enligt punkt 4 eller ett beslut enligt punkt 6, ska de behöriga myndigheterna följa det formella yttrandet eller beslutet, allt efter omständigheterna.

8. I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten ange vilka behöriga myndigheter och finansinstitut som inte har följt de formella yttranden eller beslut som avses i punkterna 4 och 6 i den här artikeln.

Artikel 18

Åtgärder i krisituationer

1. Vid ogynnsam utveckling som kan komma att allvarligt äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen ska myndigheten aktivt underlätta och, när så bedöms nödvändigt, samordna alla åtgärder som vidtas av de behöriga nationella tillsynsmyndigheter som berörs.

För att kunna uppfylla denna underlättande och samordnande roll, ska myndigheten ha fullständiga uppgifter om relevant utveckling, och ska bjudas in att delta såsom observatör vid alla relevanta möten i de behöriga nationella tillsynsmyndigheter som berörs.

2. Rådet får, i samråd med kommissionen och ESRB och, där så befins lämpligt, de europeiska tillsynsmyndigheterna, anta ett beslut riktat till myndigheten om att en krisituation enligt denna förordning föreligger, efter begäran från myndigheten, kommissionen eller ESRB. Rådet ska se över detta beslut med lämpliga mellanrum, dock minst en gång i månaden. Om beslutet inte förlängts efter en månad, ska det automatiskt upphöra att gälla. Rådet får när som helst förklara att krisituationen har upphört.

Om ESRB eller myndigheten anser att en krisituation kan uppstå, ska de utfärda en konfidentiell rekommendation till rådet och tillhandahålla en utvärdering av situationen. Rådet ska därefter bedöma behovet av ett möte. I det sammanhanget ska det garanteras att vederbörlig hänsyn tas till konfidentialiteten.

Om rådet fastslår att det föreligger en krisituation ska det på vederbörligt sätt och utan dröjsmål informera Europaparlamentet och kommissionen.

3. Om rådet har antagit ett beslut enligt punkt 2, och under exceptionella omständigheter där samordnade åtgärder av nationella myndigheter är nödvändiga för att åtgärda en negativ utveckling som allvarligt kan äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen, får myndigheten anta enskilda beslut med krav på de behöriga myndigheterna att vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med den lagstiftning som avses i artikel 1.2 för att åtgärda sådan utveckling genom att se till att finansinstituten och de behöriga myndigheterna uppfyller kraven i den lagstiftningen.

4. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter det beslut av myndigheten som avses i punkt 3 inom den i beslutet angivna tidsfristen, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – om de relevanta kraven i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, inbegripet de tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med de akterna, är direkt tillämpliga på finansinstitut, anta ett enskilt beslut riktat till ett finansinstitut med krav på att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt den lagstiftningen, däribland även att upphöra att tillämpa eventuell oförenlig praxis. Detta ska endast gälla i situationer där en behörig myndighet inte tillämpar de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, inbegripet tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med de akterna, eller tillämpar dem på ett sätt som framstår som en uppenbar överträdelse av dessa akter, och om det är nödvändigt att skyndsamt vidta åtgärder för att återställa finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen.

5. Beslut som antagits enligt punkt 4 ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av de behöriga myndigheterna.

Alla åtgärder som de behöriga myndigheterna vidtar avseende ärenden som är föremål för ett beslut enligt punkt 3 eller 4 ska vara förenliga med det beslutet.

Artikel 19

Lösande av tvister mellan behöriga myndigheter i gränsöverskridande situationer

1. Om en behörig myndighet har invändningar emot en annan medlemsstats behöriga myndighets förfarande, med avseende på innehållet i någon av dennas åtgärder eller på grund av att den avstått från att vidta åtgärder i de fall som anges i de akter som avses i artikel 1.2, får myndigheten – utan att det påverkar de befogenheter som fastställs genom artikel 17 – på begäran av en eller flera av de berörda behöriga myndigheterna bistå dessa myndigheter med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med förfarandet i punkterna 2–4 i den här artikeln.

I sådana fall som anges i den lagstiftning som avses i artikel 1.2, och där det på grundval av objektiva kriterier kan fastställas att det råder oenighet mellan behöriga myndigheter från olika medlemsstater, får myndigheten på eget initiativ bistå myndigheterna med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med det förfarande som avses i punkterna 2–4.

2. Myndigheten ska ange en tidsfrist för förlikningen mellan de behöriga myndigheterna med beaktande av eventuella relevanta tidsfrister som föreskrivs i de akter som avses i artikel 1.2 och av hur komplex och brådskande frågan är. I detta läge ska myndigheten agera som medlare.

3. Om det förlikningsskede som avses i punkt 2 har avslutats utan att de berörda behöriga myndigheterna har lyckats nå någon överenskommelse, får myndigheten, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 44.1 tredje och fjärde stycket, fatta ett beslut för att lösa tvisten och ålägga dem att vidta en specifik åtgärd eller avstå från en åtgärd, med bindande verkan för de berörda behöriga myndigheterna, för att säkerställa överensstämmelse med unionsrätten.

4. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter myndighetens beslut och därigenom inte säkerställer att ett finansinstitut uppfyller krav som är direkt tillämpliga på det enligt de akter som avses i artikel 1.2, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – anta ett enskilt beslut riktat till ett finansinstitut med krav på att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionsrätten, däribland även krav på att upphöra med viss praxis.

5. Beslut som antagits i enlighet med punkt 4 ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av de behöriga myndigheterna. Alla åtgärder som de behöriga myndigheterna vidtar avseende förhållanden som är föremål för ett beslut enligt punkt 3 eller 4 ska vara förenliga med det beslutet.

6. I den rapport som avses i artikel 50.2 ska myndighetens ordförande ange art och karaktär på tvisterna mellan behöriga myndigheter, de överenskommelser som nåtts och de beslut som fattats för att lösa tvisterna.

Artikel 20

Lösande av sektorövergripande tvister mellan behöriga myndigheter

Den gemensamma kommittén ska, enligt förfarandet i artiklarna 19 och 56, lösa sektorövergripande tvister som kan uppstå mellan behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i denna förordning, i förordning (EU) 1093/2010 respektive i förordning (EU) 1095/2010.

Artikel 21

Tillsynskollegier

1. Myndigheten ska bidra till att främja och övervaka effektivitet, ändamålsenlighet och konsekvens i arbetet i de tillsynskollegier som avses i direktiv 2009/138/EG och verka för enhetlighet i de olika tillsynskollegiernas tillämpning av unionsrätten. I syfte att skapa enhetlighet i fråga om bästa tillsynspraxis ska personal från myndigheten kunna delta i tillsynskollegiernas verksamhet, däribland undersökningar på plats, som utförs gemensamt av två eller flera behöriga myndigheter.

2. Myndigheten ska inta en ledande roll när det gäller att säkerställa att tillsynskollegierna för gränsöverskridande institut fungerar enhetligt och konsekvent i hela unionen, med beaktande av den systemrisk som de finansinstitut som avses i artikel 23 utgör.

I denna punkt och i punkt 1 i denna artikel ska myndigheten anses vara en "behörig myndighet" enligt definitionen i relevant lagstiftning.

Myndigheten får

- a) i samarbete med de behöriga myndigheterna samla in och delge alla relevanta uppgifter i syfte att underlätta kollegiets arbete samt upprätta och driva ett centralt system för att göra uppgifterna tillgängliga för de behöriga myndigheterna i kollegiet,
 - b) inleda och samordna stresstester inom hela unionen i enlighet med artikel 32, för att bedöma finansinstituten förmåga, särskilt den systemrisk som finansinstitut utgör och som avses i artikel 23, att stå emot en ogynnsam marknadsutveckling, och utvärdera den potentiella ökade systemrisken i stressituationer, varvid det ska säkerställas att enhetliga metoder tillämpas på nationell nivå för dessa tester och i lämpliga fall rikta en rekommendation till den behöriga myndigheten att åtgärda de problem som konstaterats vid stresstesten,
 - c) främja ändamålsenlig och effektiv tillsynsverksamhet, inbegripet bedömning av de risker som finansinstitut är eller kan vara utsatta för i enlighet med vad som konstaterats under översynen av tillsynsprocessen eller i stressituationer,
 - d) i enlighet med de uppgifter och befogenheter som anges i denna förordning, övervaka de uppgifter som de behöriga myndigheterna utför, och
 - e) begära fortsatta överläggningar i ett kollegium i ärenden där den anser att beslutet skulle medföra felaktig tillämpning av unionsrätten eller att det inte skulle bidra till enhetlighet i tillsynspraxisen. Den får även begära att den samordnande tillsynsmyndigheten planerar ett möte i kollegiet eller lägger till ett ärende på dagordningen för ett möte.
3. Myndigheten får utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande för att säkerställa enhetliga förutsättningar för tillämpning av bestämmelserna om tillsynskollegiernas operativa funktion och utfärda riktlinjer och rekommendationer, som antagits enligt artikel 16, för att främja enhetlighet i tillsynsrutinerna och de bästa metoder som antagits av tillsynskollegierna.
4. Myndigheten ska ha en rättsligt bindande medlarroll för att lösa tvister mellan behöriga myndigheter i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 19. Myndigheten får fatta tillsynsbeslut som är direkt tillämpliga på det berörda institutet i enlighet med artikel 19.

Artikel 22

Allmänna bestämmelser

1. Myndigheten ska ta vederbörlig hänsyn till systemriskerna enligt definitionen i förordning (EU) nr 1092/2010. Den ska hantera varje risk för störningar av det finansiella systemet som

- a) orsakas av en försämring av hela det finansiella systemet eller en del av det och
- b) kan få allvarliga negativa konsekvenser för den inre marknaden och den reala ekonomin

Myndigheten ska när så är lämpligt ta hänsyn till den övervakning och bedömning av systemriskerna som ESRB utarbetat och reagera på varningar och rekommendationer i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1092/2010.

2. Myndigheten ska, i samarbete med ESRB och i enlighet med artikel 23.1, utarbeta en gemensam strategi för identifiering av och mätning av systemviktighet, inklusive kvantitativa och kvalitativa indikatorer efter behov.

Dessa indikatorer ska vara en avgörande aspekt vid beslut om lämpliga tillsynsåtgärder. Myndigheten ska bevaka graden av konvergens i de fattade besluten för att främja en gemensam strategi.

3. Myndigheten ska, utan att det påverkar tillämpningen av de akter som avses i artikel 1.2, vid behov utarbeta ytterligare riktlinjer och rekommendationer för finansinstitut så att den systemrisk som de utgör beaktas.

Myndigheten ska säkerställa att den systemrisk som finansinstituten utgör beaktas vid utarbetandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande på de områden som föreskrivs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

4. Myndigheten får, på begäran av en eller flera behöriga myndigheter, Europaparlamentet, rådet, kommissionen eller på eget initiativ, undersöka en särskild typ av finansinstitut, produkttyp eller typ av beteende för att bedöma potentiella hot mot stabiliteten i det finansiella systemet och rekommendera åtgärder till de berörda behöriga myndigheterna.

I detta syfte får myndigheten använda de befogenheter som den tilldelas i denna förordning, inklusive artikel 35.

5. Den gemensamma kommittén ska säkerställa en generell och sektorövergripande samordning av de åtgärder som genomförs i enlighet med denna artikel.

Artikel 23

Identifiering och mätning av systemrisk

1. Myndigheten ska, i samråd med ESRB, utveckla kriterier för identifiering och mätning av systemrisk och ett adekvat stress-test som innefattar en bedömning av faran för att den systemrisk som finansinstituten utgör ska öka i stressituationer.

Myndigheten ska utveckla ett lämpligt stresstestsystem för identifiering av de finansinstitut som kan utgöra en systemrisk. Dessa institut ska bli föremål för skärpt tillsyn och, vid behov, de förfaranden för återhämtning, rekonstruktion och avveckling som anges i artikel 25.

2. Myndigheten ska ta full hänsyn till relevanta internationella metoder vid utvecklingen av kriterierna för identifiering och mätning av den systemrisk som försäkrings-, återförsäkrings- och tjänstepensionsinstituten utgör, inklusive de som har fastställts av rådet för finansiell stabilitet, Internationella valutafonden, Internationella organisationen för försäkringstillsynsmyndigheter och Banken för internationell betalningsutjämning.

Artikel 24

Permanent kapacitet att motverka systemrisk

1. Myndigheten ska se till att den har specialiserad och fortgående kapacitet att effektivt motverka uppkomsten av systemrisk enligt artiklarna 22 och 23 och, i synnerhet, när det gäller institut som utgör en systemrisk.

2. Myndigheten ska utföra de uppgifter som den tilldelas enligt denna förordning och den lagstiftning som avses i artikel 1.2, samt bidra till att säkerställa ett samstämt och samordnat system för hantering och lösande av kriser.

Artikel 25

Förfaranden för återhämtning, rekonstruktion och avveckling

1. Myndigheten ska bidra till och aktivt delta i utvecklingen och samordningen av effektiva och konsekventa planer för återhämtning, rekonstruktion och avveckling, förfaranden i krissituationer och förebyggande åtgärder för att minimera effekten av fallissemang på systemet.

2. Myndigheten får fastställa bästa praxis i syfte att underlätta rekonstruktionen eller avvecklingen av fallerande institut och särskilt gränsoverskridande företagsgrupper, för att undvika spridning av negativa effekter, säkerställa att lämpliga verktyg och tillräckliga resurser finns tillgängliga och tillåta institutet eller företagsgruppen att rekonstrueras eller avvecklas i tid och på ett korrekt och kostnadseffektivt sätt.

3. Myndigheten får utarbeta tekniska standarder för tillsyn och genomförande i enlighet med vad som fastställs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i enlighet med det förfarande som fastställs i artiklarna 10-15.

Artikel 26

Utveckling av ett europeiskt nätverk för nationella garantisystem för försäkringssektorn

Myndigheten får bidra till bedömningen av behovet av ett europeiskt nätverk för nationella garantisystem för försäkringssektorn som har adekvat finansiering och är tillräckligt harmoniserat.

Artikel 27

Förebyggande, hantering och lösning av kriser

Kommissionen får begära att myndigheten bidrar till den utvärdering som avses i artikel 242 i direktiv 2009/138/EG, särskilt när det gäller tillsynsmyndigheternas samarbete inom tillsynskollegierna och dessa kollegiers funktionsduglighet, tillsynspraxisen för att fastställa kapitaltilläggen, utvärderingen av fördelarna med att förstärka grupp-tillsynen och dispositionen av egna kapitalet inom en grupp av försäkrings- eller återförsäkringsföretag, inbegripet möjliga åtgärder för att förstärka en sund gränsoverskridande förvaltning av försäkringsgrupper, särskilt när det gäller riskhantering och kapitalförvaltning, och får rapportera om nya utvecklingstendenser och framsteg avseende

- a) en harmoniserad ram för tidiga ingripanden,
- b) praxis avseende centraliserad riskhantering i grupper, hur gruppinternerna modeller fungerar, inbegripet stresstester,
- c) gruppinternerna transaktioner och riskkoncentrationer inom grupper,
- d) diversifierings- och koncentrationseffekter över tiden,
- e) en harmoniserad ram för överföring av tillgångar och för insolvens- och likvidationsförfaranden som undanröjer hinder enligt nationell bolagsrätt för möjligheten att överföra tillgångar,
- f) en likvärdig skyddsnivå för försäkringstagare och förmånstagare i företag inom samma grupp, särskilt i krissituationer,
- g) en harmoniserad och tillräckligt finansierad unionslösning för försäkringsgarantisystem.

När det gäller led f får myndigheten även rapportera om nya utvecklingstendenser och framsteg avseende en uppsättning samordnade nationella krishanteringsarrangemang, liksom huruvida det behövs ett system med samstämta, stabila och trovärdiga finansieringsmekanismer med lämpliga finansieringsinstrument.

Den översyn av denna förordning som avses i artikel 81 ska särskilt omfatta en granskning av frågan huruvida rollen för myndigheten bör utökas inom ramen för förebyggande, hantering och lösande av kriser.

Artikel 28

Delegering av uppgifter och ansvar

1. De behöriga myndigheterna får med den befullmäktigade myndighetens samtycke delegera uppgifter och ansvar till myndigheten eller andra behöriga myndigheter på de villkor som fastställs i denna artikel. Medlemsstaterna får fastställa särskilda arrangemang avseende delegering av ansvar som måste uppfyllas innan deras behöriga myndigheter ingår sådana avtal om delegering och får begränsa räckvidden för delegeringen till vad som är nödvändigt för en ändamålsenlig övervakning av gränsoverskridande finansinstitut eller grupper.

2. Myndigheten ska stimulera och underlätta delegering av uppgifter och ansvar mellan behöriga myndigheter genom att identifiera vilka uppgifter och vilket ansvar som kan delegeras eller utövas gemensamt och genom att främja bästa praxis.

3. Delegering av ansvar ska resultera i en omfördelning av de befogenheter som fastställs i de akter som avses i artikel 1.2. Den befullmäktigade myndighetens lagstiftning ska styra förfarandet, verkställigheten och den administrativa och juridiska översynen avseende delegerat ansvar.

4. De behöriga myndigheterna ska underrätta myndigheten om de avtal om delegering som de avser att ingå. De får inte sätta i kraft avtalen förrän tidigast en månad efter att ha underrättat myndigheten.

Myndigheten får yttra sig om det avsedda avtalet inom en månad från det att den underrättats om det.

Myndigheten ska på lämpligt sätt offentliggöra varje avtal om delegering som ingås mellan behöriga myndigheter, så att det säkerställs att alla berörda parter underrättas i tillfredsställande utsträckning.

Artikel 29

Gemensam tillsynskultur

1. Myndigheten ska bidra aktivt till att bygga upp en gemensam tillsynskultur i unionen och en konsekvent tillsynspraxis samt säkerställa att enhetliga förfaranden och konsekventa metoder tillämpas i hela unionen. Myndigheten ska åtminstone göra följande:

- a) Avge yttranden till behöriga myndigheter.
- b) Främja ett effektivt bilateralt och multilateralt utbyte av uppgifter mellan behöriga myndigheter under fullständigt iakttagande av tillämpliga bestämmelser om konfidentialitet och skydd av personuppgifter i unionslagstiftningen på området.

- c) Bidra till utvecklingen av enhetliga tillsynsstandarder av hög kvalitet, även avseende rapportering, och internationella redovisningsstandarder i enlighet med artikel 1.3.

- d) Utvärdera tillämpningen av de tekniska standarder för tillsyn och genomförande på området som antagits av kommissionen, och av de riktlinjer och rekommendationer som den själv utfärdar och i tillämpliga fall föreslår ändringar.

- e) Upprätta sektorspecifika och sektorövergripande utbildningsprogram, underlätta personalutbyte och uppmuntra myndigheterna att öka utnyttjandet av system för att utstationera personal och andra instrument.

2. Myndigheten får i tillämplig utsträckning utveckla nya praktiska instrument och konvergensskapande medel för att främja gemensam metod och praxis i tillsynen.

Artikel 30

Inbördes utvärdering av behöriga myndigheter

1. Myndigheten ska regelbundet organisera och genomföra inbördes utvärderingar av vissa av eller alla de behöriga myndigheternas verksamheter för att ytterligare förstärka konsekvensen när det gäller resultatet av tillsynen. Den ska i detta syfte utarbeta metoder för att objektivt bedöma och jämföra de myndigheter som utvärderas. Vid inbördes utvärderingar ska befintlig information och redan gjorda utvärderingar som avser den berörda behöriga myndigheten beaktas.

2. Utvärderingen ska särskilt, men inte uteslutande, omfatta följande:

- a) Frågan om hur väl avvägda den behöriga myndighetens resurser och styrformer är med särskild hänsyn till möjligheterna att effektivt tillämpa de tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som avses i artiklarna 10–15 och de akter som avses i artikel 1.2 och kapaciteten att anpassa sig till marknadsutvecklingen.

- b) Vilken grad av konvergens som uppnåtts i tillämpningen av unionsrätten och i tillsynspraxis, även med avseende på de tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande, riktlinjer och rekommendationer som antagits enligt artiklarna 10–16 och i vilken utsträckning tillsynspraxis uppfyller målen i unionsrätten.

- c) Bästa praxis som utvecklats av vissa behöriga myndigheter och som med fördel kan antas av andra behöriga myndigheter.

- d) Den effektivitet och den grad av konvergens som uppnåtts i genomförandet av de bestämmelser som antagits för att genomföra unionsrätten, även med avseende på administrativa åtgärder och påföljder gentemot ansvariga personer då dessa bestämmelser inte har följts.

3. Myndigheten får med utgångspunkt i inbördes utvärderingar utfärda riktlinjer och rekommendationer i enlighet med artikel 16. I enlighet med artikel 16.3 ska de behöriga myndigheterna eftersträva att följa dessa riktlinjer och rekommendationer. Myndigheten ska ta hänsyn till resultaten av inbördes utvärderingar när den utarbetar förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande i enlighet med artiklarna 10–15.

4. Myndigheten ska offentliggöra den bästa praxis som kan fastställas utifrån dessa inbördes utvärderingar. Dessutom får alla andra resultat av inbördes utvärderingar offentliggöras, förutsatt att den behöriga myndighet som är föremål för en inbördes utvärdering ger sitt samtycke.

Artikel 31

Samordningsfunktion

Myndigheten ska svara för den allmänna samordningen mellan de behöriga myndigheterna, särskilt i situationer då en ogynnsam utveckling kan komma att äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten hos det finansiella systemet i unionen.

Myndigheten ska främja samordnade reaktioner från unionen, bland annat genom att

- a) underlätta utbytet av uppgifter mellan de behöriga myndigheterna,
- b) fastställa omfattningen av och, när så är möjligt och lämpligt, kontrollera tillförlitligheten hos de uppgifter som ska göras tillgängliga för alla berörda myndigheter,
- c) genomföra icke-bindande medling efter begäran av de behöriga myndigheterna eller på eget initiativ, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 19,
- d) utan dröjsmål underrätta ESRB om krisituationer som kan komma att uppstå,
- e) vidta alla lämpliga åtgärder i samband med utveckling som kan äventyra finansmarknadernas funktion i syfte att underlätta samordningen av de åtgärder som vidtagits av relevanta behöriga myndigheter, och
- f) centralisera uppgifter som mottagits från behöriga myndigheter i enlighet med artiklarna 21 och 35 till följd av de lagstadgade rapporteringskrav som gäller för institut som bedriver verksamhet i mer än en medlemsstat. Myndigheten ska vidarebefordra dessa uppgifter till de övriga berörda behöriga myndigheterna.

Artikel 32

Bedömning av marknadsutvecklingen

1. Myndigheten ska övervaka och bedöma marknadsutvecklingen inom sitt behörighetsområde och, när så krävs, underrätta Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), ESRB och Europaparlamentet, rådet

och kommissionen om relevanta tendenser på nivån mikrotillsyn, potentiella risker och sårbarheter. Myndigheten ska i sin bedömning inkludera en ekonomisk analys av de marknader där finansinstitut är verksamma och en utvärdering av den potentiella marknadsutvecklingens inverkan på sådana institut.

2. Myndigheten ska i samarbete med ESRB ta initiativ till och samordna unionsomfattande utvärderingar av finansinstitutens förmåga att stå emot en ogynnsam utveckling på marknaden. I detta syfte ska den utarbeta följande för tillämpning av de behöriga myndigheterna:

- a) Gemensamma metoder för att bedöma effekterna på ett instituts finansiella ställning under olika ekonomiska scenarier.
- b) Ett gemensamt tillvägagångssätt för att sprida resultaten av dessa bedömningar av finansinstituts motståndskraft.
- c) Gemensamma metoder för att utvärdera hur specifika produkter eller distributionsprocesser inverkar på ett instituts finansiella ställning och på försäkringstagare, personer som omfattas av pensionssystem, förmånstagare och kundinformation.

3. Myndigheten ska minst en gång per år och oftare om så krävs – utan att det påverkar ESRB:s uppgifter enligt förordning (EU) nr 1092/2010 – till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESRB överlämna bedömningar av tendenser, potentiella risker och sårbarheter inom sitt behörighetsområde.

Myndigheten ska i dessa bedömningar även införa en klassificering av de huvudsakliga riskerna och sårbarheterna och, när så krävs, rekommendera förebyggande eller korrigerande åtgärder.

4. Myndigheten ska genom den gemensamma kommittén ha ett nära samarbete med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), för att se till att utveckling, risker och sårbarheter bevakas tillfredsställande även i ett sektorövergripande perspektiv.

Artikel 33

Internationella förbindelser

1. Myndigheten får, utan att det påverkar medlemsstaternas och unionsinstitutionernas respektive behörighetsområden, utveckla kontakter och ingå administrativa avtal med tillsynsmyndigheter, internationella organisationer och förvaltningar i tredjeländer. Dessa avtal får inte medföra några juridiska förpliktelser för unionen och dess medlemsstater, och de får inte heller hindra medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter från att ingå bilaterala eller multilaterala avtal med dessa tredjeländer.

2. Myndigheten ska bistå i förberedelserna för beslut om likvärdighet avseende tillsynsordningar i tredjeländer i enlighet med de akter som avses i artikel 1.2.

3. I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten ange de administrativa arrangemang som man kommit överens om med internationella organisationer eller förvaltningar i tredjeländer samt det stöd som tillhandahållits i samband med utarbetandet av beslut om likvärdighet.

Artikel 34

Övriga uppgifter

1. Myndigheten får, efter begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen eller på eget initiativ, avge yttranden till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om alla frågor som har samband med dess behörighetsområde.

2. När det gäller bedömningar av fusioner och förvärv som omfattas av tillämpningsområdet för direktiven 92/49/EEG, 2002/83/EG och 2005/68/EG, såsom ändrade genom direktiv 2007/44/EG, och som enligt de direktiven kräver samråd mellan de behöriga myndigheterna i två eller fler medlemsstater, får myndigheten efter ansökan från några av de berörda behöriga myndigheterna avge och offentliggöra yttranden om en bedömning, förutom avseende kriterierna i artikel 15b.1 e i direktiv 92/49/EEG, artikel 15b.1 e i direktiv 2002/83/EG och artikel 19a.1 e i direktiv 2005/68/EG. Yttrandet ska avges utan dröjsmål och under alla förhållanden före slutet av bedömningsperioden i enlighet med direktiven 92/49/EEG, 2002/83/EG och 2005/68/EG, såsom ändrade genom direktiv 2007/44/EG. Artikel 35 ska tillämpas på de områden för vilka myndigheten får avge ett yttrande.

Artikel 35

Insamling av uppgifter

1. På begäran av myndigheten ska medlemsstaternas behöriga myndigheter lämna alla nödvändiga uppgifter så att den kan fullgöra de verksamhetsuppgifter som den tilldelas genom denna förordning, under förutsättning att dessa myndigheter har laglig tillgång till de relevanta uppgifterna, och under förutsättning att begäran om uppgifter är nödvändig med avseende på den aktuella verksamhetsuppgiftens karaktär.

2. Myndigheten får också begära att uppgifter ska lämnas vid återkommande tillfällen och i angivna format. Vid en sådan begäran ska om möjligt gemensamma rapporteringsformat användas.

3. På en vederbörligen motiverad begäran av en behörig myndighet i en medlemsstat får myndigheten tillhandahålla alla uppgifter som behövs för att den behöriga myndigheten ska kunna utföra sina verksamhetsuppgifter i enlighet med de krav på tystnadsplikt som fastställs i sektorspecifik lagstiftning och i artikel 70.

4. Innan myndigheten begär uppgifter enligt denna artikel, och för att kunna undvika dubbla rapporteringskrav, ska myndigheten beakta all befintlig statistik som har tagits fram och distribuerats av Europeiska statistiksystemet och Europeiska centralbankssystemet.

5. Om uppgifterna inte är tillgängliga eller inte görs tillgängliga i tid av medlemsstaternas behöriga myndigheter, får myndigheten rikta en vederbörligen motiverad begäran till andra tillsynsmyndigheter, ministeriet med ansvar för finansfrågor, om det har tillsynsuppgifter till sitt förfogande, den nationella centralbanken eller statistikkontoret i de berörda medlemsstaterna.

6. Om uppgifter inte är tillgängliga eller inte görs tillgängliga enligt punkt 1 eller 5 i tid, får myndigheten rikta en vederbörligen motiverad begäran direkt till de relevanta finansinstituten. I den motiverade begäran ska förklaras varför uppgifterna beträffande respektive enskilda finansinstitut behövs.

Myndigheten ska informera de relevanta behöriga myndigheterna om begäran i enlighet med denna punkt och punkt 5.

På begäran av myndigheten ska de behöriga myndigheterna bistå den vid insamlingen av uppgifterna.

7. Myndigheten får använda konfidentiella uppgifter som den mottagit enligt denna artikel endast för att utföra verksamhetsuppgifter som den tilldelas genom denna förordning.

Artikel 36

Relationer till ESRB

1. Myndigheten ska nära och regelbundet samarbeta med ESRB.

2. Myndigheten ska regelbundet och i tid tillhandahålla de uppgifter som är nödvändiga för att ESRB ska kunna utföra sina verksamhetsuppgifter. Alla uppgifter som inte finns i sammanfattad eller aggregerad form och som är nödvändiga för att ESRB ska kunna utföra sina verksamhetsuppgifter, ska utan dröjsmål tillhandahållas ESRB efter en motiverad begäran enligt artikel 15 i förordning (EU) nr 1092/2010. Myndigheten ska i samarbete med ESRB förfoga över lämpliga interna förfaranden för överföring av konfidentiella uppgifter, särskilt rörande enskilda finansinstitut.

3. Myndigheten ska i enlighet med punkterna 4 och 5 se till att en korrekt uppföljning görs av ESRB:s varningar och rekommendationer enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010*.

4. När myndigheten tar emot en varning eller rekommendation som ESRB riktar till den, ska myndigheten utan dröjsmål kalla till ett sammanträde i tillsynsstyrelsen och bedöma i vilken utsträckning varningen eller rekommendationen påverkar myndighetens utförande av sina uppgifter.

Den ska, med relevant beslutsförfarande i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom denna förordning, fastställa vilka åtgärder som ska vidtas för att åtgärda de frågor som identifierats i varningarna och rekommendationerna.

Om myndigheten inte vidtar några åtgärder till följd av en rekommendation, ska den överlämna en motivering av detta till ESRB och rådet.

5. När myndigheten tar emot en varning eller rekommendation från ESRB som är riktad till en behörig nationell tillsynsmyndighet, ska den i tillämpliga fall utöva de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning för att säkerställa att en uppföljning sker utan dröjsmål.

Om adressaten avser att inte följa ESRB:s rekommendation, ska den underrätta tillsynsstyrelsen om detta och med den diskutera sina skäl för att inte agera.

Den behöriga myndigheten ska vederbörligen beakta tillsynsstyrelsens synpunkter när den underrättar rådet och ESRB i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1092/2010.

6. Vid utförandet av sina uppgifter enligt denna förordning ska myndigheten i största möjliga utsträckning beakta ESRB:s varningar och rekommendationer.

Artikel 37

Intressentgrupp för försäkring och återförsäkring och intressentgrupp för tjänstepensioner

1. För att underlätta samråd med intressenter på områden av betydelse för myndighetens utförande av sina uppgifter, ska en intressentgrupp för försäkring och återförsäkring och en intressentgrupp för tjänstepensioner (nedan gemensamt kallade intressentgrupperna) inrättas. Intressentgrupperna ska höras om de åtgärder som vidtas i enlighet med artiklarna 10-15 om tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande och, i den mån de inte rör enskilda finansinstitut, artikel 16 om riktlinjer och rekommendationer. Om åtgärder måste vidtas brådskande och samrådet blir omöjligt, ska intressentgrupperna underrättas så snart som möjligt.

Intressentgrupperna ska sammanträda minst fyra gånger om året. De får allmänt diskutera områden som är av gemensamt intresse och ska underrätta varandra om övriga frågor som diskuteras.

Ledamöter i den ena intressentgruppen får även vara ledamöter i den andra.

2. Intressentgruppen för försäkring och återförsäkring ska ha 30 ledamöter med en välavvägd fördelning mellan företrädare för försäkrings- och återförsäkringsföretag samt försäkringsförmedlare som bedriver verksamhet i unionen, företrädare för deras anställda samt konsumenterna, användare av försäkrings- och återförsäkringstjänster, företrädare för små och medelstora företag och företrädare för relevanta yrkessammanslutningar. Minst fem av ledamöterna ska vara oberoende topprankade akademiker.

Tio av ledamöterna ska företräda försäkringsföretag, återförsäkringsföretag eller försäkringsförmedlare, och tre av dessa ska företräda kooperativa och ömsesidiga försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

3. Intressentgruppen för tjänstepensioner ska ha 30 ledamöter med en välavvägd fördelning mellan företrädare för tjänstepensionsinstitut som bedriver verksamhet i unionen, företrädare för anställda, företrädare för förmånstagare, företrädare för små och medelstora företag och företrädare för relevanta yrkessammanslutningar. Minst fem av ledamöterna ska vara oberoende topprankade akademiker. Tio av ledamöterna ska företräda tjänstepensionsinstitut.

4. Ledamöterna i intressentgrupperna ska utses av tillsynsstyrelsen på förslag av relevanta intressenter. I sitt beslut ska tillsynsstyrelsen i största möjliga utsträckning se till att en lämplig geografisk och könsmässig avvägning görs mellan företrädare för intressenter i hela unionen.

5. Myndigheten ska, om inte annat följer av den tystnadsplikt som anges artikel 70, tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter och se till att intressentgrupperna ges tillfredsställande sekretariatsstöd. Ledamöter, utom branschföreträdare, av de intressentgrupper som företräder ideella organisationer ska erhålla tillfredsställande ekonomisk ersättning. Intressentgrupperna får inrätta arbetsgrupper i tekniska frågor. Ledamöterna i intressentgrupperna ska förordnas på två och ett halvt år, varefter ett nytt urvalsförfarande ska genomföras.

Ledamöterna i intressentgrupperna får delta under två på varandra följande perioder.

6. Intressentgrupperna får avge yttranden och lämna råd till myndigheten i alla frågor som har samband med myndighetens uppgifter, med särskild fokus på de uppgifter som anges i artiklarna 10-16, 29, 30 och 32.

7. Intressentgrupperna ska själv anta sina arbetsordningar med två tredjedels majoritet bland sina respektive ledamöter.

8. Myndigheten ska offentliggöra intressentgruppernas yttranden och råd och resultaten av samråden med dem.

Artikel 38

Skyddsåtgärder

1. Myndigheten ska se till att inga beslut som antas enligt artikel 18 eller 19 på något sätt inkräktar på medlemsstaternas finanspolitiska ansvarsområden.

2. Om en medlemsstat anser att ett beslut som fattats enligt artikel 19.3 inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden, får den, inom två veckor efter det att myndighetens beslut delgetts dess behöriga myndighet, till myndigheten och kommissionen anmäla att den behöriga myndigheten inte kommer att genomföra beslutet.

I sin anmälan ska medlemsstaten tydligt och specifikt förklara varför och hur beslutet inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden.

Vid en sådan anmälan ska myndighetens beslut vara vilande.

Myndigheten ska inom en månad från medlemsstatens anmälan underrätta denna om huruvida den vidhåller, ändrar eller återkallar sitt beslut. Om beslutet vidhålls eller ändras ska myndigheten förklara att finanspolitiska ansvarsområden inte påverkas.

Om myndigheten vidhåller sitt beslut ska rådet vid ett av sina möten senast två månader efter det att myndigheten har informerat medlemsstaten i enlighet med det fjärde stycket med majoritet av de avgivna rösterna besluta om huruvida myndighetens beslut ska vidhållas.

Om rådet, efter att ha övervägt frågan, inte beslutar att vidhålla myndighetens beslut i enlighet med det femte stycket ska myndighetens beslut upphöra att gälla.

3. Om en medlemsstat anser att ett beslut som fattats enligt artikel 18.3 inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden, får den, inom tre arbetsdagar efter det att myndighetens beslut delgits dess behöriga myndighet, till myndigheten, kommissionen och rådet anmäla att den behöriga myndigheten inte kommer att genomföra beslutet.

I sin anmälan ska medlemsstaten tydligt och specifikt förklara varför och hur beslutet inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden.

Vid en sådan anmälan ska myndighetens beslut vara vilande.

Rådet ska inom tio arbetsdagar sammankalla ett möte och med enkel majoritet bland medlemmarna besluta om huruvida myndighetens beslut ska återkallas.

Om rådet, efter att ha övervägt frågan, inte beslutar att återkalla myndighetens beslut i enlighet med det fjärde stycket ska myndighetens beslut upphöra att vara vilande.

4. Om rådet i enlighet med punkt 3 har fattat ett beslut att inte återkalla ett beslut av myndigheten som avser artikel 18.3 och den berörda medlemsstaten fortfarande anser att myndighetens beslut inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden, får den medlemsstaten anmäla detta till kommissionen och myndigheten och begära att rådet ska behandla ärendet på nytt. Den berörda medlemsstaten ska tydligt ange skälen till att den finner rådets beslut oriktigt.

Inom fyra veckor efter den anmälan som avses i första stycket ska rådet bekräfta sitt ursprungliga beslut eller fatta ett nytt beslut i enlighet med punkt 3.

Fyraveckorsperioden får förlängas med ytterligare fyra veckor av rådet om de särskilda omständigheterna i fallet kräver detta.

5. Allt eventuellt missbruk av denna artikel, särskilt med avseende på ett beslut av myndigheten som inte har någon avsevärd eller väsentlig finanspolitisk inverkan, ska vara förbjudet såsom varande oförenligt med den inre marknaden.

Artikel 39

Beslutsförfaranden

1. Innan myndigheten fattar beslut enligt denna förordning ska den underrätta alla namngivna adressater om sin avsikt att anta beslutet och, med all hänsyn till hur brådskande och komplex frågan är samt vilka konsekvenser den kan få, ange en tidsfrist inom vilken adressaten kan lämna synpunkter i ärendet. Detta gäller på motsvarande sätt för de rekommendationer som avses i artikel 17.3.

2. Myndighetens beslut ska innehålla beslutets grunder.

3. Adressaterna för myndighetens besluts ska underrättas om vilka rättsmedel som står till deras förfogande enligt denna förordning.

4. Myndigheten ska med lämpliga tidsintervall ompröva beslut som den fattat enligt artikel 18.3 eller 18.4.

5. Beslut som myndigheten fattar enligt artikel 17, 18 eller 19 ska offentliggöras, och offentliggörandet ska innehålla identitetsuppgifter för den behöriga myndighet eller det finansinstitut som berörs och det huvudsakliga innehållet i beslutet om inte sådant offentliggörande står i strid med finansinstituts rättmätiga intresse av att skydda sina affärshemligheter eller allvarligt äventyrar finansmarknadernas korrekta funktion och integritet eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen.

KAPITEL III

ORGANISATION

AVSNITT 1

Tillsynsstyrelsen

Artikel 40

Sammansättning

1. Tillsynsstyrelsen ska bestå av följande:

- a) En ordförande (utan rösträtt).
- b) Varje medlemsstats chef för den nationella offentliga myndighet som är behörig att utöva tillsyn över finansinstitut, som ska delta personligen åtminstone två gånger om året.
- c) En företrädare (utan rösträtt) för kommissionen.
- d) En företrädare (utan rösträtt) för ESRB.
- e) En företrädare (utan rösträtt) för var och en av de båda andra europeiska tillsynsmyndigheterna.

2. Tillsynsstyrelsen ska regelbundet och minst två gånger om året hålla möten med intressentgrupperna.

3. Varje behörig myndighet ska ansvara för att från sin myndighet utse en suppleant på hög nivå, som kan ersätta den ledamot i tillsynsstyrelsen som avses i punkt 1 b, om denna person är förhindrad att delta.

4. I de medlemsstater där det finns mer än en myndighet med ansvar för tillsyn i enlighet med denna förordning, ska dessa myndigheter enas om en gemensam företrädare. När en punkt som ska diskuteras i tillsynsstyrelsen inte omfattas av behörigheten för den nationella myndighet som företräds av den ledamot som avses i punkt 1 b, får den ledamoten icke desto mindre ta med sig en företrädare (utan rösträtt) från den relevanta nationella myndigheten.

5. Tillsynsstyrelsen får besluta att inbjuda observatörer.

6. Verkställande direktören får delta (utan rösträtt) i tillsynsstyrelsens sammanträden.

Artikel 41

Interna kommittéer och paneler

1. Tillsynsstyrelsen får inrätta interna kommittéer eller paneler för specifika uppgifter som den tilldelas och besluta om att vissa klart definierade uppgifter och beslut ska delegeras till interna kommittéer eller paneler, till förvaltningsstyrelsen eller till ordföranden.

2. Vid tillämpningen av artikel 19 ska tillsynsstyrelsen sammankalla en oberoende panel som ska underlätta en opartisk tvistlösning och ska bestå av dess ordförande och två av dess ledamöter, som inte får vara företrädare för de behöriga myndigheter som är tvistande parter, och som varken har något intresse i konflikten eller direkt anknytning till de berörda behöriga myndigheterna.

3. Med förbehåll för artikel 19.2 ska panelen föreslå ett beslut för slutligt antagande av tillsynsstyrelsen i enlighet med förfarandet i artikel 44.1 tredje stycket.

4. Tillsynsstyrelsen ska anta en arbetsordning för den panel som avses i punkt 2.

Artikel 42

Oberoende

När ordföranden och de röstberättigade ledamöterna i tillsynsstyrelsen utför uppgifter enligt denna förordning ska de handla oberoende och objektivt uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, någon regering i en medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga och privata organ får försöka påverka hur tillsynsstyrelsens ledamöter utför sina uppgifter.

Artikel 43

Uppgifter

1. Tillsynsstyrelsen ska ge myndigheten vägledning i dess arbete och ansvara för att fatta sådana beslut som avses i kapitel II.

2. Tillsynsstyrelsen ska anta sådana yttranden, rekommendationer och beslut och utfärda sådana råd som avses i kapitel II.

3. Tillsynsstyrelsen ska utse sin ordförande.

4. Tillsynsstyrelsen ska före den 30 september varje år på förslag av förvaltningsstyrelsen anta myndighetens arbetsprogram för det kommande året och överlämna det för kännedom till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Detta arbetsprogram ska antas utan att det årliga budgetförslaget åsidosätts och därefter offentliggöras.

5. Tillsynsstyrelsen ska på grundval av ett förslag från förvaltningsstyrelsen anta en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om utförandet av ordförandens uppgifter, som bygger på det utkast till årsrapport som avses i artikel 53.7 och senast den 15 juni varje år överlämna denna rapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska offentliggöras.

6. Tillsynsstyrelsen ska anta myndighetens fleråriga arbetsprogram och överlämna det för kännedom till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Det fleråriga arbetsprogrammet ska antas utan att det årliga budgetförslaget åsidosätts och därefter offentliggöras.

7. Tillsynsstyrelsen ska anta budgeten i enlighet med artikel 63.

8. Tillsynsstyrelsen ska ha befogenhet att vidta disciplinära åtgärder mot ordföranden och verkställande direktören och kunna återkalla deras uppdrag i enlighet med artikel 48.5 respektive artikel 51.5.

Artikel 44

Beslutsfattande

1. Tillsynsstyrelsens beslut ska fattas med enkel majoritet bland dess ledamöter. Varje ledamot ska ha en röst.

När det gäller de rättsakter som anges i artiklarna 10-16 samt åtgärder och beslut som antas i enlighet med artikel 9.5 tredje stycket och kapitel VI, och genom undantag från första stycket i den här punkten, ska tillsynsstyrelsen fatta beslut på grundval av kvalificerad majoritet bland dess ledamöter, i enlighet med artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen och i artikel 3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser.

När det gäller beslut i enlighet med artikel 19.3, för beslut som fattas av den samordnande tillsynsmyndigheten, ska det beslut som förelägs av panelen betraktas som antaget om det godkänns med enkel majoritet, förutsatt att det inte avvisas av ledamöter som representerar en blockerande minoritet av rösterna enligt definitionen i artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen och i artikel 3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser.

När det gäller alla övriga beslut i enlighet med artikel 19.3 ska det beslut som förelägs av panelen antas med enkel majoritet bland ledamöterna i tillsynsstyrelsen. Varje ledamot ska ha en röst.

2. Sammanträdena i tillsynsstyrelsen ska sammankallas av ordföranden på eget initiativ eller efter begäran av en tredjedel av dess ledamöter och ledas av ordföranden.

3. Tillsynsstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

4. I arbetsordningen ska närmare bestämmelser för omröstningar anges, särskilt i tillämpliga fall beträffande beslutförfarandet. Ledamöter utan rösträtt och observatörer, med undantag av ordföranden och verkställande direktören, ska inte delta i diskussioner i tillsynsstyrelsen som avser enskilda finansinstitut, såvida inte annat föreskrivs i artikel 75.3 eller de akter som avses i artikel 1.2.

AVSNITT 2

Förvaltningsstyrelsen

Artikel 45

Sammansättning

1. Förvaltningsstyrelsen ska bestå av ordföranden och sex andra ledamöter av tillsynsstyrelsen som valts av och bland tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter.

Med undantag för ordföranden ska varje ledamot av förvaltningsstyrelsen ha en suppleant som kan ersätta honom om han är förhindrad att delta.

De valda ledamöterna ska förordnas på två och ett halvt år. Förordnandet kan förlängas en gång. Sammansättningen av förvaltningsstyrelsen ska vara väl avvägd och proportionerlig samt avspegla unionen som helhet. Mandaten ska vara överlappande och ett lämpligt system för rotation ska tillämpas.

2. Förvaltningsstyrelsen ska fatta beslut med majoritet bland de närvarande ledamöterna. Varje ledamot ska ha en röst.

Verkställande direktören och en företrädare för kommissionen ska delta utan rösträtt i förvaltningsstyrelsens sammanträden.

Kommissionens företrädare ska ha rätt att rösta om de frågor som avses i artikel 63.

Förvaltningsstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

3. Sammanträdena i förvaltningsstyrelsen ska sammankallas av ordföranden på dennes initiativ eller efter begäran av minst en tredjedel av dess ledamöter och ska ledas av ordföranden.

Förvaltningsstyrelsen ska sammanträda före varje sammanträde i tillsynsstyrelsen, och så ofta som förvaltningsstyrelsen anser det nödvändigt. Förvaltningsstyrelsen ska sammanträda minst fem gånger per år.

4. Ledamöterna i förvaltningsstyrelsen får enligt bestämmelserna i arbetsordningen låta sig biträdas av rådgivare eller experter. De ledamöter som inte har rösträtt, med undantag för den verkställande direktören, får inte delta i några diskussioner inom förvaltningsstyrelsen som rör enskilda finansinstitut.

Artikel 46

Oberoende

Ledamöterna i förvaltningsstyrelsen ska handla oberoende och objektivt uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga eller privata organ får försöka påverka förvaltningsstyrelsens ledamöter när dessa utför sina uppgifter.

Artikel 47

Förvaltningsstyrelsens uppgifter

1. Förvaltningsstyrelsen ska se till att myndigheten utför sitt uppdrag och de uppgifter den tilldelas i enlighet med denna förordning.

2. Förvaltningsstyrelsen ska föreslå tillsynsstyrelsen ett årligt och ett flerårigt arbetsprogram.

3. Förvaltningsstyrelsen ska utöva sina budgetbefogenheter i enlighet med artiklarna 63 och 64.

4. Förvaltningsstyrelsen ska anta myndighetens plan för personalpolitiken och, i enlighet med artikel 68.2, nödvändiga genomförandebestämmelser för tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna).

5. Förvaltningsstyrelsen ska anta särskilda bestämmelser om tillgång till myndighetens handlingar i enlighet med artikel 72.

6. Förvaltningsstyrelsen ska föreslå en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om ordförandens uppgifter, på grundval av det utkast till årsrapport som avses i artikel 53.7 för tillsynsstyrelsen för godkännande.

7. Förvaltningsstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

8. Förvaltningsstyrelsen ska utse och återkalla överklagandemånds ledamöter i enlighet med artikel 58.3 och 58.5.

AVSNITT 3

Ordförande

Artikel 48

Utnämning och uppgifter

1. Myndigheten ska företrädas av en ordförande, som ska vara en oberoende yrkesverksam på heltid.

Ordföranden ska ansvara för att förbereda arbetet i tillsynsstyrelsen och leda sammanträdena i tillsynsstyrelsen och förvaltningsstyrelsen.

2. Ordföranden ska efter ett öppet urvalsförfarande utses av tillsynsstyrelsen utifrån sina meriter, färdigheter, kunskaper om finansinstitut och finansmarknader och sin erfarenhet med relevans för finansiell tillsyn och reglering.

Innan ordföranden tillträder sitt ämbete och senast en månad efter det att tillsynsstyrelsen gjort sitt val får Europaparlamentet efter att ha hört den av tillsynsstyrelsen utvalda kandidaten, invända mot att denne utses.

Tillsynsstyrelsen ska också bland sina ledamöter utse en suppleant som ska utföra ordförandens uppgifter i dennes frånvaro. Denne suppleant får inte utses bland ledamöterna i förvaltningsstyrelsen.

3. Ordförandens mandatperiod ska vara fem år och får förnyas en gång.

4. Under nio månader före utgången av ordförandens femåriga mandatperiod ska tillsynsstyrelsen utvärdera

a) resultaten under den första mandatperioden och hur dessa uppnåtts, och

b) myndighetens uppgifter och behov under de närmaste åren.

Tillsynsstyrelsen får med beaktande av utvärderingen förnya ordförandens mandat en gång under förutsättning att Europaparlamentet tillstyrker detta.

5. Ordföranden får endast avlägsnas från sitt uppdrag av Europaparlamentet efter beslut av tillsynsstyrelsen.

Ordföranden får inte hindra tillsynsstyrelsen från att diskutera frågor som rör honom, särskilt behovet av att skilja honom från hans uppdrag, och får inte delta i överväganden om sådana frågor.

Artikel 49

Oberoende

Utan att det påverkar tillsynsstyrelsens funktion i fråga om ordförandens uppgifter, ska ordföranden varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga eller privata organ får försöka påverka ordföranden när han utför sina uppgifter.

I enlighet med de tjänsteföreskrifter som avses i artikel 68 är ordföranden, även efter att ha lämnat tjänsten skyldig att uppträda med heder och omdöme när det gäller att acceptera vissa uppgifter eller motta vissa förmåner.

Artikel 50

Rapportering

1. Europaparlamentet och rådet får, med full respekt för ordförandens oberoende, uppmana ordföranden eller dennes suppleant att göra ett uttalande. Ordföranden ska, på begäran, göra ett uttalande inför Europaparlamentet och besvara alla eventuella frågor från dess ledamöter.

2. Ordföranden ska, på begäran och minst 15 dagar före det uttalande som avses i punkt 1, skriftligen rapportera om myndighetens huvudsakliga verksamhet till Europaparlamentet.

3. Förutom de uppgifter som avses i artiklarna 11–18, 20 och 33, ska rapporten även innehålla all de uppgifter som Europaparlamentet begär på ad hoc-basis.

AVSNITT 4

Verkställande direktör

Artikel 51

Utnämning

1. Myndighetens förvaltning ska ombesörjas av en verkställande direktör, som ska vara en oberoende yrkesverksam på heltid.

2. Verkställande direktören ska, efter ett öppet urvalsförfarande och efter att Europaparlamentet har tillstyrkt beslutet, utses av tillsynsstyrelsen utifrån sina meriter, färdigheter, kunskaper om finansinstitut och finansmarknader och sina erfarenheter med relevans för finansiell tillsyn och reglering och av arbetsledning.

3. Verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år och får förnyas en gång.

4. Under nio månader före utgången av verkställande direktörens mandatperiod ska tillsynsstyrelsen särskilt utvärdera

- a) resultaten under den första mandatperioden och hur dessa uppnåtts, och
- b) myndighetens uppgifter och behov under de närmaste åren.

Tillsynsstyrelsen får med beaktande av den utvärdering som avses i första stycket förnya verkställande direktörens mandat en gång.

5. Verkställande direktören får endast avlägsnas från sitt uppdrag genom beslut av tillsynsstyrelsen.

Artikel 52

Oberoende

Utan att det påverkar förvaltningsstyrelsens och tillsynsstyrelsens respektive funktioner i fråga om verkställande direktörens uppgifter, ska denne varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga eller privata organ får försöka påverka den verkställande direktören när denne utför sina uppgifter.

I enlighet med de tjänsteföreskrifter som avses i artikel 68 är den verkställande direktören även efter att ha lämnat tjänsten skyldig att uppträda med heder och omdöme när det gäller att acceptera vissa uppgifter eller motta vissa förmåner.

Artikel 53

Verkställande direktörens uppgifter

1. Verkställande direktören ska ansvara för förvaltningen av myndigheten och förbereda arbetet i förvaltningsstyrelsen.

2. Verkställande direktören ska ha ansvaret för att genomföra myndighetens årliga arbetsprogram under tillsynsstyrelsens vägledning och förvaltningsstyrelsens kontroll.

3. Verkställande direktören ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att myndigheten fungerar i enlighet med denna förordning, vilket i synnerhet omfattar antagande av interna administrativa instruktioner och offentliggörande av meddelanden.

4. Verkställande direktören ska utarbeta ett flerårigt arbetsprogram i enlighet med artikel 47.2.

5. Senast den 30 juni varje år ska verkställande direktören föreslå förvaltningsstyrelsen ett arbetsprogram för det följande året, i enlighet med artikel 47.2.

6. Verkställande direktören ska utarbeta ett preliminärt förslag till budget för myndigheten enligt artikel 63 och genomföra myndighetens budget i enlighet med artikel 64.

7. Verkställande direktören ska varje år utarbeta ett utkast till rapport med ett avsnitt om myndighetens reglerings- och tillsynsverksamheter och ett avsnitt om ekonomiska och administrativa frågor.

8. Verkställande direktören ska, när det gäller myndighetens personal, utöva de befogenheter som anges i artikel 68 och behandla personalfrågor.

KAPITEL IV

GEMENSAMMA ORGAN FÖR DE EUROPEISKA TILLSYNSMYNDIGHETERNA

AVSNITT 1

Den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna

Artikel 54

Inrättande

1. Den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna inrättas härmed.

2. Den gemensamma kommittén ska fungera som ett forum där myndigheten ska samarbeta nära och regelbundet och ska säkerställa sektorövergripande konvergens med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), i synnerhet i fråga om

- finansiella konglomerat,
- bokföring och revision,
- mikroanalyser av sektorövergripande utveckling, risker och sårbarhet när det gäller finansiell stabilitet,
- investeringsprodukter som riktar sig till enskilda investerare,
- åtgärder för att bekämpa penningtvätt, och
- utbyte av uppgifter med ESRB, samt utveckling av förbindelserna mellan ESRB och de europeiska tillsynsmyndigheterna.

3. Den gemensamma kommittén ska ha särskild personal som tillhandahålls av de europeiska tillsynsmyndigheterna och som ska fungera som ett sekretariat. Myndigheten ska tillhandahålla tillfredsställande resurser för administrations-, infrastruktur- och driftskostnader.

4. Om ett finansinstitut bedriver sektorövergripande verksamhet ska den gemensamma kommittén lösa tvister i enlighet med artikel 56.

Artikel 55

Sammansättning

1. Den gemensamma kommittén ska bestå av ordförandena för de europeiska tillsynsmyndigheterna samt, i tillämpliga fall, ordföranden i en underkommitté som inrättats enligt artikel 57.

2. Verkställande direktören, en företrädare för kommissionen och ESRB ska inbjudas som observatörer till sammanträdena för den gemensamma kommittén och i de underkommittéer som avses i artikel 57.

3. Ordföranden i den gemensamma kommittén ska utses för ett år i taget enligt ett rullande schema bland ordförandena i de europeiska tillsynsmyndigheterna. Ordföranden i den gemensamma kommittén ska vara vice ordförande i ESRB.

4. Den gemensamma kommittén ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning. I denna kan ytterligare deltagare i kommitténs sammanträden komma att anges.

Den gemensamma kommittén ska sammanträda minst varannan månad.

Artikel 56

Gemensamma ståndpunkter och handlingar

Inom ramen för sina uppgifter enligt kapitel II, och särskilt i fråga om genomförandet av direktiv 2002/87/EG, ska myndigheten i tillämpliga fall nå fram till gemensamma ståndpunkter tillsammans med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), beroende på vad som är tillämpligt.

Handlingar enligt artiklarna 10-15, 17, 18 eller 19 i denna förordning avseende tillämpningen av direktiv 2002/87/EG och av andra unionsakter som avses i artikel 1.2, som också ligger inom behörighetsområdet för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) eller Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), ska antas parallellt av myndigheten och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), beroende på vad som är tillämpligt.

Artikel 57

Underkommittéer

1. För tillämpningen av artikel 56 ska en underkommitté för finansiella konglomerat inrättas inom den gemensamma kommittén.

2. Underkommittén ska bestå av de personer som avses i artikel 55.1 och en företrädare på hög nivå för den tjänstgörande personalen på den relevanta behöriga myndigheten i varje medlemsstat.

3. Underkommittén ska utse en ordförande bland sina ledamöter som också ska vara ledamot i den gemensamma kommittén.

4. Den gemensamma kommittén får inrätta ytterligare underkommittéer.

AVSNITT 3

Överklagandenämnden

Artikel 58

Sammansättning och verksamhet

1. Överklagandenämnden ska vara ett gemensamt organ för de europeiska tillsynsmyndigheterna.

2. Överklagandenämnden ska bestå av sex ledamöter och sex suppleanter, vilka ska vara välrenommerade personer med styrka vitsord avseende relevanta kunskaper och professionella erfarenheter, inbegripet erfarenhet av tillsynsarbete, på tillräckligt hög nivå inom bankverksamhet, försäkring, tjänstepensioner, värdepappersmarknader eller andra finansiella tjänster, med uteslutande av personer som är anställda vid behöriga myndigheter eller andra nationella myndigheter eller unionsinstitutioner som deltar i myndighetens verksamheter. Överklagandenämnden ska besitta tillräcklig juridisk sakkunskap för att kunna tillhandahålla juridisk rådgivning avseende lagligheten när det gäller myndighetens utövande av sina befogenheter.

Överklagandenämnden ska utse sin ordförande.

3. Två ledamöter och två suppleanter i överklagandenämnden ska utses av myndighetens förvaltningsstyrelse från en förslagslista från kommissionen, efter en offentlig inbjudan till intresseanmälan som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, och efter samråd med tillsynsstyrelsen.

Övriga ledamöter ska utses i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Mandatperioden för överklagandenämndens ledamöter ska vara fem år. Den får förnyas en gång.

5. Ledamöter i överklagandenämnden, som utsetts av myndighetens förvaltningsstyrelse, får inte avsättas under sin mandatperiod så länge de inte har befunnits skyldiga till något allvarligt fel, och förvaltningsstyrelsen fattar beslut om avsättande efter samråd med tillsynsstyrelsen.

6. Överklagandenämndens beslut ska fattas med en majoritet på minst fyra av dess sex ledamöter. När det överklagade beslutet faller inom tillämpningsområdet för denna förordning, ska den beslutande majoriteten åtminstone inbegripa en av de två ledamöter av överklagandenämnden som har utsetts av myndigheten.

7. Överklagandenämnden ska sammankallas av ordföranden vid behov.

8. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska se till att överklagandenämnden får tillfredsställande driftsstöd och sekretariats-tjänster via den gemensamma kommittén.

Artikel 59

Oberoende och opartiskhet

1. Överklagandenämndens ledamöter ska vara oberoende när de fattar sina beslut. De får inte vara bundna av några instruktioner. De får inte utföra några andra uppgifter inom myndigheten, dess förvaltningsstyrelse eller dess tillsynsstyrelse.

2. Överklagandenämndens ledamöter får inte delta i några överklagandeförfaranden som på något sätt berör deras personliga intressen, och inte heller om de tidigare företrätt någon av parterna i förfarandena eller deltagit i det beslut som överklagas.

3. Om en ledamot i överklagandenämnden, av något av skälen i punkt 1 eller 2 eller av något annat skäl, anser att en annan ledamot inte bör delta i ett överklagandeförfarande, ska ledamoten underrätta överklagandenämnden om detta.

4. En part i ett överklagandeförfarande får invända mot att en ledamot i överklagandenämnden deltar i förfarandet, om parten anser att något av skälen i punkterna 1 och 2 föreligger eller misstänker att ledamoten är partisk.

En invändning får inte baseras på ledamotens nationalitet, ej heller tas upp till prövning om parten i överklagandeförfarandet, trots att denne var medveten om ett skäl till invändning, har vidtagit andra åtgärder i förfarandet än att invända mot överklagandenämndens sammansättning.

5. Överklagandenämnden ska besluta om vilka åtgärder som ska vidtas i de fall som anges i punkterna 1 och 2 utan att den berörda ledamoten deltar.

Vid beslutet ska den berörda ledamoten i överklagandenämnden ersättas av sin suppleant. Om suppleanten befinner sig i en liknande situation ska myndighetens ordförande utse en ersättare bland de tillgängliga suppleanterna.

6. Ledamöterna i överklagandenämnden ska förbinda sig att handla oberoende och i allmänhetens intresse.

De ska i detta syfte avge en åtagandeförklaring och en intresseförklaring, där de anger antingen att det inte föreligger några intressen som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende, eller att det inte föreligger direkta eller indirekta intressen som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende.

Dessa förklaringar ska offentliggöras skriftligen varje år.

KAPITEL V

RÄTTSMEDEL

Artikel 60

Överklaganden

1. Varje fysisk eller juridisk person, inbegripet behöriga myndigheter, får överklaga varje beslut av myndigheten som fattats enligt artikel 17, 18 eller 19 och varje annat beslut som myndigheten fattat i enlighet med någon av de unionsakter som avses i artikel 1.2, om beslutet är riktat till den personen eller om det, trots att det är riktat till en annan person, direkt berör den överklagade personen.

2. Överklagandet ska innehålla en motivering och skriftligen sändas till myndigheten inom två månader efter det att beslutet har meddelats den berörda personen eller, om beslutet inte har meddelats på detta sätt, inom två månader efter det att myndigheten offentliggjort beslutet.

Överklagandenämnden ska fatta beslut om överklagandet inom två månader efter att det ingivits.

3. Ett överklagande som ges in enligt punkt 1 ska inte medföra att beslutet blir vilande.

Överklagandenämnden får dock, om den anser att omständigheterna så kräver, tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet.

4. Om överklagandet kan tas upp till prövning, ska överklagandenämnden pröva om det är välgrundat. Den ska anmoda parterna i överklagandeförfarandet att inom viss tid inkomma med synpunkter på meddelanden från nämnden eller på inlagor från andra parter i överklagandeförfarandet. Parterna i överklagandeförfarandet ska ha rätt att göra muntliga framställningar.

5. Överklagandenämnden får bekräfta det beslut som myndighetens behöriga organ har fattat eller hänskjuta ärendet till myndighetens behöriga organ. Detta organ ska vara bundet av överklagandenämndens beslut och ska anta ett ändrat beslut i ärendet.

6. Överklagandenämnden ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

7. Överklagandenämndens beslut ska innehålla en motivering och offentliggöras av myndigheten.

Artikel 61

Talan inför Europeiska unionens domstol

1. Talan får väckas vid Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 263 i EUF-fördraget mot beslut som fattats av överklagandenämnden eller, i de fall det inte finns någon möjlighet att överklaga till överklagandenämnden, av myndigheten.

2. Medlemsstaterna och unionens institutioner, samt alla fysiska eller juridiska personer, får väcka talan vid Europeiska unionens domstol mot myndighetens beslut, i enlighet med artikel 263 i EUF-fördraget.

3. Om myndigheten är skyldig att vidta åtgärder men underlåter att fatta beslut, får passivitetstalan väckas vid Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 265 i EUF-fördraget.

4. Myndigheten ska vara skyldig att vidta nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter domen i Europeiska unionens domstol.

KAPITEL VI

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 62

Myndighetens budget

1. Intäkter till myndigheten, som är ett europeiskt organ i enlighet med artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (¹) (nedan kallad *budgetförordningen*), ska särskilt omfatta alla kombinationer av följande:

- a) Obligatoriska bidrag från de nationella offentliga myndigheter som är behöriga att utöva tillsyn över finansinstitut, som ska ges enligt en formel baserad på den viktning av röster som anges i artikel 3.3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser. I enlighet med denna artikel ska artikel 3.3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, fortsätta att tillämpas även efter den tidsfrist, den 31 oktober 2014, som fastställs där.
- b) Ett bidrag från unionen, vilket tas upp i Europeiska unionens allmänna budget (kommissionens avsnitt).
- c) Eventuella avgifter som betalas till myndigheten i de fall som anges i unionsrättens relevanta instrument.

2. Myndighetens utgifter ska minst avse personal-, administrations-, infrastruktur-, vidareutbildnings- och driftskostnader.

3. Inkomster och utgifter ska vara i balans.

4. Skattningar av myndighetens totala inkomster och utgifter ska göras för varje budgetår, som ska vara kalenderår, och redovisas i myndighetens budget.

Artikel 63

Upprättande av budgeten

1. Senast den 15 februari varje år ska verkställande direktören utarbeta ett förslag till skattning av myndighetens inkomster och utgifter för följande budgetår och överlämna det till förvaltningsstyrelsen och tillsynsstyrelsen tillsammans med tjänsteförteckningen. Tillsynsstyrelsen ska varje år, med stöd av det förslag till skattning som utarbetats av verkställande direktören, och godkänns av förvaltningsstyrelsen, genomföra en skattning av myndighetens inkomster och utgifter för nästkommande budgetår. Senast den 31 mars ska tillsynsstyrelsen överlämna denna skattning tillsammans med ett förslag till tjänsteförteckning till kommissionen. Innan skattningen antas ska verkställande direktörens förslag godkännas av förvaltningsstyrelsen.

(¹) EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

2. Kommissionen ska överlämna skattningarna till Europaparlamentet och rådet (nedan kallade *budgetmyndigheten*) tillsammans med förslaget till Europeiska unionens budget.

3. Med utgångspunkt i denna skattning ska kommissionen i förslaget till Europeiska unionens budget ta upp de preliminära anslag som den anser nödvändiga mot bakgrund av tjänsteförteckningen och de bidrag som ska belasta Europeiska unionens allmänna budget i enlighet med artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.

4. Budgetmyndigheten ska anta myndighetens tjänsteförteckning. Budgetmyndigheten ska bevilja de anslag som utgör bidrag till myndigheten.

5. Tillsynsstyrelsen ska anta myndighetens budget. Budgeten ska bli slutgiltig först när Europeiska unionens allmänna budget slutgiltigt har antagits. Vid behov ska den anpassas i enlighet med det slutgiltiga antagandet.

6. Förvaltningsstyrelsen ska omedelbart underrätta budgetmyndigheten om den avser att genomföra projekt som kan ha betydande ekonomiska konsekvenser för finansieringen av budgeten, särskilt projekt som rör fast egendom, t.ex. hyra eller förvärv av fastigheter. Den ska underrätta kommissionen om sådana planer. Om någon av budgetmyndighetens båda parter avser att avge ett yttrande, ska den inom två veckor efter mottagandet av uppgifter om projektet meddela myndigheten sin avsikt att avge ett sådant yttrande. Om inget yttrande inkommer får myndigheten fullfölja den planerade åtgärden.

7. Under myndighetens första verksamhetsår, vilket upphör den 31 december 2011 ska unionens finansiering av myndigheten vara föremål för tillstyrkan av budgetmyndigheten i enlighet med punkt 47 i det interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning.

Artikel 64

Genomförande och kontroll av budgeten

1. Verkställande direktören ska fungera som utanordnare och genomföra myndighetens budget.

2. Senast den 1 mars efter utgången av varje budgetår ska myndighetens räkenskapsförare till kommissionens räkenskapsförare och revisionsrätten överlämna sina preliminära redovisningar samt rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret i fråga. Myndighetens räkenskapsförare ska också sända rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen till ledamöterna i tillsynsstyrelsen samt till Europaparlamentet och rådet senast den 31 mars följande år.

Kommissionens räkenskapsförare ska därefter sammanställa institutionernas och de decentraliserade organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 128 i budgetförordningen.

3. Efter att ha mottagit revisionsrättens iakttagelser i fråga om myndighetens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 129 i budgetförordningen ska verkställande direktören på eget ansvar upprätta dess slutliga räkenskaper och överlämna dem till förvaltningsstyrelsen för yttrande.

4. Förvaltningsstyrelsen ska avge ett yttrande om myndighetens slutliga räkenskaper.

5. Senast den 1 juli efter utgången av budgetåret ska verkställande direktören tillsammans med styrelsens yttrande överlämna de slutliga redovisningarna till ledamöterna i tillsynsstyrelsen samt till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.

6. De slutliga räkenskaperna ska offentliggöras.

7. Senast den 30 september ska verkställande direktören besvara revisionsrättens iakttagelser. Den verkställande direktören ska även sända en kopia av svaret till förvaltningsstyrelsen och kommissionen.

8. Verkställande direktören ska, på Europaparlamentets begäran och i enlighet med artikel 146.3 i budgetförordningen, lägga fram alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret ska kunna fungera väl.

9. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2, på rekommendation av rådet som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja myndigheten ansvarsfrihet för genomförande av den budget som inbegriper intäkter från Europeiska unionens allmänna budget och behöriga myndigheter för budgetår N.

Artikel 65

Finansiella bestämmelser

Förvaltningsstyrelsen ska anta myndighetens finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Dessa bestämmelser får inte avvika från kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 av den 19 november 2002 med rambudgetförordning för de gemenskapsorgan som avses i artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾ såvida inte de särskilda behoven för driften av myndigheten kräver det och endast med kommissionens förhåndsgodkännande.

Artikel 66

Bestämmelser om bedrägeribekämpning

1. För bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska bestämmelserna i förordning (EG) nr 1073/1999 gälla för myndigheten utan inskränkning.

⁽¹⁾ EGT L 357, 31.12.2002, s. 72.

2. Myndigheten ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet om interna utredningar som genomförs av Olaf, och ska omedelbart anta lämpliga bestämmelser för all personal vid myndigheten.

3. Finansieringsbeslut samt de avtal och genomförandeinstrument som blir en följd av dessa beslut ska innehålla en uttrycklig bestämmelse om att revisionsrätten och Olaf vid behov får genomföra kontroller på plats hos mottagarna av utbetalningar från myndigheten, samt hos de anställda som ansvarar för att fördela dessa utbetalningar.

KAPITEL VII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 67

Immunitet och privilegier

Protokollet (nr 7) om Europeiska unionens immunitet och privilegier som fogas till fördraget om Europeiska unionen och till EUF-fördraget ska tillämpas på myndigheten och dess personal.

Artikel 68

Personal

1. Tjänsteföreskrifterna, anställningsvillkoren för övriga anställda och de bestämmelser som antagits gemensamt av unionens institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren ska gälla för myndighetens personal, inbegripet dess verkställande direktör och dess ordförande.

2. Förvaltningsstyrelsen ska i samråd med kommissionen anta de nödvändiga genomförandebestämmelserna i enlighet med bestämmelserna i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.

3. Myndigheten ska gentemot sin personal utöva de befogenheter som tillkommer tillsättningsmyndigheten enligt tjänsteföreskrifterna och den myndighet som har rätt att ingå avtal enligt anställningsvillkoren för övriga anställda.

4. Förvaltningsstyrelsen får anta bestämmelser som gör det möjligt för myndigheten att anlita utstationerade nationella experter från medlemsstaterna.

Artikel 69

Myndighetens ansvar

1. Vid utomobligatoriskt ansvar ska myndigheten ersätta skada som orsakats av denna eller av dess personal vid tjänsteutövning, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar. Tvister som rör ersättningen av sådana skador ska avgöras av Europeiska unionens domstol.

2. Personalens personliga ekonomiska och disciplinära ansvar gentemot myndigheten ska regleras av de relevanta bestämmelser som gäller för myndighetens personal.

Artikel 70

Tystnadsplikt

1. Ledamöterna i tillsynsstyrelsen och förvaltningsstyrelsen, verkställande direktören och myndighetens personal, inbegripet tillfälligt utstationerade nationella experter och alla andra personer som genomför uppgifter för myndigheten på grundval av avtal, ska omfattas av kravet på tystnadsplikt enligt artikel 339 i EUF-fördraget och de relevanta bestämmelserna i tillämplig unionslagstiftning även efter det att deras förordnanden upphört.

Artikel 16 i tjänsteföreskrifterna ska vara tillämpliga på dem.

I enlighet med tjänsteföreskrifterna är personalen, även efter att ha lämnat tjänsten, skyldig att uppträda med heder och omdöme när det gäller att acceptera vissa uppgifter eller motta vissa förmåner.

Medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ, eller andra offentliga eller privata organ får inte försöka påverka myndighetens personal när de utför sina uppgifter.

2. Med undantag för sådana fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning, får inga förtroliga upplysningar som de personer som avses i punkt 1 erhåller i tjänsten röjas till någon person eller myndighet över huvud taget, utom i sammanfattad eller aggregerad form som omöjliggör identifiering av enskilda finansinstitut.

Skyldigheten enligt punkt 1 och första stycket i denna punkt ska inte hindra den europeiska myndigheten och de nationella tillsynsmyndigheterna från att använda upplysningarna för genomförandet av de akter som avses i artikel 1.2, och i synnerhet vid rättsliga förfaranden för antagande av beslut.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte hindra myndigheten från att utbyta uppgifter med nationella tillsynsmyndigheter i enlighet med denna förordning och annan unionslagstiftning som är tillämplig på finansinstitut.

För sådana uppgifter ska tystnadsplikt gälla enligt punkterna 1 och 2. Myndigheten ska i sina interna verksamhetsregler fastställa hur de regler om konfidentialitet som avses i punkterna 1 och 2 ska tillämpas praktiskt.

4. Myndigheten ska tillämpa kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom av den 29 november 2001 om ändring av de interna stadgarna⁽¹⁾.

Artikel 71

Skydd av personuppgifter

Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vid deras behandling av personuppgifter enligt direktiv 95/46/EG eller myndighetens skyldigheter vid sin behandling av personuppgifter enligt förordning (EG) nr 45/2001 inom ramen för dess ansvarsområden.

(1) EGT L 317, 3.12.2001, s. 1.

Artikel 72

Tillgång till handlingar

1. Förordning (EG) nr 1049/2001 ska tillämpas på handlingar som finns hos myndigheten.

2. Senast den 31 maj 2011 ska förvaltningsstyrelsen anta närmare föreskrifter för tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001.

3. De beslut som fattas av myndigheten i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 får överklagas genom klagomål till Europeiska ombudsmannen eller genom talan vid Europeiska unionens domstol efter överklagande till överklagandenämnden, beroende på vad som är lämpligast, i enlighet med villkoren i artiklarna 228 respektive 263 i EUF-fördraget.

Artikel 73

Språkordning

1. Rådets förordning nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen⁽²⁾ ska gälla för myndigheten.

2. Förvaltningsstyrelsen ska fatta beslut om myndighetens interna språkordning.

3. De översättningar som krävs för myndighetens verksamhet ska tillhandahållas av översättningscentrumet för Europeiska unionens organ.

Artikel 74

Överenskommelse om säte

De nödvändiga arrangemangen beträffande myndighetens lokaler i den medlemsstat där den har sitt säte och de resurser som ska tillhandahållas av den medlemsstaten samt de särskilda regler som i den medlemsstaten är tillämpliga på den verkställande direktören, ledamöterna i förvaltningsstyrelsen, myndighetens personal och deras familjemedlemmar ska, efter förvaltningsstyrelsens godkännande, fastställas i en överenskommelse om säte mellan myndigheten och värdmedlemsstaten.

Denna medlemsstat ska tillhandahålla bästa möjliga verksamhetsvillkor för myndigheten, däribland en flerspråkig skolundervisning med europeiskt innehåll samt lämpliga kommunikationer.

Artikel 75

Deltagande av tredjeländer

1. Tredjeländer som har ingått avtal med unionen och därigenom antagit och tillämpar unionsrätten inom myndighetens behörighetsområden enligt artikel 1.2, ska kunna delta i myndighetens arbete.

(2) EGT L 17, 6.10.1958, s. 385.

2. Myndigheten får samarbeta med sådana länder som avses i punkt 1 som tillämpar en lagstiftning som har erkänts som likvärdig inom de behörighetsområden för myndigheten som avses i artikel 1.2, såsom föreskrivs i internationella avtal som unionen ingått i enlighet med artikel 216 i EUF-fördraget.

3. I de relevanta bestämmelserna i de avtal som avses i punkterna 1 och 2 ska särskilt anges regler om arten och omfattningen av samt förfarandena för deltagande av de länder som anges i punkt 1 i myndighetens verksamhet, samt om finansiella bidrag och personal. Det får föreskrivas rätt att låta sig företrädas som observatör i tillsynsstyrelsen, men det ska säkerställas att dessa länder inte är företrädda vid diskussioner som rör enskilda finansinstitut, utom i de fall då länderna har direkta intressen i den fråga som behandlas.

KAPITEL VIII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 76

Förberedande åtgärder

1. Efter att denna förordning har trätt i kraft och innan myndigheten inrättas ska Ceiops i nära samarbete med kommissionen förbereda ersättandet av Ceiops med myndigheten.

2. Så snart myndigheten har inrättats ska kommissionen ansvara för inrättandet av administrationen och den inledande administrativa driften av myndigheten, till dess att myndigheten har utnämnt en verkställande direktör.

För detta ändamål, och fram till dess att den verkställande direktören tillträder sitt arbete efter att ha utnämnts av tillsynsstyrelsen enligt artikel 51, får kommissionen tillfälligt förordna en tjänsteman för att som ställföreträdare genomföra den verkställande direktörens uppgifter. Denna period ska begränsas till den tid som behövs för att utse en verkställande direktör för myndigheten.

Den tillfällige verkställande direktören får godkänna alla betalningar som omfattas av de anslag som ingår i myndighetens budget, när de godkänts av förvaltningsstyrelsen, och får ingå avtal, även anställningsavtal, när tjänsteförteckningen för myndigheten har antagits.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte påverka tillsynsstyrelsens eller förvaltningsstyrelsens befogenheter.

4. Myndigheten ska betraktas som den lagliga efterföljaren till Ceiops. Ceiops alla tillgångar och skulder samt alla oavslutade transaktioner ska senast dagen för inrättandet av myndigheten automatiskt överföras till myndigheten. Ceiops ska upprätta ett bokslut som visar läget när det gäller utgående tillgångar och skulder vid dagen för överföringen. Detta bokslut ska revideras och godkännas av Ceiops och av kommissionen.

Artikel 77

Övergångsbestämmelser för personal

1. Med avvikelse från artikel 68 ska villkoren i alla anställningsavtal och avtal om tillfälliga uppdrag som Ceiops eller dess sekretariat ingått och som fortfarande är i kraft den 1 januari 2011 fortsätta att iakttas, fram till den dag då avtalen upphör att gälla. Avtalen får inte förlängas.

2. Alla kontraktsanställda som avses i punkt 1 ska ges möjlighet att ingå avtal som tillfälligt anställda enligt artikel 2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda i de olika lönegrader som anges i myndighetens anställningsplan.

Ett internt urvalsförfarande, begränsat till personal som har avtal med Ceiops eller dess sekretariat, ska genomföras efter det att denna förordning trätt i kraft av den myndighet som ingår anställningsavtal för att kontrollera kompetensen, lämpligheten och integriteten hos dem som ska anställas. Det interna urvalsförfarandet ska till fullo beakta den kompetens och erfarenhet som individen uppvisat före anställningen.

3. Beroende på art och nivå hos de funktioner som ska utföras ska godkända sökande ges avtal med en löptid som motsvarar minst den återstående tiden enligt det föregående avtalet.

4. Relevant nationell lagstiftning om anställningsavtal och andra relevanta instrument ska fortsätta att tillämpas på medlemmar av personalen med tidigare avtal som väljer att inte söka avtal som tillfälligt anställda, eller som inte erbjuds sådana avtal i enlighet med punkt 2.

Artikel 78

Nationella bestämmelser

Medlemsstaterna ska införa lämpliga bestämmelser för att säkerställa att denna förordning tillämpas på ett effektivt sätt.

Artikel 79

Ändringar

Beslut 716/2009/EG ändras härmed genom att Ceiops avförs från förteckningen över stödmottagare i avsnitt B i bilagan till det beslutet.

Artikel 80

Upphävande

Kommissionens beslut 2009/79/EG om inrättande av Ceiops ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2011.

Artikel 81

Översynsklausul

1. Senast den 2 januari 2014 och därefter vart tredje år ska kommissionen offentliggöra en allmän rapport om resultaten av myndighetens arbete och förfarandena i denna förordning. Rapporten ska innehålla en utvärdering av bland annat:

- a) vilken grad av konvergens som har uppnåtts av de behöriga myndigheterna när det gäller tillsynspraxis,
 - i) konvergensen i fråga om de behöriga myndigheternas funktionella oberoende och när det gäller standarder motsvarande bolagsstyrning,
 - ii) myndighetens opartiskhet, objektivitet och oberoende,
- b) tillsynskollegiernas funktionssätt,
- c) framsteg som har gjorts på väg mot konvergens inom områdena förebyggande, hantering och lösande av kriser, inklusive unionens finansieringsmekanismer,
- d) myndighetens roll i fråga om systemrisk,
- e) tillämpningen av den skyddsklausul som föreskrivs i artikel 38,
- f) tillämpningen av den rättsligt bindande medlarroll som föreskrivs i artikel 19.

2. Den rapport som avses i punkt 1 ska också innehålla en utvärdering av huruvida

- a) det är lämpligt att fortsätta med separat tillsyn av bankverksamhet, försäkringar, tjänstepensioner, värdepappers- och finansmarknader,
- b) det är lämpligt att övervaka tillsynsverksamhet och affärsverksamhet separat eller av samma tillsynsorgan,

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 24 november 2010.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
J. BUZEK

- c) det är lämpligt att förenkla och stärka strukturen för ESFS för att öka samstämmigheten mellan makro- och mikronivåerna och mellan de europeiska tillsynsmyndigheterna,
 - d) utvecklingen av ESFS följer den globala utvecklingen,
 - e) det finns tillräcklig mångfald och kompetens inom ESFS,
 - f) transparensen och ansvarigheten är tillräckliga när det gäller kraven på offentliggörande,
 - g) myndigheten har tillräckliga resurser för att utföra sina arbetsuppgifter,
 - h) myndigheten ska ha kvar sitt säte eller om det är lämpligt att flytta de europeiska tillsynsmyndigheterna till ett gemensamt säte för att utveckla bättre samordning dem emellan.
3. När det gäller frågan om direkt tillsyn över institutioner eller infrastrukturer med alleuropeisk räckvidd ska kommissionen, med beaktande av marknadsutvecklingen, utarbeta en årlig rapport om huruvida det är lämpligt att ge myndigheten ytterligare tillsynsuppgifter på detta område.
4. Den rapport som anges i punkt 1 och eventuella åtföljande förslag ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 82

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2011, med undantag för artiklarna 76, 77.1 och 77.2, vilka ska tillämpas från och med den dag denna förordning träder i kraft.

Myndigheten ska inrättas den 1 januari 2011.

På rådets vägnar
Ordförande
O. CHASTEL

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/2175

av den 18 december 2019

om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument, förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och förordning (EU) 2015/847 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Efter finanskrisen och till följd av rekommendationerna från den expertgrupp på hög nivå som leddes av Jacques de Larosière har unionen gjort betydande framsteg i arbetet för att inte bara skärpa, utan i större utsträckning harmonisera, reglerna för de finansiella marknaderna i form av ett enhetligt regelverk. Unionen har även upprättat det europeiska systemet för finansiell tillsyn – ett tvåpelarsystem med både mikrotillsyn, som samordnas av de europeiska tillsynsmyndigheterna, och makrotillsyn, genom inrättandet av Europeiska systemrisknämnden (ESRB). De tre europeiska tillsynsmyndigheterna – dvs. den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽⁴⁾, den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa),

⁽¹⁾ EUT C 255, 20.7.2018, s. 2 och EUT C 37, 30.1.2019, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 227, 28.6.2018, s. 63 och EUT C 110, 22.3.2019, s. 58.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 2 december 2019.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ⁽⁵⁾ och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽⁶⁾ (nedan tillsammans kallade *inrättandeförordningarna*) – inledde sin verksamhet i januari 2011. De europeiska tillsynsmyndigheternas övergripande mål är att på ett hållbart sätt öka stabiliteten och effektiviteten i det finansiella systemet inom hela unionen samt att stärka konsument- och investerarskyddet.

- (2) De europeiska tillsynsmyndigheterna har på ett avgörande sätt bidragit till att harmonisera reglerna på de finansiella marknaderna i unionen genom att lämna underlag för kommissionens initiativ till förordningar och direktiv som därefter antas av Europaparlamentet och rådet. De europeiska tillsynsmyndigheterna har även överlämnat förslag till närmare tekniska regler till kommissionen som därefter har antagits som delegerade akter och genomförandekter.
- (3) De europeiska tillsynsmyndigheterna har dessutom bidragit till ökad konvergens i den finansiella tillsynen och i tillsynspraxis inom unionen genom att utfärda riktlinjer som riktar sig till behöriga myndigheter eller finansiella institut eller finansmarknadsaktörer och genom att samordna översyner av tillsynspraxis.
- (4) Ytterligare befogenheter som tilldelas de europeiska tillsynsmyndigheterna för att de ska kunna uppnå dessa mål förutsätter dessutom en lämplig styrningsstruktur, effektivt utnyttjande av resurser och tillräcklig finansiering. Om de europeiska tillsynsmyndigheterna inte har tillräcklig finansiering eller inte styrs på ett effektivt sätt räcker det inte att bara utöka deras befogenheter för att de ska kunna uppnå sina mål.
- (5) De europeiska tillsynsmyndigheterna bör när de utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter agera i enlighet med den proportionalitetsprincip som fastställs i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) samt med riktlinjerna för bättre lagstiftning. Innehållet i och formen för de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet och åtgärder, inbegripet instrument såsom riktlinjer, rekommendationer, yttranden eller frågor och svar, bör alltid ha sin grund i och hålla sig inom ramarna för lagstiftningsakterna som avses i artikel 1.2 i inrättandeförordningarna eller vara inom deras befogenheter. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör inte gå utöver vad som är nödvändig för att uppnå målen för denna förordning och de bör agera i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna hos den finansiella verksamhet som bedrivs av de finansiella institut eller företag som berörs.
- (6) I sitt meddelande av den 8 juni 2017 om halvtidsutvärderingen av handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen framhöll kommissionen att en effektivare och mer enhetlig tillsyn av finansiella marknader och tjänster är avgörande för att undanröja regelarbiter mellan medlemsstaterna när de utövar tillsyn, för att snabba på marknadsintegrationen och för att realisera de möjligheter som en inre marknad kan erbjuda finansiella enheter och investerare.
- (7) Det är därför särskilt angeläget att ytterligare framsteg mot konvergens i tillsynen görs så att kapitalmarknadsunionen kan fullbordas. Tio år efter det att den finansiella krisen bröt ut och ett nytt tillsynssystem inrättades står det klart att utvecklingen inom finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen i allt större utsträckning kommer att påverkas av två viktiga faktorer: hållbar finansiering och tekniska innovationer. Båda har potential att förändra finansiella tjänster och vårt system för finansiell tillsyn bör vara rustat för att hantera dem. Det är därför av mycket viktigt att det finansiella systemet bidrar fullt ut till att hantera kritiska hållbarhetsutmaningar. Detta förutsätter att de europeiska tillsynsmyndigheterna aktivt bidrar till att skapa lämplig reglerings- och tillsynsram.
- (8) De europeiska tillsynsmyndigheterna bör ha en framträdande roll i identifiering och rapportering av risker som miljöfaktorer, sociala faktorer och bolagsstyrningsrelaterade faktorer utgör för den finansiella stabiliteten och i arbetet för att få aktiviteten på de finansiella marknaderna att i högre grad överensstämma med hållbarhetsmålen. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör utfärda riktlinjer för hur hållbarhetshänsyn i praktiken kan integreras i unionens relevanta finanslagstiftning och verka för en enhetlig tillämpning av dessa bestämmelser när de väl har antagits. När de tar initiativ till och samordnar unionsomfattande stresstester för att bedöma finansiella instituts motståndskraft mot en negativ marknadsutveckling bör de europeiska tillsynsmyndigheterna vederbörligen beakta de risker som miljöfaktorer, sociala faktorer och bolagsstyrningsrelaterade faktorer kan innebära för dessa institut.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (9) Tekniska innovationer har fått ett allt större inflytande på den finansiella sektorn, vilket har lett till att behöriga myndigheter tagit olika initiativ för att hantera den tekniska utvecklingen. För att fortsätta främja ökad konvergens i tillsynen och utbyta bästa praxis dels mellan relevanta myndigheter, dels mellan relevanta myndigheter och finansiella institut eller finansmarknadsaktörer, bör de europeiska tillsynsmyndigheternas övervakningsfunktion och tillsynsamordning stärkas.
- (10) Tekniska framsteg på de finansiella marknaderna kan bidra till finansiell inkludering, ge tillgång till finansiering, stärka marknadernas integritet och effektivitet samt även minska hindren för tillträde till dessa marknader. Om det är relevant för tillämpliga materiella regler bör utbildningen av behöriga myndigheter även omfatta tekniska innovationer. Detta bör bidra till att förhindra att medlemsstaterna utvecklar olika sätt att hantera dessa frågor.
- (11) EBA bör, inom sitt sakkunskapsområde, övervaka faktorer som hindrar eller påverkar konsolidering av tillsynen och kan avge yttranden eller rekommendationer i syfte att identifiera lämpliga sätt att åtgärda sådana hinder eller sådan påverkan.
- (12) Frågor och svar är ett viktigt konvergensverktyg som främjar gemensamma metoder och gemensam praxis i tillsynen genom att ge vägledning om tillämpningen av unionsrättsakter inom de europeiska tillsynsmyndigheternas behörighetsområde.
- (13) Det blir allt viktigare att främja en konsekvent, systematisk och verkningfull övervakning och bedömning av risker avseende penningtvätt och finansiering av terrorism i unionens finansiella system. Att förhindra och bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism är ett gemensamt ansvar som delas mellan medlemsstaterna och unionens institutioner och organ inom deras respektive mandat. De bör inrätta mekanismer för bättre samarbete, samordning och ömsesidigt bistånd där de verktyg och åtgärder som finns att tillgå enligt nuvarande regelverk och institutionella ramar utnyttjas fullt ut.
- (14) Med tanke på konsekvenserna för den finansiella stabiliteten om finanssektorn missbrukas för penningtvätt eller finansiering av terrorism, och eftersom det är inom banksektorn som det är mest sannolikt att riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism får systemeffekter, och med utgångspunkt i de erfarenheter som gjorts av EBA, som är en myndighet där de nationella behöriga myndigheterna i alla medlemsstater är företrädare, när det gäller att skydda banksektorn från sådant missbruk, bör EBA ha en ledande samordnings- och övervakningsroll på unionsnivå för att hindra att det finansiella systemet används för sådana syften. Det är därför nödvändigt att utöka EBA:s nuvarande befogenheter och ge myndigheten befogenhet att vidta åtgärder inom tillämpningsområdet för förordningarna (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010, i den mån som denna befogenhet avser förhindrande och bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, när det gäller finanssektorsaktörer och behöriga myndigheter som utövar tillsyn över dem, som omfattas av dessa förordningar. En centralisering av detta mandat för hela finanssektorn till EBA skulle dessutom optimera utnyttjandet av myndighetens expertis och resurser, utan att påverka de väsentliga skyldigheter som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 ⁽⁷⁾.
- (15) För att kunna fullgöra sina uppgifter på ett verkningfullt sätt bör EBA fullt ut utnyttja sina befogenheter och verktyg enligt förordning (EU) nr 1093/2010 samtidigt som proportionalitetsprincipen respekteras. För detta ändamål bör EBA utarbeta standarder för reglering och tillsyn, i synnerhet genom att utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder, förslag till tekniska genomförandestandarder, riktlinjer och rekommendationer samt avge yttranden för att förebygga och förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism via finanssektorn och främja en enhetlig tillämpning av dem i enlighet med det mandat som ges i de relevanta lagstiftningsakter som avses i artiklarna 1.2 och 16 i inrättandeförordningarna. De åtgärder som EBA vidtar för att främja integritet, transparens och säkerhet i det finansiella systemet och för att förhindra och bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism bör inte gå utöver vad som behövs för att uppnå målen i den här förordningen och i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i inrättandeförordningarna, och vederbörlig hänsyn bör tas till riskernas art, omfattning och komplexitet, liksom affärspraxis, affärsmodeller, hur stora aktörerna i den finansiella sektorn är samt marknadens storlek.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (16) Det är viktigt att EBA i sin nya roll samlar in all relevant information om brister avseende penningtvätt och finansiering av terrorism som upptäcks av relevanta unionsmyndigheter och nationella myndigheter, utan att det påverkar de uppgifter som myndigheterna tilldelas enligt direktiv (EU) 2015/849 och utan att det ger upphov till onödigt dubbelarbete. I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ⁽⁸⁾, bör EBA lagra sådan information i en central databas och främja samarbete mellan myndigheter genom att säkerställa att relevant information sprids på lämpligt sätt. EBA bör därför ha i uppdrag att utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder avseende informationsinsamling. EBA får även, när så är lämpligt överlämna bevisning som den förfogar över och som kan leda till rättsliga förfaranden, till den berörda medlemsstatens nationella rättsliga myndigheter och, i den mån uppgifterna rör medlemsstater som deltar i det fördjupade samarbetet om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten enligt rådets förordning (EU) 2017/1939 ⁽⁹⁾, till Europeiska åklagarmyndigheten, för dessa uttryckligen tilldelade uppgifter.
- (17) EBA bör inte samla in information om konkreta misstänkta transaktioner som finanssektorsaktörer är skyldiga att rapportera till EU:s finansunderrättelseenheter i sina medlemsstater enligt direktiv (EU) 2015/849. Svagheter bör betraktas som väsentliga om de utgör en överträdelse eller en potentiell överträdelse från en finanssektorsaktörs sida, eller utgör olämplig eller ineffektiv tillämpning från en finanssektorsaktörs sida, eller olämplig eller ineffektiv tillämpning från en finanssektorsaktörs sida av sina interna riktlinjer och förfaranden som syftar till att säkerställa efterlevnaden av rättsliga bestämmelser om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism. En överträdelse anses ha inträffat när en finanssektorsaktör underlåter att uppfylla kraven i någon av unionsakterna och i nationell rätt som införlivar sådana krav, enligt vad som avses i artikel 1.2 i inrättandeförordningarna, i den mån som dessa akter bidrar till att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism. En potentiell överträdelse föreligger om den behöriga myndigheten har rimliga skäl att misstänka att en överträdelse har ägt rum, men i detta skede inte är i stånd att fastställa att den har ägt rum. På grund av den information som erhållits i detta skede, till exempel information från inspektioner på plats eller från externa förfaranden, är det emellertid mycket troligt att en överträdelse har ägt rum. Olämplig eller ineffektiv tillämpning av rättsliga bestämmelser inträffar när en finanssektorsaktör underlåter att genomföra kraven i dessa rättsakter på ett tillfredsställande sätt. Olämplig eller ineffektiv tillämpning av en finanssektorsaktörs interna riktlinjer och förfaranden som syftar till att säkerställa efterlevnaden av dessa akter bör betraktas som en svaghet som avsevärt ökar risken för att överträdelser har ägt rum eller kan äga rum.
- (18) Vid bedömning av sårbarheter och risker för penningtvätt och finansiering av terrorism i finanssektorn bör EBA också beakta följderna för penningtvätt och finansiering av terrorism från alla förbrott, inbegripet skattebrott i tillämpliga fall.
- (19) På begäran bör EBA ge bistånd till behöriga myndigheter inom ramen för utövandet av deras tillsynsuppgifter. EBA bör även noggrant samordna sitt arbete och, om så är lämpligt, utbyta information med behöriga myndigheter, bland annat Europeiska centralbanken i egenskap av tillsynsansvarigt organ, och med myndigheter som anförtratts att utöva tillsyn över de ansvariga enheter som avses i artikel 2.1.1 och 2.1.2 i direktiv (EU) 2015/849, för att säkerställa effektivitet och undvika alla former av överlappande eller inkonsekventa åtgärder för att förebygga och bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.
- (20) EBA bör genomföra inbördes utvärderingar av behöriga myndigheter samt riskbedömningar av lämpligheten i behöriga myndigheters strategier och resurser vad avser de viktigaste framväxande risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som identifierats i den överstatliga riskbedömningen. När EBA utför sådana inbördes utvärderingar i enlighet med artikel 30 i förordning (EU) nr 1093/2010, bör EBA ta hänsyn såväl till relevanta utvärderingar, bedömningar eller rapporter från internationella organisationer och mellanstatliga organ med befogenhet när det gäller att förhindra och bekämpa penningtvätt eller finansiering av terrorism som till kommissionens tvåårsrapport enligt artikel 6 i direktiv (EU) 2015/849 och till den nationella riskbedömning som den berörda medlemsstaten utarbetat enligt artikel 7 i det direktivet.

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽⁹⁾ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

- (21) Vidare bör EBA även ha en ledande roll när det gäller att bidra till att underlätta samarbete mellan behöriga myndigheter i unionen och relevanta myndigheter i tredjeländer i dessa frågor i syfte att bättre kunna samordna åtgärder på unionsnivå i samband med väsentliga fall av penningtvätt och finansiering av terrorism med gränsöverskridande tredjelandsaspekter. Denna roll bör inte inverka på de normala kontakterna mellan behöriga myndigheter och myndigheterna i tredjeland.
- (22) För att effektivisera efterlevnadskontrollen i fråga om penningtvätt och finansiering av terrorism, och för att säkerställa en bättre samordning av de nationella behöriga myndigheternas åtgärder mot överträdelse av direkt tillämplig unionsrätt eller nationella införlivandeåtgärder, bör EBA ha befogenhet att analysera den insamlade informationen och, om nödvändigt, utreda påstådda väsentliga överträdelse av unionsrätten, eller underlåtenhet att tillämpa den, som kommit till EBA:s kännedom och, om det finns indikationer på väsentliga överträdelse, begära att behöriga myndigheter ska undersöka potentiella överträdelse av relevanta regler och överväga beslut om sanktioner för finanssektorsaktörer som ålägger dessa att uppfylla sina rättsliga skyldigheter. Den befogenheten bör endast användas när EBA har indikationer på väsentliga överträdelse.
- (23) Vid tillämpning av förfarandet för överträdelse av unionsrätten som föreskrivs i artikel 17 i inrättandeförordningarna och för att säkerställa en korrekt tillämpning av unionsrätten bör de europeiska tillsynsmyndigheterna lättare och snabbare få tillgång till uppgifter. De bör därför genom en vederbörligen motiverad begäran kunna begära uppgifter direkt från andra behöriga myndigheter när en begäran om information från den berörda behöriga myndigheten har visat sig vara eller anses vara otillräcklig för att erhålla den information som anses nödvändig för att utreda en påstådd överträdelse av unionsrätten eller underlåtenhet att tillämpa den.
- (24) För att uppnå en harmoniserad tillsyn över den finansiella sektorn krävs att behöriga myndigheter har samma tillvägagångssätt. De behöriga myndigheternas verksamhet är därför föremål för inbördes utvärderingar. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör även säkerställa att metoder tillämpas på samma sätt. Sådana inbördes utvärderingar bör inte endast inriktas på konvergens i tillsynspraxis utan också på behöriga myndigheters förmåga att uppnå tillsynsresultat av hög kvalitet och på dessa behöriga myndigheters oberoende. De huvudsakliga resultaten av sådana inbördes utvärderingar bör offentliggöras för att uppmuntra regelf efterlevnad och öka transparensen, utom om ett sådant offentliggörande skulle innebära risker för den finansiella stabiliteten.
- (25) Med tanke på hur viktigt det är att säkerställa att unionens tillsynsregler för förhindrande och bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism tillämpas ändamålsenligt är det av största vikt att tillsynspraxis omfattas av inbördes utvärderingar, så att en objektiv och transparent bild av denna praxis framträder. EBA bör också bedöma de behöriga myndigheternas strategier, kapacitet och resurser för att hantera framväxande risker avseende penningtvätt och finansiering av terrorism.
- (26) För att kunna utföra sina uppgifter och utöva sina befogenheter för förhindrande och bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bör det vara möjligt för EBA, efter att ha fattat ett beslut riktat till den behöriga myndigheten, att kunna fatta enskilda beslut riktade till finanssektorsaktörer inom ramen för förfarandet vid överträdelse av unionsrätten och förfarandet för bindande meddelande även när de materiella reglerna inte är direkt tillämpliga på sådana aktörer. När de materiella reglerna fastställs i direktiv bör EBA tillämpa nationell rätt i den mån den införlivar dessa direktiv. Om den tillämpliga unionsrätten utgörs av förordningar som på dagen för ikraftträdandet av denna förordning uttryckligen ger medlemsstaterna rätt att utnyttja olika alternativ, bör EBA tillämpa nationell rätt i den mån dessa alternativ har utnyttjats.
- (27) När denna förordning bemyndigar EBA att tillämpa nationell rätt som införlivar direktiven kan denna nationella rätt tillämpas av EBA endast i den mån det är nödvändigt för att utföra de uppgifter som EBA tilldelas genom unionsrätten. EBA bör därför tillämpa alla relevanta unionsregler, och när sådana regler fastställs i direktiv bör myndigheten tillämpa den nationella rätten som införlivar dessa direktiv i den utsträckning som krävs enligt unionsrätten, i syfte att åstadkomma en enhetlig tillämpning av rätten i hela unionen samtidigt som relevant nationell rätt respekteras.

- (28) Om ett beslut av EBA grundar sig på eller har ett samband med befogenheterna för förhindrande och bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och det rör finanssektorsaktörer eller behöriga myndigheter inom Eiopas eller Esmas område, bör EBA kunna fatta det beslutet i samförstånd med Eiopa eller Esma i respektive fall. Eiopa och Esma bör, när de ger sina synpunkter, i varje enskilt fall beakta hur brådskande det aktuella beslutet är och överväga att använda påskyndade beslutsförfaranden i linje med sina respektive internstyrningsregler.
- (29) De europeiska tillsynsmyndigheterna bör ha infört särskilda rapporteringskanaler för att ta emot och hantera information från en fysisk eller juridisk person som rapporterar om faktiska eller potentiella överträdelse, lagmissbruk eller underlåtenhet att tillämpa unionsrätten. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör säkerställa att det är möjligt att lämna den informationen anonymt eller konfidentiellt och säkert. Den rapporterande personen bör vara skyddad mot represalier. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör lämna återkoppling till den rapporterande personen.
- (30) För att uppnå en harmoniserad tillsyn över den finansiella sektorn krävs vidare att tvister mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater i gränsöverskridande situationer kan lösas på ett effektivt sätt. De befintliga tvistlösningsreglerna är inte helt tillfredsställande. De bör därför anpassas så att de blir lättare att tillämpa.
- (31) En viktig del av de europeiska tillsynsmyndigheternas arbete med konvergens i tillsynspraxis är att främja en gemensam tillsynskultur i unionen. Myndigheten får därför regelbundet fastställa upp till två prioriteringar som är av relevans för hela unionen. De behöriga myndigheterna bör beakta dessa prioriteringar när de utarbetar sina arbetsprogram. Tillsynsstyrelsen för varje europeisk tillsynsmyndighet bör diskutera de behöriga myndigheternas relevanta verksamhet som ska utföras påföljande år och dra slutsatser med utgångspunkt i detta.
- (32) Kommittéernas för inbördes utvärdering bör möjliggöra ingående analyser baserade på de granskade myndigheternas självutvärderingar, följda av en bedömning av kommittén för inbördes utvärdering. Medlemmar av en behörig myndighet under granskning bör inte delta i utvärderingen i den mån den rör den berörda myndigheten i fråga.
- (33) Erfarenheterna från de europeiska tillsynsmyndigheternas praktiska arbete har visat på fördelarna med stärkt samordning inom vissa områden via tillfälliga grupper eller plattformar. Denna förordning bör utgöra rättslig grund för och stärka sådana arrangemang genom ett nytt verktyg, nämligen inrättandet av samordningsgrupper. Samordningsgrupperna bör främja enhetlighet i de behöriga myndigheternas tillsynspraxis, särskilt genom utbyte av information och erfarenheter. Det bör vara obligatoriskt för alla behöriga myndigheter att delta i dessa samordningsgrupper och de behöriga myndigheterna bör ge nödvändig information till samordningsgrupperna. Det bör övervägas att inrätta samordningsgrupper närhelst de behöriga myndigheterna upptäcker ett samordningsbehov mot bakgrund av en viss marknadsutveckling. Sådana samordningsgrupper får inrättas inom alla områden som omfattas av de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i inrättandeförordningarna.
- (34) För ordnade och väl fungerande internationella finansiella marknader krävs det övervakning av beslut om tredjeländers likvärdighet som har antagits av kommissionen. Varje europeisk tillsynsmyndighet bör övervaka utvecklingen inom reglering och tillsyn samt hur efterlevnaden kontrolleras i dessa tredjeländer. Den bör göra detta för att kontrollera huruvida kriterierna för dessa beslut och eventuella villkor i besluten fortfarande uppfylls. Varje europeisk tillsynsmyndighet bör överlämna en konfidentiell rapport om sin övervakning till kommissionen en gång om året. Varje europeisk tillsynsmyndighet bör i detta sammanhang även, när så är möjligt, upprätta administrativa arrangemang med tredjeländers behöriga myndigheter för att få information för kontrolländamål och för samordning av tillsynen. Denna skärpta tillsynsordning bör säkerställa att tredjeländers likvärdighet blir mer transparent, mer förutsägbar för de berörda tredjeländerna och mer enhetlig inom alla sektorer.
- (35) ESRB:s företrädare i tillsynsstyrelsen bör lägga fram ESRB:s styrelses gemensamma syn med särskild inriktning på den finansiella stabiliteten.

- (36) För att säkerställa att lämplig expertis ligger till grund för beslut om åtgärder avseende förhindrande och bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism måste en permanent intern kommitté inrättas i EBA. Den kommittén bör bestå av företrädare på hög nivå, från myndigheter och organ som ansvarar för att kontrollera efterlevnaden av lagstiftningen om förhindrande och bekämpning av penningtvätt eller finansiering av terrorism, med sakkunskaper och beslutsbefogenheter när det gäller att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism. I den kommittén bör även ingå företrädare på hög nivå från de europeiska tillsynsmyndigheterna med sakkunskap om olika affärsmodeller och deras respektive sektorsspecifika aspekter. Den kommittén bör granska och bereda EBA:s beslut. För att undvika dubbelarbete ska denna nya kommitté ersätta den befintliga underkommitté för bekämpning av penningtvätt som inrättats under de europeiska tillsynsmyndigheternas gemensamma kommitté. Det bör vara möjligt för de europeiska tillsynsmyndigheterna att lämna skriftliga synpunkter på alla den interna kommitténs utkast till beslut, som EBA:s tillsynsstyrelse vederbörligen bör beakta innan den fattar sitt slutliga beslut.
- (37) I överensstämmelse med målet om att skapa ett mer enhetligt och fungerande tillsynssystem i unionen för att förhindra och bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism bör kommissionen, efter samråd med alla berörda myndigheter och intressenter, göra en heltäckande bedömning av hur de särskilda uppgifter som rör förhindrande och bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och som tilldelats EBA enligt denna förordning utförs, hur de fungerar och hur ändamålsenliga de är. I synnerhet bör bedömningen – i möjligaste mån – återspegla erfarenheter som gjorts i situationer där EBA begär att en behörig myndighet ska: utreda finanssektorsaktörers eventuella överträdelse av nationell rätt i den utsträckning denna rätt har införlivat direktiven eller utnyttjar alternativ som beviljats medlemsstaterna enligt unionsrätten; överväga att införa sanktioner för den berörda finanssektorsaktören för sådana överträdelser; eller överväga att anta ett individuellt beslut riktat till den finanssektorsaktören med krav på att aktören vidtar alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt nationell rätt i den utsträckning som denna lagstiftning införlivar direktiven eller utnyttjar alternativ som beviljats medlemsstaterna enligt unionsrätten. Den bör på samma sätt återspegla sådana erfarenheter när EBA tillämpar nationell rätt i den utsträckning som denna rätt införlivar direktiven eller utnyttjar alternativ som beviljats medlemsstaterna enligt unionsrätten. Kommissionen bör senast den 11 januari 2022 förelägga Europaparlamentet och rådet denna bedömning som en del av den rapport som avses i artikel 65 i direktiv (EU) 2015/849 och, om lämpligt, tillsammans med lagstiftningsförslag. Fram till dess att denna bedömning har lagts fram bör de befogenheter, som tilldelas EBA i artiklarna 9b, 17.6 och 19.4 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, betraktas som en provisorisk lösning, i den mån de tillåter EBA att rikta begäranden till behöriga myndigheter om eventuella överträdelser av nationell rätt eller tillåter EBA att tillämpa nationell rätt.
- (38) För att konfidentialiteten i de europeiska tillsynsmyndigheternas arbete ska upprätthållas bör kravet på tystnadsplikt även omfatta alla personer som direkt eller indirekt, permanent eller tillfälligt, tillhandahåller tjänster som har anknytning till den berörda europeiska tillsynsmyndighetens uppdrag.
- (39) Inrättande förordningarna samt de sektorsspecifika lagstiftningsakterna kräver att de europeiska tillsynsmyndigheterna försöker upprätta effektiva administrativa arrangemang, däribland informationsutbyte, med tredjeländers tillsynsmyndigheter. Behovet av effektivt samarbete och informationsutbyte bör bli ännu större när vissa av de europeiska tillsynsmyndigheterna, enligt denna ändringsförordning, får ett utökad och mer övergripande ansvar för tillsynen över tredjeländers enheter och deras verksamhet. Om de europeiska tillsynsmyndigheterna i det sammanhanget behandlar personuppgifter, till exempel genom att skicka dem till länder utanför unionen, måste de uppfylla kraven i förordning (EU) 2018/1725. Om det inte finns ett beslut om adekvat skyddsnivå eller lämpliga skyddsåtgärder, till exempel inom ramen för sådana administrativa överenskommelser som avses i artikel 48.3 b i förordning (EU) 2018/1725, får de europeiska tillsynsmyndigheterna utbyta personuppgifter med myndigheter i tredjeländer med stöd av det undantag för situationer där det föreligger ett sådant allmänintresse som anges i artikel 50.1 d i den förordningen och som särskilt gäller internationellt informationsutbyte mellan finansiella tillsynsmyndigheter.
- (40) I inrättandeförordningarna föreskrivs att de europeiska tillsynsmyndigheterna, i samarbete med ESRB, bör ta initiativ till och samordna unionsomfattande stresstester för att bedöma finansiella institutts eller finansmarknadsaktörers motståndskraft mot en negativ marknadsutveckling. De bör även säkerställa att en enhetlig metod i möjligaste mån tillämpas på nationell nivå för sådana tester. Det bör när det gäller alla europeiska tillsynsmyndigheter även förtydligas att behöriga myndigheters tystnadsplikt inte bör hindra dem från att överföra resultat av stresstester till de europeiska tillsynsmyndigheterna för offentliggörande.

- (41) För att säkerställa en hög grad av konvergens inom tillsyn och godkännande av interna modeller i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG⁽¹⁰⁾ bör Eiopa på begäran kunna bistå de behöriga myndigheterna i beslutet om godkännande av interna modeller.
- (42) För att de europeiska tillsynsmyndigheterna ska kunna utföra sina uppgifter avseende konsumentskydd bör de, i tillämpliga fall, ha rätt att samordna behöriga myndigheters så kallade *anonyma kundbesöksundersökningar*.
- (43) De europeiska tillsynsmyndigheterna bör ha tillräckligt med resurser och personal för att inom ramen för sina olika befogenheter enligt denna förordning på ett effektivt sätt kunna bidra till en konsekvent, effektiv och ändamålsenlig finansiell tillsyn. Ytterligare befogenheter och arbetsuppgifter som tilldelas de europeiska tillsynsmyndigheterna bör åtföljas av tillräckliga personalresurser och finansiella resurser.
- (44) Beroende på hur omfattningen av den direkta tillsynen utvecklar sig kan det krävas att finansiella institut och finansmarknadsaktörer som står under de europeiska tillsynsmyndigheternas direkta tillsyn måste ge ytterligare bidrag på grundval av den relevanta europeiska tillsynsmyndighetens uppskattade utgifter.
- (45) Bristande överensstämmelser i handelsuppgifters kvalitet, format, tillförlitlighet och kostnad inverkar negativt på transparensen, investerarskyddet och marknads effektivitet. För att förbättra övervakning och rekonstruktion av handelsuppgifter, sådana uppgifters enhetlighet och kvalitet och deras tillgång och tillgänglighet till en rimlig kostnad i hela unionen för de berörda handelsplatserna infördes genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU⁽¹¹⁾ en ny rättslig ram för datarapporteringstjänster, inbegripet auktorisation och tillsyn av leverantörer av datarapporteringstjänster.
- (46) Kvaliteten på handelsuppgifter och på behandling och tillhandahållande av sådana uppgifter, inklusive behandling och tillhandahållande över gränserna, är av yttersta vikt för att uppnå huvudmålet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014⁽¹²⁾, nämligen att stärka de finansiella marknadernas transparens. Tillhandahållandet av tjänster rörande grundläggande uppgifter är således avgörande för att användare ska kunna få en överblick över handelsverksamheten på unionens finansiella marknader och för att de behöriga myndigheterna ska få korrekt och heltäckande information om relevanta transaktioner.
- (47) Uppgifter om handel är vidare ett allt viktigare verktyg för en effektiv efterlevnadskontroll av kraven i förordning (EU) nr 600/2014. Med hänsyn till de gränsöverskridande aspekterna på datahantering, datakvalitet och behovet av stordriftsfördelar och i syfte att undvika de negativa effekterna av potentiella skillnader på både datakvalitet och den verksamhet som utförs av leverantörer av datarapporteringstjänster är det lämpligt och motiverat att överföra auktorisations- och tillsynsbefogenheter i fråga om leverantörer av datarapporteringstjänster från behöriga myndigheter till Esma, utom för de som omfattas av ett undantag, och att ange dessa befogenheter i förordning (EU) nr 600/2014, vilket samtidigt möjliggör konsolidering av fördelarna av att sammanföra datarelaterad kompetens i Esma.
- (48) Icke-professionella investerare bör få tillräcklig information om potentiella risker när de beslutar att investera i ett finansiellt instrument. Unionens rättsliga ramar syftar till att minska risken för vilseledande försäljning där icke-professionella investerare köper finansiella produkter som inte motsvarar deras behov eller förväntningar. För detta ändamål stärks i direktiv 2014/65/EU och förordning (EU) nr 600/2014 organisations- och affärsuppförandekraven, så att värdepappersföretagen agerar i sina kunders bästa intresse. Bland dessa krav ingår utökad riskinformation till kunder, bättre bedömning av rekommenderade produkters lämplighet och en skyldighet att distribuera finansiella instrument till den identifierade målmarknaden, med beaktande av faktorer som emittenters solvens. Esma bör fullt ut använda sin befogenhet att säkerställa konvergens i tillsynen och stödja de nationella myndigheterna i arbetet för att uppnå en hög nivå på investerarskyddet och en ändamålsenlig övervakning av finansiella produkters risker.

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

- (49) Det är viktigt att säkerställa en ändamålsenlig och effektiv inlämning, sammanställning och analys av uppgifter och ett ändamålsenligt och effektivt offentliggörande av uppgifter för att kunna göra beräkningar för att fastställa kraven i regelverken för transparens före och efter handel samt för handelsskyldigheter, samt för att få referensuppgifter i enlighet med förordning (EU) nr 600/2014 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014⁽¹³⁾. Utöver de behöriga myndigheterna bör Esma således också få befogenhet att direkt samla in uppgifter från marknadsaktörer när det gäller uppfyllandet av kraven på transparens före och efter handel, och att auktorisera och övervaka leverantörer av datarapporteringstjänster.
- (50) Genom att ge Esma denna befogenhet möjliggörs en central auktorisation och övervakning som innebär att man lämnar den nuvarande situationen där flera handelsplatser, systematiska internhandlare, godkända publiceringsarrangemang (APA) och tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation (CTP) måste lämna uppgifter till flera olika behöriga myndigheter och där uppgifterna först därefter lämnas till Esma. Ett centralt förvaltad system bör vara mycket fördelaktigt för marknadsaktörer när det gäller större datatransparens, investerarskydd och marknadseffektivitet.
- (51) Tilldelning av datainsamlings-, auktorisations- och övervakningsbefogenheter från de behöriga myndigheterna till Esma är också centralt för andra uppgifter som Esma utför enligt förordning (EU) nr 600/2014, som marknadsövervakning och Esmas befogenheter att tillfälligt ingripa.
- (52) För att kunna utöva sina tillsynsbefogenheter i fråga om databehandling och tillhandahållande av uppgifter på ett ändamålsenligt sätt bör Esma ha möjlighet att utföra utredningar och kontroller på plats. Esma bör kunna påföra sanktionsavgifter eller viten för att tvinga leverantörer av datarapporteringstjänster att upphöra med överträdelse, att lämna fullständiga och riktiga uppgifter som begärts av Esma eller att underkasta sig en utredning eller kontroll på plats, och Esma bör också kunna påföra administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder när man konstaterar att en person uppsåtligen eller av oaktsamhet har överträtt förordning (EU) nr 600/2014.
- (53) Finansiella produkter som använder kritiska referensvärden är tillgängliga i samtliga medlemsstater. Sådana referensvärden är därför väsentliga för de finansiella marknadernas funktion och den finansiella stabiliteten i unionen. Tillsynen över ett kritiskt referensvärde bör följaktligen bygga på en övergripande bild av de potentiella effekterna, inte enbart i den medlemsstat där administratören är belägen och de medlemsstater där dess rapportörer är belägna, utan i hela unionen. Esma bör således utöva tillsyn över vissa kritiska referensvärden på unionsnivå. För att undvika dubbelarbete bör tillsyn över administratörer av kritiska referensvärden, inklusive eventuella icke-kritiska referensvärden som de också administrerar, endast utövas av Esma.
- (54) Eftersom administratörer av och rapportörer till kritiska referensvärden omfattas av striktare krav än administratörer av och rapportörer till andra referensvärden bör fastställandet av referensvärden som kritiska utföras av kommissionen eller begäras av Esma och kodifieras av kommissionen. Eftersom de nationella behöriga myndigheterna har bäst tillgång till uppgifter och information om de referensvärden de utövar tillsyn över, bör de underrätta kommissionen eller Esma om de referensvärden som de anser uppfylla kriterierna för att vara kritiska.
- (55) Förfarandet för att fastställa referensmedlemsstaten för sådana administratörer av referensvärden belägna i tredjeländer som ansöker om erkännande i unionen är besvärligt och tidskrävande för både sökande aktörer och nationella behöriga myndigheter. Sökande kan försöka påverka detta fastställande i hopp om tillsynsarbitrage. Sådana administratörer av referensvärden kan på ett strategiskt sett välja rättsliga företrädare i en medlemsstat där de bedömer att tillsynen är mindre strikt. Genom ett harmoniserat tillvägagångssätt där Esma utgör behörig myndighet för att erkänna administratörer av referensvärden från tredjeländer undviks dessa risker och även kostnaderna för att fastställa referensmedlemsstaten samt för efterföljande tillsyn. Genom Esmas roll som behörig myndighet för erkända administratörer av referensvärden från tredjeländer fastställs Esma som motparten i unionen för tillsynsorgan i tredjeländer, vilket gör det internationella samarbetet mer effektivt och ändamålsenligt.

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (EUT L 173, 12.6.2014, s. 1).

- (56) Många administratörer av referensvärden, om inte majoriteten av dem, är banker eller finansiella tjänsteföretag som hanterar kundmedel. För att inte undergräva unionens kamp mot penningtvätt eller finansiering av terrorism bör en förutsättning för ingåendet av ett samarbetsavtal med en behörig myndighet inom ramen för en likvärdighetsordning vara att landet för den behöriga myndigheten inte finns med i förteckningen över jurisdiktioner med sådana strategiska brister i sina nationella ordningar för bekämpning av penningtvätt och terrorismfinansiering som utgör ett betydande hot mot unionens finansiella system.
- (57) Nästan samtliga referensvärden hänvisar till finansiella produkter som är tillgängliga i flera medlemsstater, om inte hela unionen. För att upptäcka risker relaterade till tillhandahållandet av referensvärden som kanske inte längre är tillförlitliga eller representativa för den marknad eller ekonomiska verklighet de avser att mäta bör de behöriga myndigheterna, däribland Esma, vid behov samarbeta med och biträda varandra.
- (58) Det bör föreskrivas en rimlig period för inrättande av de nödvändiga arrangemangen för de delegerade akterna och genomförandeakterna, för att ge de europeiska tillsynsmyndigheterna och andra berörda parter möjlighet att tillämpa de regler som anges i denna förordning.
- (59) Förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 600/2014, Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/1011 ⁽¹⁴⁾ och (EU) 2015/847 ⁽¹⁵⁾ bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) nr 1093/2010

Förordning (EU) nr 1093/2010 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:
 - a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

"2. Myndigheten ska agera enligt de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning och vara verksam inom tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG, direktiv 2008/48/EG (*), direktiv 2009/110/EG, förordning (EU) nr 575/2013 (**), direktiv 2013/36/EU (***) , direktiv 2014/49/EU (****), direktiv 2014/92/EU (*****), direktiv (EU) 2015/2366 (*****) samt, i den mån dessa akter tillämpas på kredit- och finansiella institut och de behöriga myndigheter som övervakar dem, inom ramen för de tillämpliga delarna av direktiv 2002/65/EG, inbegripet alla direktiv, förordningar och beslut som grundas på dessa akter och alla framtida rättsligt bindande unionsakter genom vilka myndigheten tilldelas uppgifter. Myndigheten ska också agera i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1024/2013 (*****) .

Myndigheten ska också agera enligt de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning och vara verksam inom tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/847 (*****) och för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 (*****) i den mån det direktivet och den förordningen tillämpas på finanssektorsaktörer och de behöriga myndigheter som övervakar dem. Myndigheten ska endast för det ändamålet utföra de uppgifter som rättsligt bindande unionsakter tilldelar den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (*****) , eller den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 (*****) . När myndigheten utför sådana uppgifter ska den samråda med dessa europeiska tillsynsmyndigheter och hålla dem underrättade om alla åtgärder som vidtas rörande en enhet som är ett *finansinstitut* enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1094/2010 eller en *finansmarknadsaktör* enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1095/2010.

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (EUT L 171, 29.6.2016, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 (EUT L 141, 5.6.2015, s. 1).

3. Myndigheten ska agera inom verksamhetsområdet för kreditinstitut, finansiella konglomerat, värdepappersföretag, betalningsinstitut och e-penninginstitut när det gäller frågor som inte direkt omfattas av de lagstiftningsakter som avses i punkt 2, inbegripet ärenden som rör företagsstyrning, revision och finansrapportering, med beaktande av hållbara affärsmodeller och integrering av miljöfaktorer, sociala faktorer och bolagsstyrningsfaktorer, förutsatt att det krävs sådana åtgärder för att säkerställa att dessa akter tillämpas på ett ändamålsenligt och enhetligt sätt.

- (*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 22.5.2008, s. 66).
- (**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).
- (***) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).
- (****) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).
- (*****) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner (EUT L 257, 28.8.2014, s. 214).
- (******) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betal tjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).
- (******) Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).
- (******) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).
- (******) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 (EUT L 141, 5.6.2015, s. 1).
- (******) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).
- (******) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84)."

b) Punkt 5 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ändras på följande sätt:

— Inledningen ska ersättas med följande:

"5. Myndighetens syfte ska vara att skydda allmänintresset genom att bidra till det finansiella systemets stabilitet och effektivitet på kort, medellång och lång sikt, till förmån för unionens ekonomi, dess medborgare och företag. Myndigheten ska inom sina respektive behörighetsområden bidra till att".

— Leden e och f ska ersättas med följande:

"e) säkerställa att tagandet av kreditrisker och andra risker regleras och övervakas på lämpligt sätt,

f) stärka kundskyddet och konsumentskyddet."

— Följande led ska läggas till:

"g) stärka enhetligheten i tillsynspraxisen på den inre marknaden,

h) förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism."

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

"I detta syfte ska myndigheten bidra till att säkerställa en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillämpning av de akter som avses i punkt 2 i denna artikel, främja enhetlighet i tillsynen och avge yttranden i enlighet med artikel 16a till Europaparlamentet, rådet och kommissionen."

iii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

"När myndigheten utför sina uppgifter, ska den handla självständigt, objektivt och på ett icke-diskriminerande och transparent sätt i hela unionens intresse, och den ska, när så är relevant, respektera principen om proportionalitet. Myndigheten ska vara ansvarig och handla med integritet och den ska säkerställa att alla berörda parter behandlas rättvist."

iv) Följande stycke ska läggas till:

"Innehållet i och formen för myndighetens verksamhet och åtgärder, i synnerhet riktlinjer, rekommendationer, yttranden, frågor och svar samt förslag till tillsynsstandarder och förslag till genomförandestandarder ska fullt ut respektera tillämpliga bestämmelser i denna förordning och i de lagstiftningsakter som avses i punkt 2. Myndighetens verksamhet och åtgärder ska i den mån den är tillåten och relevant enligt dessa bestämmelser, i enlighet med proportionalitetsprincipen, ta vederbörlig hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna hos den verksamhet som bedrivs av ett finansiellt institut, ett företag, en annan enhet eller en finansiell verksamhet som påverkas av myndighetens verksamhet och åtgärder."

c) Följande punkt ska läggas till:

"6. Myndigheten ska inrätta en kommitté som ska vara en integrerad del av myndigheten och som ska fungera rådgivande för myndigheten när det gäller hur dess agerande och åtgärder, i fullständig överensstämmelse med tillämpliga regler, ska beakta särskilda skillnader som råder i sektorn avseende arten, omfattningen och komplexiteten hos risker, avseende affärsmodeller och affärspraxis samt avseende de finansiella institutens och marknadernas storlek, i den utsträckning sådana faktorer är relevanta för de regler som övervägs."

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Myndigheten ska ingå i ett europeiskt system för finansiell tillsyn (ESFS). ESFS huvudsakliga syfte ska vara att se till att de regler som gäller för den finansiella sektorn genomförs på ett sätt som bevarar den finansiella stabiliteten och som säkerställer förtroendet för det finansiella systemet som helhet samt ger effektivt och tillräckligt skydd för kunder till och konsumenter av finansiella tjänster."

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Enligt principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) ska parterna inom ESFS samarbeta i en anda av förtroende och med fullständig ömsesidig respekt, i synnerhet genom att se till att lämpliga och tillförlitliga uppgifter utväxlas mellan dem och från myndigheten till Europaparlamentet, rådet och kommissionen."

c) I punkt 5 ska följande stycke läggas till:

"Utatt det påverkar nationella befogenheter ska hänvisningar i denna förordning till tillsyn innefatta all relevant verksamhet som alla behöriga myndigheter ska utföra enligt de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2."

3. Artikel 3 ska ersättas med följande:

"Artikel 3

Myndigheternas ansvarighet

1. De myndigheter som avses i artikel 2.2 a–d ska vara ansvariga inför Europaparlamentet och rådet. Europeiska centralbanken ska vara ansvarig inför Europaparlamentet och rådet med avseende på utövat av de tillsynsuppgifter som den tilldelas genom förordning (EU) nr 1024/2013, i enlighet med den förordningen.
 2. I enlighet med artikel 226 i EUF-förordningen ska myndigheten fullt ut samarbeta med Europaparlamentet under en sådan eventuell undersökning enligt den artikeln.
 3. Tillsynsstyrelsen ska anta en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om utförandet av ordförandens uppgifter, och ska senast den 15 juni varje år överlämna denna rapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska offentliggöras.
 4. På Europaparlamentets begäran ska ordföranden delta i en utfrågning inför Europaparlamentet om myndighetens prestationer. En utfrågning ska äga rum minst en gång om året. Ordföranden ska, på begäran, göra ett uttalande inför Europaparlamentet och besvara alla eventuella frågor från dess ledamöter.
 5. Ordföranden ska, på begäran och minst 15 dagar före det uttalande som avses i punkt 4, skriftligen rapportera om myndighetens verksamhet till Europaparlamentet.
 6. Förutom de uppgifter som avses i artiklarna 11–18, 20 och 33, ska rapporten även innehålla alla relevanta uppgifter som Europaparlamentet begär på ad hoc-basis.
 7. Myndigheten ska svara muntligt eller skriftligt på frågor som Europaparlamentet eller rådet riktar till den, inom fem veckor från mottagandet.
 8. På begäran ska ordföranden hålla konfidentiella muntliga diskussioner inom stängda dörrar med ordföranden, vice ordförandena och samordnarna för Europaparlamentets ansvariga utskott. Alla deltagare ska respektera kraven om tystnadsplikt.
 9. Utan att det påverkar dess konfidentialitetsskyldigheter som härrör från deltagande i internationella fora ska myndigheten på begäran informera Europaparlamentet om sitt bidrag till en enhetlig, gemensam, konsekvent och effektiv representation av unionens intressen i sådana internationella fora."
4. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:
- a) Led 1 ska ersättas med följande:

"1. *finansierat institut*: företag som omfattas av reglering och tillsyn enligt någon av de unionsrättsakter som avses i artikel 1.2."
 - b) Följande led ska införas:

"1a. *finanssektorsaktör*: en *enhet* som avses i artikel 2 i direktiv (EU) 2015/849 som är antingen ett *finansierat institut* enligt definitionen i led 1 i den här artikeln eller i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1094/2010 eller en *finansmarknadsaktör* enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1095/2010."
 - c) Led 2 ska ersättas med följande:

"2. *behöriga myndigheter*:

 - i) behöriga myndigheter enligt definitionerna i artikel 4.1.40 i förordning (EU) nr 575/2013, inbegripet Europeiska centralbanken när det gäller frågor som rör de uppgifter som den ges genom förordning (EU) nr 1024/2013,
 - ii) när det gäller direktiv 2002/65/EG, de myndigheter och organ som har behörighet att säkerställa att finansiella institut uppfyller kraven i det direktivet,
 - iii) när det gäller direktiv (EU) 2015/849, de myndigheter och organ som utövar tillsyn över finanssektorsaktörer och som har ansvar för att säkerställa att dessa uppfyller kraven i det direktivet,

- iv) när det gäller system för garanti av insättningar, organ som förvaltar ett system för garanti av insättningar enligt direktiv 2014/49/EU, eller, om det är ett privat företag som står för verksamheten i ett system för garanti av insättningar, den offentliga myndighet som utövar tillsynen över de systemen, enligt det direktivet, och relevanta administrativa myndigheter enligt vad som anges i det direktivet,
- v) när det gäller Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (*) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 (**), de resolutionsmyndigheter som utsetts i enlighet med artikel 3 i direktiv 2014/59/EU, Gemensamma resolutionsnämnden, som inrättats genom förordning (EU) nr 806/2014 samt rådet och kommissionen vad gäller vidtagande av åtgärder enligt artikel 18 i förordning (EU) nr 806/2014, utom om de utför skönmässiga bedömningar eller gör policyval,
- vi) *behöriga myndigheter* enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU (***), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/751 (****), direktiv (EU) 2015/2366, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG (*****), och i och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 (*****),
- vii) *organ och myndigheter* enligt artikel 20 i direktiv 2008/48/EG.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

(***) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34).

(****) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/751 av den 29 april 2015 om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner (EUT L 123, 19.5.2015, s. 1).

(*****) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 10.10.2009, s. 7).

(*****) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 av den 14 mars 2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009 (EUT L 94, 30.3.2012, s. 22)."

5. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

"a) Att på grundval av de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 bidra till upprättandet av gemensamma standarder och metoder av hög kvalitet för reglering och tillsyn, särskilt genom att utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder och tillsynsstandarder, riktlinjer, rekommendationer och andra åtgärder, inbegripet yttranden."

ii) Led aa ska ersättas med följande:

"aa) Att utarbeta och hålla uppdaterad en unionshandbok för tillsynen av finansiella institut i unionen som beskriver bästa tillsynspraxis samt metoder och processer av hög kvalitet och, bland annat, beaktar förändringar i affärspraxis och affärsmodeller och de finansiella institutens och marknadernas storlek."

- iii) Följande led ska införas:
- "ab) Att utarbeta och hålla uppdaterad en unionshandbok för resolution av finansiella institut i unionen som beskriver bästa praxis samt metoder och processer av hög kvalitet för resolution, med beaktande av Gemensamma resolutionsnämndens arbete och förändringar i affärspraxis och affärsmodeller och de finansiella institutens och marknadernas storlek."
- iv) Led b ska ersättas med följande:
- "b) Att bidra till en konsekvent tillämpning av rättsligt bindande unionsakter, särskilt genom att bidra till en gemensam tillsynskultur, säkerställa konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillämpning av de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, förebygga tillsynsarbiter, främja och övervaka oberoende i tillsynsverksamheten, medla och lösa tvister mellan behöriga myndigheter, säkerställa en verkningsfull och enhetlig tillsyn av finansiella institut och inbördes överensstämmelse i tillsynskollegiernas verksamhet samt vidta åtgärder bland annat i krissituationer."
- v) Leden e–h ska ersättas med följande:
- "e) Att organisera och genomföra inbördes utvärderingar av behöriga myndigheter, och i detta sammanhang utfärda riktlinjer och rekommendationer samt fastställa bästa praxis för att uppnå mer enhetliga tillsynsresultat.
- f) Att övervaka och bedöma marknadens utveckling inom sitt behörighetsområde, om relevant även utveckling som rör trender för krediter, i synnerhet krediter till hushåll och små och medelstora företag, och trender för innovativa finansiella tjänster med vederbörligt beaktande av utvecklingen rörande miljöfaktorer, sociala faktorer och bolagsstyrningsfaktorer.
- g) Att genomföra marknadsanalyser för att ge vägledning till utförandet av myndighetens arbetsuppgifter.
- h) Att, om det relevant, främja skyddet av insättare, konsumenter och investerare, särskilt i fråga om brister i ett gränsöverskridande sammanhang och med beaktande av relaterade risker."
- vi) Följande led ska införas:
- "ia) Att bidra till upprättandet av en gemensam strategi för finansiella uppgifter inom unionen."
- vii) Följande led ska införas:
- "ka) Att på sin webbplats offentliggöra, och regelbundet uppdatera, alla tekniska tillsynsstandarder, tekniska genomförandestandarder, riktlinjer, rekommendationer och frågor och svar för varje lagstiftningsakt som avses i artikel 1.2, inbegripet översikter som gäller läget för pågående arbete och planerad tidpunkt för antagande av förslag till tekniska tillsynsstandarder och förslag till tekniska genomförandestandarder."
- viii) Följande led ska läggas till:
- "l) Att bidra till att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism, inbegripet genom att främja en konsekvent, effektiv och ändamålsenlig tillämpning av lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i den här förordningen, artikel 1.2 i förordning (EU) nr 1094/2010 och artikel 1.2 i förordning (EU) nr 1095/2010, vad gäller förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism."
- b) I punkt 1a ska led b ersättas med följande:
- "b) med beaktande av det övergripande målet att säkerställa finansiella institutens säkerhet och sundhet, ta full hänsyn till olika typer av finansiella institut och finansiella instituts storlek och affärsmodeller, och".
- c) I punkt 1a ska följande led läggas till:
- "c) beakta tekniska innovationer, innovativa och hållbara affärsmodeller och integrering av miljöfaktorer, sociala faktorer och bolagsstyrningsfaktorer."

d) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska införas:

"ca) utfärda rekommendationer som fastställs i artikel 29a,".

ii) Följande led ska införas:

"da) utfärda varningar i enlighet med artikel 9.3,".

iii) Led g ska ersättas med följande:

"g) avge yttranden till Europaparlamentet, rådet eller kommissionen i enlighet med artikel 16a,".

iv) Följande led ska införas:

"ga) utfärda svar på frågor som föreskrivs i artikel 16b,

gb) vidta åtgärder i enlighet med artikel 9c,".

e) Punkt 2a ska ersättas med följande:

"3. När myndigheten utför de uppgifter som avses i punkt 1 och utövar de befogenheter som avses i punkt 2 ska den agera med utgångspunkt i och inom ramarna för regelverket samt ta vederbörlig hänsyn till principerna om proportionalitet, när så är relevant, och bättre lagstiftning, inbegripet resultaten av analysen av kostnader och fördelar i enlighet med denna förordning.

De öppna offentliga samråd som avses i artiklarna 10, 15, 16 och 16a ska genomföras så brett som möjligt för att säkerställa en metod som inkluderar alla berörda parter och ska ge berörda parter rimlig tid att svara. Myndigheten ska offentliggöra en sammanfattning av de berörda parternas synpunkter och en översikt över hur information och synpunkter som samlats in från samrådet användes i ett förslag till teknisk tillsynsstandard och i ett förslag till teknisk genomförandestandard."

6. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

"a) samla in uppgifter om, analysera och rapportera om konsumenttrender, såsom utvecklingen av kostnader och avgifter för finansiella tjänster och produkter till privatpersoner i medlemsstaterna,".

ii) Följande led ska införas:

"aa) göra djupgående tematiska granskningar av marknadsbeteenden och bygga upp en gemensam bild av praxis på marknaderna, i syfte att identifiera potentiella problem och att analysera deras effekter,

ab) utveckla riskindikatorer för icke-professionella investerare för att utan onödigt dröjsmål upptäcka möjliga upphov till skada för konsumenterna,".

iii) Följande led ska läggas till:

"e) bidra till likvärdiga konkurrensvillkor på den inre marknaden, där konsumenter och andra användare av finansiella tjänster har rättvis tillgång till finansiella tjänster och produkter,

f) främja den fortsatta utvecklingen när det gäller reglering och tillsyn, vilket skulle kunna underlätta en djupare harmonisering och integration på unionsnivå,

g) samordna behöriga myndigheters anonyma kundbesöksundersökningar, i tillämpliga fall."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Myndigheten ska övervaka nya och befintliga former av finansiell verksamhet och får anta riktlinjer och rekommendationer för att främja säkra och sunda marknader och en enhetlig och effektiv reglerings- och tillsynspraxis."

- c) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

"4. Myndigheten ska inrätta en kommitté för konsumentskydd och finansiell innovation, som ska vara en integrerad del av myndigheten och omfatta alla relevanta behöriga myndigheter och myndigheter med ansvar för konsumentskydd i syfte att stärka konsumentskyddet, samordna regleringen och tillsynen av ny eller innovativ finansiell verksamhet och bistå med råd som myndigheten ska lägga fram för Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Myndigheten ska samarbeta nära med Europeiska dataskyddsstyrelsen inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 (*) för att undvika duplicering, inkonsekvenser och rättsosäkerhet på området för dataskydd. Myndigheten får också bjuda in nationella dataskyddsmyndigheter som observatörer i kommittén.

5. Myndigheten får tillfälligt förbjuda eller begränsa marknadsföring, distribution eller försäljning av vissa finansiella produkter, instrument eller verksamheter som kan orsaka avsevärd finansiell skada för kunder eller konsumenter eller som hotar finansmarknadernas funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system i de fall och på de villkor som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 eller, om så krävs i en krissituation, i enlighet med artikel 18 och på de villkor som anges där.

Myndigheten ska se över det beslut som avses i första stycket med lämpliga mellanrum, dock minst en gång var sjätte månad. Efter minst två på varandra följande förlängningar och på grundval av lämplig analys för att bedöma effekten på kunden eller konsumenten får myndigheten besluta om en årlig förlängning av förbudet.

En medlemsstat får begära att myndigheten omprövar sitt beslut. I sådana fall ska myndigheten i enlighet med det förfarande som anges i artikel 44.1 andra stycket besluta huruvida den vidhåller det beslutet.

Myndigheten får också bedöma om det finns behov av förbud mot eller begränsningar av vissa former av finansiell verksamhet eller praxis och, om ett sådant behov föreligger, underrätta kommissionen och de behöriga myndigheterna för att underlätta antagandet av sådana förbud eller begränsningar.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1)."

7. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 9a

Särskilda uppgifter som rör förhindrande och bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

1. Myndigheten ska inom sina respektive behörighetsområden spela en ledande, samordnande och övervakande roll för att främja integritet, transparens och säkerhet i det finansiella systemet genom att anta åtgärder för att förhindra och bekämpa att det systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism. I linje med proportionalitetsprincipen får dessa åtgärder inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i denna förordning och i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 och ska vederbörligen beakta riskernas art, omfattning och komplexitet, samt finanssektorsaktörernas och marknadernas affärspraxis, affärsmodeller och storlek. Dessa åtgärder ska innefatta följande:

- a) Samla in information från behöriga myndigheter om svagheter som har upptäckts under pågående tillsyn och tillståndsförfaranden avseende finanssektorsaktörers processer och förfaranden, styrformer, duglighet och lämplighet, förvärv av kvalificerade innehav, affärsmodeller och verksamhet i syfte att förhindra och bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism samt om de åtgärder som behöriga myndigheter vidtagit som svar på dessa materiella svagheter som påverkar en eller flera krav i lagstiftningsakterna som avses i artikel 1.2 i den här förordningen, artikel 1.2 i förordning (EU) nr 1094/2010 och artikel 1.2 i förordning (EU) nr 1095/2010 samt nationell rätt som införlivar dem, med hänsyn till förhindrande och bekämpning av att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, nämligen
- i) en finanssektorsaktörs överträdelse eller en potentiell överträdelse av sådana krav,
 - ii) en finanssektorsaktörs olämpliga eller ineffektiva tillämpning av sådana krav, eller
 - iii) en finanssektorsaktörs olämpliga eller ineffektiva tillämpning av sina interna riktlinjer och förfaranden när det gäller uppfyllandet av sådana krav.

Behöriga myndigheter ska utöver sina eventuella skyldigheter enligt artikel 35 i denna förordning tillhandahålla all sådan information till myndigheten och ska i god tid underrätta myndigheten om eventuella förändringar som rör denna information. Myndigheten ska ha ett nära samarbete med EU:s finansunderrättelseenheter (FIU) som avses i direktiv (EU) 2015/849, och respektera deras ställning och skyldigheter, och inte skapa onödigt dubbelarbete.

De behöriga myndigheterna får, i enlighet med nationell rätt, dela eventuell ytterligare information som de anser vara relevant för att förhindra och motverka att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism i den centrala databas som avses i punkt 2.

- b) Noggrant samordna sitt arbete och, om så är lämpligt, utbyta information med behöriga myndigheter, bland annat Europeiska centralbanken vad gäller frågor som rör de uppgifter som den tilldelats genom förordning (EU) nr 1024/2013 och med myndigheter som anförtrots det offentliga uppdraget att utöva tillsyn över de ansvariga enheter som avses i artikel 2.1.1 och 2.1.2 i direktiv (EU) 2015/849 samt med FIU, varvid FIU:s ställning och skyldigheter enligt direktiv (EU) 2015/849 respekteras.
- c) Utarbeta gemensamma riktlinjer och standarder för förhindrande och bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inom finanssektorn och verka för att dessa genomförs konsekvent, i synnerhet genom att utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder och genomförandestandarder, i linje med de uppdrag som fastställs i de rättsakter som avses i artikel 1.2, riktlinjer, rekommendationer och andra åtgärder, bland annat yttranden, vilka ska vara grundade på de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.
- d) Bistå behöriga myndigheter, i enlighet med deras specifika önskemål.
- e) Övervaka marknadsutvecklingen och bedöma sårbarheter och risker i banksektorn med avseende på penningtvätt och finansiering av terrorism.

Senast den 31 december 2020 ska myndigheten utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder för fastställande av svagheter, som avses i första stycket a i begreppet motsvarande situationer där svagheter kan förekomma, svagheter av väsentlighet och det praktiska genomförandet av myndighetens informationsinsamling samt vilken typ av information som ska tillhandahållas enligt första stycket a. Vid utarbetandet av dessa tekniska standarder ska myndigheten beakta mängden av information som ska tillhandahållas och behovet av att undvika dubbelarbete. Den ska också fastställa arrangemang för att säkerställa effektivitet och sekretess.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i andra stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14.

2. Myndigheten ska upprätta och hålla uppdaterad en central databas med information som samlas in enligt punkt 1 a. Myndigheten ska säkerställa att den informationen analyseras och görs tillgänglig för behöriga myndigheter på grundval av behövsenlig behörighet och konfidentialitet. Myndigheten får, när så är lämpligt, till den berörda medlemsstatens nationella rättsliga myndigheter och behöriga myndigheter i enlighet med nationella processuella regler, överlämna bevisning som den förfogar över och som kan leda till rättsliga förfaranden. Myndigheten får, om så är lämpligt, överlämna bevisning till Europeiska åklagarmyndigheten om bevisningen gäller överträdelse över vilka Europeiska åklagarmyndigheten utövar eller kan utöva befogenheter i enlighet med rådets förordning (EU) 2017/1939 (*).

3. De behöriga myndigheterna får rikta motiverade begäranden till myndigheten för att erhålla information om finanssektorsaktörer som är relevanta för deras tillsynsverksamhet för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Myndigheten ska bedöma dessa begäranden och inom rimlig tid och på grundval av principen om behövsenlig behörighet lämna den information som de behöriga myndigheterna begär. Om myndigheten inte lämnar den begärda informationen ska den underrätta den begärande behöriga myndigheten och förklara varför informationen inte lämnas. Myndigheten ska underrätta den behöriga myndigheten eller varje annan myndighet eller institution som ursprungligen lämnade den begärda informationen om den begärande behöriga myndighetens identitet, den berörda finanssektorsaktörens identitet, motivet till begäran om information och om informationen har lämnats ut. Dessutom ska myndigheten analysera informationen för att på eget initiativ dela sådan information med behöriga myndigheter som är relevant för deras tillsynsverksamhet när det gäller att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Om den delar sådan information ska den underrätta den behöriga myndighet som ursprungligen lämnade informationen. Den ska också genomföra analyser på aggregerad nivå för det yttrande den är skyldig att tillhandahålla i enlighet med artikel 6.5 i direktiv (EU) 2015/849.

Senast den 31 december 2020 ska myndigheten utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar hur informationen analyseras och görs tillgänglig för behöriga myndigheter på grundval av behovenlig behörighet och konfidentialitet.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i andra stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14.

4. Myndigheten ska främja enhetlighet i de tillsynsprocesser som avses i direktiv (EU) 2015/849, inbegripet genom att genomföra regelbundna inbördes utvärderingar och utfärda därtill relaterade rapporter och uppföljningsåtgärder i enlighet med artikel 30 i denna förordning. Myndigheten bör, när den utför sådana översyner i enlighet med artikel 30 i denna förordning, ta hänsyn såväl till relevanta utvärderingar, bedömningar eller rapporter från internationella organisationer och mellanstatliga organ med befogenhet när det gäller att förhindra och bekämpa penningtvätt eller finansiering av terrorism som till kommissionens tvåårsrapport enligt artikel 6 i direktiv (EU) 2015/849 och den riskbedömning som medlemsstaten genomfört enligt artikel 7 i det direktivet.

5. Myndigheten ska, med de behöriga myndigheternas deltagande genomföra riskbedömningar av de behöriga myndigheternas strategier, förmåga och resurser för att ta itu med de största nya riskerna i fråga om penningtvätt och finansiering av terrorism på unionsnivå i enlighet med vad som fastställs i den överstatliga riskbedömningen. Den ska framför allt genomföra dessa riskbedömningar för att lämna det yttrande som den är skyldig att tillhandahålla enligt artikel 6.5 i direktiv (EU) 2015/849. Myndigheten ska genomföra riskbedömningarna på grundval av den information som den har tillgång till, inklusive inbördes utvärderingar i enlighet med artikel 30 i denna förordning, den analys den har genomfört på grundval av aggregerade uppgifter som samlats in till den centrala databasen enligt punkt 2 i den här artikeln, relevanta utvärderingar, bedömningar eller rapporter som utarbetats av internationella organisationer och mellanstatliga organ med befogenhet inom området förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism samt de nationella riskbedömningar som medlemsstaterna har utarbetat enligt artikel 7 i direktiv (EU) 2015/849. Myndigheten ska göra riskbedömningarna tillgängliga för alla behöriga myndigheter.

Vid tillämpning av första stycket i denna punkt ska myndigheten, genom den interna kommitté som inrättats enligt punkt 7 i denna artikel, utveckla och tillämpa metoder för att möjliggöra en objektiv bedömning samt en enhetlig översyn av hög kvalitet av bedömningarna och tillämpningen av metoden och för att säkerställa lika villkor. Den interna kommittén ska genomföra översynen av riskbedömningarnas kvalitet och enhetlighet. Den ska utarbeta utkast till riskbedömningar som ska antas av tillsynsstyrelsen i enlighet med artikel 44.

6. I fall där det finns tydliga indikationer från tillförlitliga källor på att finanssektorsaktörerna har underlåtit att uppfylla de krav som fastställs i direktiv (EU) 2015/849, och om dessa fall har en gränsoverskridande dimension med tredjeländer ska myndigheten vid behov ha en ledande roll när det gäller att underlätta samarbetet mellan de behöriga myndigheterna i unionen och de berörda myndigheterna i tredjeländer. Denna roll bör inte inverka på de normala kontakterna mellan behöriga myndigheter och myndigheterna i tredjeländer.

7. Myndigheten ska inrätta en permanent intern kommitté för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism för att samordna åtgärder i syfte att förhindra och bekämpa att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och för att, i enlighet med förordning (EU) 2015/847 och direktiv (EU) 2015/849, utarbeta alla utkast till beslut som ska fattas av myndigheten i enlighet med artikel 44 i den här förordningen.

8. Kommittén som avses i punkt 7 ska bestå av företrädare på hög nivå från myndigheter och organ i alla medlemsstater som är behöriga att säkerställa efterlevnad från finanssektorsaktörernas sida av förordning (EU) 2015/847 och direktiv (EU) 2015/849, med sakkunskaper och beslutsbefogenheter när det gäller att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, samt företrädare på hög nivå med sakkunskaper om olika affärsmodeller och sektoriella särdrag från den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten). Företrädarna på hög nivå för myndigheten och de andra europeiska tillsynsmyndigheterna ska delta i kommitténs möten utan rösträtt. Dessutom ska kommissionen, Europeiska systemrisknämnden och Europeiska centralbankens tillsynsnämnd utnämna varsin företrädare på hög nivå som ska delta i möten i den kommittén som observatörer. Ordförande i den kommittén ska väljas av och från den kommitténs röstberättigade ledamöter.

Varje institut, myndighet och organ som avses i första stycket ska utnämna en suppleant från sin personal, som kan ersätta ledamoten när den personen är förhindrad att närvara. Medlemsstater där mer en myndighet har befogenhet när det gäller att säkerställa efterlevnad av direktiv (EU) 2015/849 för finanssektorsaktörer får utnämna en företrädare för varje behörig myndighet. Oberoende av hur många behöriga myndigheter som är företrädare under mötet ska varje medlemsstat ha en röst. Den kommittén får inrätta interna arbetsgrupper för särskilda aspekter av dess arbete i syfte att ta fram utkast till kommitténs beslut. Dessa grupper ska vara öppna för personal från alla behöriga myndigheter som finns representerade i den kommittén och från myndigheten, den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten).

9. Myndigheten, den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) får när som helst lämna in skriftliga synpunkter om kommitténs utkast till beslut som avses i punkt 7 i denna artikel. Tillsynsmyndigheten ska vederbörligen beakta dessa synpunkter innan den fattar sitt slutgiltiga beslut. Om ett utkast till beslut grundas på eller är kopplat till de befogenheter som myndigheten har tilldelats enligt artikel 9b, 17 eller 19 och rör

- a) finansinstitut enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1094/2010 eller någon av de behöriga myndigheter som övervakar dem, eller
- b) finansmarknadsaktörer enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1095/2010 eller någon av de behöriga myndigheter som övervakar dem

får myndigheten endast fatta beslut i samförstånd med den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), i fråga om led a, eller med den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), i fråga om led b. Den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) eller den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) ska lämna sina synpunkter till myndigheten inom 20 dagar från och med dagen för det utkast till beslut av kommittén som avses i punkt 7. Om de inte lämnar några synpunkter till myndigheten inom 20 dagar och inte heller på vederbörligt sätt begär förlängning för lämnande av sådana synpunkter ska samförstånd antas föreligga.

Artikel 9b

Begäran om utredning som rör förhindrande och bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

1. I ärenden som rör förhindrande och bekämpning av att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 får myndigheten, om den har indikationer på väsentliga överträdelse, begära att en sådan behörig myndighet som avses i artikel 4.2 iii: a) utreder eventuella överträdelse av unionsrätten och, om unionsrätten i fråga utgörs av direktiv eller uttryckligen ger medlemsstaterna rätt att utnyttja olika alternativ, överträdelse av nationell rätt i den mån den införlivar direktiv eller utnyttjar de alternativ som medlemsstaterna beviljats genom unionsrätten, från en finanssektorsaktörs sida; och b) överväga att påföra den aktören sanktioner med avseende på sådana överträdelse. Vid behov får myndigheten också begära att en sådan behörig myndighet som avses i artikel 4.2 iii överväger att anta ett enskilt beslut riktat till den finanssektorsaktören som ålägger den att vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt direkt tillämplig unionsrätt, eller enligt nationell rätt i den mån den införlivar direktiv eller utnyttjar alternativ som medlemsstaterna beviljats genom unionsrätten, däribland även att upphöra att tillämpa viss praxis. De begäranden som avses i denna punkt får inte förhindra pågående tillsynsarbete som utförs av de behöriga myndigheter som begäran riktas till.

2. Den behöriga myndigheten ska rätta sig efter en begäran som riktas till den i enlighet med punkt 1 och så snart som möjligt och senast inom tio arbetsdagar underrätta myndigheten om de åtgärder som den har vidtagit eller avser att vidta i detta avseende.

3. Utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget ska artikel 17 i denna förordning tillämpas om en behörig myndighet inte informerar myndigheten inom tio arbetsdagar om de åtgärder den har vidtagit eller har för avsikt att vidta för att följa punkt 2 i den här artikeln.

Artikel 9c

Skrivelser om att inte vidta åtgärder

1. Myndigheten ska endast vidta åtgärderna som avses i punkt 2 i denna artikel under exceptionella omständigheter när den anser att tillämpningen av en av de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 eller av någon delegerad akt eller genomförandeakt som baseras på dessa lagstiftningsakter ger upphov till betydande problem, av något av följande skäl:

- a) Myndigheten anser att det finns bestämmelser i akten som kan stå i direkt strid med en annan relevant akt.
 - b) Om akten är en sådan lagstiftningsakt som avses i artikel 1.2 och avsaknaden av delegerade akter eller genomförandeakter för att komplettera eller specificera akten i fråga ger upphov till befogat tvivel gällande de rättsliga följderna av lagstiftningsakten eller en korrekt tillämpning av den.
 - c) Avsaknaden av riktlinjer och rekommendationer enligt artikel 16 innebär praktiska problem avseende tillämpningen av lagstiftningsakten i fråga.
2. I de fall som avses i punkt 1 ska myndigheten till de behöriga myndigheterna och kommissionen översända en skriftlig detaljerad redogörelse för de problem den anser finnas.

I de fall som avses i punkt 1 a och b ska myndigheten till kommissionen lämna ett yttrande om eventuella åtgärder den finner lämpliga, i form av ett nytt lagstiftningsförslag eller ett förslag till en ny delegerad akt eller genomförandeakt och om hur brådskande frågan enligt myndighetens mening är. Myndigheten ska offentliggöra sitt yttrande.

I det fall som avses i punkt 1 c i denna artikel ska myndigheten så snart som möjligt utvärdera behovet av att anta relevanta riktlinjer eller rekommendationer i enlighet med artikel 16.

Myndigheten ska handla snabbt, framför allt med målet att bidra till förhindrande av de problem som avses i punkt 1, närhelst det är möjligt.

3. Om det är nödvändigt i de fall som avses i punkt 1 och i väntan på antagande och tillämpning av nya åtgärder till följd av de steg som avses i punkt 2 ska myndigheten avge yttranden avseende särskilda bestämmelser i de akter som avses i punkt 1 i syfte att sprida konsekvent, effektiv och ändamålsenlig praxis för tillsyn och efterlevnad samt gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionsrätten.

4. Om myndigheten, på grundval av den information den mottar, i synnerhet från behöriga myndigheter, anser att någon av de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 eller en delegerad akt eller genomförandeakt som är baserad på dessa lagstiftningsakter ger upphov till betydande exceptionella problem med avseende på marknads förtroende, konsument-, kund- eller investerarskydd, de finansiella marknadernas eller varumarknadernas funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen, ska den utan onödigt dröjsmål sända en skrivelse med en detaljerad redogörelse till de behöriga myndigheterna och kommissionen för de problem den anser finnas. Myndigheten får lämna ett yttrande till kommissionen om eventuella åtgärder den finner lämpliga, i form av ett lagstiftningsförslag eller ett förslag till en ny delegerad akt eller genomförandeakt och om hur brådskande frågan är. Myndigheten ska offentliggöra sitt yttrande.

(*) Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1)."

8. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

"1. Om Europaparlamentet och rådet, i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget, till kommissionen delegerar befogenheten att anta tekniska tillsynsstandarder med hjälp av delegerade akter, för att sörja för en konsekvent harmonisering inom de områden som särskilt anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, får myndigheten utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder. Myndigheten ska överlämna sina förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen för antagande. Myndigheten ska samtidigt översända dessa tekniska tillsynsstandarder för kännedom till Europaparlamentet och rådet."

- ii) Tredje stycket ska ersättas med följande:

"Innan förslagen lämnas till kommissionen ska myndigheten ha genomfört öppna offentliga samråd om förslagen till tekniska tillsynsstandarder och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte alls står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av det förslag till tekniska tillsynsstandarder som avses eller till hur brådskande ärendet är. Myndigheten ska även begära råd från den bankintressentgrupp som avses i artikel 37."

- iii) Fjärde stycket ska utgå.

- iv) Femte och sjätte styckena ska ersättas med följande:

"Kommissionen ska inom tre månader från mottagandet av ett förslag till teknisk tillsynsstandard besluta huruvida den ska anta det. Kommissionen ska i god tid informera Europaparlamentet och rådet att antagandet inte kan äga rum inom tremånadersperioden. Om det ligger i unionens intresse får kommissionen anta förslaget till teknisk tillsynsstandard endast till viss del eller med ändringar.

Om kommissionen har för avsikt att inte anta ett förslag till teknisk tillsynsstandard eller att anta det endast delvis eller med ändringar, ska den sända tillbaka förslaget till teknisk tillsynsstandard till myndigheten, med en förklaring till varför det inte antas eller varför det ska ändras. Kommissionen ska lämna en kopia av sin skrivelse till Europaparlamentet och rådet. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget till teknisk tillsynsstandard på grundval av kommissionens föreslagna ändringar och på nytt överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet."

- b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Om myndigheten inte har lämnat in något förslag till teknisk tillsynsstandard inom den tidsfrist som fastställts i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 får kommissionen begära ett sådant förslag inom en ny tidsfrist. Myndigheten ska i god tid informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen att den inte kommer att kunna hålla den nya tidsfristen."

- c) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

"Kommissionen ska genomföra öppna offentliga samråd om förslaget till tekniska tillsynsstandarder och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av det förslag till tekniska tillsynsstandarder som avses eller till hur brådskande ärendet är. Kommissionen ska också begära råd från den bankintressentgrupp som avses i artikel 37."

- d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Tekniska tillsynsstandarder ska antas genom förordningar eller beslut. Orden 'teknisk tillsynsstandard' ska finnas med i rubriken till sådana förordningar eller beslut. Dessa standarder ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i dem."

9. I artikel 13.1 ska andra stycket utgå.

10. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

"1. Om Europaparlamentet och rådet enligt artikel 291 i EUF-fördraget tilldelar kommissionen genomförandebefogenheter att anta tekniska genomförandestandarder med hjälp av genomförandeakter inom områden som fastställts specifikt i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, får myndigheten utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder. Tekniska genomförandestandarder ska vara tekniska, får inte innebära strategiska beslut eller policyval och deras innehåll ska syfta till att fastställa villkoren för tillämpning av de akterna. Myndigheten ska överlämna sina förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen för antagande. Myndigheten ska samtidigt översända dessa tekniska genomförandestandarder för kännedom till Europaparlamentet och rådet.

Myndigheten ska innan den överlämnar ett förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen genomföra öppna offentliga samråd och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte alls står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av det förslag till tekniska genomförandestandarder som avses eller till hur brådskande ärendet är. Myndigheten ska även begära råd från den bankintressentgrupp som avses i artikel 37.

Kommissionen ska inom tre månader från mottagandet av ett förslag till teknisk genomförandestandard besluta huruvida den ska anta det. Kommissionen får förlänga denna tidsfrist med en månad. Kommissionen ska i god tid informera Europaparlamentet och rådet om antagande inte kan äga rum inom tremånadersperioden. Om det ligger i unionens intresse får kommissionen anta förslaget till teknisk genomförandestandard endast till viss del eller med ändringar.

Om kommissionen har för avsikt att inte anta ett förslag till teknisk genomförandestandard eller att anta det endast delvis eller med ändringar ska den sända tillbaka förslaget till myndigheten, med en förklaring till varför den har för avsikt att inte anta det eller varför det ska ändras. Kommissionen ska lämna en kopia av sin skrivelse till Europaparlamentet och rådet. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget till teknisk genomförandestandard på grundval av kommissionens föreslagna ändringar och på nytt överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten när den period på sex veckor som avses i fjärde stycket löper ut inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk genomförandestandard, eller har överlämnat ett förslag till teknisk genomförandestandard som inte har ändrats på ett sådant sätt att det är förenligt med kommissionens förslag till ändringar, får kommissionen anta den tekniska genomförandestandarden med de ändringar den anser relevanta eller förkasta den.

Kommissionen får inte ändra innehållet i ett förslag till teknisk genomförandestandard som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

2. Om myndigheten inte har lämnat in något förslag till teknisk genomförandestandard inom den tidsfrist som fastställts i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 får kommissionen begära ett sådant förslag inom en ny tidsfrist. Myndigheten ska i god tid informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen att den inte kommer att kunna hålla den nya tidsfristen."

b) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

"Kommissionen ska genomföra öppna offentliga samråd om förslaget till tekniska genomförandestandarder och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av det förslag som avses eller till hur brådskande ärendet är. Kommissionen ska också begära råd från den bankintressentgrupp som avses i artikel 37."

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Tekniska genomförandestandarder ska antas genom förordningar eller beslut. Orden 'teknisk genomförandestandard' ska finnas med i rubriken till sådana förordningar eller beslut. Dessa standarder ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i dem."

11. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

"1. Myndigheten ska, i syfte att upprätta en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis inom ESFS och säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionsrätten, utfärda riktlinjer riktade till alla behöriga myndigheter eller alla finansiella institut och utfärda rekommendationer till en eller flera behöriga myndigheter eller en eller flera finansiella institut.

Riktlinjer och rekommendationer ska överensstämma med mandatet i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 eller i den här artikeln.

2. Myndigheten ska när så är lämpligt genomföra öppna offentliga samråd om de riktlinjer och rekommendationer som den utfärdat och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna med att utfärda sådana riktlinjer och rekommendationer. Dessa samråd och analyser ska stå i proportion till riktlinjernas eller rekommendationernas omfattning, art och konsekvenser. Myndigheten ska när så är lämpligt också begära råd från den bankintressentgrupp som avses i artikel 37. Om myndigheten inte genomför öppna offentliga samråd eller inte begär råd från bankintressentgruppen ska myndigheten ange skälen för detta."

b) Följande punkt ska införas:

"2a. Riktlinjer och rekommendationer ska inte endast hänvisa till, eller återge, delar av lagstiftningsakter. Innan en ny riktlinje eller rekommendation utfärdas ska myndigheten först se över befintliga riktlinjer och rekommendationer, i syfte att undvika eventuell duplicering."

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen om de riktlinjer och rekommendationer som har utfärdats."

12. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 16a

Yttranden

1. Myndigheten får, på begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen eller på eget initiativ, avge yttranden till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om alla frågor som har samband med dess behörighetsområde.

2. Den begäran som avses i punkt 1 får inbegripa ett offentligt samråd eller en teknisk analys.

3. När det gäller bedömningar enligt artikel 22 i direktiv 2013/36/EU, som enligt den artikeln kräver samråd mellan de behöriga myndigheterna i två eller fler medlemsstater, får myndigheten på begäran av någon av de berörda behöriga myndigheterna avge och offentliggöra ett yttrande om sådana bedömningar. Yttrandet ska avges utan dröjsmål och under alla förhållanden före slutet av den bedömningsperiod som avses i den artikeln.

4. Myndigheten får på begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen ge tekniska råd till Europaparlamentet, rådet och kommissionen på de områden som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

Artikel 16b

Frågor och svar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5 i denna artikel får frågor gällande den praktiska tillämpningen eller genomförandet av bestämmelserna i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, eller tillhörande delegerade akter och genomförandeakter samt riktlinjer och rekommendationer som antagits enligt dessa lagstiftningsakter, ställas av alla fysiska eller juridiska personer, inbegripet behöriga myndigheter och unionens institutioner och organ, till myndigheten på något av unionens officiella språk.

Innan finansiella institut ställer en fråga till myndigheten ska de bedöma huruvida de ska ställa frågan i första hand till sin behöriga myndighet.

Innan myndigheten offentliggör svar på godkända frågor får den begära kompletterande förtydliganden av frågor som ställts av de fysiska eller juridiska personer som avses i denna punkt.

2. Svar från myndigheten på de frågor som avses i punkt 1 ska inte vara bindande. Svar ska göras tillgängligt på minst det språk som frågan lämnades på.

3. Myndigheten ska upprätta och underhålla ett webbaserat verktyg på sin webbplats för inlämnande av frågor och snabbt offentliggörande av alla frågor som inkommer och svar på alla tillåtliga frågor enligt punkt 1, om inte ett sådant offentliggörande står i strid med dessa personers berättigade intresse eller skulle innebära en risk för det finansiella systemets stabilitet. Myndigheten kan avvisa frågor som den inte avser att svara på. Myndigheten ska offentliggöra avvisade frågor på sin webbplats under en period på två månader.

4. Tre röstberättigade ledamöter i tillsynsstyrelsen kan begära att tillsynsstyrelsen enligt artikel 44 ska fatta beslut om huruvida det ämne som tas upp i den tillåtliga fråga som avses i punkt 1 i den här artikeln ska behandlas i riktlinjer enligt artikel 16, begära råd från den intressentgrupp som avses i artikel 37, granska frågorna och svaren med lämpliga mellanrum, genomföra öppna offentliga samråd eller analysera möjliga tillhörande kostnader och fördelar. Sådana samråd och analyser ska stå i proportion till omfattningen, arten och konsekvenserna av de aktuella utkasterna till frågor och svar eller till hur brådskande ärendet är. När den intressentgrupp som avses i artikel 37 involveras ska sekretesskyldighet tillämpas.

5. Myndigheten ska till kommissionen vidarebefordra frågor som kräver tolkning av unionsrätten. Myndigheten ska offentliggöra alla svar från kommissionen."

13. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

"2. Myndigheten ska, på begäran av en eller flera behöriga myndigheter, Europaparlamentet, rådet, kommissionen, bankintressentgruppen eller på eget initiativ, inbegripet när detta bygger på faktauppgifter och väl underbyggd information från fysiska eller juridiska personer, och efter att ha underrättat den berörda behöriga myndigheten, redogöra för hur den avser gå vidare med fallet och, när så är lämpligt, utreda den påstådda överträdelsen av eller underlåtenheten att tillämpa unionsrätten."

ii) Följande stycken ska läggas till:

"Utän att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 35 får myndigheten, efter att ha informerat den berörda behöriga myndigheten, rikta en vederbörligen motiverad begäran om information direkt till andra behöriga myndigheter, när en begäran om information från den berörda behöriga myndigheten har visat sig vara eller anses vara otillräcklig för att få den information som anses vara nödvändig för att utreda en påstådd överträdelse av unionsrätten eller underlåtenhet att tillämpa den."

Mottagaren av en sådan begäran ska förse myndigheten med tydlig, korrekt och komplett information utan onödigt dröjsmål."

b) Följande punkt ska införas:

"2a. Utän att det påverkar befogenheterna enligt denna förordning och innan myndigheten utfärdar en sådan rekommendation som anges i punkt 3 ska myndigheten samverka med den berörda behöriga myndigheten, om den anser sådan samverkan lämplig för att åtgärda en överträdelse av unionsrätten, i ett försök att enas om åtgärder som den behöriga myndigheten måste vidta för att följa unionsrätten."

c) Punkterna 6 och 7 ska ersättas med följande:

"6. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter ett sådant formellt yttrande som avses i punkt 4 i denna artikel inom den däri angivna tidsfristen, och om det är nödvändigt att utan dröjsmål åtgärda sådan bristande efterlevnad av unionsrätten för att upprätthålla eller återställa neutrala konkurrensvillkor på marknaden eller för att säkerställa det finansiella systemets funktion och integritet, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – om de relevanta kraven i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning är direkt tillämpliga på finansiella institut eller, i fråga om ärenden som rör förhindrande och bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, på finanssektorsaktörer anta ett enskilt beslut riktat till ett finansiellt institut eller en annan finanssektorsaktör med krav på att institutet eller aktören ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter i enlighet med unionsrätten, däribland även att upphöra att tillämpa viss praxis."

Om de relevanta kraven i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 inte är direkt tillämpliga på finanssektorsaktörer i fråga om ärenden som rör förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism, får myndigheten anta ett beslut om att den behöriga myndigheten ska rätta sig efter det formella yttrande som avses i punkt 4 i den här artikeln inom den där angivna fristen. Om den behöriga myndigheten inte rättar sig efter beslutet får myndigheten också anta ett beslut i enlighet med första stycket. För detta ändamål ska myndigheten tillämpa all relevant unionsrätt, och där unionsrätten består av direktiv, nationell rätt i den mån den införlivar dessa direktiv. Om den tillämpliga unionsrätten utgörs av förordningar som uttryckligen ger medlemsstaterna rätt att utnyttja olika alternativ ska myndigheten även tillämpa nationell rätt i den mån sådana alternativ har utnyttjats."

Myndighetens beslut ska överensstämma med det formella yttrande som kommissionen avgivit enligt punkt 4.

7. Beslut som antagits i enlighet med punkt 6 ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av behöriga myndigheter.

När behöriga myndigheter vidtar åtgärder avseende frågor som är föremål för ett formellt yttrande enligt punkt 4 eller ett beslut enligt punkt 6, ska de rätta sig efter det formella yttrandet eller beslutet."

14. Följande artikel ska införas:

"Artikel 17a

Skydd av rapporterande personer

1. Myndigheten ska ha infört särskilda rapporteringskanaler för att ta emot och hantera information från en fysisk eller juridisk person som rapporterar om faktiska eller potentiella överträdelser, lagmissbruk eller underlåtenhet att tillämpa unionsrätten.

2. De fysiska eller juridiska personer som rapporterar genom dessa kanaler ska skyddas mot repressalier i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 (*), i tillämpliga fall.

3. Myndigheten ska säkerställa att all information kan lämnas in anonymt eller konfidentiellt och säkert. Om myndigheten bedömer att de inlämnade uppgifterna innehåller bevis eller betydande indikationer på en väsentlig överträdelse ska den lämna återkoppling till den rapporterande personen.

(* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17)."

15. I artikel 18 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Om rådet har antagit ett beslut enligt punkt 2 i denna artikel och, under exceptionella omständigheter, där samordnade åtgärder av behöriga myndigheter är nödvändiga för att åtgärda en negativ utveckling som allvarligt kan äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen eller kund- och konsumentskyddet, får myndigheten anta enskilda beslut med krav på de behöriga myndigheterna att vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 för att åtgärda sådan utveckling genom att se till att finansiella instituten och behöriga myndigheter uppfyller kraven i de lagstiftningsakterna."

16. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. I de fall som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, och utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 17, får myndigheten bistå de behöriga myndigheterna med att nå en överenskommelse i enlighet med förfarandet i punkterna 2–4 i den här artikeln i något av följande fall:

a) På begäran av en eller flera av de berörda behöriga myndigheterna, om en behörig myndighet är oenig med en annan behörig myndighet vad gäller förfarandet för en åtgärd eller åtgärdens innehåll, en föreslagen åtgärd eller avsaknaden av åtgärder.

b) I de fall det i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 föreskrivs att myndigheten får bistå, på eget initiativ, om oenighet mellan behöriga myndigheter kan fastställas på grundval av objektiva skäl.

I de fall de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 kräver att ett gemensamt beslut fattas av behöriga myndigheter och där myndigheten i enlighet med dessa akter på eget initiativ får bistå de berörda behöriga myndigheterna med att nå en överenskommelse i enlighet med det förfarande som anges i punkterna 2–4 i den här artikeln, ska det antas att oenighet råder om inget gemensamt beslut fattas av dessa myndigheter inom de tidsfrister som anges i de akterna."

b) Följande punkter ska införas:

"1a. I följande fall ska de berörda behöriga myndigheterna utan onödigt dröjsmål underrätta myndigheten om att en överenskommelse inte har nåtts:

a) Om en tidsfrist för att nå en överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna föreskrivs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 och något av följande inträffar:

i) Tidsfristen löper ut.

ii) Minst två berörda behöriga myndigheter konstaterar på grundval av objektiva skäl att oenighet föreligger.

b) Om ingen tidsfrist för att nå en överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna föreskrivs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 och något av följande inträffar:

i) Minst två berörda behöriga myndigheter konstaterar på grundval av objektiva skäl att oenighet föreligger.

ii) Två månader har förflutit från den dag då en behörig myndighet mottog en begäran från en annan behörig myndighet om att vidta vissa åtgärder för att följa dessa akter, och den anmodade myndigheten ännu inte har antagit ett beslut för att tillmötesgå denna begäran.

1b. Ordföranden ska bedöma huruvida myndigheten bör agera i enlighet med punkt 1. Om myndigheten agerar på eget initiativ ska den underrätta de berörda behöriga myndigheterna om sitt beslut att agera.

Då ett gemensamt beslut krävs enligt de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 ska alla behöriga myndigheter som deltar i det gemensamma beslutet i avvaktan på myndighetens beslut i enlighet med det förfarande som anges i artikel 44.3a, avvakta med sina enskilda beslut. Om myndigheten beslutar att agera ska alla de behöriga myndigheter som deltar i det gemensamma beslutet avvakta med sina beslut tills det förfarande som anges i punkterna 2 och 3 i den här artikeln är avslutat."

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"Om det förlikningsskede som avses i punkt 2 har avslutats utan att de berörda behöriga myndigheterna har lyckats nå någon överenskommelse, får myndigheten fatta ett beslut för att lösa tvisten och ålägga myndigheterna att vidta en specifik åtgärd eller avstå från en viss åtgärd, och för att säkerställa överensstämmelse med unionsrätten. Myndighetens beslut ska vara bindande för de berörda behöriga myndigheterna. Genom sitt beslut kan myndigheten kräva att de behöriga myndigheterna återkallar eller ändrar ett beslut som de har antagit eller att de använder de befogenheter som de har enligt tillämplig unionsrätt."

d) Följande punkt ska införas:

"3a. Myndigheten ska underrätta de berörda behöriga myndigheterna om att förfarandena enligt punkterna 2 och 3 har avslutats, i förekommande fall tillsammans med det beslut som den fattat enligt punkt 3."

e) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter myndighetens beslut och därigenom inte säkerställer att ett finansiellt institut eller, i fråga om ärenden som rör förhindrande och bekämpning av penningtvätt eller finansiering av terrorism, en finanssektorsaktör uppfyller de krav som är direkt tillämpliga på institutet eller aktören i enlighet med de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter i enlighet med artikel 258 i EUF-fördraget – anta ett enskilt beslut riktat till det finansiella institutet eller den finanssektorsaktören med krav på att institutet eller aktören ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionsrätten, däribland även krav på att upphöra med viss praxis.

I ärenden som rör förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism får myndigheten också anta ett beslut i enlighet med första stycket i denna punkt om de relevanta kraven i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 inte är direkt tillämpliga på finanssektorsaktörer. För detta ändamål ska myndigheten tillämpa all relevant unionsrätt, och där sådan unionsrätt består av direktiv, nationell rätt i den mån den införlivar dessa direktiv. Om den tillämpliga unionsrätten utgörs av förordningar som uttryckligen ger medlemsstaterna rätt att utnyttja olika alternativ ska myndigheten även tillämpa nationell rätt i den mån dessa alternativ har utnyttjats."

17. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Myndigheten ska inom ramen för sina befogenheter främja och övervaka effektivt, ändamålsenligt och konsekvent arbete i de tillsynskollegier om sådana inrättats i enlighet med de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 och verka för enhetlighet och konsekvens i de olika tillsynskollegiernas tillämpning av unionsrätten. I syfte att skapa enhetlighet i fråga om bästa tillsynspraxis ska myndigheten främja gemensamma tillsynsplaner och undersökningar, och myndighetens personal ha oinskränkt rätt att delta i tillsynskollegierna, och ska därmed även kunna delta i tillsynskollegiernas verksamhet, inbegripet inspektion på plats, som utförs gemensamt av två eller flera behöriga myndigheter."

b) I punkt 2 tredje stycket ska led b ersättas med följande:

"b) inleda och samordna stresstester inom hela unionen i enlighet med artikel 32, för att bedöma de centrala finansiella institutens förmåga, särskilt den systemrisk som centrala finansiella institut utgör och som avses i artikel 23, att stå emot en ogynnsam marknadsutveckling, och utvärdera den potentiella ökade systemrisken som centrala finansiella institut kan utgöra i stressituationer, varvid det ska säkerställas att enhetliga metoder tillämpas på nationell nivå för dessa tester, och i lämpliga fall rikta en rekommendation till den behöriga myndigheten att åtgärda de problem som konstaterats vid stresstesten, inbegripet en rekommendation för att genomföra specifika bedömningar. Den får rekommendera att behöriga myndigheter genomför inspektioner på plats, och får delta i sådana inspektioner på plats, i syfte att säkerställa att de unionsomfattande bedömningarnas metoder, praxis och resultat är jämförbara och tillförlitliga."

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Myndigheten får utarbeta förslag till tekniska tillsyns- och genomförandestandarder, enligt vad som specificeras i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, och i enlighet med artiklarna 10–15, för att säkerställa enhetliga förutsättningar för tillämpning av bestämmelserna om tillsynskollegiernas operativa funktion. Myndigheten får utfärda riktlinjer och rekommendationer, i enlighet med artikel 16, för att främja enhetlighet i tillsynsrutinerna och de bästa metoder som har antagits av tillsynskollegierna."

18. Artikel 22 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Allmänna bestämmelser om systemrisker".

b) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

"2. Myndigheten ska, i samarbete med ESRB, och i enlighet med artikel 23, utarbeta en gemensam uppsättning kvantitativa och kvalitativa indikatorer (*risk dashboard*) för att identifiera och mäta systemrisker."

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Myndigheten får, på begäran av en eller flera behöriga myndigheter, Europaparlamentet, rådet eller kommissionen eller på eget initiativ, undersöka en särskild typ av finansiellt institut, produkttyp eller typ av beteende för att bedöma potentiella hot mot stabiliteten i det finansiella systemet eller mot kund- eller konsumentskyddet.

Efter en sådan undersökning som avses i första stycket får tillsynsstyrelsen göra lämpliga rekommendationer om åtgärder till den berörda behöriga myndigheten.

I detta syfte får myndigheten använda de befogenheter som den tilldelas enligt denna förordning, inklusive artikel 35."

19. I artikel 23 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Myndigheten ska, i samråd med ESRB, utveckla kriterier för identifiering och mätning av systemrisker och ett adekvat stresstest som innefattar en bedömning av faran för att den systemrisk som finansiella institut utgör eller är utsatta för ska öka i stressituationer, inbegripet potentiella miljörelaterade systemrisker. De finansiella institut som kan utgöra en systemrisk ska bli föremål för skärpt tillsyn och, vid behov, de förfaranden för återhämtning, rekonstruktion och resolution som anges i artikel 25."

20. I artikel 27.2 ska tredje stycket utgå.

21. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska införas:

"aa) Upprätta unionens strategiska gemensamma tillsynsprioriteringar i enlighet med artikel 29a.

ab) Inrätta samordningsgrupper i enlighet med artikel 45b för att främja konvergens i tillsynen och fastställa bästa praxis."

ii) Led b ska ersättas med följande:

"b) Främja ett effektivt bilateralt och multilateralt utbyte av uppgifter mellan behöriga myndigheter, på alla relevanta områden inklusive cybersäkerhet och cyberattacker, under fullständigt iakttagande av tillämpliga bestämmelser om konfidentialitet och skydd av personuppgifter i unionens lagstiftningsakt på området."

iii) Led e ska ersättas med följande:

"e) Upprätta sektorspecifika och sektorövergripande utbildningsprogram, även rörande teknisk innovation, underlätta personalutbyte och uppmuntra behöriga myndigheter att öka utnyttjandet av system för att utstationera personal och andra instrument."

iv) Följande led ska läggas till:

"f) Inrätta ett övervakningssystem för bedömning av väsentliga miljörisker, sociala risker och bolagsstyrningsrelaterade risker med beaktande av Parisavtalet om Förenade nationernas ramkonvention om klimatförändringar."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Myndigheten får i tillämplig utsträckning utveckla nya praktiska instrument och konvergensskapande medel för att främja gemensam metod och praxis i tillsynen.

I syfte att skapa en gemensam tillsynskultur ska myndigheten utarbeta och hålla uppdaterad en unionshandbok för tillsynen av finansiella institut i unionen, med vederbörligt beaktande av riskernas art, omfattning och komplexitet, affärspraxis, affärsmodeller och finansiella institutens och marknadernas storlek. Myndigheten ska också utarbeta och hålla uppdaterad en unionshandbok för resolution av finansiella institut i unionen, med vederbörligt beaktande av riskernas art, omfattning och komplexitet, affärspraxis, affärsmodeller och finansiella institutens och marknadernas storlek. Både unionshandboken för tillsyn och unionshandboken för resolution ska beskriva bästa praxis samt metoder och processer av hög kvalitet.

Myndigheten ska, om så är lämpligt, genomföra öppna offentliga samråd om de yttranden som avses i punkt 1 a och de medel och instrument som avses i denna punkt. Den ska också, om så är lämpligt, analysera de därmed förknippade potentiella kostnaderna och fördelarna. Dessa samråd och analyser ska stå i proportion till yttrandenas eller medlens och instrumentens omfattning, art och konsekvenser. Myndigheten ska i tillämpliga fall också begära råd från den relevanta bankintressentgruppen som avses i artikel 37."

22. Följande artikel ska införas:

"Artikel 29a

Unionens strategiska tillsynsprioriteringar

Efter en diskussion i tillsynstyrelsen och med beaktande av bidrag som mottagits från behöriga myndigheter, befintligt arbete som utförts av unionens institutioner, och analyser, varningar och rekommendationer som offentliggjorts av ESRB, ska myndigheten, åtminstone vart tredje år senast den 31 mars, fastställa högst två prioriteringar av unionsomfattande relevans som ska återspegla framtida utveckling och trender. De behöriga myndigheterna ska beakta de prioriteringarna när de utarbetar sina arbetsprogram, och lämna upplysning till myndigheten i enlighet därmed. Myndigheten ska diskutera de behöriga myndigheternas verksamhet som ska genomföras påföljande år och dra slutsatser med utgångspunkt i detta. Myndigheten ska diskutera en eventuell uppföljning som kan omfatta riktlinjer, rekommendationer till behöriga myndigheter och inbördes utvärderingar på respektive område.

De prioriteringar av unionsomfattande relevans som myndigheten fastställer ska inte hindra behöriga myndigheter från att tillämpa sin bästa praxis, på grundval av sina ytterligare prioriteringar och nationella utveckling, och hänsyn ska tas till nationella särdrag.”

23. Artikel 30 ska ersättas med följande:

”Artikel 30

Inbördes utvärderingar av behöriga myndigheter

1. Myndigheten ska regelbundet genomföra inbördes utvärderingar av hela eller delar av behöriga myndigheters verksamhet för att uppnå mer enhetliga och ändamålsenliga tillsynsresultat. Den ska i detta syfte utarbeta metoder för att objektivt bedöma och jämföra de behöriga myndigheter som utvärderas. Under planeringen och genomförandet av inbördes utvärderingar ska hänsyn tas till befintlig information och redan gjorda bedömningar som avser den berörda behöriga myndigheten, inbegripet all relevant information som har lämnats till myndigheten i enlighet med artikel 35, och alla relevanta uppgifter från berörda parter.

2. Vid tillämpningen av denna artikel ska myndigheten upprätta tillfälliga kommittéer för inbördes utvärdering, vilka ska bestå av personal från myndigheten och medlemmar från behöriga myndigheter. Ordförande för kommittéerna för inbördes utvärdering ska vara en medlem av myndighetens personal. Ordföranden ska efter samråd med förvaltningsstyrelsen och efter en öppen inbjudan till att anmäla intresse för deltagande lämna förslag på en ordförande och ledamöterna i kommittén för inbördes utvärdering, vilket ska godkännas av tillsynsstyrelsen. Förslaget ska anses antaget såvida inte tillsynsstyrelsen, inom tio dagar från det att ordföranden föreslagit det, antar ett beslut om att avvisa det.

3. Den inbördes utvärderingen ska särskilt, men inte uteslutande, omfatta följande:

- a) Frågan om hur väl avvägda den behöriga myndighetens resurser är, dess grad av självständighet och dess styrformer, med särskild hänsyn till möjligheterna att effektivt tillämpa de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 och kapaciteten att anpassa sig till marknadsutvecklingen.
- b) Den ändamålsenlighet och den grad av konvergens som uppnåtts i tillämpningen av unionsrätten och i tillsynspraxis, även med avseende på de tekniska tillsynsstandarder och tekniska genomförandestandarder, riktlinjer och rekommendationer som antagits enligt artiklarna 10–16 och i vilken utsträckning tillsynspraxis uppfyller målen i unionsrätten.
- c) Den tillämpning av bästa praxis som utvecklats av behöriga myndigheter och som med fördel kan antas av andra behöriga myndigheter.
- d) Den effektivitet och den grad av konvergens som uppnåtts i genomförandet av de bestämmelser som antagits för att genomföra unionsrätten, även med avseende på administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder gentemot ansvariga personer då dessa bestämmelser inte har följts.

4. Myndigheten ska ta fram en rapport med resultaten av den inbördes utvärderingen. Den inbördes utvärderingen ska utarbetas av kommittén för inbördes utvärdering och antas av tillsynsstyrelsen i enlighet med artikel 44.3a. Vid utarbetandet av rapporten ska kommittén för inbördes utvärdering samråda med förvaltningsstyrelsen för att se till att rapporten överensstämmer med andra rapporter om inbördes utvärdering och säkerställa lika villkor. Förvaltningsstyrelsen ska i synnerhet bedöma huruvida metoden har tillämpats på samma sätt. I rapporten ska det beskrivas och anges vilka uppföljningsåtgärder som anses lämpliga, proportionerliga och nödvändiga till följd av den inbördes utvärderingen. Uppföljningsåtgärderna får antas i form av riktlinjer och rekommendationer enligt artikel 16 och yttranden enligt artikel 29.1 a.

I enlighet med artikel 16.3 ska de behöriga myndigheterna med alla tillgängliga medel söka följa de utfärdade riktlinjerna och rekommendationerna.

När myndigheten utarbetar förslag till tekniska tillsynsstandarder eller tekniska genomförandestandarder i enlighet med artiklarna 10–15, eller riktlinjer eller rekommendationer i enlighet med artikel 16, ska den ta hänsyn till resultaten av den inbördes utvärderingen och all annan information som den inhämtar när den utför sina uppgifter, för att säkerställa enhetlig tillsynspraxis av högsta kvalitet.

5. Myndigheten ska avge ett yttrande till kommissionen om den, med beaktande av resultatet från den inbördes utvärderingen eller annan information som den inhämtar när den utför sina uppgifter, anser att ytterligare harmonisering av unionsreglerna för finansiella institut eller behöriga myndigheter skulle vara nödvändig sett från unionens synvinkel.

6. Myndigheten ska två år efter offentliggörandet av rapporten om den inbördes utvärderingen ta fram en uppföljningsrapport. Uppföljningsrapporten ska utarbetas av kommittén för inbördes utvärdering och antas av tillsynsstyrelsen i enlighet med artikel 44.3a. Vid utarbetandet av rapporten ska kommittén för inbördes utvärdering samråda med förvaltningsstyrelsen för att se till att rapporten överensstämmer med andra uppföljningsrapporter. Uppföljningsrapporten ska särskilt, men inte uteslutande, omfatta en bedömning av hur väl avvägda och ändamålsenliga de åtgärder är som vidtagits av de behöriga myndigheter som är föremål för den inbördes utvärderingen som en följd av uppföljningsåtgärderna i rapporten om den inbördes utvärderingen.

7. Kommittén för inbördes utvärdering ska efter samråd med de behöriga myndigheterna som omfattas av den inbördes utvärderingen identifiera de motiverade huvudsatsarna av den inbördes utvärderingen. Myndigheten ska offentliggöra de motiverade huvudsatsarna av den inbördes utvärderingen och av den uppföljningsrapport som avses i punkt 6. Om myndigheternas motiverade huvudsatser skiljer sig från de resultat som identifierats av kommittén för inbördes utvärdering ska myndigheten på konfidentiell basis översända kommitténs resultat till Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Om en behörig myndighet som är föremål för den inbördes utvärderingen anser att offentliggörandet av myndighetens motiverade huvudsatser skulle innebära en risk för det finansiella systemets stabilitet ska den ha möjlighet att hänskjuta ärendet till tillsynsstyrelsen. Tillsynsstyrelsen får med enkel majoritet besluta att inte offentliggöra dessa utdrag.

8. Vid tillämpningen av denna artikel ska förvaltningsstyrelsen lägga fram ett förslag om en arbetsplan för den inbördes utvärderingen för de kommande två åren som bland annat ska återspegla erfarenheterna från tidigare förfaranden för inbördes utvärderingar och diskussionerna i de samordningsgrupper som avses i artikel 45b. Arbetsplanen för den inbördes utvärderingen ska utgöra en separat del av det årliga och det fleråriga arbetsprogrammet. Planen ska offentliggöras. I brådskande fall eller vid oförutsedda händelser får myndigheten besluta att genomföra ytterligare inbördes utvärderingar."

24. Artikel 31 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ersättas med följande:

"1. Myndigheten ska svara för den allmänna samordningen mellan de behöriga myndigheterna, särskilt i situationer då en ogynnsam utveckling kan komma att äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten hos det finansiella systemet i unionen."

b) Andra stycket ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

"2. Myndigheten ska främja ett samordnat unionssvar, bl.a. genom att".

ii) Led e ska ersättas med följande:

"e) vidta lämpliga åtgärder i samband med utveckling som kan äventyra finansmarknadernas funktion i syfte att samordna åtgärder vidtagna av relevanta behöriga myndigheter,".

iii) Följande led ska införas:

"ea) vidta lämpliga åtgärder för att samordna relevanta behöriga myndigheters insatser i syfte att underlätta marknadstillträdet för aktörer eller produkter som är beroende av tekniska innovationer,".

c) Följande punkt ska läggas till:

"3. I syfte att bidra till fastställandet av en gemensam europeisk strategi för teknisk innovation ska myndigheten främja enhetlig tillsyn, i tillämpliga fall med stöd från kommittén för konsumentskydd och finansiell innovation och därmed underlätta marknadstillträdet för aktörer eller produkter som är beroende av teknisk innovation, särskilt genom utbyte av information och bästa praxis. Där det är lämpligt får myndigheten utfärda riktlinjer eller rekommendationer i enlighet med artikel 16."

25. Följande artikel ska införas:

"Artikel 31a

Informationsutbyte om duglighet och lämplighet

Myndigheten ska, tillsammans med den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och med den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), inrätta ett system för utbyte av information som är relevant för de behöriga myndigheternas bedömning av duglighet och lämplighet för innehavare av kvalificerade innehav, direktörer och personer som innehar nyckelfunktioner inom finansiella institut, i enlighet med de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2."

26. Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Bedömning av marknadsutvecklingen, inklusive stresstester".

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Myndigheten ska övervaka och bedöma marknadsutvecklingen inom sitt behörighetsområde och, när så krävs, underrätta den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), ESRB och Europaparlamentet, rådet och kommissionen om relevanta tendenser vad gäller mikrotillysyn, potentiella risker och sårbarheter. Myndigheten ska i sin bedömning inkludera en analys av de marknader där finansiella institut är verksamma och en utvärdering av den potentiella marknadsutvecklingens inverkan på sådana institut."

c) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

"2. Myndigheten ska ta initiativ till och samordna unionsomfattande utvärderingar av finansiella institutens förmåga att på ett realistiskt sätt stå emot en ogynnsam utveckling på marknaden. I detta syfte ska den utarbета följande:"

ii) Led a ska ersättas med följande:

"a) Gemensamma metoder för att bedöma effekten av ekonomiska scenarier på ett finansiellt instituts finansiella ställning med hänsyn till bland annat de risker som härrör från ogynnsam miljömässig utveckling."

iii) Följande led ska införas:

"aa) Gemensamma metoder för identifiering av finansiella institut som ska inbegripas i unionsomfattande bedömningar."

iv) Leden c och d ska ersättas med följande:

"c) Gemensamma metoder för att bedöma effekterna av specifika produkter eller distributionsprocesser på ett finansiellt institut.

d) Gemensamma metoder för värdering av tillgångar, när det är nödvändigt, i syfte att genomföra stresstester."

v) Följande led ska läggas till:

"e) Gemensamma metoder för att bedöma effekterna av miljörisker på de finansiella institutens finansiella stabilitet."

vi) Följande stycke ska läggas till:

"Vid tillämpning av denna punkt ska myndigheten samarbeta med ESRB."

d) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

"3. Myndigheten ska en gång per år och oftare om så krävs – utan att det påverkar ESRB:s uppgifter enligt förordning (EU) nr 1092/2010 – till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESRB överlämna bedömningar av tendenser, potentiella risker och sårbarheter inom sitt behörighetsområde, i kombination med de indikatorer (*risk dashboard*) som avses i artikel 22.2 i den här förordningen."

e) Punkt 3b ska ersättas med följande:

"3b. Myndigheten får begära att de behöriga myndigheterna kräver att finansiella institut låter de uppgifter som de måste lämna enligt punkt 3a bli föremål för en oberoende granskning."

27. Artikel 33 ska ersättas med följande:

"Artikel 33

Internationella förbindelser samt likvärdighet

1. Myndigheten får, utan att det påverkar medlemsstaternas och unionsinstitutionernas respektive behörighetsområden, utveckla kontakter och ingå administrativa arrangemang med reglerings-, tillsyns- och i förekommande fall resolutionsmyndigheter, internationella organisationer och förvaltningar i tredjeländer. Dessa avtal får inte medföra några juridiska förpliktelser för unionen och dess medlemsstater, och de får inte heller hindra medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter från att ingå bilaterala eller multilaterala avtal med dessa tredjeländer.

Om ett tredjeland, i enlighet med en gällande delegerad akt som antagits av kommissionen enligt artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849 ingår i den förteckning över jurisdiktioner med strategiska brister i sina nationella system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som utgör ett betydande hot mot unionens finansiella system ska myndigheten inte ingå administrativa arrangemang med reglerings-, tillsyns- och i förekommande fall resolutionsmyndigheter i detta tredjeland. Detta ska inte hindra andra former av samarbete mellan myndigheten och motsvarande myndigheter i tredjeland som syftar till att minska hot mot unionens finansiella system.

2. Myndigheten ska bistå kommissionen vid utarbetandet av beslut om likvärdighet avseende reglerings- och tillsynsordningar i tredjeländer efter särskild begäran om råd från kommissionen eller om så krävs enligt de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

3. Myndigheten ska, med särskild inriktning på konsekvenserna för den finansiella stabiliteten, marknadernas integritet, investerarskyddet eller den inre marknadens funktion, övervaka relevant utveckling inom reglering, tillsyn och i förekommande fall resolution och praxis för efterlevnadskontroll samt marknadens utveckling i tredjeländer, i den mån de är relevanta för riskbaserade bedömningar av likvärdighet, för vilka beslut om likvärdighet har antagits av kommissionen i enlighet med de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

Myndigheten ska dessutom kontrollera om de kriterier som ligger till grund för dessa beslut om likvärdighet och alla villkor som anges i dessa fortfarande är uppfyllda.

Myndigheten får samarbeta med berörda myndigheterna i tredjeländerna. Myndigheten ska lämna in en konfidentiell rapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) med en sammanfattning av slutsatserna av dess övervakning över alla likvärdiga tredjeländer. Rapporten ska särskilt fokusera på konsekvenserna för finansiell stabilitet, marknadsintegritet, investerarskydd eller den inre marknadens funktion.

Om myndigheten upptäcker relevanta utvecklingstendenser inom reglering, tillsyn eller i tillämpliga fall resolution eller praxis för efterlevnadskontroll i de tredjeländer som avses i denna punkt vilka kan påverka den finansiella stabiliteten i unionens eller i en eller flera av dess medlemsstater, marknadens integritet, investerarskyddet eller den inre marknadens funktion, ska den underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen på konfidentiell basis och utan onödigt dröjsmål.

4. Utan att det påverkar de särskilda krav som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 och med förbehåll för de villkor som anges i punkt 1 andra meningen i den här artikeln, ska myndigheten när så är möjligt samarbeta med de relevanta behöriga myndigheterna och i tillämpliga fall även med resolutionsmyndigheterna, i tredjeländer vars reglerings- och tillsynsordningar har erkänts som likvärdiga. Detta samarbete ska i princip ske på grundval av administrativa arrangemang som ingåtts med de relevanta myndigheterna i dessa tredjeländer. När myndigheten förhandlar fram sådana administrativa arrangemang ska den inkludera bestämmelser om följande:

- a) De mekanismer som gör det möjligt för myndigheten att inhämta relevant information, inklusive information om den rättsliga ordningen, tillsynssystemet, relevant marknadsutveckling och alla förändringar som kan påverka beslutet om likvärdighet.
- b) I den utsträckning det är nödvändigt för uppföljningen av sådana beslut om likvärdighet, förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet, inbegripet vid behov inspektioner på plats.

Myndigheten ska informera kommissionen om en behörig myndighet i ett tredjeland vägrar att ingå sådana administrativa arrangemang eller om den vägrar att aktivt samarbeta.

5. Myndigheten får ta fram standardiserade administrativa arrangemang i syfte att upprätta en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis inom unionen och för att stärka den internationella samordningen på tillsynsområdet. De behöriga myndigheterna ska sträva efter att följa sådana standardiserade arrangemang.

I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten inkludera information om administrativa arrangemang som har överenskommit med tillsynsmyndigheter, internationella organisationer eller förvaltningar i tredjeländer, myndighetens bistånd till kommissionen i samband med utarbetandet av beslut om likvärdighet och den övervakning som myndigheten utför i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

6. Myndigheten ska inom ramen för sina befogenheter enligt denna förordning och de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 bidra till en enad, gemensam, konsekvent och effektiv representation av unionens intressen i internationella fora.”

28. Artikel 34 ska utgå.

29. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 3 ska utgå.
- b) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

”4. När myndigheten tar emot en varning eller rekommendation som ESRB riktar till den, ska myndigheten diskutera denna varning eller rekommendation vid nästa sammanträde i tillsynsstyrelsen eller, när så är lämpligt, tidigare, i syfte att bedöma i vilken utsträckning varningen eller rekommendationen påverkar myndighetens utförande av sina uppgifter och en möjlig uppföljning därtill.

Den ska, med relevant beslutsförfarande i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom denna förordning, besluta om eventuella åtgärder som ska vidtas för att åtgärda de frågor som identifierats i varningarna och rekommendationerna.

Om myndigheten inte vidtar några åtgärder till följd av en varning eller rekommendation ska den ange skälen för att inte göra detta till ESRB. ESRB ska informera Europaparlamentet om detta i enlighet med artikel 19.5 i förordning (EU) nr 1092/2010. ESRB ska även informera rådet om detta.

5. När myndigheten tar emot en varning eller rekommendation från ESRB som är riktad till en behörig myndighet, får den i tillämpliga fall utöva de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning för att säkerställa att en uppföljning sker utan onödigt dröjsmål.

Om adressaten avser att inte följa ESRB:s rekommendation, ska den underrätta tillsynsstyrelsen om detta och med den diskutera sina skäl för att inte agera.

Om den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 17.1 i förordning (EU) nr 1092/2010 underrättar Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESRB om de åtgärder den har vidtagit med anledning av en rekommendation från ESRB, ska den ta vederbörlig hänsyn till tillsynsstyrelsens synpunkter.”

- c) Punkt 6 ska utgå.

30. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. Bankintressentgruppen ska ha 30 ledamöter. Dessa ledamöter ska omfattas av

- a) 13 ledamöter som företräder, i en välvägd fördelning, finansiella institut som bedriver verksamhet i unionen, varav tre ska företräda kooperativa banker och sparbanker,
- b) 13 ledamöter som företräder representanter för anställda i finansiella institut som bedriver verksamhet i unionen, konsumenter, användare av banktjänster och små och medelstora företag, och
- c) fyra ledamöter som är oberoende topprankade akademiker.

3. Ledamöterna i bankintressentgruppen ska utses av tillsynsstyrelsen genom ett öppet och transparent urvalsförfarande. I sitt beslut ska tillsynsstyrelsen i största möjliga utsträckning säkra en lämplig återspeglning av banksektorns mångfald, geografisk och könsmässig balans och representation för intressenter i hela unionen. Ledamöterna i bankintressentgruppen ska väljas utifrån sina kvalifikationer, färdigheter, relevanta kunskaper och styrka expertis."

b) Följande punkt ska införas:

"3a. Ledamöterna i bankintressentgruppen ska välja en ordförande bland sina ledamöter. Ordförandeposten ska innehas för en period på två år.

Europaparlamentet får uppmana ordföranden i bankintressentgruppen parlamentet att göra ett uttalande inför parlamentet och besvara alla eventuella frågor från dess ledamöter när så begärs."

c) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

"4. Myndigheten ska tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter, med förbehåll för den tystnadsplikt som anges i artikel 70 i denna förordning, och se till att bankintressentgruppen ges tillfredsställande sekretariatsstöd. De ledamöter i bankintressentgruppen, med undantag för branschföreträdare, som företräder ideella organisationer ska få tillfredsställande ekonomisk ersättning. Denna ersättning ska ta hänsyn till ledamöternas förberedande arbete och uppföljningsarbete och minst motsvara ersättningsnivåerna för tjänstemän enligt avdelning V kapitel 1 avsnitt 2 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i dessa gemenskaper som fastställts i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 (*) (tjänsteföreskrifterna). Bankintressentgruppen får inrätta arbetsgrupper för tekniska frågor. Ledamöterna i bankintressentgruppen ska förordnas på fyra år, varefter ett nytt urvalsförfarande ska genomföras.

(*) EGT L 56, 4.3.1968, p. 1."

d) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Bankintressentgruppen får lämna råd till myndigheten i alla frågor som har samband med myndighetens uppgifter, med särskild fokus på de uppgifter som anges i artiklarna 10–16, 29, 30 och 32.

Om ledamöterna i bankintressentgruppen inte kan enas om något råd ska en tredjedel av dess ledamöter eller ledamöter som företräder en grupp av intressenter tillåtas att utfärda separata råd.

Bankintressentgruppen, intressentgruppen för värdepapper och marknader, intressentgruppen för försäkring och återförsäkring och intressentgruppen för tjänstepensioner får lämna ett gemensamt råd om frågor som rör arbetet i de europeiska tillsynsmyndigheterna enligt artikel 56 om gemensamma ståndpunkter och akter."

e) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Myndigheten ska offentliggöra bankintressentgruppens råd, de separata råden från dess ledamöter och resultaten av samråden med den samt information om hur råden och resultaten av samråden beaktats."

31. Artikel 39 ska ersättas med följande:

"Artikel 39

Beslutsförfaranden

1. Myndigheten ska agera i enlighet med punkterna 2–6 i denna artikel när den antar beslut enligt artiklarna 17, 18 och 19.

2. Myndigheten ska, på adressatens officiella språk, underrätta alla adressater för ett beslut om sin avsikt att anta detsamma och, med all hänsyn till hur brådskande och komplex frågan är samt vilka konsekvenser den kan få, ange en tidsfrist inom vilken adressaten kan lämna synpunkter på beslutets innehåll. Adressaten får lämna sina synpunkter på sitt officiella språk. Bestämmelsen i första meningen gäller på motsvarande sätt för de rekommendationer som avses i artikel 17.3.

3. Myndighetens beslut ska innehålla beslutets grunder.
 4. Adressaterna för myndighetens beslut ska underrättas om vilka rättsmedel som står till deras förfogande enligt denna förordning.
 5. Myndigheten ska med lämpliga tidsintervall ompröva beslut som den fattat enligt artikel 18.3 eller 18.4.
 6. Det beslut som myndigheten fattar enligt artikel 17, 18 eller 19 ska offentliggöras. Offentliggörandet ska innehålla identitetsuppgifter för den behöriga myndighet eller det finansiella institut som berörs och det huvudsakliga innehållet i beslutet, om inte ett sådant offentliggörande står i strid med dessa finansiella instituts berättigade intresse eller skyddet av deras affärshemligheter, eller allvarligt skulle kunna äventyra de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen."
32. Artikel 40 ska ändras på följande sätt:
- a) I punkt 1 ska led a ersättas med följande:
"a) En ordförande."
 - b) Följande punkt ska läggas till:
"8. Om den nationella offentliga myndighet som avses i punkt 1 b inte är en myndighet med ansvar för efterlevnadskontroll av konsumentskyddsregler får den ledamot i tillsynsstyrelsen som avses i den punkten besluta att bjuda in en företrädare (utan rösträtt) för medlemsstatens konsumentskyddsmyndighet. I de fall där ansvaret för konsumentskydd delas av flera myndigheter i en medlemsstat, ska dessa myndigheter enas om en gemensam företrädare."
33. Artiklarna 41 och 42 ska ersättas med följande:

"Artikel 41

Interna kommittéer

1. Tillsynsstyrelsen får på eget initiativ eller på ordförandens begäran inrätta interna kommittéer för specifika uppgifter som den tilldelas. På förvaltningsstyrelsens eller ordförandens begäran får tillsynsstyrelsen inrätta interna kommittéer för specifika uppgifter som tilldelats förvaltningsstyrelsen. Tillsynsstyrelsen får delegera vissa klart definierade uppgifter och beslut till interna kommittéer, till förvaltningsstyrelsen eller till ordföranden.

2. Vid tillämpning av artikel 17 och utan att det påverkar kommitténs roll som avses i artikel 9a.7 ska ordföranden föreslå ett beslut att sammankalla en oberoende panel som ska antas av tillsynsstyrelsen. Den oberoende panelen ska bestå av ordföranden och sex andra ledamöter som ska föreslås av ordföranden efter samråd med förvaltningsstyrelsen och efter en öppen inbjudan till att anmäla intresse för deltagande. De sex andra ledamöterna får inte vara företrädare för den behöriga myndighet som påstås ha överträtt unionsrätten och de får inte ha något intresse i frågan eller någon direkt anknytning till den berörda behöriga myndigheten.

Varje ledamot av panelen ska ha en röst.

Panelens beslut ska fattas på grundval av minst fyra röster för förslaget.

3. Vid tillämpning av artikel 19 och utan att det påverkar kommitténs roll som avses i artikel 9a.7 ska ordföranden föreslå ett beslut att sammankalla en oberoende panel som ska antas av tillsynsstyrelsen. Den oberoende panelen ska bestå av ordföranden och sex andra ledamöter som ska föreslås av ordföranden efter samråd med förvaltningsstyrelsen och efter en öppen inbjudan till att anmäla intresse för deltagande. De sex andra ledamöterna får inte vara företrädare för behöriga myndigheter som är part i den oenighet som föreligger och får inte ha något intresse i frågan eller någon direkt anknytning till de berörda behöriga myndigheterna.

Varje ledamot av panelen ska ha en röst.

Panelens beslut ska fattas på grundval av minst fyra röster för förslaget.

4. Vid genomförandet av den undersökning som föreskrivs i artikel 22.4 första stycket får ordföranden föreslå ett beslut om inledande av en utredning och ett beslut om sammankallande av en oberoende panel sammankallas, vilket ska antas av tillsynsstyrelsen. Den oberoende panelen ska bestå av ordförande och sex andra ledamöter som ska föreslås av ordföranden efter samråd med förvaltningsstyrelsen och efter en öppen inbjudan till att anmäla intresse för deltagande.

Varje ledamot av panelen ska ha en röst.

Panelens beslut ska fattas på grundval av minst fyra röster för förslaget.

5. Den panel som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel eller ordföranden ska föreslå beslut enligt artikel 17 eller 19, utom i ärenden som rör förhindrade av att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism, vilka slutligen ska antas av tillsynsstyrelsen. Den panel som avses i punkt 4 i den här artikeln ska lägga fram resultaten av den utredning som genomförts enligt artikel 22.4 första stycket för tillsynsstyrelsen.

6. Tillsynsstyrelsen ska anta arbetsordningen för den panel som avses i denna artikel.

Artikel 42

Tillsynsstyrelsens oberoende

1. När ledamöterna i tillsynsstyrelsen utför uppgifter enligt denna förordning ska de handla oberoende och objektivt uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, någon regering eller något annat offentligt eller privat organ.

2. Medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ och andra offentliga eller privata organ får inte försöka påverka hur tillsynsstyrelsens ledamöter utför sina uppgifter.

3. Ledamöterna av tillsynsstyrelsen, ordföranden och de icke röstberättigade företrädare och observatörer som deltar i tillsynsstyrelsens möten, ska inför varje sådant möte exakt och fullständigt deklarerat om de har eller inte har eventuella intressen som kan anses inverka negativt på deras oberoende i förhållande till någon punkt på dagordningen, och de ska avstå från att delta i diskussioner om och från att rösta i sådana frågor.

4. Tillsynsstyrelsen ska i sin arbetsordning fastställa de praktiska arrangemangen för den intressedeklaration som avses i punkt 3 och för förhindrande och hantering av intressekonflikter."

34. Artikel 43 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Tillsynsstyrelsen ska ge vägledning till myndigheten gällande dess arbete och ansvara för att fatta de beslut som avses i kapitel II. Tillsynsstyrelsen ska anta myndighetens yttranden, rekommendationer, riktlinjer och beslut, och utfärda sådana råd som avses i kapitel II, på grundval av förslag från relevant intern kommitté eller panel, ordföranden eller förvaltningsstyrelsen, beroende på vad som är tillämpligt."

b) Punkterna 2 och 3 ska utgå.

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Tillsynsstyrelsen ska på grundval av ett förslag från förvaltningsstyrelsen anta en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om utförandet av ordförandens uppgifter, och senast den 15 juni varje år överlämna denna rapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska offentliggöras."

d) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. Tillsynsstyrelsen ska ha disciplinära befogenheter över ordföranden och verkställande direktören. Den får avlägsna verkställande direktören från dennes uppdrag i enlighet med artikel 51.5."

35. Följande artikel ska införas:

"Artikel 43a

Transparens kring beslut som antas av tillsynsstyrelsen

Utan hinder av vad som sägs i artikel 70 ska myndigheten, inom högst sex veckor från varje möte i tillsynsstyrelsen, åtminstone förse Europaparlamentet med ett omfattande och meningsfullt protokoll från överläggningarna vid det mötet som gör det möjligt att fullt ut förstå diskussionerna, inbegripet en kommenterad förteckning över beslut. Sådana protokoll ska inte spegla diskussioner i tillsynsstyrelsen som avser enskilda finansiella institut, såvida inte annat föreskrivs i artikel 75.3 eller i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2."

36. Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Tillsynsstyrelsens beslut ska fattas med en enkel majoritet av dess ledamöter. Varje röstberättigad ledamot ska ha en röst.

När det gäller de akter som anges i artiklarna 10–16 i denna förordning samt åtgärder och beslut som antas enligt artikel 9.5 tredje stycket i denna förordning och kapitel VI i denna förordning, och genom undantag från första stycket i den här punkten, ska tillsynsstyrelsen fatta beslut på grundval av kvalificerad majoritet bland dess ledamöter, enligt definitionen i artikel 16.4 i EU-fördraget och i artikel 3 i protokoll nr 36 om övergångsbestämmelser, vilket ska inbegripa minst en enkel majoritet av de ledamöter som är närvarande vid röstningen från behöriga myndigheter i medlemsstater som är deltagande medlemsstater enligt artikel 2.1 i förordning (EU) nr 1024/2013 (nedan kallade *deltagande medlemsstater*) och en enkel majoritet av de ledamöter som är närvarande vid röstningen från behöriga myndigheter i medlemsstater som inte är deltagande medlemsstater (nedan kallade *icke-deltagande medlemsstater*).

Ordföranden får inte rösta om de beslut som avses i andra stycket.

När det gäller panelernas sammansättning i enlighet med artikel 41.2, 41.3 och 41.4 och ledamöterna i den kommitté för inbördes utvärdering som avses i artikel 30.2 ska tillsynsstyrelsen när den överväger ordförandens förslag sträva efter konsensus. Om konsensus inte kan nås ska tillsynsstyrelsens beslut fattas av en tre fjärdedels majoritet av dess ledamöter med rösträtt. Varje röstberättigad ledamot ska ha en röst.

När det gäller beslut som antas enligt artikel 18.3 och 18.4, och genom undantag från första stycket i den här punkten, ska tillsynsstyrelsen fatta beslut på grundval av en enkel majoritet av dess röstberättigade ledamöter, vilken ska inbegripa en enkel majoritet av dess ledamöter från deltagande medlemsstater, och en enkel majoritet av dess ledamöter från behöriga myndigheter i icke-deltagande medlemsstater."

- b) Följande punkter ska införas:

"3a. När det gäller beslut i enlighet med artikel 30 ska tillsynsstyrelsen rösta om besluten genom ett skriftligt förfarande. Tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter ska ha åtta arbetsdagar på sig att rösta. Varje röstberättigad ledamot ska ha en röst. Det föreslagna beslutet ska anses antaget om det inte avvisas av en enkel majoritet av tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter. Nedlagda röster får varken räknas som godkännanden eller avvisningar och får inte beaktas vid räkningen av antalet avgivna röster. Om tre av tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter motsätter sig det skriftliga förfarandet ska tillsynsstyrelsen diskutera och besluta om utkastet till beslut i enlighet med förfarandet i punkt 1 i den här artikeln.

3b. När det gäller beslut i enlighet med artiklarna 17 och 19 ska tillsynsstyrelsen rösta om det föreslagna beslutet genom ett skriftligt förfarande. Tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter ska ha åtta arbetsdagar på sig att rösta. Varje röstberättigad ledamot ska ha en röst. Det föreslagna beslutet ska anses antaget om det inte avvisas av en enkel majoritet av ledamöter från behöriga myndigheter i deltagande medlemsstater eller en enkel majoritet av ledamöter från behöriga myndigheter i icke-deltagande medlemsstater. Nedlagda röster får varken räknas som godkännanden eller avvisningar och får inte beaktas vid räkningen av antalet avgivna röster. Om tre av tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter motsätter sig det skriftliga förfarandet ska utkastet till beslut diskuteras av tillsynsstyrelsen och får antas av en enkel majoritet av tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter, vilken ska inbegripa en enkel majoritet av ledamöterna från behöriga myndigheter i deltagande medlemsstater och en enkel majoritet av ledamöterna från behöriga myndigheter i icke-deltagande medlemsstater.

Genom undantag från första stycket ska det beslut som föreslås, från och med den dag då fyra eller färre röstberättigade ledamöter är från behöriga myndigheter i icke-deltagande medlemsstater, antas av en enkel majoritet av de röstberättigade ledamöterna i tillsynsstyrelsen, vilken ska inbegripa minst en röst från ledamöter från behöriga myndigheter i icke-deltagande medlemsstater."

- c) Punkterna 4 och 4a ska ersättas med följande:

"4. Ledamöterna utan rösträtt och observatörerna ska inte delta i några diskussioner i tillsynsstyrelsen som avser enskilda finansiella institut, såvida inte annat föreskrivs i artikel 75.3 eller i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

Första stycket ska inte tillämpas på den verkställande direktören och de företrädare från Europeiska centralbanken som nominerats av dess tillsynsstyrelse.

4a. Myndighetens ordförande ska ha rätt att när som helst begära omröstning. Utan att det påverkar den befogenheten och för effektiviteten i myndighetens beslutsprocess ska myndighetens tillsynsstyrelse sträva efter konsensus när den fattar beslut."

37. Artikel 45 ska ersättas med följande:

"Artikel 45

Sammansättning

1. Förvaltningsstyrelsen ska bestå av ordföranden och sex ledamöter av tillsynsstyrelsen som valts av och bland tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter.

Med undantag för ordföranden ska varje ledamot av förvaltningsstyrelsen som utses av tillsynsstyrelsen ha en suppleant som kan ersätta personen om denne är förhindrad att delta.

2. De ledamöter som utses av tillsynsstyrelsen ska förordnas på två och ett halvt år. Detta förordnande får förnyas en gång. Förvaltningsstyrelsen ska ha en jämn könsfördelning och dess sammansättning ska avspegla unionen som helhet. Förvaltningsstyrelsen ska bestå av minst två företrädare för ej deltagande medlemsstater. Mandaten ska vara överlappande och ett lämpligt system för rotation ska tillämpas.

3. Sammanträdena i förvaltningsstyrelsen ska sammankallas av ordföranden på eget initiativ eller på begäran av minst en tredjedel av ledamöterna, och ledas av ordföranden. Förvaltningsstyrelsen ska sammanträda före varje sammanträde i tillsynsstyrelsen, och så ofta som förvaltningsstyrelsen anser det nödvändigt. Den ska sammanträda minst fem gånger per år.

4. Ledamöterna i förvaltningsstyrelsen får, om inte annat följer av arbetsordningen, biträdas av rådgivare eller experter. De deltagare som inte har rösträtt, med undantag av den verkställande direktören, får inte delta i diskussioner inom förvaltningsstyrelsen som rör enskilda finansiella institut."

38. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 45a

Beslutsfattande

1. Förvaltningsstyrelsens beslut ska antas med enkel majoritet bland dess ledamöter och samtidigt ska konsensus eftersträvas. Varje ledamot ska ha en röst. Ordföranden ska vara en ledamot med rösträtt.

2. Verkställande direktören och en företrädare för kommissionen ska delta i tillsynsstyrelsens möten utan rösträtt. Kommissionens företrädare ska ha rösträtt i de frågor som avses i artikel 6.3.

3. Förvaltningsstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

Artikel 45b

Samordningsgrupper

1. Tillsynsstyrelsen får på eget initiativ eller på begäran av en behörig myndighet inrätta samordningsgrupper för definierade områden för vilka det kan finnas behov av samordning med beaktande av särskild händelseutveckling på marknaden. Förvaltningsstyrelsen ska inrätta samordningsgrupper för definierade områden på begäran av fem ledamöter av tillsynsstyrelsen.

2. Alla behöriga myndigheter ska delta i samordningsgrupper och i enlighet med artikel 35 tillhandahålla samordningsgrupperna de uppgifter dessa behöver för att utföra sina samordningsuppgifter i enlighet med deras mandat. Samordningsgruppernas arbete ska baseras på uppgifter som tillhandahålls från de behöriga myndigheterna och eventuella resultat som myndigheten fastställt.

3. Grupperna ska ledas av en av förvaltningsstyrelsens ledamöter. Varje år ska respektive ledamot i förvaltningsstyrelsen som ansvarar för en samordningsgrupp rapportera till tillsynsstyrelsen om diskussionernas och resultatens huvudinnehåll samt, om så är relevant, föreslå att en uppföljning eller inbördes utvärdering genomförs på respektive område. De behöriga myndigheterna ska underrätta myndigheten om hur de tagit hänsyn till samordningsgruppernas arbete i sin verksamhet.

4. Myndigheten får när den övervakar marknadsutveckling som kan utgöra fokus för samordningsgrupper, i enlighet med artikel 35 begära att behöriga myndigheter tillhandahåller nödvändiga uppgifter så att myndigheten kan fullgöra sin övervakningsroll."

39. Artikel 46 ska ersättas med följande:

"Artikel 46

Förvaltningsstyrelsens oberoende

Ledamöterna i förvaltningsstyrelsen ska handla oberoende och objektivt uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, någon regering eller något annat offentligt eller privat organ.

Medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ och andra offentliga eller privata organ får inte försöka påverka förvaltningsstyrelsens ledamöter när dessa utför sina uppgifter."

40. Artikel 47 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

"3a. Förvaltningsstyrelsen får granska, yttra sig över och lägga fram förslag om alla frågor, med undantag av uppgifter som fastställs i artiklarna 9a, 9b och 30 samt artiklarna 17 och 19 i frågor som rör förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism."

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Förvaltningsstyrelsen ska föreslå en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om ordförandens uppgifter, för tillsynsstyrelsen för godkännande."

c) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. Förvaltningsstyrelsen ska med vederbörlig hänsyn till ett förslag från tillsynsstyrelsen utse och återkalla överklagandenämndens ledamöter i enlighet med artikel 58.3 och 58.5."

d) Följande punkt ska läggas till:

"9. Ledamöterna i förvaltningsstyrelsen ska offentliggöra alla sammanträden som hållits samt mottagna förmåner. Utgifter ska redovisas offentligt i enlighet med tjänsteföreskrifterna."

41. Artikel 48 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

"Ordföranden ska ansvara för att förbereda tillsynsstyrelsens arbete, inbegripet genom att fastställa den dagordning som tillsynsstyrelsen ska anta, kalla till möten lägga fram punkter för beslut samt fungera som ordförande för tillsynsstyrelsens möten.

Ordföranden ska ansvara för att fastställa dagordningen för förvaltningsstyrelsen för antagande av förvaltningsstyrelsen och ska fungera som ordförande för förvaltningsstyrelsens möten.

Ordföranden får uppmana förvaltningsstyrelsen att överväga att inrätta en samordningsgrupp i enlighet med artikel 45b."

- b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Ordföranden ska väljas ut på grundval av meriter, färdigheter, kunskaper om finansiella institut och finansiella marknader samt erfarenhet som är relevant för finansiell tillsyn och reglering, efter en öppen ansökningsomgång där principen om jämn könsfördelning ska beaktas som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*. Tillsynsstyrelsen ska med kommissionens bistånd upprätta en slutlista över kvalificerade sökande för posten som ordförande. På grundval av denna slutlista ska rådet anta ett beslut om att utse en ordförande efter bekräftelse av Europaparlamentet.

Om ordföranden inte längre uppfyller villkoren i artikel 49 eller har befunnits skyldig till ett allvarligt fel får rådet, efter ett förslag från kommissionen som har godkänts av Europaparlamentet, anta ett beslut om att skilja personen i fråga från dennes uppdrag.

Tillsynsstyrelsen ska också bland sina ledamöter utse en vice ordförande som ska utföra ordförandens uppgifter i dennes frånvaro. Den vice ordföranden ska inte utses bland förvaltningsstyrelsens medlemmar."

- c) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:

"Vid den utvärdering som avses i första stycket ska ordförandens uppgifter utföras av vice ordföranden.

Rådet får, på förslag av tillsynsstyrelsen, med bistånd av kommissionen och med beaktande av utvärderingen som avses i första stycket, förnya ordförandens mandat en gång."

- d) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Ordföranden får skiljas från sitt uppdrag endast på allvarliga grunder. Han eller hon får endast skiljas från sitt uppdrag av Europaparlamentet efter att rådet antagit ett beslut efter samråd med tillsynsstyrelsen."

42. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

- a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Ordförandens oberoende".

- b) Första stycket ska ersättas med följande:

"Utan att det påverkar tillsynsstyrelsens funktion i fråga om ordförandens uppgifter, ska ordföranden varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, från någon regering eller något annat offentligt eller privat organ."

43. Artikel 49a ska ersättas med följande:

"Artikel 49a

Utgifter

Ordföranden ska offentliggöra alla sammanträden som hållits med externa intressenter inom två veckor efter sammanträdet i fråga samt mottagna förmåner. Utgifter ska redovisas offentligt i enlighet med tjänsteföreskrifterna."

44. Artikel 50 ska utgå.

45. Artikel 54 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

- i) Inledningen ska ersättas med följande:

"2. Gemensamma kommittén ska fungera som ett forum där myndigheten ska samarbeta nära och regelbundet för att säkerställa sektorövergripande konvergens, samtidigt som sektoriella särdrag beaktas, med europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), i synnerhet, när så krävs enligt unionsrätten, i fråga om".

- ii) Första strecksatsen ska ersättas med följande:
 - finansiella konglomerat och, om så krävs enligt unionsrätten, konsolidering av tillsynen.”
 - iii) Femte och sjätte strecksatserna ska ersättas med följande:
 - cybersäkerhet,
 - utbyte av uppgifter och bästa praxis med ESRB och de övriga europeiska tillsynsmyndigheterna.”
 - iv) Följande strecksatser ska läggas till:
 - finansiella tjänster till privatpersoner och skydd av insättare, konsumenter och investerare,
 - rådgivning från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 1.6.”
- b) Följande punkt ska införas:
- ”2a. Den gemensamma kommittén får bistå kommissionen i bedömningen av villkoren och de tekniska specifikationerna och förfarandena för att säkerställa en säker och effektiv sammanlänkning av de centraliserade automatiserade mekanismerna enligt den rapport som avses i artikel 32a.5 i direktiv (EU) 2015/849 samt i den faktiska sammankopplingen av de nationella registren enligt det direktivet.”
- c) Punkt 3 ska ersättas med följande:
- ”3. Gemensamma kommittén ska ha särskild personal som tillhandahålls från de europeiska tillsynsmyndigheterna som ska fungera som ett permanent sekretariat. Myndigheten ska avsätta tillräckliga resurser för administrativa utgifter samt utgifter för infrastruktur och drift.”
46. Artikel 55 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Ordföranden i den gemensamma kommittén ska utses för ett år i taget enligt ett rullande schema bland ordförandena i de europeiska tillsynsmyndigheterna. Ordföranden i den gemensamma kommittén ska vara andre vice ordförande i ESRB.”
 - b) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:

”Den gemensamma kommittén ska sammanträda minst var tredje månad.”
 - c) Följande punkt ska läggas till:

”5. Myndighetens ordförande ska regelbundet underrätta tillsynsstyrelsen om ståndpunkter som intagits vid den gemensamma kommitténs sammanträden.”
47. Artiklarna 56 och 57 ska ersättas med följande:

”Artikel 56

Gemensamma ståndpunkter och akter

Inom ramen för sina uppgifter enligt kapitel II i denna förordning, och särskilt i fråga om genomförandet av direktiv 2002/87/EG, ska myndigheten i tillämpliga fall eftersträva att genom konsensus, om så är lämpligt, nå fram till gemensamma ståndpunkter tillsammans med den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten).

När så krävs enligt unionsrätten ska åtgärder enligt artiklarna 10–16 och beslut enligt artiklarna 17, 18 och 19 i denna förordning avseende tillämpningen av direktiv 2002/87/EG och av andra lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, som också ligger inom behörighetsområdet för den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) eller den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), antas parallellt, om så är lämpligt, av myndigheten och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten).

Artikel 57

Underkommittéer

1. Den gemensamma kommittén får inrätta underkommittéer vars syfte är att utarbeta utkast till gemensamma ståndpunkter och akter till den gemensamma kommittén.
 2. Varje underkommitté ska bestå av de personer som avses i artikel 55.1 och en företrädare på hög nivå för den tjänstgörande personalen på den relevanta behöriga myndigheten i varje medlemsstat.
 3. Varje underkommitté ska utse en ordförande bland företrädare för de relevanta behöriga myndigheterna som också ska vara observatör i den gemensamma kommittén.
 4. För tillämpningen av artikel 56 ska en underkommitté för finansiella konglomerat inrättas inom den gemensamma kommittén.
 5. Den gemensamma kommittén ska på sin webbplats offentliggöra alla inrättade underkommittéer, inklusive deras mandat och en förteckning över medlemmarna med deras respektive funktioner i underkommittén."
48. Artikel 58 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Överklagandenämnden för de europeiska tillsynsmyndigheterna inrättas härmed."
 - b) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

"2. Överklagandenämnden ska bestå av sex ledamöter och sex suppleanter, vilka ska vara välrenommerade personer med styrka vitsord avseende relevanta kunskaper om unionsrätt och med internationella professionella erfarenheter, på tillräckligt hög nivå inom bankverksamhet, försäkring, tjänstepensioner, värdepappersmarknader eller andra finansiella tjänster, med uteslutande av personer som är anställda vid behöriga myndigheter eller andra nationella institutioner eller unionsinstitutioner eller organ som deltar i myndighetens verksamheter och ledamöter i bankintressentgruppen. Ledamöterna och suppleanterna ska vara medborgare i en medlemsstat och ska ha gedigna kunskaper i åtminstone två av unionens officiella språk. Överklagandenämnden ska besitta tillräcklig juridisk sakkunskap för att kunna tillhandahålla juridisk rådgivning avseende lagligheten, inbegripet proportionaliteten när det gäller myndighetens utövande av sina befogenheter."
 - c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Två ledamöter och två suppleanter i överklagandenämnden ska utses av myndighetens förvaltningsstyrelse från en slutlista som kommissionen föreslår efter en öppen inbjudan att inkomma med intresseanmälan som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, och efter samråd med tillsynsstyrelsen.

Efter att ha mottagit slutlistan får Europaparlamentet uppmana kandidater till ledamöter eller suppleanter att göra ett uttalande inför parlamentet och besvara eventuella frågor från dess ledamöter.

Europaparlamentet får uppmana ledamöterna i överklagandenämnden att göra ett uttalande inför parlamentet och besvara eventuella frågor från dess ledamöter när så begärs, med undantag för uttalanden, frågor och svar som rör enskilda fall som avgjorts eller som är under behandling av överklagandenämnden."
49. I artikel 59 ska punkt 2 ersättas med följande:
- "2. Överklagandenämndens ledamöter och den personal inom myndigheten som tillhandahåller driftsstöd och sekretariatstjänster får inte delta i några överklagandeförfaranden som på något sätt berör deras personliga intressen, och inte heller om de tidigare företrätt någon av parterna i förfarandena eller deltagit i det beslut som överklagas."
50. I artikel 60 ska punkt 2 ersättas med följande:
- "2. Överklagandet ska innehålla en motivering och skriftligen sändas till myndigheten inom tre månader efter det att beslutet har meddelats den berörda personen eller, om beslutet inte har meddelats på detta sätt, inom två månader efter det att myndigheten offentliggjort beslutet.
- Överklagandenämnden ska fatta beslut om överklagandet inom tre månader efter att det ingivits."

51. Följande artikel ska införas:

"Artikel 60a

Myndighetens överskridande av befogenhet

Alla fysiska eller juridiska personer får lämna ett motiverat råd till kommissionen om de personerna anser att myndigheten har överskridit sin befogenhet, inbegripet att inte handla i enlighet med proportionalitetsprincipen som avses i artikel 1.5, när den handlar enligt artiklarna 16 och 16b, och att detta innebär ett direkt och individuellt problem för denna person."

52. Artikel 62.1 ska ändras på följande sätt:

- a) Inledningen ska ersättas av följande:

"1. Intäkter till myndigheten, som är ett europeiskt organ i enlighet med artikel 70 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) 2018/1046 (*) (nedan kallad *budgetförordningen*), ska särskilt omfatta alla kombinationer av följande:

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1)."

- b) Följande led ska läggas till:

"d) Eventuella frivilliga bidrag från medlemsstaterna eller observatörer.

e) Överenskomna avgifter för publikationer, utbildning och andra tjänster som myndigheten tillhandahåller, om de särskilt har begärts av en eller flera behöriga myndigheter."

- c) Följande stycke ska läggas till:

"Eventuella frivilliga bidrag från medlemsstaterna eller observatörer som avses i första stycket d ska inte godtas om detta skulle leda till tvivel om myndighetens oberoende och opartiskhet. Frivilliga bidrag som utgör ersättning för kostnader för uppgifter som en behörig myndighet delegerat till myndigheten ska inte anses leda till tvivel om den senast nämndas oberoende."

53. Artiklarna 63, 64 och 65 ska ersättas med följande:

"Artikel 63

Upprättande av budgeten

1. Varje år ska verkställande direktören utarbeta ett preliminärt förslag till samlat programdokument för myndigheten för de tre följande budgetåren, med beräknade inkomster och utgifter samt uppgifter om personal, från den årliga och fleråriga programplaneringen och översända det till förvaltningsstyrelsen och tillsynsstyrelsen tillsammans med tjänsteförteckningen.

2. Tillsynsstyrelsen ska, på grundval av det förslag som har godkänts av förvaltningsstyrelsen, anta förslaget till samlat programdokument för de tre följande budgetåren.

3. Det samlade programdokumentet ska översändas av förvaltningsstyrelsen till kommissionen, Europaparlamentet och rådet samt Europeiska revisionsrätten senast den 31 januari.

4. Med beaktande av det samlade programdokumentet ska kommissionen i förslaget till unionens budget ta upp de preliminära anslag som den anser nödvändiga mot bakgrund av tjänsteförteckningen och de utjämnande bidrag som ska belasta unionens allmänna budget i enlighet med artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.

5. Europaparlamentet och rådet ska anta myndighetens tjänsteförteckning. Europaparlamentet och rådet ska bevilja anslag för utjämnande bidrag till myndigheten.

6. Tillsynsstyrelsen ska anta myndighetens budget. Budgeten ska bli slutgiltig när unionens allmänna budget slutgiltigt har antagits. Vid behov ska den anpassas i enlighet med det slutgiltiga antagandet.

7. Förvaltningsstyrelsen ska utan onödigt dröjsmål underrätta Europaparlamentet och rådet om den avser att genomföra projekt som kan ha betydande ekonomiska konsekvenser för finansieringen av budgeten, särskilt projekt som rör fast egendom, t.ex. hyra eller förvärv av fastigheter.

8. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 266 och 267 i budgetförordningen ska Europaparlamentet och rådet godkänna alla projekt som kan ha betydande ekonomiska konsekvenser eller långsiktiga konsekvenser för finansieringen av myndighetens budget, särskilt projekt som rör fast egendom, t.ex. hyra eller förvärv av fastigheter, inbegripet uppsägningsklausuler.

Artikel 64

Genomförande och kontroll av budgeten

1. Verkställande direktören ska fungera som utanordnare och genomföra myndighetens årliga budget.
2. Myndighetens räkenskapsförare ska översända de preliminära räkenskaperna till kommissionens räkenskapsförare och till revisionsrätten senast den 1 mars påföljande år. Bestämmelserna i artikel 70 ska inte hindra myndigheten från att förse revisionsrätten med eventuella uppgifter som revisionsrätten begär inom ramen för sin behörighet.
3. Myndighetens räkenskapsförare ska, senast den 1 mars påföljande år, översända de räkenskapsuppgifter som krävs som underlag för konsolideringen till kommissionens räkenskapsförare på det sätt och i den form som denne har fastställt.
4. Myndighetens räkenskapsförare ska också, senast den 31 mars påföljande år, sända rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen till ledamöterna i tillsynsstyrelsen och till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten.
5. Efter att ha mottagit revisionsrättens iakttagelser i fråga om myndighetens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 246 i budgetförordningen ska myndighetens räkenskapsförare upprätta dess slutliga räkenskaper. Verkställande direktören ska sända dem till tillsynsstyrelsen, som ska avge ett yttrande om dessa räkenskaper.
6. Myndighetens räkenskapsförare ska, senast den 1 juli påföljande år, sända de slutliga räkenskaperna, tillsammans med tillsynsstyrelsens yttrande, till kommissionens räkenskapsförare och till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten.
Myndighetens räkenskapsförare ska också, senast den 15 juni varje år, sända ett redovisningspaket till kommissionens räkenskapsförare, i ett standardformat som fastställs av kommissionens räkenskapsförare, som underlag för konsolideringen.
7. De slutliga räkenskaperna ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november det påföljande året.
8. Senast den 30 september ska verkställande direktören besvara revisionsrättens iakttagelser och även sända en kopia av svaret till förvaltningsstyrelsen och kommissionen.
9. Verkställande direktören ska, på Europaparlamentets begäran och i enlighet med artikel 261.3 i budgetförordningen, lägga fram för Europaparlamentet alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret ska kunna fungera väl.
10. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2, på rekommendation av rådet, som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja myndigheten ansvarsfrihet för budgetens genomförande budgetår N.
11. Myndigheten ska lämna ett motiverat yttrande om Europaparlamentets ståndpunkt och eventuella andra iakttagelser som gjorts av Europaparlamentet inom ramen för förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet.

Artikel 65

Finansiella regler

Förvaltningsstyrelsen ska anta myndighetens finansiella regler efter samråd med kommissionen. Dessa regler får inte avvika från kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715 (*) såvida inte de särskilda behoven för driften av myndigheten kräver det och endast med kommissionens förhandsgodkännande.

(*) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715 av den 18 december 2018 med rambudgetförordning för de organ som inrättats enligt EUF-fördraget och Euratomfördraget och som avses i artikel 70 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122, 10.5.2019, s. 1)."

54. I artikel 66 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. För bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 (*) tillämpas på myndigheten utan inskränkning.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1)."

55. Artikel 70 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Ledamöterna i tillsynsstyrelsen och alla i myndighetens personal, inbegripet tillfälligt utstationerade nationella experter och alla andra personer som utför uppgifter för myndigheten på grundval av avtal, ska omfattas av kravet på tystnadsplikt enligt artikel 339 i EUF-fördraget och de relevanta bestämmelserna i tillämplig unionslagstiftning även efter det att deras förordnanden upphört."

b) I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

"Skyldigheten enligt punkt 1 i denna artikel och första stycket i denna punkt ska inte hindra myndigheten och de behöriga myndigheterna från att använda upplysningarna för efterlevnadskontroll av de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, och i synnerhet vid rättsliga förfaranden för antagande av beslut."

c) Följande punkt ska införas:

"2a. Förvaltningsstyrelsen och tillsynsstyrelsen ska säkerställa att personer som direkt eller indirekt, permanent eller tillfälligt, tillhandahåller tjänster som har anknytning till myndighetens uppdrag, inbegripet tjänstemän och andra personer som har bemyndigats av förvaltningsstyrelsen och tillsynsstyrelsen eller utsetts av den behöriga myndigheten för detta syfte, omfattas av krav på tystnadsplikt som är likvärdiga med kraven i punkterna 1 och 2.

Samma krav på tystnadsplikt ska även tillämpas på observatörer som deltar i förvaltningsstyrelsens och tillsynsstyrelsens sammanträden och som deltar i myndighetens verksamhet."

d) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

"3. Punkterna 1 och 2 ska inte hindra myndigheten från att utbyta uppgifter med behöriga myndigheter i enlighet med denna förordning och annan unionslagstiftning som är tillämplig på finansiella institut.

För dessa uppgifter ska tystnadsplikt gälla enligt punkterna 1 och 2. Myndigheten ska i sina interna verksamhetsregler fastställa hur de regler om konfidentialitet som avses i punkterna 1 och 2 ska genomföras praktiskt.

4. Myndigheten ska tillämpa kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 (*).

(*) Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53)."

56. Artikel 71 ska ersättas med följande:

"Artikel 71

Dataskydd

Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vid deras behandling av personuppgifter enligt förordning (EU) 2016/679 eller myndighetens skyldigheter vid sin behandling av personuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 (*) inom ramen för dess ansvarsområden.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39)."

57. I artikel 72 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Förvaltningsstyrelsen ska anta närmare föreskrifter för tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001."

58. I artikel 74 ska första stycket ersättas med följande:

"De nödvändiga arrangemangen beträffande de lokaler som myndigheten ska få i den medlemsstat där den har sitt säte och de resurser som ska tillhandahållas av den medlemsstaten samt de särskilda regler som i den medlemsstaten är tillämpliga på myndighetens personal och deras familjemedlemmar ska, efter förvaltningsstyrelsens godkännande, fastställas i en överenskommelse om säte mellan myndigheten och den medlemsstaten."

59. Artikel 76 ska ersättas med följande:

"Artikel 76

Förhållande till kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter

Myndigheten ska betraktas som den lagliga efterföljaren till kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter (CEBS). CEBS alla tillgångar och skulder samt alla oavslutade transaktioner ska senast dagen för inrättandet av myndigheten automatiskt överföras till myndigheten. CEBS ska upprätta ett bokslut som visar läget när det gäller utgående tillgångar och skulder vid dagen för överföringen. Detta bokslut ska revideras och godkännas av CEBS och av kommissionen."

60. Artikel 81 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

"1. Senast den 31 december 2021 och därefter vart tredje år ska kommissionen offentliggöra en allmän rapport om resultaten av myndighetens arbete och förfarandena i denna förordning. Rapporten ska innehålla en utvärdering av bland annat:"

ii) I led a ska inledningsfrasen och led i ersättas med följande:

"a) vilken grad av effektivitet och konvergens som har uppnåtts av de behöriga myndigheterna när det gäller tillsynspraxis,

i) de behöriga myndigheternas oberoende och konvergens när det gäller standarder motsvarande bolagsstyrning,".

iii) Följande led ska läggas till:

"g) gemensamma kommitténs funktionssätt,

h) hindren för eller effekterna av konsolidering av tillsynen enligt artikel 8,".

b) Följande punkter ska införas:

"2a. Som en del av den allmänna rapport som avses i punkt 1 i denna artikel ska kommissionen, efter samråd med alla berörda myndigheter och intressenter, genomföra en heltäckande utvärdering tillämpningen av artikel 9c.

2b. Som en del av den allmänna rapport som avses i punkt 1 i denna artikel ska kommissionen, efter samråd med alla relevanta behöriga myndigheter och intressenter, genomföra en heltäckande utvärdering av hur de särskilda uppgifter avseende förhindrande och bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som myndigheten tilldelats enligt artiklarna 1.2, 8.1 l, 9a, 9b, 17, och 19 i denna förordning utförs, hur de fungerar och hur ändamålsenliga de är. Som en del av denna utvärdering ska kommissionen analysera samspelet mellan dessa uppgifter och de uppgifter som tilldelats den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) samt de rättsliga praktiska aspekterna av myndighetens befogenheter i den mån de låter myndigheten basera sina åtgärder på nationell rätt som införlivar direktiv eller utnyttjar alternativ. Kommissionen ska dessutom, på grundval av en heltäckande analys av kostnader och fördelar och i enlighet med målet att säkerställa enhetlighet, effektivitet och ändamålsenlighet, noggrant undersöka möjligheten att ge en befintlig eller ny särskild EU-omfattande byrå specifika uppgifter i fråga om förhindrande och bekämpning av penningtvätt eller finansiering av terrorism."

Artikel 2

Ändringar av förordning (EU) nr 1094/2010

Förordning (EU) nr 1094/2010 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

"2. Myndigheten ska agera enligt de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning och vara verksam inom tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG med undantag av avdelning IV, direktiv 2002/87/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 (*) och (EU) 2016/2341 (**) samt, i den mån dessa akter tillämpas på försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, tjänstepensionsinstitut och försäkringsförmedlare, inom ramen för de relevanta delarna av direktiven 2002/65/EG, inbegripet alla direktiv, förordningar och beslut som grundas på dessa akter och alla framtida rättsligt bindande unionsakter genom vilka myndigheten tilldelas uppgifter.

Myndigheten ska bidra till det arbete som utförs av den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 (***), i fråga om att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 (****) och förordning (EU) nr 1093/2010. Myndigheten ska besluta om sitt godkännande i enlighet med artikel 9a.9 i förordning (EU) nr 1093/2010.

3. Myndigheten ska agera inom verksamhetsområdet för försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, finansiella konglomerat, tjänstepensionsinstitut och försäkringsförmedlare, när det gäller frågor som inte direkt omfattas av de lagstiftningsakter som avses i punkt 2, inbegripet ärenden som rör företagsstyrning, revision och finansrapportering, med beaktande av hållbara affärsmodeller och integrering av miljöfaktorer, sociala faktorer och bolagsstyrningsfaktorer, förutsatt att det krävs sådana åtgärder för att säkerställa att dessa akter tillämpas på ett ändamålsenligt och enhetligt sätt.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution (EUT L 26, 2.2.2016, s. 19).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 354, 23.12.2016, s. 37).

(***) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

(****) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73)."

b) Punkt 6 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ändras på följande sätt:

— Inledningen ska ersättas med följande:

"6. Myndighetens syfte ska vara att skydda allmänintresset genom att bidra till det finansiella systemets stabilitet och effektivitet på kort, medellång och lång sikt, till förmån för unionens ekonomi, dess medborgare och företag. Myndigheten ska inom sina respektive behörighetsområden bidra till att"

— Leden e och f ska ersättas med följande:

"e) säkerställa att risker i samband med försäkringar, återförsäkring och tjänstepensioner regleras och övervakas på lämpligt sätt,

f) stärka kundskyddet och konsumentskyddet, och".

— Följande led ska läggas till:

"g) stärka enhetligheten i tillsynspraxisen på den inre marknaden."

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

"I detta syfte ska myndigheten bidra till att säkerställa en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillämpning av de akter som avses i punkt 2 i denna artikel, främja enhetlighet i tillsynen och avge yttranden i enlighet med artikel 16a till Europaparlamentet, rådet och kommissionen."

iii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

"När myndigheten utför sina uppgifter, ska den handla självständigt, objektivt och på ett icke-diskriminerande och transparent sätt i hela unionens intresse, och den ska, när så är relevant, respektera principen om proportionalitet. Myndigheten ska vara ansvarig och handla med integritet och den ska säkerställa att alla berörda parter behandlas rättvist."

iv) Följande stycken ska läggas till:

"Innehållet i och formen för myndighetens verksamhet och åtgärder, i synnerhet riktlinjer, rekommendationer, yttranden, frågor och svar samt förslag till tillsynsstandarder och förslag till genomförandestandarder ska fullt ut respektera tillämpliga bestämmelser i denna förordning och i de lagstiftningsakter som avses i punkt 2. Myndighetens verksamhet och åtgärder ska i den mån den är tillåten och relevant enligt dessa bestämmelser, i enlighet med proportionalitetsprincipen, ta vederbörlig hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna hos den verksamhet som bedrivs av ett finansiellt institut, ett företag, en annan enhet eller en finansiell verksamhet som påverkas av myndighetens verksamhet och åtgärder."

c) Följande punkt ska läggas till:

"7. Myndigheten ska inrätta en kommitté som ska vara en integrerad del av myndigheten och som ska fungera rådgivande för myndigheten när det gäller hur dess agerande och åtgärder, i fullständig överensstämmelse med tillämpliga regler, ska beakta särskilda skillnader som råder i sektorn avseende arten, omfattningen och komplexiteten hos risker, avseende affärsmodeller och affärspraxis samt avseende de finansiella institutens och marknadernas storlek, i den utsträckning sådana faktorer är relevanta för de regler som beaktas."

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Myndigheten ska ingå i ett europeiskt system för finansiell tillsyn (ESFS). ESFS huvudsakliga syfte ska vara att se till att de regler som gäller för den finansiella sektorn genomförs på ett sätt som bevarar den finansiella stabiliteten och som säkerställer förtroendet för det finansiella systemet som helhet samt ger effektivt och tillräckligt skydd för kunder till och konsumenter av finansiella tjänster."

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Enligt principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) ska parterna inom ESFS samarbeta i en anda av förtroende och med fullständig ömsesidig respekt, i synnerhet genom att se till att lämpliga och tillförlitliga uppgifter utväxlas mellan dem och från myndigheten till Europaparlamentet, rådet och kommissionen."

c) I punkt 5 ska följande stycke läggas till:

"Utan att det påverkar nationella befogenheter, ska hänvisningar i denna förordning till tillsyn innefatta all relevant verksamhet, som alla behöriga myndigheter ska utföra enligt de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2."

3. Artikel 3 ska ersättas med följande:

"Artikel 3

Myndigheternas ansvarighet

1. De myndigheter som avses i artikel 2.2 a–d ska vara ansvariga inför Europaparlamentet och rådet.
 2. I enlighet med artikel 226 i EUF-förordningen ska myndigheten fullt ut samarbeta med Europaparlamentet under en sådan eventuell undersökning enligt den artikeln.
 3. Tillsynsstyrelsen ska anta en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om utförandet av ordförandens uppgifter, och ska senast den 15 juni varje år överlämna denna rapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska offentliggöras.
 4. På Europaparlamentets begäran ska ordföranden delta i en utfrågning inför Europaparlamentet om myndighetens prestationer. En utfrågning ska äga rum minst en gång om året. Ordföranden ska, på begäran, göra ett uttalande inför Europaparlamentet och besvara alla eventuella frågor från dess ledamöter.
 5. Ordföranden ska, på begäran och minst 15 dagar före det uttalande som avses i punkt 4, skriftligen rapportera om myndighetens verksamhet till Europaparlamentet.
 6. Förutom de uppgifter som avses i artiklarna 11–18, 20 och 33, ska rapporten även innehålla alla relevanta uppgifter som Europaparlamentet begär på ad hoc-basis.
 7. Myndigheten ska svara muntligt eller skriftligt på frågor som Europaparlamentet eller rådet riktar till den, inom fem veckor från mottagandet.
 8. På begäran ska ordföranden hålla konfidentiella muntliga diskussioner inom stängda dörrar med ordföranden, vice ordförandena och samordnarna för Europaparlamentets ansvariga utskott. Alla deltagare ska respektera kraven om tystnadsplikt.
 9. Utan att det påverkar dess konfidentialitetsskyldigheter som härrör från deltagande i internationella fora ska myndigheten på begäran informera Europaparlamentet om sitt bidrag till en enhetlig, gemensam, konsekvent och effektiv representation av unionens intressen i sådana internationella fora."
4. I artikel 4.2 ska led ii ersättas med följande:
- "ii) när det gäller direktiv 2002/65/EG, de myndigheter och organ som har behörighet att säkerställa att finansiella institut uppfyller kraven i det direktivet."
5. I artikel 7 ska följande stycke läggas till:
- "Lokaliseringen av myndighetens säte ska inte påverka hur myndigheten utför sina uppgifter och befogenheter, hur dess styrningsstruktur organiseras, hur dess huvudsakliga organisation drivs eller hur dess verksamhet i huvudsak finansieras, samtidigt som den ska göra det möjligt, i tillämpliga fall, att med unionens byråer dela sådana administrativa stödtjänster och lokalförvaltningstjänster som inte har någon anknytning till kärnverksamheten."
6. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:
 - i) Led a ska ersättas med följande:

"a) Att på grundval av de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, bidra till upprättandet av gemensamma standarder och metoder av hög kvalitet för reglering och tillsyn, särskilt genom att utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder och tillsynsstandarder, riktlinjer, rekommendationer och andra åtgärder, inbegripet yttranden."
 - ii) Följande led ska införas:

"aa) Att utarbeta och hålla uppdaterad en unionshandbok för tillsynen av finansiella institut i unionen som beskriver bästa praxis samt metoder och processer av hög kvalitet och, bland annat, beaktar förändringar i affärspraxis och affärsmodeller och de finansiella institutens och marknadernas storlek."

- iii) Led b ska ersättas med följande:
- "b) Att bidra till en konsekvent tillämpning av rättsligt bindande unionsakter, särskilt genom att bidra till en gemensam tillsynskultur, säkerställa konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillämpning av de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, förebygga tillsynsarbiter, främja och övervaka oberoende i tillsynsverksamheten, medla och lösa tvister mellan behöriga myndigheter, säkerställa en verkningfull och enhetlig tillsyn av finansiella institut och inbördes överensstämmelse i tillsynskollegiernas verksamhet samt vidta åtgärder bland annat i krissituationer."
- iv) Leden e–h ska ersättas med följande:
- "e) Att organisera och genomföra inbördes utvärderingar av behöriga myndigheter, och i detta sammanhang utfärda riktlinjer och rekommendationer samt fastställa bästa praxis för att uppnå mer enhetliga tillsynsresultat.
- f) Att övervaka och bedöma marknadens utveckling inom sitt behörighetsområde, om relevant även utveckling som rör trender för försäkring, återförsäkring och tjänstepension, i synnerhet till hushåll och små och medelstora företag, och trender för innovativa finansiella tjänster med vederbörligt beaktande av utvecklingen rörande miljöfaktorer, sociala faktorer och bolagsstyrningsfaktorer.
- g) Att genomföra marknadsanalyser för att ge vägledning till utförandet av myndighetens arbetsuppgifter.
- h) Att när så är relevant främja skyddet av försäkringstagare, personer som omfattas av pensionssystem och förmånstagare, konsumenter och investerare, särskilt i fråga om brister i ett gränsöverskridande sammanhang och med beaktande av relaterade risker."
- v) Följande led ska införas efter led i:
- "ia) Att bidra till upprättandet av en gemensam strategi för finansiella uppgifter inom unionen."
- vi) Följande led ska införas efter led k:
- "ka) Att på sin webbplats offentliggöra, och regelbundet uppdatera, alla tekniska tillsynsstandarder, tekniska genomförandestandarder, riktlinjer, rekommendationer och frågor och svar för varje lagstiftningsakt som avses i artikel 1.2, inbegripet översikter som gäller läget för pågående arbete och planerad tidpunkt för antagande av förslag till tekniska tillsynsstandarder och förslag till tekniska genomförandestandarder."
- vii) Led l ska utgå.
- b) Följande punkt ska införas:
- "1a. När myndigheten utför sina uppgifter enligt denna förordning ska den
- a) till fullo utöva alla sina befogenheter,
- b) med beaktande av det övergripande målet att säkerställa de finansiella institutens säkerhet och sundhet, ta full hänsyn till olika typer av finansiella institut och finansiella instituts storlek och affärsmodeller,
- c) beakta tekniska innovationer, innovativa och hållbara affärsmodeller, såsom kooperativ och ömsesidiga bolag, och integrering av miljöfaktorer, sociala faktorer och bolagsstyrningsfaktorer."
- c) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:
- i) Följande led ska införas:
- "ca) utfärda rekommendationer som fastställs i artikel 29a,"
- "da) utfärda varningar i enlighet med artikel 9.3,"
- ii) Led g ska ersättas med följande:
- "g) avge yttranden till Europaparlamentet, rådet eller kommissionen som föreskrivs i artikel 16a,"

iii) Följande led ska införas:

"ga) utfärda svar på frågor som föreskrivs i artikel 16b,

gb) vidta åtgärder i enlighet med artikel 9a,".

d) Följande punkt ska läggas till:

"3. När myndigheten utför de uppgifter som avses i punkt 1 och utövar de befogenheter som avses i punkt 2 ska den agera med utgångspunkt i och inom ramarna för regelverket samt ta vederbörlig hänsyn till principerna om proportionalitet, när så är relevant, och bättre lagstiftning, inbegripet resultaten av analysen av kostnader och fördelar i enlighet med denna förordning.

De öppna offentliga samråd som avses i artiklarna 10, 15, 16 och 16a ska genomföras så brett som möjligt för att säkerställa en metod som inkluderar alla berörda parter och ska ge berörda parter rimlig tid att svara. Myndigheten ska offentliggöra en sammanfattning av de berörda parternas synpunkter och en översikt över hur information och synpunkter som samlats in från samrådet användes i ett förslag till teknisk tillsynsstandard och i ett förslag till teknisk genomförandestandard."

7. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

"a) samla in uppgifter om, analysera och rapportera om konsumenttrender, såsom utvecklingen av kostnader och avgifter för finansiella tjänster och produkter till privatpersoner i medlemsstaterna,".

ii) Följande led ska införas:

"aa) göra djupgående tematiska granskningar av marknadsbeteenden och bygga upp en gemensam bild av praxis på marknaderna, i syfte att identifiera potentiella problem och att analysera deras effekter,

ab) utveckla riskindikatorer för icke-professionella investerare för att utan onödigt dröjsmål upptäcka möjliga upphov till skada för konsumenterna och investerarna,".

iii) Följande led ska läggas till:

"e) bidra till likvärdiga konkurrensvillkor på den inre marknaden, där konsumenter och andra användare av finansiella tjänster har rättvis tillgång till finansiella tjänster och produkter,

f) samordna behöriga myndigheters anonyma kundbesöksundersökningar, i tillämpliga fall."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Myndigheten ska övervaka nya och befintliga former av finansiell verksamhet och får anta riktlinjer och rekommendationer för att främja säkra och sunda marknader och en enhetlig och effektiv reglerings- och tillsynspraxis."

c) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

"4. Myndigheten ska inrätta en kommitté för konsumentskydd och finansiell innovation, som ska vara en integrerad del av myndigheten och omfatta alla relevanta behöriga myndigheter och myndigheter med ansvar för konsumentskydd i syfte att stärka konsumentskyddet, samordna regleringen och tillsynen av ny eller innovativ finansiell verksamhet och bistå med råd som myndigheten ska lägga fram för Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Myndigheten ska samarbeta nära med Europeiska dataskyddsstyrelsen, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 (*), för att undvika duplicering, inkonsekvenser och rättsosäkerhet på området för dataskydd. Myndigheten får också bjuda in nationella dataskyddsmyndigheter som observatörer i kommittén.

5. Myndigheten får tillfälligt förbjuda eller begränsa marknadsföring, distribution eller försäljning av vissa finansiella produkter, instrument eller verksamheter som kan orsaka avsevärd finansiell skada för kunder eller konsumenter eller som hotar finansmarknadernas funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system i de fall och på de villkor som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 eller, om så krävs i en krissituation, i enlighet med artikel 18 och på de villkor som anges där.

Myndigheten ska se över det beslut som avses i första stycket med lämpliga mellanrum, dock minst en gång var sjätte månad. Efter minst två på varandra följande förlängningar och på grundval av lämplig analys som syftar till att bedöma effekten på kunden eller konsumenten får myndigheten besluta om en årlig förlängning av förbudet.

En medlemsstat får begära att myndigheten omprövar sitt beslut. I sådana fall ska myndigheten i enlighet med det förfarande som anges i artikel 44.1 andra stycket besluta huruvida den vidhåller det beslutet.

Myndigheten får också bedöma om det finns behov av förbud mot eller begränsningar av vissa former av finansiell verksamhet eller praxis och, om ett sådant behov föreligger, underrätta kommissionen och de behöriga myndigheterna för att underlätta antagandet av sådana förbud eller begränsningar.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1)."

8. Följande artikel ska införas:

"Artikel 9a

Skrivelser om att inte vidta åtgärder

1. Myndigheten ska endast vidta åtgärderna som avses i punkt 2 i denna artikel under exceptionella omständigheter när den anser att tillämpningen av en av de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 eller av någon delegerad akt eller genomförandeakt som baseras på dessa lagstiftningsakter ger upphov till betydande problem, av något av följande skäl:

- a) Myndigheten anser att det finns bestämmelser i akten som kan stå i direkt strid med en annan relevant akt.
- b) Om akten är en sådan lagstiftningsakt som avses i artikel 1.2 och avsaknaden av delegerade akter eller genomförandeakter för att komplettera eller specificera akten i fråga ger upphov till befogat tvivel gällande de rättsliga följderna av lagstiftningsakten eller en korrekt tillämpning av den.
- c) Avsaknaden av riktlinjer och rekommendationer enligt artikel 16 innebär praktiska problem avseende tillämpningen av lagstiftningsakten i fråga.

2. I de fall som avses i punkt 1 ska myndigheten till de behöriga myndigheterna och kommissionen översända en skriftlig detaljerad redogörelse för de problem den anser finnas.

I de fall som avses i punkt 1 a och b ska myndigheten till kommissionen lämna ett yttrande om eventuella åtgärder den finner lämpliga, i form av ett nytt lagstiftningsförslag eller ett förslag till en ny delegerad akt eller genomförandeakt och om hur brådskande frågan enligt myndighetens mening är. Myndigheten ska offentliggöra sitt yttrande.

I det fall som avses i punkt 1 c i denna artikel ska myndigheten så snart som möjligt utvärdera behovet av att anta relevanta riktlinjer eller rekommendationer i enlighet med artikel 16.

Myndigheten ska handla snabbt, framför allt med målet att bidra till förhindrande av de problem som avses i punkt 1, närhelst det är möjligt.

3. Om det är nödvändigt i de fall som avses i punkt 1 och i väntan på antagande och tillämpning av nya åtgärder till följd av de steg som avses i punkt 2 ska myndigheten avge yttranden avseende särskilda bestämmelser i de akter som avses i punkt 1 i syfte att sprida konsekvent, effektiv och ändamålsenlig praxis för tillsyn och efterlevnad samt gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionsrätten.

4. Om myndigheten, på grundval av den information den mottar, i synnerhet från behöriga myndigheter, anser att någon av de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 eller en delegerad akt eller genomförandeakt som är baserad på dessa lagstiftningsakter ger upphov till betydande exceptionella problem med avseende på marknads förtroende, konsument-, kund- eller investerarskydd, de finansiella marknadernas eller varumarknadernas funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen, ska den utan onödigt dröjsmål sända en skrivelse med en detaljerad redogörelse till de behöriga myndigheterna och kommissionen för de problem den anser finnas. Myndigheten får lämna ett yttrande till kommissionen om eventuella åtgärder den finner lämpliga, i form av ett nytt lagstiftningsförslag eller ett förslag till en ny delegerad akt eller genomförandeakt och om hur brådskande frågan är. Myndigheten ska offentliggöra sitt yttrande."

9. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

"1. Om Europaparlamentet och rådet, i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget, till kommissionen delegerar befogenheten att anta tekniska tillsynsstandarder med hjälp av delegerade akter, för att sörja för en konsekvent harmonisering inom de områden som särskilt anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, får myndigheten utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder. Myndigheten ska överlämna sina förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen för antagande. Myndigheten ska samtidigt översända dessa tekniska tillsynsstandarder för kännedom till Europaparlamentet och rådet."

ii) Tredje stycket ska ersättas med följande:

"Innan förslagen lämnas till kommissionen ska myndigheten ha genomfört öppna offentliga samråd om förslagen till tekniska tillsynsstandarder och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte alls står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av det förslag till tekniska tillsynsstandarder som avses eller till hur brådskande ärendet är. Myndigheten ska begära råd från den berörda intressentgrupp som avses i artikel 37."

iii) Fjärde stycket ska utgå.

iv) Femte och sjätte styckena ska ersättas med följande:

"Kommissionen ska inom tre månader från mottagandet av ett förslag till teknisk tillsynsstandard besluta huruvida den ska anta det. Kommissionen ska i god tid informera Europaparlamentet och rådet att beslutet om antagande inte kan äga rum inom tremånadersperioden. Om det ligger i unionens intresse får kommissionen anta förslaget till teknisk tillsynsstandard endast till viss del eller med ändringar.

Om kommissionen har för avsikt att inte anta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder eller att anta det endast delvis eller med ändringar, ska den sända tillbaka förslaget till teknisk tillsynsstandard till myndigheten, med en förklaring till varför det inte antas eller varför det ska ändras. Kommissionen ska lämna en kopia av sin skrivelse till Europaparlamentet och rådet. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget till teknisk tillsynsstandard på grundval av kommissionens föreslagna ändringar och på nytt överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Om myndigheten inte har lämnat in något förslag till teknisk tillsynsstandard inom den tidsfrist som fastställts i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 får kommissionen begära ett sådant förslag inom en ny tidsfrist. Myndigheten ska i god tid informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen att den inte kommer att kunna hålla den nya tidsfristen."

c) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

"Kommissionen ska genomföra öppna offentliga samråd om förslaget till tekniska tillsynsstandarder och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av det förslag till tekniska tillsynsstandarder som avses eller till hur brådskande ärendet är. Kommissionen ska också begära råd från den berörda intressentgrupp som avses i artikel 37."

- d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Tekniska tillsynsstandarder ska antas genom förordningar eller beslut. Orden 'teknisk tillsynsstandard' ska finnas med i rubriken till sådana förordningar eller beslut. Dessa standarder ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i dem."

10. I artikel 13.1 ska andra stycket utgå.

11. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

"1. Om Europaparlamentet och rådet enligt artikel 291 i EUF-fördraget tilldelar kommissionen genomförandebefogenheter att anta tekniska genomförandestandarder med hjälp av genomförandeakter inom områden som fastställts specifikt i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, får myndigheten utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder. Tekniska genomförandestandarder ska vara tekniska, får inte innebära strategiska beslut eller policyval och deras innehåll ska syfta till att fastställa villkoren för tillämpning av de akterna. Myndigheten ska överlämna sina förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen för antagande. Myndigheten ska samtidigt översända dessa tekniska genomförandestandarder för kännedom till Europaparlamentet och rådet.

Myndigheten ska innan den lämnar in förslag till genomförandestandarder till kommissionen genomföra öppna offentliga samråd och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte alls står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av det förslag till tekniska genomförandestandarder som avses eller till hur brådskande ärendet är. Myndigheten ska begära råd från den berörda intressentgrupp som avses i artikel 37.

Kommissionen ska inom tre månader från mottagandet av ett förslag till teknisk genomförandestandard besluta huruvida den ska anta det. Kommissionen får förlänga denna tidsfrist med en månad. Kommissionen ska i god tid informera Europaparlamentet och rådet om antagandet inte kan äga rum inom tremånadersperioden. Om det ligger i unionens intresse får kommissionen anta förslaget till teknisk genomförandestandard endast till viss del eller med ändringar.

Om kommissionen har för avsikt att inte anta ett förslag till teknisk genomförandestandard eller att anta det endast delvis eller med ändringar ska den sända tillbaka förslaget till myndigheten, med en förklaring till varför den har för avsikt att inte anta det eller varför det ska ändras. Kommissionen ska lämna en kopia av sin skrivelse till Europaparlamentet och rådet. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget till teknisk genomförandestandard på grundval av kommissionens föreslagna ändringar och på nytt överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten när den period på sex veckor som avses i fjärde stycket löper ut inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk genomförandestandard, eller har överlämnat ett förslag till teknisk genomförandestandard som inte har ändrats på ett sådant sätt att det är förenligt med kommissionens förslag till ändringar, får kommissionen anta den tekniska genomförandestandarden med de ändringar den anser relevanta eller förkasta den.

Kommissionen får inte ändra innehållet i ett förslag till teknisk genomförandestandard som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

2. Om myndigheten inte har lämnat in något förslag till teknisk genomförandestandard inom den tidsfrist som fastställts i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 får kommissionen begära ett sådant förslag inom en ny tidsfrist. Myndigheten ska i god tid informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen att den inte kommer att kunna hålla den nya tidsfristen."

- b) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

"Kommissionen ska genomföra öppna offentliga samråd om förslaget till tekniska genomförandestandarder och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av det förslag till tekniska genomförandestandarder som avses eller till hur brådskande ärendet är. Kommissionen ska också begära råd från den berörda intressentgrupp som avses i artikel 37."

- c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Tekniska genomförandestandarder ska antas genom förordningar eller beslut. Orden "teknisk genomförandestandard" ska finnas med i rubriken till sådana förordningar eller beslut. Dessa standarder ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i dem."

12. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

"1. Myndigheten ska, i syfte att upprätta en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis inom ESFS och säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionsrätten, utfärda riktlinjer riktade till alla behöriga myndigheter eller alla finansiella institut och utfärda rekommendationer till en eller flera behöriga myndigheter eller en eller flera finansiella institut.

Riktlinjer och rekommendationer ska överensstämma med mandatet i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 eller i den här artikeln.

2. Myndigheten ska när så är lämpligt genomföra öppna offentliga samråd om de riktlinjer och rekommendationer och, i förekommande fall, de frågor och svar som den utfärdar och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna med att utfärda sådana riktlinjer och rekommendationer. Dessa samråd och analyser ska stå i proportion till riktlinjernas eller rekommendationernas omfattning, art och konsekvenser. Myndigheten ska när så är lämpligt också begära råd från intressentgruppen för försäkring och återförsäkring och intressentgruppen för tjänstepensioner som avses i artikel 37. Om myndigheten inte genomför öppna offentliga samråd eller inte begär råd från intressentgruppen för försäkring och återförsäkring och intressentgruppen för tjänstepensioner, ska den lämna skäl för detta."

- b) Följande punkt ska införas:

"2a. Riktlinjer och rekommendationer ska inte endast hänvisa till, eller återge, delar av lagstiftningsakter. Innan en ny riktlinje eller rekommendation utfärdas ska myndigheten först se över befintliga riktlinjer och rekommendationer, i syfte att undvika eventuell duplicering."

- c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen om de riktlinjer och rekommendationer som har utfärdats."

13. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 16a

Yttranden

1. Myndigheten får, på begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen eller på eget initiativ, avge yttranden till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om alla frågor som har samband med dess behörighetsområde.

2. Den begäran som avses i punkt 1 får inbegripa ett offentligt samråd eller en teknisk analys.

3. När det gäller bedömning av fusioner och förvärv som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG och som enligt det direktivet kräver samråd mellan de behöriga myndigheterna i två eller fler medlemsstater, får myndigheten på begäran av någon av de berörda behöriga myndigheterna avge och offentliggöra ett yttrande om sådana bedömningar, utom avseende kriterierna i artikel 59.1 e i direktiv 2009/138/EG. Yttrandet ska avges utan dröjsmål och under alla förhållanden före slutet av bedömningsperioden enligt direktiv 2009/138/EG.

4. Myndigheten får på begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen ge tekniska råd till Europaparlamentet, rådet och kommissionen på de områden som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

Artikel 16b

Frågor och svar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5 i denna artikel får frågor gällande den praktiska tillämpningen eller genomförandet av bestämmelserna i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, eller tillhörande delegerade akter och genomförandekter samt riktlinjer och rekommendationer som antagits enligt dessa lagstiftningsakter, ställas av alla fysiska eller juridiska personer, inbegripet behöriga myndigheter och unionens institutioner och organ, till myndigheten på något av unionens officiella språk.

Innan finansiella institut ställer en fråga till myndigheten ska de bedöma huruvida de ska ställa frågan i första hand till sin behöriga myndighet.

Innan myndigheten offentliggör svar på godkända frågor får den begära kompletterande förtydliganden av frågor som ställts av de fysiska eller juridiska personer som avses i denna punkt.

2. Svar från myndigheten på de frågor som avses i punkt 1 ska inte vara bindande. Svar ska göras tillgängligt på minst det språk som frågan lämnades på.

3. Myndigheten ska upprätta och underhålla ett webbaserat verktyg på sin webbplats för inlämnande av frågor och snabbt offentliggörande av alla frågor som inkommer och svar på alla tillåtliga frågor enligt punkt 1, om inte ett sådant offentliggörande står i strid med dessa personers berättigade intresse eller skulle innebära en risk för det finansiella systemets stabilitet. Myndigheten kan avvisa frågor som den inte avser att svara på. Myndigheten ska offentliggöra avvisade frågor på sin webbplats under en period på två månader.

4. Tre röstberättigade ledamöter i tillsynsstyrelsen kan begära att tillsynsstyrelsen enligt artikel 44 ska fatta beslut om huruvida det ämne som tas upp i den tillåtliga fråga som avses i punkt 1 i den här artikeln ska behandlas i riktlinjer enligt artikel 16, begära råd från den intressentgrupp som avses i artikel 37, granska frågorna och svaren med lämpliga mellanrum, genomföra öppna offentliga samråd eller analysera möjliga tillhörande kostnader och fördelar. Sådana samråd och analyser ska stå i proportion till omfattningen, arten och konsekvenserna av de aktuella utkastet till frågor och svar eller till hur brådskande ärendet är. När den intressentgrupp som avses i artikel 37 involveras ska sekretesskyldighet tillämpas.

5. Myndigheten ska till kommissionen vidarebefordra frågor som kräver tolkning av unionsrätten. Myndigheten ska offentliggöra alla svar från kommissionen."

14. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

"2. Myndigheten ska, på begäran av en eller flera behöriga myndigheter, Europaparlamentet, rådet, kommissionen, relevant intressentgrupp eller på eget initiativ, inbegripet när detta bygger på faktauppgifter och väl underbyggd information från fysiska eller juridiska personer, och efter att ha underrättat den berörda behöriga myndigheten, redogöra för hur den avser gå vidare med fallet och när så är lämpligt utreda den påstådda överträdelsen av eller underlåtenheten att tillämpa unionsrätten."

ii) Följande stycken ska läggas till:

"Utän att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 35 får myndigheten, efter att ha informerat den berörda behöriga myndigheten, rikta en vederbörligen motiverad begäran om information direkt till andra behöriga myndigheter, när en begäran om information från den berörda behöriga myndigheten har visat sig vara eller anses vara otillräcklig för att få den information som anses vara nödvändig för att utreda en påstådd överträdelse av unionsrätten eller underlåtenhet att tillämpa den.

Mottagaren av en sådan begäran ska förse myndigheten med tydlig, korrekt och komplett information utan onödigt dröjsmål."

b) Följande punkt ska införas:

"2a. Utän att det påverkar befogenheterna enligt denna förordning och innan myndigheten utfärdar en sådan rekommendation som anges i punkt 3 ska myndigheten samverka med den berörda behöriga myndigheten, om den anser sådan samverkan lämplig för att åtgärda en överträdelse av unionsrätten, i ett försök att enas om åtgärder som den behöriga myndigheten måste vidta för att följa unionsrätten."

- c) Punkterna 6 och 7 ska ersättas med följande:

"6. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter ett sådant formellt yttrande som avses i punkt 4 i denna artikel inom den där angivna fristen, och om det är nödvändigt att utan dröjsmål åtgärda sådant bristande iakttagande av unionsrätten för att upprätthålla eller återställa neutrala konkurrensvillkor på marknaden, eller för att säkerställa det finansiella systemets funktion och integritet, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter och skyldigheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – om de relevanta kraven i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning är direkt tillämpliga på finansiella institut, anta ett enskilt beslut riktat till ett finansiellt institut med krav på att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionsrätten, däribland även att upphöra att tillämpa eventuell oförenlig praxis.

Myndighetens beslut ska överensstämma med det formella yttrande som kommissionen avgivit enligt punkt 4.

7. Beslut som antagits i enlighet med punkt 6 ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av behöriga myndigheter.

När behöriga myndigheter vidtar åtgärder avseende frågor som är föremål för ett formellt yttrande enligt punkt 4 eller ett beslut enligt punkt 6, ska de rätta sig efter det formella yttrandet eller, i förekommande fall, beslutet."

15. Följande artikel ska införas:

"Artikel 17a

Skydd av rapporterande personer

1. Myndigheten ska ha infört särskilda rapporteringskanaler för att ta emot och hantera information från en fysisk eller juridisk person som rapporterar om faktiska eller potentiella överträdelser, lagmissbruk eller underlåtenhet att tillämpa unionsrätten.

2. De fysiska eller juridiska personer som rapporterar genom dessa kanaler ska skyddas mot repressalier i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 (*), i tillämpliga fall.

3. Myndigheten ska säkerställa att all information kan lämnas in anonymt eller konfidentiellt och säkert. Om myndigheten bedömer att de inlämnade uppgifterna innehåller bevis eller betydande indikationer på en väsentlig överträdelse ska den lämna återkoppling till den rapporterande personen.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17)."

16. I artikel 18 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Om rådet har antagit ett beslut enligt punkt 2 i denna artikel, och under exceptionella omständigheter där samordnade åtgärder av behöriga myndigheter är nödvändiga för att åtgärda en negativ utveckling som allvarligt kan äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen eller kund- och konsumentskyddet, får myndigheten anta enskilda beslut med krav på de behöriga myndigheterna att vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 för att åtgärda sådan utveckling genom att se till att finansiella instituten och behöriga myndigheter uppfyller kraven i de lagstiftningsakterna."

17. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. I de fall som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, och utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 17, får myndigheten bistå de behöriga myndigheterna med att nå en överenskommelse i enlighet med förfarandet i punkterna 2–4 i den här artikeln i något av följande fall:

- a) På begäran av en eller flera av de berörda behöriga myndigheterna, om en behörig myndighet är oenig med en annan behörig myndighet vad gäller förfarandet för en åtgärd eller åtgärdens innehåll, en föreslagen åtgärd eller avsaknaden av åtgärder.

- b) I de fall det i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 föreskrivs att myndigheten får bistå på eget initiativ, om oenighet mellan behöriga myndigheter kan fastställas på grundval av objektiva skäl.

I de fall de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 kräver att ett gemensamt beslut fattas av behöriga myndigheter och där myndigheten i enlighet med dessa akter på eget initiativ får bistå de berörda behöriga myndigheterna med att nå en överenskommelse i enlighet med det förfarande som anges i punkterna 2–4 i den här artikeln, ska det antas att oenighet råder om inget gemensamt beslut fattas av dessa myndigheter inom de tidsfrister som anges i de akterna.”

- b) Följande punkter ska införas:

”1a. I följande fall ska de berörda behöriga myndigheterna utan onödigt dröjsmål underrätta myndigheten om att en överenskommelse inte har nåtts:

- a) Om en tidsfrist för att nå en överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna föreskrivs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 och något av följande inträffar:

- i) Tidsfristen löper ut.
ii) Minst två berörda behöriga myndigheter konstaterar på grundval av objektiva skäl att oenighet föreligger.

- b) Om ingen tidsfrist för att nå en överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna föreskrivs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 och något av följande inträffar:

- i) Minst två berörda behöriga myndigheter konstaterar på grundval av objektiva skäl att oenighet föreligger.
ii) Två månader har förflutit från den dag då en behörig myndighet mottog en begäran från en annan behörig myndighet om att vidta vissa åtgärder för att följa de akterna, och den anmodade myndigheten ännu inte har antagit ett beslut för att tillmötesgå denna begäran.

- 1b. Ordföranden ska bedöma huruvida myndigheten bör agera i enlighet med punkt 1. Om myndigheten agerar på eget initiativ ska den underrätta de berörda behöriga myndigheterna om sitt beslut att agera.

Då ett gemensamt beslut krävs enligt de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 ska alla behöriga myndigheter som deltar i det gemensamma beslutet i avvaktan på myndighetens beslut i enlighet med det förfarande som anges i artikel 44.4, avvakta med sina enskilda beslut. Om myndigheten beslutar att agera ska alla de behöriga myndigheter som deltar i det gemensamma beslutet avvakta med sina beslut tills det förfarande som anges i punkterna 2 och 3 i den här artikeln är avslutat.”

- c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Om det förlikningsskede som avses i punkt 2 har avslutats utan att de berörda behöriga myndigheterna har lyckats nå någon överenskommelse, får myndigheten fatta ett beslut för att lösa tvisten och ålägga myndigheterna att vidta en specifik åtgärd eller avstå från en viss åtgärd, och för att säkerställa överensstämmelse med unionsrätten. Myndighetens beslut ska vara bindande för de berörda behöriga myndigheterna. Genom sitt beslut kan myndigheten kräva att de behöriga myndigheterna återkallar eller ändrar ett beslut som de har antagit eller att de använder de befogenheter som de har enligt tillämplig unionsrätt.”

- d) Följande punkt ska införas:

”3a. Myndigheten ska underrätta de berörda behöriga myndigheterna om att förfarandena enligt punkterna 2 och 3 har avslutats, i förekommande fall tillsammans med det beslut som den fattat enligt punkt 3.”

- e) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter myndighetens beslut och därigenom inte säkerställer att ett finansiellt institut uppfyller krav som är direkt tillämpliga på det enligt de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – anta ett enskilt beslut riktat till det finansiella institutet med krav på att det finansiella institutet ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionsrätten, däribland även krav på att upphöra med viss praxis.”

18. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Myndigheten ska inom ramen för sina befogenheter främja och övervaka effektivt, ändamålsenligt och konsekvent arbete i de tillsynskollegier om sådana inrättats i enlighet med de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 och verka för enhetlighet och konsekvens i de olika tillsynskollegiernas tillämpning av unionsrätten. I syfte att skapa enhetlighet i fråga om bästa tillsynspraxis ska myndigheten främja gemensamma tillsynsplaner och undersökningar, och myndighetens personal ha oinskränkt rätt att delta i tillsynskollegierna, och ska därmed även kunna delta i tillsynskollegiernas verksamhet, inbegripet inspektioner på plats, som utförs gemensamt av två eller flera behöriga myndigheter."

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

"2. Myndigheten ska inta en ledande roll när det gäller att säkerställa att tillsynskollegierna för gränsöverskridande institut fungerar enhetligt och konsekvent i hela unionen, med beaktande av den systemrisk som de finansiella institut som avses i artikel 23 utgör, och ska där det är lämpligt sammankalla ett möte i ett tillsynskollegium."

ii) I tredje stycket ska led b ersättas med följande:

"b) inleda och samordna stresstester inom hela unionen i enlighet med artikel 32, för att bedöma de centrala finansiella institutens förmåga, särskilt den systemrisk som centrala finansiella institut utgör och som avses i artikel 23, att stå emot en ogynnsam marknadsutveckling, och utvärdera den potentiella ökade systemrisken som centrala finansiella institut kan utgöra i stressituationer, varvid det ska säkerställas att enhetliga metoder tillämpas på nationell nivå för dessa tester, och i lämpliga fall rikta en rekommendation till den behöriga myndigheten att åtgärda de problem som konstaterats vid stresstesten, inbegripet en rekommendation för att genomföra specifika bedömningar. Den får rekommendera att behöriga myndigheter genomför inspektioner på plats, och får delta i sådana inspektioner på plats, i syfte att säkerställa att de unionsomfattande bedömningarnas metoder, praxis och resultat är jämförbara och tillförlitliga."

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Myndigheten får utarbeta förslag till tekniska tillsyns- och genomförandestandarder, enligt vad som specificeras i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 och i enlighet med artiklarna 10–15, för att säkerställa enhetliga förutsättningar för tillämpning av bestämmelserna om tillsynskollegiernas operativa funktion. Myndigheten får utfärda riktlinjer och rekommendationer, i enlighet med artikel 16, för att främja enhetlighet i tillsynsrutinerna och de bästa metoder som har antagits av tillsynskollegierna."

19. Artikel 22 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Allmänna bestämmelser om systemrisker".

b) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

"2. Myndigheten ska, i samarbete med ESRB och i enlighet med artikel 23, utarbeta en gemensam strategi för identifiering av och mätning av systemviktighet, inklusive kvantitativa och kvalitativa indikatorer efter behov."

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Myndigheten får, på begäran av en eller flera behöriga myndigheter, Europaparlamentet, rådet eller kommissionen eller på eget initiativ, undersöka en särskild typ av finansiellt institut, produkttyp eller typ av beteende för att bedöma potentiella hot mot stabiliteten i det finansiella systemet eller mot kund- eller konsumentskyddet.

Efter en sådan undersökning som avses i första stycket får tillsynsstyrelsen göra lämpliga rekommendationer om åtgärder till den berörda behöriga myndigheten.

I detta syfte får myndigheten använda de befogenheter som den tilldelas enligt denna förordning, inklusive artikel 35."

20. I artikel 23 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Myndigheten ska, i samråd med ESRB, utveckla kriterier för identifiering och mätning av systemrisk och ett adekvat stresstest som innefattar en bedömning av faran för att den systemrisk som finansmarknadsaktörerna utgör eller är utsatta för ska öka i stressituationer, inbegripet potentiella miljörelaterade systemrisk. De finansmarknadsaktörer som kan utgöra en systemrisk ska bli föremål för skärpt tillsyn och, vid behov, de förfaranden för återhämtning, rekonstruktion och avveckling som anges i artikel 25."

21. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska införas:

"aa) Upprätta unionens strategiska gemensamma tillsynsprioriteringar i enlighet med artikel 29a.

ab) Inrätta samordningsgrupper i enlighet med artikel 45b för att främja konvergens i tillsynen och fastställa bästa praxis."

ii) Led b ska ersättas med följande:

"b) Främja ett effektivt bilateralt och multilateralt utbyte av uppgifter mellan behöriga myndigheter, på alla relevanta områden inklusive cybersäkerhet och cyberattacker, under fullständigt iakttagande av tillämpliga bestämmelser om konfidentialitet och skydd av personuppgifter i unionslagstiftningsakter på området."

iii) Led e ska ersättas med följande:

"e) Upprätta sektorspecifika och sektorövergripande utbildningsprogram, även rörande teknisk innovation, olika typer av kooperativ och ömsesidiga bolag, underlätta personalutbyte och uppmuntra behöriga myndigheter att öka utnyttjandet av system för att utstationera personal och andra instrument."

iv) Följande led ska läggas till:

"f) Inrätta ett övervakningssystem för bedömning av väsentliga miljörisker, sociala risker och bolagsstyrningsrelaterade risker med beaktande av Parisavtalet om Förenade nationernas ramkonvention om klimatförändringar."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Myndigheten får i tillämplig utsträckning utveckla nya praktiska instrument och konvergensskapande medel för att främja gemensam metod och praxis i tillsynen.

I syfte att skapa en gemensam tillsynskultur ska myndigheten utarbeta och hålla uppdaterad en unionshandbok för tillsynen av finansiella institut i unionen, med vederbörligt beaktande av riskernas art, omfattning och komplexitet, affärspraxis, affärsmodeller och de finansiella institutens och marknadernas storlek. Unionshandboken för tillsyn som helhet ska beskriva bästa praxis samt metoder och processer av hög kvalitet.

Myndigheten ska, om så är lämpligt, genomföra öppna offentliga samråd om de yttranden som avses i punkt 1 a, de medel och instrument som avses i denna punkt. Den ska också, om så är lämpligt, analysera de därmed förknippade potentiella kostnaderna och fördelarna. Dessa samråd och analyser ska stå i proportion till yttrandenas eller medlens och instrumentens omfattning, art och konsekvenser. Myndigheten ska i tillämpliga fall också begära råd från den relevanta intressentgruppen som avses i artikel 37."

22. Följande artikel ska införas:

"Artikel 29a

Unionens strategiska tillsynsprioriteringar

Efter en diskussion i tillsynsstyrelsen och med beaktande av bidrag som mottagits från behöriga myndigheter, befintligt arbete som utförts av unionens institutioner och analyser, varningar och rekommendationer som offentliggjorts av ESRB, ska myndigheten, åtminstone vart tredje år senast den 31 mars, fastställa högst två prioriteringar av unionsomfattande relevans som ska återspegla framtida utveckling och trender. De behöriga myndigheterna ska beakta de prioriteringarna när de utarbetar sina arbetsprogram, och lämna upplysning till myndigheten i enlighet därmed. Myndigheten ska diskutera de behöriga myndigheternas verksamhet påföljande år och dra slutsatser med utgångspunkt i detta. Myndigheten ska diskutera en eventuell uppföljning som kan omfatta riktlinjer, rekommendationer till behöriga myndigheter och inbördes utvärderingar på respektive område.

De prioriteringar av unionsomfattande relevans som myndigheten fastställer ska inte hindra behöriga myndigheter från att tillämpa sin bästa praxis, på grundval av sina ytterligare prioriteringar och nationella utveckling, och hänsyn ska tas till nationella särdrag."

23. Artikel 30 ska ersättas med följande:

"Artikel 30

Inbördes utvärderingar av behöriga myndigheter

1. Myndigheten ska regelbundet genomföra inbördes utvärderingar av hela eller delar av behöriga myndigheters verksamhet för att uppnå mer enhetliga och ändamålsenliga tillsynsresultat. Den ska i detta syfte utarbeta metoder för att objektivt bedöma och jämföra de behöriga myndigheter som utvärderas. Under planeringen och genomförandet av inbördes utvärderingar ska hänsyn tas till befintlig information och redan gjorda bedömningar som avser den berörda behöriga myndigheten, inbegripet all relevant information som har lämnats till myndigheten i enlighet med artikel 35, och alla relevanta uppgifter från berörda parter.

2. Vid tillämpningen av denna artikel ska myndigheten upprätta tillfälliga kommittéer för inbördes utvärdering, vilka ska bestå av personal från myndigheten och medlemmar från behöriga myndigheter. Ordförande för kommittéerna för inbördes utvärdering ska vara en medlem av myndighetens personal. Ordföranden ska efter samråd med förvaltningsstyrelsen och efter en öppen inbjudan till att anmäla intresse för deltagande lämna förslag på en ordförande och ledamöterna i kommittén för inbördes utvärdering, vilket ska godkännas av tillsynsstyrelsen. Förslaget ska anses antaget såvida inte tillsynsstyrelsen, inom tio dagar från det att ordförande föreslagit det, antar ett beslut om att avvisa det.

3. Den inbördes utvärderingen ska särskilt, men inte uteslutande, omfatta följande:

- a) Frågan om hur väl avvägda den behöriga myndighetens resurser är, dess grad av självständighet och dess styrformer, med särskild hänsyn till möjligheterna att effektivt tillämpa de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 och kapaciteten att anpassa sig till marknadsutvecklingen.
- b) Den ändamålsenlighet och den grad av konvergens som uppnåtts i tillämpningen av unionsrätten och i tillsynspraxis, även med avseende på de tekniska tillsynsstandarder och tekniska genomförandestandarder, riktlinjer och rekommendationer som antagits enligt artiklarna 10–16 och i vilken utsträckning tillsynspraxis uppfyller målen i unionsrätten.
- c) Den tillämpning av bästa praxis som utvecklats av behöriga myndigheter som med fördel kan antas av andra behöriga myndigheter.
- d) Den effektivitet och den grad av konvergens som uppnåtts i genomförandet av de bestämmelser som antagits för att genomföra unionsrätten, även med avseende på administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder gentemot ansvariga personer då dessa bestämmelser inte har följts.

4. Myndigheten ska ta fram en rapport med resultaten av den inbördes utvärderingen. Den rapporten om inbördes utvärdering ska utarbetas av kommittén för inbördes utvärdering och antas av tillsynsstyrelsen i enlighet med artikel 44.4. Vid utarbetandet av rapporten ska kommittén för inbördes utvärdering samråda med förvaltningsstyrelsen för att se till att rapporten överensstämmer med andra rapporter om inbördes utvärdering och säkerställa lika villkor. Förvaltningsstyrelsen ska i synnerhet bedöma huruvida metoden har tillämpats på samma sätt. I rapporten ska det beskrivas och anges vilka uppföljningsåtgärder som anses lämpliga, proportionerliga och nödvändiga till följd av den inbördes utvärderingen. Uppföljningsåtgärderna får antas i form av riktlinjer och rekommendationer i enlighet med artikel 16 och yttranden enligt artikel 29.1 a.

I enlighet med artikel 16.3 ska de behöriga myndigheterna med alla tillgängliga medel söka följa de utfärdade riktlinjerna och rekommendationerna.

När myndigheten utarbetar förslag till tekniska tillsynsstandarder eller tekniska genomförandestandarder i enlighet med artiklarna 10–15, eller riktlinjer eller rekommendationer i enlighet med artikel 16, ska den ta hänsyn till resultaten av den inbördes utvärderingen och all annan information som den inhämtar när den utför sina uppgifter, för att säkerställa enhetlig tillsynspraxis av högsta kvalitet.

5. Myndigheten ska avge ett yttrande till kommissionen om den, med beaktande av resultatet från den inbördes utvärderingen eller annan information som den inhämtar när den utför sina uppgifter, anser att ytterligare harmonisering av unionsreglerna för finansiella institut eller behöriga myndigheter skulle vara nödvändig sett från unionens synvinkel.

6. Myndigheten ska två år efter offentliggörandet av rapporten om den inbördes utvärderingen ta fram en uppföljningsrapport. Uppföljningsrapporten ska utarbetas av kommittén för inbördes utvärdering och antas av tillsynsstyrelsen i enlighet med artikel 44.4. Vid utarbetandet av rapporten ska kommittén för inbördes utvärdering samråda med förvaltningsstyrelsen för att se till att rapporten överensstämmer med andra uppföljningsrapporter. Uppföljningsrapporten ska särskilt, men inte uteslutande, omfatta en bedömning av hur väl avvägda och ändamålsenliga de åtgärder är som vidtagits av de behöriga myndigheter som är föremål för den inbördes utvärderingen som en följd av uppföljningsåtgärderna i rapporten om den inbördes utvärderingen.

7. Kommittén för inbördes utvärdering ska efter samråd med de behöriga myndigheterna som omfattas av den inbördes utvärderingen identifiera de motiverade huvudsatsarna av den inbördes utvärderingen. Myndigheten ska offentliggöra de motiverade huvudsatsarna av den inbördes utvärderingen och av den uppföljningsrapport som avses i punkt 6. Om myndigheternas motiverade huvudsatsar skiljer sig från de resultat som identifierats av kommittén för inbördes utvärdering ska myndigheten på konfidentiell basis översända kommitténs resultat till Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Om en behörig myndighet som är föremål för den inbördes utvärderingen anser att offentliggörandet av myndighetens motiverade huvudsatsar skulle innebära en risk för det finansiella systemets stabilitet ska den ha möjlighet att hänskjuta ärendet till tillsynsstyrelsen. Tillsynsstyrelsen får med enkel majoritet besluta att inte offentliggöra dessa utdrag.

8. Vid tillämpningen av denna artikel ska förvaltningsstyrelsen lägga fram ett förslag om en arbetsplan för den inbördes utvärderingen för de kommande två åren som bland annat ska återspegla erfarenheterna från tidigare förfaranden för inbördes utvärderingar och diskussionerna i de samordningsgrupper som avses i artikel 45b. Arbetsplanen för den inbördes utvärderingen ska utgöra en separat del av det årliga och det fleråriga arbetsprogrammet. Planen ska offentliggöras. I brådskande fall eller vid oförutsedda händelser får myndigheten besluta att genomföra ytterligare inbördes utvärderingar."

24. Artikel 31 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ersättas med följande:

"1. Myndigheten ska svara för den allmänna samordningen mellan de behöriga myndigheterna, särskilt i situationer då en ogynnsam utveckling kan komma att äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, stabiliteten hos det finansiella systemet eller, i situationer som inbegriper affärsverksamhet över gränserna, skyddet av försäkringstagare, personer som omfattas av pensionssystem och förmånstagare i unionen."

b) Andra stycket ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

"2. Myndigheten ska främja ett samordnat unionssvar, bl.a. genom att".

ii) Led e ska ersättas med följande:

"e) vidta lämpliga åtgärder i samband med utveckling som kan äventyra finansmarknadernas funktion i syfte att samordna åtgärder vidtagna av relevanta behöriga myndigheter,".

iii) Följande led ska införas:

"ea) vidta lämpliga åtgärder för att samordna relevanta behöriga myndigheters insatser i syfte att underlätta marknadsutvecklingen för aktörer eller produkter som är beroende av tekniska innovationer."

c) Följande punkt ska läggas till:

"3. I syfte att bidra till fastställandet av en gemensam europeisk strategi för teknisk innovation ska myndigheten främja enhetlig tillsyn, i tillämpliga fall med stöd från kommittén för konsumentskydd och finansiell innovation och därmed underlätta marknadsutvecklingen för aktörer eller produkter som är beroende av teknisk innovation, särskilt genom utbyte av information och bästa praxis. Där det är lämpligt får myndigheten utfärda riktlinjer eller rekommendationer i enlighet med artikel 16."

25. Följande artikel ska införas:

"Artikel 31a

Informationsutbyte om duglighet och lämplighet

Myndigheten ska, tillsammans med den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och med den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), inrätta ett system för utbyte av information som är relevant för de behöriga myndigheternas bedömning av duglighet och lämplighet för innehavare av kvalificerade innehav, direktörer och personer som innehar nyckelfunktioner inom finansiella institut, i enlighet med de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2."

26. Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Bedömning av marknadsutvecklingen, inklusive stresstester".

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Myndigheten ska övervaka och bedöma marknadsutvecklingen inom sitt behörighetsområde och, när så krävs, underrätta den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), ESRB och Europaparlamentet, rådet och kommissionen om relevanta tendenser vad gäller mikrotillsyn, potentiella risker och sårbarheter. Myndigheten ska i sin bedömning inkludera en analys av de marknader där finansiella institut är verksamma och en utvärdering av den potentiella marknadsutvecklingens inverkan på sådana institut."

c) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

"2. Myndigheten ska ta initiativ till och samordna unionsomfattande utvärderingar av de finansiella institutens förmåga att på ett realistiskt sätt stå emot en ogynnsam utveckling på marknaden. I detta syfte ska den utarbeta följande:"

ii) Led a ska ersättas med följande:

"a) Gemensamma metoder för att bedöma effekten av ekonomiska scenarier på ett finansiellt instituts finansiella ställning med hänsyn till bland annat de risker som härrör från ogynnsam miljömässig utveckling."

iii) Följande led ska införas:

"aa) Gemensamma metoder för identifiering av finansiella institut som ska inbegripas i unionsomfattande bedömningar."

iv) Följande led ska läggas till:

"d) Gemensamma metoder för att bedöma effekterna av miljörisker på de finansiella institutens finansiella stabilitet."

v) Följande stycke ska läggas till:

"Vid tillämpning av denna punkt ska myndigheten samarbeta med ESRB."

d) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

"3. Myndigheten ska en gång per år och oftare om så krävs – utan att det påverkar ESRB:s uppgifter enligt förordning (EU) nr 1092/2010 – till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESRB överlämna bedömningar av tendenser, potentiella risker och sårbarheter inom sitt behörighetsområde, i kombination med de indikatorer som avses i artikel 22.2 i den här förordningen."

27. Artikel 33 ska ersättas med följande:

"Artikel 33

Internationella förbindelser samt likvärdighet

1. Myndigheten får, utan att det påverkar medlemsstaternas och unionsinstitutionernas respektive behörighetsområden, utveckla kontakter och ingå administrativa arrangemang med reglerings- och tillsynsmyndigheter, internationella organisationer och förvaltningar i tredjeländer. Dessa avtal får inte medföra några juridiska förpliktelser för unionen och dess medlemsstater, och de får inte heller hindra medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter från att ingå bilaterala eller multilaterala avtal med dessa tredjeländer.

Om ett tredjeland, i enlighet med en gällande delegerad akt som antagits av kommissionen enligt artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849 ingår i den förteckning över jurisdiktioner med strategiska brister i sina nationella system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som utgör ett betydande hot mot unionens finansiella system ska myndigheten inte ingå administrativa arrangemang med reglerings- och tillsynsmyndigheterna i detta tredjeland. Detta ska inte hindra andra former av samarbete mellan myndigheten och motsvarande myndigheter i tredjeland som syftar till att minska hot mot unionens finansiella system.

2. Myndigheten ska bistå kommissionen vid utarbetandet av beslut om likvärdighet avseende reglerings- och tillsynsordningar i tredjeländer efter särskild begäran om råd från kommissionen eller om så krävs enligt de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

3. Myndigheten ska med särskild inriktning på konsekvenserna för den finansiella stabiliteten, marknadernas integritet, försäkringstagarskyddet och den inre marknadens funktion, övervaka relevant utveckling inom reglering och tillsyn och praxis för efterlevnadskontroll samt marknadens utveckling i tredjeländer, i den mån de är relevanta för riskbaserade bedömningar av likvärdighet, för vilka beslut om likvärdighet har antagits av kommissionen enligt de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

Myndigheten ska dessutom kontrollera om de kriterier som ligger till grund för dessa beslut om likvärdighet och alla villkor som anges i dessa fortfarande är uppfyllda.

Myndigheten får samarbeta med berörda myndigheterna i tredjeländerna. Myndigheten ska lämna in en konfidentiell rapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) med en sammanfattning av slutsatserna av dess övervakning av alla likvärdiga tredjeländer. Rapporten ska särskilt var inriktad på konsekvenserna för den finansiella stabiliteten, marknadernas integritet, försäkringstagarskyddet eller den inre marknadens funktion.

Om myndigheten upptäcker relevanta utvecklingstendenser inom reglering, tillsyn eller praxis för efterlevnadskontroll i de tredjeländer som avses i denna punkt vilka kan påverka den finansiella stabiliteten i unionens eller i en eller flera av dess medlemsstater, marknadens integritet, försäkringstagarskyddet eller den inre marknadens funktion, ska den underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen på konfidentiell basis och utan onödigt dröjsmål.

4. Utan att det påverkar de särskilda krav som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 och med förbehåll för de villkor som anges i punkt 1 andra meningen i den här artikeln, ska myndigheten när så är möjligt samarbeta med de relevanta behöriga myndigheterna i tredjeländer vars reglerings- och tillsynsordningar har erkänts som likvärdiga. Detta samarbete ska i princip ske på grundval av administrativa arrangemang som ingåtts med de relevanta myndigheterna i dessa tredjeländer. När myndigheten förhandlar fram sådana administrativa arrangemang ska den inkludera bestämmelser om följande:

a) De mekanismer som gör det möjligt för myndigheten att inhämta relevant information, inklusive information om den rättsliga ordningen, tillsynssystemet, relevant marknadsutveckling och alla förändringar som kan påverka beslutet om likvärdighet.

- b) I den utsträckning det är nödvändigt för uppföljningen av sådana beslut om likvärdighet, förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet, inbegripet vid behov inspektioner på plats.

Myndigheten ska informera kommissionen om en behörig myndighet i ett tredjeland vägrar att ingå sådana administrativa arrangemang eller om den vägrar att aktivt samarbeta.

5. Myndigheten får ta fram standardiserade administrativa arrangemang i syfte att upprätta en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis inom unionen och för att stärka den internationella samordningen på tillsynsområdet. De behöriga myndigheterna sträva efter att följa sådana standardiserade arrangemang.

I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten inkludera information om administrativa arrangemang som har överenskommit med tillsynsmyndigheter, internationella organisationer eller förvaltningar i tredjeländer, myndighetens bistånd till kommissionen i samband med utarbetandet av beslut om likvärdighet och den övervakning som myndigheten utför i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

6. Myndigheten ska inom ramen för sina befogenheter enligt denna förordning och de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 bidra till en enad, gemensam, konsekvent och effektiv representation av unionens intressen i internationella fora.”

28. Artikel 34 ska utgå.

29. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 3 ska utgå.
b) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

”4. När myndigheten tar emot en varning eller rekommendation som ESRB riktar till den, ska myndigheten diskutera denna varning eller rekommendation vid nästa sammanträde i tillsynsstyrelsen eller, när så är lämpligt, tidigare, i syfte att bedöma i vilken utsträckning varningen eller rekommendationen påverkar myndighetens utförande av sina uppgifter och en möjlig uppföljning därtill.

Den ska, med relevant beslutsförfarande i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom denna förordning, besluta om eventuella åtgärder som ska vidtas för att åtgärda de frågor som identifierats i varningarna och rekommendationerna

Om myndigheten inte vidtar några åtgärder till följd av en varning eller rekommendation ska den ange skälen för att inte göra detta till ESRB. ESRB ska informera Europaparlamentet om detta i enlighet med artikel 19.5 i förordning (EU) nr 1092/2010. ESRB ska även informera rådet om detta.

5. När myndigheten tar emot en varning eller rekommendation från ESRB som är riktad till en behörig myndighet, får den i tillämpliga fall utöva de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning för att säkerställa att en uppföljning sker utan onödigt dröjsmål.

Om adressaten avser att inte följa ESRB:s rekommendation, ska den underrätta tillsynsstyrelsen om detta och med den diskutera sina skäl för att inte agera.

Om den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 17.1 i förordning (EU) nr 1092/2010 underrättar Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESRB om de åtgärder den har vidtagit med anledning av en rekommendation från ESRB, ska den ta vederbörlig hänsyn till tillsynsstyrelsens synpunkter.”

- c) Punkt 6 ska utgå.

30. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 2, 3 och 4 ska ersättas med följande:

”2. Intressentgruppen för försäkring och återförsäkring ska ha 30 ledamöter. Dessa ledamöter ska omfatta

- a) 13 ledamöter som företrädare, i en välavvägd fördelning, försäkrings- och återförsäkringsföretag samt försäkringsförmedlare som bedriver verksamhet i unionen, varav tre ska företrädare kooperativa och ömsesidiga försäkrings- och återförsäkringsföretag,

- b) 13 ledamöter som företräder representanter för anställda hos försäkrings- och återförsäkringsföretag samt försäkringsförmedlare som bedriver verksamhet i unionen, konsumenter, användare av försäkrings- och återförsäkringstjänster, för små och medelstora företag och företrädare för relevanta yrkessammanslutningar, och
- c) fyra ledamöter som är oberoende topprankade akademiker.
3. Intressentgruppen för tjänstepensioner ska ha 30 ledamöter. Dessa ledamöter ska omfatta
- a) 13 ledamöter som företräder, i en välvägd fördelning, tjänstepensionsinstitut som bedriver verksamhet i unionen,
- b) 13 ledamöter som företräder anställda, förmånstagare, små och medelstora företag och relevanta yrkessammanslutningar, och
- c) fyra ledamöter som är oberoende topprankade akademiker.
4. Ledamöterna i intressentgrupperna ska utses av tillsynsstyrelsen genom ett öppet och transparent urvalsförfarande. I sitt beslut ska tillsynsstyrelsen i största möjliga utsträckning se till att mångfalden inom försäkrings- och återförsäkringssektorn samt inom tjänstepensionssektorn återspeglas på lämpligt sätt, och att en geografisk och könsmässig avvägning görs mellan företrädare för intressenter i hela unionen. Ledamöterna i intressentgrupperna ska väljas utifrån sina kvalifikationer, färdigheter, relevanta kunskaper och styrkta expertis."
- b) Följande punkt ska införas:
- "4a. Ledamöterna i den berörda intressentgruppen ska välja en ordförande bland sina ledamöter. Ordförandeposten ska innehas för en period på två år.
- Europaparlamentet kan uppmana ordföranden för en intressentgrupp att göra ett uttalande inför parlamentet och besvara alla eventuella frågor från parlamentets ledamöter när så begärs."
- c) I punkt 5 ska första stycket ersättas med följande:
- "5. Myndigheten ska, om inte annat följer av den tystnadsplikt som anges i artikel 70 i denna förordning, tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter och se till att intressentgrupperna ges tillfredsställande sekretariatsstöd. Ledamöter, utom branschföreträdare, av de intressentgrupper som företräder ideella organisationer ska erhålla tillfredsställande ekonomisk ersättning. Denna ersättning ska ta hänsyn till ledamöternas förberedande arbete och uppföljningsarbete och minst motsvara ersättningsnivåerna för tjänstemän enligt avdelning V kapitel I avsnitt 2 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i dessa gemenskaper som fastställts i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 (*) (tjänsteföreskrifterna). Intressentgrupperna får inrätta arbetsgrupper i tekniska frågor. Ledamöterna i intressentgruppen för försäkring och återförsäkring och intressentgruppen för tjänstepensioner ska förordnas på fyra år, varefter ett nytt urvalsförfarande ska genomföras.
- (*) EUT L 56, 4.3.1968, s. 1."
- d) Punkt 6 ska ersättas med följande:
- "6. Intressentgrupperna får lämna råd till myndigheten i alla frågor som har samband med myndighetens uppgifter, med särskild fokus på de uppgifter som anges i artiklarna 10–16, 29, 30 och 32.
- Om ledamöterna i intressentgrupperna inte kan enas om något råd ska en tredjedel av deras ledamöter eller ledamöter som företräder en grupp av intressenter tillåtas att utfärda separata råd.
- Intressentgruppen för försäkring och återförsäkring, intressentgruppen för tjänstepensioner, bankintressentgruppen, intressentgruppen för värdepapper och marknader får lämna gemensamma råd om frågor som rör arbetet i de europeiska tillsynsmyndigheterna enligt artikel 56 om gemensamma ståndpunkter och akter."

e) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. Myndigheten ska offentliggöra intressentgruppernas råd, de separata råden från dess ledamöter och resultaten av samråden med den samt information om hur råden och resultaten av samråden beaktats."

31. Artikel 39 ska ersättas med följande:

"Artikel 39

Beslutsförfaranden

1. Myndigheten ska agera i enlighet med punkterna 2–6 i denna artikel när den antar beslut enligt artiklarna 17, 18 och 19.

2. Myndigheten ska, på adressatens officiella språk, underrätta alla adressater för ett beslut om sin avsikt att anta detsamma och, med all hänsyn till hur brådskande och komplex frågan är samt vilka konsekvenser den kan få, ange en tidsfrist inom vilken adressaten kan lämna synpunkter på beslutets innehåll. Adressaten får lämna sina synpunkter på sitt officiella språk. Bestämmelsen i första meningen gäller på motsvarande sätt för de rekommendationer som avses i artikel 17.3.

3. Myndighetens beslut ska innehålla beslutets grunder.

4. Adressaterna för myndighetens beslut ska underrättas om vilka rättsmedel som står till deras förfogande enligt denna förordning.

5. Myndigheten ska med lämpliga tidsintervall ompröva beslut som den fattat enligt artikel 18.3 eller 18.4.

6. Det beslut som myndigheten fattar enligt artikel 17, 18 eller 19 ska offentliggöras. Offentliggörandet ska innehålla identitetsuppgifter för den behöriga myndighet eller det finansiella institut som berörs och det huvudsakliga innehållet i beslutet, om inte ett sådant offentliggörande står i strid med dessa finansiella instituts berättigade intresse eller skyddet av deras affärshemligheter, eller allvarligt skulle kunna äventyra de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen."

32. Artikel 40 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led a ersättas med följande:

"a) En ordförande."

b) Följande punkt ska läggas till:

"6. Om den nationella offentliga myndighet som avses i punkt 1 b inte är en myndighet med ansvar för efterlevnadskontroll av konsumentskyddsregler får den ledamot i tillsynsstyrelsen som avses i den punkten besluta att bjuda in en företrädare (utan rösträtt) för medlemsstatens konsumentskyddsmyndighet. I de fall där ansvaret för konsumentskydd delas av flera myndigheter i en medlemsstat, ska dessa myndigheter enas om en gemensam företrädare."

33. Artiklarna 41 och 42 ska ersättas med följande:

"Artikel 41

Internna kommittéer

1. Tillsynsstyrelsen får på eget initiativ eller på ordförandens begäran inrätta interna kommittéer för specifika uppgifter som den tilldelas. På förvaltningsstyrelsens eller ordförandens begäran får tillsynsstyrelsen inrätta interna kommittéer för specifika uppgifter som tilldelats förvaltningsstyrelsen. Tillsynsstyrelsen får delegera vissa klart definierade uppgifter och beslut till interna kommittéer, till förvaltningsstyrelsen eller till ordföranden.

2. Vid tillämpning av artikel 17 ska ordföranden föreslå ett beslut att sammankalla en oberoende panel som ska antas av tillsynsstyrelsen. Den oberoende panelen ska bestå av ordföranden och sex andra ledamöter som ska föreslås av ordföranden efter samråd med förvaltningsstyrelsen och efter en öppen inbjudan till att anmäla intresse för deltagande. De sex andra ledamöterna får inte vara företrädare för den behöriga myndighet som påstås ha överträtt unionsrätten och de får inte ha något intresse i frågan eller någon direkt anknytning till den berörda behöriga myndigheten.

Varje ledamot av panelen ska ha en röst.

Panelens beslut ska fattas på grundval av minst fyra röster för förslaget.

3. Vid tillämpning av artikel 19 ska ordföranden föreslå ett beslut att sammankalla en oberoende panel som ska antas av tillsynsstyrelsen. Den oberoende panelen ska bestå av ordföranden och sex andra ledamöter som ska föreslås av ordföranden efter samråd med förvaltningsstyrelsen och efter en öppen inbjudan till att anmäla intresse för deltagande. De sex andra ledamöterna får inte vara företrädare för behöriga myndigheter som är part i den oenighet som föreligger och får inte ha något intresse i konflikten eller någon direkt anknytning till de berörda behöriga myndigheterna.

Varje ledamot av panelen ska ha en röst.

Panelens beslut ska fattas på grundval av minst fyra röster för förslaget.

4. Vid genomförandet av den undersökning som avses i artikel 22.4 första stycket får ordföranden föreslå ett beslut om inledande av utredning och ett beslut om sammankallande av en oberoende panel, vilket ska antas av tillsynsstyrelsen. Den oberoende panelen ska bestå av ordföranden och sex andra ledamöter som ska föreslås av ordföranden efter samråd med förvaltningsstyrelsen och efter en öppen inbjudan till att anmäla intresse för deltagande.

Varje ledamot av panelen ska ha en röst.

Panelens beslut ska fattas på grundval av minst fyra röster för förslaget.

5. De paneler som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel eller ska föreslå beslut enligt artikel 17 eller 19, vilka slutligt ska antas av tillsynsnämnden. Den panel som avses i punkt 4 i den här artikeln ska lägga fram resultaten av den utredning som genomförts enligt artikel 22.4 första stycket för tillsynsstyrelsen.

6. Tillsynsstyrelsen ska anta arbetsordningen för den panel som avses i denna artikel.

Artikel 42

Tillsynsstyrelsens oberoende

1. När ledamöterna i tillsynsstyrelsen utför uppgifter enligt denna förordning ska de handla oberoende och objektivt uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, någon regering eller något annat offentligt eller privat organ.

2. Medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ och andra offentliga eller privata organ får inte försöka påverka hur tillsynsstyrelsens ledamöter utför sina uppgifter.

3. Ledamöterna av tillsynsstyrelsen, ordföranden och de icke röstberättigade företrädare och observatörer som deltar i tillsynsstyrelsens möten ska inför varje sådant möte exakt och fullständigt deklarerat om de har eller inte har eventuella intressen som kan anses inverka negativt på deras oberoende i förhållande till någon punkt på dagordningen, och de ska avstå från att delta i diskussioner om och från att rösta i sådana frågor.

4. Tillsynsstyrelsen ska i sin arbetsordning fastställa de praktiska arrangemangen för den intressedeklaration som avses i punkt 3 och för förhindrande och hantering av intressekonflikter."

34. Artikel 43 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Tillsynsstyrelsen ska ge vägledning till myndigheten gällande dess arbete och ansvara för att fatta de beslut som avses i kapitel II. Tillsynsstyrelsen ska anta myndighetens yttranden, rekommendationer, riktlinjer och beslut, och utfärda sådana råd som avses i kapitel II, på grundval av förslag från relevant intern kommitté eller panel, ordföranden eller förvaltningsstyrelsen, beroende på vad som är tillämpligt."

b) Punkterna 2 och 3 ska utgå.

- c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Tillsynsstyrelsen ska på grundval av ett förslag från förvaltningsstyrelsen anta en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om utförandet av ordförandens uppgifter, och senast den 15 juni varje år överlämna denna rapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska offentliggöras."

- d) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. Tillsynsstyrelsen ska ha disciplinära befogenheter över ordföranden och verkställande direktören. Den får avlägsna verkställande direktören från dennes uppdrag i enlighet med artikel 51.5."

35. Följande artikel ska införas:

"Artikel 43a

Transparens kring beslut som antas av tillsynsstyrelsen

Utan hinder av vad som sägs i artikel 70 ska myndigheten, inom sex veckor från varje möte i tillsynsstyrelsen, åtminstone förse Europaparlamentet med ett omfattande och meningsfullt protokoll från överläggningarna vid det mötet som gör det möjligt att fullt ut förstå diskussionerna, inbegripet en kommenterad förteckning över beslut. Sådana protokoll ska inte spegla diskussioner i tillsynsstyrelsen som avser enskilda finansiella institut, såvida inte annat föreskrivs i artikel 75.3 eller i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2."

36. Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Tillsynsstyrelsens beslut ska fattas med en enkel majoritet av dess ledamöter. Varje röstberättigad ledamot ska ha en röst.

När det gäller de akter som anges i artiklarna 10-16 i denna förordning samt åtgärder och beslut som antas enligt artikel 9.5 tredje stycket i denna förordning och kapitel VI i denna förordning, och genom undantag från första stycket i den här punkten, ska tillsynsstyrelsen fatta beslut på grundval av kvalificerad majoritet bland dess ledamöter, enligt definitionen i artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen och i artikel 3 i protokoll nr 36 om övergångsbestämmelser.

Ordföranden får inte rösta om de beslut som avses i andra stycket.

När det gäller panelernas sammansättning i enlighet med artikel 41.2, 41.3 och 41.4 och ledamöterna i den kommittén för inbördes utvärdering som avses i artikel 30.2 ska tillsynsstyrelsen när den överväger ordförandens förslag sträva efter konsensus. Om konsensus inte kan nås ska tillsynsstyrelsens beslut fattas av en tre fjärdedels majoritet av dess ledamöter med rösträtt. Varje röstberättigad ledamot ska ha en röst.

När det gäller beslut som antas enligt artikel 18.3 och 18.4, och genom undantag från första stycket i den här punkten, ska tillsynsstyrelsen fatta beslut på grundval av en enkel majoritet av dess röstberättigade ledamöter."

- b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. När det gäller beslut i enlighet med artiklarna 17, 19 och 30 ska tillsynsstyrelsen rösta om de föreslagna besluten genom ett skriftligt förfarande. Tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter ska ha åtta arbetsdagar på sig att rösta. Varje röstberättigad ledamot ska ha en röst. Det föreslagna beslutet ska anses antaget om det inte avvisas av en enkel majoritet av tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter. Nedlagda röster får varken räknas som godkännanden eller avvísningar och får inte beaktas vid räkningen av antalet avgivna röster. Om tre av tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter motsätter sig det skriftliga förfarandet ska tillsynsstyrelsen diskutera och besluta om utkastet till beslut i enlighet med förfarandet i punkt 1 i den här artikeln.

Ledamöterna utan rösträtt och observatörerna ska, med undantag av den verkställande direktören, inte närvara vid några diskussioner i tillsynsstyrelsen som avser enskilda finansiella institut, såvida inte annat föreskrivs i artikel 75.3 eller i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2."

c) Följande punkt ska läggas till:

"5. Myndighetens ordförande ska ha rätt att när som helst begära omröstning. Utan att det påverkar den befogenheten och för effektiviteten i myndighetens beslutsprocess ska myndighetens tillsynsstyrelse sträva efter konsensus när den fattar beslut."

37. Artikel 45 ska ersättas med följande:

"Artikel 45

Sammansättning

1. Förvaltningsstyrelsen ska bestå av ordföranden och sex ledamöter av tillsynsstyrelsen som valts av och bland tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter.

Med undantag för ordföranden ska varje ledamot av förvaltningsstyrelsen som utses av tillsynsstyrelsen ha en suppleant som kan ersätta personen om denne är förhindrad att delta.

2. De ledamöter som utses av tillsynsstyrelsen ska förordnas på två och ett halvt år. Detta förordnande får förnyas en gång. Förvaltningsstyrelsen ska ha en jämn könsfördelning och dess sammansättning ska avspegla unionen som helhet. Mandaten ska vara överlappande och ett lämpligt system för rotation ska tillämpas.

3. Sammanträdena i förvaltningsstyrelsen ska sammankallas av ordföranden på eget initiativ eller på begäran av minst en tredjedel av ledamöterna, och ledas av ordföranden. Förvaltningsstyrelsen ska sammanträda före varje sammanträde i tillsynsstyrelsen, och så ofta som förvaltningsstyrelsen anser det nödvändigt. Den ska sammanträda minst fem gånger per år.

4. Ledamöterna i förvaltningsstyrelsen får, om inte annat följer av arbetsordningen, biträdas av rådgivare eller experter. De deltagare som inte har rösträtt, med undantag av den verkställande direktören, får inte delta i diskussioner inom förvaltningsstyrelsen som rör enskilda finansiella institut."

38. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 45a

Beslutsfattande

1. Förvaltningsstyrelsens beslut ska antas med enkel majoritet bland dess ledamöter och samtidigt ska konsensus eftersträvas. Varje ledamot ska ha en röst. Ordföranden ska vara en ledamot med rösträtt.

2. Verkställande direktören och en företrädare för kommissionen ska delta i tillsynsstyrelsens möten utan rösträtt. Kommissionens företrädare ska ha rösträtt i de frågor som avses i artikel 63.

3. Förvaltningsstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

Artikel 45b

Samordningsgrupper

1. Tillsynsstyrelsen får på eget initiativ eller på begäran av en behörig myndighet inrätta samordningsgrupper för definierade områden för vilka det kan finnas behov av samordning med beaktande av särskild händelseutveckling på marknaden. Förvaltningsstyrelsen ska inrätta samordningsgrupper för definierade områden på begäran av fem ledamöter av tillsynsstyrelsen.

2. Alla behöriga myndigheter ska delta i samordningsgrupper och i enlighet med artikel 35 tillhandahålla samordningsgrupperna de uppgifter dessa behöver för att utföra sina samordningsuppgifter i enlighet med deras mandat. Samordningsgruppernas arbete ska baseras på uppgifter som tillhandahålls från de behöriga myndigheterna och eventuella resultat som myndigheten fastställt.

3. Grupperna ska ledas av en av förvaltningsstyrelsens ledamöter. Varje år ska respektive ledamot i förvaltningsstyrelsen som ansvarar för en samordningsgrupp rapportera till tillsynsstyrelsen om diskussionernas och resultatens huvudinnehåll samt, om så är relevant, föreslå att en uppföljning eller inbördes utvärdering genomförs på respektive område. De behöriga myndigheterna ska underrätta myndigheten om hur de tagit hänsyn till samordningsgruppernas arbete i sin verksamhet.

4. Myndigheten får när den övervakar marknadsutveckling som kan utgöra fokus för samordningsgrupper, i enlighet med artikel 35 begära att behöriga myndigheter tillhandahåller nödvändiga uppgifter så att myndigheten kan fullgöra sin övervakningsroll."

39. Artikel 46 ska ersättas med följande:

"Artikel 46

Förvaltningsstyrelsens oberoende

Ledamöterna i förvaltningsstyrelsen ska handla oberoende och objektivt utslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, någon regering eller något annat offentligt eller privat organ.

Medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ och andra offentliga eller privata organ får inte försöka påverka förvaltningsstyrelsens ledamöter när dessa utför sina uppgifter."

40. Artikel 47 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

"3a. Förvaltningsstyrelsen får granska, yttra sig över och lägga fram förslag om alla frågor, utom vad gäller de uppgifter som anges i artikel 30."

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Förvaltningsstyrelsen ska föreslå en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om ordförandens uppgifter, för tillsynsstyrelsen för godkännande."

c) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. Förvaltningsstyrelsen ska med vederbörlig hänsyn till ett förslag från tillsynsstyrelsen utse och återkalla överklagandenämndens ledamöter i enlighet med artikel 58.3 och 58.5."

d) Följande punkt ska läggas till:

"9. Ledamöterna i förvaltningsstyrelsen ska offentliggöra alla sammanträden som hållits samt mottagna förmåner. Utgifter ska redovisas offentligt i enlighet med tjänsteföreskrifterna."

41. Artikel 48 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

"Ordföranden ska svara för att förbereda tillsynsstyrelsens arbete, inbegripet genom att fastställa den dagordning som tillsynsstyrelsen ska anta, kalla till möten lägga fram punkter för beslut samt fungera som ordförande för tillsynsstyrelsens möten.

Ordföranden ska svara för att fastställa dagordningen för förvaltningsstyrelsen för antagande av förvaltningsstyrelsen och ska fungera som ordförande för förvaltningsstyrelsens möten.

Ordföranden får uppmana förvaltningsstyrelsen att överväga att inrätta en samordningsgrupp i enlighet med artikel 45b."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Ordföranden ska väljas ut på grundval av meriter, färdigheter, kunskaper om finansiella institut och finansiella marknader samt erfarenhet som är relevant för finansiell tillsyn och reglering, efter en öppen ansökningsomgång där principen om jämn könsfördelning ska beaktas som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*. Tillsynsstyrelsen ska med kommissionens bistånd upprätta en slutlista över kvalificerade sökande för posten som ordförande. På grundval av denna slutlista ska rådet anta ett beslut om att utse en ordförande efter bekräftelse av Europaparlamentet.

Om ordföranden inte längre uppfyller villkoren i artikel 49 eller har befunnits skyldig till ett allvarligt fel får rådet, efter ett förslag från kommissionen som har godkänts av Europaparlamentet, anta ett beslut om att skilja personen i fråga från dennes uppdrag.

Tillsynsstyrelsen ska också bland sina ledamöter utse en vice ordförande som ska utföra ordförandens uppgifter i dennes frånvaro. Den vice ordföranden ska inte utses bland förvaltningsstyrelsens medlemmar.”

- c) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:

”Vid den utvärdering som avses i första stycket ska ordförandens uppgifter utföras av vice ordföranden.

Rådet får, på förslag av tillsynsstyrelsen, med bistånd av kommissionen och med beaktande av utvärderingen som avses i första stycket, förnya ordförandens mandat en gång.”

- d) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Ordföranden får skiljas från sitt uppdrag endast på allvarliga grunder. Han eller hon får endast skiljas från sitt uppdrag av Europaparlamentet efter att rådet antagit ett beslut efter samråd med tillsynsstyrelsen.”

42. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

- a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Ordförandens oberoende”.

- b) Första stycket ska ersättas med följande:

”Utan att det påverkar tillsynsstyrelsens funktion i fråga om ordförandens uppgifter, ska ordföranden varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, från någon regering eller något annat offentligt eller privat organ.”

43. Följande artikel ska införas:

”Artikel 49a

Utgifter

Ordföranden ska offentliggöra alla sammanträden som hållits med externa intressenter inom två veckor efter sammanträdet i fråga samt mottagna förmåner. Utgifter ska redovisas offentligt i enlighet med tjänsteföreskrifterna.”

44. Artikel 50 ska utgå.

45. Artikel 54 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

- i) Inledningen ska ersättas med följande:

”2. Gemensamma kommittén ska fungera som ett forum där myndigheten ska samarbeta nära och regelbundet för att säkerställa sektorövergripande konvergens, samtidigt som sektoriella särdrag beaktas, med europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), i synnerhet, när så krävs enligt unionsrätten, i fråga om”.

- ii) Första strecksatsen ska ersättas med följande:

”— finansiella konglomerat och, om så krävs enligt unionsrätten, konsolidering av tillsynen.”.

- iii) Femte strecksatsen ska ersättas med följande:

”— cybersäkerhet.”.

- iv) Sjätte strecksatsen ska ersättas med följande:

”— utbyte av uppgifter och bästa praxis med ESRB och de övriga europeiska tillsynsmyndigheterna.”.

- v) Följande strecksatser ska läggas till:
- finansiella tjänster till privatpersoner och konsument- och investerarskydd,
 - rådgivning från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 1.7.”
- b) Följande punkt ska införas:
- ”2a. Den gemensamma kommittén får bistå kommissionen i bedömningen av villkoren och de tekniska specifikationerna och förfarandena för att säkerställa en säker och effektiv sammanlänkning av de centraliserade automatiserade mekanismerna enligt den rapport som avses i artikel 32a.5 i direktiv (EU) 2015/849 samt i den faktiska sammankopplingen av de nationella registren enligt det direktivet.”
- c) Punkt 3 ska ersättas med följande:
- ”3. Gemensamma kommittén ska ha särskild personal som tillhandahålls från de europeiska tillsynsmyndigheterna som ska fungera som ett permanent sekretariat. Myndigheten ska avsätta tillräckliga resurser för administrativa utgifter samt utgifter för infrastruktur och drift.”
46. Artikel 55 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 3 ska ersättas med följande:
- ”3. Ordföranden i den gemensamma kommittén ska utses för ett år i taget enligt ett rullande schema bland ordförandena i de europeiska tillsynsmyndigheterna. Ordföranden i den gemensamma kommittén ska vara andre vice ordförande i ESRB.”
- b) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:
- ”Den gemensamma kommittén ska sammanträda minst var tredje månad.”
- c) Följande punkt ska läggas till:
- ”5. Myndighetens ordförande ska regelbundet underrätta tillsynsstyrelsen om ståndpunkter som intagits vid den gemensamma kommitténs sammanträden.”
47. Artiklarna 56 och 57 ska ersättas med följande:

”Artikel 56

Gemensamma ståndpunkter och akter

Inom ramen för sina uppgifter enligt kapitel II i denna förordning, och särskilt i fråga om genomförandet av direktiv 2002/87/EG, ska myndigheten i tillämpliga fall eftersträva att genom konsensus, om så är lämpligt, nå fram till gemensamma ståndpunkter tillsammans med den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten).

När så krävs enligt unionsrätten ska åtgärder enligt artiklarna 10–16 och beslut enligt artiklarna 17, 18 och 19 i denna förordning avseende tillämpningen av direktiv 2002/87/EG och av andra lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, som också ligger inom behörighetsområdet för den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) eller den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), antas, om så är lämpligt, parallellt av myndigheten och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten).

Artikel 57

Underkommittéer

1. Den gemensamma kommittén får inrätta underkommittéer vars syfte är att utarbeta utkast till gemensamma ståndpunkter och akter till den gemensamma kommittén.
2. Varje underkommitté ska bestå av de personer som avses i artikel 55.1 och en företrädare på hög nivå för den tjänstgörande personalen på den relevanta behöriga myndigheten i varje medlemsstat.

3. Varje underkommitté ska utse en ordförande bland företrädare för de relevanta behöriga myndigheterna som också ska vara observatör i den gemensamma kommittén.
4. För tillämpningen av artikel 56 ska en underkommitté för finansiella konglomerat inrättas inom den gemensamma kommittén.
5. Den gemensamma kommittén ska på sin webbplats offentliggöra alla inrättade underkommittéer, inklusive deras mandat och en förteckning över medlemmarna med deras respektive funktioner i underkommittén."
48. Artikel 58 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:
- "1. Överklagandenämnden för de europeiska tillsynsmyndigheterna inrättas härmed."
- b) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:
- "2. Överklagandenämnden ska bestå av sex ledamöter och sex suppleanter, vilka ska vara välrenommerade personer med styrka vitsord avseende relevanta kunskaper om unionsrätten och med internationella professionella erfarenheter, på tillräckligt hög nivå inom bankverksamhet, försäkring, tjänstepensioner, värdepappersmarknader eller andra finansiella tjänster, med uteslutande av personer är anställda vid behöriga myndigheter eller andra nationella institutioner eller unionsinstitutioner eller organ som deltar i myndighetens verksamheter samt ledamöter i intressentgruppen för försäkring och återförsäkring eller intressentgruppen för tjänstepensioner. Ledamöterna och suppleanterna ska vara medborgare i en medlemsstat och ska ha gedigna kunskaper i åtminstone två av unionens officiella språk. Överklagandenämnden ska besitta tillräcklig juridisk sakkunskap för att kunna tillhandahålla juridisk rådgivning avseende lagligheten, inbegripet proportionaliteten när det gäller myndighetens utövande av sina befogenheter."
- c) Punkt 3 ska ersättas med följande:
- "3. Två ledamöter och två suppleanter i överklagandenämnden ska utses av myndighetens förvaltningsstyrelse från en slutlista som kommissionen föreslår efter en öppen inbjudan att inkomma med intresseanmälan som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, och efter samråd med tillsynsstyrelsen.
- Efter att ha mottagit slutlistan får Europaparlamentet uppmana kandidater till ledamöter eller suppleanter att göra ett uttalande inför parlamentet och besvara eventuella frågor från dess ledamöter.
- Europaparlamentet får uppmana ledamöterna i överklagandenämnden att göra ett uttalande inför parlamentet och besvara eventuella frågor från dess ledamöter när så begärs, med undantag för uttalanden, frågor och svar som rör enskilda fall som avgjorts eller som är under behandling av överklagandenämnden."

51. Följande artikel ska införas:

"Artikel 60a

Myndighetens överskridande av befogenhet

Alla fysiska eller juridiska personer får lämna ett motiverat råd till kommissionen om de personerna anser att myndigheten har överskridit sin befogenhet, inbegripet att inte handla i enlighet med proportionalitetsprincipen som avses i artikel 1.5, när den handlar i enlighet med artiklarna 16 och 16b, och att detta innebär ett direkt och individuellt problem för denna person."

52. I artikel 62 ska punkt 1 ändras på följande sätt:

a) Inledningen ska ersättas med följande:

"1. Intäkter till myndigheten, som är ett europeiskt organ i enlighet med artikel 70 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) 2018/1046 (*) (nedan kallad *budgetförordningen*), ska särskilt omfatta alla kombinationer av följande:

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1)."

b) Följande led ska läggas till:

"d) Eventuella frivilliga bidrag från medlemsstaterna eller observatörer.

e) Överenskomna avgifter för publikationer, utbildning och andra tjänster som myndigheten tillhandahåller, om de särskilt har begärts av en eller flera behöriga myndigheter."

c) Följande stycke ska läggas till:

"Eventuella frivilliga bidrag från medlemsstaterna eller observatörer som avses i första stycket ska inte godtas om detta skulle leda till tvivel om myndighetens oberoende och opartiskhet. Frivilliga bidrag som utgör ersättning för kostnader för uppgifter som en behörig myndighet delegerat till myndigheten ska inte anses leda till tvivel om den senast nämndas oberoende."

53. Artiklarna 63, 64 och 65 ska ersättas med följande:

"Artikel 63

Upprättande av budgeten

1. Varje år ska verkställande direktören utarbeta ett preliminärt förslag till samlat programdokument för myndigheten för de tre följande budgetåren, med beräknade inkomster och utgifter samt uppgifter om personal, från den årliga och fleråriga programplaneringen och översända det till förvaltningsstyrelsen och tillsynsstyrelsen tillsammans med tjänsteförteckningen.

2. Tillsynsstyrelsen ska, på grundval av det förslag som har godkänts av förvaltningsstyrelsen, anta förslaget till samlat programdokument för de tre följande budgetåren.

3. Det samlade programdokumentet ska översändas av förvaltningsstyrelsen till kommissionen, Europaparlamentet och rådet samt Europeiska revisionsrätten senast den 31 januari.

4. Med beaktande av det samlade programdokumentet ska kommissionen i förslaget till unionens budget ta upp de preliminära anslag som den anser nödvändiga mot bakgrund av tjänsteförteckningen och de utjämnande bidrag som ska belasta unionens allmänna budget i enlighet med artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.

5. Europaparlamentet och rådet ska anta myndighetens tjänsteförteckning. Europaparlamentet och rådet ska bevilja anslag för utjämnande bidrag till myndigheten.

6. Tillsynsstyrelsen ska anta myndighetens budget. Budgeten ska bli slugiltig när unionens allmänna budget slutgiltigt har antagits. Vid behov ska den anpassas i enlighet med det slutgiltiga antagandet.
7. Förvaltningsstyrelsen ska utan onödigt dröjsmål underrätta Europaparlamentet och rådet om den avser att genomföra projekt som kan ha betydande ekonomiska konsekvenser för finansieringen av budgeten, särskilt projekt som rör fast egendom, t.ex. hyra eller förvärv av fastigheter.
8. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 266 och 267 i budgetförordningen ska Europaparlamentet och rådet godkänna alla projekt som kan ha betydande ekonomiska konsekvenser eller långsiktiga konsekvenser för finansieringen av myndighetens budget, särskilt projekt som rör fast egendom, t.ex. hyra eller förvärv av fastigheter, inbegripet uppsägningsklausuler.

Artikel 64

Genomförande och kontroll av budgeten

1. Verkställande direktören ska fungera som utanordnare och genomföra myndighetens årliga budget.
2. Myndighetens räkenskapsförare ska översända de preliminära räkenskaperna till kommissionens räkenskapsförare och till revisionsrätten senast den 1 mars påföljande år. Bestämmelserna i artikel 70 ska inte hindra myndigheten från att förse revisionsrätten med eventuella uppgifter som revisionsrätten begär inom ramen för sin behörighet.
3. Myndighetens räkenskapsförare ska, senast den 1 mars påföljande år, översända de räkenskapsuppgifter som krävs som underlag för konsolideringen till kommissionens räkenskapsförare på det sätt och i den form som denne har fastställt.
4. Myndighetens räkenskapsförare ska också, senast den 31 mars påföljande år, sända rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen till ledamöterna i tillsynsstyrelsen och till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten.
5. Efter att ha mottagit revisionsrättens iakttagelser i fråga om myndighetens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 246 i budgetförordningen ska myndighetens räkenskapsförare upprätta dess slutliga räkenskaper. Verkställande direktören ska sända dem till tillsynsstyrelsen, som ska avge ett yttrande om dessa räkenskaper.
6. Myndighetens räkenskapsförare ska, senast den 1 juli påföljande år, sända de slutliga räkenskaperna, tillsammans med tillsynsstyrelsens yttrande, till kommissionens räkenskapsförare och till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten.

Myndighetens räkenskapsförare ska också, senast den 15 juni varje år, sända ett redovisningspaket till kommissionens räkenskapsförare, i ett standardformat som fastställs av kommissionens räkenskapsförare, som underlag för konsolideringen.
7. De slutliga räkenskaperna ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november det påföljande året.
8. Senast den 30 september ska verkställande direktören besvara revisionsrättens iakttagelser och även sända en kopia av svaret till förvaltningsstyrelsen och kommissionen.
9. Verkställande direktören ska, på Europaparlamentets begäran och i enlighet med artikel 261.3 i budgetförordningen, lägga fram för Europaparlamentet alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret ska kunna fungera väl.
10. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2, på rekommendation av rådet, som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja myndigheten ansvarsfrihet för budgetens genomförande budgetår N.
11. Myndigheten ska lämna ett motiverat yttrande om Europaparlamentets ståndpunkt och eventuella andra iakttagelser som gjorts av Europaparlamentet inom ramen för förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet.

Artikel 65

Finansiella regler

Förvaltningsstyrelsen ska anta myndighetens finansiella regler efter samråd med kommissionen. Dessa regler får inte avvika från kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715 (*) såvida inte de särskilda behoven för driften av myndigheten kräver det och endast med kommissionens förhandsgodkännande.

(*) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715 av den 18 december 2018 med rambudgetförordning för de organ som inrättats enligt EUF-fördraget och Euratomfördraget och som avses i artikel 70 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122, 10.5.2019, s. 1)."

54. I artikel 66 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. För bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 (*) tillämpas på myndigheten utan inskränkning.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1)."

55. Artikel 70 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Ledamöterna i tillsynsstyrelsen och alla i myndighetens personal, inbegripet tillfälligt utstationerade nationella experter och alla andra personer som utför uppgifter för myndigheten på grundval av avtal, ska omfattas av kravet på tystnadsplikt enligt artikel 339 i EUF-fördraget och de relevanta bestämmelserna i tillämplig unionslagstiftning även efter det att deras förordnanden upphört."

b) I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

"Skyldigheten enligt punkt 1 i denna artikel och första stycket i denna punkt ska inte hindra myndigheten och de behöriga myndigheterna från att använda upplysningarna för efterlevnadskontroll av de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, och i synnerhet vid rättsliga förfaranden för antagande av beslut."

c) Följande punkt ska införas:

"2a. Förvaltningsstyrelsen och tillsynsstyrelsen ska säkerställa att personer som direkt eller indirekt, permanent eller tillfälligt, tillhandahåller tjänster som har anknytning till myndighetens uppdrag, inbegripet tjänstemän och andra personer som har bemyndigats av förvaltningsstyrelsen och tillsynsstyrelsen eller utsetts av den behöriga myndigheten för detta syfte, omfattas av krav på tystnadsplikt som är likvärdiga med kraven i punkterna 1 och 2.

Samma krav på tystnadsplikt ska även tillämpas på observatörer som deltar i förvaltningsstyrelsens och tillsynsstyrelsens sammanträden och som deltar i myndighetens verksamhet."

d) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

"3. Punkterna 1 och 2 ska inte hindra myndigheten från att utbyta uppgifter med behöriga myndigheter i enlighet med denna förordning och annan unionslagstiftning som är tillämplig på finansiella institut.

För dessa uppgifter ska tystnadsplikt gälla enligt punkterna 1 och 2. Myndigheten ska i sina interna verksamhetsregler fastställa hur de regler om konfidentialitet som avses i punkterna 1 och 2 ska genomföras praktiskt.

4. Myndigheten ska tillämpa kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 (*).

(*) Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53)."

56. Artikel 71 ska ersättas med följande:

"Artikel 71

Dataskydd

Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vid deras behandling av personuppgifter enligt förordning (EU) 2016/679 eller myndighetens skyldigheter vid sin behandling av personuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 (*) inom ramen för dess ansvarsområden.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39)."

57. I artikel 72 punkt 2 ersättas med följande:

"2. Förvaltningsstyrelsen ska anta närmare föreskrifter för tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001."

58. I artikel 74 ska första stycket ersättas med följande:

"De nödvändiga arrangemangen beträffande de lokaler som myndigheten ska få i den medlemsstat där den har sitt säte och de resurser som ska tillhandahållas av den medlemsstaten samt de särskilda regler som i den medlemsstaten är tillämpliga på myndighetens personal och deras familjemedlemmar ska, efter förvaltningsstyrelsens godkännande, fastställas i en överenskommelse om säte mellan myndigheten och den medlemsstaten."

59. Artikel 76 ska ersättas med följande:

"Artikel 76

Förhållande till kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner

Myndigheten ska betraktas som den lagliga efterföljaren till kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner (Ceiops). Ceiops alla tillgångar och skulder samt alla oavslutade transaktioner ska senast dagen för inrättandet av myndigheten automatiskt överföras till myndigheten. Ceiops ska upprätta ett bokslut som visar läget när det gäller utgående tillgångar och skulder vid dagen för överföringen. Detta bokslut ska revideras och godkännas av Ceiops och av kommissionen."

60. Artikel 81 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

"1. Senast den 31 december 2021 och därefter vart tredje år ska kommissionen offentliggöra en allmän rapport om resultaten av myndighetens arbete och förfarandena i denna förordning. Rapporten ska innehålla en utvärdering av bland annat:"

ii) I led a ska inledningsfrasen och led i ersättas med följande:

"a) vilken grad av effektivitet och konvergens som har uppnåtts av de behöriga myndigheterna när det gäller tillsynspraxis,

i) de behöriga myndigheternas oberoende och konvergens när det gäller standarder motsvarande bolagsstyrning."

iii) Följande led ska läggas till:

"g) gemensamma kommitténs funktionssätt."

b) Följande punkt ska införas:

"2a. Som en del av den allmänna rapport som avses i punkt 1 i denna artikel ska kommissionen, efter samråd med alla berörda myndigheter och intressenter, genomföra en heltäckande utvärdering av tillämpningen av artikel 9a."

Artikel 3

Ändringar av förordning (EU) nr 1095/2010

Förordning (EU) nr 1095/2010 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

"2. Myndigheten ska agera enligt de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning och vara verksam inom tillämpningsområdet för direktiv 97/9/EG, 98/26/EG, 2001/34/EG, 2002/47/EG, 2004/109/EG och 2009/65/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU (*), förordning (EG) nr 1060/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU (**), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 (***) och, i den mån dessa akter är tillämpliga på företag som tillhandahåller investeringstjänster eller på företag för kollektiva investeringar som erbjuder sina andelar eller aktier till försäljning och de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över dem, inom ramen för de relevanta delarna av direktiv 2002/87/EG och 2002/65/EG, inbegripet alla direktiv, förordningar och beslut som grundas på dessa akter och alla framtida rättsligt bindande unionsakter genom vilka myndigheten tilldelas uppgifter.

Myndigheten ska bidra till det arbete som utförs av den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 (****), i fråga om att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 (*****) och förordning (EU) nr 1093/2010. Myndigheten ska besluta om sitt godkännande i enlighet med artikel 9a.9 i förordning (EU) nr 1093/2010.

3. Myndigheten ska agera inom verksamhetsområdet för finansmarknadsaktörer när det gäller frågor som inte direkt omfattas av de lagstifningsakter som avses i punkt 2, inbegripet ärenden som rör företagsstyrning, revision och finansrapportering, med beaktande av hållbara affärsmodeller och integrering av miljöfaktorer, sociala faktorer och bolagsstyrningsfaktorer, förutsatt att det krävs sådana åtgärder för att säkerställa att dessa akter tillämpas på ett ändamålsenligt och enhetligt sätt. Myndigheten ska också vidta lämpliga åtgärder i frågor som gäller uppköpserbjudanden, clearing och avveckling samt derivat.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

(***) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG (EUT L 168, 30.6.2017, s. 12).

(****) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

(*****) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73)."

b) Följande punkt ska införas:

"3a. Denna förordning ska tillämpas utan att det påverkar andra unionsrättsakter genom vilka myndigheten tilldelas godkännande- eller tillsynsfunktioner och motsvarande befogenheter."

- c) Punkt 5 ska ändras på följande sätt:
- i) Första stycket ska ändras på följande sätt:
- Inledningen ska ersättas med följande:

"5. Myndighetens syfte ska vara att skydda allmänintresset genom att bidra till det finansiella systemets stabilitet och effektivitet på kort, medellång och lång sikt, till förmån för unionens ekonomi, dess medborgare och företag. Myndigheten ska inom sina respektive behörighetsområden bidra till att".
 - Leden e och f ska ersättas med följande:

"e) säkerställa att tagandet av investeringsrisker och andra risker regleras och övervakas på lämpligt sätt,

f) stärka kund- och investerarskyddet,".
 - Följande led ska läggas till:

"g) stärka enhetligheten i tillsynspraxisen på den inre marknaden,".
- ii) Andra stycket ska ersättas med följande:
- "1 detta syfte ska myndigheten bidra till att säkerställa en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillämpning av de akter som avses i punkt 2 i denna artikel, främja enhetlighet i tillsynen och avge yttranden i enlighet med artikel 16a till Europaparlamentet, rådet och kommissionen."
- iii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:
- "När myndigheten utför sina uppgifter, ska den handla självständigt, objektivt och på ett icke-diskriminerande och transparent sätt i hela unionens intresse, och den ska, när så är relevant, respektera principen om proportionalitet. Myndigheten ska vara ansvarig och handla med integritet och den ska säkerställa att alla berörda parter behandlas rättvist."
- iv) Följande stycke ska läggas till:
- "Innehållet i och formen för myndighetens verksamhet och åtgärder, i synnerhet riktlinjer, rekommendationer, yttranden, frågor och svar samt förslag till tillsynsstandarder och förslag till genomförandestandarder ska fullt ut respektera tillämpliga bestämmelser i denna förordning och i de lagstiftningsakter som avses i punkt 2. Myndighetens verksamhet och åtgärder ska i den mån den är tillåten och relevant enligt dessa bestämmelser, i enlighet med proportionalitetsprincipen, ta vederbörlig hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna hos den verksamhet som bedrivs av en finansmarknadsaktör, ett företag, en annan enhet eller en finansiell verksamhet som påverkas av myndighetens verksamhet och åtgärder."
- d) Följande punkt ska läggas till:
- "6. Myndigheten ska inrätta en kommitté som ska vara en integrerad del av myndigheten och som ska fungera rådgivande för myndigheten när det gäller hur dess agerande och åtgärder, i fullständig överensstämmelse med tillämpliga regler, ska beakta särskilda skillnader som råder i sektorn avseende arten, omfattningen och komplexiteten hos risker, avseende affärsmodeller och affärspraxis samt avseende de finansiella institutens och marknadernas storlek, i den utsträckning sådana faktorer är relevanta för de regler som beaktas."
2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:
- "1. Myndigheten ska ingå i ett europeiskt system för finansiell tillsyn (ESFS). ESFS huvudsakliga syfte ska vara att se till att de regler som gäller för den finansiella sektorn genomförs på ett sätt som bevarar den finansiella stabiliteten och som säkerställer förtroendet för det finansiella systemet som helhet samt ger effektivt och tillräckligt skydd för kunder till och konsumenterna av finansiella tjänster."
- b) Punkt 4 ska ersättas med följande:
- "4. Enligt principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) ska parterna inom ESFS samarbeta i en anda av förtroende och med fullständig ömsesidig respekt, i synnerhet genom att se till att lämpliga och tillförlitliga uppgifter utväxlas mellan dem och från myndigheten till Europaparlamentet, rådet och kommissionen."

- c) I punkt 5 ska följande stycke läggas till:
- "Utan att det påverkar nationella befogenheter ska hänvisningar i denna förordning till tillsyn innefatta all relevant verksamhet, som alla behöriga myndigheter ska utföra enligt de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2."
3. Artikel 3 ska ersättas med följande:
- "Artikel 3
- Myndigheternas ansvarighet**
1. De myndigheter som avses i artikel 2.2 a–d ska vara ansvariga inför Europaparlamentet och rådet.
2. I enlighet med artikel 226 i EUF-förordningen ska myndigheten fullt ut samarbeta med Europaparlamentet under en sådan eventuell undersökning enligt den artikeln.
3. Tillsynsstyrelsen ska anta en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om utförandet av ordförandens uppgifter, och ska senast den 15 juni varje år överlämna denna rapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska offentliggöras.
4. På Europaparlamentets begäran ska ordföranden delta i en utfrågning inför Europaparlamentet om myndighetens prestationer. En utfrågning ska äga rum minst en gång om året. Ordföranden ska, på begäran, göra ett uttalande inför Europaparlamentet och besvara alla eventuella frågor från dess ledamöter.
5. Ordföranden ska, på begäran och minst 15 dagar före det uttalande som avses i punkt 4, skriftligen rapportera om myndighetens verksamhet till Europaparlamentet.
6. Förutom de uppgifter som avses i artiklarna 11–18, 20 och 33, ska rapporten även innehålla alla relevanta uppgifter som Europaparlamentet begär på ad hoc-basis.
7. Myndigheten ska svara muntligt eller skriftligt på frågor som Europaparlamentet eller rådet riktar till den, inom fem veckor från mottagandet.
8. På begäran ska ordföranden hålla konfidentiella muntliga diskussioner inom stängda dörrar med ordföranden, vice ordförandena och samordnarna för Europaparlamentets ansvariga utskott. Alla deltagare ska respektera kraven om tystnadsplikt.
9. Utan att det påverkar dess konfidentialitetsskyldigheter som härrör från deltagande i internationella fora ska myndigheten på begäran informera Europaparlamentet om sitt bidrag till en enhetlig, gemensam, konsekvent och effektiv representation av unionens intressen i sådana internationella fora."
4. I artikel 4.3 ska led ii ersättas med följande:
- "ii) när det gäller direktiven 2002/65/EG, de myndigheter och organ som har behörighet att säkerställa att företag som tillhandahåller investeringstjänster och företag för kollektiva investeringar som erbjuder sina andelar eller aktier till försäljning uppfyller kraven i det direktivet, och".
5. I artikel 7 ska följande punkt läggas till:
- "Lokaliseringen av myndighetens säte ska inte påverka hur myndigheten utför sina uppgifter och befogenheter, hur dess styrningsstruktur organiseras, hur dess huvudsakliga organisation drivs eller hur dess verksamhet i huvudsak finansieras, samtidigt som den ska göra det möjligt, i tillämpliga fall, att med unionens byråer dela sådana administrativa stödtjänster och lokalförvaltningstjänster som inte har någon anknytning till kärnverksamheten."
6. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:
- i) Led a ska ersättas med följande:
- "a) Att på grundval av de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, bidra till upprättandet av gemensamma standarder och metoder av hög kvalitet för reglering och tillsyn, särskilt genom att utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder och tillsynsstandarder, riktlinjer, rekommendationer och andra åtgärder, inbegripet yttranden."

- ii) Följande led ska införas:
 - "aa) Att utarbeta och hålla uppdaterad en unionshandbok för tillsynen av finansmarknadsaktörer i unionen som beskriver bästa praxis samt metoder och processer av hög kvalitet och, bland annat, beaktar förändringar i affärspraxis och affärsmodeller och finansmarknadsaktörernas och marknadernas storlek."
- iii) Led b ska ersättas med följande:
 - "b) Att bidra till en konsekvent tillämpning av rättsligt bindande unionsakter, särskilt genom att bidra till en gemensam tillsynskultur, säkerställa konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillämpning av de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, förebygga tillsynsarbiter, främja och övervaka oberoende i tillsynsverksamheten, medla och lösa tvister mellan behöriga myndigheter, säkerställa en verkningsfull och enhetlig tillsyn av finansmarknadsaktörer och inbördes överensstämmelse i tillsynskollegiernas verksamhet samt vidta åtgärder bland annat i krisituationer."
- iv) Leden e–h ska ersättas med följande:
 - "e) Att organisera och genomföra inbördes utvärderingar av behöriga myndigheter, och i detta sammanhang utfärda riktlinjer och rekommendationer samt fastställa bästa praxis för att uppnå mer enhetliga tillsynsresultat.
 - f) Att övervaka och bedöma marknadens utveckling inom sitt behörighetsområde, om relevant även utveckling som rör trender för innovativa finansiella tjänster med vederbörlig hänsyn till utvecklingen när det gäller miljöfaktorer, sociala faktorer och bolagsstyrningsfaktorer.
 - g) Att genomföra marknadsanalyser för att ge vägledning till utförandet av myndighetens arbetsuppgifter.
 - h) Att, om det relevant, främja konsument- och investerarskyddet, särskilt i fråga om brister i ett gränsöverskridande sammanhang och med beaktande av relaterade risker."
- v) Följande led ska införas:
 - "ia) Att bidra till upprättandet av en gemensam strategi för finansiella uppgifter inom unionen."
- vi) Följande led ska införas:
 - "ka) Att på sin webbplats offentliggöra, och regelbundet uppdatera, alla tekniska tillsynsstandarder, tekniska genomförandestandarder, riktlinjer, rekommendationer och frågor och svar för varje lagstiftningsakt som avses i artikel 1.2, inbegripet översikter som gäller läget för pågående arbete och planerad tidpunkt för antagande av förslag till tekniska tillsynsstandarder och tekniska genomförandestandarder."
- vii) Led l ska utgå.
- b) Följande punkt ska införas:
 - "1a. När myndigheten utför sina uppgifter enligt denna förordning ska den
 - a) till fullo utöva alla sina befogenheter,
 - b) med beaktande av det övergripande målet att säkerställa finansmarknadsaktörernas säkerhet och sundhet, ta full hänsyn till olika typer av finansmarknadsaktörer och finansmarknadsaktörernas storlek och affärsmodeller, och
 - c) beakta tekniska innovationer, innovativa och hållbara affärsmodeller och integrering av miljöfaktorer, sociala faktorer och bolagsstyrningsfaktorer."
- c) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:
 - i) Följande led ska införas:
 - "ca) utfärda rekommendationer som fastställs i artikel 29a,"
 - "da) utfärda varningar i enlighet med artikel 9.3,"

ii) Led g ska ersättas med följande:

"g) avge yttranden till Europaparlamentet, rådet eller kommissionen i enlighet med artikel 16a."

iii) Följande led ska införas:

"ga) utfärda svar på frågor som föreskrivs i artikel 16b,

gb) vidta åtgärder i enlighet med artikel 9a."

d) Följande punkt ska läggas till:

"3. När myndigheten utför de uppgifter som avses i punkt 1 och utövar de befogenheter som avses i punkt 2 ska den agera med utgångspunkt i och inom ramarna för regelverket samt ta vederbörlig hänsyn till principerna om proportionalitet, när så är relevant, och bättre lagstiftning, inbegripet resultaten av analysen av kostnader och fördelar i enlighet med denna förordning.

De öppna offentliga samråd som avses i artiklarna 10, 15, 16 och 16a ska genomföras så brett som möjligt för att säkerställa en metod som inkluderar alla berörda parter och ska ge berörda parter rimlig tid att svara. Myndigheten ska offentliggöra en sammanfattning av de berörda parternas synpunkter och en översikt över hur information och synpunkter som samlats in från samråden användes i ett förslag till tekniska tillsynsstandarder och i ett förslag till tekniska genomförandestandarder."

7. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

"a) samla in uppgifter om, analysera och rapportera om konsumenttrender, såsom utvecklingen av kostnader och avgifter för finansiella tjänster och produkter till privatpersoner i medlemsstaterna,"

ii) Följande led ska införas:

"aa) göra djupgående tematiska granskningar av marknadsbeteenden och bygga upp en gemensam bild av praxis på marknaderna, i syfte att identifiera potentiella problem och att analysera deras effekter,

ab) utveckla riskindikatorer för icke-professionella investerare för att utan onödigt dröjsmål upptäcka möjliga upphov till skada för konsumenterna och investerarna."

iii) Följande led ska läggas till:

"e) bidra till likvärdiga konkurrensvillkor på den inre marknaden, där konsumenter och andra användare av finansiella tjänster har rättvis tillgång till finansiella tjänster och produkter,

f) samordna behöriga myndigheters anonyma kundbesöksundersökningar, i tillämpliga fall."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Myndigheten ska övervaka nya och befintliga former av finansiell verksamhet och får anta riktlinjer och rekommendationer för att främja säkra och sunda marknader och en enhetlig och effektiv reglerings- och tillsynspraxis."

c) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

"4. Myndigheten ska inrätta en kommitté för konsumentskydd och finansiell innovation, som ska vara en integrerad del av myndigheten och omfatta alla relevanta behöriga myndigheter och myndigheter med ansvar för konsumentskydd i syfte att stärka konsumentskyddet, samordna regleringen och tillsynen av ny eller innovativ finansiell verksamhet och bistå med råd som myndigheten ska lägga fram för Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Myndigheten ska samarbeta nära med Europeiska dataskyddsstyrelsen inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 (*) för att undvika duplicering, inkonsekvenser och rättsosäkerhet på området för dataskydd. Myndigheten får också bjuda in nationella dataskyddsmyndigheter som observatörer i kommittén.

5. Myndigheten får tillfälligt förbjuda eller begränsa marknadsföring, distribution eller försäljning av vissa finansiella produkter, instrument eller verksamheter som kan orsaka avsevärd finansiell skada för kunder eller konsumenter eller som hotar finansmarknadernas funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system i de fall och på de villkor som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 eller, om så krävs i en krissituation, i enlighet med artikel 18 och på de villkor som anges där.

Myndigheten ska se över det beslut som avses i första stycket med lämpliga mellanrum, dock minst en gång var sjätte månad. Efter minst två på varandra följande förlängningar och på grundval av lämplig analys som syftar till att bedöma effekten på kunden eller konsumenten får myndigheten besluta om en årlig förlängning av förbudet.

En medlemsstat får begära att myndigheten omprövar sitt beslut. I sådana fall ska myndigheten i enlighet med det förfarande som anges i artikel 44.1 andra stycket besluta huruvida den vidhåller det beslutet.

Myndigheten får också bedöma om det finns behov av förbud mot eller begränsningar av vissa former av finansiell verksamhet eller praxis och, om ett sådant behov föreligger, underrätta kommissionen och de behöriga myndigheterna för att underlätta antagandet av sådana förbud eller begränsningar.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1)."

8. Följande artikel ska införas:

"Artikel 9a

Skrivelser om att inte vidta åtgärder

1. Myndigheten ska endast vidta åtgärderna som avses i punkt 2 i denna artikel under exceptionella omständigheter när den anser att tillämpningen av en av de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 eller av någon delegerad akt eller genomförandeakt som baseras på dessa lagstiftningsakter ger upphov till betydande problem, av något av följande skäl:

- a) Myndigheten anser att det finns bestämmelser i akten som kan stå i direkt strid med en annan relevant akt.
- b) Om akten är en sådan lagstiftningsakt som avses i artikel 1.2 och avsaknaden av delegerade akter eller genomförandeakter för att komplettera eller specificera akten i fråga ger upphov till befogat tvivel gällande de rättsliga följderna av lagstiftningsakten eller en korrekt tillämpning av den.
- c) Avsaknaden av riktlinjer och rekommendationer enligt artikel 16 innebär praktiska problem avseende tillämpningen av lagstiftningsakten i fråga.

2. I de fall som avses i punkt 1 ska myndigheten till de behöriga myndigheterna och kommissionen översända en skriftlig detaljerad redogörelse för de problem den anser finnas.

I de fall som avses i punkt 1 a och b ska myndigheten till kommissionen lämna ett yttrande om eventuella åtgärder den finner lämpliga, i form av ett nytt lagstiftningsförslag eller ett förslag till en ny delegerad akt eller genomförandeakt och om hur brådskande frågan enligt myndighetens mening är. Myndigheten ska offentliggöra sitt yttrande.

I det fall som avses i punkt 1 c i denna artikel ska myndigheten så snart som möjligt utvärdera behovet av att anta relevanta riktlinjer eller rekommendationer i enlighet med artikel 16.

Myndigheten ska handla snabbt, framför allt med målet att bidra till förhindrande av de problem som avses i punkt 1, närhelst det är möjligt.

3. Om det är nödvändigt i de fall som avses i punkt 1 och i väntan på antagande och tillämpning av nya åtgärder till följd av de steg som avses i punkt 2 ska myndigheten avge yttranden avseende särskilda bestämmelser i de akter som avses i punkt 1 i syfte att sprida konsekvent, effektiv och ändamålsenlig praxis för tillsyn och efterlevnad samt gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionsrätten.

4. Om myndigheten, på grundval av den information den mottar, i synnerhet från behöriga myndigheter, anser att någon av de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 eller en delegerad akt eller genomförandeakt som är baserad på dessa lagstiftningsakter ger upphov till betydande exceptionella problem med avseende på marknadens förtroende, kund- eller investerarskydd, de finansiella marknadernas eller varumarknadernas funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen, ska den utan onödigt dröjsmål sända en skrivelse med en detaljerad redogörelse till de behöriga myndigheterna och kommissionen för de problem den anser finnas. Myndigheten får lämna ett yttrande till kommissionen om eventuella åtgärder den finner lämpliga, i form av nytt lagstiftningsförslag eller ett förslag till en ny delegerad akt eller genomförandeakt och om hur brådskande frågan är. Myndigheten ska offentliggöra sitt yttrande."

9. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

"1. Om Europaparlamentet och rådet, i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget, till kommissionen delegerar befogenheten att anta tekniska tillsynsstandarder med hjälp av delegerade akter, för att sörja för en konsekvent harmonisering inom de områden som särskilt anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, får myndigheten utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder. Myndigheten ska överlämna sina förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen för antagande. Myndigheten ska samtidigt översända dessa tekniska tillsynsstandarder för kännedom till Europaparlamentet och rådet."

ii) Tredje stycket ska ersättas med följande:

"Innan förslagen lämnas till kommissionen ska myndigheten ha genomfört öppna offentliga samråd om förslaget till tekniska tillsynsstandarder och ska analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte alls står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av det förslag till tekniska tillsynsstandarder som avses eller till hur brådskande ärendet är. Myndigheten ska inhämta råd från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som avses i artikel 37."

iii) Fjärde stycket ska utgå.

iv) Femte och sjätte styckena ska ersättas med följande:

"Kommissionen ska inom tre månader från mottagandet av ett förslag till teknisk tillsynsstandard besluta huruvida den ska anta det. Kommissionen ska i god tid informera Europaparlamentet och rådet när antagandet inte kan äga rum inom tremånadersperioden. Om det ligger i unionens intresse får kommissionen anta förslaget till teknisk tillsynsstandard endast till viss del eller med ändringar.

Om kommissionen har för avsikt att inte anta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder eller att anta det endast delvis eller med ändringar, ska den sända tillbaka förslaget till myndigheten, med en förklaring till varför det inte antas eller varför det ska ändras. Kommissionen ska lämna en kopia av sin skrivelse till Europaparlamentet och rådet. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget till teknisk tillsynsstandard på grundval av kommissionens föreslagna ändringar och på nytt överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Om myndigheten inte har lämnat in något förslag till teknisk tillsynsstandard inom den tidsfrist som fastställs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 får kommissionen begära ett sådant förslag inom en ny tidsfrist. Myndigheten ska i god tid informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen att den inte kommer att kunna hålla den nya tidsfristen."

c) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

"Kommissionen ska genomföra öppna offentliga samråd om förslaget till tekniska tillsynsstandarder och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av det förslag till tekniska tillsynsstandarder som avses eller till hur brådskande ärendet är. Myndigheten ska också inhämta råd från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som avses i artikel 37."

- d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Tekniska tillsynsstandarder ska antas genom förordningar eller beslut. Orden 'teknisk tillsynsstandard' ska finnas med i rubriken till sådana förordningar eller beslut. Dessa standarder ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i dem."

10. I artikel 13.1 ska andra stycket utgå.

11. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

"1. Om Europaparlamentet och rådet enligt artikel 291 i EUF-fördraget tilldelar kommissionen genomförandebefogenheter att anta tekniska genomförandestandarder med hjälp av genomförandeakter inom områden som fastställts specifikt i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, får myndigheten utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder. Tekniska genomförandestandarder ska vara tekniska, får inte innebära strategiska beslut eller policyval och deras innehåll ska syfta till att fastställa villkoren för tillämpning av de akterna. Myndigheten ska överlämna sina förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen för antagande. Myndigheten ska samtidigt översända dessa tekniska genomförandestandarder för kännedom till Europaparlamentet och rådet.

Myndigheten ska innan den lämnar in förslag till genomförandestandarder till kommissionen genomföra öppna offentliga samråd och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte alls står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av det förslag till tekniska genomförandestandarder som avses eller till hur brådskande ärendet är. Myndigheten ska inhämta råd från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som avses i artikel 37.

Kommissionen ska inom tre månader från mottagandet av ett förslag till teknisk genomförandestandard besluta huruvida den ska anta det. Kommissionen får förlänga denna tidsfrist med en månad. Kommissionen ska i god tid informera Europaparlamentet och rådet om beslutet om antagande inte kan äga rum inom tremånadersperioden. Om det ligger i unionens intresse får kommissionen anta förslaget till teknisk genomförandestandard endast till viss del eller med ändringar.

Om kommissionen har för avsikt att inte anta ett förslag till teknisk genomförandestandard eller att anta det endast delvis eller med ändringar ska den sända tillbaka förslaget till myndigheten, med en förklaring till varför den har för avsikt att inte anta det eller varför det ska ändras. Kommissionen ska lämna en kopia av sin skrivelse till Europaparlamentet och rådet. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget till teknisk genomförandestandard på grundval av kommissionens föreslagna ändringar och på nytt överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten när den period på sex veckor som avses i fjärde stycket löper ut inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk genomförandestandard, eller har överlämnat ett förslag till teknisk genomförandestandard som inte har ändrats på ett sådant sätt att det är förenligt med kommissionens förslag till ändringar, får kommissionen anta den tekniska genomförandestandarden med de ändringar den anser relevanta eller förkasta den.

Kommissionen får inte ändra innehållet i ett förslag till teknisk genomförandestandard som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

2. Om myndigheten inte har lämnat in något förslag till teknisk genomförandestandard inom den tidsfrist som fastställts i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 får kommissionen begära ett sådant förslag inom en ny tidsfrist. Myndigheten ska i god tid informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen att den inte kommer att kunna hålla den nya tidsfristen."

- b) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

"Kommissionen ska ha genomfört ett öppet offentligt samråd om förslaget till tekniska genomförandestandarder och analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de förslag som avses eller till hur brådskande ärendet är. Myndigheten ska också inhämta råd från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som avses i artikel 37."

- c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Tekniska genomförandestandarder ska antas genom förordningar eller beslut. Orden 'teknisk genomförandestandard' ska finnas med i rubriken till sådana förordningar eller beslut. Dessa standarder ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i dem."

12. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

"1. Myndigheten ska, i syfte att upprätta en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis inom ESFS och säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionsrätten, utfärda riktlinjer riktade till alla behöriga myndigheter eller alla finansmarknadsaktörer och utfärda rekommendationer till en eller flera behöriga myndigheter eller en eller flera finansmarknadsaktörer.

Riktlinjer och rekommendationer ska överensstämma med mandatet i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 eller i den här artikeln.

2. Myndigheten ska när så är lämpligt genomföra öppna offentliga samråd om de riktlinjer och rekommendationer och, i förekommande fall, de frågor och svar som den utfärdar och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna med att utfärda sådana riktlinjer och rekommendationer. Dessa samråd och analyser ska stå i proportion till riktlinjernas eller rekommendationernas omfattning, art och konsekvenser. Myndigheten ska när så är lämpligt också begära råd från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som avses i artikel 37. Om myndigheten inte genomför öppna offentliga samråd eller inte begär råd från intressentgruppen för värdepapper och marknader ska myndigheten ange skälen för detta."

- b) Följande punkt ska införas:

"2a. Riktlinjer och rekommendationer ska inte endast hänvisa till, eller återge, delar av lagstiftningsakter. Innan en ny riktlinje eller rekommendation utfärdas ska myndigheten först se över befintliga riktlinjer och rekommendationer, i syfte att undvika eventuell duplicering."

- c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen om de riktlinjer och rekommendationer som har utfärdats."

13. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 16a

Yttranden

1. Myndigheten får, på begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen eller på eget initiativ, avge yttranden till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om alla frågor som har samband med dess behörighetsområde.

2. Den begäran som avses i punkt 1 får inbegripa ett offentligt samråd eller en teknisk analys.

3. När det gäller bedömning av fusioner och förvärv som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2014/65/EU och som enligt det direktivet kräver samråd mellan de behöriga myndigheterna i två eller fler medlemsstater, får myndigheten på begäran av någon av de berörda behöriga myndigheterna avge och offentliggöra ett yttrande om en bedömning, utom avseende kriterierna som anges i artikel 13.1 e i direktiv 2014/65/EU. Yttrandet ska avges utan dröjsmål och under alla förhållanden före slutet av bedömningsperioden i enlighet med direktiv 2014/65/EU.

4. Myndigheten får på begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen ge tekniska råd till Europaparlamentet, rådet och kommissionen på de områden som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

Artikel 16b

Frågor och svar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5 i denna artikel får frågor gällande den praktiska tillämpningen eller genomförandet av bestämmelserna i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, eller tillhörande delegerade akter och genomförandeakter samt riktlinjer och rekommendationer som antagits enligt dessa lagstiftningsakter, ställas av alla fysiska eller juridiska personer, inbegripet behöriga myndigheter och unionens institutioner och organ, till myndigheten på något av unionens officiella språk.

Innan finansmarknadsaktörerna ställer en fråga till myndigheten ska de bedöma huruvida de ska ställa frågan i första hand till sin behöriga myndighet.

Innan myndigheten offentliggör svar på godkända frågor får den begära kompletterande förtydliganden av frågor som ställts av de fysiska eller juridiska personer som avses i denna punkt.

2. Svar från myndigheten på de frågor som avses i punkt 1 ska inte vara bindande. Svaren ska göras tillgängligt på minst det språk som frågan lämnades på.

3. Myndigheten ska upprätta och underhålla ett webbaserat verktyg på sin webbplats för inlämnande av frågor och snabbt offentliggörande av alla frågor som inkommer och svar på alla tillåtliga frågor enligt punkt 1, om inte ett sådant offentliggörande står i strid med dessa personers berättigade intresse eller skulle innebära en risk för det finansiella systemets stabilitet. Myndigheten kan avvisa frågor som den inte avser att svara på. Myndigheten ska offentliggöra avvisade frågor på sin webbplats under en period på två månader.

4. Tre röstberättigade ledamöter i tillsynsstyrelsen kan begära att tillsynsstyrelsen i enlighet med artikel 44 ska fatta beslut om huruvida det ämne som tas upp i den tillåtliga fråga som avses i punkt 1 i den här artikeln ska behandlas i riktlinjer enligt artikel 16, begära råd från den intressentgrupp som avses i artikel 37, granska frågorna och svaren med lämpliga mellanrum, genomföra öppna offentliga samråd eller analysera möjliga tillhörande kostnader och fördelar. Sådana samråd och analyser ska stå i proportion till omfattningen, arten och konsekvenserna av de aktuella utkasten till frågor och svar eller till hur brådskande ärendet är. När den intressentgrupp som avses i artikel 37 involveras ska sekretesskyldighet tillämpas.

5. Myndigheten ska till kommissionen vidarebefordra frågor som kräver tolkning av unionsrätten. Myndigheten ska offentliggöra alla svar från kommissionen."

14. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

"2. Myndigheten ska, på begäran av en eller flera behöriga myndigheter, Europaparlamentet, rådet, kommissionen, intressentgruppen för värdepapper och marknader eller på eget initiativ, inbegripet när detta bygger på faktauppgifter och väl underbyggd information från fysiska eller juridiska personer, och efter att ha underrättat den berörda behöriga myndigheten, redogöra för hur den avser gå vidare med fallet och när så är lämpligt utreda den påstådda överträdelsen av eller underlåtenheten att tillämpa unionsrätten."

ii) Följande stycken ska läggas till:

"Utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 35 får myndigheten, efter att ha informerat den berörda behöriga myndigheten, rikta en vederbörligen motiverad begäran om information direkt till andra behöriga myndigheter, när en begäran om information från den berörda behöriga myndigheten har visat sig vara eller anses vara otillräcklig för att få den information som anses vara nödvändig för att utreda en påstådd överträdelse av unionsrätten eller underlåtenhet att tillämpa den."

Mottagaren av en sådan begäran ska förse myndigheten med tydlig, korrekt och komplett information utan onödigt dröjsmål."

b) Följande punkt ska införas:

"2a. Utan att det påverkar befogenheterna enligt denna förordning och innan myndigheten utfärdar en sådan rekommendation som anges i punkt 3 ska myndigheten samverka med den berörda behöriga myndigheten, om den anser att en sådan samverkan är lämplig för att åtgärda en överträdelse av unionsrätten, i ett försök att enas om åtgärder som den behöriga myndigheten måste vidta för att följa unionsrätten."

c) Punkterna 6 och 7 ska ersättas med följande:

"6. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter ett sådant formellt yttrande som avses i punkt 4 i denna artikel inom den där angivna fristen, och om det är nödvändigt att utan dröjsmål åtgärda sådant bristande iakttagande av unionsrätten för att upprätthålla eller återställa neutrala konkurrensvillkor på marknaden, eller för att säkerställa det finansiella systemets funktion och integritet, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter och skyldigheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – om de relevanta kraven i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning är direkt tillämpliga på finansmarknadsaktörer, anta ett enskilt beslut riktat till en finansmarknadsaktör med krav på att finansmarknadsaktören ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionsrätten, däribland även att upphöra att tillämpa eventuell oförenlig praxis.

Myndighetens beslut ska överensstämma med det formella yttrande som kommissionen avgivit enligt punkt 4.

7. Beslut som antagits i enlighet med punkt 6 ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av de behöriga myndigheterna.

När de behöriga myndigheterna vidtar åtgärder avseende frågor som är föremål för ett formellt yttrande enligt punkt 4 eller ett beslut enligt punkt 6, ska de behöriga myndigheterna följa det formella yttrandet eller beslutet, allt efter omständigheterna."

15. Följande artikel ska införas:

"Artikel 17a

Skydd av rapporterande personer

1. Myndigheten ska ha infört särskilda rapporteringskanaler för att ta emot och hantera information från en fysisk eller juridisk person som rapporterar om faktiska eller potentiella överträdelser, lagmissbruk eller underlåtenhet att tillämpa unionsrätten.

2. De fysiska eller juridiska personer som rapporterar genom dessa kanaler ska skyddas mot repressalier i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 (*), i tillämpliga fall.

3. Myndigheten ska säkerställa att all information kan lämnas in anonymt eller konfidentiellt och säkert. Om myndigheten bedömer att de inlämnade uppgifterna innehåller bevis eller betydande indikationer på en väsentlig överträdelse ska den lämna återkoppling till den rapporterande personen.

(* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17)."

16. I artikel 18 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Om rådet har antagit ett beslut enligt punkt 2 i denna artikel, och under exceptionella omständigheter där samordnade åtgärder av behöriga myndigheter är nödvändiga för att åtgärda en negativ utveckling som allvarligt kan äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen eller kund- och investerarskyddet, får myndigheten anta enskilda beslut med krav på de behöriga myndigheterna att vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 för att åtgärda sådan utveckling genom att se till att finansmarknadsaktörerna och behöriga myndigheter uppfyller kraven i de lagstiftningsakterna."

17. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. I de fall som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, och utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 17, får myndigheten bistå de behöriga myndigheterna med att nå en överenskommelse i enlighet med förfarandet i punkterna 2–4 i den här artikeln i något av följande fall:

- a) På begäran av en eller flera av de berörda behöriga myndigheterna, om en behörig myndighet är oenig med en annan behörig myndighet vad gäller förfarandet för en åtgärd eller åtgärdens innehåll, en föreslagen åtgärd eller avsaknaden av åtgärder.
- b) I de fall det i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 föreskrivs att myndigheten får bistå på eget initiativ, om oenighet mellan behöriga myndigheter kan fastställas på grundval av objektiva skäl.

I de fall de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 kräver att ett gemensamt beslut fattas av behöriga myndigheter och där myndigheten i enlighet med dessa akter på eget initiativ får bistå de berörda behöriga myndigheterna med att nå en överenskommelse i enlighet med det förfarande som anges i punkterna 2–4 i den här artikeln, ska det antas att oenighet råder om inget gemensamt beslut fattas av dessa myndigheter inom de tidsfrister som anges i de akterna."

b) Följande punkter ska införas:

"1a. I följande fall ska de berörda behöriga myndigheterna utan onödigt dröjsmål underrätta myndigheten om att en överenskommelse inte har nåtts:

- a) Om en tidsfrist för att nå en överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna föreskrivs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 och något av följande inträffar:
 - i) Tidsfristen löper ut.
 - ii) Minst två berörda behöriga myndigheter konstaterar på grundval av objektiva skäl att oenighet föreligger.
 - b) Om ingen tidsfrist för att nå en överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna föreskrivs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 och något av följande inträffar:
 - i) Minst två berörda behöriga myndigheter konstaterar på grundval av objektiva skäl att oenighet föreligger.
 - ii) Två månader har förflutit från den dag då en behörig myndighet mottog en begäran från en annan behörig myndighet om att vidta vissa åtgärder för att följa de akterna, och den anmodade myndigheten ännu inte har antagit ett beslut för att tillmötesgå denna begäran.
- 1b. Ordföranden ska bedöma huruvida myndigheten bör agera i enlighet med punkt 1. Om myndigheten agerar på eget initiativ ska den underrätta de berörda behöriga myndigheterna om sitt beslut att agera.

Då ett gemensamt beslut krävs enligt de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 ska alla behöriga myndigheter som deltar i det gemensamma beslutet i avvaktan på myndighetens beslut i enlighet med det förfarande som anges i artikel 44.4, avvakta med sina enskilda beslut. Om myndigheten beslutar att agera ska alla de behöriga myndigheter som deltar i det gemensamma beslutet avvakta med sina beslut tills det förfarande som anges i punkterna 2 och 3 i den här artikeln är avslutat."

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Om det förlikningsskede som avses i punkt 2 har avslutats utan att de berörda behöriga myndigheterna har lyckats nå någon överenskommelse, får myndigheten fatta ett beslut för att lösa tvisten och ålägga myndigheterna att vidta en specifik åtgärd eller avstå från en viss åtgärd, och för att säkerställa överensstämmelse med unionsrätten. Myndighetens beslut ska vara bindande för de berörda behöriga myndigheterna. Genom sitt beslut kan myndigheten kräva att de behöriga myndigheterna återkallar eller ändrar ett beslut som de har antagit eller att de använder de befogenheter som de har enligt tillämplig unionsrätt."

d) Följande punkt ska införas:

"3a. Myndigheten ska underrätta de berörda behöriga myndigheterna om att förfarandena enligt punkterna 2 och 3 har avslutats, i förekommande fall tillsammans med det beslut som den fattat enligt punkt 3."

e) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter myndighetens beslut och därigenom inte säkerställer att en finansmarknadsaktör uppfyller krav som är direkt tillämpliga på det enligt de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – anta ett enskilt beslut riktat till den finansmarknadsaktören med krav på att den finansmarknadsaktören ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionsrätten, däribland även krav på att upphöra med viss praxis."

18. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Myndigheten ska inom ramen för sina befogenheter främja och övervaka effektivt, ändamålsenligt och konsekvent arbete i de tillsynskollegier som inrättats i enlighet med de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 och verka för konsekvens och enhetlighet i de olika tillsynskollegiernas tillämpning av unionsrätten. I syfte att skapa enhetlighet i fråga om bästa tillsynspraxis ska myndigheten främja gemensamma tillsynsplaner och undersökningar, och myndighetens personal ha oinskränkt rätt att delta i tillsynskollegierna, och ska därmed även kunna delta i tillsynskollegiernas verksamhet, inbegripet inspektioner på plats, som utförs gemensamt av två eller flera behöriga myndigheter."

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

"2. Myndigheten ska inta en ledande roll när det gäller att säkerställa att tillsynskollegierna för gränsöverskridande institut fungerar enhetligt och konsekvent i hela unionen, med beaktande av den systemrisk som de finansmarknadsaktörer som avses i artikel 23 utgör, och ska vid behov sammankalla till ett möte i ett kollegium."

ii) I tredje stycket ska led b ersättas med följande:

"b) inleda och samordna stresstester inom hela unionen i enlighet med artikel 32, för att bedöma finansmarknadsaktörernas förmåga, särskilt den systemrisk som finansmarknadsaktörer utgör och som avses i artikel 23, att stå emot en ogynnsam marknadsutveckling, och utvärdera den potentiella ökade systemrisken som centrala finansmarknadsaktörer kan utgöra i stressituationer, varvid det ska säkerställas att enhetliga metoder tillämpas på nationell nivå för dessa tester, och i lämpliga fall rikta en rekommendation till den behöriga myndigheten att åtgärda de problem som konstaterats vid stresstesten, inbegripet en rekommendation att genomföra specifika bedömningar; den kan rekommendera att behöriga myndigheter genomför inspektioner på plats, och får delta i sådana inspektioner på plats, i syfte att säkerställa att de unionsomfattande bedömningarnas metoder, praxis och resultat är jämförbara och tillförlitliga."

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Myndigheten får utarbeta förslag till tekniska tillsyns- och genomförandestandarder, enligt vad som specificeras i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, och i enlighet med artiklarna 10–15, för att säkerställa enhetliga förutsättningar för tillämpning av bestämmelserna om tillsynskollegiernas operativa funktion. Myndigheten får utfärda riktlinjer och rekommendationer, i enlighet med artikel 16, för att främja enhetlighet i tillsynsrutinerna och de bästa metoder som har antagits av tillsynskollegierna."

19. Artikel 22 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Allmänna bestämmelser om systemrisker".

- b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Myndigheten får, på begäran av en eller flera behöriga myndigheter, Europaparlamentet, rådet eller kommissionen eller på eget initiativ, undersöka en särskild typ av finansverksamhet, produkttyp eller typ av beteende för att bedöma potentiella hot mot finansmarknadens integritet, stabiliteten i det finansiella systemet eller kund- eller investerarskyddet.

Efter en sådan undersökning som avses i första stycket får tillsynsstyrelsen göra lämpliga rekommendationer om åtgärder till den berörda behöriga myndigheten.

I detta syfte får myndigheten använda de befogenheter som den tilldelas i denna förordning, inklusive artikel 35."

20. I artikel 23 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Myndigheten ska, i samråd med ESRB, utveckla kriterier för identifiering och mätning av systemrisk och ett adekvat stresstest som innefattar en bedömning av faran för att den systemrisk som finansmarknadsaktörerna utgör eller är utsatta för ska öka i stressituationer, inbegripet potentiella miljörelaterade systemrisk. De finansmarknadsaktörer som kan utgöra en systemrisk ska bli föremål för skärpt tillsyn och, vid behov, de förfaranden för återhämtning, rekonstruktion och avveckling som anges i artikel 25."

21. I artikel 27.2 ska andra stycket utgå.

22. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

- i) Följande led ska införas:

"aa) Upprätta unionens strategiska gemensamma tillsynsprioriteringar i enlighet med artikel 29a.

ab) Inrätta samordningsgrupper i enlighet med artikel 45b för att främja konvergens i tillsynen och fastställa bästa praxis."

- ii) Led b ska ersättas med följande:

"b) Främja ett effektivt bilateralt och multilateralt utbyte av uppgifter mellan behöriga myndigheter, på alla relevanta områden inklusive cybersäkerhet och cyberattacker, under fullständigt iakttagande av tillämpliga bestämmelser om konfidentialitet och skydd av personuppgifter i unionens slagstiftningsakt på området."

- iii) Led e ska ersättas med följande:

"e) Upprätta sektorspecifika och sektorövergripande utbildningsprogram, även rörande teknisk innovation, underlätta personalutbyte och uppmuntra behöriga myndigheter att öka utnyttjandet av system för att utstationera personal och andra instrument."

- iv) Följande led ska läggas till:

"f) Inrätta ett övervakningssystem för bedömning av väsentliga miljörisker, sociala risker och bolagsstyrningsrelaterade risker med beaktande av Parisavtalet om Förenade nationernas ramkonvention om klimatförändringar."

- b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Myndigheten får i tillämplig utsträckning utveckla nya praktiska instrument och konvergenskapsmedel för att främja gemensam metod och praxis i tillsynen.

I syfte att skapa en gemensam tillsynskultur ska myndigheten utarbeta och hålla uppdaterad en unionshandbok för tillsyn av finansmarknadsaktörer i unionen, med vederbörlig hänsyn till riskernas art, omfattning och komplexitet, affärspraxis, affärsmodeller och de finansiella institutens och marknadernas storlek, även förändringar till följd av teknisk innovation avseende finansmarknadsaktörer och marknader. Unionshandboken för tillsyn ska beskriva bästa praxis samt metoder och processer av hög kvalitet.

Myndigheten ska, om så är lämpligt, genomföra öppna offentliga samråd om de yttranden som avses i punkt 1 a och de medel och instrument som avses i den här punkten. Den ska också, om så är lämpligt, analysera de därmed förknippade potentiella kostnaderna och fördelarna. Dessa samråd och analyser ska stå i proportion till yttrandenas eller medlens och instrumentens omfattning, art och konsekvenser. Myndigheten ska i tillämpliga fall också begära råd från intressentgruppen för värdepapper och marknader.”

23. Följande artikel ska införas:

”Artikel 29a

Unionsstrategiska tillsynsprioriteringar

Efter en diskussion i tillsynsstyrelsen och med beaktande av bidrag som mottagits från behöriga myndigheter, ska befintligt arbete som utförts av unionens institutioner och analyser, varningar och rekommendationer som offentliggjorts av ESRB, ska myndigheten åtminstone vart tredje år senast den 31 mars, fastställa högst två prioriteringar av unionsomfattande relevans som ska återspegla framtida utveckling och trender. De behöriga myndigheterna ska beakta de prioriteringarna när de utarbetar sina arbetsprogram, och lämna upplysning till myndigheten i enlighet därmed. Myndigheten ska diskutera de behöriga myndigheternas verksamhet påföljande år och dra slutsatser med utgångspunkt i detta. Myndigheten ska diskutera en eventuell uppföljning som kan omfatta riktlinjer, rekommendationer till behöriga myndigheter och inbördes utvärderingar på respektive område.

De prioriteringar av unionsomfattande relevans som myndigheten fastställer ska inte hindra behöriga myndigheter från att tillämpa sin bästa praxis, på grundval av sina ytterligare prioriteringar och nationella utveckling, och hänsyn ska tas till nationella särdrag.”

24. Artikel 30 ska ersättas med följande:

”Artikel 30

Inbördes utvärderingar av behöriga myndigheter

1. Myndigheten ska regelbundet genomföra inbördes utvärderingar av hela eller delar av behöriga myndigheters verksamhet för att uppnå mer enhetliga och ändamålsenliga tillsynsresultat. Den ska i detta syfte utarbeta metoder för att objektivt bedöma och jämföra de behöriga myndigheter som utvärderas. Under planeringen och genomförandet av inbördes utvärderingar ska hänsyn tas till befintlig information och redan gjorda bedömningar som avser den berörda behöriga myndigheten, inbegripet all relevant information som har lämnats till myndigheten i enlighet med artikel 35, och alla relevanta uppgifter från berörda parter.

2. Vid tillämpningen av denna artikel ska myndigheten upprätta tillfälliga kommittéer för inbördes utvärdering, vilka ska bestå av personal från myndigheten och medlemmar från behöriga myndigheter. Ordförande för kommittéerna för inbördes utvärdering ska vara en medlem av myndighetens personal. Ordföranden ska efter samråd med förvaltningsstyrelsen och efter en öppen inbjudan till att anmäla intresse för deltagande lämna förslag på en ordförande och ledamöterna i kommittén för inbördes utvärdering, vilket ska godkännas av tillsynsstyrelsen. Förslaget ska anses antaget såvida inte tillsynsstyrelsen inom tio dagar från det att ordföranden föreslagit det, antar ett beslut om att avvisa det.

3. Den inbördes utvärderingen ska särskilt, men inte uteslutande, omfatta följande:

- a) Frågan om hur väl avvägda den behöriga myndighetens resurser är, dess grad av självständighet och dess styrformer, med särskild hänsyn till möjligheterna att effektivt tillämpa de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 och kapaciteten att anpassa sig till marknadsutvecklingen.
- b) Den ändamålsenlighet och den grad av konvergens som uppnåtts i tillämpningen av unionsrätten och i tillsynspraxis, även med avseende på de tekniska tillsynsstandarder och tekniska genomförandestandarder, riktlinjer och rekommendationer som antagits enligt artiklarna 10–16 och i vilken utsträckning tillsynspraxis uppfyller målen i unionsrätten.
- c) Den tillämpning av bästa praxis som utvecklats av vissa behöriga myndigheter och som med fördel kan antas av andra behöriga myndigheter.
- d) Den effektivitet och den grad av konvergens som uppnåtts i genomförandet av de bestämmelser som antagits för att genomföra unionsrätten, även med avseende på administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder gentemot ansvariga personer då dessa bestämmelser inte har följts.

4. Myndigheten ska ta fram en rapport med resultaten av den inbördes utvärderingen. Den rapporten för inbördes utvärderingen ska utarbetas av kommittén för inbördes utvärdering och antas av tillsynsstyrelsen i enlighet med artikel 44.4. Vid utarbetandet av rapporten ska kommittén för inbördes utvärdering samråda med förvaltningsstyrelsen för att se till att rapporten överensstämmer med andra rapporter om inbördes utvärdering och säkerställa lika villkor. Förvaltningsstyrelsen ska i synnerhet bedöma huruvida metoden har tillämpats på samma sätt. I rapporten ska det beskrivas och anges vilka uppföljningsåtgärder som anses lämpliga, proportionerliga och nödvändiga till följd av den inbördes utvärderingen. Uppföljningsåtgärderna får antas i form av riktlinjer och rekommendationer enligt artikel 16 och yttranden enligt artikel 29.1 a.

I enlighet med artikel 16.3 ska de behöriga myndigheterna med alla tillgängliga medel söka följa de utfärdade riktlinjerna och rekommendationerna.

När myndigheten utarbetar förslag till tekniska tillsynsstandarder eller tekniska genomförandestandarder i enlighet med artiklarna 10–15, eller riktlinjer eller rekommendationer i enlighet med artikel 16, ska den ta hänsyn till resultaten av den inbördes utvärderingen och all annan information som den inhämtar när den utför sina uppgifter, för att säkerställa enhetlig tillsynspraxis av högsta kvalitet.

5. Myndigheten ska avge ett yttrande till kommissionen om den, med beaktande av resultatet från den inbördes utvärderingen eller annan information som den inhämtar när den utför sina uppgifter, anser att ytterligare harmonisering av unionsreglerna för finansmarknadsaktörer eller behöriga myndigheter skulle vara nödvändig sett från unionens synvinkel.

6. Myndigheten ska två år efter offentliggörandet av rapporten om den inbördes utvärderingen ta fram en uppföljningsrapport. Uppföljningsrapporten ska utarbetas av kommittén för inbördes utvärdering och antas av tillsynsstyrelsen i enlighet med artikel 44.4. Vid utarbetandet av rapporten ska kommittén för inbördes utvärdering samråda med förvaltningsstyrelsen för att se till att rapporten överensstämmer med andra uppföljningsrapporter. Uppföljningsrapporten ska särskilt, men inte uteslutande, omfatta en bedömning av hur väl avvägda och ändamålsenliga de åtgärder är som vidtagits av de behöriga myndigheter som är föremål för den inbördes utvärderingen som en följd av uppföljningsåtgärderna i rapporten om den inbördes utvärderingen.

7. Kommittén för inbördes utvärdering ska efter samråd med de behöriga myndigheterna som omfattas av den inbördes utvärderingen identifiera de motiverade huvudsatsarna av den inbördes utvärderingen. Myndigheten ska offentliggöra de motiverade huvudsatsarna av den inbördes utvärderingen och av den uppföljningsrapport som avses i punkt 6. Om myndigheternas motiverade huvudsatsar skiljer sig från de resultat som identifierats av kommittén för inbördes utvärdering ska myndigheten på konfidentiell basis översända kommitténs resultat till Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Om en behörig myndighet som är föremål för den inbördes utvärderingen anser att offentliggörandet av myndighetens motiverade huvudsatsar skulle innebära en risk för det finansiella systemets stabilitet ska den ha möjlighet att hänskjuta ärendet till tillsynsstyrelsen. Tillsynsstyrelsen får med enkel majoritet besluta att inte offentliggöra dessa utdrag.

8. Vid tillämpningen av denna artikel ska förvaltningsstyrelsen lägga fram ett förslag om en arbetsplan för den inbördes utvärderingen för de kommande två åren som bland annat ska återspegla erfarenheterna från tidigare förfaranden för inbördes utvärderingar och diskussionerna i de samordningsgrupper som avses i artikel 45b. Arbetsplanen för den inbördes utvärderingen ska utgöra en separat del av det årliga och det fleråriga arbetsprogrammet. Planen ska offentliggöras. I brådskande fall eller vid oförutsedda händelser får myndigheten besluta att genomföra ytterligare inbördes utvärderingar.”

25. Artikel 31 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ersättas med följande:

”1. Myndigheten ska svara för den allmänna samordningen mellan de behöriga myndigheterna, särskilt i situationer då en ogynnsam utveckling kan komma att äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten hos det finansiella systemet i unionen.”

b) Andra stycket ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

”2. Myndigheten ska främja ett samordnat unionssvar, bl.a. genom:”

ii) Led e ska ersättas med följande:

”e) vidta lämpliga åtgärder i samband med utveckling som kan äventyra finansmarknadernas funktion i syfte att samordna åtgärder vidtagna av relevanta behöriga myndigheter.”

iii) Följande led ska införas:

"ea) vidta lämpliga åtgärder för att samordna relevanta behöriga myndigheters insatser i syfte att underlätta marknadsstillträdet för aktörer eller produkter som är beroende av tekniska innovationer."

c) Följande punkt ska läggas till:

"3. I syfte att bidra till fastställandet av en gemensam EU-strategi för teknisk innovation ska myndigheten främja enhetlig tillsyn, i tillämpliga fall med stöd från kommittén för konsumentskydd och finansiell innovation och därmed underlätta marknadsstillträdet för aktörer eller produkter som är beroende av teknisk innovation, särskilt genom utbyte av information och bästa praxis. Där det är lämpligt får myndigheten utfärda riktlinjer eller rekommendationer i enlighet med artikel 16."

26. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 31a

Informationsutbyte om duglighet och lämplighet

Myndigheten ska, tillsammans med den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och med den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), inrätta ett system för utbyte av information som är relevant för de behöriga myndigheternas bedömning av duglighet och lämplighet för innehavare av kvalificerade innehav, direktörer och personer som innehar nyckelfunktioner inom finansmarknadsaktörer, i enlighet med de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

Artikel 31b

Samordningsfunktion när det gäller handelsorder, transaktioner och verksamhet med betydande gränsöverskridande effekter

Om en behörig myndighet har bevis för eller tydliga indikationer från olika källor att misstänka att handelsorder, transaktioner eller någon annan verksamhet med betydande gränsöverskridande effekter hotar de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller den finansiella stabiliteten i unionen, ska den omgående underrätta myndigheten och översända relevant information. Myndigheten får avge ett yttrande om lämplig uppföljning till behöriga myndigheter i medlemsstater där den misstänkta verksamheten förekommit."

27. Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Bedömning av marknadsutvecklingen, inklusive stresstester".

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Myndigheten ska övervaka och bedöma marknadsutvecklingen inom sitt behörighetsområde och, när så krävs, underrätta den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), ESRB och Europaparlamentet, rådet och kommissionen om relevanta tendenser vad gäller mikrotillsyn, potentiella risker och sårbarheter. Myndigheten ska i sin bedömning inkludera en analys av de marknader där finansmarknadsaktörer är verksamma och en utvärdering av den potentiella marknadsutvecklingens inverkan på sådana finansmarknadsaktörer."

c) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

"2. Myndigheten ska ta initiativ till och samordna unionsomfattande utvärderingar av finansmarknadsaktörernas förmåga att på ett realistiskt sätt stå emot en ogynnsam utveckling på marknaden. I detta syfte ska den utarbeta:"

ii) Led a ska ersättas med följande:

"a) Gemensamma metoder för att bedöma effekten av ekonomiska scenarier på en finansmarknadsaktörs finansiella ställning med hänsyn till bland annat de risker som härrör från ogynnsam miljömässig utveckling."

- iii) Följande led ska införas:
 - "aa) Gemensamma metoder för identifiering av finansmarknadsaktörer som ska inbegripas i unionsomfattande bedömningar."
- iv) Följande led ska läggas till:
 - "d) Gemensamma metoder för att bedöma effekterna av miljörisker på finansmarknadsaktörernas finansiella stabilitet."
- v) Följande stycke ska läggas till:
 - "Vid tillämpning av denna punkt ska myndigheten samarbeta med ESRB."
- d) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:
 - "3. Myndigheten ska en gång per år och oftare om så krävs – utan att det påverkar ESRB:s uppgifter enligt förordning (EU) nr 1092/2010 – till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESRB överlämna bedömningar av tendenser, potentiella risker och sårbarheter inom sitt behörighetsområde, i kombination med de indikatorer som avses i artikel 22.2 i den här förordningen."

28. Artikel 33 ska ersättas med följande:

"Artikel 33

Internationella förbindelser samt likvärdighet

1. Myndigheten får, utan att det påverkar medlemsstaternas och unionsinstitutionernas respektive behörighetsområden, utveckla kontakter och ingå administrativa arrangemang med reglerings- och tillsynsmyndigheter, internationella organisationer och förvaltningar i tredjeländer. Dessa avtal får inte medföra några juridiska förpliktelser för unionen och dess medlemsstater, och de får inte heller hindra medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter från att ingå bilaterala eller multilaterala avtal med dessa tredjeländer.

Om ett tredjeland, i enlighet med en gällande delegerad akt som antagits av kommissionen enligt artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849 ingår i den förteckning över jurisdiktioner med strategiska brister i sina nationella system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som utgör ett betydande hot mot unionens finansiella system ska myndigheten inte ingå administrativa arrangemang med reglerings- och tillsynsmyndigheterna i detta tredjeland. Detta ska inte hindra andra former av samarbete mellan myndigheten och motsvarande myndigheter i tredjeland som syftar till att minska hot mot unionens finansiella system.

2. Myndigheten ska bistå kommissionen vid utarbetandet av beslut om likvärdighet avseende reglerings- och tillsynsordningar i tredjeländer efter särskild begäran om råd från kommissionen eller om så krävs enligt de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

3. Myndigheten ska med särskild inriktning på konsekvenserna för den finansiella stabiliteten, marknadernas integritet, investerarskyddet och den inre marknadens funktion, övervaka relevant utveckling inom reglering och tillsyn och praxis för efterlevnadskontroll samt marknadens utveckling i tredjeländer, i den mån de är relevanta för riskbaserade bedömningar av likvärdighet, för vilka beslut om likvärdighet har antagits av kommissionen i enlighet med de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

Myndigheten ska dessutom kontrollera om de kriterier som ligger till grund för dessa beslut om likvärdighet och alla villkor som anges i dessa fortfarande är uppfyllda.

Myndigheten får samarbeta med berörda myndigheterna i tredjeländerna. Myndigheten ska lämna in en konfidentiell rapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) med en sammanfattning av slutsatserna av dess övervakning över alla likvärdiga tredjeländer. Rapporten ska särskilt var inriktad på konsekvenserna för den finansiella stabiliteten, marknadernas integritet, investerarskyddet eller den inre marknadens funktion.

Om myndigheten upptäcker relevanta utvecklingstendenser inom reglering, tillsyn eller praxis för efterlevnadskontroll i de tredjeländer som avses i denna punkt vilka kan påverka den finansiella stabiliteten i unionens eller i en eller flera av dess medlemsstater, marknadens integritet eller investerarskyddet eller den inre marknadens funktion, ska den underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen på konfidentiell basis och utan onödigt dröjsmål.

4. Utan att det påverkar de särskilda krav som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 och med förbehåll för de villkor som anges i punkt 1 andra meningen i den här artikeln, ska myndigheten när så är möjligt samarbeta med de relevanta behöriga myndigheterna i tredjeländer vars reglerings- och tillsynsordningar har erkänts som likvärdiga. Detta samarbete ska i princip ske på grundval av administrativa arrangemang som ingåtts med de relevanta myndigheterna i dessa tredjeländer. När myndigheten förhandlar fram sådana administrativa arrangemang ska den inkludera bestämmelser om följande:

- a) De mekanismer som gör det möjligt för myndigheten att inhämta relevant information, inklusive information om den rättsliga ordningen, tillsynssystemet, relevant marknadsutveckling och alla förändringar som kan påverka beslutet om likvärdighet.
- b) I den utsträckning det är nödvändigt för uppföljningen av sådana beslut om likvärdighet, förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet, inbegripet vid behov inspektioner på plats.

Myndigheten ska informera kommissionen om en behörig myndighet i ett tredjeland vägrar att ingå sådana administrativa arrangemang eller om den vägrar att aktivt samarbeta.

5. Myndigheten får ta fram standardiserade administrativa arrangemang i syfte att upprätta en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis inom unionen och för att stärka den internationella samordningen på tillsynsområdet. De behöriga myndigheterna sträva efter att följa sådana standardiserade arrangemang.

I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten inkludera information om administrativa arrangemang som har överenskommit med tillsynsmyndigheter, internationella organisationer eller förvaltningar i tredjeländer, myndighetens bistånd till kommissionen i samband med utarbetandet av beslut om likvärdighet och den övervakning som myndigheten utför i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

6. Myndigheten ska inom ramen för sina befogenheter enligt denna förordning och de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 bidra till en enad, gemensam, konsekvent och effektiv representation av unionens intressen i internationella fora.”

29. Artikel 34 ska utgå.

30. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 3 ska utgå.
- b) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

”4. När myndigheten tar emot en varning eller rekommendation som ESRB riktar till den, ska myndigheten diskutera denna varning eller rekommendation vid nästa sammanträde i tillsynsstyrelsen eller, när så är lämpligt, tidigare, i syfte att bedöma i vilken utsträckning varningen eller rekommendationen påverkar myndighetens utförande av sina uppgifter och en möjlig uppföljning därtill.

Den ska, med relevant beslutsförfarande i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom denna förordning, besluta om eventuella åtgärder som ska vidtas för att åtgärda de frågor som identifierats i varningarna och rekommendationerna

Om myndigheten inte vidtar några åtgärder till följd av en varning eller rekommendation ska den ange skälen för att inte göra detta till ESRB. ESRB ska informera Europaparlamentet om detta i enlighet med artikel 19.5 i förordning (EU) nr 1092/2010. ESRB ska även informera rådet och kommissionen om detta.

5. När myndigheten tar emot en varning eller rekommendation från ESRB som är riktad till en behörig myndighet, får den i tillämpliga fall utöva de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning för att säkerställa att en uppföljning sker utan onödigt dröjsmål.

Om adressaten avser att inte följa ESRB:s rekommendation, ska den underrätta tillsynsstyrelsen om detta och med den diskutera sina skäl för att inte agera.

Om den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 17.1 i förordning (EU) nr 1092/2010 underrättar Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESRB om de åtgärder den har vidtagit med anledning av en rekommendation från ESRB, ska den ta vederbörlig hänsyn till tillsynsstyrelsens synpunkter.”

- c) Punkt 6 ska utgå.

31. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

"2. Intressentgruppen för värdepapper och marknader ska ha 30 ledamöter. Dessa ledamöter ska omfatta

- a) 13 ledamöter som företräder, i en välavvägd fördelning, finansmarknadsaktörer som bedriver verksamhet i unionen,
- b) 13 ledamöter som företräder representanter för anställda hos finansmarknadsaktörer som bedriver verksamhet i unionen, konsumenter, användare av finansiella tjänster och små och medelstora företag, och
- c) fyra ledamöter som är oberoende topprankade akademiker.

3. Ledamöterna i intressentgruppen för värdepapper och marknader ska utses av tillsynsstyrelsen genom ett öppet och transparent urvalsförfarande. I sitt beslut ska tillsynsstyrelsen i största möjliga utsträckning säkra en lämplig återspeglning av värdepappers- och marknadssektorns mångfald, geografisk och könsmässig balans och representation för intressenter i hela unionen. Ledamöterna i intressentgruppen för värdepapper och marknader ska väljas utifrån sina kvalifikationer, färdigheter, relevanta kunskaper och styrkta expertis."

b) Följande punkt ska införas:

"3a. Ledamöterna i intressentgruppen för värdepapper och marknader ska välja en ordförande bland sina ledamöter. Ordförandeposten ska innehas för en period på två år.

Europaparlamentet får uppmana ordföranden för intressentgruppen för värdepapper och marknader att göra ett uttalande inför parlamentet och besvara alla eventuella frågor från dess ledamöter när så begärs."

c) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

"4. Myndigheten ska, om inte annat följer av den tystnadsplikt som anges artikel 70 i denna förordning, tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter och se till att intressentgruppen för värdepapper och marknader ges tillfredsställande sekretariatsstöd. Ledamöter, utom branschföreträdare, av intressentgruppen för värdepapper och marknader vilka företräder ideella organisationer ska erhålla tillfredsställande ekonomisk ersättning. Denna ersättning ska ta hänsyn till ledamöternas förberedande arbete och uppföljningsarbete och minst motsvara ersättningsnivåerna för tjänstemän enligt avdelning V kapitel I avsnitt 2 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i dessa gemenskaper som fastställts i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 (*) (tjänsteföreskrifterna). Intressentgruppen för värdepapper och marknader får inrätta arbetsgrupper i tekniska frågor. Ledamöterna i intressentgruppen för värdepapper och marknader ska förordnas på fyra år, varefter ett nytt urvalsförfarande ska genomföras.

(*) EUT L 56, 4.3.1968, s. 1."

d) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Intressentgruppen för värdepapper och marknader får lämna råd till myndigheten i alla frågor som har samband med myndighetens uppgifter, med särskild fokus på de uppgifter som anges i artiklarna 10–16, 29, 30 och 32.

Om ledamöterna i intressentgruppen för värdepapper och marknader inte kan enas om något råd ska en tredjedel av dess ledamöter eller ledamöter som företräder en grupp av intressenter tillåtas att utfärda separata råd.

Intressentgruppen för värdepapper och marknader, bankintressentgruppen, intressentgruppen för försäkring och återförsäkring och intressentgruppen för tjänstepensioner får lämna ett gemensamt råd om frågor som rör arbetet i de europeiska tillsynsmyndigheterna enligt artikel 56 om gemensamma ståndpunkter och akter."

e) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Myndigheten ska offentliggöra intressentgruppen för värdepapper och marknaders råd, de separata råden från dess ledamöter och resultaten av samråden med den samt information om hur råden och resultaten av samråden beaktats."

32. Artikel 39 ska ersättas med följande:

"Artikel 39

Beslutsförfaranden

1. Myndigheten ska agera i enlighet med punkterna 2–6 i denna artikel när den antar beslut enligt artiklarna 17, 18 och 19.
2. Myndigheten ska, på adressatens officiella språk, underrätta alla adressater för ett beslut om sin avsikt att anta detsamma och, med all hänsyn till hur brådskande och komplex frågan är samt vilka konsekvenser den kan få, ange en tidsfrist inom vilken adressaten kan lämna synpunkter på beslutets innehåll. Adressaten får lämna sina synpunkter på sitt officiella språk. Bestämmelsen i första meningen gäller på motsvarande sätt för de rekommendationer som avses i artikel 17.3.
3. Myndighetens beslut ska innehålla beslutets grunder.
4. Adressaterna för myndighetens beslut ska underrättas om vilka rättsmedel som står till deras förfogande enligt denna förordning.
5. Myndigheten ska med lämpliga tidsintervall ompröva beslut som den fattat enligt artikel 18.3 eller 18.4.
6. De beslut som myndigheten fattar enligt artikel 17, 18 eller 19 ska offentliggöras. Offentliggörandet ska innehålla identitetsuppgifter för den behöriga myndighet eller den finansmarknadsaktör som berörs och det huvudsakliga innehållet i beslutet, om inte ett sådant offentliggörande står i strid med dessa finansmarknadsaktörers berättigade intresse eller skyddet av deras affärshemligheter, eller allvarligt skulle kunna äventyra de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen."

33. Artikel 40 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led a ersättas med följande:

"a) En ordförande."

b) Följande punkt ska läggas till:

"7. Om den nationella offentliga myndighet som avses i punkt 1 b inte är en myndighet med ansvar för efterlevnadskontroll av konsumentskyddsregler får den ledamot i tillsynsstyrelsen som avses i den punkten besluta att bjuda in en företrädare (utan rösträtt) för medlemsstatens konsumentskyddsmyndighet. I de fall där ansvaret för konsumentskydd delas av flera myndigheter i en medlemsstat, ska dessa myndigheter enas om en gemensam företrädare."

34. Artiklarna 41 och 42 ska ersättas med följande:

"Artikel 41

Intern kommittéer

1. Tillsynsstyrelsen får på eget initiativ eller på ordförandens begäran inrätta interna kommittéer för specifika uppgifter som den tilldelas. På förvaltningsstyrelsens eller ordförandens begäran får tillsynsstyrelsen inrätta interna kommittéer för specifika uppgifter som tilldelats förvaltningsstyrelsen. Tillsynsstyrelsen får delegera vissa klart definierade uppgifter och beslut till interna kommittéer, till förvaltningsstyrelsen eller till ordföranden.
2. Vid tillämpning av artikel 17 ska ordföranden föreslå ett beslut att sammankalla en oberoende panel som ska antas av tillsynsstyrelsen. Den oberoende panelen ska bestå av ordföranden och sex andra ledamöter som ska föreslås av ordföranden efter samråd med förvaltningsstyrelsen och efter en öppen inbjudan till att anmäla intresse för deltagande. De sex andra ledamöterna får inte vara företrädare för den behöriga myndighet som påstås ha överträtt unionsrätten och de får inte ha något intresse i frågan eller någon direkt anknytning till den berörda behöriga myndigheten.

Varje ledamot av panelen ska ha en röst.

Panelens beslut ska fattas på grundval av minst fyra röster för förslaget.

3. Vid tillämpning av artikel 19 ska ordföranden föreslå ett beslut att sammankalla en oberoende panel som ska antas av tillsynsstyrelsen. Den oberoende panelen ska bestå av ordföranden och sex andra ledamöter som ska föreslås av ordföranden efter samråd med förvaltningsstyrelsen och efter en öppen inbjudan till att anmäla intresse för deltagande. De sex andra ledamöterna får inte vara företrädare för behöriga myndigheter som är part i den oenighet som föreligger och får inte ha något intresse i konflikten eller någon direkt anknytning till de berörda behöriga myndigheterna.

Varje ledamot av panelen ska ha en röst.

Panelens beslut ska fattas på grundval av minst fyra röster för förslaget.

4. Vid genomförandet av den undersökning som avses i artikel 22.4 första stycket får ordföranden föreslå ett beslut om inledande av en utredning och ett beslut om sammankallande av en oberoende panel, vilket ska antas av tillsynsstyrelsen. Den oberoende panelen ska bestå av ordföranden och sex andra ledamöter som ska föreslås av ordföranden efter samråd med förvaltningsstyrelsen och efter en öppen anmälan till att anmäla intresse för deltagande.

Varje ledamot av panelen ska ha en röst.

Panelens beslut ska fattas på grundval av minst fyra röster för förslaget.

5. De paneler som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel eller ordföranden ska föreslå beslut enligt artikel 17 eller 19, vilka slutligt ska antas av tillsynsnämnden. Den panel som avses i punkt 4 i den här artikeln ska lägga fram resultaten av den utredning som genomförts enligt artikel 22.4 första stycket för tillsynsstyrelsen.

6. Tillsynsstyrelsen ska anta arbetsordningen för den panel som avses i denna artikel.

Artikel 42

Tillsynsstyrelsens oberoende

1. När ledamöterna i tillsynsstyrelsen utför uppgifter enligt denna förordning ska de handla oberoende och objektivt utslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, någon regering eller något annat offentligt eller privat organ.

2. Medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ och andra offentliga eller privata organ får inte försöka påverka hur tillsynsstyrelsens ledamöter utför sina uppgifter.

3. Ledamöterna av tillsynsstyrelsen, ordföranden och de icke röstberättigade företrädare och observatörer som deltar i tillsynsstyrelsens möten ska, inför varje sådant möte, exakt och fullständigt deklarerat om de har eller inte har eventuella intressen som kan anses inverka negativt på deras oberoende i förhållande till någon punkt på dagordningen, och de ska avstå från att delta i diskussioner om och från att rösta i sådana frågor.

4. Tillsynsstyrelsen ska i sin arbetsordning fastställa de praktiska arrangemangen för den intressedeklaration som avses i punkt 3 och för förhindrande och hantering av intressekonflikter."

35. Artikel 43 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Tillsynsstyrelsen ska ge vägledning till myndigheten gällande dess arbete och ansvara för att fatta de beslut som avses i kapitel II. Tillsynsstyrelsen ska anta myndighetens yttranden, rekommendationer, riktlinjer och beslut, och utfärda sådana råd som avses i kapitel II, på grundval av förslag från relevant intern kommitté eller panel, ordföranden eller förvaltningsstyrelsen, beroende på vad som är tillämpligt."

b) Punkterna 2 och 3 ska utgå.

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Tillsynsstyrelsen ska på grundval av ett förslag från förvaltningsstyrelsen anta en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om utförandet av ordförandens uppgifter, och senast den 15 juni varje år överlämna denna rapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska offentliggöras."

d) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. Tillsynsstyrelsen ska ha disciplinära befogenheter över ordföranden och verkställande direktören. Den får avlägsna verkställande direktören från dennes uppdrag i enlighet med artikel 51.5."

36. Följande artikel ska införas:

"Artikel 43a

Transparens kring beslut som antas av tillsynsstyrelsen

Utan hinder av vad som sägs i artikel 70 ska myndigheten, inom sex veckor från varje möte i tillsynsstyrelsen, åtminstone förse Europaparlamentet med ett omfattande och meningsfullt protokoll från överläggningarna vid det mötet som gör det möjligt att fullt ut förstå diskussionerna, inbegripet en kommenterad förteckning över beslut. Sådana protokoll ska inte spegla diskussioner i tillsynsstyrelsen som avser enskilda finansmarknadsaktörer, såvida inte annat föreskrivs i artikel 75.3 eller i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2."

37. Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Tillsynsstyrelsens beslut ska fattas med en enkel majoritet av dess ledamöter. Varje röstberättigad ledamot ska ha en röst.

När det gäller de akter som anges i artiklarna 10–16 i denna förordning samt åtgärder och beslut som antas enligt artikel 9.5 tredje stycket i denna förordning och kapitel VI i denna förordning, och genom undantag från första stycket i den här punkten, ska tillsynsstyrelsen fatta beslut på grundval av kvalificerad majoritet bland dess ledamöter, enligt definitionen i artikel 16.4 i EU-fördraget och i artikel 3 i protokoll nr 36 om övergångsbestämmelser.

Ordföranden får inte rösta om de beslut som avses i andra stycket.

När det gäller panelernas sammansättning i enlighet med artikel 41.2, 41.3 och 41.4 och ledamöterna i den kommitté för inbördes utvärdering som avses i artikel 30.2 ska tillsynsstyrelsen när den överväger ordförandens förslag sträva efter konsensus. Om konsensus inte kan nås ska tillsynsstyrelsens beslut fattas av en tre fjärdedelars majoritet av dess ledamöter med rösträtt. Varje röstberättigad ledamot ska ha en röst.

När det gäller beslut som antas enligt artikel 18.3 och 18.4, och genom undantag från första stycket i den här punkten, ska tillsynsstyrelsen fatta beslut på grundval av en enkel majoritet av dess röstberättigade ledamöter."

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. När det gäller beslut i enlighet med artiklarna 17, 19 och 30 ska tillsynsstyrelsen rösta om de föreslagna besluten genom ett skriftligt förfarande. Tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter ska ha åtta arbetsdagar på sig att rösta. Varje röstberättigad ledamot ska ha en röst. Det föreslagna beslutet ska anses antaget om det inte avvisas av en enkel majoritet av tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter. Nedlagda röster får varken räknas som godkännanden eller avvisningar och får inte beaktas vid räkningen av antalet avgivna röster. Om tre av tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter motsätter sig det skriftliga förfarandet ska tillsynsstyrelsen diskutera och besluta om utkastet till beslut i enlighet med förfarandet i punkt 1 i den här artikeln.

Ledamöterna utan rösträtt och observatörerna, med undantag av den verkställande direktören, ska inte delta i några diskussioner i tillsynsstyrelsen som avser enskilda finansmarknadsaktörer, såvida inte annat föreskrivs i artikel 75.3 eller i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2."

c) Följande punkt ska läggas till:

"5. Myndighetens ordförande ska ha rätt att när som helst begära omröstning. Utan att det påverkar den befogenheten och för effektiviteten i myndighetens beslutsprocess ska myndighetens tillsynsstyrelse sträva efter konsensus när den fattar beslut."

38. Artikel 45 ska ersättas med följande:

"Artikel 45

Sammansättning

1. Förvaltningsstyrelsen ska bestå av ordföranden och sex ledamöter av tillsynsstyrelsen som valts av och bland tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter.

Med undantag för ordföranden ska varje ledamot av förvaltningsstyrelsen som utses av tillsynsstyrelsen ha en suppleant som kan ersätta personen om denne är förhindrad att delta.

2. De ledamöter som utses av tillsynsstyrelsen ska förordnas på två och ett halvt år. Detta förordnande får förnyas en gång. Förvaltningsstyrelsen ska ha en jämn könsfördelning och dess sammansättning ska avspeglade unionen som helhet. Mandaten ska vara överlappande och ett lämpligt system för rotation ska tillämpas.

3. Sammanträdena i förvaltningsstyrelsen ska sammankallas av ordföranden på eget initiativ eller på begäran av minst en tredjedel av ledamöterna, och ledas av ordföranden. Förvaltningsstyrelsen ska sammanträda före varje sammanträde i tillsynsstyrelsen, och så ofta som förvaltningsstyrelsen anser det nödvändigt. Den ska sammanträda minst fem gånger per år.

4. Ledamöterna i förvaltningsstyrelsen får, om inte annat följer av arbetsordningen, biträdas av rådgivare eller experter. De deltagare som inte har rösträtt, med undantag av den verkställande direktören, får inte delta i diskussioner inom förvaltningsstyrelsen som rör enskilda finansmarknadsaktörer."

39. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 45a

Beslutsfattande

1. Förvaltningsstyrelsens beslut ska antas med enkel majoritet bland dess ledamöter och samtidigt ska konsensus eftersträvas. Varje ledamot ska ha en röst. Ordföranden ska vara en ledamot med rösträtt.

2. Verkställande direktören och en företrädare för kommissionen ska delta i tillsynsstyrelsens möten utan rösträtt. Kommissionens företrädare ska ha rösträtt i de frågor som avses i artikel 63.

3. Förvaltningsstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

Artikel 45b

Samordningsgrupper

1. Tillsynsstyrelsen får på eget initiativ eller på begäran av en behörig myndighet inrätta samordningsgrupper för definierade områden för vilka det kan finnas behov av samordning med beaktande av särskild händelseutveckling på marknaden. Förvaltningsstyrelsen ska inrätta samordningsgrupper för definierade områden på begäran av fem ledamöter av tillsynsstyrelsen.

2. Alla behöriga myndigheter ska delta i samordningsgrupper och i enlighet med artikel 35 tillhandahålla samordningsgrupperna de uppgifter dessa behöver för att utföra sina samordningsuppgifter i enlighet med deras mandat. Samordningsgruppernas arbete ska baseras på uppgifter som tillhandahålls från de behöriga myndigheterna och eventuella resultat som myndigheten fastställt.

3. Grupperna ska ledas av en av förvaltningsstyrelsens ledamöter. Varje år ska respektive ledamot i förvaltningsstyrelsen som ansvarar för en samordningsgrupp rapportera till tillsynsstyrelsen om diskussionernas och resultatens huvudinnehåll samt, om så är relevant, föreslå att en uppföljning eller inbördes utvärdering genomförs på respektive område. De behöriga myndigheterna ska underrätta myndigheten om hur de tagit hänsyn till samordningsgruppernas arbete i sin verksamhet.

4. Myndigheten får när den övervakar marknadsutveckling som kan utgöra fokus för samordningsgrupper, i enlighet med artikel 35 begära att behöriga myndigheter tillhandahåller nödvändiga uppgifter så att myndigheten kan fullgöra sin övervakningsroll."

40. Artikel 46 ska ersättas med följande:

"Artikel 46

Förvaltningsstyrelsens oberoende

Ledamöterna i förvaltningsstyrelsen ska handla oberoende och objektivt uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, någon regering eller något annat offentligt eller privat organ.

Medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ och andra offentliga eller privata organ får inte försöka påverka förvaltningsstyrelsens ledamöter när dessa utför sina uppgifter."

41. Artikel 47 ska ändras på följande sätt:

- a) Följande punkt ska införas:

"3a. Förvaltningsstyrelsen får granska, yttra sig över och lägga fram förslag om alla frågor som ska beslutas av tillsynsstyrelsen efter diskussion i den berörda interna kommittén, förutom vad gäller inbördes utvärderingar i enlighet med artikel 30."

- b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Förvaltningsstyrelsen ska föreslå en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om ordförandens uppgifter, för tillsynsstyrelsen för godkännande."

- c) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. Förvaltningsstyrelsen ska med vederbörlig hänsyn till ett förslag från tillsynsstyrelsen utse och återkalla överklagandenämndens ledamöter i enlighet med artikel 58.3 och 58.5."

- d) Följande punkt ska läggas till:

"9. Ledamöterna i förvaltningsstyrelsen ska offentliggöra alla sammanträden som hållits samt mottagna förmåner. Utgifter ska redovisas offentligt i enlighet med tjänsteforeskrifterna."

42. Artikel 48 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

"Ordföranden ska ansvara för att förbereda tillsynsstyrelsens arbete, inbegripet genom att fastställa den dagordning som tillsynsstyrelsen ska anta, kalla till möten lägga fram punkter för beslut samt fungera som ordförande för tillsynsstyrelsens möten.

Ordföranden ska ansvara för att fastställa dagordningen för förvaltningsstyrelsen för antagande av förvaltningsstyrelsen och ska fungera som ordförande för förvaltningsstyrelsens möten.

Ordföranden får uppmana förvaltningsstyrelsen att överväga att inrätta en samordningsgrupp i enlighet med artikel 45b."

- b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Ordföranden ska väljas ut på grundval av meriter, färdigheter, kunskaper om finansmarknadsaktörer och finansiella marknader samt erfarenhet som är relevant för finansiell tillsyn och reglering, efter en öppen ansökningsgång där principen om jämn könsfördelning ska beaktas som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*. Tillsynsstyrelsen ska med kommissionens bistånd upprätta en slutlista över kvalificerade sökande för posten som ordförande. På grundval av denna slutlista ska rådet anta ett beslut om att utse en ordförande efter bekräftelse av Europaparlamentet.

Om ordföranden inte längre uppfyller villkoren som avses i artikel 49 eller har befunnits skyldig till ett allvarligt fel får rådet, efter ett förslag från kommissionen som har godkänts av Europaparlamentet, anta ett beslut om att skilja personen i fråga från dennes uppdrag.

Tillsynsstyrelsen ska också bland sina ledamöter utse en vice ordförande som ska utföra ordförandens uppgifter i dennes frånvaro. Den vice ordföranden ska inte utses bland förvaltningsstyrelsens medlemmar."

- c) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:
- "Vid den utvärdering som avses i första stycket ska ordförandens uppgifter utföras av vice ordföranden.
- Rådet får, på förslag av tillsynsstyrelsen, med bistånd av kommissionen och med beaktande av utvärderingen som avses i första stycket, förnya ordförandens mandat en gång."
- d) Punkt 5 ska ersättas med följande:
- "5. Ordföranden får skiljas från sitt uppdrag endast på allvarliga grunder. Han eller hon får endast skiljas från sitt uppdrag av Europaparlamentet efter att rådet antagit ett beslut efter samråd med tillsynsstyrelsen."
43. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:
- a) Rubriken ska ersättas med följande:
- "Ordförandens oberoende".**
- b) Första stycket ska ersättas med följande:
- "Utan att det påverkar tillsynsstyrelsens funktion i fråga om ordförandens uppgifter, ska ordföranden varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, från någon regering eller något annat offentligt eller privat organ."
44. Följande artikel ska införas:
- "Artikel 49a
- Utgifter**
- Ordföranden ska offentliggöra alla sammanträden som hållits med externa intressenter inom två veckor efter sammanträdet i fråga samt mottagna förmåner. Utgifter ska redovisas offentligt i enlighet med tjänsteföreskrifterna."
45. Artikel 50 ska utgå.
46. Artikel 54 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:
- i) Inledningen ska ersättas med följande:
- "2. Gemensamma kommittén ska fungera som ett forum där myndigheten ska samarbeta nära och regelbundet för att säkerställa sektorövergripande konvergens, samtidigt som sektoriella särdrag beaktas, med europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), i synnerhet i fråga om".
- ii) Första strecksatsen ska ersättas med följande:
- "— finansiella konglomerat och, om så krävs enligt unionsrätten, konsolidering av tillsynen,".
- iii) Femte strecksatsen ska ersättas med följande:
- "— cybersäkerhet,".
- iv) Sjätte strecksatsen ska ersättas med följande:
- "— utbyte av uppgifter och bästa praxis med ESRB och de övriga europeiska tillsynsmyndigheterna,".
- v) Följande strecksatser ska läggas till:
- "— finansiella tjänster till privatpersoner och konsument- och investerarskydd,
- rådgivning från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 1.6."

- b) Följande punkt ska införas:

"2a. Den gemensamma kommittén får bistå kommissionen i bedömningen av villkoren och de tekniska specifikationerna och förfarandena för att säkerställa en säker och effektiv sammanlänkning av de centraliserade automatiserade mekanismerna enligt den rapport som avses i artikel 32a.5 i direktiv (EU) 2015/849 samt i den faktiska sammankopplingen av de nationella registren enligt det direktivet."

- c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Gemensamma kommittén ska ha särskild personal som tillhandahålls från europeiska tillsynsmyndigheterna som ska fungera som ett permanent sekretariat. Myndigheten ska avsätta tillräckliga resurser för administrativa utgifter samt utgifter för infrastruktur och drift."

47. Artikel 55 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Ordföranden i den gemensamma kommittén ska utses för ett år i taget enligt ett rullande schema bland ordförandena i de europeiska tillsynsmyndigheterna. Ordföranden i den gemensamma kommittén ska vara andre vice ordförande i ESRB."

- b) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:

"Den gemensamma kommittén ska sammanträda minst var tredje månad."

- c) Följande punkt ska läggas till:

"5. Myndighetens ordförande ska regelbundet underrätta tillsynsstyrelsen om ståndpunkter som intagits vid den gemensamma kommitténs sammanträden."

48. Artiklarna 56 och 57 ska ersättas med följande:

"Artikel 56

Gemensamma ståndpunkter och akter

Inom ramen för sina uppgifter enligt kapitel II i denna förordning, och särskilt i fråga om genomförandet av direktiv 2002/87/EG, ska myndigheten i tillämpliga fall eftersträva att genom konsensus, om så är lämpligt, nå fram till gemensamma ståndpunkter tillsammans med den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten).

När så krävs enligt unionsrätten ska åtgärder enligt artiklarna 10–16 och beslut enligt artiklarna 17, 18 och 19 i denna förordning avseende tillämpningen av direktiv 2002/87/EG och av andra lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, som också ligger inom behörighetsområdet för den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) eller den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), antas parallellt, om så är lämpligt, av myndigheten och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten).

Artikel 57

Underkommittéer

1. Den gemensamma kommittén får inrätta underkommittéer vars syfte är att utarbeta utkast till gemensamma ståndpunkter och akter till den gemensamma kommittén.

2. Varje underkommitté ska bestå av de personer som avses i artikel 55.1 och en företrädare på hög nivå för den tjänstgörande personalen på den relevanta behöriga myndigheten i varje medlemsstat.

3. Varje underkommitté ska utse en ordförande bland företrädare för de relevanta behöriga myndigheterna som också ska vara observatör i den gemensamma kommittén.

4. För tillämpningen av artikel 56 ska en underkommitté för finansiella konglomerat inrättas inom den gemensamma kommittén.
5. Den gemensamma kommittén ska på sin webbplats offentliggöra alla inrättade underkommittéer, inklusive deras mandat och en förteckning över medlemmarna med deras respektive funktioner i underkommittén."
49. Artikel 58 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:
- "1. Överklagandenämnden för de europeiska tillsynsmyndigheterna inrättas härmed."
- b) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:
- "2. Överklagandenämnden ska bestå av sex ledamöter och sex suppleanter, vilka ska vara värenommerade personer med styrka vitsord avseende relevanta kunskaper om unionsrätt och med internationella professionella erfarenheter, på tillräckligt hög nivå inom bankverksamhet, försäkring, tjänstepensioner, värdepappersmarknader eller andra finansiella tjänster, med uteslutande av personer som är anställda vid behöriga myndigheter eller andra nationella institutioner eller unionsinstitutioner eller organ som deltar i myndighetens verksamheter och ledamöter i intressentgruppen för värdepapper och marknader. Ledamöterna och suppleanterna ska vara medborgare i en medlemsstat och ska ha gedigna kunskaper i åtminstone två av unionens officiella språk. Överklagandenämnden ska besitta tillräcklig juridisk sakkunskap för att kunna tillhandahålla juridisk rådgivning avseende lagligheten, inbegripet proportionaliteten när det gäller myndighetens utövande av sina befogenheter."
- c) Punkt 3 ska ersättas med följande:
- "3. Två ledamöter och två suppleanter i överklagandenämnden ska utses av myndighetens förvaltningsstyrelse från en slutlista som kommissionen föreslår efter en öppen inbjudan att inkomma med intresseanmälan som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, och efter samråd med tillsynsstyrelsen.
- Efter att ha mottagit slutlistan får Europaparlamentet uppmana kandidater till ledamöter eller suppleanter att göra ett uttalande inför parlamentet och besvara eventuella frågor från dess ledamöter.
- Europaparlamentet får uppmana ledamöterna i överklagandenämnden att göra ett uttalande inför parlamentet och besvara eventuella frågor från dess ledamöter när så begärs, med undantag för uttalanden, frågor och svar som rör enskilda fall som avgjorts eller som är under behandling av överklagandenämnden."

50. I artikel 59 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Överklagandenämndens ledamöter och den personal inom myndigheten som tillhandahåller driftsstöd och sekretariatstjänster får inte delta i några överklagandeförfaranden som på något sätt berör deras personliga intressen, och inte heller om de tidigare företrätt någon av parterna i förfarandena eller deltagit i det beslut som överklagas."

51. I artikel 60 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Överklagandet ska innehålla en motivering och skriftligen sändas till myndigheten inom tre månader efter det att beslutet har meddelats den berörda personen eller, om beslutet inte har meddelats på detta sätt, inom två månader efter det att myndigheten offentliggjort beslutet.

Överklagandenämnden ska fatta beslut om överklagandet inom tre månader efter att det ingivits."

52. Följande artikel ska införas:

"Artikel 60a

Myndighetens överskridande av befogenhet

Alla fysiska eller juridiska personer får lämna ett motiverat råd till kommissionen om de personerna anser att myndigheten har överskridit sin befogenhet, inbegripet att inte handla i enlighet med proportionalitetsprincipen som avses i artikel 1.5, när den handlar enligt artiklarna 16 och 16b, och att detta innebär ett direkt och individuellt problem för denna person."

53. Artikel 62.1 ska ändras på följande sätt:

a) Inledningen ska ersättas med följande:

"1. Intäkter till myndigheten, som är ett europeiskt organ i enlighet med artikel 70 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) 2018/1046 (*) (nedan kallad *budgetförordningen*), ska särskilt omfatta alla kombinationer av följande:

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1)."

b) Följande led ska läggas till:

"d) Eventuella frivilliga bidrag från medlemsstaterna eller observatörer.

e) Överenskomna avgifter för publikationer, utbildning och andra tjänster som myndigheten tillhandahåller, om de särskilt har begärts av en eller flera behöriga myndigheter."

c) Följande stycke ska läggas till:

"Eventuella frivilliga bidrag från medlemsstaterna eller observatörer som avses i led b i första stycket ska inte godtas om detta skulle leda till tvivel om myndighetens oberoende och opartiskhet. Frivilliga bidrag som utgör ersättning för kostnader för uppgifter som en behörig myndighet delegerat till myndigheten ska inte anses leda till tvivel om den senast nämndas oberoende."

54. Artiklarna 63, 64 och 65 ska ersättas med följande:

"Artikel 63

Upprättande av budgeten

1. Varje år ska verkställande direktören utarbeta ett preliminärt förslag till samlat programdokument för myndigheten för de tre följande budgetåren, med beräknade inkomster och utgifter samt uppgifter om personal, från den årliga och fleråriga programplaneringen och översända det till förvaltningsstyrelsen och tillsynsstyrelsen tillsammans med tjänsteförteckningen.

2. Tillsynsstyrelsen ska, på grundval av det förslag som har godkänts av förvaltningsstyrelsen, anta förslaget till samlat programdokument för de tre följande budgetåren.

3. Det samlade programdokumentet ska översändas av förvaltningsstyrelsen till kommissionen, Europaparlamentet och rådet samt Europeiska revisionsrätten senast den 31 januari.

4. Med beaktande av det samlade programdokumentet ska kommissionen i förslaget till unionens budget ta upp de preliminära anslag som den anser nödvändiga mot bakgrund av tjänsteförteckningen och de utjämnande bidrag som ska belasta unionens allmänna budget i enlighet med artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.

5. Europaparlamentet och rådet ska anta myndighetens tjänsteförteckning. Europaparlamentet och rådet ska bevilja anslag för utjämnande bidrag till myndigheten.

6. Tillsynsstyrelsen ska anta myndighetens budget. Budgeten ska bli slutgiltig när unionens allmänna budget slutgiltigt har antagits. Vid behov ska den anpassas i enlighet med det slutgiltiga antagandet.

7. Förvaltningsstyrelsen ska utan onödigt dröjsmål underrätta Europaparlamentet och rådet om den avser att genomföra projekt som kan ha betydande ekonomiska konsekvenser för finansieringen av budgeten, särskilt projekt som rör fast egendom, t.ex. hyra eller förvärv av fastigheter.

8. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 266 och 267 i budgetförordningen ska Europaparlamentet och rådet godkänna alla projekt som kan ha betydande ekonomiska konsekvenser eller långsiktiga konsekvenser för finansieringen av myndighetens budget, särskilt projekt som rör fast egendom, t.ex. hyra eller förvärv av fastigheter, inbegripet uppsämningsklausuler.

Artikel 64

Genomförande och kontroll av budgeten

1. Verkställande direktören ska fungera som utanordnare och genomföra myndighetens årliga budget.
2. Myndighetens räkenskapsförare ska översända de preliminära räkenskaperna till kommissionens räkenskapsförare och till revisionsrätten senast den 1 mars påföljande år. Bestämmelserna i artikel 70 ska inte hindra myndigheten från att förse revisionsrätten med eventuella uppgifter som revisionsrätten begär inom ramen för sin behörighet.
3. Myndighetens räkenskapsförare ska senast den 1 mars påföljande år översända de räkenskapsuppgifter som krävs som underlag för konsolideringen till kommissionens räkenskapsförare på det sätt och i den form som denne har fastställt.
4. Myndighetens räkenskapsförare ska också, senast den 31 mars påföljande år, sända rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen till ledamöterna i tillsynsstyrelsen och till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten.
5. Efter att ha mottagit revisionsrättens iakttagelser i fråga om myndighetens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 246 i budgetförordningen ska myndighetens räkenskapsförare upprätta dess slutliga räkenskaper. Verkställande direktören ska sända dem till tillsynsstyrelsen, som ska avge ett yttrande om dessa räkenskaper.
6. Myndighetens räkenskapsförare ska, senast den 1 juli påföljande år, sända de slutliga räkenskaperna, tillsammans med tillsynsstyrelsens yttrande, till kommissionens räkenskapsförare och till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten.

Myndighetens räkenskapsförare ska också, senast den 15 juni varje år, sända ett redovisningspaket till kommissionens räkenskapsförare, i ett standardformat som fastställs av kommissionens räkenskapsförare, som underlag för konsolideringen.
7. De slutliga räkenskaperna ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november det påföljande året.
8. Senast den 30 september ska verkställande direktören besvara revisionsrättens iakttagelser och även sända en kopia av svaret till förvaltningsstyrelsen och kommissionen.
9. Verkställande direktören ska, på Europaparlamentets begäran och i enlighet med artikel 261.3 i budgetförordningen, lägga fram för Europaparlamentet alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret ska kunna fungera väl.
10. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2, på rekommendation av rådet, som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja myndigheten ansvarsfrihet för budgetens genomförande budgetår N.
11. Myndigheten ska lämna ett motiverat yttrande om Europaparlamentets ståndpunkt och eventuella andra iakttagelser som gjorts av Europaparlamentet inom ramen för förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet.

Artikel 65

Finansiella regler

Förvaltningsstyrelsen ska anta myndighetens finansiella regler efter samråd med kommissionen. Dessa regler får inte avvika från kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715 (*) såvida inte de särskilda behoven för driften av myndigheten kräver det och endast med kommissionens förhandsgodkännande.

(*) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715 av den 18 december 2018 med rambudgetförordning för de organ som inrättats enligt EUF-fördraget och Euratomfördraget och som avses i artikel 70 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122, 10.5.2019, s. 1)."

55. I artikel 66 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. För bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 (*) tillämpas på myndigheten utan inskränkning.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1)."

56. Artikel 70 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Ledamöterna i tillsynsstyrelsen och alla i myndighetens personal, inbegripet tillfälligt utstationerade nationella experter och alla andra personer som utför uppgifter för myndigheten på grundval av avtal, ska omfattas av kravet på tystnadsplikt enligt artikel 339 i EUF-fördraget och de relevanta bestämmelserna i tillämplig unionslagstiftning även efter det att deras förordnanden upphört."

b) I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

"Skyldigheten enligt punkt 1 i denna artikel och första stycket i denna punkt ska inte hindra myndigheten och de behöriga myndigheterna från att använda upplysningarna för efterlevnadskontroll av de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, och i synnerhet vid rättsliga förfaranden för antagande av beslut."

c) Följande punkt ska införas:

"2a. Förvaltningsstyrelsen och tillsynsstyrelsen ska säkerställa att personer som direkt eller indirekt, permanent eller tillfälligt, tillhandahåller tjänster som har anknytning till myndighetens uppdrag, inbegripet tjänstemän och andra personer som har bemyndigats av förvaltningsstyrelsen och tillsynsstyrelsen eller utsetts av den behöriga myndigheten för detta syfte, omfattas av krav på tystnadsplikt som är likvärdiga med kraven i punkterna 1 och 2.

Samma krav på tystnadsplikt ska även tillämpas på observatörer som deltar i förvaltningsstyrelsens och tillsynsstyrelsens sammanträden och som deltar i myndighetens verksamhet."

d) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

"3. Punkterna 1 och 2 ska inte hindra myndigheten från att utbyta uppgifter med behöriga myndigheter i enlighet med denna förordning och med annan unionslagstiftning som är tillämplig på finansmarknadsaktörer.

För dessa uppgifter ska tystnadsplikt gälla enligt punkterna 1 och 2. Myndigheten ska i sina interna verksamhetsregler fastställa hur de regler om konfidentialitet som avses i punkterna 1 och 2 ska genomföras praktiskt.

4. Myndigheten ska tillämpa kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 (*).

(*) Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53)."

57. Artikel 71 ska ersättas med följande:

"Artikel 71

Dataskydd

Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vid deras behandling av personuppgifter enligt förordning (EU) 2016/679 eller myndighetens skyldigheter vid sin behandling av personuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 (*) inom ramen för dess ansvarsområden.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39)."

58. I artikel 72 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Förvaltningsstyrelsen ska anta närmare föreskrifter för tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001."

59. I artikel 74 ska första stycket ersättas med följande:

"De nödvändiga arrangemangen beträffande de lokaler som myndigheten ska få i den medlemsstat där den har sitt säte och de resurser som ska tillhandahållas av den medlemsstaten samt de särskilda regler som i den medlemsstaten är tillämpliga på myndighetens personal och deras familjemedlemmar ska, efter förvaltningsstyrelsens godkännande, fastställas i en överenskommelse om säte mellan myndigheten och den medlemsstaten."

60. Artikel 76 ska ersättas med följande:

"Artikel 76

Förhållande till europeiska värdepapperstillsynskommittén

Myndigheten ska betraktas som den lagliga efterföljaren till europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR). CESR:s alla tillgångar och skulder samt alla oavslutade transaktioner ska senast dagen för inrättandet av myndigheten automatiskt överföras till myndigheten. CESR ska upprätta ett bokslut som visar läget när det gäller utgående tillgångar och skulder vid dagen för överföringen. Detta bokslut ska revideras och godkännas av CESR och av kommissionen."

61. Artikel 81 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

"1. Senast den 31 december 2021 och därefter vart tredje år ska kommissionen offentliggöra en allmän rapport om resultaten av myndighetens arbete och förfarandena i denna förordning. Rapporten ska innehålla en utvärdering av bland annat:"

ii) Led a ska inledningsfrasen och led i ersättas med följande:

"a) vilken grad av effektivitet och konvergens som har uppnåtts av de behöriga myndigheterna när det gäller tillsynspraxis,

i) de behöriga myndigheternas oberoende och konvergens när det gäller standarder motsvarande bolagsstyrning,".

iii) Följande led ska läggas till:

"g) gemensamma kommitténs funktionssätt."

b) Följande punkter ska införas:

"2a. Som en del av den allmänna rapport som avses i punkt 1 i denna artikel ska kommissionen, efter samråd med alla berörda myndigheter och intressenter, genomföra en heltäckande utvärdering tillämpningen av artikel 9a.

2b. Som en del av den allmänna rapport som avses i punkt 1 ska kommissionen, efter samråd med alla berörda myndigheter och intressenter, genomföra en heltäckande utvärdering av myndighetens potentiella övervakning av tredjeländers handelsplatser, och undersöka aspekter såsom erkännande på grundval av systemviktighet, organisatoriska krav, fortlöpande efterlevnad, sanktionsavgifter och viten samt personal och resurser. Kommissionen ska i sin bedömning ta hänsyn till effekterna på likviditeten, inbegripet tillgängligheten till bästa pris för investerare, genomförandet av bästa villkor för EU-kunder, tillträdeshinder och ekonomiska fördelar för EU:s motparter i handeln globalt samt utvecklingen av kapitalmarknadsunionen.

2c. Som en del av den allmänna rapport som avses i punkt 1 ska kommissionen, efter samråd med alla berörda myndigheter och intressenter, genomföra en heltäckande utvärdering av myndighetens potentiella övervakning av tredjeländers värdepapperscentraler, och undersöka aspekter såsom erkännande på grundval av systemviktighet, organisatoriska krav, fortlöpande efterlevnad, sanktionsavgifter och viten samt personal och resurser.

2d. Kommissionen ska senast den 30 juni 2021 lägga fram de bedömningar som avses i punkt 2b och 2c tillsammans med lagstiftningsförslag om så är lämpligt, till Europaparlamentet och rådet."

Artikel 4

Ändringar av förordning (EU) nr 600/2014

Förordning (EU) nr 600/2014 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1.1 ska följande led läggas till:

"g) Auktorisation och tillsyn av leverantörer av datarapporteringstjänster."

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led 18 ska ersättas med följande:

"18. *behörig myndighet*: en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.26 i direktiv 2014/65/EU och, för auktorisation och tillsyn av leverantörer av datarapporteringstjänster, Esma, utom för godkända rapporteringsmekanismer (APA) och godkända publiceringsarrangemang (ARM) med undantag i enlighet med punkt 3 i den här artikeln."

ii) Följande led ska införas:

"22a. *personer i ledande befattning*: personer i ledande befattning enligt definitionen i artikel 4.1.37 i direktiv 2014/65/EU."

iii) Leden 34, 35 och 36 ska ersättas med följande:

"34. *godkänt publiceringsarrangemang* eller APA: en person som enligt denna förordning är auktoriserad att för värdepappersföretags räkning publicera rapporter om värdepappershandeln enligt artiklarna 20 och 21.

35. *tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation* eller CTP: en person som enligt denna förordning är auktoriserad att samla in rapporter om handeln med de finansiella instrument som förtecknas i artiklarna 6, 7, 10, 12, 13, 20 och 21 från reglerade marknader, MTF-plattformar, OTF-plattformar och APA samt konsolidera dem till ett kontinuerligt elektroniskt informationsflöde med uppgifter om priser och volymer per finansiellt instrument.

36. *godkänd rapporteringsmekanism* eller ARM: en person som enligt denna förordning är auktoriserad att för värdepappersföretags räkning rapportera uppgifter om transaktioner till behöriga myndigheter eller Esma."

iv) Följande led ska införas:

"36a. *leverantör av datarapporteringstjänster*: en person som avses i leden 34–36 och en person som avses i artikel 27b.2."

b) Följande punkt ska läggas till:

"3. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 50 med kriterier för att identifiera sådana ARM och APA som, genom undantag från denna förordning på grund av sin begränsade relevans för den inre marknaden, omfattas av auktorisation och tillsyn av en medlemsstats behöriga myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.26 i direktiv 2014/65/EU.

När kommissionen antar den delegerade akten ska den beakta en eller flera av följande faktorer:

a) I vilken utsträckning tjänsterna tillhandahålls värdepappersföretag som är auktoriserade i endast en medlemsstat.

b) Antalet handelsrapporter eller transaktioner.

c) Huruvida ARM eller APA är en del av en grupp finansmarknadsaktörer med gränsöverskridande verksamhet.

Om en enhet står under Esmas tillsyn för någon tjänst som den tillhandahåller i egenskap av en leverantör av datarapporterings tjänster enligt denna förordning, ska ingen av dess verksamheter som en ARM eller ett APA undantas från tillsyn av Esma enligt den delegerade akt som antagits enligt denna punkt.”

3. Artikel 22 ska ersättas med följande:

”Artikel 22

Tillhandahållande av information för säkerställande av transparens samt andra beräkningar

1. För att kunna göra beräkningar för att fastställa kraven på transparens före och efter handel samt den reglering av handels skyldigheter som avses i artiklarna 3–11, 14–21 och 32 som är tillämpliga på finansiella instrument och för att avgöra huruvida ett värdepappersföretag är en systematisk internhandlare, får Esma och de behöriga myndigheterna begära information från

- a) handelsplatser,
- b) APA, och
- c) CTP.

2. Handelsplatser, APA och CTP ska under en tillräcklig period lagra de nödvändiga uppgifterna.

3. Esma ska utarbeta ett förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar innehåll och frekvens för begäranden om uppgifter, i vilka format och inom vilken tidsfrist handelsplatser, APA och CTP ska besvara de begäranden om uppgifter som avses i punkt 1, typen av uppgifter som ska lagras samt den minimiperiod under vilken handelsplatser, APA och CTP ska lagra uppgifter för att kunna besvara begäranden om uppgifter i enlighet med punkt 2.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

4. I artikel 26.1 ska tredje stycket ersättas med följande:

”De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål ge Esma tillgång till all information som rapporterats i enlighet med denna artikel.”

5. Artikel 27 ska ersättas med följande:

”Artikel 27

Skyldighet att tillhandahålla referensuppgifter för de finansiella instrumenten

1. När det gäller finansiella instrument som tagits upp till handel på en reglerad marknad eller handlas på MTF- eller OTF-plattformar ska handelsplatserna ge Esma de identifikationsuppgifter som krävs för transaktionsrapporteringen enligt artikel 26.

När det gäller andra finansiella instrument som omfattas av artikel 26.2 och som handlas via dess system, ska varje systematisk internhandlare ge Esma identifikationsuppgifter för dessa finansiella instrument.

Identifikationsuppgifter ska färdigställas för inlämning till Esma i elektronisk och standardiserad form innan handel inleds med det finansiella instrument som uppgifterna avser. Referensuppgifterna för finansiella instrument ska uppdateras varje gång uppgifterna för ett finansiellt instrument ändras. Esma ska omedelbart offentliggöra referensuppgifterna på sin webbplats. Esma ska utan onödigt dröjsmål ge de behöriga myndigheterna tillgång till dessa referensuppgifter.

2. För att de behöriga myndigheterna enligt artikel 26 ska kunna övervaka verksamheten i värdepappersföretagen för att säkerställa att dessa handlar hederligt, rättvist och professionellt och på ett sätt som främjar marknadens integritet, ska Esma, efter samråd med de behöriga myndigheterna, inrätta nödvändiga arrangemang för att säkerställa att

- a) Esma faktiskt mottar referensuppgifterna för finansiella instrument enligt punkt 1 i denna artikel,
- b) kvaliteten på de referensuppgifter för finansiella instrument som mottagits enligt punkt 1 i denna artikel är korrekt för transaktionsrapporteringen enligt artikel 26,

- c) de referensuppgifter för finansiella instrument som mottagits enligt punkt 1 i denna artikel effektivt och utan onödigt dröjsmål vidarebefordras till de relevanta behöriga myndigheterna,
 - d) Esma och de behöriga myndigheterna har ändamålsenliga mekanismer för att lösa problem med överföring av uppgifter eller uppgifternas kvalitet.
3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar
- a) datastandarder och format för referensuppgifterna för finansiella instrument i enlighet med punkt 1, inklusive metoder och arrangemang för rapportering av uppgifter och alla uppdateringar av uppgifter till Esma samt vidarebefordran till de behöriga myndigheterna i enlighet med punkt 1, samt formen för och innehållet i sådana rapporter,
 - b) de tekniska åtgärder som är nödvändiga avseende de arrangemang som ska göras av Esma och behöriga myndigheter enligt punkt 2.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Esma får tillfälligt upphäva den rapporteringsskyldighet som anges i punkt 1 för vissa eller alla finansiella instrument om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- a) Upphävandet är nödvändigt för att skydda integriteten och kvaliteten hos referensuppgifter enligt rapporteringskraven i punkt 1 som kan äventyras av något av följande:
 - i) Allvarlig ofullständighet, felaktighet eller förvrängning av den inlämnade datan.
 - ii) Ingen tillgänglighet inom rimlig tid, avbrott eller skada på system som används för inlämning, insamling, bearbetning eller lagring av respektive referensuppgifter av Esma, nationella behöriga myndigheter, marknadsinfrastrukturer, clearing- och avvecklingssystem och viktiga marknadsaktörer.
 - b) Unionens befintliga tillsynskrav som är tillämpliga avvärrer inte hotet.
 - c) Upphävandet får ingen skadlig effekt för finansmarknadernas effektivitet eller för investerarna som inte står i proportion till åtgärdens fördelar.
 - d) Upphävandet ger inte upphov till något regelarbiterage.

När Esma vidtar den åtgärd som anges i första stycket i denna punkt ska den utsträckning till vilken åtgärden säkerställer de rapporterade uppgifternas korrekthet och fullständighet enligt punkt 2 beaktas.

Innan beslut fattas om åtgärd enligt första stycket ska Esma underrätta de berörda behöriga myndigheterna.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 för att komplettera denna förordning genom att specificera de villkor som avses i första stycket och under vilka omständigheter som det tillfälliga upphävandet som avses i det stycket upphör att gälla.”

6. Följande avdelning ska införas:

”AVDELNING IVa

DATARAPPORTERINGSTJÄNSTER

KAPITEL 1

Auktorisation av leverantörer av datarapporteringstjänster

Artikel 27a

Vid tillämpningen av denna avdelning avses med en nationell behörig myndighet en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.26 i direktiv 2014/65/EU.

Artikel 27b

Auktorisationskrav

1. Driften av ett APA, en CTP eller en ARM som regelmässig verksamhet eller rörelse ska förutsätta att Esma i förväg beviljat auktorisation i enlighet med denna avdelning.

Genom undantag från första stycket i denna punkt ska ett APA eller en ARM som identifierats i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 2.3 omfattas av förhandstillstånd och tillsyn av den relevanta nationella behöriga myndigheten i enlighet med denna avdelning.

2. Ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som driver en handelsplats får också tillhandahålla tjänster som ett APA, en CTP eller en ARM, förutsatt att Esma eller den relevanta nationella behöriga myndigheten först kontrollerat att värdepappersföretaget eller marknadsoperatören uppfyller kraven i denna avdelning. Tillhandahållandet av sådana tjänster ska inkluderas i deras auktorisation.

3. Esma ska upprätta ett register över alla leverantörer av datarapporterings tjänster i unionen. Registret ska vara tillgängligt för allmänheten och innehålla uppgifter om de tjänster för vilka leverantörerna av datarapporterings tjänster är auktoriserade, och det ska uppdateras regelbundet.

Om Esma, eller en nationell behörig myndighet i tillämpliga fall, har återkallat en auktorisation i enlighet med artikel 27e ska denna återkallelse synas i registret i fem år.

4. Leverantörer av datarapporterings tjänster ska tillhandahålla sina tjänster under tillsyn av Esma eller den nationella behöriga myndigheten i tillämpliga fall. Esma, eller den nationella behöriga myndigheten i tillämpliga fall, ska regelbundet se över hur leverantörerna av datarapporterings tjänster följer reglerna i denna avdelning. Esma, eller den nationella behöriga myndigheten i tillämpliga fall, ska övervaka att leverantörerna av datarapporterings tjänster kontinuerligt följer de villkor för ursprunglig auktorisation som föreskrivs inom ramen för denna avdelning.

Artikel 27c

Auktorisation av leverantörer av datarapporterings tjänster

1. Leverantörer av datarapporterings tjänster ska auktoriseras av Esma eller den nationella behöriga myndigheten i tillämpliga fall, vid tillämpningen av denna avdelning, om

- a) leverantören av datarapporterings tjänster är en juridisk person etablerad i unionen, och
- b) leverantören av datarapporterings tjänster uppfyller kraven i denna avdelning.

2. I den auktorisation som avses i punkt 1 ska det anges vilken datarapporterings tjänst som leverantören av datarapporterings tjänster har auktoriserats att tillhandahålla. En auktoriserad leverantör av datarapporterings tjänster som vill utvidga sin verksamhet med ytterligare datarapporterings tjänster ska lämna in en ansökan om utvidgning av sin auktorisation till Esma, eller den nationella behöriga myndigheten i tillämpliga fall.

3. En auktoriserad leverantör av datarapporterings tjänster ska kontinuerligt uppfylla de villkor för auktorisationen som avses i denna avdelning. En auktoriserad leverantör av datarapporterings tjänster ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esma, eller den nationella behöriga myndigheten i tillämpliga fall, om alla väsentliga ändringar av förutsättningarna för auktorisationen.

4. Den auktorisation som avses i punkt 1 ska vara giltig inom hela unionens territorium och ska göra det möjligt för en leverantör av datarapporterings tjänster att tillhandahålla de tjänster för vilka den har auktoriserats inom hela unionen.

Artikel 27d

Förfaranden för att bevilja och avslå ansökningar om auktorisation

1. En sökande leverantör av datarapporterings tjänster ska i sin ansökan lämna alla de uppgifter som Esma, eller den nationella behöriga myndigheten i tillämpliga fall, behöver för att kunna bekräfta att leverantören vid tidpunkten för den ursprungliga auktorisationen har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna avdelning, inbegripet en verksamhetsplan i vilken det bland annat anges typen av tjänster som ska tillhandahållas och organisationsstrukturen.

2. Esma, eller den nationella behöriga myndigheten i tillämpliga fall, ska inom 20 arbetsdagar efter mottagandet av en ansökan om auktorisation bedöma om den är fullständig.

Om ansökan inte är fullständig, ska Esma, eller den nationella behöriga myndigheten i tillämpliga fall, ange en tidsfrist inom vilken leverantören av datarapporterings tjänster ska lämna ytterligare information.

När Esma, eller den nationella behöriga myndigheten i tillämpliga fall, finner att ansökan är fullständig, ska den underrätta leverantören av datarapporterings tjänster därom.

3. Inom sex månader från mottagandet av en fullständig ansökan ska Esma, eller den nationella behöriga myndigheten i tillämpliga fall, bedöma om leverantören av datarapporterings tjänster uppfyller samtliga villkor i denna avdelning. Den ska anta ett fullständigt motiverat beslut där ansökan om auktorisation beviljas eller avslås, och underrätta den sökande därom inom fem arbetsdagar.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder där följande fastställs:

- a) De uppgifter som ska lämnas enligt punkt 1, däribland verksamhetsplanen.
- b) De uppgifter som ska ingå i de underrättelser som avses i artikel 27f.2.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

5. Esma ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för den underrättelse eller informationslämning som föreskrivs i punkt 1 i den här artikeln och i artikel 27f.2.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 27e

Återkallelse av auktorisation

1. Esma, eller den nationella behöriga myndigheten i tillämpliga fall, får återkalla auktorisationen för en leverantör av datarapporterings tjänster om leverantören

- a) inte har utnyttjat sin auktorisation inom tolv månader, uttryckligen har av sagt sig auktorisationen eller inte har tillhandahållit några tjänster under de föregående sex månaderna,
- b) har erhållit auktorisationen genom att lämna falska uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,
- c) inte längre uppfyller de villkor som låg till grund för auktorisationen,
- d) allvarligt och systematiskt har överträtt denna förordning.

2. Esma ska, i tillämpliga fall, utan onödigt dröjsmål underrätta den nationella behöriga myndigheten i den medlemsstat där leverantören av datarapporterings tjänster är etablerad om sitt beslut att återkalla auktorisationen för en leverantör av datarapporterings tjänster.

Artikel 27f

Krav på ledningsorganet hos en leverantör av datarapporterings tjänster

1. Ledningsorganet för en leverantör av datarapporterings tjänster ska alltid ha tillräckligt god vandel och ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter och avsätta tillräckligt med tid för att kunna fullgöra sina plikter.

Ledningsorganet ska som helhet ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna förstå den verksamhet som bedrivs av leverantören av datarapporterings tjänster. Varje medlem i ledningsorganet ska agera på ett hederligt och oberoende sätt och med integritet, för att vid behov kunna ifrågasätta beslut av personer i ledande befattning och kontrollera och övervaka ledningens beslutsfattande på ett ändamålsenligt sätt.

Om en marknadsoperatör ansöker om auktorisation för att bedriva verksamhet som ett APA, en CTP eller en ARM enligt artikel 27d och medlemmarna i ledningsorganet för detta APA eller denna CTP eller denna ARM är desamma som medlemmarna i den reglerade marknadens ledningsorgan, ska dessa personer anses uppfylla de krav som anges i första stycket.

2. En leverantör av datarapporterings tjänster ska underrätta Esma, eller den nationella behöriga myndigheten i tillämpliga fall, om namnen på alla medlemmar i sitt ledningsorgan och om alla ändringar av medlemskapet i ledningsorganet, tillsammans med all information som behövs för att bedöma huruvida enheten uppfyller kraven i punkt 1.

3. Ledningsorganet för en leverantör av datarapporterings tjänster ska fastställa och övervaka genomförandet av styrningssystem som säkerställer en effektiv och ansvarsfull ledning av organisationen, inbegripet åtskillnad av arbetsuppgifter inom organisationen och förebyggande av intressekonflikter, på ett sätt som främjar marknadens integritet och kundernas intressen.

4. Esma, eller den nationella behöriga myndigheten i tillämpliga fall, ska vägra auktorisation om den inte är övertygad om att den eller de personer som faktiskt leder verksamheten hos leverantören av datarapporterings tjänster har tillräckligt god vandel, eller om det finns objektiva och påvisbara skäl att anta att föreslagna ändringar av leverantörens av datarapporterings tjänsters ledningsorgan kan utgöra ett hot mot en sund och ansvarsfull ledning av leverantören av datarapporterings tjänster och mot ett adekvat beaktande av kundernas intressen och marknadens integritet.

5. Esma ska senast den 1 januari 2021 utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för bedömning av lämpligheten hos medlemmarna av det ledningsorgan som beskrivs i punkt 1, med beaktande av de olika roller och funktioner som utförs av dem och behovet av att undvika intressekonflikter mellan medlemmarna i ledningsorganet och användarna av APA, CTP eller ARM.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL 2

Villkor som ska uppfyllas av APA, CTP och ARM

Artikel 27g

Organisatoriska krav för APA

1. APA ska ha adekvata strategier och arrangemang för att offentliggöra den information som krävs enligt artiklarna 20 och 21 så nära realtid som det är tekniskt möjligt och på rimliga affärsvillkor. Informationen ska göras tillgänglig kostnadsfritt 15 minuter efter det att APA har offentliggjort den. APA ska på ett effektivt och konsekvent sätt sprida denna information på ett sätt som säkerställer snabb tillgång till informationen, på icke-diskriminerande grunder och i ett format som underlättar konsolidering av informationen med liknande data från andra källor.

2. Den information som offentliggörs av APA i enlighet med punkt 1 ska minst inkludera följande:

- a) Identifieringskod för det finansiella instrumentet.
- b) Det pris till vilket transaktionen genomfördes.
- c) Transaktionsvolym.
- d) Tidpunkt för transaktionen.
- e) Tidpunkt då transaktionen rapporterades.
- f) Prisnotering för transaktionen.
- g) Koderna för den handelsplats där transaktionen utfördes eller, om transaktionen utfördes genom en systematisk internhandlare, koden 'SI', alternativt koden 'OTC'.
- h) I tillämpliga fall, en indikator som visar att särskilda villkor gällde för transaktionen.

3. APA ska driva och upprätthålla ändamålsenliga administrativa arrangemang som är utformade för att förhindra intressekonflikter med dess kunder. Ett APA som också är en marknadsoperatör eller ett värdepappersföretag ska i synnerhet behandla all insamlad information på ett icke-diskriminerande sätt och driva och upprätthålla lämpliga arrangemang för att göra åtskillnad mellan olika affärsfunktioner.

4. APA ska ha sunda skyddsmekanismer som är utformade för att garantera en säker metod för informationsöverföring, för att minimera risken för dataförvanskning och för obehörigt tillträde och för att förhindra informationsläckor före offentliggörandet. APA ska upprätthålla adekvata resurser och ska ha inrättat backupanordningar så att deras tjänster alltid kan erbjudas och upprätthållas.

5. APA ska ha system som på ett effektivt sätt kan kontrollera handelsrapporters fullständighet, hitta fall av utelämnad information och uppenbara fel och begära omsändning av alla sådana felaktiga rapporter.

6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för fastställande av gemensamma format, datastandarder och tekniska arrangemang som underlättar den konsolidering av information som avses i punkt 1.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 för att komplettera denna förordning genom att specificera vad som utgör rimliga affärsvillkor för offentliggörandet av information enligt punkt 1 i den här artikeln.

8. Esma ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar följande:

- a) Hur ett APA kan fullgöra den informationsskyldighet som avses i punkt 1.
- b) Innehållet i den information som ska offentliggöras enligt punkt 1, inbegripet åtminstone den information som avses i punkt 2 på ett sådant sätt att offentliggörandet av den information som krävs enligt denna artikel möjliggörs.
- c) De konkreta organisatoriska krav som avses i punkterna 3, 4 och 5.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 27h

Organisatoriska krav för CTP

1. CTP ska ha adekvata strategier och arrangemang för att samla in den information som offentliggjorts i enlighet med artiklarna 6 och 20, konsolidera den till ett kontinuerligt elektroniskt informationsflöde och göra informationen tillgänglig för allmänheten så nära realtid som det är tekniskt möjligt och på rimliga affärsvillkor.

Den informationen ska inbegripa åtminstone följande uppgifter:

- a) Identifieringskod för det finansiella instrumentet.
- b) Det pris till vilket transaktionen genomfördes.
- c) Transaktionsvolym.
- d) Tidpunkt för transaktionen.
- e) Tidpunkt då transaktionen rapporterades.
- f) Prisnotering för transaktionen.
- g) Koderna för den handelsplats där transaktionen utfördes eller, om transaktionen utfördes genom en systematisk internhandlare, koden 'SI', alternativt koden 'OTC'.
- h) I tillämpliga fall, det faktum att en datoralgoritm inom värdepappersföretaget låg bakom investeringsbeslutet och utförandet av transaktionen.
- i) I tillämpliga fall, en indikator som visar att särskilda villkor gällde för transaktionen.
- j) Om undantag från kravet att offentliggöra den information som avses i artikel 3.1 medgetts i enlighet med artikel 4.1 a eller b, en markering som visar vilket av undantagen som gällde för transaktionen.

Informationen ska göras tillgänglig kostnadsfritt 15 minuter efter det att CTP har offentliggjort den. CTP ska på ett effektivt och konsekvent sätt kunna sprida denna information på ett sätt som säkerställer snabb tillgång till informationen, på icke-diskriminerande grunder och i format som är lätta att komma åt och använda för marknadsaktörer.

2. CTP ska ha adekvata strategier och arrangemang för att samla in den information som offentliggjorts i enlighet med artiklarna 10 och 21, konsolidera den till ett kontinuerligt elektroniskt informationsflöde och göra åtminstone uppgifter tillgängliga för allmänheten så nära realtid som det är tekniskt möjligt och på rimliga affärsvillkor:

- a) Identifieringskod eller identifierbara kännetecken för det finansiella instrumentet.
- b) Det pris till vilket transaktionen genomfördes.
- c) Transaktionsvolym.
- d) Tidpunkt för transaktionen.
- e) Tidpunkt då transaktionen rapporterades.
- f) Prisnotering för transaktionen.
- g) Koderna för den handelsplats där transaktionen utfördes eller, om transaktionen utfördes genom en systematisk internhandlare, koderna 'SI', alternativt koderna 'OTC'.
- h) I tillämpliga fall, en indikator som visar att särskilda villkor gällde för transaktionen.

Informationen ska göras tillgänglig kostnadsfritt 15 minuter efter det att CTP har offentliggjort den. CTP ska på ett effektivt och konsekvent sätt kunna sprida denna information på ett sätt som säkerställer snabb tillgång till informationen, på icke-diskriminerande grunder och i allmänt accepterade format som är samverkande och lätta att komma åt och använda för marknadsaktörer.

3. CTP ska säkerställa att de data som tillhandahålls har sammanställts från alla reglerade marknader, MTF-plattformar, OTF-plattformar och APA och för de finansiella instrument som specificeras genom tekniska tillsynsstandarder enligt punkt 8 c.

4. CTP ska driva och upprätthålla ändamålsenliga administrativa arrangemang som är utformade för att förhindra intressekonflikter. I synnerhet ska en marknadsoperatör eller ett APA, som också tillhandahåller konsoliderad handelsinformation, behandla all insamlad information på ett icke-diskriminerande sätt och driva och upprätthålla lämpliga arrangemang för att göra åtskillnad mellan olika affärsfunktioner.

5. CTP ska ha sunda skyddsmekanismer som är utformade för att garantera en säker metod för informationsöverföring och för att minimera risken för dataförvanskning och för obehörigt tillträde. CTP ska upprätthålla adekvata resurser och ska ha inrättat backupanordningar så att deras tjänster alltid kan erbjudas och upprätthållas.

6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för fastställande av datastandarder och format för den information som ska offentliggöras i enlighet med artiklarna 6, 10, 20 och 21, däribland identifieringskod för finansiella instrument, pris, kvantitet, tidpunkt, prisnotering, identifieringskod för handelsplats och indikatorer avseende särskilda villkor som gäller för transaktionerna, samt tekniska arrangemang som främjar en effektiv och konsekvent spridning av information på ett sätt som säkerställer att den är lätt att komma åt och att använda för sådana marknadsaktörer som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln, inbegripet identifiering av ytterligare tjänster som CTP skulle kunna utföra och som ökar marknads effektivitet.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 för att komplettera denna förordning genom att klargöra vad som utgör rimliga affärsvillkor för tillhandahållandet av tillträde till informationsflöden enligt punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

8. Esma ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar följande:

- a) Hur en CTP kan fullgöra den informationsskyldighet som avses i punkterna 1 och 2.
- b) Innehållet i den information som ska offentliggöras enligt punkterna 1 och 2.
- c) De finansiella instrument för vilka data måste tillhandahållas i informationsflödet och för icke-aktierelaterade instrument de handelsplatser och APA som måste anges.

- d) Andra sätt att säkerställa att de data som offentliggörs av olika CTP är sinsemellan överensstämmande och möjliggör uttömmande kartläggning och korshänvisning i förhållande till liknande data från andra källor samt redovisning i aggregerad form på unionsnivå.
- e) De konkreta organisatoriska krav som avses i punkterna 4 och 5.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 27i

Organisatoriska krav för ARM

1. ARM ska ha adekvata strategier och arrangemang för att den information som krävs enligt artikel 26 ska kunna rapporteras så snabbt som möjligt, och senast vid slutet av arbetsdagen dagen efter den dag då transaktionen ägde rum.
2. ARM ska driva och upprätthålla ändamålsenliga administrativa arrangemang som är utformade för att förhindra intressekonflikter i förhållande till dess kunder. En ARM som också är en marknadsoperatör eller ett värdepappersföretag ska i synnerhet behandla all insamlad information på ett icke-diskriminerande sätt och driva och upprätthålla lämpliga arrangemang för att göra åtskillnad mellan olika affärsfunktioner.
3. ARM ska ha sunda skyddsmekanismer som är utformade för att garantera säkerhet och autentisering vid informationsöverföring, för att minimera risken för dataförvanskning och för obehörigt tillträde och för att förhindra informationsläckor och se till att uppgifterna alltid behandlas konfidentiellt. ARM ska upprätthålla adekvata resurser och ska ha inrättat backupanordningar så att deras tjänster alltid kan erbjudas och upprätthållas.
4. ARM ska ha system som på ett effektivt sätt kan kontrollera transaktionsrapporters fullständighet, hitta fall av utelämnad information och uppenbara fel som orsakats av värdepappersföretaget och då sådana fel eller utelämnanden inträffar upplysa värdepappersföretaget om dem och begära omsändning av alla sådana felaktiga rapporter.

ARM ska ha system som gör det möjligt för dem att upptäcka fel eller utelämnanden som de själva har orsakat och korrigera dessa och översända, eller i tillämpliga fall omsända, korrekta och fullständiga transaktionsrapporter till den behöriga myndigheten.

5. Esma ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som specificerar följande:

- a) Hur en ARM kan fullgöra den informationsskyldighet som avses i punkt 1.
- b) De konkreta organisatoriska krav som avses i punkterna 2, 3 och 4.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010."

7. Följande avdelning ska införas:

"AVDELNING VIa

ESMAS BEFOGENHETER OCH BEHÖRIGHET

KAPITEL I

Behörighet och förfaranden

Artikel 38a

Utövande av Esmas befogenheter

De befogenheter som genom artiklarna 38b–38e tilldelas Esma, någon av dess tjänstemän eller någon annan av Esma bemyndigad person får inte användas för att kräva att konfidentiella uppgifter eller handlingar lämnas ut.

Artikel 38b

Begäran om uppgifter

1. Esma får genom en enkel begäran eller genom ett beslut kräva att följande personer lämnar alla uppgifter som behövs för att Esma ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning:
 - a) Ett APA, en CTP, en ARM, i de fall dessa står under Esmas tillsyn, och ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som driver en handelsplats för utförande av datarapporteringstjänster för ett APA, CTP eller en ARM, och de personer som kontrollerar dessa eller kontrolleras av dem.
 - b) Ledningen för de personer som avses i led a.
 - c) Revisorer för och rådgivare till de personer som avses i led a.
2. En sådan enkel begäran om uppgifter som avses i punkt 1 ska
 - a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,
 - b) ange syftet med begäran,
 - c) specificera vilka uppgifter som begärs,
 - d) ange en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,
 - e) innehålla en förklaring där det framgår att den person från vilken uppgifter begärs inte är skyldig att tillhandahålla dem, men att uppgifter som lämnas vid ett frivilligt svar på begäran inte får vara oriktiga eller vilseledande,
 - f) ange den sanktionsavgift som kan påföras i enlighet med artikel 38h om de uppgifter som lämnas är oriktiga eller vilseledande.
3. När Esma genom ett beslut begär uppgifter enligt punkt 1 ska Esma
 - a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,
 - b) ange syftet med begäran,
 - c) specificera vilka uppgifter som begärs,
 - d) ange en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,
 - e) ange de viten som föreskrivs i artikel 38i om de begärda uppgifterna är ofullständiga,
 - f) ange den sanktionsavgift som föreskrivs i artikel 38h om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande,
 - g) informera om rätten att överklaga beslutet inför Esmas överklagandenämnd och att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol (domstolen) i enlighet med artiklarna 60 och 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.
4. De personer som avses i punkt 1 eller deras företrädare och, för juridiska personer eller föreningar som inte är juridiska personer, de personer som är bemyndigade att företräda dem enligt lag eller stadgar, ska lämna de begärda uppgifterna. Befullmäktigade advokater får lämna de begärda uppgifterna på sina huvudmäns vägnar. Huvudmännen förblir ansvariga fullt ut om de lämnade uppgifterna är ofullständiga, oriktiga eller vilseledande.
5. Esma ska utan onödigt dröjsmål översända en kopia av den enkla begäran eller av sitt beslut till den behöriga myndigheten i medlemsstaten för de personer som avses i punkt 1.

Artikel 38c

Allmänna utredningar

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra nödvändiga utredningar av personer som avses i artikel 38b.1. I detta syfte ska tjänstemän och andra personer som bemyndigats av Esma ha befogenhet att
 - a) granska alla handlingar, uppgifter, rutiner och allt annat material av relevans för utförandet av dess uppgifter oberoende av i vilken form de föreligger,

- b) ta eller erhålla bestyrkta kopior av eller utdrag ur sådana handlingar, uppgifter, rutiner och sådant annat material,
- c) inkalla personer som avses i artikel 38b.1 eller deras företrädare eller personal och be dem om muntliga eller skriftliga förklaringar angående sakförhållanden eller dokument som rör föremålet för och syftet med inspektionen samt nedteckna svaren,
- d) höra varje annan fysisk eller juridisk person som samtycker till att höras i syfte att samla in information om föremålet för utredningen,
- e) begära in uppgifter om tele- och datatrafik.

2. De tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra sådana utredningar som avses i punkt 1 ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd där utredningens föremål och syfte anges. I tillståndet ska även anges de viten som föreskrivs i artikel 38i, om handlingar, uppgifter, rutiner och annat material inte tillhandahålls eller tillhandahålls i ofullständig form eller svaren på de frågor som ställs till de personer som avses i artikel 38b.1 inte lämnas eller är ofullständiga, samt de sanktionsavgifter som föreskrivs i artikel 38h, om svaren på de frågor som ställs till personer som avses i artikel 38b.1 är oriktiga eller vilseledande.

3. De personer som avses i artikel 38b.1 ska underkasta sig utredningar som inlett genom beslut av Esma. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med utredningen, de viten som föreskrivs i artikel 38i, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen.

4. Esma ska i god tid före en sådan utredning som avses i punkt 1 underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där utredningen ska genomföras om utredningen och namnge de bemyndigade personerna. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten ska, på Esmas begäran, bistå de bemyndigade personerna vid utredningen. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten får också på begäran närvara vid utredningarna.

5. Om den begäran om uppgifter om tele- eller datatrafik som avses i punkt 1 e kräver tillstånd av en rättslig myndighet enligt tillämplig nationell rätt ska ansökan om sådant tillstånd göras. En sådan ansökan om tillstånd får också göras som försiktighetsåtgärd.

6. Om en nationell rättslig myndighet mottar en ansökan om tillstånd att begära uppgifter om tele- eller datatrafik enligt punkt 1 e ska myndigheten kontrollera följande:

- a) Att det beslut av Esma som avses i punkt 3 är autentiskt.
- b) Att alla åtgärder som ska vidtas är proportionerliga och inte godtyckliga eller för långtgående.

Vid tillämpningen av led b får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar, framför allt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till uppgifterna i Esmas ärendehandlingar. Prövning av lagenligheten hos Esmas beslut är förbehållen domstolen i enlighet med det förfarande som föreskrivs i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 38d

Kontroller på plats

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga kontroller på plats i företagslokaler som tillhör de personer som avses i artikel 38b.1.

2. Esmas tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra en kontroll på plats ska ha tillträde till alla företagslokaler som tillhör de personer som är föremål för ett utredningsbeslut som antagits av Esma och ska ha alla de befogenheter som föreskrivs i artikel 38b.1. De ska även ha befogenhet att försegla företagslokaler, räkenskaper eller affärshandlingar så länge och i den omfattning det är nödvändigt för kontrollen.

3. Esma ska i tillräckligt god tid före kontrollen anmäla kontrollen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras. Om det krävs för kontrollernas korrekta genomförande och effektivitet får Esma, efter att ha informerat den relevanta behöriga myndigheten, genomföra kontrollen på plats utan förhandsanmälan. En kontroll i enlighet med denna artikel ska genomföras under förutsättning att den relevanta behöriga myndigheten har bekräftat att den inte invänder mot kontrollen.

4. De tjänstemän och andra personer som Esma har bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd, som anger kontrollens föremål och syfte liksom de viten som föreskrivs i artikel 38i om de berörda personerna inte underkastar sig kontrollen.

5. De personer som avses i artikel 38b.1 ska underkasta sig kontroller på plats som Esma beslutat om. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med kontrollen, fastställa den dag då den ska inledas och ange de viten som föreskrivs i artikel 38i, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen.

6. På Esmas begäran ska tjänstemän som är anställda vid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras samt de personer som har bemyndigats eller utsetts av denna myndighet aktivt bistå de tjänstemän och andra personer som har bemyndigats av Esma. Tjänstemän vid den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten får också närvara vid kontrollerna på plats.

7. Esma får också begära att behöriga myndigheter på dess vägnar utför särskilda utredningsuppgifter och kontroller på plats som föreskrivs i denna artikel och artikel 38b.1.

8. Om de tjänstemän och andra medföljande personer som Esma bemyndigat finner att en person motsätter sig en kontroll som har beslutats enligt denna artikel, ska den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten lämna dem nödvändigt bistånd och, vid behov, begära bistånd av polis eller annan motsvarande verkställande myndighet för att de ska kunna genomföra sin kontroll på plats.

9. Om den kontroll på plats som föreskrivs i punkt 1 eller det bistånd som föreskrivs i punkt 7 enligt nationell rätt kräver tillstånd av en rättslig myndighet ska ansökan om sådant tillstånd göras. En sådan ansökan om tillstånd får också göras som försiktighetsåtgärd.

10. Om en nationell rättslig myndighet mottar en ansökan om tillstånd att utföra en sådan kontroll på plats som avses i punkt 1 eller det bistånd som avses i punkt 7 ska myndigheten kontrollera följande:

- a) Att det beslut av Esma som avses i punkt 5 är autentiskt.
- b) Att alla åtgärder som ska vidtas är proportionerliga och inte godtyckliga eller för långtgående.

Vid tillämpningen av led b får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar, framför allt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till uppgifterna i Esmas ärendehandlingar. Prövning av lagenligheten hos Esmas beslut är förbehållen domstolen i enlighet med det förfarande som föreskrivs i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 38e

Informationsutbyte

Esma och de behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med den information som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning.

Artikel 38f

Tystnadsplikt

Tystnadsplikt enligt artikel 76 i direktiv 2014/65/EU ska gälla för Esma och alla personer som arbetar eller har arbetat för Esma och för alla andra personer till vilka Esma har delegerat uppgifter, inklusive av Esma anlitade revisorer och sakkunniga.

Artikel 38g

Esmas tillsynsåtgärder

1. Om Esma finner att en person som anges i artikel 38b.1 a har begått någon av de överträdelser av kraven som föreskrivs i avdelning IVa, ska Esma vidta en eller flera av följande åtgärder:

- a) Anta ett beslut som förpliktigar personen att upphöra med överträdelsen.
- b) Anta ett beslut om att påföra sanktionsavgifter eller viten enligt artiklarna 38h och 38i.
- c) Utfärda offentliga underrättelser.

2. Vid vidtagande av åtgärder enligt punkt 1 ska Esma beakta överträdelsens natur och allvar med hänsyn till följande kriterier:

- a) Överträdelsens varaktighet och frekvens.
- b) Huruvida överträdelsen har lett till, underlättat eller på annat sätt avser ekonomisk brottslighet.
- c) Huruvida överträdelsen har begåtts uppsåtligen eller av oaksamhet.
- d) Graden av ansvar hos den person som är ansvarig för överträdelsen.
- e) Den finansiella styrkan hos den person som är ansvarig för överträdelsen, på basis av den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst och nettotillgångar.
- f) Överträdelsens inverkan på investerarens intressen.
- g) Storleken på de vinster som har gjorts eller de förluster som undvikits av den person som är ansvarig för överträdelsen eller förluster för tredje part till följd av överträdelsen, i den mån dessa kan fastställas.
- h) I vilken mån den person som är ansvarig för överträdelsen samarbetar med Esma, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återförande av de vinster som personen har erhållit eller de förluster som denne undvikit.
- i) Tidigare överträdelser som den för överträdelsen ansvariga personen gjort sig skyldig till.
- j) Åtgärder som den person som är ansvarig för överträdelsen har vidtagit efter överträdelsen för att förhindra att den upprepas.

3. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den person som är ansvarig för överträdelsen om varje åtgärd som vidtagits enligt punkt 1 och meddela detta till medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen. Esma ska offentliggöra varje sådan åtgärd på sin webbplats inom tio arbetsdagar från dagen för vidtagandet.

Det offentliggörande som avses i första stycket ska omfatta följande:

- a) Ett uttalande som bekräftar att den person som är ansvarig för överträdelsen har rätt att överklaga beslutet.
- b) I tillämpliga fall, ett uttalande som bekräftar att ett överklagande har gjorts och som klargör att ett sådant överklagande inte har suspensiv verkan.
- c) Ett uttalande som bekräftar att Esmas överklagandenämnd har möjlighet att tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet i enlighet med artikel 60.3 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL 2

Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

Artikel 38h

Sanktionsavgifter

1. Om Esma i enlighet med artikel 38k.5 finner att en person uppsåtligen eller av oaksamhet har begått någon av de överträdelser av de krav som föreskrivs i avdelning IVa ska Esma anta ett beslut om påförande av sanktionsavgifter i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

En överträdelse ska anses ha begåtts uppsåtligen om Esma upptäcker objektiva omständigheter som visar att en person har handlat med avsikt att begå överträdelsen.

2. Sanktionsavgiften enligt punkt 1 får som högst fastställas till 200 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta.
3. När en sanktionsavgift fastställs enligt punkt 1 ska Esma ta hänsyn till de kriterier som anges i artikel 38g.2.

Artikel 38i

Viten

1. Esma ska fatta beslut om att vite ska påföras för att tvinga
 - a) en person att upphöra med en överträdelse, i enlighet med ett beslut som fattats enligt artikel 38g.1 a,
 - b) en person som avses i artikel 38b.1
 - i) att lämna fullständiga uppgifter som har begärts genom ett beslut enligt artikel 38b,
 - ii) att underkasta sig en utredning och särskilt tillhandahålla fullständiga handlingar, uppgifter, rutiner eller annat begärt material samt komplettera och korrigera annan information som tillhandahållits i samband med en utredning som inletts genom ett beslut enligt artikel 38c,
 - iii) att underkasta sig en kontroll på plats som har beslutats enligt artikel 38d.
2. Ett vite ska vara effektivt och proportionellt. Vite ska betalas per förseningsdag.
3. Utan hinder av punkt 2 ska vitesbeloppet uppgå till 3 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen under det föregående verksamhetsåret eller, när det gäller fysiska personer, 2 % av den genomsnittliga dagsinkomsten under det föregående kalenderåret. Vitesbeloppet ska beräknas från det datum som anges i beslutet om föreläggande av vite.
4. Vite ska påföras för maximalt sex månader från och med det att Esma meddelar sitt beslut. Efter utgången av denna period ska Esma se över åtgärden.

Artikel 38j

Offentliggörande, art, verkställighet och fördelning av sanktionsavgifter och viten

1. Esma ska offentliggöra alla sanktionsavgifter och viten som påförts enligt artiklarna 38h och 38i, utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarig oro på de finansiella marknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerligt stor skada. Sådana offentliggöranden får inte innehålla personuppgifter i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 (*).
2. Sanktionsavgifter och viten som har påförts i enlighet med artiklarna 38h och 38i ska vara av administrativ karaktär.
3. Om Esma beslutar att inte påföra sanktionsavgifter eller viten ska den informera Europaparlamentet, rådet, kommissionen och den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter om detta och motivera sitt beslut.
4. Sanktionsavgifter och viten som har påförts i enlighet med artiklarna 38h och 38i ska vara verkställbara.

Verkställigheten ska följa de förfaranderegler som gäller i den medlemsstat inom vars territorium den sker.

5. De belopp som åläggs i form av sanktionsavgifter och viten ska tillfalla Europeiska unionens allmänna budget.

*Artikel 38k***Förfaranderegler för tillsynsåtgärder och sanktionsavgifter**

1. Om Esma vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som kan utgöra en eller flera av de överträdelser av de krav som föreskrivs i avdelning IVa, ska Esma utse en oberoende utredare inom myndigheten för att utreda saken. Utredaren får inte vara involverad eller ha varit direkt eller indirekt involverad i tillsynen av eller auktorisationsprocessen för den berörda leverantören av datarapporterings tjänster, och ska utföra sina uppgifter oberoende av Esma.
2. Den utredare som avses i punkt 1 ska utreda de påstådda överträdelserna och därvid ta hänsyn till eventuella kommentarer som lämnas av de personer som är föremål för utredning samt lämna in fullständiga ärendehandlingar med sina utredningsresultat till Esma.
3. För att utföra sina uppgifter får utredaren utöva befogenheten att begära uppgifter enligt artikel 38b och att genomföra utredningar och kontroller på plats enligt artiklarna 38c och 38d.
4. När utredaren utför sina uppgifter ska denne ha tillgång till alla handlingar och all information som samlats in av Esma i dess tillsynsverksamhet.
5. När utredningen är avslutad ska utredaren, innan ärendehandlingarna med utredningsresultaten lämnas till Esma, ge de personer som är föremål för utredning möjlighet att höras i de frågor som utreds. Utredaren ska grunda sina utredningsresultat uteslutande på sakförhållanden som de berörda personerna har fått möjlighet att yttra sig över.
6. Rätten till försvar för de personer som är föremål för utredning ska iakttas fullt ut under utredningar enligt denna artikel.
7. När utredaren lämnar ärendehandlingarna med utredningsresultaten till Esma ska denne underrätta de personer som är föremål för utredning. De personer som är föremål för utredning ska ha rätt att få tillgång till ärendehandlingarna, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till ärendehandlingarna ska inte omfatta konfidentiella uppgifter som berör tredje parter.
8. På grundval av ärendehandlingarna med utredarens resultat och, om de personer som är föremål för utredning begär det, efter att ha hört dem i enlighet med artikel 38l, ska Esma besluta om en eller flera av de överträdelser av de krav som föreskrivs i avdelning IVa har begåtts av de personer som är föremål för utredning och i sådana fall vidta en tillsynsåtgärd i enlighet med artikel 38g.
9. Utredaren får inte delta i Esmas överläggningar eller på något annat sätt ingripa i Esmas beslutsprocess.
10. Kommissionen ska senast den 1 oktober 2021 anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 om närmare förfaranderegler för utövande av befogenheten att påföra sanktionsavgifter eller viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister och indrivande av sanktionsavgifter eller viten, samt preskriptionstiden när det gäller påförande och verkställighet av sanktionsavgifter och viten.
11. Esma ska överlämna ärenden till de relevanta nationella myndigheterna för lagföring om den vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som utgör brott. Esma ska inte påföra sanktionsavgifter eller viten i de fall där ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden redan har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell rätt.

*Artikel 38l***Hörande av berörda personer**

1. Innan Esma fattar beslut enligt artiklarna 38g, 38h och 38i ska de personer som är föremål för förfarandena ges möjlighet att höras om Esmas utredningsresultat. Esma ska grunda sina beslut endast på utredningsresultat som de personer som är föremål för förfarandena har getts möjlighet att yttra sig över.

Det första stycket ska inte tillämpas om skyndsamma åtgärder krävs för att förhindra att det finansiella systemet lider väsentlig och omedelbar skada. Esma får i sådana fall anta ett tillfälligt beslut och ska ge de berörda personerna möjlighet att höras snarast möjligt efter det att den har fattat sitt beslut.

2. Rätten till försvar för personer som är föremål för utredning ska iakttas fullt ut under förfarandena. De ska ha rätt att få tillgång till Esmas ärendehandlingar, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Tillgången till ärendehandlingarna ska inte omfatta konfidentiella uppgifter eller Esmas interna förberedande handlingar.

Artikel 38m

Domstolens prövning

Domstolen ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka Esma har påfört sanktionsavgifter eller viten. Den får upphäva, sänka eller höja påförda sanktionsavgifter eller viten.

Artikel 38n

Auktorisations- och tillsynsavgifter

1. Esma ska ta ut avgifter av leverantörer av datarapporteringstjänster i enlighet med denna förordning och med de delegerade akter som antas enligt punkt 3 i denna artikel. Dessa avgifter ska helt täcka Esmas nödvändiga kostnader för auktorisation och tillsyn av leverantörer av datarapporteringstjänster och för att ersätta varje kostnad som de behöriga myndigheterna kan ådra sig när de utför uppgifter enligt denna förordning, särskilt som ett resultat av en delegering av uppgifter i enlighet med artikel 38o.

2. Den avgift som tas ut av en viss leverantör av datarapporteringstjänster ska täcka samtliga administrativa kostnader som Esma har för sin auktorisations- och tillsynsverksamhet avseende den leverantören. Avgiften ska stå i proportion till omsättningen för leverantören av datarapporteringstjänster.

3. Kommissionen ska senast den 1 oktober 2021 anta en delegerad akt i enlighet med artikel 50 som kompletterar denna förordning genom att närmare ange typ av avgifter, i vilka fall avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas.

Artikel 38o

Esmas delegering av uppgifter till behöriga myndigheter

1. Om det är nödvändigt för att en tillsynsuppgift ska kunna utföras korrekt får Esma delegera specifika tillsynsuppgifter till den behöriga myndigheten i en medlemsstat i enlighet med de riktlinjer som Esma har utfärdat enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010. Sådana specifika tillsynsuppgifter kan särskilt innefatta befogenhet att begära uppgifter i enlighet med artikel 38b och att genomföra utredningar och kontroller på plats i enlighet med artiklarna 38c och 38d.

2. Esma ska, innan en uppgift delegeras, samråda med den berörda behöriga myndigheten om

- a) den delegerade uppgiftens omfattning,
- b) tidsfristen för utförandet av uppgiften, och
- c) överföringen av nödvändig information från och till Esma.

3. I enlighet med den delegerade akt som antas enligt artikel 38n.3 ska Esma ersätta en behörig myndighet för kostnader som uppkommer till följd av att delegerade uppgifter utförs.

4. Esma ska med lämpliga intervaller se över det beslut som avses i punkt 1. En delegering får när som helst återkallas.

5. En delegering av uppgifter ska inte påverka Esmas ansvar eller begränsa Esmas förmåga att genomföra och övervaka den delegerade verksamheten.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39)."

8. I artikel 40 ska punkt 6 ersättas med följande:

"6. Esma ska ompröva ett förbud eller en begränsning enligt punkt 1 med lämpliga intervall, och minst var sjätte månad. Efter minst två på varandra följande förlängningar och på grundval av lämplig analys för att bedöma effekten på konsumenten får Esma besluta om en årlig förlängning av förbudet eller begränsningen."

9. I artikel 41 ska punkt 6 ersättas med följande:

"6. EBA ska ompröva ett förbud eller en begränsning enligt punkt 1 med lämpliga intervall, och minst var sjätte månad. Efter minst två på varandra följande förlängningar och på grundval av lämplig analys för att bedöma effekten på konsumenten får EBA besluta om en årlig förlängning av förbudet eller begränsningen."

10. Artikel 50 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Befogenheten att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.9, 2.2, 2.3, 13.2, 15.5, 17.3, 19.2, 19.3, 27.4, 27g.7, 27h.7, 31.4, 38k.10, 38n.3, 40.8, 41.8, 42.7, 45.10, 52.10, 52.12 och 52.14 ska gälla på obestämd tid från och med den 2 juli 2014."

b) I punkt 3 ska första meningen ersättas med följande:

"Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 1.9, 2.2, 2.3, 13.2, 15.5, 17.3, 19.2, 19.3, 27.4, 27g.7, 27h.7, 31.4, 38k.10, 38n.3, 40.8, 41.8, 42.7, 45.10, 52.10, 52.12 och 52.14 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet."

c) I punkt 5 ska första meningen ersättas med följande:

"En delegerad akt som antagits enligt artiklarna 1.9, 2.2, 2.3, 13.2, 15.5, 17.3, 19.2, 19.3, 27.4, 27g.7, 27h.7, 31.4, 38k.10, 38n.3, 40.8, 41.8, 42.7, 45.10, 52.10, 52.12 och 52.14 träder i kraft endast om Europaparlamentet eller rådet inte har gjort några invändningar inom tre månader från det att akten anmälde till Europaparlamentet och rådet, eller om Europaparlamentet och rådet, innan den perioden löper ut, båda har underrättat kommissionen om att de inte har några invändningar."

11. I artikel 52 ska följande punkter läggas till:

"13. Kommissionen ska, efter samråd med Esma, lägga fram rapporter för Europaparlamentet och rådet om hur den konsoliderade handelsinformation som har inrättats i enlighet med avdelning IVa har fungerat. Den rapport som gäller artikel 27h.1 ska läggas fram senast den 3 september 2019. Den rapport som gäller artikel 27h.2 ska läggas fram senast den 3 september 2021.

De rapporter som avses i första stycket ska innehålla en bedömning av resultatet av den konsoliderade handelsinformationen utifrån följande kriterier:

a) Tillgången till och punktligheten för information efter handel i ett konsoliderat format som omfattar samtliga transaktioner, oavsett om de genomförts på handelsplatser eller inte.

b) Tillgången till och punktligheten för fullständig och partiell högkvalitativ information efter handel i format som är lätta att komma åt och använda för marknadsaktörer och som är tillgängliga på rimliga affärsvillkor.

Om kommissionen konstaterar att CTP inte har tillhandahållit information på ett sätt som uppfyller de kriterier som anges i andra stycket, ska den till sin rapport föga en begäran till Esma om att inleda ett förhandlat förfarande för att genom offentlig upphandling, genomförd av Esma, utse en enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation. Esma ska inleda förfarandet efter mottagande av kommissionens begäran enligt de villkor som anges i kommissionens begäran och i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (*).

14. Om det förfarande som beskrivs i punkt 13 i denna artikel har inletts, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 50 för att komplettera denna förordning genom specificering av följande:

- a) Bestämmelser om kontraktets varaktighet för den enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation och om förfaranden och villkor för förlängning av kontraktet och inledandet av en ny offentlig upphandling.
- b) Bestämmelser om att den enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation gör det på exklusiv grund och att ingen annan enhet ska auktoriseras som CTP i enlighet med artikel 27b.
- c) Bestämmelser om att Esma får befogenhet att se till att den enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation och som har utsetts genom offentlig upphandling följer anbuds villkoren.
- d) Bestämmelser som säkerställer att den information efter handel som tillhandahålls av den enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation håller hög kvalitet och föreligger i format som är lätt att komma åt och att använda för marknadsaktörer och i ett konsoliderat format som omfattar hela marknaden.
- e) Bestämmelser som säkerställer att informationen efter handel tillhandahålls på rimliga affärsvillkor, på såväl konsoliderad som icke-konsoliderad grund, och tillgodoser användarnas behov av den informationen i hela unionen.
- f) Bestämmelser som säkerställer att handelsplatser och APA till rimlig kostnad gör sina uppgifter om handel tillgängliga för den enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation och som har utsetts genom offentlig upphandling, genomförd av Esma.
- g) Bestämmelser om vilka åtgärder som ska vidtas om en enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation och som har utsetts genom offentlig upphandling inte följer anbuds villkoren.
- h) Bestämmelser om på vilka villkor CTP som är auktoriserade enligt artikel 27b får fortsätta att tillhandahålla konsoliderad handelsinformation, om den befogenhet som avses i led b i denna punkt inte utnyttjas eller om ingen enhet utses genom offentlig upphandling, till dess att en ny offentlig upphandling har slutförts och en enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation har utsetts.

(* Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1)."

12. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 54a

Övergångsbestämmelser avseende Esma

1. Alla befogenheter och uppgifter som rör tillsyn och kontroll av regelefterlevnad i fråga om leverantörer av datarapporterings tjänster ska överföras till Esma den 1 januari 2022, med undantag för befogenheter och uppgifter som avser APA och ARM som omfattas av de undantag som avses i artikel 2.3. Esma ska överta de överförda befogenheterna och uppgifterna från och med den dagen.

2. Alla original eller bestyrkta kopior av ärendehandlingar och arbetsdokument som rör tillsyn och kontroll av regelefterlevnad i fråga om leverantörer av datarapporterings tjänster, inbegripet eventuella pågående granskningar och verkställighetsåtgärder, ska övertas av Esma den dag som anges i punkt 1.

En ansökan om auktorisation som de behöriga myndigheterna har mottagit före den 1 oktober 2021 ska dock inte överföras till Esma, och beslut att bevilja eller avslå auktorisation ska fattas av den behöriga myndigheten i fråga.

3. De behöriga myndigheter som avses i punkt 1 ska säkerställa att alla befintliga handlingar och arbetsdokument eller bestyrkta kopior av dessa överförs till Esma så snart som möjligt och i alla händelser senast den 1 januari 2022. Dessa behöriga myndigheter ska även bistå Esma med all nödvändig hjälp och rådgivning, så att tillsyn och efterlevnadskontroll i fråga om leverantörer av datarapporteringsjänster ändamålsenligt och effektivt kan överföras till och övertas av Esma.

4. Esma ska i rättsligt hänseende träda i stället för de behöriga myndigheter som avses i punkt 1 i sådana administrativa eller rättsliga förfaranden som följer av tillsyn och efterlevnadskontroll som dessa behöriga myndigheter utövat i ärenden som omfattas av denna förordning.

5. En auktorisation som leverantör av datarapporteringsjänster som beviljats av en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.26 i direktiv 2014/65/EU ska fortsätta att gälla efter det att befogenheterna har överförts till Esma.

Artikel 54b

Förhållandet till revisorer

1. En person som är auktoriserad i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG (*) och som hos en leverantör av datarapporteringsjänster utför det uppdrag som beskrivs i artikel 34 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU (**) eller artikel 73 i direktiv 2009/65/EG eller varje annat uppdrag som föreskrivs i lag, ska omgående rapportera till Esma alla sakförhållanden eller beslut rörande den leverantören av datarapporteringsjänster som denne fått kännedom om under det uppdraget och som kan

- a) utgöra en väsentlig överträdelse av lagar och andra författningar som reglerar villkoren för auktorisation eller som särskilt reglerar bedrivandet av verksamhet som leverantör av datarapporteringsjänster,
- b) påverka den fortsatta verksamheten hos leverantören av datarapporteringsjänster,
- c) leda till att räkenskaperna inte bestyrks eller till att reservationer framställs.

Denna person ska också rapportera alla sakförhållanden och beslut som rör ett företag som har nära förbindelser med den leverantör av datarapporteringsjänster inom vilken denne utför uppdraget och som denne fått kännedom om under utförandet av ett uppdrag som avses i första stycket.

2. Personer som auktoriserats i den mening som avses i direktiv 2006/43/EG och som i god tro rapporterar sådana sakförhållanden eller beslut som avses i punkt 1 till de behöriga myndigheterna, ska inte anses ha överträtt eventuella restriktioner i avtal eller lagstiftning för röjande av uppgifter och ska inte ställas till något som helst ansvar.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19)."

Artikel 5

Ändringar av förordning (EU) 2016/1011

Förordning (EU) 2016/1011 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.1.24 a ska ändras på följande sätt:

- a) Inledningen ska ersättas med följande:

"a) dataunderlag som kommer helt och hållet från".

- b) Led vii ska ersättas med följande:
- "vii) en tjänsteleverantör till vilken administratören av referensvärdet har utkontrakterat insamlingen av uppgifter i enlighet med artikel 10, med undantag för artikel 10.3 f, förutsatt att denna tjänsteleverantör erhåller uppgifterna helt och hållet från en enhet som avses i leden i–vi i detta led."
2. I artikel 4 ska följande punkt läggas till:
- "9. Esma ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera krav som säkerställer att de styrningsarrangemang som avses i punkt 1 är tillräckligt stabila.
- Esma ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 1 oktober 2020.
- Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010."
3. I artikel 12 ska följande punkt läggas till:
- "4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera krav som säkerställer att den metod som avses i punkt 1 överensstämmer med leden a–e i den punkten.
- Esma ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 1 oktober 2020.
- Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010."
4. I artikel 14 ska följande punkt läggas till:
- "4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera egenskaperna hos de system och kontroller som avses i punkt 1.
- Esma ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 1 oktober 2020.
- Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010."
5. I artikel 20 ska följande punkt införas:
- "1a. Om Esma anser att ett referensvärde uppfyller samtliga kriterier som fastställs i punkt 1 c ska Esma lämna in en dokumenterad begäran till kommissionen om att erkänna det referensvärdet som kritiskt.
- Efter mottagande av den dokumenterade begäran ska kommissionen anta en genomförandeakt i enlighet med punkt 1.
- Esma ska minst vartannat år se över sin bedömning av om referensvärdet är kritiskt och meddela och översända bedömningen till kommissionen."
6. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 2 ska ersättas med följande:
- "2. När den behöriga myndigheten har mottagit administratörens bedömning enligt punkt 1 ska den
- a) informera Esma och det collegium som har inrättats enligt artikel 46,
- b) inom fyra veckor efter mottagandet av den bedömningen göra en egen bedömning av hur referensvärdet ska överföras till en ny administratör eller upphöra att tillhandahållas, med beaktande av förfarandet i artikel 28.1.
- Administratören får inte upphöra att tillhandahålla referensvärdet under den period som avses i första stycket b utan skriftligt tillstånd från Esma eller den behöriga myndigheten i tillämpliga fall."

- b) Följande punkt ska läggas till som punkt 5:

"5. Esma ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera de kriterier som den bedömning som avses i punkt 2 b ska baseras på.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 1 oktober 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010."

7. I artikel 23 ska punkterna 3 och 4 ersättas med följande:

"3. En rapportör under tillsyn som rapporterar till ett kritiskt referensvärde som har för avsikt att upphöra att rapportera dataunderlag ska utan dröjsmål skriftligen anmäla detta till administratören. Administratören ska därefter utan onödigt dröjsmål underrätta sin behöriga myndighet.

Den behöriga myndigheten för administratören av det kritiska referensvärdet ska informera den behöriga myndigheten för den rapportören under tillsyn och, i tillämpliga fall, Esma om detta utan onödigt dröjsmål. Administratören ska så snart som möjligt, dock senast 14 dagar efter anmälan från rapportören under tillsyn, till sin behöriga myndighet översända en bedömning av hur det kritiska referensvärdets förmåga att mäta den underliggande marknaden eller ekonomiska verkligheten påverkas.

4. När den behöriga myndigheten för administratören har mottagit en sådan bedömning som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel ska den, i tillämpliga fall, omgående informera Esma eller det kollegium som inrättats enligt artikel 46, och, baserat på denna bedömning, göra sin egen bedömning av referensvärdets förmåga att mäta den underliggande marknaden och ekonomiska verkligheten, med beaktande av administratörens förfarande i enlighet med artikel 28.1 för referensvärden som upphör att gälla."

8. I artikel 26 ska följande punkt läggas till:

"6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för att specificera de kriterier enligt vilka behöriga myndigheter får begära ändringar av den försäkran om efterlevnad som avses i punkt 4.

Esma ska överlämna detta förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 1 oktober 2020.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010."

9. Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 2 ska följande stycke införas efter led b:

"För tillämpningen av det genomförandebeslut som avses i första stycket får kommissionen kräva att tredjelandet fortlopande och effektivt uppfyller alla krav i genomförandebeslutet, i syfte att säkerställa likvärdiga standarder för reglering och tillsyn, och att Esma får möjlighet att effektivt utöva sitt övervakningsansvar enligt artikel 33 i förordning (EU) nr 1095/2010."

- b) Följande punkt ska införas som punkt 2a:

"2a. Kommissionen får anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 för att specificera de villkor som avses punkt 2 första stycket a och b i den här artikeln."

- c) I punkt 3 ska följande stycke införas efter led b:

"För tillämpningen av det genomförandebeslut som avses i första stycket får kommissionen kräva att tredjelandet fortlopande och effektivt uppfyller alla kraven i genomförandebeslutet, i syfte att säkerställa likvärdiga standarder för reglering och tillsyn, och att Esma får möjlighet att effektivt utöva sitt övervakningsansvar enligt artikel 33 i förordning (EU) nr 1095/2010."

- d) Följande punkt ska införas:

"3a. Kommissionen får anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 för att specificera de villkor som avses i punkt 3 första stycket a och b i den här artikeln."

- e) I punkt 4 ska inledningen ersättas med följande:

"4. Esma ska upprätta samarbetsarrangemang med behöriga myndigheter i tredjeländer vilkas rättsliga ram och tillsynspraxis har erkänts som likvärdiga i enlighet med punkt 2 eller 3 i denna artikel. När Esma upprättar de arrangemangen ska Esma ta hänsyn till om det aktuella tredjelandet, i enlighet med en delegerad akt som antagits enligt artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 (*), ingår i den förteckning över jurisdiktioner med strategiska brister i sina nationella system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som utgör ett betydande hot mot unionens finansiella system. I sådana samarbetsarrangemang ska minst följande anges:

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73)."

10. Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Fram till dess att ett beslut om likvärdighet i enlighet med artikel 30.2 och 30.3 antas, får ett referensvärde som tillhandahålls av en administratör i ett tredjeland användas av enheter under tillsyn i unionen, förutsatt att administratören erhåller förhandserkännande från Esma i enlighet med denna artikel."

- b) Punkt 2 andra stycket ska ersättas med följande:

"För att avgöra huruvida det villkor som avses i första stycket är uppfyllt och för att bedöma huruvida losco-principerna för finansiella referensvärden eller i förekommande fall losco-principerna för organisationer som rapporterar oljepriser efterlevs, får Esma beakta en bedömning från en oberoende extern revisor eller ett intyg från administratörens behöriga myndighet i det tredjeland där administratören är belägen."

- c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"En administratör belägen i ett tredjeland som avser att inhämta förhandserkännande enligt punkt 1 ska ha en rättslig företrädare. Den rättsliga företrädaren ska vara en fysisk eller juridisk person som har sin hemvist i unionen och som efter att uttryckligen utsetts av administratören, ska agera på en sådan administratörs vägnar med avseende på administratörens skyldigheter enligt denna förordning. Den rättsliga företrädaren ska tillsammans med administratören utföra övervakningsfunktionen för administratörens tillhandahållande av referensvärde enligt denna förordning och ska i det hänseendet vara ansvarig inför Esma."

- d) Punkt 4 ska utgå.

- e) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. En administratör belägen i ett tredjeland som avser att inhämta förhandserkännande enligt punkt 1 ska ansöka om erkännande hos Esma. Den ansökande administratören ska tillhandahålla all information som krävs för att Esma ska kunna fastslå att administratören, vid tidpunkten för erkännandet, har vidtagit de åtgärder som krävs för att uppfylla villkoren i punkt 2 och ska tillhandahålla förteckningen över de av administratörens aktuella eller framtida referensvärden som avses användas i unionen och ska i tillämpliga fall ange vilken behörig myndighet i det tredjelandet som ansvarar för dess tillsyn.

Esma ska inom 90 arbetsdagar efter att ha mottagit den ansökan som avses i första stycket i denna punkt kontrollera att de villkor som fastställs i punkterna 2 och 3 är uppfyllda.

Om Esma anser att de villkor som föreskrivs i punkterna 2 och 3 inte är uppfyllda ska den avslå ansökan om erkännande och ange skälen till avslaget. Vidare ska ett erkännande endast beviljas om följande ytterligare villkor är uppfyllda:

- a) Om en administratör som är belägen i ett tredjeland står under tillsyn, ska det finnas ett lämpligt samarbetsarrangemang mellan Esma och den behöriga myndigheten i det tredjeland där administratören är belägen, i enlighet med de tekniska tillsynsstandarder som antagits enligt artikel 30.5, i syfte att säkerställa ett effektivt informationsutbyte så att det tredjelandets behöriga myndighet kan utföra sina uppgifter i enlighet med denna förordning.

- b) Esmas effektiva utövande av sin tillsynsfunktion i enlighet med denna förordning får inte hindras av lagar och andra författningar i det tredjeland där administratören är belägen och får i tillämpliga fall inte begränsas av de tillsyns- och undersökningsbefogenheter som innehas av tredjelandets behöriga myndighet.”
- f) Punkterna 6 och 7 ska utgå.
- g) Punkt 8 ska ersättas med följande:
- ”8. Esma ska tillfälligt upphäva eller i förekommande fall återkalla det erkännande som beviljats i enlighet med punkt 5 om den har välgrundade skäl, baserade på dokumenterade underlag, att anse att administratören
- a) agerar på ett sätt som klart strider mot intressena hos användarna av dess referensvärden eller mot marknadernas goda funktion,
- b) allvarligt har överträtt de relevanta kraven enligt denna förordning,
- c) lämnat falsk information eller använt andra otillbörliga metoder för att erhålla erkännandet.”
11. I artikel 34 ska följande punkt införas:
- ”1a. Om en eller flera av de index som tillhandahålls av den person som avses i punkt 1 kvalificeras som kritiska referensvärden enligt vad som anges i artikel 20.1 a och c ska ansökan riktas till Esma.”
12. Artikel 40 ska ersättas med följande:
- ”Artikel 40
- Behöriga myndigheter**
1. Inom ramen för denna förordning ska Esma vara behörig myndighet för
- a) administratörer av kritiska referensvärden som avses i artikel 20.1 a och c,
- b) administratörer av referensvärden som avses i artikel 32.
2. Varje medlemsstat ska utse den behöriga myndighet som är ansvarig för att utföra uppgifterna enligt denna förordning och underrätta kommissionen och Esma om detta.
3. En medlemsstat som utser mer än en behörig myndighet i enlighet med punkt 2 ska klart ange respektive myndighets uppdrag och utse en enda myndighet som ska ansvara för samordningen av samarbetet och informationsutbytet med kommissionen, Esma och andra medlemsstaters behöriga myndigheter.
4. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de behöriga myndigheter som utsetts enligt punkterna 2 och 3.”
13. Artikel 41 ska ändras på följande sätt:
- a) I punkt 1 ska inledningen ersättas med följande:
- ”1. För att uppfylla sina skyldigheter enligt denna förordning ska behöriga myndigheter, som avses i artikel 40.2, i enlighet med nationell rätt ha minst följande tillsyns- och utredningsbefogenheter:”.
- b) I punkt 2 ska inledningen ersättas med följande:
- ”2. De behöriga myndigheter som avses i artikel 40.2 ska utöva sina funktioner och befogenheter, som avses i punkt 1 i den här artikeln, samt befogenheter att påföra de sanktioner som avses i artikel 42 i enlighet med sina nationella rättsliga ramar och på något av följande sätt:”.
14. I artikel 43.1 ska inledningen ersättas med följande:
- ”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna som de utsett i enlighet med artikel 40.2, vid fastställandet av typ och nivå på de administrativa sanktionerna och andra administrativa påföljder, beaktar alla relevanta omständigheter, inbegripet, om så är lämpligt:”.

15. Artikel 44 ska ersättas med följande:

"Artikel 44

Skyldighet att samarbeta

1. Medlemsstater som har valt att fastställa straffrättsliga påföljder för de överträdelser av de bestämmelser som avses i artikel 42, ska säkerställa att lämpliga åtgärder har vidtagits för att ge de behöriga myndigheterna som utsetts i enlighet med artikel 40.2 och 40.3 alla befogenheter som är nödvändiga för att hålla kontakter med rättsliga myndigheter inom deras jurisdiktion för att få särskild information om brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden som har inletts på grund av eventuella överträdelser av denna förordning. Dessa behöriga myndigheter ska lämna denna information till andra behöriga myndigheter och Esma.

2. De behöriga myndigheterna som utsetts i enlighet med artikel 40.2 och 40.3 ska bistå andra behöriga myndigheter och Esma. De ska särskilt utbyta information och samarbeta vid all utrednings- eller tillsynsverksamhet. De behöriga myndigheterna får även samarbeta med andra behöriga myndigheter för att underlätta indrivning av sanktionsavgifter."

16. I artikel 45.5 ska första stycket ersättas med följande:

"5. Medlemsstaterna ska årligen tillhandahålla Esma uppgifter i aggregerad form om alla administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som vidtagits enligt artikel 42. Den skyldigheten ska inte gälla för åtgärder av utredningskaraktär. Esma ska offentliggöra dessa uppgifter i en årsrapport, tillsammans med uppgifter i aggregerad form om alla administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som den har pålagt och vidtagit enligt artikel 48f."

17. I artikel 46 ska punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

"1. Inom 30 arbetsdagar från det att ett referensvärde som avses i artikel 20.1 a och c tas upp i förteckningen över kritiska referensvärden, med undantag för referensvärden där huvuddelen av rapportörerna inte är enheter under tillsyn, ska administratörens behöriga myndighet inrätta ett kollegium och leda dess arbete.

2. Kollegiet ska bestå av företrädare för administratörens behöriga myndighet, Esma, såvida det inte är administratörens behöriga myndighet, och de behöriga myndigheterna för rapportörerna under tillsyn."

18. I artikel 47 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

"1. De behöriga myndigheter som avses i artikel 40.2 ska samarbeta med Esma vid tillämpningen av denna förordning, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

2. De behöriga myndigheter som avses i artikel 40.2 ska utan onödigt dröjsmål förse Esma med all information den behöver för att utföra sina uppgifter i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010."

19. I avdelning VI ska följande kapitel läggas till:

"KAPITEL 4

Esmas befogenheter och behörighet

Avsnitt 1

Behörighet och förfaranden

Artikel 48a

Esmas utövande av befogenheter

De befogenheter som enligt artiklarna 48b–48d tilldelas Esma eller dess tjänstemän eller någon annan person som benyndigats av Esma får inte användas för att kräva att konfidentiella uppgifter eller handlingar lämnas ut.

Artikel 48b

Begäran om uppgifter

1. Esma får genom en enkel begäran eller genom ett beslut kräva att följande personer lämnar alla uppgifter som krävs för att Esma ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning:

- a) Personer som deltar i tillhandahållandet av de referensvärden som avses i artikel 40.1.

- b) Tredjeparter till vilka de personer som avses i led a har utkontrakterat funktioner eller verksamhet i enlighet med artikel 10.
- c) Personer som på annat sätt har en nära och väsentlig anknytning till de personer som avses i led a.

I enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010 och på begäran av Esma ska de behöriga myndigheterna sända denna begäran om uppgifter till rapportörer till sådana kritiska referensvärden som avses i artikel 20.1 a och c i den här förordningen, och vidarebefordra de erhållna uppgifterna till Esma utan onödigt dröjsmål.

2. En sådan enkel begäran om uppgifter som avses i punkt 1 ska

- a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,
- b) ange syftet med begäran,
- c) specificera vilka uppgifter som begärs,
- d) ange en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,
- e) innehålla en förklaring där det framgår att den person från vilken uppgifter begärs inte är skyldig att tillhandahålla dem, men att uppgifter som lämnas vid ett frivilligt svar på begäran inte får vara oriktiga eller vilseledande,
- f) ange beloppet för den sanktionsavgift som kan påföras i enlighet med artikel 48f om de uppgifter som lämnas är oriktiga eller vilseledande.

3. När Esma genom ett beslut begär uppgifter enligt punkt 1 ska Esma

- a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,
- b) ange syftet med begäran,
- c) specificera vilka uppgifter som begärs,
- d) ange en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,
- e) ange de viten som föreskrivs i artikel 48g om de begärda uppgifterna är ofullständiga,
- f) ange den sanktionsavgift som föreskrivs i artikel 48f om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande,
- g) informera om rätten att överklaga beslutet inför Esmas överklagandenämnd och att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol (domstolen) i enlighet med artikel 48k i denna förordning och artiklarna 60 och 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. De personer som avses i punkt 1 eller deras företrädare och, för juridiska personer eller föreningar som inte är juridiska personer, de personer som är bemyndigade att företräda dem enligt lag eller stadgar, ska lämna de begärda uppgifterna. I behörig ordning befulldmäktigade advokater får lämna de begärda uppgifterna på sina huvudmäns vägnar. Huvudmännen förblir ansvariga fullt ut om de lämnade uppgifterna är ofullständiga, oriktiga eller vilseledande.

5. Esma ska utan onödigt dröjsmål översända en kopia av den enkla begäran eller av sitt beslut till den behöriga myndigheten i medlemsstaten för de personer som avses i punkt 1.

Artikel 48c

Allmänna utredningar

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga utredningar av personer som avses i artikel 48b.1. I detta syfte ska tjänstemän och andra personer som bemyndigats av Esma ha befogenhet att
 - a) granska alla handlingar, uppgifter, rutiner och allt annat material av relevans för utförandet av dess uppgifter oberoende av i vilken form de föreligger,
 - b) ta eller erhålla bestyrkta kopior av eller utdrag ur sådana handlingar, uppgifter, rutiner och sådant annat material,

- c) kalla till sig någon av dessa personer eller deras företrädare eller personal och be dem om muntliga eller skriftliga förklaringar angående sakförhållanden eller dokument som rör föremålet för och syftet med kontrollen samt nedteckna svaren,
- d) höra varje annan fysisk eller juridisk person som går med på att höras i syfte att samla in information om föremålet för utredningen,
- e) begära in uppgifter om tele- och datatrafik.
2. De tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra sådana utredningar som avses i punkt 1 ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd där utredningens föremål och syfte anges. I tillståndet ska även anges de viten som föreskrivs i artikel 48g, om handlingar, uppgifter, rutiner och annat material inte tillhandahålls eller tillhandahålls i ofullständig form eller svaren på de frågor som ställs till de personer som avses i artikel 48b.1 inte lämnas eller är ofullständiga, samt de sanktionsavgifter som föreskrivs i artikel 48f, om svaren på de frågor som ställs till dessa personer är oriktiga eller vilseledande.
3. De personer som avses i artikel 48b.1 ska underkasta sig utredningar som inlett genom beslut av Esma. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med utredningen, de viten som föreskrivs i artikel 48g, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen.
4. Esma ska i god tid före en sådan utredning som avses i punkt 1 underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där utredningen ska genomföras om utredningen och namnge de bemyndigade personerna. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten ska, på Esmas begäran, bistå de bemyndigade personerna vid utredningen. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten får på begäran närvara vid utredningarna.
5. Om den begäran om uppgifter om tele- eller datatrafik som avses i punkt 1 e kräver tillstånd av en nationell rättslig myndighet enligt tillämplig nationell rätt ska ansökan om sådant tillstånd göras. En sådan ansökan om tillstånd får också göras som försiktighetsåtgärd.
6. Om en nationell rättslig myndighet mottar en ansökan om tillstånd att begära uppgifter om tele- eller datatrafik enligt punkt 1 e ska myndigheten kontrollera följande:
- a) Att beslutet som avses i punkt 3 är autentiskt.
- b) Att alla åtgärder som ska vidtas är proportionerliga och inte godtyckliga eller för långtgående.

Vid tillämpningen av led b får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar, framför allt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till uppgifterna i Esmas ärendehandlingar. Enbart domstolen får pröva lagenligheten av Esmas beslut, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 48d

Kontroller på plats

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga kontroller på plats i företagslokaler som tillhör de personer som avses i artikel 48b.1.
2. Esmas tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra en kontroll på plats ska ha tillträde till alla företagslokaler som tillhör de personer som är föremål för ett utredningsbeslut som antagits av Esma och ska ha alla de befogenheter som föreskrivs i artikel 48c.1. De ska ha befogenhet att förseгла företagslokaler, räkenskaper eller affärshandlingar så länge och i den omfattning det är nödvändigt för kontrollen.
3. Esma ska i tillräckligt god tid före kontrollen anmäla kontrollen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras. Om det krävs för kontrollernas korrekta genomförande och effektivitet får Esma, efter att ha informerat den relevanta behöriga myndigheten, genomföra kontrollen på plats utan förhandsanmälan. En kontroll i enlighet med denna artikel ska genomföras under förutsättning att den relevanta myndigheten har bekräftat att den inte invänder mot detta.

4. De tjänstemän och andra personer som Esmas har bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd, som anger kontrollens föremål och syfte liksom de viten som föreskrivs i artikel 48g om de berörda personerna inte underkastar sig kontrollen.

5. De personer som avses i artikel 48b.1 ska underkasta sig kontroller på plats som Esmas beslutat om. Det beslutet ska ange föremålet för och syftet med kontrollen, den dag då den ska inledas och ange de viten som föreskrivs i artikel 48g, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av domstolen.

6. På Esmas begäran ska tjänstemän som är anställda vid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras samt de personer som har bemyndigats eller utsetts av denna myndighet aktivt bistå de tjänstemän och andra personer som har bemyndigats av Esmas. Tjänstemän vid den behöriga myndigheten får också på begäran närvara vid kontrollerna på plats.

7. Esmas får också begära att behöriga myndigheter på dess vägnar utför särskilda utredningsuppgifter och kontroller på plats som föreskrivs i denna artikel och artikel 48c.1. För detta syfte ska behöriga myndigheter ha samma befogenheter som Esmas och som föreskrivs i denna artikel och artikel 48c.1.

8. Om de tjänstemän och andra medföljande personer som Esmas bemyndigat finner att en person motsätter sig en kontroll som har beslutats enligt denna artikel, ska den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten lämna dem nödvändigt bistånd och, vid behov, begära bistånd av polis eller annan motsvarande verkställande myndighet för att de ska kunna genomföra sin kontroll på plats.

9. Om den kontroll på plats som föreskrivs i punkt 1 eller det bistånd som föreskrivs i punkt 7 enligt tillämplig nationell rätt kräver tillstånd av en nationell rättslig myndighet ska ansökan om sådant tillstånd göras. En sådan ansökan om tillstånd får också göras som försiktighetsåtgärd.

10. Om en nationell rättslig myndighet mottar en ansökan om tillstånd att utföra en sådan kontroll på plats som avses i punkt 1 eller det bistånd som avses i punkt 7 ska myndigheten kontrollera följande:

- a) Att det beslut av Esmas som avses i punkt 5 är autentiskt.
- b) Att alla åtgärder som ska vidtas är proportionella och inte godtyckliga eller för långtgående.

Vid tillämpningen av led b får den nationella rättsliga myndigheten be Esmas om närmare förklaringar, framför allt om de grunder på vilka Esmas misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till uppgifterna i Esmas ärendehandlingar. Enbart domstolen får pröva lagenligheten av Esmas beslut, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Avsnitt 2

Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

Artikel 48e

Esmas tillsynsåtgärder

1. Om Esmas i enlighet med artikel 48i.5 finner att en person har begått någon av de överträdelser som förtecknas i artikel 42.1 a, ska Esmas vidta en eller flera av följande åtgärder:

- a) Anta ett beslut som förpliktigar personen att upphöra med överträdelsen.
- b) Anta ett beslut om att påföra sanktionsavgifter enligt artikel 48f.
- c) Utfärda offentliga underrättelser.

2. Vid vidtagande av åtgärder enligt punkt 1 ska Esma beakta överträdelsens natur och allvar med hänsyn till följande kriterier:

- a) Överträdelsens varaktighet och frekvens.
- b) Huruvida överträdelsen har lett till, underlättat eller på annat sätt avser ekonomisk brottslighet.
- c) Huruvida överträdelsen har begåtts uppsåtligen eller av oaktsamhet.
- d) Graden av ansvar hos den person som är ansvarig för överträdelsen.
- e) Den finansiella styrkan hos den person som är ansvarig för överträdelsen, på basis av den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst och nettotillgångar.
- f) Överträdelsens inverkan på icke-professionella investerars intressen.
- g) Storleken på de vinster som har gjorts eller de förluster som undvikits av den person som är ansvarig för överträdelsen eller förluster för tredje part till följd av överträdelsen, i den mån dessa kan fastställas.
- h) I vilken mån den person som är ansvarig för överträdelsen samarbetar med Esma, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återförande av de vinster som personen har erhållit eller de förluster som denne undvikit.
- i) Tidigare överträdelser som den för överträdelsen ansvariga personen gjort sig skyldig till.
- j) Åtgärder som den person som är ansvarig för överträdelsen har vidtagit efter överträdelsen för att förhindra att den upprepas.

3. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den person som är ansvarig för överträdelsen om varje åtgärd som vidtagits enligt punkt 1 och meddela detta till medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen. Esma ska offentliggöra varje sådan åtgärd på sin webbplats inom tio arbetsdagar från dagen för åtgärdens antagande.

Det offentliggörande som avses i första stycket ska omfatta följande:

- a) Ett uttalande som bekräftar att den person som är ansvarig för överträdelsen har rätt att överklaga beslutet.
- b) I tillämpliga fall, ett uttalande som bekräftar att ett överklagande har gjorts och som klargör att ett sådant överklagande inte har suspensiv verkan.
- c) Ett uttalande som bekräftar att Esmas överklagandenämnd har möjlighet att tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet i enlighet med artikel 60.3 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 48f

Sanktionsavgifter

1. Om Esma i enlighet med artikel 48i.5 finner att en person uppsåtligen eller av oaktsamhet har begått en eller flera av de överträdelser som förtecknas i artikel 42.1 a ska den fatta ett beslut om att påföra en sanktionsavgift i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

En överträdelse ska anses ha begåtts uppsåtligen om Esma upptäcker objektiva omständigheter som visar att en person har handlat med avsikt att begå överträdelsen.

2. Sanktionsavgifterna enligt punkt 1 får som högst fastställas till följande:

- a) Om det rör sig om en juridisk person, 1 000 000 EUR eller, i medlemsstater vars valuta inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta per den 30 juni 2016, eller 10 % av den juridiska personens totala årsomsättning enligt den senaste tillgängliga redovisning som har godkänts av ledningsorganet, beroende på vilket belopp som är högst.
- b) Om det rör sig om en fysisk person, 500 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta per den 30 juni 2016.

Utan hinder av första stycket får sanktionsavgiften för överträdelser av artikel 11.1 d eller 11.4 fastställas till högst 250 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som officiell valuta, motsvarande belopp i den nationella valutan per den 30 juni 2016, eller 2 % av den juridiska personens totala årliga omsättning enligt det senaste bokslut som har godkänts av ledningsorganet, beroende på vilket belopp som är högst och 100 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som officiell valuta, motsvarande belopp i den nationella valutan per den 30 juni 2016, för fysiska personer.

Vid tillämpning av led a, om den juridiska personen är ett moderbolag eller dotterbolag till ett moderbolag som är skyldigt att upprätta en koncernredovisning i enlighet med direktiv 2013/34/EU, ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättningen eller motsvarande typ av inkomst enligt relevant unionsrätt på redovisningsområdet i den senast tillgängliga koncernredovisning som godkänts av ledningsorganet för det yttersta moderbolaget.

3. När nivån på sanktionsavgifterna fastställs enligt punkt 1 ska Esma ta hänsyn till de kriterier som anges i artikel 48e.2.
4. Utan hinder av punkt 3 ska sanktionsavgiften, om en juridisk person direkt eller indirekt har dragit ekonomiska fördelar av överträdelsen, minst motsvara dessa fördelar.
5. Om en persons handling eller underlåtenhet utgör mer än en av de överträdelser som förtecknas i artikel 42.1 a ska endast den högre sanktionsavgift som har beräknats i enlighet med punkt 2 i den här artikeln och som är hänförlig till en av överträdelserna tillämpas.

Artikel 48g

Viten

1. Esma ska fatta beslut om att vite ska påföras för att tvinga
 - a) en person att upphöra med en överträdelse, i enlighet med ett beslut som fattats enligt artikel 48e.1 a,
 - b) en person som avses i artikel 48b.1
 - i) att lämna fullständiga uppgifter som har begärts genom ett beslut enligt artikel 48b,
 - ii) att underkasta sig en utredning och särskilt tillhandahålla fullständiga handlingar, uppgifter, förfaranden och annat nödvändigt material samt komplettera och korrigera annan information som tillhandahållits i samband med en utredning som inletts genom beslut enligt artikel 48c,
 - iii) att underkasta sig en kontroll på plats som har beslutats enligt artikel 48d.
2. Ett vite ska vara effektivt och proportionellt. Vite ska betalas per förseningsdag.
3. Utan hinder av punkt 2 ska vitesbeloppet uppgå till 3 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen under det föregående verksamhetsåret eller, när det gäller fysiska personer, 2 % av den genomsnittliga dagsinkomsten under det föregående kalenderåret. Vitesbeloppet ska beräknas från det datum som anges i beslutet om föreläggande av vitet.
4. Vite ska påföras för maximalt sex månader från och med det att Esma meddelar sitt beslut. Efter utgången av denna period ska Esma se över åtgärden.

Artikel 48h

Offentliggörande, art, verkställighet och fördelning av sanktionsavgifter och viten

1. Esma ska offentliggöra alla sanktionsavgifter och viten som har påförts enligt artiklarna 48f och 48g, utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarig oro på finansmarknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerligt stor skada. Sådana offentliggöranden får inte innehålla personuppgifter i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 (*).
2. Sanktionsavgifter och viten som har påförts enligt artiklarna 48f och 48g ska vara av administrativ karaktär.

3. Om Esma beslutar att inte påföra sanktionsavgifter eller viten ska den informera Europaparlamentet, rådet, kommissionen och den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter om detta och motivera sitt beslut.

4. Sanktionsavgifter och viten som har påförts enligt artiklarna 48f och 48g ska vara verkställbara.

Verkställigheten ska följa de förfaranderegler som gäller i den medlemsstat eller det tredjeland inom vars territorium den sker.

5. De belopp som åläggs i form av sanktionsavgifter och viten ska tillfalla Europeiska unionens allmänna budget.

Avsnitt 3

Förfaranden och översyn

Artikel 48i

Förfaranderegler för tillsynsåtgärder och sanktionsavgifter

1. Om Esma vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som kan utgöra en eller flera av de överträdelser som förtecknas i artikel 42.1 a ska Esma utse en oberoende utredare inom myndigheten för att utreda saken. Utredaren får inte vara inblandad eller ha varit direkt eller indirekt inblandad i tillsynen av de referensvärden som överträdelsen rör, och ska utföra sina uppgifter oberoende av Esmas tillsynsstyrelse.

2. Den utredare som avses i punkt 1 ska utreda de påstådda överträdelserna och därvid ta hänsyn till eventuella kommentarer som lämnas av de personer som är föremål för utredningarna samt lämna in fullständiga ärendehandlingar med sina utredningsresultat till Esmas tillsynsstyrelse.

3. För att utföra sina uppgifter ska utredaren ha befogenhet att begära uppgifter i enlighet med artikel 48b och att genomföra utredningar och kontroller på plats i enlighet med artiklarna 48c och 48d.

4. När utredaren utför dessa uppgifter ska denne ha tillgång till alla handlingar och all information som samlats in av Esma i dess tillsynsverksamhet.

5. När utredningen är avslutad ska utredaren innan denne lämnar in ärendehandlingarna med utredningsresultaten till Esmas tillsynsstyrelse ge de personer som är föremål för utredning möjlighet att höras i de frågor som utreds. Utredaren ska grunda sina utredningsresultat uteslutande på sakförhållanden som de berörda personerna har fått möjlighet att yttra sig över.

6. Rätten till försvar för de personer som är föremål för utredningarna ska iaktas fullt ut under utredningar enligt denna artikel.

7. När utredaren lämnar ärendehandlingarna med utredningsresultaten till Esmas tillsynsstyrelse ska denne underrätta de personer som är föremål för utredningarna. De personer som är föremål för utredning ska ha rätt att få tillgång till ärendehandlingarna, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till ärendehandlingarna ska inte omfatta konfidentiella uppgifter som berör tredje parter.

8. På grundval av ärendehandlingarna med utredarens resultat och efter att ha hört de berörda personerna i enlighet med artikel 48j om de begär det, ska Esma besluta om en eller flera av de överträdelser som anges i artikel 42.1 a har begåtts av de personer som är föremål för utredning och i sådana fall vidta en tillsynsåtgärd enligt artikel 48e och påföra en sanktionsavgift enligt artikel 48f.

9. Utredaren ska inte delta i Esmas tillsynsstyrelsens överläggningar eller på något annat sätt ingripa i tillsynsstyrelsens beslutsprocess.

10. Kommissionen ska senast den 1 oktober 2021 anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 om närmare förfaranderegler för utövande av befogenheten att påföra sanktionsavgifter eller viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister och indrivande av sanktionsavgifter eller viten, samt preskriptionstiden när det gäller påförande och verkställighet av sanktionsavgifter och viten.

11. Esma ska överlämna ärenden till de relevanta nationella myndigheterna för lagföring om den vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som utgör brott. Esma ska inte påföra sanktionsavgifter eller viten i de fall där ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden redan har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell rätt.

Artikel 48j

Hörande av personer som är föremål för utredning

1. Innan Esma fattar beslut enligt artiklarna 48f, 48g och 48e ska de personer som är föremål för förfarandena ges möjlighet att höras om Esmas utredningsresultat. Esma ska grunda sina beslut endast på utredningsresultat som de personer som är föremål för förfarandena har getts möjlighet att yttra sig över.

Det första stycket ska inte tillämpas om skyndsamma åtgärder enligt artikel 48e krävs för att förhindra att det finansiella systemet lider väsentlig och omedelbar skada. Esma får i sådana fall anta ett tillfälligt beslut och ska ge de berörda personerna möjlighet att höras snarast möjligt efter det att den har fattat sitt beslut.

2. Rätten till försvar för personer som är föremål för förfarandena ska iakttas fullt ut under utredningarna. De ska ha rätt att få tillgång till Esmas ärendehandlingar, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Tillgången till ärendehandlingarna ska inte omfatta konfidentiella uppgifter eller Esmas interna förberedande handlingar.

Artikel 48k

Domstolens prövning

Domstolen ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka Esma har påfört böter eller viten. Den får upphäva, sänka eller höja påförda sanktionsavgifter eller viten.

Avsnitt 4

Avgifter och delegering

Artikel 48l

Tillsynsavgifter

1. Esma ska ta ut avgifter av administratörerna som avses i artikel 40.1 i enlighet med de delegerade akter som antas enligt punkt 3 i den här artikeln. Dessa avgifter ska helt täcka Esmas nödvändiga kostnader för tillsyn av administratörer och för att ersätta varje kostnad som de behöriga myndigheterna kan ådra sig när de utför uppgifter enligt denna förordning, särskilt som ett resultat av en delegering av uppgifter i enlighet med artikel 48m.

2. Beloppet av en enskild avgift som tas ut av en viss administratör ska täcka alla administrativa kostnader som Esma ådrar sig för sin verksamhet i samband med tillsyn och det ska stå i proportion till administratörens omsättning.

3. Kommissionen ska senast den 1 oktober 2021 anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 för att komplettera denna förordning genom att närmare ange typ av avgifter, i vilka fall avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas.

Artikel 48m

Esmas delegering av uppgifter till behöriga myndigheter

1. Om det är nödvändigt för att en tillsynsuppgift ska kunna utföras korrekt får Esma delegera specifika tillsynsuppgifter till den behöriga myndigheten i en medlemsstat i enlighet med de riktlinjer som Esma har utfärdat enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010. Sådana specifika tillsynsuppgifter kan särskilt innefatta befogenhet att begära uppgifter i enlighet med artikel 48b och att genomföra utredningar och kontroller på plats i enlighet med artiklarna 48c och 48d.

Med avvikelse från första stycket får auktorisation av kritiska referensvärden inte delegeras.

2. Esma ska, innan en uppgift delegeras i enlighet med punkt 1, samråda med den berörda behöriga myndigheten om
 - a) den delegerade uppgiftens omfattning,
 - b) tidsfristen för utförandet av uppgiften, och
 - c) överföringen av nödvändig information från och till Esma.
3. I enlighet med den delegerade akt som antas i enlighet med 48l.3 ska Esma ersätta en behörig myndighet för kostnader som uppkommit till följd av utförandet av delegerade uppgifter.
4. Esma ska med lämpliga intervall se över den delegering som gjorts i enlighet med punkt 1. En delegering får när som helst återkallas.
5. En delegering av uppgifter ska inte påverka Esmas ansvar eller begränsa Esmas förmåga att genomföra och övervaka den delegerade verksamheten.

Artikel 48n

Övergångsbestämmelser avseende Esma

1. Alla befogenheter och uppgifter som rör tillsyn och kontroll av regelefterlevnad i fråga om administratörer, som avses i artikel 40.1, och som tilldelats behöriga myndigheter som avses i artikel 40.2 ska upphöra att gälla den 1 januari 2022. Esma ska överta befogenheterna och uppgifterna från och med den dagen.

2. Alla original eller bestyrkta kopior av ärendehandlingar och arbetsdokument som rör tillsyn och kontroll av regelefterlevnad i fråga om sådana administratörer som avses i artikel 40.1, inbegripet eventuella pågående granskningar och verkställighetsåtgärder, ska övertas av Esma den dag som anges i punkt 1 i den här artikeln.

Ansökningar om auktorisation av administratörer av kritiska referensvärden som avses i artikel 20.1 a och c och ansökningar om erkännande i enlighet med artikel 32 som de behöriga myndigheterna har mottagit före den 1 oktober 2021 ska dock inte överföras till Esma, och beslutet om auktorisation eller erkännande ska fattas av den relevanta behöriga myndigheten.

3. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att alla befintliga handlingar och arbetsdokument eller bestyrkta kopior av dessa överförs till Esma så snart som möjligt och i alla händelser senast den 1 januari 2022. Dessa behöriga myndigheter ska även bistå Esma med all nödvändig hjälp och rådgivning, så att tillsyn och kontroll av regelefterlevnad i fråga om sådana administratörer som avses i artikel 40.1 effektivt kan överföras till och övertas av Esma.

4. Esma ska i rättsligt hänseende träda i stället för de behöriga myndigheter som avses i punkt 1 i sådana administrativa eller rättsliga förfaranden som följer av tillsyn och efterlevnadskontroll som dessa behöriga myndigheter utövat i ärenden som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.

5. Alla auktorisationer av administratörer av kritiska referensvärden som avses i artikel 20.1 a och c och erkännanden i enlighet med artikel 32 som beviljats av en behörig myndighet som avses i punkt 1 i denna artikel ska vara giltiga efter överföringen av befogenheter till Esma.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/JEG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39)."

20. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

"2a. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 30.2a, 30.3a, 48i.10 och 48l.3 ska ges till kommissionen tillsvidare från och med den 30 december 2019."

- b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.2, 13.2a, 19a.2, 19c.1, 20.6, 24.2, 27.2b, 30.2a, 30.3a, 33.7, 48i.10, 48l.3, 51.6 och 54.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft."

- c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.2, 13.2a, 19a.2, 19c.1, 20.6, 24.2, 27.2b, 30.2a, 30.3a, 33.7, 48i.10, 48l.3, 51.6 eller 54.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

21. Artikel 53 ska ersättas med följande:

"Artikel 53

Esma's översyner

1. Esma ska sträva efter att skapa en gemensam europeisk tillsynskultur och enhetlig tillsynspraxis och se till att de behöriga myndigheterna använder ett enhetligt arbetssätt vid tillämpningen av artikel 33. I detta syfte ska de godkännanden som getts i enlighet med artikel 33 ses över av Esma vartannat år.

Esma ska utfärda ett yttrande till varje behörig myndighet som har godkänt ett tredjelandpreferensvärde med en bedömning av huruvida den behöriga myndigheten tillämpar relevanta krav i artikel 33 och kraven i alla relevanta delegerade akter och tekniska tillsynsstandarder eller genomförandestandarder som grundas på denna förordning.

2. Esma ska ha befogenhet att begära dokumenterade underlag från en behörig myndighet för alla beslut som antagits i enlighet med artikel 51.2 första stycket och artikel 25.2 samt för åtgärder som vidtagits för verkställandet av artikel 24.1."

Artikel 6

Ändringar av förordning (EU) 2015/847

Förordning (EU) 2015/847 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 15 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Behandling av personuppgifter enligt denna förordning omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 (*). Personuppgifter som behandlas enligt den här förordningen av kommissionen eller av EBA omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 (**).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39)."

2. I artikel 17 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Senast den 26 juni 2017 ska medlemsstaterna anmäla de regler som avses i punkt 1 till kommissionen och till de europeiska tillsynsmyndigheternas gemensamma kommitté. Medlemsstaterna ska utan onödigt dröjsmål anmäla till kommissionen och EBA alla eventuella senare ändringar av dem."

3. I artikel 22 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Efter den anmälan som gjorts i enlighet med artikel 17.3 ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av kapitel IV, med särskild hänsyn till gränsöverskridande fall."

4. Artikel 25 ska ersättas med följande:

"Artikel 25

Riktlinjer

Senast den 26 juni 2017 ska de europeiska tillsynsmyndigheterna utfärda riktlinjer till de behöriga myndigheterna och betaljänstleverantörerna i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 om åtgärder som ska vidtas i enlighet med den här förordningen, särskilt när det gäller genomförandet av artiklarna 7, 8, 11 och 12 i den här förordningen. Från och med den 1 januari 2020 ska EBA, om så är lämpligt, utfärda riktlinjer."

Artikel 7

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 1, 2, 3 och 6 ska tillämpas från och med den 1 januari 2020. Artiklarna 4 och 5 ska tillämpas från den 1 januari 2022.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 18 december 2019.

På Europaparlamentets vägnar
D. M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
T. TUPPURAINEN
Ordförande

Prop. 2020/21:129
Bilaga 5

I promemorian lämnas förslag till lagstiftningsåtgärder för genomförande i svensk rätt av de ändringar i Solvens II-direktivet – EU:s försäkringsrörelsedirektiv – som har gjorts genom ett ändringsdirektiv som antogs i december 2019. I promemorian lämnas även förslag till lagändringar med anledning av ändringar i Eiopa-förordningen som också de antogs i december 2019.

Ändringarna i de aktuella EU-rättsakterna utgör ett led i en översyn av det europeiska systemet för finansiell tillsyn, den s.k. ESA-översynen.

Förslagen i promemorian syftar till att stärka informationsutbytet och samarbetet inom försäkringsområdet mellan Finansinspektionen, andra nationella tillsynsmyndigheter inom EES och Eiopa (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten). Det föreslås bl.a. att Finansinspektionen ska få möjlighet att inrätta en samarbetsplattform med berörda tillsynsmyndigheter när ett försäkringsföretag driver verksamhet i mer än ett land inom EES. Finansinspektionen föreslås också få utökade skyldigheter i fråga om underrättelser och uppgiftslämnande vid tillsynen över försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som driver verksamhet i Sverige.

I promemorian lämnas även förslag till lagändringar som på några punkter kompletterar och förtydligar tidigare genomförande i svensk rätt av Solvens II-direktivet.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 30 juni 2021.

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstitutets verksamhet i Sverige

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstitutets verksamhet i Sverige²

dels att nuvarande 6 kap. 2 a § ska betecknas 3 kap. 2 b §,

dels att den nya 3 kap. 2 b §, 9 kap. 17 § och 10 kap. 4 a § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 3 kap. 2 a och 2 c–2 e §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

2 a §

Finansinspektionen får underätta den behöriga myndigheten i hemlandet om inspektionen har anledning att befara att det hos en EES-försäkringsgivare finns allvarliga brister i fråga om konsumentenskydd.

6 kap. 2 a §

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 155 och 158 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU.

2 b §³

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 33, 155 och 158 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177 (Solvens II-direktivet).

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 2005:1123.

³ Senaste lydelse av tidigare 6 kap. 2 a § 2015:714.

Finansinspektionen får även hänskjuta frågor till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära hjälp av myndigheten i de fall som framgår av artikel 152a i Solvens II-direktivet.

2 c §

Finansinspektionen får tillsammans med berörda behöriga myndigheter inrätta en sådan samarbetsplattform som avses i artikel 152b i Solvens II-direktivet för att förbättra informationsutbytet och stärka samarbetet mellan dem när en EES-försäringsgivare driver verksamhet i Sverige.

2 d §

Om Finansinspektionen och berörda behöriga myndigheter inte kan enas om inrättandet av en samarbetsplattform, får inspektionen begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inrättar en samarbetsplattform.

2 e §

Finansinspektionen ska på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten lämna de uppgifter som den myndigheten behöver för att en samarbetsplattform ska fungera väl.

9 kap.

17 §⁴

Om Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i ett utländskt tjänstepensionsinstitutets hemland inte kan komma överens om förfarandet eller innehållet i en åtgärd, får inspektionen hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings-

Om Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i ett utländskt tjänstepensionsinstitutets hemland inte kan komma överens om förfarandet eller innehållet i en åtgärd, får inspektionen hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings-

⁴ Senaste lydelse 2019:751.

och tjänstepensionsmyndigheten för medling i enlighet med artikel 31 *andra stycket c* i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG.

och tjänstepensionsmyndigheten för medling i enlighet med artikel 31.2 *c* i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG.

10 kap.

4 a §⁵

Finansinspektionen får bestämma att följande beslut *skall* gälla omedelbart, nämligen beslut

1. att förbjuda en EES-försäkringsgivare eller ett utländskt tjänstepensionsinstitut att fortsätta med sin marknadsföring eller ingå nya försäkringsavtal eller avtal om tjänstepension,

2. att inskränka en EES-försäkringsgivares eller ett utländskt tjänstepensionsinstituts rätt att förfoga över sina tillgångar enligt 3 kap. 6, 7 eller 9 §,

3. att inte lämna sitt samtycke till

4. att meddela föreläggande, eller

5. om hur verksamheten *skall* bedrivas enligt 6 kap. 11 § andra stycket.

Finansinspektionen får bestämma att följande beslut *ska* gälla omedelbart, nämligen beslut

2. att inskränka en EES-försäkringsgivares eller ett utländskt tjänstepensionsinstituts rätt att förfoga över sina tillgångar enligt 3 kap. 7 eller 9 §,

en överlåtelse av ett försäkringsbestånd enligt 9 kap. 2 §,

5. om hur verksamheten *ska* bedrivas enligt 6 kap. 11 § andra stycket.

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2021.

Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

Prop. 2020/21:129
Bilaga 7

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om försäkringsrörelselagen (2010:2043)

dels att rubriken närmast efter 3 kap. 7 § ska utgå,

dels att nuvarande 17 kap. 3 a § ska betecknas 17 kap. 3 b §,

dels att 1 kap. 12 §, 9 kap. 2, 4, 7 och 19 §§, 17 kap 3 §, den nya 17 kap. 3 b §, 18 kap. 9 §, 19 kap. 9, 21, 23, 24, 25, 26, 31, 86, 87, 96 och 97 §§ och 20 kap. 14 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas 12 nya paragrafer, 2 kap. 16 a §, 3 kap. 22–22 b §§, 9 kap. 2 a–2 c §§, 17 kap. 3 a § och 19 kap. 23 a–23 c och 24 a §§, och närmast före 2 kap. 16 a §, 3 kap. 22 §, 9 kap. 2 a–2 c §§ och 19 kap. 23 a, 23 b och 24 a §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

12 §²

I denna lag betyder

1. behörig myndighet: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över en utländsk försäkringsgivare,

1. behörig myndighet: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över en utländsk försäkringsgivare *eller över ett försäkringsföretag*,

2. blandat finansiellt holdingföretag: ett sådant företag som avses i 1 kap. 3 § 4 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

3. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. EES-försäkringsgivare: en utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till EES och som omfattas av Solvens II-direktivet,

5. externt kreditvärderingsinstitut: ett kreditvärderingsinstitut som har fått tillstånd eller blivit certifierat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut eller en centralbank som utfärdar kreditvärderingar som inte omfattas av den förordningen,

6. försäkringsholdingföretag: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsföretag från tredjeland eller ett blandat finansiellt holdingföretag och vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller försäkringsgivare från tredjeland,

7. försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, en försäkringsgivare från tredjeland, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177.

² Senaste lydelse 2019:766.

försäkringsholdingföretag och som har minst ett dotterföretag som är försäkringsföretag,

8. försäkringsgivare från tredje land: en utländsk försäkringsgivare vars hemland inte hör till EES och som skulle omfattas av Solvens II-direktivet om dess hemland hörde till EES,

9. grupptillsynsmyndighet: den myndighet som enligt 19 kap. 6 § ansvarar för grupptillsynen,

10. Solvens II-direktivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU,

11. specialföretag: ett aktieföretag eller en ekonomisk förening som, utan att vara ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsgivare, övertar försäkringsrisker från ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare och som till fullo finansierar sin exponering för riskerna genom inkomster från emissioner av skuldebrev eller någon annan liknande form av finansiering, för vilken rätten till återbetalning är underordnad företagets skyldigheter enligt avtal om riskövertagande,

12. tillsynskollegium: en permanent men flexibel struktur för samarbete, samordning och beslutsfattande mellan Finansinspektionen och en eller flera behöriga myndigheter eller mellan flera behöriga myndigheter vid tillsynen över en grupp enligt 19 kap., och

13. tjänstepensionsföretag: ett företag som har tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet enligt lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag.

8. försäkringsgivare från tredje land: en utländsk försäkringsgivare vars hemland inte hör till EES och som skulle omfattas av Solvens II-direktivet om dess hemland hörde till EES,

10. Solvens II-direktivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177,

2 kap.

Finansinspektionens underrättelse om gränsöverskridande verksamhet eller sekundäretablering

16 a §

Finansinspektionen ska innan den beslutar i fråga om tillstånd underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och den behöriga myndigheten i ett annat land inom EES, om

1. företaget avser att driva gränsöverskridande verksamhet eller inrätta en sekundäretablering i det landet, och

2. det med hänsyn till det som anges i företagets verksamhetsplan är sannolikt att dess verksamhet kommer att vara relevant för marknaden i det landet.

Prop. 2020/21:129
Bilaga 7

3 kap.

Samarbetsplattformar

22 §³

Finansinspektionen får tillsammans med berörda behöriga myndigheter inrätta en sådan samarbetsplattform som avses i artikel 152b i Solvens II-direktivet för att förbättra informationsutbytet och stärka samarbetet mellan dem när ett försäkringsföretag driver verksamhet i ett eller flera andra länder inom EES.

22 a §

Om Finansinspektionen och de berörda behöriga myndigheterna inte kan enas om inrättandet av en samarbetsplattform, får inspektionen begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inrättar en samarbetsplattform.

22 b §

Finansinspektionen ska på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten lämna de uppgifter som den myndigheten behöver för att en samarbetsplattform ska fungera väl.

9 kap.

2 §⁴

Tillstånd för ett försäkringsföretag att använda en intern modell ska ges, om

1. försäkringsföretaget har ett för ändamålet lämpligt utformat riskhanteringssystem som uppfyller kraven i 10 kap. 6 §, och
2. kraven i 6 och 9–18 §§ är uppfyllda.

³ Tidigare 22 § upphävd genom 2015:700.

⁴ Senaste lydelse 2015:700.

Finansinspektionen ska fatta beslut i fråga om sådant tillstånd inom sex månader från det att en fullständig ansökan kom in till inspektionen.

Underrättelse till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om en ansökan om tillstånd

2 a §

Finansinspektionen ska underätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om en ansökan om tillstånd att använda en intern modell.

Hjälp av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten vid prövning av en ansökan om tillstånd

2 b §

Finansinspektionen får begära hjälp av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten när inspektionen prövar en ansökan om tillstånd att använda en intern modell.

Handläggning av en ansökan om tillstånd

2 c §

Finansinspektionen ska fatta beslut i fråga om tillstånd att använda en intern modell inom sex månader från det att en fullständig ansökan kom in till inspektionen.

4 §⁵

För att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda en partiell intern modell krävs, utöver det som anges i 2 §, att

1. det finns godtagbara skäl att avgränsa tillämpningsområdet för den interna modellen på det sätt som försäkringsföretaget har gjort,

2. solvenskapitalkravet kan beräknas mer rättvisande utifrån försäkringsföretagets riskprofil och bestämmelserna i 8 kap. 1 och 2 §§ än utifrån standardformeln enligt 8 kap. 5–11 §§, och

3. den partiella interna modellen kan integreras helt med de beräkningar som ska ske enligt standardformeln.

För Finansinspektionens prövning gäller 2 a–2 c §§.

7 §⁶

Ett försäkringsföretag som fått tillstånd att använda en intern modell får göra mindre ändringar av denna i enlighet med det styrdokument för ändring av den interna modellen som godkänts av Finansinspektionen enligt 6 §.

För större ändringar i den interna modellen krävs tillstånd från Finansinspektionen.

Samtliga ändringar av styrdokumentet ska godkännas av Finansinspektionen.

Kraven i 2 § ska tillämpas vid Finansinspektionens prövning av om tillstånd ska ges enligt andra stycket eller ändring godkännas enligt tredje stycket.

Kraven i 2 § ska tillämpas vid Finansinspektionens prövning av om tillstånd ska ges enligt andra stycket eller *en* ändring ska godkännas enligt tredje stycket.

För Finansinspektionens prövning av om tillstånd ska ges enligt andra stycket gäller 2 a–2 c §§. För inspektionens prövning av om en ändring ska godkännas enligt tredje stycket gäller 2 c §.

19 §⁷

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. förutsättningarna för tillstånd att använda en fullständig eller partiell intern modell enligt 1–5 §§,

1. förutsättningarna för tillstånd att använda en fullständig eller partiell intern modell enligt 1, 2 och 3–5 §§,

2. förutsättningarna för ändring av en intern modell och styrdokument enligt 6 och 7 §§,

3. krav på användning av statistiska kvalitetsnormer för en intern modell enligt 9–14 §§,

4. kalibrering av en intern modell enligt 15 §,

5. validering av en intern modell enligt 17 §, och

6. krav på dokumentation enligt 18 §.

⁶ Senaste lydelse 2015:700.

⁷ Senaste lydelse 2015:700.

Finansinspektionen ska, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med

- *andra* behöriga myndigheter, – behöriga myndigheter,
- Europeiska kommissionen,
- Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, och
- Europeiska centralbanken.

3 a §

Finansinspektionen ska underätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och den behöriga myndigheten i ett annat land inom EES, om

1. inspektionen konstaterar försämringar av de ekonomiska förhållandena eller andra framväxande risker i ett försäkringsföretag som driver gränsöverskridande verksamhet eller verksamhet från en sekundäretablering i det landet, och

2. riskerna kan ha en gränsöverskridande effekt.

3 a §

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en *annan* behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 33, 38, 155 och 158 i Solvens II-direktivet.

3 b §⁹

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 33, 38, 155 och 158 i Solvens II-direktivet.

Finansinspektionen får även hänskjuta frågor till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära hjälp av myndigheten i de fall som framgår av artikel 152a i Solvens II-direktivet.

⁸ Senaste lydelse 2019:732.

⁹ Senaste lydelse av tidigare 3 a § 2015:700.

18 kap.
9 §¹⁰

Om ett försäkringsföretag driver verksamhet i ett annat land inom EES och företaget inte rättar sig efter Finansinspektionens eller behörig *utländsk* myndighets begäran om rättelse, ska inspektionen vidta de åtgärder som behövs för att förhindra fortsatta överträdelser. Inspektionen ska underrätta den behöriga *utländska* myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

Om ett försäkringsföretag driver verksamhet i ett annat land inom EES och företaget inte rättar sig efter Finansinspektionens eller behörig myndighets begäran om rättelse, ska inspektionen vidta de åtgärder som behövs för att förhindra fortsatta överträdelser. Inspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

19 kap.
9 §¹¹

Om Finansinspektionen eller någon av de berörda behöriga myndigheterna inom den tremånadersfrist som anges i 8 § har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begärt myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, ska inspektionen och de berörda behöriga myndigheterna invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. *Finansinspektionen ska följa ett sådant beslut i sak.* Om Finansinspektionen utsetts till grupp-tillsynsmyndighet, ska inspektionen överlämna beslutet och skälen för det till försäkringsföretaget och tillsynskollegiet.

Om Finansinspektionen eller någon av de berörda behöriga myndigheterna inom den tremånadersfrist som anges i 8 § har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begärt myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG*, ska inspektionen och de berörda behöriga myndigheterna invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Om Finansinspektionen utsetts till grupp-tillsynsmyndighet, ska inspektionen överlämna beslutet och skälen för det till försäkringsföretaget och tillsynskollegiet.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tremånadersperioden löpt ut eller ett beslut har fattats.

¹⁰ Senaste lydelse 2015:700.

¹¹ Senaste lydelse 2015:700.

Om det gruppbase­rade solvenskapitalkravet beräk­nas enligt konsolide­ringsmetoden, kan beräkningen ske antingen med användning av standard­formeln eller med användning av en fullständig eller partiell intern modell.

Bestämmelserna i 8 kap. 1–3 och 5–11 §§ ska gälla vid beräkning av det gruppbase­rade solvenskapital­kravet enligt standard­formeln. Bestämmelserna i 9 kap. 1–18 §§ ska gälla för en intern modell som används för att beräkna det gruppbase­rade solvenskapital­kravet.

Bestämmelserna i 8 kap. 1–3 och 5–11 §§ ska gälla vid beräkning av det gruppbase­rade solvenskapital­kravet enligt standard­formeln. Bestämmelserna i 9 kap. 1, 2 och 3–18 §§ ska gälla för en intern modell som används för att beräkna det gruppbase­rade solvenskapital­kravet.

En intern modell som används för beräkning av det gruppbase­rade solvenskapitalkravet får även användas för beräkning av solvenskapital­kravet för ett enskilt försäkrings­företag eller en enskild EES-försäkrings­givare som ingår i gruppen.

En ansökan om tillstånd att använda en intern modell för beräkning av det gruppbase­rade solvenskapitalkravet och solvens­kapitalkravet för försäkrings­företag eller EES-försäkrings­givare som ingår i gruppen får lämnas in till Finansinspektionen, när inspek­tionen är grupp­ tillsynsmyndighet. En sådan ansökan får göras av ett försäkrings­företag, en EES-försäkrings­givare och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkrings­holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.

När Finansinspektionen är grupp­ tillsynsmyndighet, ska inspek­tionen också ta emot ansök­ningar om tillstånd att använda en intern modell för beräkningen av solvenskapitalkravet för de försäkrings­företag och EES-försäkrings­givare som ingår i gruppen, om en sådan ansökan görs

1. gemensamt av ett sådant försäkrings­företag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 och de

¹² Senaste lydelse 2015:700.

¹³ Senaste lydelse 2015:700.

övriga försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, eller

2. gemensamt av sådana försäkringsföretag i en grupp som avses i 2 § andra stycket 3 och sådana EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen.

Om Finansinspektionen, utan att vara grupp tillsynsmyndighet, har tagit emot en sådan ansökan som avses i andra eller tredje stycket och som görs av försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen ska den lämnas över till grupp tillsynsmyndigheten.

Finansinspektionen ska snarast möjligt överlämna ansökningar enligt andra och tredje styckena till de berörda behöriga myndigheterna.

Ansökan om tillstånd att använda en intern modell inom en grupp

23 a §

En ansökan om tillstånd att använda en intern modell för beräkning av det grupp baserade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen får lämnas in till Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet. En sådan ansökan får göras av ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen också ta emot ansökningar om tillstånd att använda en intern modell för beräkningen av solvenskapitalkravet för de försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, om en sådan ansökan görs

1. gemensamt av ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 och de övriga försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, eller

2. gemensamt av sådana försäkringsföretag i en grupp som avses i 2 § andra stycket 3 och sådana EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen.

Överlämnande av ansökningar

23 b §

Finansinspektionen ska, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, snarast möjligt överlämna ansökningar enligt 23 a § till de behöriga myndigheterna i ett tillsynskollegium och Europiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Även de handlingar som företaget har lämnat in tillsammans med en sådan ansökan ska överlämnas.

23 c §

Om Finansinspektionen, när inspektionen inte är grupp tillsynsmyndighet, har tagit emot en sådan ansökan som avses i 23 a §, ska den lämnas över till grupp tillsynsmyndigheten.

24 §¹⁴

När Finansinspektionen prövar en ansökan enligt 23 § *andra stycket* tillämpas denna lag. Inspektionen får dock även tillämpa bestämmelser som enligt författningar i en annan stat inom EES gäller för en sådan intern modell som avses i ansökan. När ansökan har lämnats in till inspektionen, gäller detta dock bara om det är nödvändigt för en effektiv tillsyn

När Finansinspektionen prövar en ansökan enligt 23 a § tillämpas denna lag. Inspektionen får dock även tillämpa bestämmelser som enligt författningar i en annan stat inom EES gäller för en sådan intern modell som avses i ansökan. När ansökan har lämnats in till inspektionen, gäller detta dock bara om det är nödvändigt för en effektiv tillsyn över försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare.

Hjälp av Europeiska försäkrings-
och tjänstepensionsmyndigheten
vid prövning av en
tillståndsansökan

24 a §

Finansinspektionen får begära hjälp av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten när inspektionen prövar en ansökan enligt 23 a §.

25 §¹⁵

När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet, ska inspektionen inom sex månader från det att en fullständig ansökan enligt 23 § har lämnats in, om möjligt, komma överens med de berörda behöriga myndigheterna om vilket beslut som bör fattas med anledning av ansökan. Denna överenskommelse och skälen för den ska redovisas skriftligen. Finansinspektionen ska fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen och sända över det till sökandena.

När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet, ska inspektionen inom sex månader från det att en fullständig ansökan enligt 23 a § har lämnats in, om möjligt, komma överens med de berörda behöriga myndigheterna om vilket beslut som bör fattas med anledning av ansökan. Denna överenskommelse och skälen för den ska redovisas skriftligen. Finansinspektionen ska fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen och sända över det till sökandena.

Om en sådan överenskommelse som avses i första stycket inte kan träffas inom den angivna perioden, ska Finansinspektionen ensam fatta beslut med anledning av ansökan. Beslutet ska innehålla de skäl som bestämt utgången i ärendet och redovisa synpunkter och reservationer från behöriga myndigheter som kommit till uttryck under sexmånadersperioden.

26 §¹⁶

Om Finansinspektionen eller någon av de berörda behöriga myndigheterna inom den sexmånadersperiod som avses i 25 § första stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, *i lydelsen enligt*

Om Finansinspektionen eller någon av de berörda behöriga myndigheterna inom den sexmånadersperiod som avses i 25 § första stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU)*

¹⁵ Senaste lydelse 2015:700.

¹⁶ Senaste lydelse 2015:700.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, ska inspektionen avvakta med ett beslut enligt 25 § andra stycket och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Finansinspektionen ska följa ett beslut i saken från Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Om ett ärende hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och *det* beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2, 41.3 och 44.1.3 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, avvisas, ska Finansinspektionen fatta det slutliga beslutet.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att den sexmånadersperiod som avses i första stycket har löpt ut eller ett beslut har fattats.

nr 1094/2010, ska inspektionen avvakta med ett beslut enligt 25 § andra stycket och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har fattat ett sådant beslut som avses i första stycket, ska Finansinspektionen fatta sitt slutliga beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut.

Om ett ärende hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och *den myndigheten inte fattar ett sådant* beslut som avses i första stycket, ska Finansinspektionen fatta det slutliga beslutet.

31 §¹⁷

Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, om inspektionen inte samtycker till ett beslut i fråga om likvärdighet som fattats av en grupp tillsynsmyndighet enligt artikel 227.2 i Solvens II-direk-

Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 om inspektionen inte samtycker till ett beslut i fråga om likvärdighet som fattats av en grupp tillsynsmyndighet enligt artikel 227.2 i Solvens II-direktivet. Ett ärende får hänskjutas till Europeiska försäkrings- och

tivet. Ett ärende får hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inom tre månader från det att grupp-tillsynsmyndigheten meddelat sitt beslut.

tjänstepensionsmyndigheten inom tre månader från det att grupp-tillsynsmyndigheten meddelat sitt beslut.

86 §¹⁸

Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, om inspektionen inte inom tre månader kan komma överens med berörda behöriga myndigheter enligt 85 § första stycket. Ett ärende får inte hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tremånadersperioden löpt ut eller ett beslut har fattats.

Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 om inspektionen inte inom tre månader kan komma överens med berörda behöriga myndigheter enligt 85 § första stycket. Ett ärende får inte hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tremånadersperioden löpt ut eller ett beslut har fattats.

Om ett ärende som avses i första stycket hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och *det beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2, 41.3 samt 44.1.3 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, avvisas*, ska grupp-tillsynsmyndigheten fatta det slutliga beslutet.

Om ett ärende som avses i första stycket hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och *den myndigheten inte fattar något beslut, ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, fatta det slutliga beslutet.*

87 §¹⁹

Tillstånd att omfattas av särskild tillsynsordning får meddelas endast om

1. Finansinspektionen utövar grupp-tillsyn över moderföretaget på grupp-nivå och inte har beslutat att utelägna dotterföretaget med stöd av 11 §,

2. dotterföretaget omfattas av moderföretagets riskhanteringsprocesser och mekanismer för internkontroll samt de berörda myndigheterna har konstaterat att moderföretaget utövar en ansvarsfull ledning över dotterföretaget,

¹⁸ Senaste lydelse 2015:700.

¹⁹ Senaste lydelse 2015:700.

3. moderföretaget har fått ett godkännande enligt artikel 246.4 i Solvens II-direktivet att göra en egen risk- och solvensbedömning som omfattar hela gruppen och på nivån för dotterföretaget, och

4. moderföretaget har fått ett godkännande enligt artikel 256.2 i Solvens II-direktivet att *offentliggöra* en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och på nivån för dotterföretaget.

4. moderföretaget har fått ett godkännande enligt artikel 256.2 i Solvens II-direktivet att *offentliggöra* en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och på nivån för dotterföretaget.

96 §²⁰

Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i *lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU*, om inspektionen inte inom angiven tid kan komma överens med grupp-tillsynsmyndigheten *angående* sådana förslag som avses i 89, 90, 92 och 93 §§.

Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010* om inspektionen inte inom angiven tid kan komma överens med grupp-tillsynsmyndigheten *om* sådana förslag som avses i 89, 90, 92 och 93 §§.

Om Finansinspektionen är grupp-tillsynsmyndighet och inte kan komma överens med den behöriga myndighet som auktoriserat en EES-försäkringsgivare som är ett dotterföretag och som omfattas av särskild tillsynsordning, får inspektionen under de förutsättningar som anges i första stycket hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Gäller ett ärende ett förslag enligt 89 eller 90 § får det hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inom en månad från inspektionens förslag.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende enligt 92 eller 93 § till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, om det är en kris-situation och inte heller efter det att fyramånadersperioden i 92 § andra stycket eller enmånadsperioden i 93 § andra stycket har löpt ut.

97 §²¹

Om ett ärende hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten enligt 86 eller 96 §, ska Finansinspektionen skjuta upp sitt beslut och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i förordning

Om ett ärende hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten enligt 86 eller 96 §, ska Finansinspektionen skjuta upp sitt beslut och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i *Europaparla-*

²⁰ Senaste lydelse 2015:700.

²¹ Senaste lydelse 2015:700.

(EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU. Finansinspektionen ska följa ett beslut i saken från Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Inspektionen ska även fatta ett beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut. Inspektionens beslut ska innehålla de skäl som har bestämt utgången i ärendet och överlämnas till dotterföretaget och tillsynskollegiet. Beslutet är bindande för de berörda företagen och Finansinspektionen och ska ligga till grund för inspektionens tillsyn.

mentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010. Finansinspektionen ska följa ett beslut i saken från Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Inspektionen ska även fatta ett beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut. Inspektionens beslut ska innehålla de skäl som har bestämt utgången i ärendet och överlämnas till dotterföretaget och tillsynskollegiet. Beslutet är bindande för de berörda företagen och Finansinspektionen och ska ligga till grund för inspektionens tillsyn.

20 kap.

14 §²²

Om ett specialföretag driver verksamhet i ett annat land inom EES och företaget inte rättar sig efter Finansinspektionens eller en behörig *utländsk* myndighets begäran om rättelse, ska inspektionen vidta de åtgärder som behövs för att förhindra fortsatta överträdelser. Inspektionen ska underrätta den behöriga *utländska* myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

Om ett specialföretag driver verksamhet i ett annat land inom EES och företaget inte rättar sig efter Finansinspektionens eller en behörig myndighets begäran om rättelse, ska inspektionen vidta de åtgärder som behövs för att förhindra fortsatta överträdelser. Inspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2021.

²² Senaste lydelse 2015:700.

Förslag till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 5 § och 11 kap. 25 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

5 §

I denna lag betyder

1. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utföra uppgifter enligt nationella bestämmelser som genomför Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

2. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett sådant företag som avses i 1 kap. 3 § 4 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *Solvens II-direktivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU,

4. *Solvens II-direktivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177,

5. *EES-försäkringsgivare*: en utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till EES och som omfattas av Solvens II-direktivet,

6. *försäkringsföretag*: ett företag som har tillstånd att driva försäkringsrörelse enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043),

7. *försäkringsgivare från tredjeland*: en utländsk försäkringsgivare vars hemland inte hör till EES och som skulle omfattas av Solvens II-direktivet om dess hemland hörde till EES,

8. *försäkringsholdingföretag*: ett moderföretag

a) som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsföretag från tredjeland eller ett blandat finansiellt holdingföretag, och

b) vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller försäkringsgivare från tredjeland,

9. *försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet*: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, en försäkringsgivare från tredjeland, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett försäkringsholdingföretag och som har minst ett dotterföretag som är försäkringsföretag,

10. *MTF-plattform*, *OTF-plattform* och *reglerad marknad*: detsamma som i 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, och

11. *uppdragsgivande företag*: den som i egenskap av arbetsgivare betalar försäkringspremier till tjänstepensionsföretaget.

Prop. 2020/21:129
Bilaga 7

11 kap.

25 §

Om Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i ett utländskt tjänstepensionsinstitutets hemland inte kan komma överens om förfarandet eller innehållet i en åtgärd, får inspektionen hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för medling i enlighet med artikel 31 andra stycket c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG.

Om Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i ett utländskt tjänstepensionsinstitutets hemland inte kan komma överens om förfarandet eller innehållet i en åtgärd, får inspektionen hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för medling i enlighet med artikel 31.2 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG.

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2021.

Förteckning över remissinstanserna

Efter remiss har yttranden kommit in från Bokföringsnämnden, Bolagsverket, Finansinspektionen, Fondbolagens förening, Förvaltningsrätten i Stockholm, Justitiekanslern, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Konsumentverket Kronofogdemyndigheten, Pensionsmyndigheten, Revisorsinspektionen, Stockholms universitet (juridiska fakulteten), Svensk Försäkring och Sveriges advokatsamfund.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: FAR, Finansbolagens Förening, Finansförbundet, Föreningen Svensk Värdepappersmarknad, Företagarna, Försäkringsjuridiska föreningen, Landsorganisationen i Sverige (LO), Näringslivets regelnämnd, Regelrådet, Riksdagens ombudsmän, Svenska Aktuarieföreningen, Svenska Bankföreningen, Svenskt Näringsliv, Sveriges Kommuner och Regioner, Sveriges riksbank, Tjänstepensionsförbundet och Utländska försäkringsbolags förening.

Förslag till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige²

dels att nuvarande 6 kap. 2 a § ska betecknas 3 kap. 2 b §,

dels att den nya 3 kap. 2 b §, 9 kap. 17 § och 10 kap. 4 a § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 3 kap. 2 a och 2 c–2 e §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

2 a §

Finansinspektionen får underätta den behöriga myndigheten i hemlandet om inspektionen har anledning att befara att det hos en EES-försäkringsgivare finns allvarliga brister i fråga om konsumentskydd.

6 kap. 2 a §

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 155 och 158 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU.

2 b §³

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 33, 155 och 158 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177 (Solvens II-direktivet).

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 2005:1123.

³ Senaste lydelse av tidigare 6 kap. 2 a § 2015:714.

Finansinspektionen får även hänskjuta frågor till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära hjälp av myndigheten i de fall som framgår av artikel 152a i Solvens II-direktivet.

2 c §

Finansinspektionen får tillsammans med berörda behöriga myndigheter inrätta en sådan samarbetsplattform som avses i artikel 152b i Solvens II-direktivet för att förbättra informationsutbytet och stärka samarbetet mellan dem när en EES-försäkringsgivare driver verksamhet i Sverige.

2 d §

Om Finansinspektionen och berörda behöriga myndigheter inte kan enas om inrättandet av en samarbetsplattform, får inspektionen begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inrättar en samarbetsplattform.

2 e §

Finansinspektionen ska på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten lämna de uppgifter som den myndigheten behöver för att en samarbetsplattform ska fungera väl.

9 kap.

17 §⁴

Om Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i ett utländskt tjänstepensionsinstitutets hemland inte kan komma överens om förfarandet eller innehållet i en åtgärd, får inspektionen hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings-

Om Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i ett utländskt tjänstepensionsinstitutets hemland inte kan komma överens om förfarandet eller innehållet i en åtgärd, får inspektionen hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings-

och tjänstepensionsmyndigheten för medling i enlighet med artikel 31 andra stycket c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG.

och tjänstepensionsmyndigheten för medling i enlighet med artikel 31.2 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG.

Prop. 2020/21:129
Bilaga 9

10 kap.

4 a §⁵

Finansinspektionen får bestämma att följande beslut *skall* gälla omedelbart, nämligen beslut

1. att förbjuda en EES-försäkringsgivare eller ett utländskt tjänstepensionsinstitut att fortsätta med sin marknadsföring eller ingå nya försäkringsavtal eller avtal om tjänstepension,

2. att inskränka en EES-försäkringsgivares eller ett utländskt tjänstepensionsinstituts rätt att förfoga över sina tillgångar enligt 3 kap. 6, 7 eller 9 §,

3. att inte lämna sitt samtycke till en överlåtelse av ett försäkringsbestånd enligt 9 kap. 2 §,

4. att meddela föreläggande, eller

5. om hur verksamheten *skall* bedrivas enligt 6 kap. 11 § andra stycket.

Finansinspektionen får bestämma att följande beslut *ska* gälla omedelbart, nämligen beslut

2. att inskränka en EES-försäkringsgivares eller ett utländskt tjänstepensionsinstituts rätt att förfoga över sina tillgångar enligt 3 kap. 7 eller 9 §,

5. om hur verksamheten *ska* bedrivas enligt 6 kap. 11 § andra stycket.

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2021.

⁵ Senaste lydelse 2005:1123.

Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om försäkringsrörelselagen (2010:2043)

dels att rubriken närmast efter 3 kap. 7 § ska utgå,

dels att nuvarande 17 kap. 3 a § ska betecknas 17 kap. 3 b §,

dels att 1 kap. 12 §, 9 kap. 2, 4, 7 och 19 §§, 17 kap. 3 §, den nya 17 kap. 3 b §, 18 kap. 9 §, 19 kap. 9, 21, 23, 24, 25, 26, 31, 86, 87, 96 och 97 §§ och 20 kap. 14 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas 12 nya paragrafer, 2 kap. 16 a §, 3 kap. 22–22 b §§, 9 kap. 2 a–2 c §§, 17 kap. 3 a § och 19 kap. 23 a–23 c och 24 a §§, och närmast före 2 kap. 16 a §, 3 kap. 22 §, 9 kap. 2 a–2 c §§ och 19 kap. 23 a, 23 b och 24 a §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

12 §²

I denna lag betyder

1. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över en utländsk försäkringsgivare,

1. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över en utländsk försäkringsgivare *eller över ett försäkringsföretag*,

2. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett sådant företag som avses i 1 kap. 3 § 4 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *EES-försäkringsgivare*: en utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till EES och som omfattas av Solvens II-direktivet,

5. *externt kreditvärderingsinstitut*: ett kreditvärderingsinstitut som har fått tillstånd eller blivit certifierat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut eller en centralbank som utfärdar kreditvärderingar som inte omfattas av den förordningen,

6. *försäkringsholdingföretag*: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsföretag från tredjeland eller ett blandat finansiellt holdingföretag och vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller försäkringsgivare från tredjeland,

7. *försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet*: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, en försäkringsgivare från tredjeland, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177.

² Senaste lydelse 2019:766.

försäkringsholdingföretag och som har minst ett dotterföretag som är försäkringsföretag,

8. *försäkringsgivare från tredje land*: en utländsk försäkringsgivare vars hemland inte hör till EES och som skulle omfattas av Solvens II-direktivet om dess hemland hörde till EES,

8. *försäkringsgivare från tredje land*: en utländsk försäkringsgivare vars hemland inte hör till EES och som skulle omfattas av Solvens II-direktivet om dess hemland hörde till EES,

9. *grupp tillsynsmyndighet*: den myndighet som enligt 19 kap. 6 § ansvarar för grupp tillsynen,

10. *Solvens II-direktivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU,

10. *Solvens II-direktivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177,

11. *specialföretag*: ett aktieföretag eller en ekonomisk förening som, utan att vara ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsgivare, övertar försäkringsrisker från ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare och som till fullo finansierar sin exponering för riskerna genom inkomster från emissioner av skuldebrev eller någon annan liknande form av finansiering, för vilken rätten till återbetalning är underordnad företagets skyldigheter enligt avtal om riskövertagande,

12. *tillsynskollegium*: en permanent men flexibel struktur för samarbete, samordning och beslutsfattande mellan Finansinspektionen och en eller flera behöriga myndigheter eller mellan flera behöriga myndigheter vid tillsynen över en grupp enligt 19 kap., och

13. *tjänstepensionsföretag*: ett företag som har tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet enligt lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag.

2 kap.

Finansinspektionens underrättelse om gränsöverskridande verksamhet eller sekundäretablering

16 a §

Finansinspektionen ska innan den beslutar i fråga om tillstånd underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och den behöriga myndigheten i ett annat land inom EES, om

1. företaget avser att driva gränsöverskridande verksamhet eller inrätta en sekundäretablering i det landet, och

2. det med hänsyn till det som anges i företagets verksamhetsplan är sannolikt att dess verksamhet kommer att vara relevant för marknaden i det landet.

3 kap.

Samarbetsplattformar

22 §³

Finansinspektionen får tillsammans med berörda behöriga myndigheter inrätta en sådan samarbetsplattform som avses i artikel 152b i Solvens II-direktivet för att förbättra informationsutbytet och stärka samarbetet mellan dem när ett försäkringsföretag driver verksamhet i ett eller flera andra länder inom EES.

22 a §

Om Finansinspektionen och de berörda behöriga myndigheterna inte kan enas om inrättandet av en samarbetsplattform, får inspektionen begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inrättar en samarbetsplattform.

22 b §

Finansinspektionen ska på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten lämna de uppgifter som den myndigheten behöver för att en samarbetsplattform ska fungera väl.

9 kap.

2 §⁴

Tillstånd för ett försäkringsföretag att använda en intern modell ska ges, om

1. försäkringsföretaget har ett för ändamålet lämpligt utformat riskhanteringssystem som uppfyller kraven i 10 kap. 6 §, och
2. kraven i 6 och 9–18 §§ är uppfyllda.

³ Tidigare 22 § upphävd genom 2015:700.

⁴ Senaste lydelse 2015:700.

Finansinspektionen ska fatta beslut i fråga om sådant tillstånd inom sex månader från det att en fullständig ansökan kom in till inspektionen.

Underrättelse till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om en ansökan om tillstånd

2 a §

Finansinspektionen ska underätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om en ansökan om tillstånd att använda en intern modell.

Hjälp av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten vid prövning av en ansökan om tillstånd

2 b §

Finansinspektionen får begära hjälp av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten när inspektionen prövar en ansökan om tillstånd att använda en intern modell.

Handläggning av en ansökan om tillstånd

2 c §

Finansinspektionen ska fatta beslut i fråga om tillstånd att använda en intern modell inom sex månader från det att en fullständig ansökan kom in till inspektionen.

4 §⁵

För att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda en partiell intern modell krävs, utöver det som anges i 2 §, att

1. det finns godtagbara skäl att avgränsa tillämpningsområdet för den interna modellen på det sätt som försäkringsföretaget har gjort,

⁵ Senaste lydelse 2015:700.

2. solvenskapitalkravet kan beräknas mer rättvisande utifrån försäkringsföretagets riskprofil och bestämmelserna i 8 kap. 1 och 2 §§ än utifrån standardformeln enligt 8 kap. 5–11 §§, och

3. den partiella interna modellen kan integreras helt med de beräkningar som ska ske enligt standardformeln.

För Finansinspektionens prövning gäller 2 a–2 c §§.

7 §⁶

Ett försäkringsföretag som fått tillstånd att använda en intern modell får göra mindre ändringar av denna i enlighet med det styrdokument för ändring av den interna modellen som godkänts av Finansinspektionen enligt 6 §.

För större ändringar i den interna modellen krävs tillstånd från Finansinspektionen.

Samtliga ändringar av styrdokumentet ska godkännas av Finansinspektionen.

Kraven i 2 § ska tillämpas vid Finansinspektionens prövning av om tillstånd ska ges enligt andra stycket eller ändring godkännas enligt tredje stycket.

För större ändringar i den interna modellen krävs tillstånd från Finansinspektionen, *som vid sin prövning ska tillämpa kraven i 2 §. Vid prövningen gäller 2 a–2 c §§.*

Samtliga ändringar av styrdokumentet ska godkännas av Finansinspektionen, *som vid sin prövning ska tillämpa kraven i 2 §. Vid prövningen gäller 2 c §.*

19 §⁷

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. förutsättningarna för tillstånd att använda en fullständig eller partiell intern modell enligt 1–5 §§,

2. förutsättningarna för ändring av en intern modell och styrdokument enligt 6 och 7 §§,

3. krav på användning av statistiska kvalitetsnormer för en intern modell enligt 9–14 §§,

4. kalibrering av en intern modell enligt 15 §,

5. validering av en intern modell enligt 17 §, och

6. krav på dokumentation enligt 18 §.

1. förutsättningarna för tillstånd att använda en fullständig eller partiell intern modell enligt 1, 2 och 3–5 §§,

⁶ Senaste lydelse 2015:700.

⁷ Senaste lydelse 2015:700.

Finansinspektionen ska, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med

- *andra* behöriga myndigheter, – behöriga myndigheter,
- Europeiska kommissionen,
- Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, och
- Europeiska centralbanken.

3 a §

Finansinspektionen ska underätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och den behöriga myndigheten i ett annat land inom EES, om

1. inspektionen konstaterar försämringar av de ekonomiska förhållandena eller andra framväxande risker i ett försäkringsföretag som driver gränsöverskridande verksamhet eller verksamhet från en sekundäretablering i det landet, och

2. riskerna kan ha en gränsöverskridande effekt.

3 a §

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en *annan* behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 33, 38, 155 och 158 i Solvens II-direktivet.

3 b §⁹

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 33, 38, 155 och 158 i Solvens II-direktivet.

Finansinspektionen får även hänskjuta frågor till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära hjälp av myndigheten i de fall som framgår av artikel 152a i Solvens II-direktivet.

⁸ Senaste lydelse 2019:732.

⁹ Senaste lydelse av tidigare 3 a § 2015:700.

18 kap.
9 §¹⁰

Om ett försäkringsföretag driver verksamhet i ett annat land inom EES och företaget inte rättar sig efter Finansinspektionens eller behörig *utländsk* myndighets begäran om rättelse, ska inspektionen vidta de åtgärder som behövs för att förhindra fortsatta överträdelser. Inspektionen ska underrätta den behöriga *utländska* myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

Om ett försäkringsföretag driver verksamhet i ett annat land inom EES och företaget inte rättar sig efter Finansinspektionens eller behörig myndighets begäran om rättelse, ska inspektionen vidta de åtgärder som behövs för att förhindra fortsatta överträdelser. Inspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

19 kap.
9 §¹¹

Om Finansinspektionen eller någon av de berörda behöriga myndigheterna inom den tremånadersfrist som anges i 8 § har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begärt myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, ska inspektionen och de berörda behöriga myndigheterna invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. *Finansinspektionen ska följa ett sådant beslut i sak.* Om Finansinspektionen utsetts till grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen överlämna beslutet och skälen för det till försäkringsföretaget och tillsynskollegiet.

Om Finansinspektionen eller någon av de berörda behöriga myndigheterna inom den tremånadersfrist som anges i 8 § har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begärt myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG*, ska inspektionen och de berörda behöriga myndigheterna invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Om Finansinspektionen utsetts till grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen överlämna beslutet och skälen för det till försäkringsföretaget och tillsynskollegiet.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tremånadersperioden löpt ut eller ett beslut har fattats.

¹⁰ Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2015:700.

¹¹ Senaste lydelse 2015:700.

21 §¹²

Om det gruppbaseade solvenskapitalkravet beräknas enligt konsolideringsmetoden, kan beräkningen ske antingen med användning av standardformeln eller med användning av en fullständig eller partiell intern modell.

Bestämmelserna i 8 kap. 1–3 och 5–11 §§ ska gälla vid beräkning av det gruppbaseade solvenskapitalkravet enligt standardformeln. Bestämmelserna i 9 kap. 1–18 §§ ska gälla för en intern modell som används för att beräkna det gruppbaseade solvenskapitalkravet.

Bestämmelserna i 8 kap. 1–3 och 5–11 §§ ska gälla vid beräkning av det gruppbaseade solvenskapitalkravet enligt standardformeln. Bestämmelserna i 9 kap. 1–18 §§ ska gälla för en intern modell som används för att beräkna det gruppbaseade solvenskapitalkravet. *Om det finns ett tillsynskollegium, ska 9 kap. 2 a–2 c §§ inte gälla för en sådan ansökan som avses i 23 a §.*

23 §¹³

En intern modell som används för beräkning av det gruppbaseade solvenskapitalkravet får även användas för beräkning av solvenskapitalkravet för ett enskilt försäkringsföretag eller en enskild EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen.

En ansökan om tillstånd att använda en intern modell för beräkning av det gruppbaseade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen får lämnas in till Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet. En sådan ansökan får göras av ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.

När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet, ska inspektionen också ta emot ansökningar om tillstånd att använda en intern modell för beräkningen av solvenskapitalkravet för de försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, om en sådan ansökan görs

¹² Senaste lydelse 2015:700.

¹³ Senaste lydelse 2015:700.

1. gemensamt av ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 och de övriga försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, eller

2. gemensamt av sådana försäkringsföretag i en grupp som avses i 2 § andra stycket 3 och sådana EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen.

Om Finansinspektionen, utan att vara grupp tillsynsmyndighet, har tagit emot en sådan ansökan som avses i andra eller tredje stycket och som görs av försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen ska den lämnas över till grupp tillsynsmyndigheten.

Finansinspektionen ska snarast möjligt överlämna ansökningar enligt andra och tredje styckena till de berörda behöriga myndigheterna.

Ansökan om tillstånd att använda en intern modell inom en grupp

23 a §

En ansökan om tillstånd att använda en intern modell för beräkning av det grupp baserade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen får lämnas in till Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet. En sådan ansökan får göras av ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen också ta emot ansökningar om tillstånd att använda en intern modell för beräkningen av solvenskapitalkravet för de försäk-

ringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, om en sådan ansökan görs

1. gemensamt av ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 och de övriga försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, eller

2. gemensamt av sådana försäkringsföretag i en grupp som avses i 2 § andra stycket 3 och sådana EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen.

Överlämnande av ansökningar

23 b §

Finansinspektionen ska, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, snarast möjligt överlämna ansökningar enligt 23 a § till övriga medlemmar i tillsynskollegiet, inbegripet Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Även de handlingar som företag har lämnat in tillsammans med en sådan ansökan ska överlämnas.

23 c §

Om Finansinspektionen, när inspektionen inte är grupp tillsynsmyndighet, har tagit emot en sådan ansökan som avses i 23 a §, ska den överlämnas till grupp tillsynsmyndigheten.

24 §¹⁴

När Finansinspektionen prövar en ansökan enligt 23 § *andra stycket* tillämpas denna lag. Inspektionen får dock även tillämpa bestämmelser som enligt författningar i en annan stat inom EES gäller för en sådan intern modell som avses i ansökan. När ansökan har lämnats in till inspektionen,

När Finansinspektionen prövar en ansökan enligt 23 a § tillämpas denna lag. Inspektionen får dock även tillämpa bestämmelser som enligt författningar i en annan stat inom EES gäller för en sådan intern modell som avses i ansökan. När ansökan har lämnats in till inspektionen, gäller detta dock bara om

¹⁴ Senaste lydelse 2015:700.

gäller detta dock bara om det är nödvändigt för en effektiv tillsyn över försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare.

det är nödvändigt för en effektiv tillsyn över försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare.

Hjälp av Europeiska försäkrings-
och tjänstepensionsmyndigheten
vid prövning av en
tillståndsansökan

24 a §

Finansinspektionen får begära hjälp av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten när inspektionen prövar en ansökan enligt 23 a §.

25 §¹⁵

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen inom sex månader från det att en fullständig ansökan enligt 23 § har lämnats in, om möjligt, komma överens med de berörda behöriga myndigheterna om vilket beslut som bör fattas med anledning av ansökan. Denna överenskommelse och skälen för den ska redovisas skriftligen. Finansinspektionen ska fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen och sända över det till sökandena.

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen inom sex månader från det att en fullständig ansökan enligt 23 a § har lämnats in, om möjligt, komma överens med de berörda behöriga myndigheterna om vilket beslut som bör fattas med anledning av ansökan. Denna överenskommelse och skälen för den ska redovisas skriftligen. Finansinspektionen ska fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen och sända över det till sökandena.

Om en sådan överenskommelse som avses i första stycket inte kan träffas inom den angivna perioden, ska Finansinspektionen ensam fatta beslut med anledning av ansökan. Beslutet ska innehålla de skäl som bestämt utgången i ärendet och redovisa synpunkter och reservationer från behöriga myndigheter som kommit till uttryck under sexmånadersperioden.

26 §¹⁶

Om Finansinspektionen eller någon av de berörda behöriga myndigheterna inom den sexmånadersperiod som avses i 25 § första stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet

Om Finansinspektionen eller någon av de berörda behöriga myndigheterna inom den sexmånadersperiod som avses i 25 § första stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet

¹⁵ Senaste lydelse 2015:700.

¹⁶ Senaste lydelse 2015:700.

med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, ska inspektionen avvakta med ett beslut enligt 25 § andra stycket och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. *Finansinspektionen ska följa ett beslut i saken från Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.*

Om ett ärende hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och det beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2, 41.3 och 44.1.3 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, avvisas, ska Finansinspektionen fatta det slutliga beslutet.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att den sexmånadersperiod som avses i första stycket har löpt ut eller ett beslut har fattats.

31 §¹⁷

Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, om inspektionen inte samtycker till ett beslut i fråga om likvärdighet som fattats av en

med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010, ska inspektionen avvakta med ett beslut enligt 25 § andra stycket och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har fattat ett sådant beslut som avses i första stycket, ska Finansinspektionen fatta sitt slutliga beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut.

Om ett ärende hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och den myndigheten inte fattar ett sådant beslut som avses i första stycket, ska Finansinspektionen fatta det slutliga beslutet.

Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 om inspektionen inte samtycker till ett beslut i fråga om likvärdighet som fattats av en grupp tillsynsmyndighet enligt artikel 227.2 i Solvens II-

¹⁷ Senaste lydelse 2015:700.

grupp tillsynsmyndighet enligt artikel 227.2 i Solvens II-direktivet. Ett ärende får hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inom tre månader från det att grupp tillsynsmyndigheten meddelat sitt beslut.

direktivet. Ett ärende får hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inom tre månader från det att grupp tillsynsmyndigheten meddelat sitt beslut.

86 §¹⁸

Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, om inspektionen inte inom tre månader kan komma överens med berörda behöriga myndigheter enligt 85 § första stycket. Ett ärende får inte hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tremånadersperioden löpt ut eller ett beslut har fattats.

Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 om inspektionen inte inom tre månader kan komma överens med berörda behöriga myndigheter enligt 85 § första stycket. Ett ärende får inte hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tremånadersperioden löpt ut eller ett beslut har fattats.

Om ett ärende som avses i första stycket hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och *det beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2, 41.3 samt 44.1.3 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, avvisas*, ska grupp tillsynsmyndigheten fatta det slutliga beslutet.

Om ett ärende som avses i första stycket hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och *den myndigheten inte fattar något beslut*, ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, fatta det slutliga beslutet.

87 §¹⁹

Tillstånd att omfattas av särskild tillsynsordning får meddelas endast om

1. Finansinspektionen utövar grupp tillsyn över moderföretaget på grupp nivå och inte har beslutat att utelämnat dotterföretaget med stöd av 11 §,
2. dotterföretaget omfattas av moderföretagets riskhanteringsprocesser och mekanismer för internkontroll samt de berörda myndigheterna har konstaterat att moderföretaget utövar en ansvarsfull ledning över dotterföretaget,

¹⁸ Senaste lydelse 2015:700.

¹⁹ Senaste lydelse 2015:700.

3. moderföretaget har fått ett godkännande enligt artikel 246.4 i Solvens II-direktivet att göra en egen risk- och solvensbedömning som omfattar hela gruppen och på nivån för dotterföretaget, och

4. moderföretaget har fått ett godkännande enligt artikel 256.2 i Solvens II-direktivet att *offentliggöra* en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och på nivån för dotterföretaget.

4. moderföretaget har fått ett godkännande enligt artikel 256.2 i Solvens II-direktivet att *offentliggöra* en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och på nivån för dotterföretaget.

96 §²⁰

Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i *lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU*, om inspektionen inte inom angiven tid kan komma överens med grupp-tillsynsmyndigheten *angående sådana förslag som avses i 89, 90, 92 och 93 §§.*

Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010* om inspektionen inte inom angiven tid kan komma överens med grupp-tillsynsmyndigheten *om sådana förslag som avses i 89, 90, 92 och 93 §§.*

Om Finansinspektionen är grupp-tillsynsmyndighet och inte kan komma överens med den behöriga myndighet som auktoriserat en EES-försäkringsgivare som är ett dotterföretag och som omfattas av särskild tillsynsordning, får inspektionen under de förutsättningar som anges i första stycket hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Gäller ett ärende ett förslag enligt 89 eller 90 § får det hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inom en månad från inspektionens förslag.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende enligt 92 eller 93 § till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, om det är en kris-situation och inte heller efter det att fyramånadersperioden i 92 § andra stycket eller enmånadersperioden i 93 § andra stycket har löpt ut.

97 §²¹

Om ett ärende hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten enligt 86 eller 96 §, ska Finansinspektionen skjuta upp sitt beslut och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i förordning

Om ett ärende hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten enligt 86 eller 96 §, ska Finansinspektionen skjuta upp sitt beslut och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i *Europaparla-*

²⁰ Senaste lydelse 2015:700.

²¹ Senaste lydelse 2015:700.

(EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU. Finansinspektionen ska följa ett beslut i saken från Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Inspektionen ska även fatta ett beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut. Inspektionens beslut ska innehålla de skäl som har bestämt utgången i ärendet och överlämnas till dotterföretaget och tillsynskollegiet. Beslutet är bindande för de berörda företagen och Finansinspektionen och ska ligga till grund för inspektionens tillsyn.

mentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010. Finansinspektionen ska följa ett beslut i saken från Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Inspektionen ska även fatta ett beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut. Inspektionens beslut ska innehålla de skäl som har bestämt utgången i ärendet och överlämnas till dotterföretaget och tillsynskollegiet. Beslutet är bindande för de berörda företagen och Finansinspektionen och ska ligga till grund för inspektionens tillsyn.

20 kap.
14 §²²

Om ett specialföretag driver verksamhet i ett annat land inom EES och företaget inte rättar sig efter Finansinspektionens eller en behörig utländsk myndighets begäran om rättelse, ska inspektionen vidta de åtgärder som behövs för att förhindra fortsatta överträdelser. Inspektionen ska underrätta den behöriga utländska myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

Om ett specialföretag driver verksamhet i ett annat land inom EES och företaget inte rättar sig efter Finansinspektionens eller en behörig myndighets begäran om rättelse, ska inspektionen vidta de åtgärder som behövs för att förhindra fortsatta överträdelser. Inspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2021.

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 5 § och 11 kap. 25 § lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

5 §

I denna lag betyder

1. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utföra uppgifter enligt nationella bestämmelser som genomför Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

2. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett sådant företag som avses i 1 kap. 3 § 4 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *Solvens II-direktivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU,

4. *Solvens II-direktivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177,

5. *EES-försäkringsgivare*: en utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till EES och som omfattas av Solvens II-direktivet,

6. *försäkringsföretag*: ett företag som har tillstånd att driva försäkringsrörelse enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043),

7. *försäkringsgivare från tredjeland*: en utländsk försäkringsgivare vars hemland inte hör till EES och som skulle omfattas av Solvens II-direktivet om dess hemland hörde till EES,

8. *försäkringsholdingföretag*: ett moderföretag

a) som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsföretag från tredjeland eller ett blandat finansiellt holdingföretag, och

b) vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller försäkringsgivare från tredjeland,

9. *försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet*: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, en försäkringsgivare från tredjeland, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett försäkringsholdingföretag och som har minst ett dotterföretag som är försäkringsföretag,

10. *MTF-plattform*, *OTF-plattform* och *reglerad marknad*: detsamma som i 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, och

11. *uppdragsgivande företag*: den som i egenskap av arbetsgivare betalar försäkringspremier till tjänstepensionsföretaget.

11 kap.

25 §

Om Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i ett utländskt tjänstepensionsinstitutets hemland inte kan komma överens om förfarandet eller innehållet i en åtgärd, får inspektionen hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för medling i enlighet med artikel 31 andra stycket c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG.

Om Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i ett utländskt tjänstepensionsinstitutets hemland inte kan komma överens om förfarandet eller innehållet i en åtgärd, får inspektionen hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för medling i enlighet med artikel 31.2 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG.

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2021.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2021-02-19

Närvarande: F.d. justitieråden Severin Blomstrand och Lennart Hamberg samt justitierådet Stefan Johansson

Genomförande av ändringar i Solvens II-direktivet

Enligt en lagrådsremiss den 11 februari 2021 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige,
2. lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043),
3. lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunniga Alexander Dahlqvist och Jonas Sunding.

Förslagen föranleder följande yttrande.

Förslaget till lag om ändring i försäkringsrörelselagen

19 kap. 26 § tredje stycket och 86 § andra stycket

Enligt bestämmelserna ska, när Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inte fattar något beslut i fråga om ett ärende som hänskjutits dit, Finansinspektionen fatta det slutliga beslutet.

Förfarandet bygger på regleringen i Solvens II-direktivet (artiklarna 231 och 237) som, när det gäller Eiopas beslut och tidsfrister för dessa, hänvisar till artikel 19 i förordningen 1094/2010.

Enligt Lagrådets mening bör för tydlighets skull de föreslagna bestämmelserna utformas så att de innehåller en uttrycklig hänvisning till EU-regleringen.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Jämförelsetabell över genomförandet av de ändringar i MiFID II, Solvens II-direktivet och fjärde penningtvättsdirektivet som har gjorts i ändringsdirektivet

Artikel i ändringsdirektivet ¹		Svenska bestämmelser – lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, nedan LV, – försäkringsrörelselagen (2010:2043), nedan FRL, – lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige, nedan LUFT, – Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2015:8) om försäkringsrörelse, nedan FFS 2015:8, – föreskrifter (FFFS 2020:6) om ändring i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2015:8) om försäkringsrörelse, nedan FFS 2020:6.
	Artikel i MiFID II ²	
1.1		
a	1.1	1 kap. 1 § första stycket LV
b	1.2 d	Artikeln i MiFID II har utgått och motsvarande svenska bestämmelser har utmönstrats, se prop. 2020/21:24 avsnitt 5.3.2.
1.2		
a	4.1.36 och 4.1.37	Termerna ledningsorgan och personer i ledande befattning används inte i lagen om värdepappersmarknaden, se prop. 2020/21:24 avsnitt 5.3.1.
b	4.1.52–4.1.54, 4.1.55 c och 4.1.63	Artikeln i MiFID II har utgått och motsvarande svenska bestämmelser har utmönstrats, se prop. 2020/21:24 avsnitt 5.3.1.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177 av den 18 december 2019 om ändring av direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument samt direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177.

1.3	22 andra stycket	23 kap. LV
1.4	59–66	Artikeln i MiFID II har utgått och motsvarande svenska bestämmelser har utmönstrats, se prop. 2020/21:24 avsnitt 5.3.2.
1.5		
a i	70.3 a xxxvii–xxxx	Artikeln i MiFID II har utgått och motsvarande svenska bestämmelser har utmönstrats, se prop. 2020/21:24 avsnitt 5.3.4.
a ii	70.3 b xxa	25 kap. 1, 1 b och 1 f §§ LV
b	70.4 a och b	25 kap. 1–1 b, 1 d, 1 f, 15, 15 b och 17 §§ LV
c	70.6 c	25 kap. 1, 5 och 15 §§ LV
1.6	71.6	Bestämmelsen riktar sig inte till medlemsstaterna.
1.7	77.1 första stycket	23 kap. 8 och 9 §§ LV
1.8	89.2, 89.3 och 89.5	Bestämmelsen riktar sig inte till medlemsstaterna.
1.9	90.2 och 90.3	Bestämmelsen riktar sig inte till medlemsstaterna.
1.10	93.1 andra stycket	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om värdepappersmarknaden.
1.11	bilaga I avsnitt D	Bilaga I avsnitt D i MiFID II har utgått och motsvarande svenska bestämmelser har utmönstrats, se prop. 2020/21:24 avsnitten 5.3.1 och 5.3.2.
	Artikel i Solvens II-direktivet³	
2.1	77d.4 första meningen	4 kap. 23 § FFFS 2015:8
2.2	112.3a första meningen	9 kap. 2 a §, 4 § andra stycket och 7 § femte stycket första meningen FRL
	112.3a andra meningen	9 kap. 2 b §, 4 § andra stycket och 7 § femte stycket andra meningen FRL
2.3		
	152a.1	2 kap. 16 a § FRL
	152a.2 första meningen	17 kap. 3 a § FRL

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177.

	152a.2 andra meningen	3 kap. 2 a § LUFT
	152a.2 tredje meningen	17 kap. 3 b § andra stycket FRL och 3 kap. 2 b § LUFT
	152a.3	Genomförs genom verkställighets- föreskrifter. Se även avsnitten 4.3.1 och 4.3.2.
	152a.4	I bestämmelsen anges att under- rättelser till Eiopa och mellan tillsyns- myndigheter inte påverkar tillämp- ningen av tillsynsmandatet för tillsyns- myndigheterna i hem- och värdmed- lemsstaten i enlighet med detta direk- tiv.
	152b.1	3 kap. 22 a § FRL och 3 kap. 2 d § LUFT. De delar av bestämmelsen som bara rör Eiopas verksamhet kräver inga lagstiftningsåtgärder. Se även avsnitt 4.3.3.
	152b.2	3 kap. 22 § FRL och 3 kap. 2 c § LUFT
	152b.3	I bestämmelsen anges att inrättandet av en samarbetsplattform inte påverkar tillsynsmandatet för tillsynsmyndig- heterna i hem- och värdmedlemsstaten i enlighet med detta direktiv. Det krävs inte någon bestämmelse i svensk för- fattning som särskilt anger detta. Se även avsnitt 4.3.3.
	152b.4	3 kap. 22 b § FRL och 3 kap. 2 e § LUFT
2.4		
a	231.1 tredje stycket första meningen	19 kap. 23 b § FRL
	231.1 tredje stycket andra meningen	19 kap. 24 a § FRL
b	231.3 tredje stycket första meningen	19 kap. 26 § tredje stycket FRL
2.5	237.3 tredje stycket första meningen	19 kap. 86 § andra stycket FRL

2.6	248.4 tredje stycket	Kräver ingen åtgärd. Någon bestämmelse som motsvarar artikel 248.4 tredje stycket i Solvens II-direktivet har inte införts i svensk författning, se avsnitt 4.7.
	Artikel i fjärde penningtvättsdirektivet⁴	
3.1		
a	6.3	Bestämmelsen riktar sig inte till medlemsstaterna.
b	6.5	Bestämmelsen riktar sig inte till medlemsstaterna.
3.2		
a	7.2	Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt, se 13–15 §§ förordningen (2009:92) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.
b	7.5	Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt, se 13–15 §§ förordningen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.
3.3	17 första meningen	Bestämmelsen riktar sig inte till medlemsstaterna.
3.4	18.4 första meningen	Bestämmelsen riktar sig inte till medlemsstaterna.
3.5	41.1	I bestämmelsen anges att behandling av personuppgifter enligt direktivet omfattas av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/679 och (EU) 2018/1725. Bestämmelser om behandling av personuppgifter finns i 5 kap. lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.
3.6		
a	45.4	Någon bestämmelse som motsvarar artikel 45.4 har inte tidigare införts i svensk författning. Ändringen i direktivet kräver ingen åtgärd.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177.

b	45.6	Bestämmelsen riktar sig inte till medlemsstaterna.
c	45.10	Bestämmelsen riktar sig inte till medlemsstaterna.
3.7		
a	48.1a andra stycket tredje meningen	Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt, se 15 b § förordningen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.
b	48.10	Bestämmelsen riktar sig inte till medlemsstaterna.
3.9	50	Ändringen kräver ingen åtgärd, jfr prop. 2016/17:173 del II bilaga 8 s. 363.
3.10		
a	62.1	Bedöms uppfylld i gällande svensk rätt, se 17 c § förordningen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.
b	62.3	Bestämmelsen riktar sig inte till medlemsstaterna.
4.1 första meningen		I bestämmelsen anges att medlemsstaterna senast den 30 juni 2021 ska anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att genomföra ändringsdirektivet.
4.1 andra meningen		I bestämmelsen anges att kommissionen ska notifieras om de bestämmelser som antas för att genomföra ändringsdirektivet.
4.2 första meningen		Bestämmelsen rör särskilt artikel 2.1 i ändringsdirektivet. Finansinspektionen beslutade om ändringen den 19 maj 2020. Ändringen publicerades sedan den 25 maj 2020. Se FFFS 2020:6 och avsnitt 4.6.
4.2 andra meningen		Bestämmelsen rör särskilt artikel 2.1 i ändringsdirektivet. Kommissionen notifierades om ändringen den 15 juni 2020.
4.3 första meningen		
	Ändringar som rör MiFID II	Ändringar i lagen om värdepappersmarknaden trädde i kraft den 1 januari 2021 i fråga om 9 kap. 16 § och träder i kraft i övrigt den 1 januari 2022.
	Ändringar som rör	Ändringar i lagar och andra författningar för att genomföra artikel 2 i

	Solvens II-direktivet	ändringsdirektivet förslås träda i kraft den 30 juni 2021. Se även avsnitt 6.
	Ändringar som rör fjärde penningtvättsdirektivet	
4.3 andra meningen		Bestämmelsen rör särskilt artikel 2.1 i ändringsdirektivet. Ändringen i 4 kap. 23 § FFFS 2015:8 trädde i kraft den 1 juni 2020. Se FFFS 2020:6 och avsnitt 4.6.
4.4		Bestämmelsen rör hänvisning till ändringsdirektivet när en bestämmelse införs eller ändras för att genomföra direktivet. Se denna jämförelsetabell och författningskommentarerna (avsnitt 8) till paragraferna som anges i denna jämförelsetabell.
5		I bestämmelsen anges att direktivet träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.
6		I bestämmelsen anges att direktivet riktar sig till medlemsstaterna.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 18 mars 2021

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden, Johansson, Baylan, Hultqvist, Andersson, Damberg, Shekarabi, Ygeman, Linde, Ekström, Eneroth, Dahlgren, Nilsson, Ernkran, Lindhagen, Lind, Hallberg, Nordmark, Micko, Stenevi

Föredragande: statsrådet Lindhagen

Regeringen beslutar proposition Genomförande av ändringar i Solvens II-direktivet